

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja X

Sprawozdanie Stenograficzne
z 51. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 12 lutego 2026 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2026

SPIS TREŚCI

51. posiedzenie Sejmu

(Obrady w dniu 12 lutego 2026 r.)

Wznowienie posiedzenia	
Komunikaty	
Sekretarz Poseł Weronika Smarduch	269
Zmiana porządku dziennego	
Marszałek	269
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie obrad	
Punkt 18. porządku dziennego: Pytania w sprawach bieżących	
Poseł Maciej Małecki	270
Minister Energii Miłosz Motyka	271
Poseł Wojciech Michał Zubowski	272
Minister Energii Miłosz Motyka	272
Poseł Stanisław Lamczyk	273
Minister Energii Miłosz Motyka	273
Poseł Tomasz Piotr Nowak	274
Minister Energii Miłosz Motyka	275
Poseł Marek Sawicki	275
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Stanisław Bukowiec	276
Poseł Bartosz Romowicz	277
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Kęcka	277
Poseł Bartosz Romowicz	279
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Kęcka	279
Poseł Tadeusz Tomaszewski	279
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Marian Zmarzły	280
Poseł Tadeusz Tomaszewski	281
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii Marian Zmarzły	281
Poseł Witold Tumanowicz	281
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Kęcka	281
Poseł Witold Tumanowicz	282
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Kęcka	282
Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk	282
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Małgorzata Gromadzka	283
Poseł Krzysztof Cieciora	283
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Małgorzata Gromadzka	284
Poseł Jarosław Wałęsa	284
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka	285
Poseł Piotr Głowski	286
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka	286
Poseł Wiesław Krajewski	287
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Małgorzata Baranowska	287
Poseł Olga Ewa Semeniuk-Patkowska	288
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Małgorzata Baranowska	289
Poseł Roman Giertych	289
Zastępca Prokuratora Krajowego Marek Jamrogowicz	289
Poseł Roman Giertych	290
Zastępca Prokuratora Krajowego Marek Jamrogowicz	290
Poseł Mariusz Krystian	291
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Małgorzata Baranowska	291
Poseł Józefa Szczurek-Żelazko	292
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Małgorzata Baranowska	292
Punkt 19. porządku dziennego: Informacja bieżąca	
Poseł Tadeusz Tomaszewski	293
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Wiesław Szczepański	294
Poseł Urszula Rusecka	296
Poseł Dominik Jaśkowicz	296
Poseł Adam Dziejczak	297
Poseł Tadeusz Tomaszewski	297
Poseł Witold Tumanowicz	297
Poseł Jarosław Sachajko	297
Poseł Marcin Józefaciuk	298
Poseł Paweł Hreniak	298
Poseł Krystyna Skowrońska	298
Poseł Michał Pyrzyk	298
Poseł Dorota Olko	299
Poseł Paulina Matysiak	299
Poseł Maria Koc	299
Poseł Gabriela Lenartowicz	300
Poseł Wiesław Różyński	300
Poseł Lidia Czechak	300
Poseł Małgorzata Pepek	300

Poseł Kazimierz Bogusław Choma	301
Poseł Urszula Koszutska	301
Poseł Agata Wojtyszek	301
Poseł Iwona Maria Kozłowska	301
Poseł Wioletta Maria Kulpa	302
Poseł Bożena Lisowska	302
Poseł Łukasz Ściebiorowski	302
Poseł Mariusz Krystian	302
Poseł Aleksandra Kot	303
Poseł Aleksander Mikołaj Mrówczyński	303
Poseł Sylwia Bielawska	303
Poseł Grzegorz Lorek	303
Poseł Zofia Czernow	304
Poseł Katarzyna Czochara	304
Poseł Anna Wojciechowska	304
Poseł Rafał Weber	304
Poseł Krzysztof Gadowski	305
Poseł Józefa Szczurek-Żelazko	305
Poseł Alicja Łuczak	305
Poseł Bogumiła Olbryś	305
Poseł Renata Rak	305
Poseł Patryk Wicher	306
Poseł Henryk Szopiński	306
Poseł Agnieszka Ścigaj	306
Poseł Dorota Marek	306
Poseł Anna Ewa Cicholska	307
Poseł Iwona Małgorzata Krawczyk	307
Poseł Ewa Malik	307
Poseł Waldemar Andzel	307
Poseł Agnieszka Wojciechowska van Heukelom	308
Poseł Małgorzata Golińska	308
Poseł Anita Kucharska-Dziedzic	308
Poseł Ewa Leniart	308
Poseł Tadeusz Tomaszewski	309
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Wiesław Szczepański	309
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Katarzyna Nowakowska	310
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Przemysław Koperski	311
Punkt 21. porządku dziennego: Sprawoz- danie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmia- nie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw	
Poseł Sprawozdawca Tomasz Kostuś	312
Poseł Andrzej Kosztowniak	313
Poseł Magdalena Łośko	314
Poseł Jolanta Zięba-Gzik	314
Poseł Sławomir Ćwik	315
Poseł Dariusz Wieczorek	316
Poseł Jarosław Sachajko	317
Poseł Witold Tumanowicz	317
Poseł Witold Tumanowicz	318
Poseł Grzegorz Lorek	318

Poseł Maria Koc	318
Poseł Magdalena Łośko	318
Poseł Małgorzata Pepek	318
Poseł Tadeusz Tomaszewski	319
Poseł Mariusz Krystian	319
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jurand Drop	319
Poseł Tomasz Kostuś	321
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawoz- danie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Planie Strate- gicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027	
Poseł Sprawozdawca Wiesław Różyński	322
Poseł Ryszard Bartosik	323
Poseł Katarzyna Królak	323
Poseł Mirosław Maliszewski	324
Poseł Bożenna Hołownia	325
Poseł Witold Tumanowicz	325
Poseł Witold Tumanowicz	325
Poseł Małgorzata Tracz	325
Poseł Grzegorz Lorek	326
Poseł Lidia Czechak	326
Poseł Anna Paluch	326
Poseł Tadeusz Tomaszewski	327
Poseł Ryszard Bartosik	327
Poseł Jarosław Krajewski	327
Poseł Wioletta Maria Kulpa	327
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stefan Krajewski	328
Poseł Wiesław Różyński	329
Punkt 23. porządku dziennego: Sprawoz- danie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Obrony Narodowej o rzą- dowym projekcie ustawy o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeń- stwa SAFE	
Poseł Sprawozdawca Andrzej Grzyb	329
Poseł Andrzej Śliwka	331
Minister Finansów i Gospodarki Andrzej Domański	332
Poseł Joanna Kluzik-Rostkowska	333
Poseł Witold Zembaczyński	334
Poseł Andrzej Grzyb	334
Poseł Adam Luboński	335
Poseł Joanna Wicha	335
Poseł Witold Tumanowicz	336
Poseł Jarosław Sachajko	337
Poseł Maciej Konieczny	337
Poseł Włodzimierz Skalik	338
Poseł Marek Jakubiak	339
Poseł Grzegorz Lorek	340
Poseł Sylwia Bielawska	340
Poseł Mirosław Adam Orliński	340
Poseł Tadeusz Tomaszewski	341
Poseł Witold Tumanowicz	341
Poseł Jarosław Sachajko	341
Poseł Włodzimierz Skalik	341

Poseł Izabela Bodnar	341
Poseł Katarzyna Kierzek-Koperska	342
Poseł Jolanta Zięba-Gzik	342
Poseł Ryszard Wilk	342
Poseł Roman Fritz	343
Poseł Marek Jakubiak	343
Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk	344
Poseł Marek Sowa	344
Poseł Anna Ewa Cicholska	344
Poseł Witold Zembaczyński	344
Poseł Andrzej Kryj	345
Poseł Marek Krząkała	345
Poseł Jarosław Zieliński	346
Poseł Paweł Bliźniuk	346
Poseł Anna Paluch	346
Poseł Anna Wojciechowska	347
Poseł Ewa Kołodziej	347
Poseł Małgorzata Golińska	347
Poseł Andrzej Szewiński	348
Poseł Maria Koc	348
Poseł Patryk Jaskulski	349
Poseł Władysław Dajczak	349
Poseł Dominik Jaśkowiec	349
Poseł Marek Subocz	349
Poseł Małgorzata Pępek	350
Poseł Marcin Ociepa	350
Poseł Agnieszka Pomaska	350
Poseł Agnieszka Wojciechowska	
van Heukelom	351
Poseł Krystyna Skowrońska	351
Poseł Elżbieta Duda	351
Poseł Karolina Pawliczak	352
Poseł Waldemar Andzel	352
Poseł Małgorzata Tracz	352
Poseł Zbigniew Chmielowiec	353
Poseł Adrian Witzak	353
Poseł Marzena Anna Machalek	353
Poseł Aleksandra Kot	354
Poseł Rafał Weber	354
Poseł Katarzyna Królak	354
Poseł Michał Kowalski	354
Poseł Artur Jarosław Łacki	355
Poseł Kacper Płażyński	355
Poseł Krzysztof Mieszkowski	356
Poseł Kazimierz Gołojuch	356
Poseł Michał Krawczyk	356
Poseł Michał Wójcik	356
Poseł Mateusz Bochenek	357
Poseł Andrzej Śliwka	357
Poseł Krzysztof Piątkowski	357
Poseł Bartosz Józef Kownacki	358
Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak	358
Poseł Piotr Kaleta	358
Poseł Marek Jan Chmielewski	359
Poseł Ewa Leniart	359
Poseł Krzysztof Grabczuk	359
Poseł Henryk Kowalczyk	359
Poseł Piotr Kandyba	360
Poseł Artur Chojecki	360

Poseł Konrad Frysztak	360
Poseł Agnieszka Ścigaj	360
Poseł Bożena Lisowska	361
Poseł Janusz Kowalski	361
Poseł Krzysztof Truskolaski	361
Poseł Mariusz Krystian	362
Poseł Agata Wojtyszek	362
Poseł Jarosław Krajewski	362
Poseł Krzysztof Paszyk	362
Poseł Mirosław Suchoń	363
Poseł Włodzimierz Tomaszewski	363
Podsekretarz Stanu	
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów	
Magdalena Sobkowiak-Czarnecka	363
Sekretarz Stanu w Ministerstwie	
Obrony Narodowej Cezary Tomczyk	364
Poseł Andrzej Grzyb	367

Punkt 24. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu

Punkt 25. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie obrad

Punkty 24. i 25. porządku dziennego (cd.)

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Katarzyna Kotula	368
Poseł Marcin Warchoń	371
Poseł Monika Rosa	372
Poseł Dorota Łoboda	373
Poseł Urszula Pasławska	374
Poseł Barbara Oliwiecka	374
Poseł Ewa Szymanowska	375
Poseł Aleksandra Leo	376
Poseł Anna Maria Żukowska	376
Poseł Witold Tumanowicz	377
Poseł Krzysztof Mulawa	378
Poseł Marta Stożek	379
Poseł Roman Fritz	380
Poseł Jarosław Sachajko	381
Poseł Marcin Józefaciuk	382
Poseł Filip Kaczyński	382
Poseł Renata Rak	383
Poseł Wioleta Tomczak	383
Poseł Witold Tumanowicz	383
Poseł Jarosław Sachajko	383
Poseł Roman Fritz	384
Poseł Izabela Bodnar	384
Poseł Grzegorz Lorek	384
Poseł Elżbieta Anna Polak	384
Poseł Barbara Oliwiecka	385
Poseł Joanna Wicha	385
Poseł Włodzimierz Skalik	385

Posel Marcin Józefaciuk	386
Posel Lidia Czechak	386
Posel Małgorzata Tracz	386
Posel Ewa Szymanowska	386
Posel Dorota Olko	387
Posel Paulina Matysiak	387
Posel Anna Ewa Cicholska	387
Posel Alicja Łuczak	388
Posel Barbara Okuła	388
Posel Daria Gosek-Popiołek	388
Posel Iwona Maria Kozłowska	389
Posel Rafał Kasprzyk	389
Posel Katarzyna Ueberhan	389
Posel Sylwia Bielawska	390
Posel Wanda Nowicka	390
Posel Wioletta Maria Kulpa	390
Posel Katarzyna Maria Piekarska	391
Posel Maria Koc	391
Posel Marek Subocz	391
Posel Anna Wojciechowska	392
Posel Katarzyna Osos	392
Posel Anita Czerwińska	392
Posel Marzena Anna Machałek	393
Posel Patryk Jaskulski	393
Posel Bogumiła Olbryś	393
Posel Dominik Jaśkowiec	393
Posel Mariusz Krystian	394
Posel Bożena Lisowska	394
Posel Maria Kurowska	394
Posel Jarosław Krajewski	395
Posel Aleksandra Kot	395
Posel Alicja Łepkowska-Golaś	395
Posel Marcin Warchoł	396
Posel Franciszek Sterczewski	396
Posel Michał Wójcik	396
Posel Jolanta Niezgodzka	397
Posel Iwona Małgorzata Krawczyk	397
Posel Marek Jan Chmielewski	397
Posel Krzysztof Mieszkowski	397
Posel Urszula Koszutska	398
Posel Karolina Pawliczak	398
Posel Piotr Kandyba	398
Posel Monika Wielichowska	399
Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Katarzyna Kotula	399
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawoz- danie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych	
Posel Sprawozdawca Tomasz Trela	402
Posel Jarosław Krajewski	402
Posel Małgorzata Niemczyk	403
Posel Stanisław Tomczyszyn	404
Posel Wioletta Tomczak	405
Posel Tadeusz Tomaszewski	405
Posel Ryszard Wilk	406
Posel Jarosław Sachajko	407

Posel Włodzimierz Skalik	407
Posel Grzegorz Lorek	408
Posel Jarosław Krajewski	408
Posel Bożena Lisowska	408
Posel Tadeusz Tomaszewski	408
Posel Sylwester Tułajew	408
Posel Ryszard Wilk	409
Posel Jarosław Sachajko	409
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jurand Drop	409
Posel Tadeusz Tomaszewski	410
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawoz- danie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o po- selskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni	
Posel Sprawozdawca Piotr Adamowicz	410
Posel Dorota Arciszewska-Mielewczyk	411
Posel Rafał Siemaszko	411
Posel Marek Biernacki	412
Posel Wioletta Tomczak	412
Posel Krzysztof Szymański	413
Posel Jarosław Sachajko	414
Posel Łukasz Ściebiorowski	414
Posel Grzegorz Lorek	414
Posel Jacek Niedźwiedzki	415
Posel Jarosław Sachajko	415
Posel Michał Kowalski	415
Posel Wioletta Tomczak	415
Posel Bożena Lisowska	416
Posel Piotr Adamowicz	416
Oświadczenia	
Posel Włodzimierz Skalik	416
Posel Jarosław Sachajko	417
Posel Grzegorz Lorek	417
Posel Kazimierz Bogusław Choma	417
Posel Bożena Lisowska	418
Posel Waldemar Andzel	418
Posel Barbara Bartuś	418
Posel Lidia Czechak	419
Posel Wioletta Maria Kulpa	419
Posel Fryderyk Sylwester Kapinos	419
Posel Ewa Malik	420
Posel Adam Dziedzic	420
Posel Włodzimierz Tomaszewski	420
Posel Łukasz Ściebiorowski	421
Posel Paweł Sałek	421

(Przerwa w posiedzeniu)

Załącznik – Teksty wystąpień niewygłoszonych	
Posel Barbara Grygorcewicz	423
Posel Henryka Krzywonos-Strycharska	423
Posel Marcin Józefaciuk	423
Posel Marcin Józefaciuk	424
Posel Dariusz Matecki	424
Posel Anna Gembicka	424
Posel Marcin Józefaciuk	424
Posel Marcin Józefaciuk	425

Poseł Łukasz Litewka	425
Poseł Dariusz Matecki	426
Poseł Marcin Józefaciuk	426
Poseł Marcin Józefaciuk	426
Poseł Dariusz Matecki	426
Poseł Dariusz Matecki	427
Poseł Marcin Józefaciuk	428
Poseł Marcin Józefaciuk	429
Poseł Dariusz Matecki	429
Poseł Witold Tumanowicz	429
Poseł Witold Tumanowicz	429
Poseł Marcin Józefaciuk	429

Poseł Dariusz Matecki	430
Poseł Wanda Nowicka	430
Poseł Witold Tumanowicz	430
Poseł Anna Ewa Cicholska	430
Poseł Anna Gembicka	431
Poseł Barbara Grygorcewicz	431
Poseł Marcin Józefaciuk	431
Poseł Dariusz Matecki	431
Poseł Anna Pieczarka	432
Poseł Artur Szalabawka	432
Poseł Tadeusz Tomaszewski	432
Poseł Witold Tumanowicz	433

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 03)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Włodzimierz Czarzasty oraz wicemarszałkowie Szymon Hołownia, Piotr Zgorzelski, Dorota Niedziela i Monika Wielichowska)

Marszałek:

Dzień dobry państwu.

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Pawła Bliźniuka, Weronikę Smarduch, Michała Moskała oraz Roberta Gontarza.

W pierwszej części obrad sekretarzami będą posłowie Paweł Bliźniuk oraz Weronika Smarduch.

Protokół i listę mówców prowadzić będą posłowie Michał Moskał oraz Weronika Smarduch.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

Sekretarz Poseł Weronika Smarduch:

Informujemy, że dziś odbędą się posiedzenia Komisji:

— Sprawiedliwości i Praw Człowieka – godz. 9.15,
— do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych – godz. 10,

— do Spraw Petycji – godz. 10,

— Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych m.in. z wykorzystaniem oprogramowania Pegasus przez członków Rady Ministrów, służby specjalne, Policję, organy kontroli skarbowej oraz celno-skarbowej, organy powołane do ścigania przestępstw i prokuraturę w okresie od dnia 16 listopada 2015 r. do dnia 20 listopada 2023 r. – godz. 10,

— do Spraw Deregulacji wspólnie z Komisją Finansów Publicznych – godz. 10.30,

— Ustawodawczej – godz. 10.30,

— do Spraw Unii Europejskiej – godz. 11,

— do Spraw Petycji – godz. 11.30,

— Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii – godz. 12,

— Gospodarki i Rozwoju wspólnie z Komisją Obrony Narodowej – godz. 12,

— Łączności z Polakami za Granicą – godz. 12,

— Rolnictwa i Rozwoju Wsi – godz. 12,
— Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii – godz. 13,

— Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej – godz. 13,

— Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu – godz. 13,

— do Spraw Dzieci i Młodzieży – godz. 14,

— Infrastruktury – godz. 14.30,

— Edukacji i Nauki – godz. 15,

— Finansów Publicznych – godz. 15,

— Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach – godz. 17,

— Rolnictwa i Rozwoju Wsi – godz. 17,

— Obrony Narodowej wspólnie z Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka – godz. 18. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję.

Informuję, że planowany punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo Energetyczne oraz niektórych innych ustaw nie zostanie rozpatrzony w planowanym terminie.

Właściwa komisja przedłożyła sprawozdanie o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw, druk nr 2219.

W związku z tym, na podstawie art. 95e regulaminu Sejmu, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego sprawozdania.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o projektach ustaw:

— o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE, druk nr 2228,

— o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, druk nr 2218.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Marszałek

Na podstawie art. 51 ust. 2 regulaminu Sejmu uprawnione podmioty zgłosiły wnioski o przystąpienie do drugich czytań tych projektów bez zachowania terminu określonego w art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu.

Wnioskodawcy uzasadniają wnioski wagą spraw regulowanych w projektach i ich terminowością.

Wnioski te poddam kolejno pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o projekcie ustawy o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przystąpienie do drugiego czytania bez zachowania terminu określonego w art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu w przypadku sprawozdania z druku nr 2228, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 401 posłów. 219 – za, 182 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przystąpienie do drugiego czytania bez zachowania terminu określonego w art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu w przypadku sprawozdania z druku nr 2218, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 400 posłów. 391 – za, nikt nie był przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

W związku z planowanym zakończeniem prac przez Komisję Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu nad poselskim projektem uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni, druk nr 2207, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie sprawozdania komisji w przypadku jego doręczenia.

Na podstawie art. 51 ust. 2 regulaminu Sejmu uprawniony podmiot zgłosił wniosek o przystąpienie do drugiego czytania bez zachowania terminu określonego w art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu.

Wnioskodawca uzasadnia wniosek terminem rocznicy.

Wniosek ten poddam pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem dotyczącym sprawozdania komisji o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przystąpienie do drugiego czytania projektu uchwały z druku nr 2207 bez zachowania terminu określonego w art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 404 posłów. 399 – za, nikt nie był przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Dziękuję państwu serdecznie.

Ogłaszam minutę przerwy.

Życzę miłego dnia, tak jak ja mam dzisiaj miły dzień. (*Wesołość na sali, oklaski*)

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 9 min 10 do godz. 9 min 15)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dzień dobry państwu.

Wznawiam obrady.

Jak państwo słyszycie, przechodzę właśnie mutację. Mam nadzieję, że pomoże nam to w sprawnym...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Jak się zaczęło golić, to już w ogóle będzie, panie mecenasie. Myślę, że to może być naprawdę duża rzecz.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Pytania w sprawach bieżących.

Przypominam, że postawienie pytania nie może trwać dłużej niż 2 minuty, zaś udzielenie odpowiedzi nie może trwać dłużej niż 6 minut. Prawo do postawienia pytania dodatkowego przysługuje wyłącznie posłowi zadającemu pytanie. Dodatkowe pytanie nie może trwać dłużej niż 1 minutę, a uzupełniająca odpowiedź nie może trwać dłużej niż 3 minuty. Marszałek Sejmu w moim skromnym wcieleniu zastępczym może wyrazić zgodę na wydłużenie czasu odpowiedzi na pytanie dodatkowe.

A więc, drodzy państwo, zaczynamy.

Pierwsze pytanie dotyczy wystawienia do sprzedaży na portalu OLX bazy paliw przez spółkę Skarbu Państwa PERN SA, strategiczną dla bezpieczeństwa Polski. Jest to pytanie do ministra energii, a zada je pan poseł Maciej Małecki.

Bardzo proszę.

Poseł Maciej Małecki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Proszę pana ministra energii o wyjaśnienie, dlaczego podległa panu ministrowi spółka PERN sprzedaje na portalu OLX bazę paliw w Żaganiu. Przypominam, że PERN to spółka strategiczna, która odpowiada za przesył oraz magazynowanie ropy naftowej i paliw płynnych. Mówimy więc o spółce, w której rękach jest infrastruktura krytyczna niezbędna dla bezpieczeństwa energetycznego Polski, szczególnie teraz, w czasie wojny na Ukrainie. Usłyszymy zapewne w odpowiedzi, że jest to baza wyłączona z użytkowania, ale to nie jest żadne wytłumaczenie. W ogłoszeniu jest podana powierzchnia 25 ha, a zarząd PERN-u chwali się, że w sąsiedztwie bazy są poligony wojskowe. Dodam, że w sąsiedztwie bazy są też: 10. Brygada Kawalerii Pancernej, 34. Brygada Kawalerii Pancernej oraz

Posel Maciej Malecki

dowództwo i sztab 11. Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancerniej. W Żaganiu obok bazy stacjonuje też amerykańska pancerna brygadowa grupa bojowa. A więc teraz jakiś klient OLX, scrollując ogłoszenia, patrzy sobie i widzi: tu buty, tu sukienka na ramiączkach, a tu baza PERN-u.

Czy pan minister energii uzgodnił to z ministrem obrony narodowej panem Kosiniakiem-Kamyszem? Wojsko Polskie nie chce tego terenu? Nie przeszkadza wicepremierowi Kosiniakowi-Kamyszowi, że PERN sprzedaje komuś 25 ha w sąsiedztwie poligonów i wielu jednostek wojsk pancernych? Czy pan minister energii nie widzi problemu w ryzyku przejęcia 25 ha przy poligonach i jednostkach wojsk pancernych przez randomowego klienta znalezione na OLX?

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Na pytanie odpowie minister energii pan Miłosz Motyka.

(Poseł Maciej Matecki: Panie ministrze, przekażę panu to ogłoszenie z OLX).

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Minister Energii
Miłosz Motyka:**

Bardzo dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! PERN jako spółka strategiczna nie sprzedaje, nie sprzedawała ani nie będzie sprzedawała strategicznych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa infrastruktury, bazy paliwowej ani żadnej podobnej z podległych sobie nieruchomości. To, o czym pan poseł mówi, to link do przetargu ze strony PERN-u, na której mamy wprost opisane procedury przetargowe. To odpowiedź w zakresie procedur, o które pan poseł pytał, i tego, czy to się może odbywać w sposób w pełni transparentny. Tak, zachowanie bezpieczeństwa państwa, zgodnie z przyjętymi lata temu normami prawnymi, dotyczy nie żadnej bazy paliw, ale gruntu, którego próba sprzedaży – zaraz przejdę do kwestii bezpośrednio związanych z bazami paliw i wojskowymi, o które pan poseł pyta – nie ma nic wspólnego bezpośrednio z bezpieczeństwem państwa ani paliwami. Panie pośle, chcę panu powiedzieć, że to jest kolejna próba sprzedaży nieruchomości gruntowej ze względu na operat szacunkowy. Poprzednia była w 2020 r.

(Poseł Maciej Matecki: Wojna się zaczęła...)

Co pisaliście w dokumentacji za państwa rządów, bo mówię do pana pośla z PiS-u o stanowisku spółki, którą wówczas nadzorowaliście? Pisaliście: Baza wyłączona z eksploatacji, infrastruktura techniczna nie spełnia obowiązujących standardów specjalnych ani operacyjnych, wszystkie zbiorniki magazynowe nie

spełniają wymagań technicznych. Ważność ich legalizacji wygasła w 2008 r. Fatalny stan techniczny. Lokalizacja obiektu w warunkach funkcjonowania innych baz paliw, nie ma żadnego uzasadnienia ekonomicznego ani znaczenia dla systemu zaopatrywania rynku paliwa. To jest dokumentacja, którą sporządzili przedstawiciele spółki PERN w 2020 r. Niech pan mi przypomni, kto wtedy rządził.

(Poseł Maciej Matecki: Wojna się zaczęła w 2022 r.)

Wówczas decyzją zarządu powołano specjalny zespół do spraw wypracowania trybu postępowania z nieruchomościami, o które pan poseł pyta. Kto je wypracował? Pana koleddy.

(Poseł Maciej Matecki: Wojna się zaczęła...)

Pana koleddy w 2018 r. taką procedurę, o którą pan dzisiaj pyta, przygotowali, przeprowadzili.

(Głos z sali: Amnezja.)

Ale pan poseł mówi o tym, że w okolicy są bazy wojskowe, wojna się zaczęła. Słusznie, tylko panie pośle, wszystkie te analizy zostały przeprowadzone jeszcze raz i nie wykazały takiej potrzeby. I tak PERN jest w kontakcie bezpośrednim z wojskiem, z instytucjami, którym też zaoferowano wykorzystanie tej infrastruktury. Jawnie, zgodnie z procedurami. W sąsiedztwie tych baz wojskowych, o które pan pyta, funkcjonuje już kilka czynnych baz paliw, w tym baza PERN-u w Kawicach, ale mamy też bazę Unimotu w Bolesławcu czy Orłenu w Nowej Soli. Z tego punktu widzenia wojsko jest odpowiednio zabezpieczone.

O sprzedaży. Sprzedaż budynku wraz z prawem użytkowania wieczystego działek, Kikoły, powiat nowodworski, 2016 r. Sprzedaż prawa użytkowania wieczystego działki gruntu, gdzie był planowany magazyn, 187,5 mln, 2017 r. Sprzedaż w 2020 r. działki będącej w użytkowaniu wieczystym PERN-u na rzecz gminy. W 2021 r. sprzedano rozdzielnie 110 kV. Po wybuchu wojny, panie pośle, w 2022 r. PERN sprzedał również nieruchomość gruntową o powierzchni 3600 m².

(Głos z sali: A kto rządził?)

W 2023 r. blisko Płocka sprzedano nieruchomość gruntową stanowiącą część terenu stacji wraz z prawem własności środków trwałych. Takie procedury więc, jak panu udowadniam, związane z sprzedażą gruntów, które nie mają dzisiaj lub nie miały wówczas, kiedy te decyzje podejmowano za państwa rządów, potrzeb funkcjonalnych do tego, by zarabiać, do tego, by we współpracy z wojskiem były użyteczne, są normalną procedurą. Ale mamy decyzje inwestycyjne, mamy rozbudowę i więcej gruntów, więcej nieruchomości strategicznych. Po przeprowadzeniu dokładnych analiz: PERN i poprzednio, i wówczas więcej kupował i rozbudowywał niż sprzedawał. Chodzi np. o budowy zbiorników w Kawicach, Koluszkach, Nowej Wsi Wielkiej, Dębogórz. To jest dostosowanie rurociągu na odcinku Naftoport – Rafineria Gdańska. To jest rozbudowa pojemności magazynów w Woli Rzędzińskiej. To jest rozbudowa frontu kolejowego w Koluszkach. Zwracam więc uwagę na to, że tylko wtedy, gdy jest to uzasadnione ekonomicznie i przeprowadzony jest –pan poseł o tym dobrze wie

Minister Energii Miłosz Motyka

– operat, często wieloletni, nie tylko wielomiesięczny, takie decyzje są podejmowane. A OLX był dlatego, że był to po prostu link, tak jak w latach poprzednich, do postępowania przetargowego. Ale ryzyka związanego z bezpieczeństwem paliwowym ta sprzedaż i ten przetarg nie mają. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Pytanie dodatkowe.

Rozumiem, że poseł Zubowski się szykuje do zadania tegoż pytania.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Słucham?

(Poseł Wojciech Michał Zubowski: Już jest gotowy.)

Nie, bo tam coś dłubał jeszcze w tableciku.

Bardzo proszę.

Poseł Wojciech Michał Zubowski:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Zapytałbym: Skoro OLX, to dlaczego nie Vinted albo nie Allegro Lokalnie? Przecież jak już mamy iść tak szeroko... Gdyby była Telegazeta, to też można byłoby tam takie ogłoszenie zamieścić.

Wspominał pan o kwestiach dotyczących bezpieczeństwa, ryzyku paliwowym i podał pan dane dotyczące sprzedaży niepodobnych obiektów sprzed 6 lat. Natomiast tak jak zwrócił uwagę pan poseł Maciej Małecki, proszę państwa, mamy zupełnie inną sytuację. Rok 2022, wybuch wojny i zmiana tego, co się dzieje w naszym rejonie, jeżeli chodzi o geopolitykę i zagrożenia, które się pojawiły. Wspomina pan, panie ministrze, o kwestiach dotyczących procedur. Rozumiem, że chce pan powiedzieć, że one przez 6 lat nie uległy zmianie. A porównywanie sprzedaży 3600 m² do 26 ha, o których mówimy tutaj, jest niewspółmierne i należałoby jednak na to zwrócić uwagę. Tak samo jak mówimy o sprzedaży terenów *(Dzwonek)* dla samorządów, które są inaczej traktowane niż użytkownicy randomowi. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana ministra o udzielenie odpowiedzi.

Minister Energii Miłosz Motyka:

Bardzo dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To, że w 2026 r. operat szacunkowy potwierdził taką war-

tość gruntu, to, że w 2025 r. dokładnie sprawdzono, że ta infrastruktura – a ja zaufanie do urzędników państwa polskiego mam, często wieloletnich pracowników PERN-u, oraz do dokładnych analiz, które są przez nich przeprowadzane – nie jest zdolna do tego... Często jest tak, że jest to, tak jak w tym przypadku, infrastruktura z lat 50. ubiegłego wieku, nieprzystosowana do bieżącego użytku. Właściwie koszty inwestycyjne, które musiałyby być poniesione przez państwo polskie, byłyby bardzo wysokie w tym zakresie. Świadczy to o tym, że wy przez lata nie przeprowadziliście inwestycji, które mogłyby doprowadzić do podniesienia wartości gruntu *(Poruszenie na sali, dzwonek)*, które mogłyby doprowadzić do przywrócenia możliwości funkcjonowania tej bazy. Świadczy to o tym, że nie przeprowadziliście inwestycji w ciągu waszych 8 lat, które by mogły sprawić, że ta infrastruktura dzisiaj na potrzeby wojska, na potrzeby może innych podmiotów mogłaby być wykorzystywana.

Zwracam na to uwagę, że nie jest to żadne widzi-misie, tylko jest to decyzja, która została poddana analizom ekonomicznym za waszych rządów. Gdyby wówczas takich decyzji nie podejmowano, tylko zdecydowano o rozbudowie tej stacji, albo gdyby koszty wówczas nie przewyższały możliwych zysków z jej funkcjonowania, to myślę, że w 2020 r. nie podjęlibyście decyzji o tym, żeby wystawić na tym portalu PERN w zakresie przetargu tej nieruchomości.

(Poseł Maciej Małecki: Czy ma pan na piśmie od ministra obrony, że...)

Zresztą to jest teren, to jest nieruchomość, która od 2014 r., 2015 r. ma takie de facto przeznaczenie. Ona jest po prostu wedle – sprawdziliście to dokładnie – danych, które wówczas przedstawiła spółka PERN, infrastrukturą, która...

(Poseł Maciej Małecki: Pan minister nie odpowiada na pytania. Czy ma pan...)

To niech pan poseł nie przerywa, nie zakrzyczy pan tej prawdy.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Panie pośle, był czas na pytanie.

Minister Energii Miłosz Motyka:

Natomiast gdyby wówczas dokładnie to sprawdzono, podjęto decyzję o inwestycji, może dzisiaj byłibyśmy w innym miejscu. Jeśli chodzi o PERN, zakres współpracy ze Sztabem Generalnym Wojska Polskiego jest bardzo istotny, bo są w bieżącym kontakcie, panie pośle.

(Poseł Maciej Małecki: Na piśmie...)

Bo są bezpośrednio za to odpowiedzialni z punktu widzenia bezpieczeństwa paliw i zabezpieczenia jednostek wojskowych w te paliwa. I to zabezpieczenie nie jest realizowane. Natomiast jeżeli chodzi o tryb

Minister Energii Miłosz Motyka

i portal, to jest to tylko i wyłącznie kwestia wtórna, która polega na wstawieniu linku, bo cała procedura przetargowa jest bezpośrednio na stronie spółki realizowana w ramach procedur, które są wieloletnie i zgodne z prawem. *(Dzwonek)* A jeżeli już mówimy o wyprzedaży srebr rodowych, to warto, byście odpowiedzieli na pytanie, co z Lotosem. Dziękuję bardzo.

(Poseł Maciej Małecki: Nie odpowiedział pan na pytanie.)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Kolejne pytanie również będzie skierowane do ministra energii. Będzie dotyczyło...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie pośle Małecki, bardzo proszę.

(Głos z sali: To minister zaczepia.)

Nie, minister nie zaczepia. Pan poseł Małecki poza trybem próbuje wbić się w nurt naszej bardzo uporządkowanej dyskusji, a ja bardzo brzydzę się przemocą formalną.

(Poseł Maciej Małecki: Próbuję uzyskać odpowiedź.)

Panie pośle, ja znam trochę punkt: Pytania w sprawach bieżących. Refren: nie odpowiedział pan, nie odpowiedziała pani na pytanie pojawił się bardzo często, i za waszych czasów, i za tych czasów. Darujmy to sobie. Ma pan do ministra sprawę, to niech pan ją z nim wyjaśni. Zapraszamy tutaj, tramwaj nie gryzie. Dostanie pan wszystko, co pan chce, na piśmie.

(Głos z sali: Panie marszałku, ale niech będzie publiczna odpowiedź.)

Ale publiczna odpowiedź... Przecież pan ją upubliczni. Jak pan dostanie ją na piśmie, przecież pan ją upubliczni od razu, pierwszego dnia.

Bardzo proszę, żeby pan minister pochylił się z troską nad deficytem poznawczym pana posła, bo sprawa jest ważna.

(Poseł Maciej Małecki: Panie marszałku, niech pan się nie popisuje.)

Kolejne pytanie, jak wspomniałem, jest do ministra energii. Zadadzą je pan poseł Stanisław Lamczyk, a później pan poseł Tomasz Nowak. Pytanie jest w sprawie dekompozycji linii elektrycznych dystrybucyjnych.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Stanisław Lamczyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Szanowni Państwo! W miksie energetycznym w krajach Unii Europejskiej zwiększa się ilość energii z OZE. Dlatego kraje Unii Europejskiej robią restrukturyzację w sieciach. Nie tylko budują nowe, ale też robią re-

strukturyzację. W Polsce również jest ona potrzebna, tym bardziej że Polska była zarządzana w sposób scentralizowany. Wiem, że jak w 1990 r. robiono pierwszą restrukturyzację, to było to pojęcie semantyczne, ponieważ nie było wtedy możliwości cyfryzacji sieci. Dlatego, panie ministrze, czy śladami innych krajów wydzielimy też od właściciela ten właśnie czynnik, rynek techniczny? To jest jedno pytanie.

Drugie pytanie – schodzimy niżej – jest mianowicie o dystrybucję. W dystrybucji przede wszystkim mamy architekturę, która jest nie do przyjęcia, ponieważ architektura dystrybucji jest otwarta i różnice wpływają do sieci przesyłowych. Jest galimatias i należy to wszystko uporządkować. Mam pytanie: Jak pan widzi uporządkowanie sieci dystrybucyjnych, a przede wszystkim zagospodarowanie 260 tys. transformatorów średniego i niskiego napięcia, które są do zagospodarowania? Czy przewiduje pan przekazanie linii sieci właśnie niskiego i średniego napięcia spółdzielniom energetycznym, samorządom czy spółdzielniom mieszkaniowym? Jak uporządkować budynki w taksonomii negatywnej? Z danych wynika, że jest 18 mln odbiorców w budynkach wielorodzinnych, a wiemy, że jest 7 mln. Tutaj należy to wszystko uporządkować. To są właśnie pytania do pana. Dziękuję bardzo

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana ministra Miłosza Motykę o udzielenie odpowiedzi.

Pan minister jest bardzo dokładnie fotografowany i filmowany z galerii, więc proszę dać z siebie wszystko.

Minister Energii Miłosz Motyka:

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Mam nadzieję, że na tych zdjęciach nie zabraknie bohatera drugiego planu.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Będę tłem pana ministra.

Minister Energii Miłosz Motyka:

Szanowny Panie Pośle! Trzy wątki, które dotyczą bezpośrednio rynku energii, trzy wątki, które dotyczą także integracji odnawialnych źródeł energii z systemem elektroenergetycznym na poziomie sieci przesyłowej i dystrybucyjnej.

Minister Energii Miłosz Motyka

Zacznę od integracji, która polega na bilansowaniu systemu. To fakt – im wyższa rola, im wyższy udział odnawialnych źródeł energii, tym większe, szczególnie to dobowe, niezbilansowanie. Stąd potrzeba jest regulacji na poziomie europejskim, które determinują później przystąpienie do platform takich jak PICASSO, takich jak MARI. I tę decyzję operator systemu przesyłowego bezpośrednio to realizujący podjął. Lipiec 2025 r. – przystąpienie do europejskiej platformy wymiany energii bilansującej PICASSO. W grudniu 2025 r., w ubiegłym roku rozpoczęliśmy pracę nad nowelizacją rozporządzenia systemowego, tak aby w tym roku przystąpić do platformy MARI. Nasza ocena po kilku miesiącach funkcjonowania podmiotów na rynku w zakresie platformy PICASSO jest pozytywna. Już dzisiaj widzimy, że pozwoliło to podmiotom lepiej się bilansować i – bezpośrednio odpowiedź w drugim kroku na pytanie – zagwarantować większe bezpieczeństwo pracy systemu ze względu na jego stabilność. To jest podstawowe założenie, jakiemu służyło powołanie w gruncie rzeczy tych platform. A więc w pierwszym kroku PICASSO – ocena wstępna pozytywna, oczywiście po kilku miesiącach, pewnie po 12 będziemy w stanie mieć dodatkowe dane, bo te wszystkie miesiące już będą pokazane czarno na białym – ale platforma MARI również.

Drugim pytaniem zawartym w swoim wystąpieniu pan poseł nawiązał do de facto wydzielenia struktur operatora systemu dystrybucyjnego z grup kapitałowych w celu albo stworzenia oddzielnego operatora systemu dystrybucyjnego, albo ich wydzielenia, pozostawienia kilku. Dzisiaj takich prac nie ma. Bezpośrednio odpowiada za to Ministerstwo Aktywów Państwowych. Widzimy, że potrzeba kilku impulsów, na pewno legislacyjnych, może w tę stronę. Dzisiaj nie pracujemy nad wydzieleniem tych spółek, ale pracujemy nad ich lepszą integracją z klastrami, ze spółdzielniami, społecznościami energetycznymi, tak aby nie dochodziło do sytuacji, w której OSD konkuruje ze społecznościami energetycznymi albo blokuje ich rozwój ze względu na, w domyśle, własne zyski. Chcemy tego uniknąć, więc w praktyce – przed momentem była tu pani minister klimatu i środowiska – wspólnie to realizujemy. Ma to się odbywać na zasadzie współpracy OSD, o które pan poseł pyta, z podmiotami realizującymi rozwój społeczności, klastrów lub spółdzielni energetycznych, co dzisiaj jest w gestii Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa. Takie porozumienia pomiędzy spółkami a Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa już są realizowane i widzimy, że dzięki temu ta liczba w każdym z województw – a w wielu województwach jeszcze do ubiegłego roku, gdy tego systemu nie wprowadziliśmy, nie było żadnej spółdzielni energetycznej – zaczyna rosnąć.

A więc widzimy szansę, po pierwsze, w lepszym zbilansowaniu systemu na poziomie krajowym, de facto wynikającym z prawa europejskiego, w przystąpieniu do platform PICASSO i MARI, ale także

poprzez lokalne obszary bilansowania. To, nad czym pracujemy, to na pewno stworzenie odpowiedniej ustawy, ale też działania operatora, aby te lokalne obszary bilansowania wskazywać, aby koszty systemu, które rosną – spada cena energii, a mogą rosnąć koszty systemu, do tego też nawiązywał w trzeciej części swojej wypowiedzi, jak zrozumiałem, pan poseł – nie były większe niż cena samej energii, aby jedne i drugie spadały. Ale żeby to było możliwe, inwestycje muszą być zrjonalizowane, stąd nowelizacja Prawa energetycznego. Chodzi o to, by nie było inwestycji na chybił trafił, tylko by one były realizowane i by sieć się rozwijała tam, gdzie faktycznie te źródła są. Po drugie, tam gdzie jest odbiór energii, tam lokalne obszary bilansowania mogą powstawać. Chodzi o lokalne obszary bilansowania oparte nie tylko o fotowoltaikę i magazyn energii, co jest dzisiaj najczęstszym ze źródeł energii, które funkcjonują w spółdzielniach, społecznościami energetycznych, ale także poprzez biogazownie, stąd zmiana w prawie usprawniająca ich przyłączanie, czy też wiatraki na lądzie, i tutaj nad nowelizacją w zakresie permittingu czy zmian w prawie proceduje ministerstwo klimatu.

A więc to, co jest dzisiaj dla nas absolutnie najważniejsze z punktu widzenia bezpieczeństwa pracy systemu, obok bezpieczeństwa, czyli dostaw stałych, niskich cen, to jest elastyczność na poziomie lokalnym. Dzisiaj widzimy, że i przystąpienie do tych platform, i budowa lokalnych obszarów bilansowania tę sytuację poprawia. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Pytanie dodatkowe, rozumiem, zada pan poseł Tomasz Nowak.

Bardzo proszę.

Poseł Tomasz Piotr Nowak:

Panie Ministrze! Dziękuję za tę wypowiedź. Widzę, że ministerstwo w tej chwili pracuje bardzo intensywnie. To chociażby przesłana do Sejmu ustawa związana z uwolnieniem możliwości przesyłowych, ale także transparentności w poszczególnych OSD, możliwości przyłączeniowych w zakresie poszczególnych wniosków. Ta transparentność jest bardzo ważna.

Ale proszę, panie ministrze, odpowiedzieć: Jak w tej chwili wygląda dekompozycja w zakresie właśnie uelastycznienia w poszczególnych OSD, uelastycznienia rynku energii, dostępu do rynku energii? Czy to jest w jakiś sposób skodyfikowane, czy też poszczególne OSD mają swoje osobne praktyki i na podstawie tych osobnych praktyk dopiero jakiś kodeks elastyczności systemu zostanie wypracowany? To po pierwsze. A po drugie, jednak nadal cały czas jako prosumenci, jeśli nie mamy magazynu energii, jesteśmy w takiej sytuacji (*Dzwonek*), że odbiór energii często jest blokowany. Czy w tej sprawie coś ministerstwo robi? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo proszę, panie ministrze.
Minister energii po raz kolejny.

**Minister Energii
Miłosz Motyka:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Jeżeli chodzi o kodeks elastyczności, wytyczne dotyczące tego zostały opracowane przez PSE, zostały przedstawione przez PSE. Jeszcze nie ma umocowania tego w ustawie, o czym za moment powiem, ale już dzisiaj widzimy, że ta integracja i większa transparentność miała miejsce. Jednak konieczne są zmiany w prawie w zakresie stworzenia scentralizowanych platform, gdzie będzie wskazane, gdzie i jak szybko można się o warunki przyłączenia ubiegać, gdzie są zablokowane moce.

Co utrudnia rzeczywistość w tej sprawie, o którą pan poseł pyta? Zablokowane moce przyłączeniowe, nierealizowane przez lata. Szacujemy, też poprzez naszą analizę, że wszystkie OSD mają 150 GW mocy w ramach wydanych warunków przyłączenia, nierealizowanych przez lata, a szereg podmiotów, które chciałyby np. lokalnie się bilansować, nie jest w stanie dzisiaj ubiegać się o te warunki. Stąd ustawa całkowicie czyszcząca te projekty zombie, które przez lata nie były realizowane i nie będą realizowane, wszystko na to wskazuje. Stąd kolejki tych projektów, co jest już stałą praktyką w prawie unijnym. Kto jest bardziej gotowy, ten będzie pierwszy. Nie pod względem siły, wielkości, kapitału, tylko pod względem gotowości projektu. To jest bardzo ważne i to warto powiedzieć. Ta ustawa dotycząca Prawa energetycznego nie będzie faworyzowała wielkich spółek, wielkich koncernów, tylko będzie dawała gwarancje tym, którzy mają projekty przygotowane do tego, że będą realizowane, i mamy na to konkretne dowody. Opieramy się także na sytuacjach z rynku brytyjskiego, gdzie została wprowadzona podobna reforma w zakresie kolejki, w zakresie przygotowanych i realizowanych wtedy projektów oraz wprowadzania kamieni milowych. Ona odblokowała możliwość integracji odnawialnych źródeł energii z siecią.

Taki jest cel naszej zmiany, która poprawi elastyczność szczególnie w zakresie magazynów energii – to jest drugi bardzo ważny wątek, nad którym pracujemy – tak aby zwłaszcza w okresach dużego zapotrzebowania te magazyny w konkretnych miesiącach mogły być de facto rezerwuarem energii i mocy wprowadzanej do sieci, także dyspozycyjnej. Dzisiaj widzimy, że w zakresie planu rozwoju sieci przesyłowych rola magazynów energii do 2040 r. będzie istotnie większa: w samych magazynach prosumenckich, przydomowych będzie 4 GW mocy. Widzimy skalę, to jest niemal elektrownia Bełchatów. Chodzi o to, aby móc wtedy wprowadzać energię do sieci na rynku we współpracy z operatorem systemu dystrybucyjnego (*Dzwonek*) lub przesyłowego.

Mamy takie założenia, pracujemy nad tym rozwiązaniem, technicznie trudnym ze względu na różne technologie, także magazynowania energii, dostępne na rynku i różnych operatorów. Takie funkcjonowanie magazynów energii, traktowanych jako źródło i jako miejsce odbioru energii, już dzisiaj jest obecne w niektórych państwach europejskich. Polska jest coraz lepiej przygotowana do tego, żeby taki mechanizm wdrożyć. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo panu ministrowi energii Miłoszowi Motyce za odpowiedź na te pytania.

W Sejmie witamy wycieczkę posłów Łukasza Horbatowskiego i Marka Chmielewskiego, którzy pozdrawiają państwa bardzo serdecznie z galerii. Nie wiem, dlaczego akurat tam usiedli, ale widocznie mają ważne powody. Trudno jest też wspominać politykom, że siedzą lub będą siedzieć, bo to zawsze jest ryzykowna materia. Ale pozdrawiamy was bardzo serdecznie.

Przechodzimy do pytania trzeciego.

Pytanie dotyczyć będzie działań podejmowanych w zakresie przeciwdziałania wykluczeniu komunikacyjnemu w drogowym transporcie osób, w szczególności wykorzystania funduszu rozwoju przewozów autobusowych oraz likwidacji białych plam komunikacyjnych.

Pytanie do ministra infrastruktury zada pan poseł, marszałek Marek Sawicki.

Poseł Marek Sawicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Ministrze! Jednym z działań rządu jest przeciwdziałanie wykluczeniu komunikacyjnemu. Narzędziem służącym likwidacji tzw. białych plam jest fundusz rozwoju przewozów autobusowych. W ubiegłym roku środki z funduszu zostały zapewnione wszystkim samorządom, co pokazało szybką i skuteczną reakcję rządu na zwiększone zapotrzebowanie na ten cel zgłaszane przez organizatorów publicznego transportu zbiorowego.

Fundusz odgrywa istotną rolę w systemie finansowania publicznego transportu zbiorowego w całym kraju, w szczególności na obszarach o słabszym dostępie do połączeń komunikacyjnych. Liczba oraz zakres finansowy wniosków składanych przez jednostki samorządu terytorialnego potwierdzają, że ten instrument jest szeroko wykorzystywany i stanowi rzeczywistą odpowiedź na potrzeby lokalnych społeczności. Z informacji przekazanych przez samorządy wynika, że środki sukcesywnie trafiają na konta organizatorów, co umożliwia uruchamianie nowych połączeń. Dzięki temu mieszkańcy różnych regionów Polski mogą docierać do lekarzy, urzędów,

Posel Marek Sawicki

szkół oraz innych miejsc, do których dotarcie środkami innymi niż transport zbiorowy jest utrudnione.

W poprzedniej kadencji fundusz stał się orężem walki politycznej, a hasła niesione na sztandarach ówczesnie rządzących mówiły o bezprecedensowym wsparciu w zakresie organizacji publicznego transportu zbiorowego. Z informacji przedstawianych w Komisji Infrastruktury wynika jednak, że dopiero obecnie widoczne jest rzeczywiste zwiększenie zainteresowania funduszem, znaczący wzrost wydatków rządowych na te cele oraz bardziej konsekwentne podejście do jego roli. W efekcie można mówić o wyraźnej poprawie, jeśli chodzi zarówno o skalę zaangażowania państwa, jak i o realne możliwości wsparcia organizatorów publicznego transportu zbiorowego.

W tym kontekście zwracam się do pana ministra z następującymi pytaniami: Jak w bieżącym roku oraz na przestrzeni ostatnich lat (*Dzwonek*) kształtował się budżet funduszu rozwoju przewozów autobusowych w zakresie środków faktycznie wydatkowanych? Jakie działania podejmowało Ministerstwo Infrastruktury w celu zapewnienia dostępu do środków z funduszu? Jakie działania podejmie Ministerstwo Infrastruktury w obszarze legislacyjnym, aby przeciwdziałać wykluczeniu komunikacyjnemu oraz skutecznie kierować środki funduszu na rozwój publicznego transportu zbiorowego?

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Na te pytania odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury minister Stanisław Bukowiec.

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Stanisław Bukowiec:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Pośle, Panie Marszałku! Przeciwdziałanie wykluczeniu komunikacyjnemu jest trwałym zobowiązaniem naszego rządu. Przekłada się ono na konkretne działania Ministerstwa Infrastruktury realizowane we współpracy z samorządami, które są organizatorami publicznego transportu zbiorowego. To właśnie na poziomie lokalnym, w ramach codziennej pracy marszałków województw, starostów i wójtów, podejmowane są wysiłki, aby mieszkańcy mieli realny dostęp do komunikacji publicznej. Rolą państwa jest te działania wspierać, motywować samorządy, tworzyć stabilne i przejrzyste ramy prawne oraz zapewniać odpowiednie wsparcie finansowe organizatorom transportu – wszystko po to, aby skutecznie likwidować białe plamy komunikacyjne na mapie Polski.

Państwo posłowie pytają o fundusz rozwoju przewozów autobusowych, który ma likwidować białe plamy komunikacyjne na mapie Polski. Jest to narzędzie istotne i realnie wspierające samorządy w tworzeniu nowych linii, choć – jak każde rozwiązanie systemowe – niepozbawione wyzwań. W tej kadencji, w każdym roku, w którym fundusz pozostaje pod naszą opieką, zwiększamy jego budżet. W przeciwieństwie do działań naszych poprzedników, którzy mieli usta pełne hasel o odbudowie PKS, lecz nie potrafili skutecznie dotrzeć z funduszem do samorządów ani zapewnić takiego poziomu środków jak my, nasze działania są skuteczne i efektywne.

Liczby mówią same za siebie. Od 2023 r. zwiększyliśmy budżet funduszu autobusowego o blisko pół miliarda złotych. W 2023 r. wynosił on 800 mln zł, w 2025 r. było to już 170 mln, a w bieżącym roku zapewniamy rekordowy poziom – 1235 mln zł na autobusową komunikację zbiorową w Polsce.

Pozwoliło to uruchomić wszystkie linie, o które wnioskowały samorządy gminne, powiatowe i wojewódzkie oraz związki samorządowe, łącznie ok. 9 tys. linii. Dzięki temu mieszkańcy mogą dojechać do pracy, szkoły, lekarza czy urzędów. Proszę państwa, to są realne działania, a nie jedynie hasła, których echo czasem pobrzmiwa w tej Izbie.

Pragnę również przypomnieć, że już na początku ubiegłego roku podjęliśmy podobne kroki, dzięki czemu wszystkie samorządy, które prawidłowo złożyły wnioski, otrzymały środki na realizację 8269 linii autobusowych. Nieprawdą były informacje, że środków zabraknie lub że ich zwiększenie wymagało zmiany ustawy. W zeszłym roku, widząc rosnące zapotrzebowanie samorządów, wprowadziliśmy zmiany w ustawie o Funduszu Rozwoju Przewozów Autobusowych. Przyniosły one realne, wymierne efekty finansowe. Dzięki nowelizacji z grudnia 2025 r., w tym uchyleniu art. 9a, możliwe stało się pozostawienie niewykorzystanych środków na rachunku i funduszu na kolejne lata. Zwiększyło to realne możliwości finansowania połączeń autobusowych. Zmian tych w trwały sposób nie udało się wprowadzić naszym poprzednikom, przez to system był dziurawy od środka, a środki, które mogły być wykorzystane na transport publiczny, przechodziły na inne cele. Dziś, dzięki naszym decyzjom, dodatkowym źródłem finansowania są środki pozostające na rachunku bankowym funduszu. Dlatego, aby zapewnić dofinansowanie wszystkim jednostkom samorządu terytorialnego, Ministerstwo Infrastruktury podjęło działania na rzecz zwiększenia budżetu funduszu na 2026 r.

5 stycznia 2026 r. zwróciłem się do ministra finansów i gospodarki z wnioskiem o zgodę na zmianę planu finansowego funduszu polegającą na jego zwiększeniu o 165 mln zł. Zgoda została udzielona 14 stycznia 2026 r. Następnie 21 stycznia 2026 r. sejmowa Komisja Finansów Publicznych pozytywnie zaopiniowała zmianę planu finansowego funduszu, którą podpisałem tego samego dnia. Zmiana ta była bezpośrednią odpowiedzią na zapotrzebowanie zgło-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Stanisław Bukowiec

szone przez organizatorów publicznego transportu zbiorowego w ramach naboru wniosków na 2026 r. W rezultacie budżet funduszu na ten rok wyniósł 1235 mln zł. Środki zostały rozdysponowane etapami. W pierwszej kolejności uruchomiono rezerwę, która trafiła do trzech województw. Następnie dokonano podziału dodatkowych środków, a w ostatniej fazie po analizie poziomu wykorzystania pozostałe fundusze skierowano do tych województw, w których środki wciąż były niewystarczające. Na dzień dzisiejszy środki na realizację wniosków o dopłaty do linii autobusowych w całym kraju trafiły już na konta wojewodów. Środki te są następnie przekazywane jednostkom samorządu terytorialnego i przeznaczane na dopłaty do konkretnych linii autobusowych. Największe środki trafiły do województwa mazowieckiego – w kwocie 189 mln zł, do województwa śląskiego – w kwocie 117 mln zł, do województwa małopolskiego – 108 mln zł.

(Poseł Krystyna Skowrońska: A Podkarpacie?)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przeciwdziałanie wykluczeniu transportowemu traktujemy jako proces długofalowy, a nie jednorazową inicjatywę. Chcemy konsekwentnie odpowiadać na potrzeby transportowe obywateli, zwłaszcza w regionach, w których przez wiele lat brakowało sprawnie funkcjonującej komunikacji publicznej. Monitorujemy i będziemy nadal monitorować funkcjonowanie funduszu, reagować na sygnały płynące z samorządów oraz prowadzić dalsze prace legislacyjne, które uproszą system, zwiększą jego efektywność i zapewnią stabilność finansowania w kolejnych latach.

Na zakończenie chciałbym podziękować wszystkim organizatorom i przewoźnikom, dzięki którym każdego dnia miliony Polek i Polaków mogą w pełni uczestniczyć w życiu społecznym, zarówno dzięki transportowi drogowemu, jak i kolejowemu. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Jesteśmy gotowi do pytania czwartego.

Jest pani minister Kęcka? Jest. Dobrze.

W takim razie przechodzimy do pytania czwartego.

Pytanie dotyczy redukcji liczby oddziałów ginekologiczno-położniczych. Skierowane jest do ministra zdrowia, a zadaje je w imieniu zadających pytanie pan poseł Bartosz Romowicz.

Bardzo proszę.

Poseł Bartosz Romowicz:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowna Pani Minister! Wysoka Izbo! Decyzje dotyczące zamykania oddziałów ginekologiczno-położniczych budzą wśród

wielu kobiet uzasadniony niepokój i poczucie braku bezpieczeństwa. Decyzjom towarzyszą liczne doniesienia medialne, które potęgują obawy o realny dostęp do opieki okołoporodowej, zwłaszcza w mniejszych miejscowościach i regionach o rozproszonej sieci szpitali, jak m.in. w Bieszczadach. Jednocześnie ministerstwo wskazuje, że decyzje podejmowane są przez podmioty prowadzące szpitale w związku z niską liczbą porodów, co może wpływać na utrzymanie odpowiednich kompetencji personelu oraz generuje wysokie koszty stałej gotowości zespołów specjalistycznych. W tym kontekście pojawiają się wątpliwości dotyczące rzeczywistej dostępności oddziałów położniczych w skali regionalnej, liczby zespołów ratownictwa medycznego dysponujących specjalistycznym sprzętem, a także czasu dojazdu pacjentek do placówek zapewniających opiekę okołoporodową.

W związku z tym zwracam się do pani minister z pytaniami. Po pierwsze, jakie działania podejmuje Ministerstwo Zdrowia w celu zapewnienia pacjentkom odpowiedniej opieki w przypadku nagłych sytuacji związanych z ciążą w regionach, w których nie funkcjonują odpowiednie oddziały, np. w powiecie bieszczadzkim, leskim i sanockim? Po drugie, czy zlikwidowane oddziały są zastępowane przez izby porodowe, zaopatrzone w odpowiedni sprzęt specjalistyczny? Ile takich izb powstało? Po trzecie, jak ministerstwo ocenia obecny system opieki w przypadku porodów fizjologicznych bez powikłań w regionach bez oddziałów ginekologiczno-położniczych? I po czwarte, czy ministerstwo prowadzi prace nad długofalowymi rozwiązaniami systemowymi, takimi jak zmiana lokalizacji oddziałów ginekologiczno-położniczych lub nowy model ich rozmieszczenia, który pozwoliłby skrócić czas dojazdu pacjentek i zwiększyć bezpieczeństwo okołoporodowe w skali kraju? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo dziękuję.

Proszę o udzielenie odpowiedzi podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia panią minister Katarzynę Kęcką.

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Kęcka:

Dzień dobry.

Szanowni Państwo! Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Państwo Posłowie! Chciałabym odpowiedzieć na te cztery pytania zadane przez pana posła Romowicza.

Szanowni Państwo! Od wielu lat obserwujemy pewien trend, jeśli chodzi o procesy demograficzne w naszym społeczeństwie, ale też obserwujemy pewien trend, jeśli chodzi o zmiany organizacyjne wpro-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka**

wadzone przez szpitale, polegający na kończeniu działalności przez oddziały położnicze. Minister zdrowia wydał rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego, które wprowadziło świadczenie, które nazywa się: opieka nad kobietą w ciąży i kobietą rodzącą realizowana przez położną. Głównym celem wdrożenia tego świadczenia było zagwarantowanie kobietom w ciąży, które zamieszkują na obszarze powiatów, gdzie nie funkcjonuje oddział położniczo-ginekologiczny, całodobowego dostępu do świadczeń realizowanych przez położną z uwzględnieniem bezpieczeństwa pacjentek. Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 31 stycznia br. Następnie 10 lutego weszło w życie zarządzenie nr 19/2026 prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 lutego 2026 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju leczenie szpitalne w zakresie świadczenia w szpitalnym oddziale ratunkowym oraz w zakresie świadczenia w izbie przyjęć. Wprowadzone wyżej wymienione zarządzenie pozwala funduszowi rozpatrywać wnioski świadczeniodawców w sprawie realizacji wprowadzonego świadczenia. Szanowni państwo, decyzję, czy dany szpital będzie chciał realizować to świadczenie, będzie podejmował dyrektor podmiotu, prezes podmiotu lub osoba kierująca szpitalem. Ministerstwo Zdrowia ani Narodowy Fundusz Zdrowia nie mogą nałożyć na szpital obowiązku świadczenia tego typu usług. Chciałabym jeszcze przypomnieć, że w momencie kiedy podmiot medyczny składa taki wniosek, wniosek opiniowany jest zarówno przez konsultanta w dziedzinie ginekologii i położnictwa, jak i przez konsultanta w dziedzinie pielęgniarstwa położniczo-ginekologicznego, odpowiednio opiniowany jest przez NFZ i finalnie decyzję w oparciu o te opinie podejmuje właściwy wojewoda.

Pytanie nr 2: Czy zlikwidowane oddziały są zastępowane przez izby porodowe zaopatrzone w odpowiedni sprzęt specjalistyczny i ile takich izb powstało? Realizacja świadczenia opieka nad kobietą w ciąży i kobietą rodzącą realizowana przez położną będzie możliwa po spełnieniu wszystkich warunków wymaganych do realizacji rzeczowego świadczenia. Kwestie organizacyjne, w tym kierunki działalności szpitali, pozostają w kompetencjach podmiotu leczniczego i jego podmiotu tworzącego. Z uwagi na powyższe decyzje w zakresie likwidacji oddziałów ginekologiczno-położniczych i realizacji wyżej wymienionego świadczenia są podejmowane lokalnie przez podmiot, tak jak już wspomniałam wcześniej. Natomiast, szanowni państwo, do dnia dzisiejszego nie ma jeszcze w systemie świadczeniodawcy, który zdecydowałby się na to rozwiązanie. Jeszcze żaden wniosek nie został rozpatrzony, żaden wniosek z żadnego szpitala nie wpłynął.

Na pytania nr 3 i 4 postaram się odpowiedzieć łącznie. Porody fizjologiczne są przyjmowane w oddziale położniczo-ginekologicznym w ramach trzech poziomów referencyjnych. Według danych z Narodowego Funduszu Zdrowia, zgodnie ze stanem na dzień 12 stycznia, w okresie od stycznia do listopada 2025 r. 305 oddziałów położniczo-ginekologicznych sprawozdało realizację świadczeń. Dla przykładu w 2020 r. było 370 takich oddziałów, a w latach 2021 i 2022 już 348, więc ten trend widać już od kilku lat. Od 2020 r. do stycznia 2026 r., według stanu na dzień 12 stycznia 2026 r., zamknięto łącznie 81 oddziałów położniczo-ginekologicznych. Szczegółowe informacje o liczbie zamkniętych oddziałów oraz o liczbie oddziałów, które czasowo zaprzestały działalności leczniczej, mamy też przedstawione w tabeli i za chwileczkę do tego się odniosę. Natomiast dla liczby oddziałów zawieszonych nie można podać sumy w wyżej wymienionym okresie, gdyż w tym czasie jeden oddział mógł być zawieszony kilkukrotnie. Dla przykładu powiem, że w roku 2020 liczba zamkniętych oddziałów wynosiła 12, zawieszonych – 18, w roku 2021 zamkniętych oddziałów było 10, zawieszonych było 26. Bardzo dużo oddziałów zawieszonych mieliśmy w roku 2022, ponieważ wtedy mieliśmy 38 zawieszonych oddziałów, a zamkniętych zostało 11. Teraz odniosę się do roku 2025. Żeby nie przedłużać, w 2025 r. mieliśmy 27 zamkniętych oddziałów i 27 zawieszonych oddziałów. W styczniu 2026 r. zostały zamknięte 3 oddziały i 12 oddziałów jest zawieszonych. Jak wskazują powyższe dane, oddziały położniczo-ginekologiczne są zamykane od kilku lat i brak takiego oddziału w powiecie nie jest zjawiskiem nowym. Wprowadzenie świadczenia opieka nad kobietą w ciąży i kobietą rodzącą realizowana przez położną jest więc swoistą odpowiedzią na zachodzące zmiany w organizacji opieki okołoporodowej. Ważne jest również, aby zaznaczyć, że bezpieczeństwa okołoporodowego nie należy oceniać tylko i wyłącznie przez pryzmat odległości od miejsca zamieszkania kobiety w ciąży, kobiety rodzącej lub kobiety w połogu czy też bliskości oddziału neonatologicznego i oddziału położniczo-ginekologicznego, ale należy patrzeć troszkę szerzej. (*Dzwonek*)

To ja już dokończę. Mogę kontynuować?

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Proszę bardzo, ale chwilę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka:**

Incydentalne sytuacje związane z porodem w szpitalu czy w karetce czy też związane z tzw. porodem ulicznym występowały zawsze. W ubiegłym roku mieliśmy takich incydentalnych porodów dziewięć i były to porody, które zarówno były przyjmowane przez ratowników medycznych w karetkach, jak i zdarzały

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka**

nam się faktycznie takie sytuacje w warunkach szpitalnych oddziałów ratunkowych. Tak naprawdę w skali kraju to są incydentalne sytuacje.

Szanowni państwo, według danych ze stycznia 2026 r. w Polsce jest 2013 gmin, gdzie czas dojazdu do oddziału położniczego jest krótszy niż 30 minut. Kobiety zamieszkujące obszary tych gmin stanowią ponad 92% ogółu populacji kobiet w wieku rozrodczym w Polsce. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję.

Pan poseł Romowicz zada pytanie dodatkowe.

Poseł Bartosz Romowicz:

Panie Marszałku! Pani Minister! Dziękuję za te statystyki, ale statystyki nie odbierają porodów w Polsce ani nie pomagają kobietom rodzić. Hipotetyczna sytuacja, która całkiem realnie może wystąpić: u mieszkanki powiatu bieszczadzkiego, gminy Lutowiska, o godz. 22 rozpoczyna się akcja porodowa, jedzie karetką bądź jedzie samochodem ze swoim partnerem, małżonkiem, ojcem dziecka do szpitala w Ustrzykach Dolnych, w którym okazuje się, że na dyżurze nie ma położnej na izbie przyjęć, nie ma także chirurgii ostrej, bo nie ma anestezjologa i sala operacyjna jest nieczynna. Okazuje się, że jest lekarz chorób wewnętrznych albo jakiegokolwiek innej specjalizacji. Podejmuje on decyzję o tym, że tego porodu nie da się odebrać w sposób naturalny, więc trzeba zawieźć tę pacjentkę karetką – a już upłynęła co najmniej godzina, jeśli nie dwie – albo do szpitala w Brzozowie, do którego jest 80 km, albo do szpitala w Przemyślu, do którego też jest 80 km, często w warunkach zimowych, co zajmuje ponad godzinę.

Pytanie, czy chcemy dalej podawać statystyki, ile oddziałów było zamykanych w latach wcześniejszych, a ile obecnie. Czy dalej chcemy dawać narzędzia, z których jeszcze nikt nie skorzystał (*Dzwonek*), czy chcemy faktycznie pomóc mieszkankom powiatów takich jak powiat bieszczadzki? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo proszę, pani minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka:**

Szanowni Państwo! Panie Pośle! Jeśli chodzi o odbieranie porodów, to tak jak powiedziałam w trakcie konferencji prasowej, która była organizowana à propos wprowadzania tego nowego produktu, tej nowej możliwości dla kobiet rodzących, polskie położne są

położnymi wysoko wykwalifikowanymi. Są to położne, które mogą przyjąć poród fizjologiczny. Gdy weźmie się pod uwagę, jak ważne w ocenie rodzących, przyszłych matek i ich partnerów jest przygotowanie do porodu i korzystanie ze szkół rodzenia, każda położna, która prowadzi szkołę rodzenia, przygotowuje przyszłą mamę na tego typu sytuację. Mało tego, to przyszłe mamy, rodzące wybierają według swojej opinii oddział, w którym chcą urodzić. W tej chwili w systemie obserwujemy też zjawisko, gdy mimo bliskości oddziałów rodzące wybierają szpitale oddalone nawet o 100 km, bo tam chciałyby urodzić. Mogę przedstawić państwu sytuację mojego szpitala, którym do tej pory zarządzałam. W nim jest mała porodówka, która w opinii pacjentek ma pierwsze miejsce w województwie zachodniopomorskim i jest wyróżniona przez Fundację Rodzić po Ludzku. Ten trend utrzymuje się od wielu lat. Szanowni państwo, w tym małym szpitalu w Goleniowie rodzą pacjentki z całego województwa i spoza województwa, więc tak naprawdę wybierają to miejsce, bo ono jest miejscem w ich odczuciu komfortowym do przyjścia na świat ich dziecka. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego pytania, do pytania piątego.

Pytanie dotyczy stanu prac nad wykazami stanowisk, których celem będzie stworzenie podstawy prawnej do przyznawania emerytur górniczych pracownikom kolei górniczych. Jest to pytanie skierowane do ministra energii, a zada je pan poseł Tadeusz Tomaszewski.

Bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowny Panie Ministrze! Dotychczasowe wątpliwości co do kwalifikowania pracy maszynistów kolei górniczych i ich pomocników jako pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej zostały rozstrzygnięte przez ustawodawcę poprzez wprowadzenie nowelizacji ustawy emerytalnej i wprowadzenie do niej definicji kopalni i odkrywki. Zmiana ta weszła w życie 18 października 2022 r.

Ustawodawca, tworząc definicję odkrywki, nie przyjął kształtowanej w orzecznictwie zawężającej wykładni. Ustawodawca opowiedział się za szerszym wariantem interpretacyjnym pojęcia odkrywki znajdującym się w ustawie emerytalnej. Odkrywkowy zakład górniczy jako zespół powiązanych ze sobą ośrodków nie ogranicza się wyłącznie do czynności związanych z wydobyciem kopaliny, ale zajmuje się także jej transportem. Znajduje to potwierdzenie w rozporządzeniach regulujących funkcjonowanie ruchu odkrywkowych zakładów górniczych. Poprzednie

Posel Tadeusz Tomaszewski

wątpliwości co do kwalifikowania pracy maszynistów kolei górniczych jako pracy górniczej ogniskowały się w istocie na charakterze wykonywanej pracy, a nie na miejscu jej wykonywania, czyli poza odkrywką. Jak wynika z tej ustawy emerytalnej, za pracę górniczą uważa się m.in. pracę przy przewozie złoża. Z uwagi na odległość dzielącą elektrownię w Koninie i kopalnię tam ten przewóz następuje właśnie drogą kolejową. Praca maszynisty kolei górniczych i jego pomocnika (*Dzwonek*) była więc pracą przy przewozie złoża w rozumieniu art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej.

Chciałbym zapytać pana ministra, na jakim etapie są prace nad przygotowaniem stosownych rozporządzeń m.in. obejmujących tę kwestię. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Na to pytanie odpowie podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii pan Marian Zmarzły.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Energii
Marian Zmarzły:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W odniesieniu do stanu prac nad wykazami stanowisk, których celem będzie stworzenie podstawy prawnej do przyznawania emerytur górniczych pracownikom kolei górniczych, powiem, że w dniu 12 stycznia br. została opublikowana ustawa z dnia 18 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, która znowelizowała m.in. art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5 oraz art. 50d ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższa zmiana w zakresie ww. delegacji ustawowej wchodzi w życie 1 października 2026 r.

W myśl znowelizowanego brzmienia wymienionych artykułów ustawy o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych minister do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem do spraw zabezpieczenia społecznego opracują rozporządzenia wykonawcze dotyczące m.in. wykazu stanowisk kierownictwa ruchu dozoru, ruchu kopalni siarki i węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, wykazu prac wykonywanych w górnictwie, stanowisk, w których zatrudnienie jest pracą górniczą, oraz zasad organizacji pracy w górnictwie, w tym zasad ewidencjonowania tej pracy przez pracodawców.

Uprawnienia emerytalne pracowników zatrudnionych w kopalniach węgla brunatnego wymagają głębokiej analizy, gdyż zagadnienie uprawnień emery-

talnych pracowników zatrudnionych w tych kopalniach wymaga każdorazowo odrębnej oceny z uwagi na specyfikę danego zakładu górniczego. Każdy zakład górniczy prowadzący wydobycie węgla brunatnego charakteryzuje się odmiennymi warunkami prowadzenia robót górniczych wynikającymi z uwarunkowań geologicznych i zastosowanej technologii. W konsekwencji występują tam różne stanowiska pracy, w tym nazewnictwo oraz związane z nimi obowiązki.

Kluczowe znaczenie podczas prac mają dwa elementy: miejsce pracy oraz rodzaj wykonywanej pracy. Miejsce pracy co do zasady stanowi odkrywkowy zakład górniczy, którego granice są określone w planie ruchu zakładu górniczego, zgodnie z definicją zawartą w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Kwalifikacja rodzaju pracy wymaga natomiast szczegółowej analizy, w szczególności tego, czy dana osoba wykonuje czynności w ruchu zakładu górniczego oraz czy są one realizowane w warunkach technicznych, technologicznych i geologicznych tożsamych z warunkami, w jakich pracują inni pracownicy zatrudnieni w ruchu zakładu górniczego. Istotne jest ustalenie, czy osoba ta narażona jest na czynniki szkodliwe i zagrożenia naturalne występujące w danym zakładzie, charakterystyczne dla tego zakładu. Każda sprawa i każdy przypadek wymagają tutaj indywidualnej oceny i weryfikacji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności w oparciu o dokumentację zakładową, w tym szczegółowy opis stanowiska pracy danej osoby.

W związku z licznymi apelami pracowników i organizacji społecznych dotyczących ujęcia w przedmiotowych rozporządzeniach pracowników transportu kolejowego Ministerstwo Energii przeanalizuje wszystkie kwestie związane z pracą wykonywaną przez pracowników realizujących transport kolejowy węgla. Ewentualne przyznanie emerytur górniczych pracownikom transportu kolejowego m.in. w Kopalni Węgla Brunatnego Konin będzie przedmiotem szczegółowej analizy i weryfikacji podjętej przez Ministerstwo Energii, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Wyższy Urząd Górniczy. Z uwagi na szczegółowy charakter sprawy muszą być brane pod uwagę miejsca wykonywania prac: czy są one wykonywane w polu odkrywki czy poza nią oraz czy prace w przodku są przy obsłudze pomocniczego sprzętu technologicznego – tam są spycharki, wyładowarki, koparki jednonaczyniowe, w bezpośrednim sąsiedztwie na poziomie roboczym są też koparki wielonaczyniowe, zwałowarki, przenośniki taśmowe.

W Ministerstwie Energii aktualnie trwa analiza wykazu stanowisk kierownictwa ruchu dozoru w ruchu kopalni siarki i węgla brunatnego, w których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. Chcemy, by ta aktualizacja wykonana była możliwie szybko, jednak szczegółowo, i chcemy uruchomić ścieżkę legislacyjną związaną z wydaniem rozporządzeń. Jesteśmy bardzo świadomi, jak ważne jest to rozporządzenie dla tej grupy pracowników kopalni węgla brunatnego. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Pan poseł chce skorzystać z możliwości zadania pytania dodatkowego.

Bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowny Panie Ministrze! Dziękuję za tę informację i gotowość do szczegółowej analizy i pracy, ale czas biegnie. Do końca kwietnia ponad 100 osób otrzyma wypowiedzenia, zwolnienia w związku z zakończeniem wydobycia węgla brunatnego w kopalni Konin. Dla tych ludzi pojęcie sprawiedliwej transformacji zaczyna być bardzo mgliste, dlatego że oni w świadectwie pracy górniczej z zakładu pracy mają wpisane, że jest to praca górnicza na stanowisku maszynisty kolei na odkrywcę. I oczywiście te stanowiska są również opisane w zakładzie. Dlatego bardzo ważne jest, żeby uwzględnić tę specyfikę lokalną związaną z transportem węgla. O tym na spotkaniach z górnikami mówili również pan poseł Tomasz Nowak i pan poseł Pyrzyk. *(Dzwonek)* Stąd apelujemy ponownie do pana ministra, aby te prace przyspieszyły, bo ludzie czekają, dla ludzi te decyzje są ważne. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo

Panie ministrze, zechce pan udzielić odpowiedzi?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Energii
Marian Zmarzły:**

Zdecydowanie, jak powiedziałem, jest to rozporządzenie bardzo istotne dla tej grupy górników. Jesteśmy świadomi, że to rozporządzenie jest potrzebne jak najszybciej, natomiast są pewne uwarunkowania, gdy patrzymy na zaliczenia do poszczególnych grup zawodowych, jak to wygląda w aspekcie pracodawcy, w aspekcie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Bierzemy opinie prawne, konsultujemy to z Wyższym Urzędem Górniczym. Jest to sprawa zawiła i wymagająca szczegółowej analizy. Postaramy się oczywiście jak najszybciej wydać te rozporządzenia, rozpoczynając proces legislacyjny. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Przechodzimy do pytania szóstego.

Pytanie dotyczy funkcjonowania i skutków pilotażu centrum zdrowia psychicznego. Skierowane jest ono do ministra zdrowia, a zadaje je pan poseł Witold Tumanowicz.

Bardzo proszę.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Od 2018 r. w Polsce prowadzony jest pilotaż centrów zdrowia psychicznego, które miały być fundamentem psychiatrii środowiskowej – bliżej pacjenta, szybciej, skuteczniej i taniej niż w modelu szpitalnym. Pilotaż ten kończy się 31 grudnia 2026 r., a więc Ministerstwo Zdrowia powinno dziś dysponować pełną, rzetelną oceną jego efektów. Koszty pilotażu są bardzo duże, łącznie ok. 8 mld zł, z czego 2 mld tylko w 2024 r. Jednocześnie centra zdrowia psychicznego leczą mniej pacjentów niż tradycyjny system publiczny.

W dniu 30 września 2025 r. zakończył pracę Zespół do spraw zmian systemowych w centrach zdrowia psychicznego. Był to kolejny zespół w ramach trwającego pilotażu od 2018 r., który próbował przygotować rekomendacje zmian systemowych.

W związku z tym mam pytania. Czy ministerstwo posiada dane pozwalające realnie ocenić skuteczność pilotażu po 8 latach? Jeśli tak, to jakie konkretnie? Ile zespołów powołanych formalnie, lub roboczych nieformalnych, pracowało w celu przygotowania zakończenia pilotażu CZP? Kto był członkiem tych zespołów? W kontekście ostatniego zespołu i jego raportu końcowego: Czy Ministerstwo Zdrowia przeanalizowało zbieżności i rozbieżności rozwiązań proponowanych przez poprzednie zespoły? Jeśli poprzednie zespoły wypracowały raporty końcowe, czy Ministerstwo Zdrowia może je upublicznić? Jeżeli tak, to jakie bariery spowodowały, że Ministerstwo Zdrowia nie wdraża proponowanych rozwiązań? Czy Ministerstwo Zdrowia ma świadomość barier mogących wystąpić aktualnie? Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Na to pytanie odpowie podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia pani minister Katarzyna Kęcka.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka:**

Szanowni Państwo! Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Państwo Posłowie! Bardzo dziękuję za pytania dotyczące centrów zdrowia psychicznego. Nie ukrywam, że jest to jeden z ważniejszych obszarów, którym przychodzi mi się zajmować w ministerstwie.

Szanowni Państwo! Aktualnie funkcjonuje 117 centrów zdrowia psychicznego na terenie kraju. Obejmują swoją opieką ponad 50% uprawnionych, czyli 50% dorosłej populacji kraju. Jeśli chodzi o pilotaż, pan poseł słusznie zauważył, że nie został do tej pory opublikowany, natomiast jesteśmy w trakcie jego publi-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka**

kacji. Nie dalej jak 2 tygodnie temu spotkałam się z członkami Rady do spraw Zdrowia Psychicznego. Obecnie pracujemy w trochę mniejszym zespole roboczym i, ponieważ mamy już dane analizujące, do końca marca, co zakłada harmonogram prac, przedstawimy w jaki sposób pilotaż może stać się częścią krajobrazu systemu ochrony zdrowia. Zatem chcemy go wprowadzić na stałe, a obecnie kończymy analizować. Jedyną przeszkodą jest to, że do tej pory w pilotażu nie zostały zawarte wskaźniki jakościowe. To jest jedyna przeszkoda. Natomiast wszelkie dane ekonomiczne, dane dotyczące opieki nad pacjentami, jak również pokazujące spadek liczby hospitalizacji już mamy, dysponujemy nimi. W planie jest, żeby do końca marca przedstawić możliwość wprowadzenia go na stałe.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Czy pan poseł chce skorzystać z możliwości zadania pytania dodatkowego?

(Poseł Witold Tumanowicz: Tak.)

Jeśli tak, to bardzo proszę.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Chciałbym dopytać też o rzecz najważniejszą, czyli o to, co będzie po zakończeniu pilotażu, jaki model Ministerstwo Zdrowia zamierza wdrożyć od 1 stycznia 2027 r. Czy planowany model będzie tożsamy z testowanymi w pilotażu rozwiązaniami? Jeżeli dokonano modyfikacji tego modelu, to na podstawie jakich przesłanek? Kto zarekomendował te modyfikacje i podjął decyzję? Innymi słowy: Czy wydaliśmy ponad 8 mld zł na model, który może nie zostać wdrożony od 1 stycznia 2027 r.?

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Pani minister Katarzyna Kęcka.
Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Katarzyna Kęcka:**

Panie Pośle! Tak jak powiedziałam przed chwilą, do końca marca zostanie wybrany docelowy model, do końca marca go przedstawimy. Nie dalej jak wczoraj odbyło się posiedzenie zespołu. Pracujemy w porozumieniu ze środowiskiem, z konsultantami, z oso-

bami, które są zarówno pracodawcami w centrach zdrowia psychicznego, jak i pracują na co dzień z pacjentami objętymi opieką centrum zdrowia psychicznego. Tak że zapewniam pana, że do końca marca przedstawimy finalny model, który będzie funkcjonował od stycznia.

(Poseł Witold Tumanowicz: Będę czekał.)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, pani minister.

Przechodzimy więc do pytania siódmego.

Pytanie jest w sprawie zaskarżenia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej umowy z krajami Mercosur. Skierowane jest ono do ministra rolnictwa i rozwoju wsi, a zada je pan poseł Zbigniew Kuźmiuk.

Bardzo proszę.

Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Pani Minister! Otóż mamy do czynienia obecnie z taką sytuacją, w sprawie umowy z krajami Mercosur, że mamy rezolucję Parlamentu Europejskiego, w wyniku której Parlament zwraca się do Trybunału o opinię na temat zgodności tej umowy z traktatami. Ale jednocześnie Komisja Europejska ogłosiła już decyzję, że nie będzie czekała na rozstrzygnięcie tego sporu pomiędzy Parlamentem i Komisją, a umowa będzie realizowana w sposób tymczasowy. Rzeczywiście taką możliwość daje decyzja Rady Unii Europejskiej z 9 stycznia tego roku, aby w sytuacji, kiedy umowa zostanie podpisana, mogła być realizowana w sposób tymczasowy, a jedynym warunkiem jest jej akceptacja przez jeden z krajów Mercosuru. Wszystko wskazuje, że w marcu zdecyduje się na to, czy ratyfikuje ją, Paragwaj. Zatem wszystkie warunki związane z decyzją z 9 stycznia zostaną spełnione.

Przygotowaliśmy projekt uchwały i dzisiaj będzie on procedowany na komisji rolnictwa o godz. 17. Mam nadzieję, że dojdziemy do porozumienia, aby zobowiązać rząd do przygotowania skargi na decyzję z 9 stycznia, aby umowa nie mogła być stosowana w sposób tymczasowy. Chodzi także o to, aby zwrócić się do TSUE o tzw. zabezpieczenie, aby uniemożliwić stosowanie tej umowy. Ze względu na to, że przygotowanie takiego wniosku do Trybunału przez rząd jednak wymaga czasu, chciałbym zapytać panią minister, czy prace w resorcie już trwają. Pan minister wielokrotnie (*Dzwonek*) zapewniał Wysoką Izbę, że jest przeciwny umowie i że Rada Ministrów jest gotowa zwrócić się w tej sprawie do TSUE. Czy w tej sprawie trwają przygotowania? Jeszcze raz powtórzę: mam nadzieję, że dzisiaj na komisji dojdziemy do porozumienia i taka uchwała Sejmu zostanie przyjęta. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Na pytanie odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi pani Małgorzata Gromadzka.

Bardzo proszę, pani poseł, pani minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Małgorzata Gromadzka:**

Szanowny Panie Marszałku! Szanowni Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Tak, panie pośle, jeżeli chodzi o umowę Unii Europejskiej z Mercosurem, to jest to umowa szkodliwa dla sektora rolnego i rząd polski od początku stoi na stanowisku, że tę umowę należy skutecznie zablokować, co się, szanowni państwo, dzieje. To dzięki aktywności polskiego rządu, ale również europarlamentarzystów doszło do tego, że ta umowa została zaskarżona do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Jeżeli mówimy o dbałości o to, żeby tę umowę skutecznie zablokować, to oczywiście tak, panie pośle, trzymamy rękę na pulsie. Rząd polski zrobi wszystko, wykorzysta wszelkie narzędzia prawne, aby skutecznie ją zablokować.

Jeżeli chodzi o Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, której posiedzenie odbędzie się dzisiaj, to oczywiście będą tam procedowane uchwały, m.in. uchwały klubu Prawa i Sprawiedliwości, ale również klubu PSL i Koalicji Obywatelskiej odnośnie do podjęcia takich działań. Ale w tym zakresie polskiego rządu nie trzeba przekonywać, bo polski rząd wie, że musimy skutecznie zadziałać na szczeblu europejskim, żeby tę umowę zablokować.

Jeżeli chodzi o tymczasowe wejście umowy, to oczywiście jest taka możliwość po ratyfikacji jednego z krajów Mercosuru. Zdajemy sobie sprawę z powagi sytuacji, dlatego też nie chcemy absolutnie zaniechać jakichkolwiek działań, żeby ta umowa nie weszła w życie i aby nie była szkodliwa dla sektora rolnego, szczególnie sektora rolnego w Polsce. Oczywiście jest narzędzie prawne. Na wniosek skarżącego możliwe jest złożenie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wniosku o zastosowanie środka tymczasowego, tzw. środka zabezpieczającego, w tym o wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może uwzględnić taki wniosek, czyli tak naprawdę wszystko jest w rękach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Tak jak powtarzałam na samym początku, jeżeli chodzi o objęcie przez nas rządów, to od początku stanowisko Rady Ministrów i parlamentu polskiego było jednoznaczne: nie dla umowy Unii Europejskiej z Mercosurem. I tutaj absolutnie jest pozytywne stanowisko ze strony polskiego rządu, żeby tę umowę skutecznie blokować. Ale biorąc pod uwagę sytuację, że nie udało się zbudować mniejszości blokującej z takich, a nie innych przyczyn, chcemy skutecznie chro-

nić polski rynek rolny. Absolutnie też zwróciliśmy się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o możliwość zabezpieczenia rynku polskiego przed napływem artykułów rolno-spożywczych z pestycydami. W tej chwili, jeżeli chodzi o wykaz prac, to to rozporządzenie ministra zdrowia znalazło się w wykazie prac. Są uzgodnienia międzyrestortowe, wpływają uwagi. Będziemy skutecznie chronić rynek polski.

Natomiast tak jak wspominałam od samego początku: nie dla umowy z Mercosurem, jeżeli chodzi o sektor rolny. Chcemy chronić i będziemy chronić polskich producentów rolnych, ale również konsumentów przed napływem produktów rolno-spożywczych, które będą zawierały szkodliwe substancje. Rolnicy w Polsce się tego domagają. Chcą również wzajemności, czyli mówiąc wprost: chcą, aby producentów z krajów trzecich też obowiązywały takie same zasady, jakie obowiązują rolników na terenie właśnie UE. Chodzi o to, żeby odpowiednio stosowali środki ochrony roślin, chodzi o dobrostan zwierząt, ale nie tylko. Chcemy dążyć po prostu do tego, żeby polscy rolnicy absolutnie na tym nie ucierpieli.

Natomiast jeżeli chodzi o nasze dalsze działania, to tak jak wspominałam, trzymamy oczywiście rękę na pulsie, robimy wszystko. Chcę też podkreślić, że resor-tem wiodącym w sprawach polityki handlowej, jeśli chodzi o umowę Unii Europejskiej z Mercosurem, pozostaje Ministerstwo Rozwoju i Technologii. Także Ministerstwo Spraw Zagranicznych jest wiążące w tematyce prawno-traktatowej i reprezentowaniu Polski oczywiście w przypadku złożenia skargi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Natomiast jesteśmy w stałym kontakcie ze wspomnianymi wcześniej resortami. Tak jak wspominałam, szanowni państwo, naprawdę będziemy robić wszystko, żeby skutecznie zablokować tę umowę w części szkodliwej dla sektora rolnego. Nasze zdanie w tej kwestii się nie zmienia. Wykorzystamy wszystkie możliwe narzędzia prawne.

Będę na posiedzeniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o godz. 17, gdzie będą procedowane uchwały złożone przez klub Prawa i Sprawiedliwości, ale również przez klub Polskiego Stronnictwa Ludowego, a które zostały uzgodnione też koalicyjnie. Tak że z mojej strony to wszystko. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Cieciora zada pytanie dodatkowe.

Bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Cieciora:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Tyle tych pytań, a jedna minuta. Faktycznie w sprawie Mercosuru w zasadzie gdybyście słuchali tego, co mówiliśmy wam rok temu, półtora roku temu, to byśmy może uniknęli tej dra-

Posel Krzysztof Cieciora

matycznej sytuacji, w jakiej się dzisiaj znajdujemy, bo ten scenariusz jest realizowany. Dzisiaj jedyne, o co was prosimy, czego od was wymagamy, to jest to, żebyście złożyli tę skargę do TSUE jako polski rząd. Możecie to zrobić. Nie zasłaniajcie się głosowaniem w Parlamencie Europejskim, bo tamto głosowanie dotyczy procedury. My chcemy, żebyście zaskarżyli polskie konsekwencje, konsekwencje polskich rolników w stosunku do tej umowy. Możecie to zrobić. Zostało 25 dni. Dzisiaj na posiedzeniu komisji rzeczywiście będziemy debatować, będziemy was zachęcać, mobilizować do tego, żebyście złożyli tę skargę, bo jest to tak naprawdę kluczowe, aby tę umowę zatrzymać. Wie pani, co mówią ludzie ze środka, z Komisji Europejskiej, z Unii Europejskiej? Że w związku z tym wnioskiem, który został przegłosowany w Parlamencie, TSUE za chwilę szybciotko się zbierze i zrobi dokładnie to, co chce Komisja Europejska, czyli Berlin i Bruksela. A więc naprawdę to nie ma żadnego znaczenia i wy dobrze o tym wiecie. *(Dzwonek)* Przestańcie tworzyć sprzeciw, który jest tylko sprzeciwem fantomowym, urojonym, który tutaj wyrażacie, bo on nie ma żadnego wpływu na politykę Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Pani minister, proszę o udzielenie odpowiedzi.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Małgorzata Gromadzka:**

Panie Pośle Cieciora! I zaczyna się polityka, a nie praca merytoryczna nad tym, żeby uspokoić środowisko i oczywiście działać ponad podziałami politycznymi. Mam tu listę, też terminy, w których wy mogliście skutecznie tę umowę zablokować. Ta umowa była procedowana, szanowni państwo, przez 26 lat.

(Poseł Krzysztof Cieciora: Akurat teraz wchodzi w życie.)

Aktywne poparcie i przyspieszenie negocjacji, szanowni państwo, było w 2018 r. i w 2019 r., tak że powiem państwu, że trzeba się uderzyć troszeczkę w piersi. Natomiast już abstrahując od tego wszystkiego, teraz trzeba patrzeć w przyszłość. Oczywiście tak jak wspominałam wcześniej, wykorzystamy wszystkie narzędzia prawne, wszystkie możliwości, które w tej chwili ma również polski rząd. Nas nie trzeba dyscyplinować, nas nie trzeba nakłaniać. Krok po kroku to realizujemy. Powiem państwu, tak jak wspominałam wcześniej, że gdyby nie aktywność polskiego rządu, gdyby nie aktywność europosłów, m.in. europośla Krzysztofa Hetmana, europośla Jońskiego,

europoślanki Marty Wcisło, to w tej chwili ta umowa weszłaby w życie.

(Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk: Ale wchodzi w życie.)

Tak samo jeżeli chodzi o inne kraje europejskie, również prowadzona była bardzo sensowna i bardzo efektywna polityka dyplomatyczna. Tego zarzucić nam nie możecie. Natomiast dzisiaj spotykamy się w komisji o godz. 17 i będziemy w dalszym ciągu rozmawiać. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk: Pani minister, zostało 25 dni.)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, pani minister.

Przechodzimy do pytania ósmego.

Jest to pytanie dotyczące wyników – przeładunki, wyniki finansowe, inwestycje – osiągniętych przez porty o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej w 2025 r. Pytanie skierowane jest do ministra infrastruktury, a zada je pan poseł Jarosław Wałęsa.

Bardzo proszę.

Posel Jarosław Wałęsa:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Przez lata słyszeliśmy huczne zapowiedzi potęgi morskiej Polski, które w rzeczywistości maskowały brak efektywności i stagnację. W tzw. najlepszych latach rządów PiS zyski netto naszych kluczowych portów oscylowały wokół skromnych 200–250 mln zł. Zamiast realnego rozwoju mieliśmy do czynienia z bizantyjskim zarządzaniem i projektami, które częściej niż w portfelach Polaków lądowały na propagandowych slajdach. Ówczesna władza potrafiła chwalić się przeładunkami węgla wynikającymi z kryzysów, nie budując trwałej wartości dodanej ani nowoczesnej infrastruktury kontenerowej, która jest krwiobiegiem współczesnego handlu. Dziś, po zaledwie 2 latach rządów obecnej koalicji, liczby mówią same za siebie i są bezlitosne dla naszych poprzedników. W 2024 r. zyski netto trzech największych zarządów portów wzrosły o ponad 1/4, a w 2025 r. padł historyczny rekord – 650 mln zł czystego zysku. To niemal trzykrotnie więcej niż w szczytowym okresie PiS. To nie są zyski z przypadku. To efekt profesjonalnego zarządzania i odblokowania gigantycznych inwestycji. Nakłady z budżetu państwa zwiększyliśmy z miliarda złotych do poziomu 3 mld zł rocznie. Polska stała się prawdziwym hubem energetycznym i kontenerowym Bałtyku, bijąc rekordy przeładunków paliw płynnych i drobnicy, co realnie zasila budżet państwa miliardami złotych z ceł i podatku VAT. Panie ministrze, pytanie jest proste: Gdzie tkwi tajemnica tego sukcesu? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Na to trudne pytanie odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury pan Arkadiusz Marchewka.

Nie będzie łatwo. Urodo, urodo, skąd ty się bierzysz?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To był rekordowy rok polskich portów. Rekordowy pod względem przeładunków i rekordowy pod względem wyników finansowych. Zacznę od przeładunków. W 2025 r. w polskich portach przeładowano największą w historii liczbę kontenerów, 3900 tys. TEU. To jest o blisko 20% więcej niż rok wcześniej i jest to absolutny rekord w historii polskich portów. To pokazuje jasno, że polskie porty odgrywają coraz ważniejszą rolę w globalnych łańcuchach dostaw i stanowią prawdziwą bramę dla tej części Europy Środkowo-Wschodniej, a my tę szansę wykorzystujemy. To, co jest istotne, to to, że zarabiamy jako Skarb Państwa, który nadzoruje działalność portów, rekordowe środki finansowe. W ubiegłym roku według wstępnych wyników zysk netto największych portów morskich wyniósł blisko 650 mln zł, to jest o blisko 50% więcej niż 2 lata temu, kiedy przejmowaliśmy odpowiedzialność za gospodarkę morską i funkcjonowanie portów.

A sprawa jest oczywista, dlaczego są takie wyniki. Dlatego że w końcu w gospodarce morskiej są fachowcy, ludzie, którzy znają się na swojej robocie. Wszyscy pamiętamy tutaj tych dyletantów od stępki, od przekopu. Wydawano miliardy złotych i nie było żadnych efektów tych działań. Dzisiaj w końcu możemy powiedzieć, że mądre decyzje przynoszą po prostu dobre efekty dla polskiej gospodarki morskiej, dlatego że im więcej towarów przeładujemy w naszych portach, im więcej towarów przyływa do największych polskich portów, tym więcej zarabia Skarb Państwa. I tutaj nie chodzi tylko i wyłącznie o opłaty portowe, ale chodzi też o podatki, czyli cło, akcyzę i VAT. Czekamy na wyniki z 2025 r., ale mogę powiedzieć, że już rok 2024 pokazywał jasno, że te kwoty wartości podatku naliczonego w polskich portach wynosiły grubo ponad 50 mld zł, co też jasno pokazuje, że porty odgrywają bardzo istotną rolę w krwioobiegu gospodarczym, nie tylko Polski, lecz także tej części Europy Środkowo-Wschodniej.

Myślę, że warto zwrócić uwagę na to, co wydarzy się w przyszłości. Wyniki są bardzo dobre, ale trzeba mówić o tym, co będzie dalej. Na rok 2026 rząd premiera Donalda Tuska przeznaczył w budżecie państwa na część związaną z gospodarką morską blisko 3 mld zł, to jest o prawie 50% więcej niż rok temu, a to i tak był rekordowy rok. Za te pieniądze będzie-

my realizować bardzo ważne inwestycje, które wzmocnią potencjał przeładunkowy największych polskich portów. To przede wszystkim jest budowa Przylądka Pomerania, czyli największego na zachodniej flance portu, 186 ha lądu, na którym powstanie nowy port. Będzie to port głębokowodny, z głębokością nabrzeży 17 m, a nie 14,5, tak jak zakładali nasi poprzednicy, bo na tyle przygotowali decyzje środowiskowe. Chcemy, aby port w Świnoujściu, czyli Przylądek Pomerania, był największym portem na zachodnim wybrzeżu.

Mogę tylko państwu powiedzieć, że pierwotne koncepcje opowiadane przez moich poprzedników o budowie portu kontenerowego, który zresztą mieli zrealizować inwestorzy z Kataru, co nie doszło do skutku, zakładały budowę portu, którego nabrzeża miały mieć głębokość 14,5 m. Co to oznaczałoby? Oznaczałoby to, że moi poprzednicy wybudowaliby port kontenerowy, do którego nie wpłynęłyby kontenerowce. Dlaczego? Bo największe kontenerowce, które przechodzą przez Cieśniny Duńskie, mają zanurzenie ok. 15,5 m, a jeszcze pod stępką muszą mieć ok. 1,5 m zapasu, więc potrzeba 17 m głębokości. To tylko jasno pokazało, że wszystkie działania, które do końca 2023 r. były realizowane, mówiąc wprost, nie miały sensu i były nieopłacalne. Stworzyliśmy ten projekt na nowo.

Chcę powiedzieć, przechodząc dalej na wschód, jeśli chodzi o polskie porty, że już w kwietniu rozpoczęła się budowa infrastruktury związanej z infrastrukturą dostępową i falochronami w Gdyni. Tam będzie budowany falochron dla portu zewnętrznego. Do końca czerwca ma zostać wyłoniony inwestor, który zrealizuje część lądową dla portu zewnętrznego w Gdyni.

Zostając jeszcze w Gdyni, mogę powiedzieć, że na koniec tego roku zostanie zakończona przebudowa terminala intermodalnego, który zwiększy możliwości przeładunkowe tego portu o blisko 250 tys. TEU rocznie, co jest bardzo istotne z punktu widzenia nie tylko gospodarczego, lecz także militarnego, dlatego że ten terminal będzie miał zastosowanie dual-use, czyli będzie przystosowany do przeładunków sprzętu wojskowego.

Warto zaznaczyć, będąc jeszcze przy Gdyni, że w ubiegłym roku pierwszy raz w historii w porcie w Gdyni liczba przeładowanych kontenerów przekroczyła 1 mln TEU. Nigdy w historii takiego wyniku nie było. Mogę tylko państwu powiedzieć, że 1 TEU odpowiada wielkości 20-stopowego kontenera, więc mamy tutaj kompletny rekord.

W Gdańsku jest największy wzrost, blisko 23% rok do roku. To największy port kontenerowy, który umacnia swoją pozycję na Bałtyku. Mamy tam bardzo dobre wyniki i realizujemy w porcie inne inwestycje, takie jak budowa terminala gazowego FSRU. To terminal, który pozwoli na zaspokojenie 30% rocznego zapotrzebowania Polski na gaz. Przebudowujemy Naftoport, zwiększając zdolności przeładunku paliw. *(Dzwonek)*

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Arkadiusz Marchewka**

Realizujemy również działania związane z przeładunkiem na stanowisku paliw płynnych, gdzie zwiększamy te możliwości. Budujemy port instalacyjny dla morskich farm wiatrowych, więc inwestycje są rekordowe, przeładunki są rekordowe, a nasze porty są na dobrym kursie i świadczą o tym liczby. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Piotr Głowski zada pytanie dodatkowe.

Poseł Piotr Głowski:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Będzie oczywiście pytanie, ale na początek słowa podziękowania, bo w Polsce rzadko mówimy: dziękuję, raczej ganimy. Tym razem jest okazja do tego, żeby faktycznie powiedzieć, że zmiana kadr, którą możemy obserwować też podczas prac Komisji Gospodarki Morskiej i Żegluga Śródlądowej, gdzie widzimy, jak fachowi ludzie przyjeżdżają na te spotkania, z jaką wiedzą i doświadczeniem, do tego sposób zarządzania, zupełnie inny sposób, niezwiązany z ideologią, ale związany z rachunkiem ekonomicznym, że to powoduje gigantyczne zmiany w naszym krajobrazie nadmorskim.

Pan minister już powiedział o tych 3 mld inwestycji. Chciałbym dopytać, bo trochę zabrakło czasu, o kolejne plany w tym zakresie, a jednocześnie spytać o to, co będzie działo się na śródlądziu, bo mamy jeszcze *(Dzwonek)* Odrę, o której wielokrotnie słyszeliśmy, że kiedyś było dobrze, a teraz podobno to zaniedbano. Z tego, co wiem, są nowe informacje. To jest świetny moment, żeby o tym powiedzieć. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Arkadiusz Marchewka:**

Kwestie związane z żeglugą śródlądową są również bardzo istotne z punktu widzenia rozwoju portów, szczególnie chociażby zespołu portów Szczecin i Świnoujście, do którego prowadzi, można powiedzieć, wprost Odra graniczna.

Myślę, że tutaj mogę przekazać najnowsze informacje. W ubiegłym tygodniu Wody Polskie ogłosiły postępowanie, przetarg na przygotowanie decyzji środowiskowej i niezbędnych zgód dla prac modernizacyjnych na Odrze granicznej. Chodzi tutaj o etapy pierwszy i drugi. W poprzednich latach nasi poprzed-

nicy w taki sposób przygotowali decyzję środowiskową, że niestety została ona w całości uchylona przez sąd, co wstrzymało prace.

Przeznaczaliśmy dodatkowe pieniądze w budżecie tego roku na przygotowanie tej decyzji. Do połowy marca będzie trwało postępowanie, w którym zostanie wyłoniony wykonawca, przygotowanie dokumentów potrzebnych do uzyskania decyzji środowiskowej. Jest to niezbędne z punktu widzenia rozwoju Odrzańskiej Drogi Wodnej, która jest bardzo istotna dla zespołu portów Szczecin i Świnoujście, dlatego że dzisiaj w tamtym rejonie funkcjonuje ok. 200 jednostek żegluga śródlądowej.

Tutaj chodzi o to, aby dzięki pracom modernizacyjnym na Odrze granicznej osiągnąć głębokość 1,80 m po to, aby jednostki, które mają szansę pływać na południe właśnie Odrzańską Drogą Wodną, miały łatwiejsze miejsca i możliwości przejścia przez Odrzańską Drogę Wodną. Dlatego realizujemy tę inwestycję, naprawiając to, co w ostatnich latach po prostu nie zostało dobrze zrobione, dlatego że ta decyzja środowiskowa była tak źle przygotowana, że została przez sąd unieważniona. Musimy więc te prace zacząć na nowo.

Jesteśmy zdeterminowani, aby realizować działania na Odrzańskiej Drodze Wodnej m.in. dlatego że żegluga śródlądowa jest bardzo istotnym uzupełnieniem działalności portów, największych portów dla gospodarki narodowej.

To, na co chcę również zwrócić uwagę, to to, że żegluga śródlądowa będzie miała bardzo istotne znaczenie z punktu widzenia rozwoju portów tego zachodniego wybrzeża, jakim jest Przylądek Pomierania, dlatego że oprócz tego, że serwisami oceanicznymi przyplyną np. kontenery czy ładunki do portu w Świnoujściu, to jeszcze trzeba będzie je po prostu sprawnie rozwiązać.

Tutaj mamy trzy możliwości. Po pierwsze, to jest droga. 2 miesiące temu ukończyliśmy ostatni etap drogi ekspresowej S3 na wysokości Świnoujścia, co pozwala jasno powiedzieć, że mamy drogę ekspresową od morza aż do gór, czyli do granicy polsko-czeskiej, gdzie Czesi już zaczęli postępowania realizacyjne dążące do budowy, przedłużenia tej drogi po swojej stronie, co, można powiedzieć, daje możliwość używania zupełnie nowego korytarza transportowego. To jest bardzo istotne z tego punktu widzenia.

Po drugie, kolej. Modernizujemy ze środków Krajowego Planu Odbudowy, bezzwrotnej dotacji, tzw. Nadodrzanekę, czyli linię kolejową w ramach CE 59, za blisko 700 mln zł, co pozwoli zwiększyć prędkość przejazdów pociągów towarowych, zlikwidować wąskie gardła *(Dzwonek)* i usprawnić bezpieczeństwo na przejazdach.

Do tego dodajemy trzecią gałąź, jaką jest żegluga śródlądowa. Będziemy mieli tutaj trzy alternatywne możliwości połączeń transportu towarów pomiędzy portami północnego i zachodniego Wybrzeża a południem Polski. Realizujemy te wszystkie działania zgodnie z przyjętym przez nas planem. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Poseł Piotr Głowski: Dziękuję bardzo.)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo dziękuję panu ministrowi za odpowiedź. Przechodzimy do pytania dziewiątego.

Pytanie dotyczyć będzie braku środków finansowych na realizację przez powiaty, powiatowe urzędy pracy, zadań z zakresu aktywizacji osób bezrobotnych i poszukujących pracy. Jest ono skierowane do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej, a zada je pan poseł Wiesław Krajewski, którego nie widzę.

Widzę połowę pani posłanki Semeniuk-Patkowskiej i pana posła Kapinosa.

Ale już teraz widzę, że jest pan poseł.

Poseł Wiesław Krajewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowna Pani Minister! Sytuacja powiatowych urzędów pracy w zakresie realizacji ustawowych form aktywizacji zawodowej jest dramatyczna, katastrofalna, można wręcz powiedzieć. Przyjęcie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia miało stanowić nowe otwarcie dla realizacji przez powiatowe urzędy pracy zadań w obszarze rynku pracy. Rząd zapowiadał reformę rynku pracy jako realne wsparcie dla bezrobotnych, przedsiębiorców i pracodawców. Tymczasem z dokumentów Związku Powiatów Polskich i konwentów dyrektorów powiatowych urzędów pracy wynika, że w 2026 r. powiaty nie mają realnych środków na wykonywanie ustawowych zadań. Limity Funduszu Pracy na aktywizację zawodową spadają: z 3,1 mld w roku 2025 do 1,7 mld w obecnym 2026 r., czyli o 44%. Jednocześnie powiaty muszą w ramach tych samych środków zabezpieczyć ok. 1 mld na projekty Europejskiego Funduszu Społecznego+. W praktyce oznacza to realizację ustawowych form pracy poza FS+. W całej Polsce pozostaje ok. 680 mln, co przy ok. 800 tys. bezrobotnych daje ok. 850 zł na osobę na rok. Co istotne, nie wynika to z braku środków z Funduszu Pracy. Jego stan na koniec 2026 r. ma wynieść 27,8 mld, a same odsetki to ok. 420 mln zł.

Pani Minister! Powiatowe urzędy pracy realizują zadania rządowe finansowane z Funduszu Pracy, a limity tych środków są ustalone decyzją ministra rodziny, pracy i polityki społecznej. (*Dzwonek*) Czy minister rodziny, pracy i polityki społecznej planuje w 2026 r. zwiększenie limitów środków Funduszu Pracy przeznaczonych dla powiatowych urzędów pracy na realizację ustawowych form aktywizacji zawodowej, w szczególności w kontekście obniżenia limitów na aktywizację z 3 mld na 1,7 mld w 2026 r., obowiązku zabezpieczenia przez powiaty ok. 1 mld zł na projekty FS+, znaczącego rozszerzenia katalogu objętych wsparciem na mocy nowej ustawy o rynku pracy? Czy powiaty mają realizować nowe obowiązki bez realnego wsparcia finansowego? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Odpowie na to pytanie podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pani minister Małgorzata Baranowska.

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Małgorzata Baranowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W odpowiedzi na pytanie dotyczące środków finansowych na realizację przez powiatowe urzędy pracy zadań z zakresu aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych i poszukujących pracy pragnę przedstawić stanowisko Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Na wstępie należy wyraźnie podkreślić, że sytuacja na polskim rynku pracy, mimo obserwowanych w ostatnich miesiącach zmian, pozostaje stabilna i korzystna na tle innych krajów Unii Europejskiej. Zgodnie z danymi Eurostatu stopa bezrobocia w Polsce w grudniu 2025 r. wynosiła 3,2%, podczas gdy średnia w całej Unii Europejskiej była niemal dwukrotnie wyższa i wynosiła 5,9%, a w strefie euro – 6,2%. Polska utrzymuje się tym samym w ścisłej czołówce krajów o najniższej stopie bezrobocia. Jednocześnie nie ignorujemy sygnałów, które płyną z danych krajowych. Według wstępnych szacunków na koniec stycznia 2026 r. w urzędach pracy zarejestrowanych było ponad 930 tys. osób bezrobotnych, czyli o 47 tys. osób więcej niż miesiąc wcześniej. Stopa bezrobocia rejestrowanego wzrosła o 0,3 punktu procentowego miesiąc do miesiąca.

Warto jednak spojrzeć na ten zakres i te dane w szerszym kontekście. Po pierwsze, wzrost bezrobocia w styczniu – tak jak co roku i w poprzednich latach również tak było – ma charakter sezonowy i jest obserwowany co roku w tym okresie. Co istotne, dynamika tegorocznego wzrostu była niższa niż w styczniu w latach 2023–2025, co wskazuje na względnie stabilną sytuację, jeśli chodzi o ten okres. Po drugie, mimo wzrostu liczby zarejestrowanych bezrobotnych polska gospodarka nadal wykazuje zdolności do tworzenia miejsc pracy.

W ubiegłym roku liczba osób wyrejestrowanych z bezrobocia z powodu podjęcia zatrudnienia była niemal identyczna jak rok wcześniej, a liczba podejmowanego zatrudnienia, niesubsydiowanego, nawet wzrosła. Oznacza to, że fundament rynku pracy, jakim jest realny popyt na pracowników, pozostaje stabilny. Analiza przyczyn bieżących zmian wskazuje na kilka równoległych czynników. Są to przede wszystkim uwarunkowania sezonowe, w tym również wygaszanie umów terminowych, które zazwyczaj kończą się z końcem roku.

Wysoka Izbo! Przechodząc do kwestii finansowania aktywizacji zawodowej, pragnę jasno powiedzieć, że działania powiatowych urzędów pracy są realizo-

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Małgorzata Baranowska

wane w sposób ciągły, zgodnie z planem finansowym Funduszu Pracy oraz obowiązującymi procedurami budżetowymi. Limit na Fundusz Pracy określa minister finansów. Już na przełomie 2025 r. i 2026 r. pomiędzy powiatowymi urzędami pracy rozdysponowaliśmy kwotę 1,7 mld zł z Funduszu Pracy. 4 lutego br. ogłosiliśmy już pierwszy nabór wniosków dla urzędów pracy o dodatkowe środki na finansowanie kosztów realizacji form pomocy. Jest to nabór skierowany do tych urzędów pracy, które są w najtrudniejszej sytuacji. Na ten cel przeznaczaliśmy z rezerwy obecnie 150 mln zł. Równoległe ogłoszono zasady ubiegania się o kolejne środki z rezerwy Funduszu Pracy, kierowane w szczególności, tak jak powiedziałam, do tych urzędów, które są w najtrudniejszej sytuacji.

Odpowiadając wprost na tezę zawartą w pytaniu, powiem, że nie można mówić o braku finansowania aktywizacji zawodowej w Polsce, można natomiast mówić o niższym poziomie środków niż w roku poprzednim, co jest faktem wynikającym z uwarunkowań budżetowych. Dlatego Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzi bieżący dialog z Ministerstwem Finansów w sprawie możliwości zwiększania limitu wydatków na Fundusz Pracy w trakcie bieżącego roku budżetowego. Chodzi o to, aby adekwatnie i na bieżąco reagować na zmieniającą się sytuację gospodarczą i potrzeby lokalnego rynku pracy. Chcę przy tym wyraźnie podkreślić, że odpowiedzialna polityka rynku pracy musi łączyć realne wsparcie dla osób bezrobotnych z odpowiedzialnością za finanse publiczne państwa. Naszym zadaniem nie jest tworzenie iluzji nieograniczonych środków, lecz zapewnienie takich instrumentów, które rzeczywiście prowadzą do trwałego zatrudnienia, podnoszenia kwalifikacji i zwiększania aktywności zawodowej Polaków. Dlatego równoległe z finansowaniem działań aktywizacyjnych rozwijamy instrumenty podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowania w odpowiedzi na zmiany technologiczne – mam tutaj na myśli Krajowy Fundusz Szkoleniowy – współpracę z pracodawcami, działania ukierunkowane na osoby młode oraz mieszkańców regionów o najwyższym bezrobociu. To właśnie skuteczność, a nie wyłącznie skala wydatków, decyduje o realnej poprawie sytuacji na rynku pracy. *(Dzwonek)*

Wysoka Izbo! Polski rynek pracy w ostatnich latach przeszedł ogromną transformację: od dwucyfrowego bezrobocia do jednego z najlepszych wyników w Unii Europejskiej. Dzisiejsze wyzwania mają inny charakter niż w przeszłości. To już nie tylko problemy liczbowe, czyli liczby miejsc pracy, lecz przede wszystkim jakość miejsc pracy, dopasowanie kompetencyjne oraz odporność gospodarki na zmiany globalne. Rzeczywiście zabezpieczone środki w planie finansowym na Fundusz Pracy są niższe niż w roku ubiegłym. W świetle jednak tego, co przedstawiłam, nie można mówić o braku środków na działania aktywizacyjne. Sytuacja finansowa Funduszu Pracy oraz potrzeby powiatowych urzędów pracy są przez

nas na bieżąco monitorowane. Stąd też prowadzimy ciągły dialog z Ministerstwem Finansów w sprawie możliwości zwiększenia limitu wydatków Funduszu Pracy na rok bieżący, czyli 2026 r. Najbliższe spotkanie mamy zaplanowane już w poniedziałek.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, pani minister.

Pytanie dodatkowe zada pani poseł Olga Semeniuk-Patkowska.

Posel Olga Ewa Semeniuk-Patkowska:

Panie Marszałku! Pani Minister! Chciałabym dopytać o dwie kwestie, które są szczególnie niepokojące dla samorządów w skali całego kraju. Po pierwsze, o zasadę konstytucyjnej adekwatności finansowania. Nowa ustawa o rynku pracy znacząco rozszerza katalog osób objętych wsparciem o osoby biernie zawodowo, seniorów, rolników, a jednocześnie środki przekazane powiatom są znacząco niższe niż w roku poprzednim. Po drugie, skoro Fundusz Pracy na koniec 2026 r. ma dysponować dziesiątkami miliardów złotych, to dlaczego środki wypłacane przez pracodawców nie są realnie wykorzystywane na tworzenie nowych miejsc pracy i aktywizację bezrobotnych, tylko pozostają na rachunku funduszu? Czy minister rodziny, pracy i polityki społecznej planuje jeszcze w 2026 r. korektę zasad finansowania, czy powiatowe urzędy pracy mają po prostu ograniczyć pomoc do absolutnego minimum? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Pan poseł Popielarz powiedział mi, że jestem bystry. Nie wiem, czy zasłużyłem sobie na taki komplement, ale dziękuję serdecznie.

(Poseł Piotr Kaleta: Tak, tak, tak.)

Pan poseł Kaleta potwierdza. Ja bym poprosił na piśmie, dobrze? Będę się stawiał co 3 miesiące na potwierdzenie, żeby mieć gotowe zaświadczenie. Bardzo dziękuję, panie pośle.

(Poseł Mariusz Krystian: Z pieczęcią, panie marszałku.)

Słucham?

(Poseł Mariusz Krystian: Z pieczęcią.)

Tak, bez pieczęćki to nic nie jest ważne. Zaraz się przekonamy. Będziemy musieli pieczętować swoje wystąpienie.

Pani minister, zapraszam.

Miałem kiedyś takie zaświadczenie z komendy okręgowej SOK w Lesznie: komenda okręgowa SOK w Lesznie jest zdania, iż jest pan człowiekiem inteligentnym.

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

(Poseł Piotr Kaleta: Mój okręg wyborczy.)

Otrzymałem takie pismo w odpowiedzi na moje zażalenie.

Bardzo proszę, pani minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Małgorzata Baranowska:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Odpowiem krótko na pytanie. Tak, zdajemy sobie sprawę, jaka jest sytuacja na rynku pracy. Wiem, że te środki są dużo mniejsze. Dlatego, tak jak powiedziałam, w poniedziałek spotykamy się po raz kolejny z Ministerstwem Finansów, aby na ten temat rozmawiać, i na bieżąco tę sytuację monitorujemy i obserwujemy. O dalszych krokach będziemy państwa informować.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, pani minister.

Pan poseł Popielarz, który właśnie znajduje się na galerii, poprosił o powitanie wycieczki, którą zaprosił do Sejmu wraz z panem posełem Piotrem Kandybą. Są to klasy Va oraz Vb ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Markach. Witamy was bardzo serdecznie. *(Oklaski)*

Będziecie mieli okazję za chwilę usłyszeć pytanie zadawane przez jego wysokość, jednego z najwybitniejszych mówców w tej Izbie.

Pytanie dotyczy śledztw dotyczących afery podkarpackiej, a skierowane będzie do ministra sprawiedliwości. Zada je pan poseł Roman Giertych.

Bardzo proszę.

Poseł Roman Giertych:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! W ciągu ostatnich kilku dni, tygodni w Stanach Zjednoczonych mamy informację o wycieku maili, które świadczą o tym, iż w tym wielkim kraju doszło do wykorzystywania setek, a może nawet tysięcy kobiet, młodych dziewcząt, w tzw. aferze Epsteina. Materiały z tego wykorzystywania były najprawdopodobniej używane do szantaży. Są bardzo liczne ślady rosyjskich służb specjalnych, które stały za tą operacją. Mamy do czynienia z informacjami, które wskazują na to, iż informacje zbierane w ramach tych szantaży były używane do wpływania na politykę Stanów Zjednoczonych. Mamy również informację, iż ta afera miała swoje polskie wątki. Mamy już wiedzę o tym, iż jeden z najbliższych przyjaciół pana Epsteina, pan Steve Bannon, był bardzo aktywny w relacjach zarówno z nim, jak i z różnymi polskimi politykami.

Stąd pytanie moje dotyczy tzw. polskiej afery Epsteina, czyli afery podkarpackiej. Ta historia nie była nigdy wyjaśniona. Była szeroko komentowana w mediach za czasów rządów Prawa i Sprawiedliwości, ale postępowania karne w tym zakresie nie skończyły się żadnymi ustaleniami i w żaden sposób nie informowano opinii publicznej o tym, jak ta historia szantażowania, zbierania materiałów *(Dzwonek)*, wykorzystywania młodych kobiet została oceniona przez polską prokuraturę, przez polskie służby specjalne.

Mamy do czynienia z podobieństwami w tym zakresie. Śmierć Epsteina i Dawida Kosteckiego nastąpiła w tym samym czasie właściwie, z różnicą kilku dni. I stąd moje pytanie: Czy prokuratura będzie badać możliwe powiązania afery Epsteina z aferą podkarpacką? Jakie są ustalenia? Czy była jakaś kwerenda dokonywanych umorzeń w czasie rządów PiS-u, jeżeli chodzi o aferę podkarpacką? Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo dziękuję.

Na to pytanie odpowie Marek Jamrogowicz podsekretarz stanu w ministerstwie... A nie, nie podsekretarz stanu, tylko zastępca prokuratora krajowego. Już pana przesunąłem kadrowo.

Bardzo proszę.

**Zastępca Prokuratora Krajowego
Marek Jamrogowicz:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Postaram się odpowiedzieć na pytanie pana posła, przy czym, słuchając tego pytania, powziąłem takie przypuszczenie, że być może nie do końca satysfakcjonująco.

Jeżeli chodzi o tzw. aferę podkarpacką – bo to jest pojęcie bardzo szerokie, ale myślę, że intencją pytania były te wątki postępowania, które dotyczą funkcjonowania instytucji agencji towarzyskiej, oczywiście agencji towarzyskiej w takim znaczeniu potocznym – to ta sprawa była przedmiotem śledztwa prowadzonego finalnie w małopolskim wydziale zamiejscowym Prokuratury Krajowej. W ramach tego postępowania zarzutami objęto 19 osób i w skład tych podejrzanych wchodziły zarówno osoby, które organizowały tę grupę, zajmowały się nakłanianiem do prostytucji, czerpały z tego korzyści, dopuszczały się handlu ludźmi, jak również korumpowały funkcjonariuszy publicznych. Drugim wątkiem tej sprawy była kwestia przyjmowania korzyści majątkowych przez zarówno funkcjonariuszy Policji, jak i funkcjonariuszy CBA.

Wątek w zakresie tych głównych sprawców grupy przestępczej został zakończony prawomocnymi wyrokami. Objęły one 11 osób. Te wyroki są prawomocne. Natomiast w zakresie 6 osób, wysokich funkcjonariuszy Policji czy też CBA, toczy się nadal postępowanie w zakresie pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym w Krakowie. To postępowanie ma charakter niejawnny, dlatego też nie mogę na ten temat się szerzej wypowiadać.

W trakcie prowadzenia tego postępowania pojawiły się informacje, nazwijmy to, o charakterze medialnym dotyczące tego, jakoby w tych agencjach dochodziło do nagrywania osób, które je odwiedzały. Przy czym muszę stanowczo stwierdzić, że w toku postępowania prowadzonego przez prokuraturę dwukrotnie dokonywano przeszukań wszystkich tych agencji. Te przeszukania były przy udziale funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Zastępca Prokuratora Krajowego Marek Jamrogowicz

i nie zabezpieczono ani żadnych nagrań, ani żadnego sprzętu, które mogłyby służyć do nagrywania osób tam przebywających. Faktem jest, że w jednej agencji w sali ogólnej był monitoring, ale to nie była sala, w której mogły być nagrywane kompromitujące materiały.

W chwili obecnej brak jest jakiegokolwiek przesłank do uznania, iż wiąże się to postępowanie, ta sprawa z aferą, o której pan poseł wspomniał. Dlatego takich związków nie ma. Faktem jest, iż w prokuraturze prowadzono postępowanie. W Prokuraturze Okręgowej Warszawa-Praga prowadzono postępowanie dotyczące śmierci Dawida Kosteckiego, bez wątplenia w jakiś sposób powiązanego z zainicjowaniem tego postępowania, właśnie postępowania, które ujawniło działanie tej grupy przestępczej. To postępowanie w sprawie zgonu Dawida Kosteckiego zostało zakończone umorzeniem. Zażalenie wniesione przez pełnomocnika pokrzywdzonych nie zostało uwzględnione przez sąd i umorzenie zostało utrzymane w mocy. W chwili obecnej wpłynął wniosek pełnomocnika pokrzywdzonych o analizę i ewentualne wznowienie postępowania. Ponieważ wpłynął w dniu 3 lutego, jest przedmiotem analizy w Departamencie do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji. Kwestia tego, jak wniosek zostanie rozpoznany, jest sprawą otwartą.

Trudno mi odpowiedzieć na pytanie dotyczące jakoby umorzonych postępowań, które miały miejsce, a były związane z tą sprawą, ponieważ to stwierdzenie było o charakterze ogólnym. Gdyby pan poseł je uszczegółowił, to być może byłbym w stanie na to pytanie odpowiedzieć.

Tak więc, reasumując, brak w chwili obecnej materiałów procesowych wskazujących na powiązania tych dwóch spraw. Oczywiście jest, że korzystanie z tego rodzaju usług – to jest eufemistyczne określenie – może rodzić niebezpieczeństwo ewentualnego szantażowania osób, które zostaną w jakiś sposób nagrane w trakcie pobytu w tego rodzaju agencjach. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Giertych, pytanie dodatkowe.

Bardzo proszę.

Poseł Roman Giertych:

Panie Marszałku! Panie Prokuratorze! Chodziło mi tutaj przede wszystkim o ustalenia prokuratury w zakresie aktywności braci Rysicz – zdaje się, że tak się oni nazywali – to znaczy dwóch osób, które prowadziły te instytucje, a które to osoby pochodziły ze Wschodu. W kontekście tego, co dzisiaj wiemy o afe-

rze Epsteina i o powiązaniach Epsteina z służbami rosyjskimi, wydaje mi się, że ten wątek... Pan prokurator nie wypowiedział się co do możliwości tych analiz, które ostatnio zlecił pan premier, jeżeli chodzi o polskie wątki afery Epsteina, czy one będą wchodziły również w zakres tych badań, które prowadziła prokuratura w związku z aferą podkarpacką, i wątków, które wychodziły poza osoby podejrzane w tej sprawie...

(Poseł Anna Paluch: A afery Polnordu? Jak tam?)

...a których wówczas nie udało się po prostu ustalić, bo z tego (*Dzwonek*), co wiem, bracia Rysicz nie zostali objęci aktami oskarżenia. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, panie prokuratorze.

Zastępca Prokuratora Krajowego Marek Jamrogowicz:

Panie Marszałku! Odpowiadając na te szczegółowe pytania, po pierwsze, zostali objęci aktem oskarżenia, prawomocnie zostali skazani. Są to bracia R., są to obywatele polscy narodowości ukraińskiej. Oczywiście kwestia ewentualnych związków afery Epsteina z jakimikolwiek sprawami, które były prowadzone w prokuraturze w Polsce, będzie na pewno przedmiotem analiz, o ile ta komórka, komisja czy jakiegokolwiek, jak to się ukształtuje, podmiot, który będzie badał w ramach prokuratury tę sprawę, te materiały, te informacje, poweźmie podejrzenie, że istnieją jakieś związki. Wątek dotyczący ewentualnego oddziaływania na tych dwóch obywateli polskich narodowości ukraińskiej był również przedmiotem niejawnego postępowania, zainicjowanego zresztą przez nich samych. I te sprawy, oczywiście w formule niejawnego, były przedmiotem wyjaśnień w trakcie jednego z wyłączonych postępowań. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, panie prokuratorze.

Przechodzimy do ostatniego pytania.

Pytanie w sprawie braku działań Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w związku z fatalną sytuacją na rynku pracy i masowymi zwolnieniami w fabryce Stellantis, czyli dawniej Fiat Auto Poland w Tychach, które powodują skutki dla całego regionu Śląska i Małopolski Zachodniej, skierowane jest do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej. Zadaje je pan poseł Mariusz Krystian.

Bardzo proszę.

Posel Mariusz Krystian:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Mamy prawdziwy pożar na rynku pracy i nie jest to sezonowy wzrost bezrobocia, o którym powiedziała pani minister we wcześniejszej odpowiedzi na pytanie posłów, ale jest to prawdziwy pożar na rynku pracy. Mamy wzrost o blisko 100 tys. osób zarejestrowanych w urzędach pracy. To już jest poziom blisko 1 mln osób pozostających bez pracy i zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy. Mamy największy przyrost bezrobocia wśród młodych osób do 25. roku życia w całej Unii Europejskiej. To jest wzrost rok do roku o 30%. Mamy absolutny, że tak powiem, pożar na rynku pracy, ponieważ skala redukcji i masowych zwolnień, które zostały zgłoszone, jest największa od 2009 r. Jednym z przykładów takich działań są masowe zwolnienia w koncernie Stellantis, dawnej fabryce Fiat Auto Poland w Tychach, gdzie pracodawca zgłosił zamiar zwolnienia blisko 750 osób. Cała trzecia zmiana idzie na bruk, to jest jedna trzecia załogi.

Pani minister, jak macie zamiar reagować na ten kryzys – to jest pierwsze z moich pytań – skoro zmniejszyliście o 1,5 mld zł środki na aktywizację osób bezrobotnych, które trafiły do urzędów pracy? Powiatowe urzędy pracy mają o 80% mniej środków na programy zatrudnieniowe, staże, roboty publiczne, prace interwencyjne. Jakie działania podejmuje minister pracy i polityki społecznej? Na rynku pracy mamy dramat, który się rozpędza. Ministerstwo absolutnie nie reaguje, nie widzi problemu. *(Dzwonek)* Co więcej, skala masowych zwolnień pokazuje, że te wskaźniki będą rosły, a rząd w tej sprawie w zasadzie nie robi nic. Odziedziczyliście niskie bezrobocie po rządach Prawa i Sprawiedliwości, ale to bezrobocie się wskutek waszych rządów rozpędza.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję.

Posel Mariusz Krystian:

Proszę podać, jakie konkretne działanie ministerstwo podejmie, aby nie tylko zmniejszyć poziom bezrobocia, ale przede wszystkim reagować na system masowych zwolnień pracowników. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Ponownie proszę o udzielenie odpowiedzi podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej panią minister Małgorzatę Baranowską.

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Małgorzata Baranowska:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Odpowiadając bezpośrednio na pytanie związane z sytuacją na rynku pracy na Śląsku, chcę od razu państwu wyjaśnić, co następuje. W województwie śląskim stopa bezrobocia rejestrowanego na koniec 2025 r. wyniosła jedynie 4,4%, w województwie małopolskim – 4,7%, natomiast w Tychach – 2,5%. W styczniu zanotowaliśmy tam niewielki wzrost stopy bezrobocia, zbliżony do średniego w kraju. Zatem mówienie o fatalnej sytuacji na rynku pracy, jeśli chodzi o Śląsk, jest wysoce wyolbrzymione.

Odnosząc się do pytania dotyczącego sytuacji w przedsiębiorstwie Stellantis oraz rzekomego braku działań Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, pragnę przedstawić faktyczny obraz sytuacji. Przede wszystkim należy podkreślić, że zapowiedzi zwolnień grupowych nie zawsze oznaczają pełną realizację tych zamierzeń. W praktyce część miejsc pracy udaje się uratować dzięki zarówno zmianom decyzji pracodawców, jak i porozumieniom ze związkami zawodowymi oraz z pracownikami dotyczącym warunków zatrudnienia. Zwolnienia są natomiast zjawiskiem towarzyszącym zmianom gospodarczym i strukturalnym, takim jak restrukturyzacja przedsiębiorstw, automatyzacja i robotyzacja procesów produkcyjnych oraz optymalizacja działalności międzynarodowych koncernów czy wahania koniunktury. Dane krajowe nie potwierdzają tezy o masowej skali zwolnień. W 2025 r. pracodawcy zwolnili grupowo 29,5 tys. pracowników, a więc znacznie mniej niż wynikało to z wcześniejszych zapowiedzi. W styczniu br. zwolnienia grupowe objęły 1,2 tys. osób, czyli o ponad 1/3 mniej niż rok wcześniej, a także mniej niż w styczniu 2023 r. i 2022 r., co oznacza, że mimo trudności w niektórych branżach nie obserwujemy zjawiska o charakterze powszechnym czy systemowym.

Przechodząc bezpośrednio do kwestii sytuacji, jaka jest obecnie w przedsiębiorstwie Stellantis, warto przypomnieć, że pierwsze zgłoszenia dotyczące planowanych zwolnień, redukcji zatrudnienia w podmiotach należących do tej grupy pojawiły się już w lutym 2023 r. Zakład z Bielska-Białej poinformował wówczas o zamiarze zwolnienia 300 osób, z czego w tym samym roku zwolniono 227 pracowników. W latach 2023–2024 spółka ta łącznie zredukowała zatrudnienie o 779 osób, natomiast drugi zakład z tej grupy – o 87 osób. W styczniu br. w Tychach firma zgłosiła zamiar przeprowadzenia zwolnień grupowych obejmujących 320 osób. Bezpośrednią przyczyną redukcji zatrudnienia jest utrzymujący się spadek popytu na produkowane pojazdy oraz trudna sytuacja europejskiej branży motoryzacyjnej. Znaczna część osób objętych redukcją skorzystała z programu dobrowolnych odejść, uzgodnionego w wyniku negocjacji pracodawcy z organizacjami związkowymi. Program przewiduje rekompensaty finansowe uza-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Małgorzata Baranowska**

leżnione od stażu pracy, a rozwiązania stosunku pracy zaplanowano na okres od 5 marca do 30 kwietnia br. Z przekazanych nam informacji wynika, że z programu skorzystało ponad 260 pracowników.

Pracownicy objęci zwolnieniami grupowymi mogą korzystać ze specjalnych programów finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy. Samorządy powiatowe mają możliwość stałego wnioskowania o środki na aktywizację osób zwalnianych z przyczyn niedotyczących pracowników oraz objętych zwolnieniami monitorowanymi. Z takiej możliwości skorzystał prezydent miasta Tychy, który w ubiegłym roku, 2025 r., wystąpił o 800 tys. zł na wsparcie osób zwalnianych m.in. w branży motoryzacyjnej. Wniosek został rozpatrzony pozytywnie i przyznano pełną kwotę, o którą pan prezydent wnioskował. Jednak po analizie kolejnych potrzeb samorząd zwrócił się do ministerstwa o zmniejszenie finansowania. Ostatecznie wykorzystano środki w kwocie 160 tys. zł. Natomiast samorząd Bielska-Białej nie występował o dodatkowe środki. Obecnie prowadzone są konkretne działania aktywizacyjne dla zwalnianych osób.

16 lutego na terenie zakładu Stellantis w Tychach odbędą się targi pracy z udziałem pracowników urzędu pracy, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz pracodawców z regionu. Osoby zagrożone utratą zatrudnienia otrzymają tam bezpośrednią informację o dostępnych ofertach pracy, możliwościach przekwalifikowania oraz dostępnych formach wsparcia. Dodam także, że w styczniu 2026 r. w całej Polsce zgłoszono ponad 25 tys. ofert pracy: w województwie śląskim – 3 tys., w małopolskim – blisko 2,5 tys., natomiast w samym mieście Tychach – 156 ofert.

Chciałabym również zaznaczyć, że część zwalnianych osób będzie mogła znaleźć zatrudnienie w sąsiednim Jaworznie, oddalonym od Tychów o 25 km (*Dzwonek*), w ElectroMobility Poland, tzn. polskim hubie motoryzacyjnym, w przypadku którego rozpoczęcie budowy planuje się jeszcze w tym roku. Pierwsze ogłoszenia o pracę dotyczące fabryki w Jaworznie powinny pojawić się już niedługo.

Wysoka Izbo! Sytuacja w branży motoryzacyjnej, podobnie jak w wielu sektorach europejskiej gospodarki, podlega silnym przemianom technologicznym i rynkowym. Zadaniem odpowiedzialnego państwa jest nie tylko negowanie tych procesów, ale także zapewnienie realnego wsparcia pracownikom i regionom, których one dotyczą. Takie działania Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej konsekwentnie prowadzi. Jesteśmy w stałym kontakcie ze służbami zatrudnienia z tego rejonu, jak również z innymi w całym kraju. Natomiast, tak jak już powiedziałam, odpowiadając na poprzednie pytanie, jesteśmy umówieni i będziemy rozmawiali z ministrem finansów już w poniedziałek.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo.

Pytanie dodatkowe zada pani poseł Józefa Szczurek-Żelazko.

Proszę bardzo.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Szanowna Pani Minister! Ze zdziwieniem przyjąłam pani wypowiedzi dotyczące dramatów tysięcy ludzi, którzy z dnia na dzień pozbawiani są pracy. Pani mówi o tym z taką lekkością, podczas gdy ta fala nabiera coraz większego rozpędu. Wy natomiast, zamiast przeciwdziałać, podejmować konkretne działania, obniżacie o ponad 1,5 mld zł środki na aktywizację zawodową, działalność biur pracy. Pani minister, czy to ma sens w sytuacji, gdy wzrosło bezrobocie w stosunku do ubiegłego roku o liczbę ponad 100 tys. osób? Jaką ofertę ma pani, i mają biura pracy, dla młodzieży, która ukończyła studia, posiada bardzo dobre przygotowanie? Nagle w tej grupie wzrasta bezrobocie najszybciej w Unii Europejskiej. Czy pani to zauważa, że należy natychmiast reagować, a nie opowiadać tutaj o statystykach i o tym, że jest lepiej? Nie jest lepiej, jest coraz mniej ofert na rynku pracy, jest coraz większe bezrobocie. (*Dzwonek*) Młodzi raptownie szukają pracy, a niestety w środowiskach, w których mieszkają, pracy nie ma.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Fala bezrobocia rośnie, więc oczekujemy od rządu koalicji 13 grudnia konkretnych działań, a nie opowiadania tutaj o danych statystycznych, które mają się nijak do rzeczywistości.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Dziękuję, pani poseł.

Pani minister, bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Małgorzata Baranowska:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Tak, zdajemy sobie sprawę i sprawdzamy sytuację oraz to, jak przedstawiają się statystyki. Rozmawiamy cały

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Małgorzata Baranowska**

czas z przedstawicielami Ministerstwa Finansów, jesteśmy w stałym kontakcie. Jeżeli uzyskamy jakiegokolwiek informacje, przekazemy je państwu na piśmie. Natomiast cały czas pracujemy i monitorujemy tę sytuację.

(Poseł Józefa Szczurek-Żelazko: Czy zwiększycie ilość środków dla urzędów pracy?)

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo dziękuję, pani minister, za udzielenie odpowiedzi.

Ta odpowiedź na pytanie kończy rozpatrywanie tego punktu porządku dziennego.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Informacja bieżąca.

Przypominam, że na obecnym posiedzeniu Sejmu zostanie rozpatrzona informacja w sprawie działań realizowanych od początku tego roku przez służby podlegające MSWiA i inne resorty w zakresie ograniczenia skutków oddziaływania fali mrozów, w szczególności na osoby pozostające w kryzysie bezdomności, o której przedstawienie wnosi Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy).

Przypominam również, że przedstawienie uzasadnienia wniosku przez posła przedstawiciela wnioskodawców nie może trwać dłużej niż 5 minut, a udzielenie odpowiedzi przez przedstawiciela Rady Ministrów – dłużej niż 10 minut. Wystąpienia posłów w dyskusji nie mogą trwać dłużej niż 2 minuty, ale w tym przypadku ten czas będzie krótszy. Na zakończenie dyskusji głos zabierają kolejno przedstawiciel wnioskodawców oraz przedstawiciel Rady Ministrów. Wystąpienie przedstawiciela wnioskodawców nie może trwać dłużej niż 5 minut, a wystąpienie przedstawiciela Rady Ministrów – dłużej niż 10 minut. Marszałek Sejmu – już pewnie w osobie marszałka Zgorzelskiego – będzie mógł wyrazić zgodę na wydłużenie wystąpienia przedstawiciela Rady Ministrów. Czas łączny przeznaczony na rozpatrzenie punktu: Informacja bieżąca nie może być dłuższy niż 1,5 godziny.

Bardzo proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców pana posła Tadeusza Tomaszewskiego.

Bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowni Państwo Ministrowie! Stajemy dziś wobec poważnej sytuacji kryzysowej o charakterze pogodowym, której

skutki wykraczają daleko poza typowe zimowe niedogodności. Utrzymujące się w wielu regionach kraju silne i długotrwałe mrozy, połączone z opadami śniegu i oblodzeniem oraz zwiększonym zapotrzebowaniem na ogrzewanie, stworzyły warunki realnie zagrażające życiu i zdrowiu obywateli. Te zagrożenia nie mają charakteru teoretycznego. Mróz już pochłoniął ofiary w ludziach. Mamy informacje o osobach, które nie przeżyły niskich temperatur, osobach starszych, samotnych, znajdujących się w kryzysie bezdomności, ale także takich, które z różnych powodów znalazły się w sytuacji szczególnego ryzyka. To są prawdziwe dramaty ludzkie.

Równolegle obserwujemy niepokojący wzrost liczby zatruć tlenkiem węgla, w tym zatruć śmiertelnych. Intensywne użytkowanie urządzeń grzewczych, często w budynkach o złym stanie technicznym lub z niewydolną wentylacją, w połączeniu z brakiem odpowiednich zabezpieczeń takich, jak czujniki czadu, prowadzi do tragedii, którym w wielu przypadkach można by było zapobiec. Tlenek węgla, gaz niewidoczny, bezwonny i śmiertelnie niebezpieczny, staje się w okresach silnych mrozów cichym zabójcą w polskich domach. Problem ten dotyczy zarówno dużych miast, jak i mniejszych miejscowości oraz terenów wiejskich.

Jednocześnie długotrwałe mrozy i oblodzenia powodowały w niektórych miejscach paraliż komunikacyjny, zwiększoną liczbę wypadków i urazów, utrudniony dostęp do służby zdrowia oraz ograniczoną mobilność osób najbardziej potrzebujących pomocy. Samorządy i służby lokalnie działają w warunkach przeciążenia. Równie poważne konsekwencje obserwujemy w transporcie publicznym, w szczególności na kolei. Oblodzenia infrastruktury kolejowej, sieci trakcyjnej oraz rozjazdów doprowadziły do licznych opóźnień, odwołania połączeń, dezorganizacji życia codziennego setek tysięcy pasażerów. Dla wielu obywateli kolej jest podstawowym środkiem dojazdu do pracy, szkoły czy placówek medycznych.

W warunkach ekstremalnych mrozów brak sprawnie funkcjonującego transportu publicznego dodatkowo potęguje poczucie zagrożenia i wykluczenia. Szczególnie dotkliwie skutki tej sytuacji pogodowej odczuwają dzieci i młodzież. W wielu regionach kraju samorządy, kierując się bezpieczeństwem uczniów i nauczycieli, były zmuszone do czasowego zamykania szkół i placówek oświatowych lub zawieszania zajęć stacjonarnych. Decyzje te, choć często konieczne, były podejmowane w warunkach niepewności, często z godziny na godzinę.

Nie można również pominąć negatywnych skutków dla zwierząt, zarówno wolno żyjących, jak i gospodarskich. Ekstremalne warunki pogodowe prowadzą do zwiększonej śmiertelności zwierząt, wymagającej działań interwencyjnych, których ciężar w dużej mierze spoczywa na organizacjach społecznych i wolontariuszach. Za ich wrażliwość i aktywność w tym obszarze serdecznie dziękuję.

Posel Tadeusz Tomaszewski

Wysoka Izbo! W sytuacji, w której mróz zabija, kolejne osoby tracą życie w wyniku wychłodzenia lub zatrucia trenkiem węgla, chcielibyśmy wiedzieć jako parlament, jako klub parlamentarny Lewicy, jakie działania wyprzedzające i realnie odczuwalne w zakresie zarówno bezpieczeństwa publicznego, jak i ochrony zdrowia i życia obywateli podejmował i zamierza podejmować rząd wspólnie z samorządem, z sektorem pozarządowym i służbami wolontariackimi. To skala tych zagrożeń i ich konsekwencji stanowi uzasadnienie skierowania do rządu również wielu szczegółowych pytań, jeśli chodzi o podjęcie działań i ich skuteczność oraz plany na najbliższe dni i kolejne sezony.

Realizujemy również plan ochrony ludności i obrony cywilnej. Dziś powstaje pytanie, w jaki sposób podjęte już dzisiaj działania włączają się w te sytuacje kryzysowe, jak wykorzystujemy sprzęt, potencjał ludzki do przeciwdziałania tym sytuacjom kryzysowym. Szanowni państwo, obywatele mają prawo wiedzieć (*Dzwonek*), w jaki sposób państwo reaguje w obliczu kryzysu, który nie jest abstrakcyjny, lecz dotyczy ludzi tu i teraz. Dziękuję.

Wicemarszałek Szymon Hołownia:

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Chciałbym pozdrowić Młodzieżową Radę Miejską w Siedliszczu na czele z przewodniczącym Szymonem Pawlakiem wraz z opiekunami, którzy odwiedzili dzisiaj Sejm. Witamy was bardzo serdecznie. Zaprosiła was do Sejmu pani poseł Anna Dąbrowska-Banaszek, której za to zaproszenie dziękujemy. Mam nadzieję, że z uwagą będziecie przesłuchiwać się tej ważnej dyskusji.

Proszę o zabranie głosu już nie przedstawiciela wnioskodawców, tylko przedstawiciela rządu. Odpowie, udzieli informacji sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji pan minister Wiesław Szczepański.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Szczepański:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo Posłowie! Szanowny Panie Pośle! Pozwolę sobie przedstawić Wysokiej Izbie informacje w sprawie działań podejmowanych od początku 2026 r. przez służby podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz rząd w zakresie ograniczenia skutków oddziaływania fali mrozu.

Jak wszyscy wiemy, w tym roku mamy zimę, jakiej nie mieliśmy od lat. Styczeń i początek lutego pod względem ujemnej temperatury były znacznie

poniżej normy. W Suwałkach w nocy z 31 stycznia na 1 lutego temperatura spadła do minus 29 stopni, a odczuwalna do minus 35–38. W stolicy temperatura sięgała do minus 20 stopni. Mamy również wielkie odchylenia temperatur. Przykładowo 26 stycznia w Lesznie temperatura wynosiła plus 8,9 stopnia, a najniższa w tym czasie w Ostrołęce minus 20,9. W Warszawie średnia miesięczna temperatura w styczniu wyniosła minus 5 stopni i była o ponad 4 stopnie niższa od normy. Tak wysokich mrozów nie notowaliśmy od wielu lat. Na niektórych obszarach Polski – Warmia i Mazury – pokrywa śnieżna wynosiła 32 cm, podczas gdy w podobnym okresie w roku 2025 i roku 2024 od 2 do 7 cm. W stolicy mieliśmy 19 cm, a w poprzednich latach od 1 do 4 cm.

Przejdę teraz do działań. W Rządowym Centrum Bezpieczeństwa już w ubiegłym roku powstał zastrzeżony dokument, raport: Stan przygotowania państwa do sezonu zimowego 2025/2026. 5 grudnia 2025 r. został on wysłany do wszystkich zainteresowanych instytucji, w tym wojewodów, z rekomendacją określonych działań. Tylko od początku 2026 r. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa wysłało łącznie 30 alertów dotyczących niekorzystnych sytuacji pogodowych: silne mrozy, intensywne opady śniegu, marznący deszcz, oblodzenie oraz jeden alert dotyczący awarii sieci ciepłowniczej.

W związku z trudną sytuacją pogodową Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji we współpracy z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa przeprowadzało odprawy koordynacyjne z udziałem przystających wojewodów, podległych mu służb oraz przedstawicieli wybranych resortów w celu monitorowania sytuacji meteorologicznej. Miało to na celu zapewnienie koordynacji działań. One odbywały się również w ubiegłym roku. Natomiast od 1 stycznia 2026 r. do 10 lutego br. przeprowadzono osiem odpraw koordynacyjnych z udziałem tych podmiotów oraz jedno posiedzenie Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego kierownictwa MSWiA. Podczas przedmiotowych spotkań każdorazowo ustalano wnioski i zalecenia, formułowano rekomendacje, które należało realizować, wskazywano na bieżące monitorowanie sytuacji meteorologicznej i hydrologicznej, bieżące monitorowanie działań zarządców dróg, całodobowe udostępnienie dworców kolejowych i autobusowych oraz innych miejsc dla osób w bezdomności potrzebujących schronienia, intensyfikację działań Policji w zakresie monitoringu miejsc, w których przebywają osoby w kryzysie bezdomności, aktualizację wykazu obiektów i danych dotyczących liczby miejsc, które można wykorzystać na cele schronień, oraz intensyfikację działań dotyczących możliwości wsparcia osób w kryzysie bezdomności. Jednocześnie informowano o usuwaniu awarii elektrycznych, wodociągowych i ciepłowniczych oraz bieżącym monitorowaniu zabezpieczenia zwierząt.

Niestety niska temperatura i warunki atmosferyczne były w tym okresie przyczyną wielu pożarów, zdarzeń drogowych oraz przypadków śmiertelnych

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Szczepański**

spowodowanych wychłodzeniem oraz zatruciem tlenku węgla, o czym mówił pan poseł.

W okresie od 1 stycznia do 10 lutego mieliśmy do czynienia z ponad 7,5 tys. pożarów w obiektach mieszkalnych. Było to o ponad 2 tys. więcej pożarów niż w 2025 r. W gaszeniu pożarów tylko do 10 lutego uczestniczyło 48 910 funkcjonariuszy i ratowników PSP i ponad 55,5 tys. strażaków OSP. Liczba zdarzeń w związku z zatruciem tlenkiem węgla w 2026 r. wynosiła 1339 i była dwukrotnie wyższa niż w podobnych okresach lat poprzednich.

Smutna jest niestety statystyka ofiar śmiertelnych. W dniu wczorajszym tlenek węgla zabrał ze sobą 14-letnią dziewczynkę, która była w budynku wielorodzinnym. Z tego samego powodu zmarło w bieżącym roku 39 osób. To sześciokrotnie więcej niż w roku ubiegłym w tym samym okresie i ponad 3,5 razy więcej niż w latach poprzednich. W sezonie grzewczym 2025/2026 odnotowaliśmy już 64 zgony z powodu zatrucia tlenkiem węgla. Od początku 2026 r. najwięcej ofiar śmiertelnych w zdarzeniach z udziałem tlenku węgla miało miejsce w województwie śląskim. Odnotowaliśmy tam 7 ofiar.

Mając na uwadze zapobieganie takim zdarzeniom, w ramach programu ochrony ludności i obrony cywilnej zakupiono i przekazano Państwowej Straży Pożarnej 140 tys. czujek dymu i tlenku węgla. Są one przekazywane grupom priorytetowym. Zapadła w tej sprawie decyzja o bezpłatnym montażu przez strażaków dla seniorów, osób z niepełnosprawnością i osób najuboższych. Strażacy, oprócz montażu, prowadzą dla domowników instruktaż dotyczący czujek i zasad bezpiecznego użytkowania urządzeń grzewczych. Ponadto co roku od października do marca Państwowa Straż Pożarna prowadzi kampanię edukacyjno-informacyjną pod nazwą „Czujka na straży Twojego bezpieczeństwa!”.

Od samego początku w pomoc i działania związane ze zwalczaniem skutków niskich temperatur zostały zaangażowane duże siły i środki Państwowej Straży Pożarnej oraz ochotniczej straży pożarnej. Strażacy PSP i OSP zaangażowali się w stawianie ogrzewanych namiotów dla osób narażonych na wychłodzenie i dotkniętych bezdomnością. Przykładowo w województwie mazowieckim funkcjonowało 11 takich namiotów. Z inicjatywy MSWiA miejsca te funkcjonowały w trybie całodobowym. Osoby wyziewione i bezdomne mogły tam się ogrzać i wypić kawę czy herbatę. Namioty te były obsługiwane przez funkcjonariuszy OSP, PSP, wolontariuszy oraz straż miejską. Z tej pomocy, według naszych statystyk, skorzystało 15,6 tys. osób. To pokazuje skalę potrzeb, które miały miejsce w tym okresie.

Niestety w dniu wczorajszym z powodu wyziewienia zmarły kolejne trzy osoby. W tym roku zmarło

z tego powodu już 38 osób, natomiast od 1 listopada 2025 r. – 47 osób. Przypomnę, że w analogicznym okresie grzewczym było to 19 osób. Najwięcej zgonów odnotowaliśmy w województwie lubelskim i podkarpackim.

Od początku roku, w związku z trudną sytuacją meteorologiczną, funkcjonariusze Policji przeprowadzili łącznie 211 212 kontroli pustostanów, w których przebywały osoby będące w kryzysie bezdomności. Dodatkowo Policja we współpracy ze strażą miejską wykonała 952 patrole. Kontrolowane były miejsca, w których mogą przebywać osoby w kryzysie bezdomności. Namawiano je m.in. do udania się do noclegowni. Jak co roku Komenda Główna Policji poleciła komendantom wojewódzkim i komendantowi stołecznemu Policji nawiązywanie aktywnej współpracy z władzami samorządowymi oraz instytucjami i organizacjami pomocowymi w celu aktualizacji ich danych adresowych, kontaktowych, które w jednostkach organizacji Policji winny być dostępne całodobowo. Zidentyfikowano osoby z grupy wysokiego ryzyka, ze szczególnym uwzględnieniem zjawiska bezdomności. Podejmowano przedsięwzięcia z wykorzystaniem dostępnych kanałów informacyjnych, stron internetowych, współpracy z mediami lokalnymi, co miało na celu uwrażliwienie społeczności lokalnej na negatywne skutki działania niskich temperatur. Prowadzono działania pod kątem ujawnienia osób starszych i niedoświadczonych mieszkających samotnie. Prowadzono działania informacyjne wśród osób nieporadnych życiowo oraz identyfikowano i przekazywano do właściwych ośrodków pomocy społecznej informacje dotyczące osób samotnych.

W związku ze złymi warunkami atmosferycznymi Ministerstwo Zdrowia zwróciło się do wojewodów o zapewnienie prawidłowego funkcjonowania szpitali i podległych im SOR-ów. Dzisiaj w Polsce mamy 594 placówki noclegowe. Są to schroniska, noclegownie i ogrzewalnie, w których na dzień wczorajszy dostępnych było 2557 wolnych miejsc. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej już w październiku 2025 r. wystąpiło do wszystkich wojewodów z apelem o zorganizowanie i koordynację działań mających na celu pomoc osobom bezdomnym i ubogim w czasie zimy, w tym w szczególności o zabezpieczenie noclegu i posiłku dla osób potrzebujących. W tym roku apelowano także, z uwagi na wysokie mrozy, o przyjmowanie do noclegowni osób pod wpływem alkoholu, jak również cudzoziemców i Polaków wracających z zagranicy.

Generalna dyrekcja, jako zarządca dróg krajowych, prowadziła systematyczne działania związane z minimalizacją skutków zimy. Od początku roku zimowego w tym celu dla przejezdności dróg zużyto 397 tys. ton środków do utrzymania dróg. *(Dzwonek)*

Panie marszałku, jeszcze 2 minuty do końca.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Piotr Zgorzelski)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Minutka.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Szczepański:**

Jednocześnie sprzęt do zimowego utrzymania dróg został wykorzystany w akcjach ponad 98 tys. razy. W sezonie 2025/2026 generalna dyrekcja na terenie całego kraju posiada przygotowane ponad 2770 pojazdów, które świadczą usługi utrzymania dróg krajowych i autostrad na łącznej długości prawie 23 tys. km. Trwa również akcja informacyjna na stronie internetowej generalnej dyrekcji oraz w mediach społecznościowych o stanie przejezdności dróg krajowych zarządzanych przez GDDKiA.

W okresie od 1 stycznia 2026 r. do 10 lutego 2026 r. z powodu wystąpienia niskich temperatur i oblodzenia sieci trakcyjnej dochodziło do opóźnień niektórych pociągów pasażerskich. Jeśli będą pytania w tym zakresie, są przedstawiciele ministerstwa i PKP i myślę, że będziemy mogli odpowiedzieć. Celem zapewnienia schronienia podróżnym i osobom w kryzysie bezdomności na wniosek MSWiA w uzgodnieniu z Ministerstwem Infrastruktury i PKP zapewniono całodobowe otwarcie dworców. Na dużych dworcach rozmieszczono informacje, w jakich miejscach można skorzystać z noclegów i ciepłych posiłków. Poprzez wojewodów zwracano się do samorządów o całodobowe otwarcie dworców kolejowych i autobusowych będących w ich dyspozycji. Opady śniegu i mrozu spowodowały również chwilowe zakłócenia ruchu lotniczego. Był on szybko przywracany.

W okresie występujących niekorzystnych warunków pogodowych z uwagi na dobro dzieci lokalnie podejmowano, w uzgodnieniu z kuratorem, decyzje o odwołaniu lub innej formie organizacji zajęć szkolnych. Przykładowo 27 stycznia br. w 600 szkołach odwołano bądź zawieszono zajęcia lub zorganizowano je w formie zdalnej w związku z trudnymi warunkami komunikacyjnymi, głównie z powodu gołoledzi. Również początek lutego obfitował w liczne przypadki zamknięcia szkół i organizacji nauki w innej formie.

Na koniec rzecz najważniejsza, to, o czym mówił pan poseł – dbałość o zwierzęta. Inspekcja Weterynaryjna na bieżąco prowadziła i prowadzi kontrole w schroniskach dla zwierząt w związku z warunkami zimowymi. Na podstawie informacji otrzymanych od głównego inspektora weterynarii ogółem w kraju w okresie od 1 stycznia 2026 r...

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Panie ministrze...

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Szczepański:**

Już kończę, panie marszałku.

...do 10 lutego 2026 r. przeprowadzono 617 kontroli schronisk dla zwierząt. To pokazuje skalę tej operacji, ale pokazuje również, jaką sytuację mamy w okresie zimowym i jakie są działania podejmowane przez rząd. Panie marszałku, proszę o przyjęcie tej informacji.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Informuję, że zgłosili się posłowie do dyskusji.

Ponieważ są to aż 53 osoby, wobec tego ustalam czas na zadanie pytania – 1 minuta. Myślę, że wszyscy się zmieścimy.

Otwieram dyskusję.

Pierwsza głos zabierze pani poseł Urszula Rusecka, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Urszula Rusecka:

Polska zima zaskoczyła rząd. Niestety obnażyła nieudolność, niekompetencję tego rządu. Polacy umierają z zimna. Chaos w komunikacji, chaos w energetyce, brak pelletu. Co jeszcze? Chaos decyzyjny i brak adekwatnej, celowanej pomocy uderza w polskie rodziny, szczególnie w tych najsłabszych. W lutym docierają do ludzi rachunki grozy za ogrzewanie. Gdzie jesteś, rządzie? Bon ciepłowniczy, który wprowadził rząd, obecna koalicja od 1 stycznia tego roku, to jest po prostu kpina. Za niskie progi dochodowe, za wysoki poziom podwyżki, od których w ogóle przysługuje ten bon.

Mam apel do koalicji 13 grudnia. Proszę wrócić do dobrych standardów Prawa i Sprawiedliwości i wprowadzić realne tarcze energetyczne, które obejmą (*Dzwonek*) całość społeczeństwa. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Oby nie to, oby nie Prawo i Sprawiedliwość.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Dominik Jaśkowiec, Koalicja Obywatelska.

Poseł Dominik Jaśkowiec:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W ramach akcji „Zima 2026” Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji koordynowało działania Policji, straży pożarnej i jednostek samorządu terytorialnego. Dzięki dobrej koordynacji i współpracy wielu potencjalnych tragedii udało się uniknąć.

Posel Dominik Jaśkowiec

Resort nadzorował m.in. wykorzystanie dodatkowych zasobów, takich jak namioty grzewcze, czy też odpowiadała za intensyfikację działań nocnych, co znacząco zwiększyło skuteczność podjętych akcji ratunkowych. Tylko jednej doby w apogeum mrozów w koordynowanej przez MSWiA akcji „Zima 2025/2026” udział wzięło ponad 11 tys. funkcjonariuszy. Służby sprawdziły niemal 10 tys. osób bezdomnych, a w najbardziej dotkniętych zimnem regionach udostępniło 27 namiotów grzewczych.

Panie Ministrze! Jak wygląda zaangażowanie osobowe i sprzętowe służb państwa w akcję „Zima 2026”? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Adam Dziedzic, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Adam Dziedzic:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przez nasz kraj tej zimy przetoczyły się silne mrozy. Państwo wykazywało swoją skuteczność, realizując wiele zadań ukierunkowanych na ograniczenie negatywnych skutków spowodowanych pogodą i zapewnienie bezpieczeństwa. Wypracowano wiele dobrych rozwiązań.

Proszę zatem o odpowiedź: Czy działania te realizowane są według tego samego wzorca w całym kraju? Czy zapasy w formie namiotów, sprzętu, śpiworów, urządzeń grzewczych są uzupełniane na bieżąco, czy możemy mówić także o wzroście takich zapasów? Jak wyglądają kanały dystrybucji informacji dotyczących zagrożeń? Jak docierają one do zainteresowanych? Czy takie przekazy trafiają z różnych poziomów – poziomu gminy, powiatu, województwa – i kto to koordynuje? Jak liczne zasoby ludzkie uczestniczyły tej zimy w takich właśnie działaniach? Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Tadeusz Tomaszewski, Lewica.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Mówił pan w swojej informacji o tym, że 39 osób poniosło śmierć w wyniku zatrucia tlenkiem węgla. Rząd wspólnie z Państwową Strażą Pożarną podjął akcję przekazania 140 tys. czujek dymu łącznie z informacją i z montażem. Na przełomie ubiegłego roku

i tego roku do polskich obywateli trafiło 11 mln poradników bezpieczeństwa. Trzeba się zastanowić, czy oprócz tej ważnej akcji nie trzeba zwiększyć wydatków na te czujniki tlenku węgla. Mamy ochotniczą armię, 16 tys. ochotniczych straży pożarnych, które są gotowe, wspólnie ze związkami, wspólnie z Państwową Strażą Pożarną, przeprowadzić tę akcję w szerszym zakresie, żeby nie było ponownie tak *(Dzwonek)* jak się wydarza każdego roku. Proszę o rozważenie tego, żeby w ramach budżetu przeznaczonego na ochronę ludności i obronę cywilną w większym stopniu brano pod uwagę ten program. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Witold Tumanowicz, Konfederacja.

Posel Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Chciałbym się dowiedzieć, jak w ostatnich latach wzrosły koszty ogrzewania w schroniskach, ogrzewalniach, domach opieki, gdzie znajdują swoje schronienie bezdomni, oraz jak to się ma do polityki klimatycznej, która w tym momencie dewastuje energetykę w Polsce i powoduje wzrost cen energii. Czy odejście od tej wariackiej polityki klimatycznej nie spowodowałoby, że mielibyśmy więcej pieniędzy na ogrzewanie dla najbardziej potrzebujących? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Jarosław Sachajko, Demokracja Bezpośrednia.

Posel Jarosław Sachajko:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Dzisiaj Lewica podnosi bardzo ważną kwestię, ale, drodzy Polacy, przecież oni współpracują. Oni tu apelują do rządu, a przecież legitymizują ten rząd, więc to jest jakaś abstrakcja. Problem jest rzeczywiście realny. Wrócił rząd Platformy Obywatelskiej ukrywającej się teraz pod nazwą Koalicja Obywatelska...

(Posel Gabriela Lenartowicz: I wróciła zima.)

I właśnie pani poseł jest zaskoczona. Zima wróciła do Polski, no wróciła zima, tragedia. W Polsce jest zima.

(Posel Gabriela Lenartowicz: To jest radosna wieść.)

Tak, w Polsce jest zima i nieudolny rząd. W państwie, które jest drugim w Europie producentem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Poseł Jarosław Sachajko

Pani Poseł! Proszę nie pokrzykiwać. Niech pani wytłumaczy Polakom, jak to jest możliwe, że w Polsce brakuje pelletu. Jak to jest możliwe, że ludzie jeżdżą po Polsce, szukając worka pelletu? To jest wasza nieudolność. Powinniście się po prostu wstydzić i podziękować, oddać rząd tym, którzy potrafią zająć się takimi prostymi sprawami.

Szanowni Państwo! (*Dzwonek*) Uważajcie na rząd Koalicji Obywatelskiej. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Marcin Józefaciuk, niezrzeszony.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kiedy mówimy o fali mrozów i kryzysie bezdomności, często widzimy liczby, a za tymi liczbami kryją się także nastolatki, młodzi ludzie, którzy zamiast bezpieczeństwa mają ulicę, zamiast być pod opieką, walczą o przetrwanie. Dla nich mróz to nie tylko sezonowa niedogodność, ale też bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia. Państwo ma szczególny obowiązek chronić dzieci i młodzież. Jeśli nastolatek trafia na ulicę, to znaczy, że system wcześniej zawiódł, a zimą te skutki zaniedbania mogą być tragiczne.

Mam kilka pytań. Ilu nieletnich w kryzysie bezdomności zostało w tym sezonie objętych interwencją służb w związku z zagrożeniem wychłodzeniem i jakie były efekty tych działań? Jakie procedury i miejsca wsparcia przeznaczone dla nastolatków funkcjonują zimą, aby nie trafili oni do systemu przeznaczonego dla dorosłych? Jakie działania prewencyjne prowadzi rząd, by identyfikować młodych ludzi zagrożonych bezdomnością, zanim trafią na ulicę, szczególnie w okresie zimowym? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Paweł Hreniak, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Paweł Hreniak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam pytanie, które dziś zadają setki tysięcy Polaków ogrzewających swoje domy pelletem. Dlaczego, panie ministrze, przygotowując się do okresu grzewczego, do zimy, rząd nie zadbał o to, aby na rynku była odpowiednia ilość pelletu, która jest potrzebna do ogrzewania domów Polaków? Dzisiaj pellet jest tak samo krytycznym surowcem jak gaz czy węgiel, a wy o to nie zadbałście. Doprowadziliście do sytuacji,

w której albo pelletu nie ma, albo czasem potrafi kosztować nawet 4 tys. zł za tonę. Mam bardzo konkretne pytania: Jak przygotowawaliście się do tej zimy? Dlaczego na polskim rynku zabrakło pelletu? Jakie działania podjęliście przed tą zimą, żeby zapobiegać właśnie takim sytuacjom? (*Dzwonek*) Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Krystyna Skowrońska, Koalicja Obywatelska.

Poseł Krystyna Skowrońska:

Pamiętacie, jak PiS sprowadzał ruski węgiel? Pamiętacie, po ile był węgiel na składach i jak ludzie na niego czekali, chociaż nie było takiej zimy?

(*Głos z sali:* Pamiętamy, pamiętamy dokładnie.)

Ta zima jest wyjątkowa. Wszyscy mieszkańcy to wiedzą. To jest wasza manipulacja polityczna. Przez 35 lat dopłaciliśmy do górnictwa 147 mld zł.

(*Głos z sali:* Panie marszałku, litości.)

Teraz przedstawię pytania i podziękowania. W pierwszej kolejności chciałabym podziękować wszystkim służbom: Policji, Państwowej Straży Pożarnej, ochotniczym strażom pożarnym i każdemu obywatelowi, który pomagał w tym trudnym czasie, dlatego że widzieliśmy te akcje. Ogromne brawa dla nich, dla tych wszystkich, którzy pomagali. (*Oklaski*) Pan minister wskazał, jakie podjęto działania i jakiej pomocy udzielono. Poprosiłabym, żeby pan minister raz jeszcze na końcu przypomniał te liczby. Podziękowania należą się tym, którzy pomagali. (*Dzwonek*) Oczekujemy, że służby będą w dalszym ciągu tak dobrze wypełniały swoje obowiązki. Brawo dla wszystkich tych, którzy pomagali Polakom w tym trudnym okresie. Pogoda nie wybiera. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Michał Pyrzyk, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Michał Pyrzyk:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Zjawiska takie jak fale mrozów, które już są za nami, powodują, że prawie całą uwagę koncentrujemy na ich niekorzystnych skutkach, z którymi nie mogliśmy sobie do końca poradzić. Rządziej mówimy lub prawie wcale nie mówimy, że coś zadziało, coś przeprowadzono dobrze, coś zdało egzamin, nie generowało dodatkowych problemów w tej trudnej rzeczywistości. Dlatego podkreślę, że w czasie

Poseł Michał Pyrzyk

rekordowych mrozów, i tu gratulacje dla pana ministra Miłosza Motyki, polski sektor energetyczny stanął na wysokości zadania i wygenerował rekordowo dużo mocy, pomimo że rekordowe było także zużycie. Do tego jeszcze w tym czasie eksportowaliśmy energię. Nasz system działał stabilnie, bezpiecznie i w pełni wydolnie. W tym zakresie po raz kolejny potwierdziło się to, że Polska jest bezpieczna energetycznie, nawet przy rekordowo wysokim zapotrzebowaniu w trudnych warunkach. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Pani poseł Dorota Olko, Lewica.

Poseł Dorota Olko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W ostatnim czasie uwagę opinii publicznej przykuwa sytuacja zwierząt w schroniskach. I bardzo dobrze, że przykuwa uwagę, bo zwierzęta bez troskliwych opiekunów są ogromnie narażone w czasie fal mrozów. Pan minister mówił o kontrolach Inspekcji Weterynaryjnej w schroniskach. Ja się z nich bardzo cieszę. Chciałabym zapytać o zgłoszenia na policję ze strony obywateli. Czy ze strony obywateli zdarzają się zgłoszenia dotyczące złej sytuacji w schroniskach? Czy państwo monitorują liczbę takich zgłoszeń? Czy policja podejmowała interwencje w odpowiedzi na takie zgłoszenia i ewentualnie ile? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Paulina Matysiak, niezrzeszona.

Poseł Paulina Matysiak:

Szanowny Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Na początku tego roku, w tym miesiącu, w lutym, w Łodzi mieszkańcy komunalnych kamienic zmarli w swoich mieszkaniach z powodu wyziębienia organizmu. Do tych tragedii doszło m.in. w kamienicach przy ul. Malinowej na Bałutach czy przy ul. Kaliskiej. W mieszkaniach było za zimno, żeby przeżyć. O sprawie pisały media, które wskazywały także na fatalny stan budynków, w których nie powinni mieszkać lokatorzy – powinni oni zostać przeniesieni, przeprowadzeni do budynków w lepszym stanie technicznym.

W Łodzi do miejskiej sieci ciepłowniczej podłączonych jest 9400 lokali komunalnych, natomiast 7660 lokali musi korzystać z elektrycznych grzejników.

W wielu z tych mieszkań nie ma prądu. Mieszkańcy nie mają pieniędzy, żeby opłacić rachunki.

Chciałabym się dopytać o program *(Dzwonek)* podłączania mieszkań komunalnych do sieci ciepłowniczej, nie tylko w Łodzi, ale także w innych miastach. Chodzi o to, by nie dochodziło do sytuacji, że lokatorzy umierają w swoich mieszkaniach. Myślę, że wszyscy się zgodzimy, że zasób komunalny powinien być bezpieczny. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Maria Koc, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Maria Koc:

Bardzo dziękuję, panie marszałku.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ujemne temperatury, które panują w naszym kraju od kilku tygodni, oczywiście bardzo dokuczają bezdomnym – i bezwzględnie trzeba tym ludziom pomóc – ale w dużej mierze dotyczą także milionów Polaków, którzy mają swoje mieszkania, domy, ale nie mogą ich ogrzać. Nie stać ich na zapłacenie wysokich rachunków za ciepło i za energię, bo ceny ciepła i energii za waszych rządów bardzo wzrosły. Jest to skutek zielonego szaleństwa, które panuje w Brukseli i które państwo przecież w pełni popieracie. Ciepło jest teraz w Polsce luksusem. A co będzie za 2 lata, w 2028 r., jak wejdzie ETS 2, podatek od ciepła, który państwo popieracie, za którym głosowaliście? Najbardziej boli wasza, polityków Koalicji Obywatelskiej i Lewicy, hipokryzja, bo nie dalej jak 2 dni temu w Parlamencie Europejskim odbyło się głosowanie za przyjęciem *(Dzwonek)* jeszcze bardziej ambitnego celu klimatycznego, który spowoduje totalne zubożenie naszego społeczeństwa i rozłoży naszą gospodarkę na łopatki. Ten cel ma być osiągnięty do 2040 r. Dlaczego nie bronicie Polaków przed tym zielonym szaleństwem?

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Poseł Maria Koc:

Dlaczego za nim głosujecie? Dlaczego głosujecie za zubożeniem i upokorzeniem Polaków? *(Oklaski)*
(Głos z sali: Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Gabriela Lenartowicz, Koalicja Obywatelska.

Poseł Gabriela Lenartowicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Muszę się odnieść do tych tekstów o tzw. zielonym szaleństwie, ETS-ie i innych podatkach. Chcę tylko przypomnieć, że te środki wpływają do polskiego budżetu, a nie gdzieś do Brukseli czy gdziekolwiek. To PiS wydał 100 mld z tego tytułu, kompletnie bez sensu, nie na to, na co powinien je wydać, czyli na taką renowację naszych budynków, żeby to ciepło zwyczajnie nie uciekało. Bo ciepło niezużyte i niewyprodukowane jest najtańsze.

Z tej informacji wyłania się obraz rzeczywistości systemowego podejścia do działań kryzysowych. Chciałabym dodatkowo zapytać, jak przyczyniło się czy jak wykorzystywane jest Rządowe Centrum Bezpieczeństwa i alerty do planowania i przyspieszenia (*Dzwonek*) działań służb w takich sytuacjach. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Wiesław Różyński, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Wiesław Różyński:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Anomalie pogodowe w naszej strefie geograficznej zdarzają się co ileś lat. Takie sytuacje mogą się powtórzyć. W wielu dziedzinach – infrastruktura drogowa, energetyka, przejezdność dróg – służby zadziałały bardzo dobrze. Tu też ukłon w stronę samorządowców.

Działania w sprawie bezdomności często mają charakter reaktywny, czyli następują po zgłoszeniu, a nie proaktywny – monitorowanie. Panie ministrze, jak wygląda współpraca z organizacjami pozarządowymi odnośnie do działań związanych z bezdomnością, ale również ze schroniskami, z bezdomnością zwierząt? Czy są środki? Czy są programy? Przede wszystkim zwracam uwagę na jednostki ochotniczej straży pożarnej (*Dzwonek*), które są najbliższymi miejscami zamieszkania, są we wszystkich gminach. Jakie są środki na ich działania, również wspomniane tu czujniki? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Lidia Czechak, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Lidia Czechak:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Od początku 2026 r. służby podlegające MSWiA oraz inne resorty podejmują działania mające na celu

ograniczenie skutków fali mrozów, jednak skala i powtarzalność problemu każdej zimy pokazują, że wciąż brakuje rozwiązań systemowych, a nie jedynie interwencyjnych. Działania takie jak kontrole pustostanów, patrole czy uruchomienie dodatkowych miejsc noclegowych są potrzebne, lecz mają charakter doraźny i nie rozwiązują strukturalnych przyczyn kryzysu bezdomności. Szczególne zaniepokojenie budzi fakt, że mimo wieloletnich doświadczeń i corocznych apeli osoby w kryzysie bezdomności nadal są jedną z grup najbardziej narażonych podczas mrozów. Niezbędne jest wzmocnienie współpracy międzyresortowej, stabilne finansowanie samorządów i organizacji pomocowych oraz rozwój programów wychodzenia z bezdomności, tak aby ochrona życia i zdrowia nie ograniczała się wyłącznie do sezonowych działań ratunkowych. Tej zimy zmarło 40 osób, o 40 osób za dużo, panie ministrze. Jakie konkretne środki finansowe i organizacyjne zostały przeznaczone od początku 2026 r. (*Dzwonek*) na wsparcie osób w kryzysie bezdomności w związku z falą mrozów oraz czy są one większe niż w latach ubiegłych? Jakie długofalowe działania systemowe wykraczające poza sezonowe interwencje planuje resort w celu trwałego ograniczenia liczby osób narażonych na utratę zdrowia i życia podczas każdej zimy? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Pepek, Koalicja Obywatelska.

Poseł Małgorzata Pepek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałam przede wszystkim zacząć od podziękowań panu ministrowi oraz całemu kierownictwu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji za działania podejmowane od początku tego roku w związku z falą silnych mrozów. Widzę, jak dużo wysiłku wkładają wszystkie służby w ochronę osób najbardziej narażonych na skutki niskich temperatur. Należy podkreślić, że skala i sposób współpracy między służbami w tym roku to zupełnie nowa jakość. Tak szerokiej, skoordynowanej współpracy Policji, straży pożarnej, Straży Granicznej, administracji rządowej, samorządów i organizacji społecznych wcześniej nie było widać. Z raportów podsumowujących ostatnią falę mrozów wynika, że ogromnym sukcesem okazały się wspólne patrole dzielnicowych z pracownikami (*Dzwonek*) terenowymi organizacjami społecznymi. Chciałam zapytać, jakie kluczowe wnioski wyciągnął resort z tej współpracy i ze wszystkich przeprowadzonych akcji. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Kazimierz Bogusław Choma, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Kazimierz Bogusław Choma:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Taki mamy klimat. To wypowiedział jeden z polityków Koalicji Obywatelskiej. Teraz państwo powtarzacie to samo: że to pogoda i że tak wspaniale działacie. Oczywiście te wszystkie podziękowania odnoszą się na ogół do zachowań obywatelskich, na które nie miały wpływu w ogóle działania rządu. To trzeba sobie wyraźnie powiedzieć.

(*Poseł Iwona Maria Kozłowska: Nieprawda.*)

46 osób, które dotychczas są zarejestrowane jako zmarłe z zimna, to jest fakt. Niemowle, które umarło w Radomiu po nakarmieniu przez matkę, po 3 godzinach zmarło. Sąsiedzi mówią: takie mamy urzędy. Teraz i MOPS-y, które nie pomagają. Widzi pan, co się dzieje z naszym narodem. Jest bieda. Niektórzy nadal mieszkają w tragicznych warunkach. W Ciechanowie na ul. Płockiej zamarzła stacja Orlenu. Kierowcy narzekają, że (*Dzwonek*) samochody im stoją, bo zamarzło paliwo. Czy na to ma wpływ rząd? Ma! To dlaczego nic nie robi? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Urszula Koszutska, Koalicja Obywatelska.

Poseł Urszula Koszutska:

Szanowny Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Troska o narażonych na wychłodzenie, czyli osoby starsze, niepełnosprawne, samotne i bezdomne, to objaw wrażliwości, empatii i odpowiedzialności za państwo i drugiego człowieka. W czasie fali mrozów Policja i straże miejskie zwiększyły liczbę patroli, za co serdecznie dziękuję, także w nocnych porach w regionach, w których takie osoby są szczególnie narażone na wychłodzenie. To działanie koordynowane przez MSWiA, przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji miało na celu bezpośrednie dotarcie do osób w krytycznych godzinach, kiedy ryzyko dla zdrowia jest największe. Świadczy to o tym, że państwo polskie dostrzega potrzeby innych, a co najważniejsze – reaguje adekwatnie do sytuacji. Mam jednak pytanie: O ile procent wzrosła liczba nocnych patroli prowadzących kontrolę miejsc narażonych na wychłodzenie w sezonie zima 2026 w porównaniu z analogicznym okresem (*Dzwonek*) w poprzednich latach? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Agata Wojtyszek, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Agata Wojtyszek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zima 2025–2026 w Polsce jest wyjątkowo trudna dla osób w kryzysie bezdomności ze względu na siarczyste mrozy i częste opady śniegu, co stanowi śmiertelne zagrożenie. Długotrwałe mrozy sprawiają, że ogrzewalnie i schroniska pracują na granicy możliwości, a w wielu miejscach brakuje wolnych miejsc dla osób potrzebujących. Statystyka zgonów z powodu wychłodzenia, jaką prowadzi Policja, mówi, że tej zimy zmarło już 46 osób. Rząd Prawa i Sprawiedliwości w trudnej sytuacji w 2022 r. otoczył Polaków opieką, tych, którzy posiadali piec na węgiel i inne paliwa, poprzez dopłaty do zakupu pelletu, węgla i innych nośników energii, które rekompensowały wysokie ceny opału. Natomiast rząd 13 grudnia nie tylko nie wykazał się empatią wobec tych osób, ponieważ na rynku trudno jest (*Dzwonek*) nabyć w godziwej cenie tonę pelletu, która sięga w niektórych przypadkach kilku tysięcy złotych, ale przede wszystkim nie otoczył opieką najbardziej potrzebujących, a więc tych, którzy są w kryzysie bezdomności. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Iwona Maria Kozłowska, Koalicja Obywatelska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska:

Szanowny Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! W ramach akcji „Zima 2026” Policja i straże miejskie systematycznie kontrolują miejsca, gdzie przebywają lub mogą przebywać osoby bezdomne. Funkcjonariusze nie tylko sprawdzają ich stan zdrowia, ale przede wszystkim starają się nakłonić do tego, aby skorzystały z różnej formy pomocy. Niskie temperatury stanowią realne zagrożenie dla życia osób bezdomnych, dla osób starszych, ale również dla osób z niepełnosprawnościami. Każda interwencja to szansa na uratowanie zdrowia i życia człowieka. Jednak skuteczność tych interwencji zależy nie tylko od zaangażowania służb, ale też od dostępności miejsc w placówkach pomocy społecznej oraz od czujności i wrażliwości każdego z nas. Prawa strono, wasza wrażliwość też jest istotna i ważna. Nie krytykujcie, a wspierajcie i wspomagajcie, również te osoby bezdomne. Nie zawsze jednak osoby bezdomne wyrażają zgodę na umieszczenie (*Dzwonek*) w ośrodkach. Mam pytanie: Ile interwencji w ramach akcji „Zima 2025/2026” zakończyło się skutecznym skierowaniem osób bezdomnych do punktów pomocy, a ile z nich odmówiło takiego wsparcia? Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Wioletta Maria Kulpa, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wioletta Maria Kulpa:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Każdej zimy słyszemy komunikaty: służby są w gotowości, apelujemy o czujność. A jednak znów ludzie zamierzają na ulicach polskich miast. To jest test państwa i ten test nie został zdany. Tak, brawa należą się dla strażaków, pracowników społecznych, ale nie dla rządu, który został zaskoczony zimą. Bo jak można nazwać waszą pasywność i brak reakcji na brak opału, peletu dla Polaków? Chcieliście ekologii, a nie ma opału. Mówiliście: montować pompy ciepła, a one w takich mrozach nie działają. Porozmawiajcie jeszcze z Polakami, jakie płacą rachunki za prąd przy montażu pomp ciepła.

Jeszcze jeden komunikat à propos peletu. Na stronie internetowej można znaleźć taką informację: Ministerstwo Energii monitoruje sytuację i nie wyklucza interwencji, w tym uruchomienia rezerw strategicznych. To jest komunikat z lutego. Szanowni panowie ministrowie, do czerwca będziecie (*Dzwonek*) to monitorować? Kiedy podejmiecie decyzję? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Bożena Lisowska, Koalicja Obywatelska.

Poseł Bożena Lisowska:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Wspólne patrole Policji, straży miejskiej i służb społecznych skutecznie wsparły wiele potrzebujących osób w akcji: zima 2026. W tej zorganizowanej akcji nie wolno pominać roli społeczności lokalnych, organizacji humanitarnych oraz wolontariuszy, bo to dzięki nim ocalono zdrowie i życie wielu seniorów i osób w kryzysie bezdomności. Ten pilotażowy program to przykład skutecznej współpracy służb mundurowych, samorządu i organizacji społecznych.

Panie Ministrze! Warto te wspólne patrole wpisać na stałe w działalność pomocową, nie tylko podczas mrozów, ale także w innych sytuacjach kryzysowych, bo daje to efekt synergii i wsparcia. A moje pytanie brzmi: Czy państwo macie dane dotyczące liczby tych patrolów w powiatach oraz ich rzeczywistej (*Dzwonek*) efektywności? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Ewa Leniart, Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma.

Pan poseł Łukasz Ściebiorowski, Koalicja Obywatelska.

Poseł Łukasz Ściebiorowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Niskie temperatury, które przez dłuższy czas nam towarzyszyły, i trudna sytuacja pogodowa, która panowała zwłaszcza w ostatnich tygodniach, to oczywiście bardzo duże zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców, a zwłaszcza osób bezdomnych. O wątek osób bezdomnych chciałbym zapytać. Czy ministerstwa przekazały jednolite wytyczne dla wojewodów, samorządów i służb mundurowych dotyczące właśnie reagowania na zagrożenia życia osób w kryzysie bezdomności? Ile osób w kryzysie bezdomności zostało objętych interwencją od początku 2026 r.? Takie pytanie już tu padało: Ile osób odmówiło pomocy i jaka była tutaj procedura?

Drugi wątek to oczywiście bardzo ważna kwestia sytuacji zwierząt bezdomnych i tych w schroniskach, które musimy otoczyć szczególną troską w okresie intensywnej zimy, tak abyśmy mieli pewność, że schroniska dla zwierząt są przygotowane na mrozy. Pytanie: Czy schroniska otrzymały wytyczne lub rekomendacje dotyczące postępowania w czasie ekstremalnie niskich temperatur i czy ministerstwa posiadają dane (*Dzwonek*), ile schronisk zgłaszało problemy techniczne lub finansowe związane z utrzymaniem odpowiednich warunków podczas mrozów? Oczywiście podziękowania dla wszystkich służb zaangażowanych w akcję: zima. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Mariusz Krystian, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Mariusz Krystian:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Te ponad 50 ofiar z powodu wychłodzenia to nie są ofiary srogiej zimy. To w dużej mierze ofiary nieudolnego rządu.

(*Poseł Alicja Łuczak*: No pewnie.)

Bo przecież zima nie jest jakaś wybitnie ekstremalna. Jest po prostu normalna. Ona przyszła stosunkowo późno, tak naprawdę pod koniec grudnia, na początku stycznia. Te temperatury są normalne jak na styczeń i na luty. Natomiast nienormalne jest to, co robi, a w zasadzie to, czego nie robi polski rząd, w jaki sposób nie reaguje na tę sytuację. Zresztą zna-

Posel Mariusz Krystian

mienne, że największe awarie sieci ciepłowniczych zdarzyły się w Trójmieście, zwłaszcza w Gdańsku, i w Warszawie, w miastach zarządzanych przez Koalicję Obywatelską, gdzie nieudolność rządu spotęgowana jest nieudolnością samorządu.

W związku z tym nie mam pytania, mam apel. Drogi rządzie Donalda Tuska, wy się po prostu (*Dzwonek*) zabierzcie w końcu do roboty. Bo jak nie, to liczba ofiar tej zimy będzie dużo, dużo większa. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Karolina Pawliczak, Koalicja Obywatelska. Nie ma.

(*Posel Alicja Łuczak*: Nie ma.)

Pani poseł Anna Baluch, Prawo i Sprawiedliwość.

Pani poseł Aleksandra Kot, Koalicja Obywatelska.

Posel Aleksandra Kot:

Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Pan minister wspomniał o specjalnych namiotach grzewczych, które były uruchamiane po to, by zwiększyć liczbę takich miejsc, w których osoby potrzebujące mogą się ogrzać czy uzyskać podstawowe wsparcie. Te namioty były uruchamiane przez Państwową Straż Pożarną. Stąd chciałam zapytać o to właśnie bardzo konkretne działanie ratunkowe. Ile takich namiotów grzewczych Państwowa Straż Pożarna uruchomiła w ramach akcji: zima 2026 oraz w jakich województwach te namioty zostały uruchomione i w jakich działały najdłużej? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Aleksander Mikołaj Mrówczyński, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Aleksander Mikołaj Mrówczyński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zima znowu zaskoczyła. Nie słyszę głosów, że to wina PiS-u. Dziwne.

(*Posel Mariusz Krystian*: Ha, ha, ha!)

A miało być ciepło. Może dlatego zaskoczyła. Czy rządzącym nie jest po prostu wstyd za tak wysokie ceny energii i nośników? Najwyższe w Europie. Wprowadźcie tarcze pomocowe, o których mówiliśmy. Albo alternatywa wykluczająca: po prostu ojedźcie. Wybór należy do was. Jedno i drugie jest dobre. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Sylwia Bielawska, Koalicja Obywatelska.

Posel Sylwia Bielawska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Ministrowie! Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji w trakcie akcji: zima wielokrotnie spotykało się z wojewodami, z samorządowcami i prosiło ich o to, aby uruchomili dodatkowe punkty w zakresie ogrzewalni czy noclegowni.

To ogromnie ważne zadanie, ponieważ nie w każdym mieście jest tak jak w Wałbrzychu, który reprezentuję, gdzie działa specjalny zespół do spraw bezdomności przy miejskim ośrodku pomocy społecznej, który prowadzi schroniska dla bezdomnych, ogrzewalnie i noclegownie, gdzie ludzie w trudnej sytuacji mogą znaleźć nie tylko miejsce do przezimowania, ale również posiłek, ciepłą herbatę, a także mogą uzyskać pomoc kwalifikowaną, aby wyjść z tej bezdomności. Dlatego moje pytanie brzmi: Panie ministrze, ile miast podjęło wysiłek, aby stworzyć dodatkowe punkty w postaci ogrzewalni i noclegowni dla osób w kryzysie bezdomności? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Grzegorz Lorek, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Grzegorz Lorek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W Łodzi wasza Koalicja rządzi już prawie 20 lat. W nieogrzewanym mieszkaniu znaleziono ciała 64-letniej kobiety i 74-letniego mężczyzny. W innym przypadku na Bałutach zmarły dwie osoby. Razem cztery osoby. Ponad 20 lat waszych rządów i nie potraficie w Łodzi rozwiązać tego problemu. Według danych RCB – to są dane z lutego 2026 r. – w sezonie grzewczym 2025–2026 zmarły 42 osoby. To jest wstyd dla państwa polskiego, że w takiej sytuacji, jaką mamy dzisiaj, ludzie umierają z zimna i nie potrafimy tego problemu rozwiązać.

Natomiast chciałbym odpowiedzieć pani poseł z Platformy Obywatelskiej: gdyby nie było ETS-u, Bełchatów byłby najtańszym źródłem energii, bo węgiel brunatny jest najtańszy. To ETS (*Dzwonek*) stwarza taką, a nie inną sytuację. I nikt do Bełchatowa nie dopłacał. Przez 50 lat Bełchatowa państwo polskie miało z niego czysty zysk. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Zofia Czernow, Koalicja Obywatelska.

Poseł Zofia Czernow:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Pan minister przedstawił szeroką informację o tym, co robi rząd, ale chciałabym to uzupełnić o informację, co robiły samorządy. Słyszałam tutaj niestety bardzo obraźliwe stwierdzenie, żeby samorządy wzięły się wreszcie do roboty. Takie stwierdzenia są niedopuszczalne. Podam przykład Jeleniej Góry, która już od jesieni była przygotowana na pomoc w zimę. Tam odbywały się liczne, w zasadzie regularne patrole nie tylko policji, straży miejskiej, ale także pracowników ośrodków pomocy społecznej, którzy najlepiej wiedzą, gdzie szukać takich ludzi. Oprócz tego działali i działają streetworkerzy, którzy przeszukują działki, altanki, *(Dzwonek)* garaże i tereny. Okażmy tym ludziom szacunek, bo oni bardzo dużo robią. Chciałam to podkreślić. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł, Katarzyna Czochara, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Katarzyna Czochara:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Planeta płonie, a w Polsce ludzie zamarzają. Rząd jedną ręką promuje ekologiczne kotły, a drugą odcina ludzi od paliwa. To nie jest polityka klimatyczna, to jest energetyczne zabójstwo. Zakupy wyglądają jak za PRL-u: na kolejki i po 10 worków. Wiecie o tym? Dziś pellet kosztuje tyle, ile jedna mała sztabka złota, a drzewo i pellet wyjeżdżają z Polski za granicę. Mało tego, rząd chyba realizuje nowy element zielonego ładu: palenie zbożem. To cywilizacyjny wstyd i hańba, żeby w XXI w. palić zbożem, żeby rolnicy musieli palić zboże, bo nie mają go gdzie sprzedać, a ludzie marzną. To jest wstyd i hańba. *(Dzwonek)* Ministerstwo rolnictwa rozwiązało problem ze zbożem: zamieniło spichlerze zbożowe na składy opałowe. Czy to jest wasza nowoczesna energetyka? Czy to nowoczesne prowadzenie gospodarki energetycznej? Wstyd i hańba. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Anna Wojciechowska, Koalicja Obywatelska.

Poseł Anna Wojciechowska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panowie Ministrze! Wysoka Izbo! Nieważne, czy rządzi rząd Koalicji Obywatel-

skiej, czy rządził rząd PiS-u, bezdomni, ubóstwo byli, są i zawsze będą. Włączmy swoją wrażliwość społeczną. Bezdomność to nie tylko brak dachu nad głową, ale to często efekt splotu problemów. Może być ubóstwo, kryzys psychiczny, przemoc, uzależnienie czy utrata pracy. I to jest sprawa nie tylko państwa. To jest sprawa nas, całego społeczeństwa. Rozejrzyjmy się dookoła. Zobaczmy, co się dzieje u naszych sąsiadów. Ale nie, my tam nie zaglądamy, bo oni są biedni, bo oni są brudni, tak? Zajrzyjmy do rodziny. To my wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za wiele tragedii, którym można było zapobiec. Bo jeżeli reakcja jest natychmiastowa, to ratuje się czasami i życie ludzkie, a czasami naprawdę można komuś pomóc. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Rafał Weber, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Rafał Weber:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Mam pytanie do przedstawicieli Ministerstwa Infrastruktury: Ile tej zimy od 26 grudnia poprzedniego roku do wczoraj zostało odwołanych pociągów naszego narodowego przewoźnika PKP Intercity? Ile pociągów było opóźnionych? Ile pasażerów przez to nie dotarło na czas do miejsca pracy, na wizytę lekarską czy w inne miejsce, w które chcieli dojechać? Z naszych ogólnych wycieńzeń wynika, że dziesiątki pociągów było odwołanych, setki pociągów – opóźnionych, i to bardzo wyraźnie, a tysiące pasażerów niestety zawiodło się tej zimy na naszym przewoźniku narodowym. I nie jest to efekt zimy – zima to nie jest zjawisko, które nagle wystąpiło w naszej ojczyźnie – tylko jest to efekt błędnych decyzji Ministerstwa Infrastruktury, jeżeli chodzi o politykę taborową. Jeżeli minister infrastruktury na konferencji mówi: wyciągnęliśmy z krzaków wagony *(Dzwonek)* i one jeżdżą 200 km/h, to o czym my mówimy? One może jeżdżą, może zrobią jeden kurs, drugi kurs, ale na trzecim po prostu się zatrzymają i dojdzie do awarii hamulców.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Trzeba było zrobić lepszy...)

Ile pociągów zostało odwołanych w tej chwili?

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Krzysztof Gadowski, Koalicja Obywatelska.

Poseł Krzysztof Gadowski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panowie Ministrowie! Powinniśmy tu wszyscy swoje wystąpienie zaczynać od: dziękujemy. (*Oklaski*) Dziękujemy tym, którzy byli tam na miejscu, którzy ratowali zdrowie i życie mieszkańców, ratowali zwierzęta i później stawiali sobie pytanie, a gdzie byśmy w tym momencie byli. Ile instytucji stanęło do tego, żeby ratować mienie, zdrowie, życie itd.? Weźcie przynajmniej również ciężar jakichś sukcesów na siebie. Przecież te wszystkie krajowe systemy ratownictwa gaśniczego, te różne systemy bezpieczeństwa budowaliśmy wspólnie przez lata. Dziś oczywiście trzeba pochwalić rząd, premiera, który sam osobiście staje na tych różnych kryzysowych zebraniach, ministrów, którzy bezpośrednio w tym uczestniczą – nie bawią się, tylko pomagają. A przykład idzie z góry.

Panie Ministrze! Za to chciałem (*Dzwonek*) serdecznie podziękować całemu rządowi i każdemu z państwa.

I ostatnie pytanie. Przecież linie kolejowe zawsze mają największe problemy od lat. My przejęliśmy władzę niecałe 2 lata temu. Przez 8 lat wy rządziście. Do ilu takich zdarzeń dochodziło, że linie kolejowe cały czas były wyłączane? Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Józefa Szczurek-Żelazko*: Ponad 2 lata temu.)

(*Poseł Aleksander Mikołaj Mrówczyński*: A 8 poprzednich lat?)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Józefa Szczurek-Żelazko.
Dziękuję.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Słuchając posłów Platformy Obywatelskiej, Koalicji Obywatelskiej, ma się wrażenie, że ogląda się film Barei. Dziękuję za coś, co w ogóle się nie sprawdziło. Rząd koalicji 13 grudnia niestety nie przygotował się do zimy, nie przygotował swoich służb. A dowodem na to są potężne korki. Nie oglądaliście państwo tego, co się działo na autostradach? Autostrady zablokowane przez kilka godzin. Wielogodzinne korki, paraliż na kolei, spóźnienia, niewystarczające wsparcie samorządów. Bezdomni umierają bez pomocy. Po kolei można tak wymieniać wiele różnych kataklizmów czy wiele zdarzeń, które były spowodowane nieudolnością tego rządu. Taka jest prawda. Państwo, zamiast przygotować się do zimy, braliście udział w różnego (*Dzwonek*) rodzaju akcjach czy happeningach czy nagrywaliście filmiki. A efektem tego jest ponad 40 zgonów osób, które niestety nigdy nie doczekały się pomocy tego rządu. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Alicja Łuczak, Koalicja Obywatelska.
Bardzo proszę.

Poseł Alicja Łuczak:

Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Ministerstwo we współpracy z RCB publikowało regularne komunikaty i alerty pogodowe oraz informacje o dostępnych formach pomocy dla osób potrzebujących w całym kraju. To zwiększyło przejrzystość działań państwa w obliczu ekstremalnych mrozów i poprawiło reakcję lokalnych społeczności. Wszyscy pamiętamy te obrazki i pamiętamy, ile alertów dostaliśmy na swoje telefony.

Pytanie: Ile alertów pogodowych i komunikatów dotyczących form pomocy w czasie mrozów zostało opublikowanych w mediach publicznych przez MSWiA i RCB podczas akcji „Zima 2025/2026”? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Bogumiła Olbryś, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Bogumiła Olbryś:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Drodzy Słuchacze! Dziękuję służbom ratunkowym, strażakom, policji, pracownikom pomocy społecznej, bo to za czasów PiS zostaliście państwo wyposażeni w dobry sprzęt, kadry, aby właściwie pomagać potrzebującym. Taka prawda.

I pytania. Czy zapewniono wystarczającą liczbę miejsc w noclegowniach dla osób w kryzysie bezdomności? Czy ceny ogrzewania były adekwatne do sytuacji gospodarczej naszych obywateli i czy państwo zapewniło skuteczne wsparcie dla osób zagrożonych ubóstwem energetycznym? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Renata Rak, Koalicja Obywatelska.

Poseł Renata Rak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Na walkę z mrozami, śniegiem i gołoledzią w całym kraju podczas tej zimy wykorzystano ogromne ilości soli. W styczniu brakowało soli w wielu regionach, w tym w powiecie szczecineckim, a ceny wzrosły kilkukrotnie. Stwarza to ogromne utrudnienia także dla wła-

Posel Renata Rak

ścicieli prywatnych posesji oraz wspólnot, na których ciąży obowiązek utrzymania chodników w należytym stanie.

Moje pytania: Czy mamy informację, jakie ilości soli zostały wykorzystane w tym roku? Jakie działania planuje ministerstwo, aby w przyszłości nie dochodziło do podobnych sytuacji? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Patryk Wicher, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Patryk Wicher:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Wczoraj na posiedzeniu Komisji Zdrowia dyskutowaliśmy o tym po raz kolejny, już czwarty raz, oczywiście przy innych tematach było też to przywoływane: od 2 lat walczymy o to, żeby zająć się tematem izb wytrzeźwień, które też są istotnym elementem, moi drodzy państwo, w okresie zimowym. Ponieważ przypominam, że w ogrzewalni, w miejscach pobytu osób w kryzysie bezdomności nie może przebywać osoba, która jest w stanie wskazującym na spożycie alkoholu. Ale niestety w naszym kraju w ostatnich 2–3 latach zniknęły kolejne cztery izby wytrzeźwień, ponieważ koszty ich funkcjonowania są gigantyczne, gdyż zmuszamy system, żeby tam był lekarz, który jest tam zupełnie niepotrzebny, ponieważ ratownik medyczny czy pani pielęgniarka czy też pielęgniarz spokojnie mogą triażować takiego petenta i się nim opiekować w takich ośrodkach. Wczoraj padła propozycja, żeby przekształcić izby wytrzeźwień w ośrodki interwencyjno-koordynacyjne walki z chorobą alkoholową i żeby korzystając z potencjału samorządów i szpitali, właśnie te ośrodki kierowały, stały się koordynacyjnymi ośrodkami współpracy w dziedzinie *(Dzwonek)* walki z alkoholizmem i też zabezpieczeniem w okresie zimy.

I o to, panie ministrze, bardzo proszę, żeby resorty wypracowały to rozwiązanie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Henryk Szopiński, Koalicja Obywatelska.

Posel Henryk Szopiński:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Akcja: zima 2026 pokazała, jak istotna jest sprawna

współpraca między centrami powiadamiania ratunkowego, policją i Państwową Strażą Pożarną. Długa zima z silnymi mrozami daje się wszystkim służbom solidnie w kość, ale też pozwala przetestować, można powiedzieć, w boju systemy komunikacji, szybkość reakcji. Pozwala zweryfikować ilość zasobów, zapasów, środków do utrzymywania dróg czy ilość miejsc w noclegowniach.

I tutaj pytanie: Jakie wnioski, a może inaczej, jakie korzyści operacyjne wynikają ze współpracy CPR, policji, PSP, ale też ze współpracy z lokalnymi mediami i samorządami w ramach akcji: zima 2026? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Agnieszka Ścigaj, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Agnieszka Ścigaj:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Problem bezdomności to realne szacunki ministerstwa, które wskazują na 31 tys. osób. Natomiast pojawiają się raporty, w tym ostatni raport różnych organizacji międzynarodowych, m.in. raport EAPN Polska, gdzie wskazuje się na 53 tys. osób bezdomnych. Z tym stoi drastyczny wzrost w Polsce liczby w przypadku cudzoziemców, uchodźców i, co bardzo zatrażające, osób młodych w wieku 18–25 lat. Ta zima, jak i pewnie kolejne zimy, doprowadzi do tego, że Polaków nie będzie stać na zapłacenie rachunku, więc ten problem bezdomności może się nasilać. Jakie działania, jakie realne raporty, żeby zobaczyć, jak wygląda to zjawisko, szczególnie dotyczące tych cudzoziemców, ministerstwo podejmuje, żeby mieć konkretny obraz? Jakie nas czekają skutki zimy, a przede wszystkim tego, że rzeczywiście Polaków coraz częściej nie będzie stać na ogrzewanie? A swoją drogą taki paradoks, że walczyacie państwo z ociepleniem klimatu, a mamy rekordową zimę i rekordową liczbę zgonów z powodu mrozu w Polsce. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Dorota Marek, Koalicja Obywatelska.

Posel Dorota Marek:

Szanowny Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Kampanie informacyjne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przynoszą wymierne efekty, które widzimy dziś na naszych ulicach. Świadomość Polaków wzrosła, przestaliśmy przechodzić

Posel Dorota Marek

obojętnie obok osób narażonych na wychłodzenie. Ta społeczna czujność to realne wsparcie dla służb, które dzięki szybkim sygnałom mogą interweniować tam, gdzie liczy się każda minuta. Chciałabym jednak zapytać o konkretne dane. Ile zgłoszeń dotyczących zagrożeń mrozem wpłynęło w trakcie trwającej akcji „Zima 2025/2026” poprzez Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa oraz nr 112? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Anna Ewa Cicholska, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Anna Ewa Cicholska:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie! Na przełomie 2025 i 2026 r. trudne warunki pogodowe, w tym intensywne opady śniegu i zamiecie, wywołały paraliż komunikacyjny w niektórych regionach Polski. Droga ekspresowa nr 7 w okolicach Mławy i Olsztyna była przez kilkadziesiąt godzin nieprzejezdna. Kilkaset samochodów utknęło w korkach. Tam były matki z małeńkimi dziećmi. Kto im pomógł? Ochotnicy, strażacy, rolnicy, mieszkańcy tych terenów. Nieodśnieżone przez kilka dni perony w Mławie stały się symbolem niewydolności służb państwowych. Szanowni państwo, o tym mówiono nie tylko w naszym kraju, ale i na świecie. *(Dzwonek)*

Panie Ministrze! Co zrobiliście, aby takie sytuacje nie powtórzyły się w przyszłości? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Iwona Małgorzata Krawczyk, Koalicja Obywatelska.

Posel Iwona Małgorzata Krawczyk:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Od początku tej zimy z powodu wychłodzenia zmarło w Polsce kilkadziesiąt osób. W wielu przypadkach były to osoby znalezione nad ranem, w altanach działkowych, w pustostanach czy na ławkach, często zaledwie kilkaset metrów od ogrzewanych budynków i miejsc, gdzie mogły znaleźć pomoc. Jeszcze 10 lutego w Łodzi w wyizolowanych mieszkaniach odnaleziono ciała czterech osób, które zmarły podczas fali mrozów. Wcześniej także odnotowano podobne tragedie. To pokazuje skalę zagrożenia oraz to, jak blisko pomocy często znajdują się osoby, do których nie

udało się dotrzeć na czas. Pytanie, ile dodatkowych miejsc w ogrzewalniach, noclegowniach i innych formach doraźnego schronienia uruchomiono w Polsce od początku roku 2026 decyzjami administracyjnymi i decyzjami wojewodów. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Anna Paluch, Prawo i Sprawiedliwość.
Pani poseł Ewa Malik, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Ewa Malik:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Statystyki są zatrważające: już ok. 50 ofiar mrozu. Strach pomyśleć, co byłoby w kraju tak niewydolnym energetycznie jak Polska z powodu narzuconego nam zielonego ład, a co się z tym wiąże najwyższych w Europie cen energii elektrycznej, gdyby nie pomoc dodatkowa wszystkich pracowników i wolontariuszy, Caritasu i innych działających w całym kraju stowarzyszeń przy Kościele katolickim.

(Posel Alicja Łuczak: Wy wprowadzaliście zielony ład. Znowu kłamiesz.)

Ale o tym niewiele się mówi. Warto przypomnieć, że w Polsce bardzo aktywnie w kwestii udzielania pomocy potrzebującym, szczególnie w mroźne dni, działają niezastąpione placówki, noclegownie, ogrzewalnie, prowadzone właśnie przez Caritas, a także przez same domy zakonne. Chciałabym w związku z tym serdecznie podziękować wszystkim pracownikom Caritasu, wszystkim księżom na parafiach *(Dzwonek)*, ich pracownikom, osobom, które działają przy domach zakonnych, zakonnicom, zakonnikom i wszystkim ludziom tak dobrej woli za tę wydajną, systematyczną i zupełnie niezastąpioną pomoc. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Waldemar Andzel, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Waldemar Andzel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W związku z utrzymującymi się od początku listopada bardzo niskimi temperaturami, które według wstępnych danych doprowadziły już do śmierci 42 osób z powodu wychłodzenia organizmu, a także wobec narastającego kryzysu na rynku pelletu opałowego obejmującego jego niedobory, limity, sprzedaż oraz ceny sięgające 2 tys. zł za 1 t, proszę o informację, jakie realne i skuteczne działania zostały faktycznie podjęte przez rząd w celu ochrony życia i zdrowia obywateli w warunkach silnych mrozów. Polaków może nie stać na opłacanie

Poseł Waldemar Andzel

ogrzewania. Państwo polskie w wielu miejscach zostało sparaliżowane. Jakie zasoby, chodzi o noclegi, schroniska, transport i środki finansowe, zostały uruchomione lub zwiększone w odpowiedzi na prognozy i obserwowany wzrost liczby osób potrzebujących wsparcia? Czy są oczekiwane dalsze działania, harmonogramy lub zmiany legislacyjne mające na celu poprawę gotowości systemowej i wsparcie w przyszłych okresach ekstremalnych temperatur w szczególności dla najbardziej narażonych grup społecznych? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Paweł Rychlik, Prawo i Sprawiedliwość. Nie widzę.

Jest pani poseł Agnieszka Wojciechowska van Heukelom, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Agnieszka Wojciechowska van Heukelom:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W tym roku doszło do kilku przypadków zamknięcia ludzi w miejskich mieszkaniach w Łodzi, w lokalach, za których stan odpowiada miasto. Od lat opinia publiczna jest informowana o skandalicznym stanie budynków, w których władze Łodzi lokują ludzi, kamienicach wyłączonych z użytkowania i przeznaczonych do rozbiórki, z wyłączonymi kominami czy pozbawionych prądu.

Proszę o odpowiedź na piśmie, jakie działania podjęły licznie obecne w Łodzi służby w związku z doniesieniami medialnymi i z przypadkami zamknięcia ludzi w lokalach miejskich. Łódź jest miastem tysiąca ruin, którego prezydent wydaje publiczne pieniądze na kupowanie lajków w Internecie, podczas kiedy ludzie zamierzają w miejskich mieszkaniach. Gdzie są służby, panie ministrze? Proszę o odpowiedź, czy służby sprawdzają to, że urzędnicy z otoczenia pani prezydent Hanny Stanowskiej mają po kilkanaście mieszkań, a Łodzianie nie mają się gdzie podziać *(Dzwonek)* albo dostają mieszkania, które okazują się ich trumną. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Golińska, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Małgorzata Golińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Tak, służby, w tym ochotnicze, ogarniały to, jak mogły, i za to

jestem wdzięczna. Jednak koordynacja, nadzór, spóźnione dyspozycje w przypadku tych działań ze strony rządzących to kompletna porażka. Wasz kierownik na widok zdjęć pokazujących skalę tej porażki w walce z normalnymi – podkreślam: normalnymi – dla obecnie panującej pory roku objawami zimy dokonał uniku, twierdząc, że Polacy na pewno na złość rządowi 13 grudnia sfalszowali zdjęcia śniegu z użyciem sztucznej inteligencji. Państwo naprawdę będziecie nam wpierać, że wasza reakcja była właściwa, nie-spóźniona, nawet w kontekście chociażby odśnieżania dróg czy peronów?

Panie ministrze, czy jako rząd 13 grudnia dokonaliście już analizy, czy ewidentnie opóźniona reakcja wynikała z braku sprzętu, braku ludzi czy może jednak braku przyływu informacji? A może, tak jak w przypadku powodzi, uznaliście po prostu, że prognozy IMGW nie są przesadnie alarmujące? Pada tu też sporo pytań o pelet. Czy naprawdę w sytuacji podejmowania *(Dzwonek)* działań bezprawnych, ograniczających dostęp do drewna kogoś brak peletu zaskakuje? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Anita Kucharska-Dziedzic, Lewica.

Poseł Anita Kucharska-Dziedzic:

Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Opozycja zarzuca rządowi, że nie przewidział wyjątkowej zimy tego roku. Przypominam, że wyjątkową zimę przewidział już w 2022 r. rząd pana Mateusza Morawieckiego i przewidział ją nawet w lipcu. Nakazał wówczas zakupić Węglkokowski i PGE Paliwa kilkanaście milionów ton węgla. Podobno tego węgla nadal nie rozdysponowano.

Mam pytanie. Czy wobec tych wszystkich zarzutów nie moglibyśmy pochwalić pana Mateusza Morawieckiego i powiedzieć, co się z tym węglem stało i czy go państwo wykorzystujecie? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pani poseł Ewa Leniart, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Ewa Leniart:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! U schyłku ubiegłego roku bardzo intensywne, choć krótkotrwałe opady śniegu na Podkarpaciu spowodowały, że ciężki, mokry i opadający na linie energetyczne śnieg wywołał rozliczne awarie. Następstwem tego były długotrwałe, bo w niektórych przypadkach na-

Posel Ewa Leniart

wet wynoszące 9 dni, przerwy w dostawie prądu. Efekt był taki, że mieszkańcy regionu pozostawali nie tylko bez zasilania energetycznego, ale także bez ciepła, gdyż wielu z nich korzysta z pomp ciepła przy ogrzewaniu domu.

Chciałabym zapytać, czy z tego incydentu zostały wyciągnięte wnioski. Czy operatorzy przewidują kablowanie sieci przesyłowych? Czy przewidziane są specjalne dodatkowe środki na to, aby przyspieszyć proces przenoszenia linii średniego napięcia pod ziemię? Jaki jest harmonogram prac na najbliższe lata (*Dzwonek*) w tym zakresie? Kto realizuje na zlecenie operatorów rygorystyczne czyszczenie pasów pod liniami wysokiego napięcia? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców pana posła Tadeusza Tomaszewskiego.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoko Izbo! Szanowni Państwo Ministrowie! W imieniu klubu parlamentarnego Lewicy uprzejmie dziękuję za tę dyskusję. Dyskusja poza wątkami politycznymi cechowała się troską. Troską o człowieka, ale też troską o budowę rozwiązań systemowych, bo u podstaw skuteczności działania państwa leżą rozwiązania systemowe. Tych rozwiązań systemowych mamy coraz więcej. Po pierwsze, są te, które przez ubiegły cały rok były wprowadzane i są wprowadzane, wynikające z ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej. Tam są rozwiązania, które dotyczą właśnie tych sytuacji kryzysowych. Po drugie, odpowiada mi i nam wszystkim, jak sędzę, teza, którą przedstawiła pani poseł Anna Wojciechowska. Powiedziała tak: włączmy wrażliwość społeczną. Włączmy wrażliwość społeczną, bo ona może uratować wiele istnień ludzkich, zwłaszcza te osoby, które są w kryzysie bezdomności. Budujmy też tę wrażliwość społeczną w codziennych relacjach, poczynając od najmłodszych. Właśnie resort edukacji narodowej, samorządy gminne, szkoły podstawowe i przedszkola są organizatorami spotkań informacyjno-edukacyjnych dla dzieci i młodzieży z przedstawicielami Policji, ochotniczej straży pożarnej, Państwowej Straży Pożarnej i innych organizacji zajmujących się tą problematyką.

Dzięki właśnie takiej edukacji możemy mieć do czynienia z takimi aktami dziecięcego bohaterstwa jak 7 lutego, gdy 6-letni Tymek w miejscowości Czechowo w gminie Niechanowo w powiecie gnieźnieńskim umiał zadzwonić pod 112 i uratował swoją mamę. Trzeba to właśnie czynić w sposób przystępny od najmłodszych lat. Dlatego cieszę się, że otrzymuję od najmłodszych lat. Dlatego cieszę się, że otrzymuję

że resort edukacji narodowej pracuje nad poradnikiem bezpieczeństwa dla dzieci i młodzieży. Mamy ten poradnik, o którym mówiłem, który trafił do 11 mln obywateli. Będziemy mieć kolejny, adresowany, myślę, że w sposób przystępny, do dzieci i młodzieży. Do pana ministra Szczepańskiego, bardziej jako do ministra konstytucyjnego, który wydaje rozporządzenie dotyczące ochrony przeciwpożarowej budynków: tam mamy zapisane, że dopiero od 1 stycznia 2030 r. będzie obowiązek montażu czujek dymu, a może warto się zastanowić, żeby wspólnymi siłami, tymi obywatelskimi i tymi rządowymi, przyspieszyć ten proces? Od 30 czerwca tego roku taki obowiązek mamy w tych budynkach, które świadczą usługi hotelowe. Od końca 2024 r., to prawda, mamy ten obowiązek, ale w nowo powstałych budynkach – w nowo powstałych – w użytkowanych zaś jeszcze nie.

Szanowni państwo, jedną z przyczyn tej tragedii związanej z czujnikami dymu, ale także innych związanych ze złym stanem budynków są również budynki komunalne. Obecny rząd w tegorocznym budżecie przeznaczył rekordową liczbę środków finansowych, 6,7 mld zł, na mieszkalnictwo, z czego 4 mld zł na budownictwo socjalne, w tym budownictwo komunalne, remonty i budowę budynków komunalnych. Można otrzymać bezzwrotną pomoc do 80%. To jest ważny element, który wychodzi naprzeciw tym przyczynom, o których była mowa, czyli złemu stanowi budynków.

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Miejmy oczy otwarte. Niech nas cechuje wrażliwość społeczna, jeśli chodzi o dostrzeganie ludzi, którzy w tych trudnych warunkach potrzebują pomocy. Mróz, śnieg, lód, czad, tlenek węgla, kolizja drogowa nie mają barwy politycznej. To jest nasz wspólny obowiązek. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Teraz zapraszam bardzo serdecznie przedstawicieli strony rządowej w następującej kolejności: pan minister Szczepański, pani minister Nowakowska i pan minister Koperski.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Szczepański:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na wstępie chciałbym podziękować panu posłowi i klubowi Lewicy za zadane pytania.

Na początku chciałem zwrócić się do pani Szczurek. Pani poseł, nie wiem, czy pani nie jest wstyd. Wstyd, kiedy państwo mówicie: murem za polskim mundurem, a z tej mównicy mówi pani, że nie ma komu dziękować. To proszę to powiedzieć i spojrzeć w twarz – ponad 200 tys. kontroli – tym 20 tys. poli-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Wiesław Szczepański

cjantów, którzy codziennie od rana do wieczora i do późnego, powiedzmy, poranka kontrolują te miejsca... *(Oklaski)*

(Poseł Renata Rak: Brawo!)

...tym strażakom, którzy wyjeżdżają do pożarów, tym funkcjonariuszom straży miejskiej, którzy kontrolują te miejsca. To oni pracują. To pracownicy MOPS-u, którzy wydają decyzje i sprawdzają, pracownicy noclegowni, którzy przyjmują te osoby. A pani mówi, że nie ma komu dziękować.

Szanowni państwo! Pani poseł Skowrońska zapytała, jakie są te liczby. Ja je powtórzę. Ponad 104 tys. wyjazdów strażaków, mówię o osobach z państwowej i ochotniczej straży pożarnej. 211 tys. kontroli policjantów. Codziennie na ulicach od 15 do 20 tys. funkcjonariuszy Policji, służb prewencyjnych, którzy sprawdzają te miejsca. To są osoby, które po prostu pomagają.

Padło pytanie dotyczące liczby namiotów. Chciałem powiedzieć, że dokładnie mieliśmy ich 25. Kujawsko-pomorskie: cztery namioty, mazowieckie: 11, pomorskie: Sopot, Malbork, Pruszcz Gdański, Nowy Dwór Gdański, Kościerzyna, warmińsko-mazurskie: trzy namioty, wielkopolskie: trzy namioty. Oprócz tego mieliśmy również samochody, ogrzewane autobusy, które jeździły i po prostu zabierały pasażerów.

Było pytanie o to, czy wiemy, ile osób się zdecydowało, o pozytywne interwencje policjantów i przekazywanie tych osób do schronisk. Takich informacji nie mamy, ale ja tu mam taki materiał – ponad 100 przypadków podziękowań i informacji dla policjantów od osób, które zostały z bezdomności uratowane, które trafiły do schroniska bądź zaopiekowali się z nimi policjanci. Myślę, że warto kiedyś się z tym zapoznać, choć są to drane wrażliwe osób, które z uwagi na swoją pozycję zawodową, społeczną dzisiaj nie chcą po prostu mówić o swojej sytuacji.

Pytała pani poseł o temat węgla. Szanowni państwo, ja chciałem powiedzieć tak. Nie mogę ujawnić wielu informacji. Dlaczego? Dlatego że w tej chwili mamy postępowanie prokuratorskie i wczoraj podpisaliśmy kolejną decyzję o zgłoszeniu prokuratorskim w zakresie zakupu węgla. Węgiel był kupowany w roku 2023, kiedy nie był już potrzebny. Kilkaset tysięcy ton węgla zostało kupione, w tym 58% z kraju postsowieckiego. A informacja premiera była taka, żeby z tego klinku nie brać. Mamy kilkaset tysięcy ton węgla, który nie nadaje się do gospodarstw domowych. Informacja i zalecenie, które dotyczyło kupowania, mówiły o kupowaniu węgla na potrzeby gospodarstw domowych. 40–60% tego węgla to jest miał. Węgiel kupiony po 1800 zł dziś jest wart ok. 350. Nasuwa się pytanie, kto za to zapłaci.

Szanowni Państwo! Chciałbym przekazać również informację na temat spraw związanych z prowadzeniem schronisk. Otóż padło pytanie o to, ile jest zgłoszeń dotyczących schronisk, ze wskazaniem tego, że działają źle. Do Policji takich doniesień, o ile dobrze pamiętam, wpłynęło 21. Od początku 2026 r. powiatowy lekarz weterynarii w Garwolinie wydał decyzję zakazującą prowadzenia działalności przez schronisko w Sobolewie. Taką samą decyzję wydał powiatowy lekarz weterynarii w Radomiu, zakazując przyjmowania zwierząt do schroniska w Mąkoszach Nowych. Natomiast dwa schroniska z własnej inicjatywy poinformowały o planowanym zakończeniu działalności, tj. Schronisko Ostoja Czworonoga Wągrowo, powiat piaseczyński, i Schronisko Baros, powiat skarżyski. Ponadto należy zaznaczyć, że wydano decyzje nakazujące usunięcie uchybień w przypadku 10 schronisk, tj. w woj. świętokrzyskim – 2, woj. mazowieckim – 1, woj. podkarpackim – 6 i woj. śląskim – 11.

Na pozostałe pytania odpowiedzi udzielią koleżanki i koledzy z rządu. Natomiast oczywiście na pozostałe pytania dotyczące spraw z zakresu działania Ministerstwa Klimatu i Środowiska i Ministerstwa Energii postaramy się odpowiedzieć na piśmie.

Chciałbym zwrócić się z apelem do wszystkich państwa – wszystkich nas słuchających – ponieważ niskie temperatury wcale się nie skończyły i mogą jeszcze powrócić: jeśli będziecie widzieli jakiegokolwiek osoby bezdomne, osoby, które potrzebują pomocy, jeśli będziecie wiedzieli o takich osobach, poinformujcie o tym organy, głównie Policję, zadzwońcie pod nr 112. My również prześlemy informację o tym, ile takich zgłoszeń wpłynęło na nr 112. Zawsze do tych osób dotrze od nas pomoc, co deklarujemy. Natomiast wszystkim tym, którzy uczestniczyli w tej akcji, w pomocy osobom bezdomnym, w zwalczaniu skutków zimy, bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan minister nie za wiele czasu zostawił koleżance i koledze, ale mamy nadzieję, że jakoś zmieszczą się w czasie.

Pani minister Katarzyna Nowakowska, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Katarzyna Nowakowska:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Bezdomność jest jedną z najbardziej poważnych form wykluczenia społecznego, a mrozy, których doświadczaliśmy i doświadczamy tej zimy, są zagrożeniem

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Katarzyna Nowakowska

dla zdrowia i życia osób w kryzysie bezdomności. Zarządzanie kryzysowe, koordynacja służb, dodatkowe patrole służb, dodatkowe interwencyjne miejsca ogrzania i schronienia stanowią oczywiście kompetencję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, natomiast Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wspiera te działania.

Jeszcze przed początkiem zimy wystosowałam pismo do wojewodów z apelem o szczególną troskę o osoby w kryzysie bezdomności, o odpowiednią koordynację działań wspierających te osoby, w szczególności w zakresie zapewnienia schronienia oraz posiłków. Na początku zimy pismo zostało ponowione. Za pośrednictwem wojewodów przypominaliśmy samorządom, że ustawa o pomocy społecznej dopuszcza w sytuacjach wyjątkowych udzielanie schronienia w schroniskach i noclegowniach osobom będącym pod wpływem alkoholu i substancji psychoaktywnych, a fala mrozów jest taką wyjątkową sytuacją.

Przed okresem zimy znowelizowaliśmy również rozporządzenie dotyczące minimalnych standardów placówek tymczasowego schronienia, zobowiązując samorządy do otwierania ogrzewalni o 2 godziny wcześniej, a w przypadku wystąpienia mrozów – na całą dobę. Podczas zimy uczestniczyłam również w posiedzeniach Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, gdzie zwracaliśmy szczególną uwagę wojewodów na konieczność wsparcia osób w kryzysie bezdomności, ale też osób samotnych, osób objętych wsparciem ośrodków pomocy społecznej. Zwracałam się z prośbą o odpowiednią koordynację tego wsparcia i zapewnienie miejsc tymczasowego schronienia w ramach działań podejmowanych pomiędzy powiatami, a w sytuacjach, które mogłyby się zadziać, również pomiędzy województwami.

W zakresie raportowania danych dotyczących aktualnej sytuacji do RCB przekazywane są dane o liczbie wolnych miejsc w placówkach i każde województwo na dzień dzisiejszy takie wolne miejsca zgłasza. Wsparcie osób w kryzysie bezdomności niosą w kryzysie służby, o których mówił pan minister, ale przede wszystkim pracownicy socjalni, pracownicy systemu pomocy społecznej, organizacje pozarządowe. Wszystkim tym osobom z tego miejsca dzisiaj bardzo dziękuję. Ważne jest również zaangażowanie nas wszystkich. Apeluję z tego miejsca: udzielajmy pomocy, gdy spotkamy osobę w kryzysie bezdomności, informujemy odpowiednie służby, a w sytuacji zagrożenia życia dzwoniśmy pod nr 112.

Padły też pytania o systemowe wsparcie osób w kryzysie bezdomności. Postaram się szybko o kilku działaniach opowiedzieć, chociaż są to na co dzień zadania własne samorządów. Natomiast jeśli chodzi o ministerstwo, to dwukrotnie zwiększyliśmy budżet programu „Pokonać bezdomność”, z którego środki w ramach konkursu są przekazywane organizacjom na działania bezpośrednio wspierające osoby w kry-

zysie bezdomności. Pozyskaliśmy środki z funduszy europejskich na rozwój społeczny, z których wdrażane są dwa projekty wspierające tworzenie mieszkań treningowych i wspomaganych, ale również na działania polegające na aktualizacji metodologii liczenia osób w kryzysie bezdomności, tak by oficjalne dane, którymi dysponujemy, jak najbardziej oddawały rzeczywistość. Wartość tych programów to 44 mln zł.

Dodaliśmy ponadto do wykazu zawodów i specjalności zawód pracownika ds. streetworkingu, a w ustawie, która w wykazie prac rządu oznaczona jest nr UD315, zawarte są kolejne zmiany dotyczące tego obszaru. Ważna jest dla nas również grupa młodych dorosłych, o których wspominał pan poseł Józefaciuk, którzy znajdują się w kryzysie bezdomności. Tę grupę wyróżniliśmy we wszystkich programach realizowanych w ministerstwie oraz w ramach zespołu ds. reformy systemu pomocy społecznej wyodrębniliśmy dodatkową grupę roboczą ds. dzieci, młodzieży i młodych dorosłych. Pracujemy również z rzeczniką praw dziecka i stroną społeczną nad odpowiednimi zapisami w ustawie o pomocy społecznej. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan minister Przemysław Koperski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Przemysław Koperski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Z pustego i Salomon nie naleje, więc będzie ciężko, bo faktycznie czasu jest niewiele, ale odpowiem przynajmniej na dwa pytania.

Padło pytanie pani posłanki Rak o ilość soli zużytej do tej pory. Chcę powiedzieć, że według danych, które posiadamy, zużyto 397 tys. t, a średnia z ostatnich 10 lat wynosi 335 tys. t. W poprzednim sezonie zużyto 260 tys. t. Widać, jakie są różnice, a przecież wiemy, że zima jeszcze się nie skończyła.

Chcę również odpowiedzieć na pytanie pana posła Gadowskiego o to, jakie były opóźnienia w poprzednich latach.

Objmiemy odpowiedzią okres ostatnich 10 lat, tak żeby było widać, jak kursowanie pociągów wychodzi teraz, a jak wyglądało to w poprzednich latach.

Chcę podziękować państwu parlamentarzystom za to, że kierowaliście tu podziękowania dla służb. *(Dzwonek)* Chciałbym podkreślić, że nie tylko policjanci, nie tylko strażnicy miejscy, nie tylko strażacy, ale również żołnierze i Straż Ochrony Kolei, blisko 3 tys. funkcjonariuszy bierze udział w akcji: zima, monitoruje wszystkie wrażliwe miejsca i służy naszym mieszkańcom pomocą. Bardzo serdecznie dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję panu ministrowi za dyscyplinę.

Mimo wszystko wypowiedź ta kończy rozpatrywanie tego punktu porządku dziennego*).

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2106 i 2219).

Proszę pana posła Tomasza Kostusia o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Tomasz Kostuś:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie komisji w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw, druki nr 2106 i 2219.

To projekt bardzo techniczny, jeżeli chodzi o formę, ale systemowy, jeżeli chodzi o skutki. Dotyczy obszaru, który przez lata rozwijał się szybciej niż prawo – rynku kryptoaktywów i cyfrowych form przechowywania wartości. W ostatnich latach świat finansów bardzo się zmienił. Coraz większa część obrotu odbywa się nie za pośrednictwem banków, lecz za pośrednictwem platform cyfrowych, giełd kryptowalut, portfeli elektronicznych. Problem polega na tym, że system podatkowy był dotąd oparty głównie na informacjach z instytucji bankowych. W praktyce oznaczało to, że dochody z pracy są widoczne dla fiskusa, dochody z działalności gospodarczej są ewidencjonowane, ale część dochodów z obrotu kryptoaktywami mogła pozostawać poza systemem wymiany informacji między państwami. Ta luka była wykorzystywana do ukrywania dochodów, przenoszenia aktywów za granicę, unikania opodatkowania. Projekt ustawy tę lukę likwiduje.

Projekt został skierowany do Komisji Finansów Publicznych na 49. posiedzeniu Sejmu w dniu 9 stycznia 2026 r., a rozpatrzony – na posiedzeniu komisji 10 lutego 2026 r. W trakcie posiedzenia rozpatrzono i przyjęto 22 zmiany – poprawki o charakterze doprecyzującym, ujednocającym, legislacyjnym, redakcyjnym, przygotowane we współpracy z Ministerstwem Finansów oraz Biurem Legislacyjnym. Komisja rekomenduje uchwalenie ustawy w brzmieniu przedstawionym w sprawozdaniu komisji.

Jeśli chodzi o istotę, o sedno projektu, to projekt ma jednoznacznie charakter wykonania prawa Unii Europejskiej. Wdraża dyrektywę DAC8, czyli dyrektywę Rady Unii Europejskiej 2023/2226, oraz dyrektywę DAC9, czyli dyrektywę Rady Unii Europejskiej

2025/872. Najważniejsza zmiana jest taka, że rynek kryptoaktywów zostaje objęty systemem raportowania podatkowego, podobnym do tego, który od lat działa w przypadku banków. Platformy i inne podmioty świadczące usługi związane z krypto będą musiały: identyfikować użytkowników, ustalać ich rezydencję podatkową, przekazywać określone informacje do administracji skarbowej. Te dane będą następnie automatycznie wymieniane między państwami. W praktyce oznacza to, że polski podatnik handlujący krypto za granicą nie będzie już niewidoczny dla systemu podatkowego. Rozwiązania te wynikają z przepisów Unii Europejskiej i standardów opracowanych przez OECD. Polska dostosowuje swoje prawo do zasad, które stają się globalnym standardem.

Projekt zmienia ustawę o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami w dwóch głównych obszarach. Pierwszy obszar to kryptoaktywa. Powstaje nowy system automatycznej wymiany informacji o użytkownikach krypto. Największe obowiązki spoczną na dostawcach usług, bo to oni mają kontakt z użytkownikiem i jego danymi podatkowymi: będą musieli zbierać oświadczenia o rezygnacji podatkowej, aktualizować dane, weryfikować ich rzetelność. Co ważne, jeśli użytkownik nie złoży wymaganego oświadczenia, platforma będzie musiała zablokować możliwość dokonywania określonych transakcji do czasu uzupełnienia danych. To silny mechanizm zapewniający kompletność informacji. Drugi obszar to opodatkowanie wyrównawcze dużych grup międzynarodowych. Wprowadzany jest system centralnego raportowania. Jedna deklaracja jest składana w jednym państwie, a następnie – automatycznie przekazywana do innych krajów. Ułatwia to rozliczenie firmom działającym w wielu państwach, a jednocześnie wzmacnia kontrolę nad opodatkowaniem największych podmiotów. To element globalnych działań przeciwko agresywnej optymalizacji podatkowej.

Kto odczuje przyjęcie tej ustawy? W przypadku zwykłego podatnika korzystającego z krypto zmiana będzie polegała głównie na tym, że przy korzystaniu z platform będzie musiał on podawać i aktualizować dane dotyczące rezydencji podatkowej. Dla platform krypto to zmiana systemowa. Dochodzą obowiązki zbierania, weryfikowania i raportowania danych. Dla administracji skarbowej oznacza to nowe zadania związane z przyjmowaniem informacji, ich kontrolą oraz automatyczną wymianą między innymi państwami. Innymi słowy, kryptoaktywa przestają funkcjonować na obrzeżach systemu podatkowego i zostają włączone w międzynarodowy system przejrzystości finansowej na zasadach podobnych do zasad obowiązujących w sektorze bankowym. Jeśli Polska nie wdrożyłaby tych regulacji, wypadlibyśmy z systemu wymiany informacji, powstałoby ryzyko sankcji, a nasz system podatkowy stałby się mniej szczelny niż systemy innych krajów. To nie jest więc wybór, czy wprowadzać, tylko jak wprowadzić odpowiedzialnie.

*) Teksty wystąpienia niewyłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Tomasz Kostuś

Ten projekt nie jest wymierzony w uczciwych inwestorów. Oznacza, że dochody z krypto będą traktowane jak inne dochody. Zasady gry będą takie same dla wszystkich. Ograniczona zostanie przestrzeń dla ukrywania dochodów poza systemem podatkowym. To element szerszej zasady. Nowoczesna gospodarka cyfrowa – tak, ale poza systemem podatkowym – nie.

Wysoka Izbo! To projekt wykonujący prawo Unii Europejskiej, zgodny ze standardami międzynarodowymi, wzmacniający przejrzystość systemu podatkowego, dostosowujący prawo do realiów gospodarki cyfrowej. Kryptowaluty i aktywa cyfrowe nie są już niszowym zjawiskiem. Stały się częścią systemu finansowego. Prawo musi za tym nadążyć.

Podsumowując, projekt z druków nr 2106 i 2219 jest projektem technicznie bardzo złożonym, ale jego sens publiczny jest czytelny. Likwiduje lukę informacyjną dotyczącą transakcji realizowanych z wykorzystaniem kryptoaktywów. Dostosowuje polski system do standardów unijnych i OECD oraz wprowadza mechanikę automatycznej wymiany informacji w podatku wyrównawczym, w tym central filling, który w założeniu redukuje lokalne ciężary deklaracyjne przy zachowaniu dostępu administracji do danych.

W imieniu Komisji Finansów Publicznych wnoszę o przyjęcie przedmiotowego projektu ustawy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy głos zabierze pan poseł Andrzej Kosztowniak, który przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Andrzej Kosztowniak:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Państwo z Ministerstwa! Mam przyjemność w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawić pozytywne stanowisko wobec projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw z druku nr 2106.

Szanowni Państwo! Poseł sprawozdawca przedstawił dość dogłębnie samą materię tej ustawy. Rzeczywiście jest ona ustawą, która jest ustawą techniczną. Planowane w projekcie rozwiązania mają na celu w szczególności transpozycję dwóch dyrektyw Rady Unii Europejskiej. Pierwszą z nich jest dyrektywa 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r.

o zmianie dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracji w dziedzinie opodatkowania, zwana dyrektywą DAC8. Drugą z tych dyrektyw jest dyrektywa Rady Unii Europejskiej 2025/872 z dnia 14 kwietnia 2025 r. zmieniająca dyrektywę z 2021 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, zwana dalej dyrektywą DAC9.

Zmieniana dyrektywa 2011/16/UE ustanawia system współpracy administracyjnej pomiędzy krajowymi organami podatkowymi państw członkowskich Unii Europejskiej oraz zasady i procedury wymiany informacji w celach podatkowych. Wymiana informacji ma służyć zwalczaniu praktyk polegających na oszustwach podatkowych, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, stanowiących wyzwanie zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak i na poziomie całego systemu globalnego.

Podstawowym celem proponowanych w projekcie rozwiązań jest zwalczanie praktyk takich jak oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania, które stanowią poważne wyzwanie zarówno dla Unii Europejskiej, jak i w układzie międzynarodowym.

Szanowni Państwo! Rzeczywiście najważniejszym elementem tej ustawy jest zwalczanie nieuczciwej konkurencji w zakresie kryptowalut i tak naprawdę uciekania w kryptowaluty po to, aby uciec również od systemu opodatkowania. Nikt tu nie walczy z kryptowalutami, ale rzeczywistą intencją tych rozwiązań jest, myślę, to, aby kryptowaluty zrównać w zakresie funkcjonowania z innymi produktami, powiedzmy, finansowymi, abyśmy mieli świadomość tego, że inne produkty finansowe są obarczone pewnym podatkiem i nadzorem, bo tak to wygląda w przypadku, nazwijmy to, tej bardziej konserwatywnej formuły oszczędzania i inwestowania, a w przypadku kryptowalut mieliśmy do czynienia z sytuacją, w której w dużej mierze przepływ kryptowalut poza systemami poszczególnych państw nie był w żaden sposób nadzorowany.

Po wprowadzeniu tego rozwiązania będziemy mieli do czynienia z sytuacją, w której bez względu na to, czy rachunek dotyczący kryptowalut mamy zarejestrowany, prowadzony na Malcie, w Holandii, w Polsce, czy w innym państwie, wymiana informacji pomiędzy poszczególnymi administracjami podatkowymi na poziomie Europy będzie permanentna, czyli wprowadzenie do systemu przez jeden podmiot powoduje to, że inni dysponenci całego tego dużego systemu – myślę tutaj o systemach krajowych – będą mieć dokładnie taki sam dostęp do tego. Spowoduje to powstanie sytuacji podobnej rzeczywiście do tego, co obserwujemy na poziomie zwykłych rachunków bankowych, gdzie dostęp do przepływów finansowych na poziomie dzisiaj Komisji Europejskiej i całej wspólnoty europejskiej jest dużo łatwiejszy. Celem jest doprowadzenie do sytuacji, aby wyrównać szanse tych rynków. Na pewno celem nie jest to, aby uderzyć w rynek kryptowalut, bo wydaje się, że trzeba go po prostu zaakceptować. Nawet ci, którzy nie do końca chcą w takiej formule inwestować, muszą go zaakceptować, bo jest już rzeczywiście potężnym rynkiem światowym.

Posel Andrzej Kosztowniak

To, na co zwracają uwagę osoby krytykujące powstawanie tego systemu, to dwie rzeczy. Z jednej strony, proszę państwa, to jest koszt związany z prowadzeniem tego systemu, bo on będzie kosztował, i trzeba sobie zdawać z tego sprawę. *(Dzwonek)* A drugą rzeczą jest to, że niektórzy wskazują na możliwość procesu inwigilacji. Myślę, że w trakcie pytań będę mógł o to zapytać ministerstwo.

Prawo i Sprawiedliwość jest zdecydowane na tak, aby pracować nad tym projektem.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Szanowni Państwo! Przywitajmy Młodzieżową Radę Gminy z Szydłowa, która przybyła do nas na zaproszenie pana posła Piotra Głowskiego. *(Oklaski)* Witamy bardzo serdecznie.

Proszę panią poseł Magdalenę Łośko o przedstawienie stanowiska Klubu Parlamentarnej Koalicji Obywatelska.

Posel Magdalena Łośko:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić oświadczenie w imieniu klubu Koalicji Obywatelskiej w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw z druków nr 2106 i 2219.

Projekt ma kluczowe znaczenie dla poprawy przejrzystości polskiego systemu podatkowego oraz jego zgodności z prawem Unii Europejskiej, oraz skutecznej walki z unikaniem opodatkowania w warunkach globalnej gospodarki. To jeden z najbardziej przełomowych aktów prawnych dla polskiego rynku kryptowalut, bowiem projekt ustawy wprowadza przepisy prawa dedykowane dla tego rynku, który dotychczas nie był regulowany.

Projekt ustawy wdraża do polskiego porządku prawnego dwie unijne dyrektywy: DAC8 i DAC9, które stanowią kolejne etapy rozwoju współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań jest konieczne z trzech powodów. Rynek kryptoaktywów rozwija się bardzo dynamicznie. Tradycyjne standardy wymiany informacji podatkowych nie obejmowały dotychczas tej kategorii aktywów, co tworzyło lukę w efektywnej kontroli finansowej. Po drugie, automatyczna wymiana danych podatkowych między państwami Unii Europejskiej, zwłaszcza w kontekście dużych, międzynarodowych podatników, jest dziś warunkiem skutecznej walki z agresywną optymalizacją podatkową. Po trzecie, implementacja DAC8 i DAC9 zapewnia Polsce zgodność z harmonogramem unijnych regulacji i umożliwia uczestnictwo w globalnej współpracy podatkowej. Projekt ustawy zwiększa transpa-

rentność, poprawia efektywność administracji podatkowej i wzmacnia bezpieczeństwo finansów publicznych. Przypomnę tylko, że pierwsza dyrektywa DAC8 wprowadza obowiązek raportowania i automatycznej wymiany informacji o transakcjach z wykorzystaniem kryptoaktywów. Oznacza to, że dostawcy usług związanych z kryptoaktywami, giełdy, platformy wymiany lub portfele cyfrowe będą gromadzić dane o transakcjach swoich użytkowników i przekazywać je do administracji podatkowej. To rozwiązanie wzmacnia przejrzystość obrotu kryptowalutami oraz pozwala organom podatkowym skuteczniej monitorować dochody związane z tym rynkiem, ograniczając możliwości uchylecia się od opodatkowania.

Drugie rozwiązanie wynikające z dyrektywy DAC9 tworzy ramy prawne dla automatycznej wymiany informacji na potrzeby opodatkowania wyrównawczego. To oznacza ułatwienia w centralnym składaniu deklaracji podatkowych przez międzynarodowe grupy przedsiębiorstw działające w kilku państwach Unii Europejskiej. Dzięki temu administracje podatkowe będą mogły szybciej i sprawniej wymieniać dane. Brak tego typu uregulowań przez dekadę pozwalał na względną anonimowość transakcji kryptowalutowych. Tym projektem wprowadzamy pełną przejrzystość porównywalną z tradycyjną bankowością.

Klub Parlamentarnej Koalicji Obywatelska rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie projektu ustawy. I z niecierpliwością czekamy na ruch pana prezydenta, który mam nadzieję podpisze ustawę i nie zastosuje weta, tak jak zrobił to w przypadku ustawy o kryptowalutach. Czy to będzie kolejny prezydencki sygnał do wprowadzania chaosu, sprzyjając tym samym nadużyciom, zobaczymy.

Szanowny Panie Marszałku! Składam na ręce pana marszałka dwie poprawki porządkujące i doprecyzowujące projekt ustawy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Ja także bardzo dziękuję. Poprawki przyjmujemy.

Szanowni Państwo! Zapraszamy na mównicę panią poseł Jolanę Ziębę-Gzik, która zaprosiła do Sejmu rodziny Kowalskich, Radziejewiczów i Olbińskich ze Zduńskiej Woli, których bardzo serdecznie witamy. *(Oklaski)*

Wysłuchamy teraz pani poseł Jolanty Zięby-Gzik, która przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnej Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Jolanta Zięba-Gzik:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Polskie Stronnictwo Ludowe w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw, druk nr 2106, a sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych, druk nr 2219.

Posel Jolanta Zięba-Gzik

Projekt ten ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów prawa Unii Europejskiej, w szczególności dyrektyw DAC8 oraz DAC9. Dotyczy on rozszerzenia systemu automatycznej wymiany informacji podatkowych na obszar kryptoaktywów oraz wprowadzenie mechanizmu wymiany informacji w zakresie podatku wyrównawczego dla dużych grup międzynarodowych.

Projekt wprowadza obowiązek raportowania transakcji związanych z kryptoaktywami przez podmioty świadczące usługi w tym zakresie, a także ustanawia zasady przekazywania informacji między administracjami podatkowymi państw uczestniczących. Jednocześnie reguluje kwestie tzw. centralnego raportowania w obszarze opodatkowania wyrównawczego. To projekt o charakterze technicznym, ale o istotnym znaczeniu systemowym.

Rynek kryptoaktywów w ostatnich latach rozwijał się dynamicznie, szybciej niż regulacje prawne. Coraz większa część obrotu finansowego odbywa się poza tradycyjnym systemem bankowym za pośrednictwem platform cyfrowych i giełd kryptowalut. Dotychczasowe mechanizmy wymiany informacji podatkowych nie obejmowały w pełni tego obszaru, co prowadziło do powstania luki informacyjnej. Projekt tę lukę zamyka. Wprowadza on obowiązek identyfikowania użytkowników przez raportujących dostawców usług, w zakresie kryptoaktywów, ustalania ich rezydencji podatkowej oraz raportowania określonych danych do administracji skarbowej. Informacje te będą następnie automatycznie wymieniane między państwami. Oznacza to, że dochody uzyskiwane z obrotu kryptoaktywami będą podlegały tym samym zasadom transparentności, co dochody osiągnięte za pośrednictwem sektora bankowego.

Projekt przewiduje także rozwiązania zapewniające skuteczność systemu, w tym obowiązek składania oświadczeń o rezydencji podatkowej oraz konsekwencje w przypadku ich braku. Jednocześnie rozbudowuje mechanizmy ochrony danych oraz określa zadania Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie przyjmowania, weryfikacji i przekazywania informacji. Drugi istotny obszar projektu dotyczy podatku wyrównawczego dla dużych grup międzynarodowych. Wprowadzenie mechanizmu automatycznej wymiany informacji oraz możliwości centralnego składania deklaracji w Unii Europejskiej upraszcza obowiązki administracyjne przedsiębiorstw, a zarazem wzmacnia kontrolę nad rozliczeniami największych podmiotów. Najważniejsze są dwie kwestie. Po pierwsze, równość wobec prawa podatkowego. Uczciwi podatnicy nie mogą być w gorszej sytuacji niż ci, którzy wykorzystują luki informacyjne. Po drugie, dostosowanie prawa do realiów nowoczesnej gospodarki cyfrowej. Kryptowaluty i aktywa cyfrowe stały się elementem systemu finansowego i muszą funkcjonować w przejrzystych ramach prawnych. Brak implementacji tych przepisów oznaczałoby ryzyko wyłączenia

z systemu wymiany informacji oraz osłabienie szczelności systemu podatkowego.

Projekt nie jest wymierzony w uczciwych inwestorów ani w rozwój innowacji. Nie ogranicza obrotu kryptoaktywami. Wprowadza jedynie zasadę, że dochody, niezależnie od formy ich uzyskiwania, podlegają takim samym standardom transparentności. Dlatego Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga popiera ten projekt ustawy i będzie głosował za jego przyjęciem. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Bravo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Szanowni Państwo! Niech te brawa brzmia dalej, bo na galerii znajdują się strażacy z Ochotniczej Straży Pożarnej z gminy Radziłów, członkowie Koła Gospodyń Wiejskich „Paka zza Krzaka” z Zakrzewa i uczniowie z Zespołu Szkół nr 2 w Grajewie, III klasa technikum: informatyk, programista, którzy przybyli na zaproszenie pana posła Kazimierza Gwiazdowskiego. I to nie koniec ogłoszeń parafialnych, bo mamy jeszcze pana Włodzimierza Wróbla z rodziną, który wylicytował wycieczkę do Sejmu w ramach WOSP, na zaproszenie pana posła Krzysztofa Habury. Witamy bardzo serdecznie. *(Oklaski)*

Teraz pan poseł Sławomir Ćwik przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska 2050.

Posel Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Polska 2050 wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ten stanowi implementację prawa europejskiego. Ma na celu dopasowanie do zmieniającej się rzeczywistości aktów prawnych Unii Europejskiej, to jest konkretnie dyrektywy Rady z 17 października 2023 r., określonej jako DAC8 oraz dyrektywy Rady z 14 kwietnia 2025 r., określonej jako DAC9. Nie ma co ukrywać, że te zmiany są wynikiem bardzo dynamicznie rozwijającego się rynku kryptoaktywów. Celem tych przepisów, jak i tych dyrektyw: DAC8, DAC9 jest takie ustanowienie współpracy pomiędzy administracjami skarbowymi poszczególnych krajów Unii Europejskiej, aby osoby osiągające wysokie, czy bardzo wysokie dochody nie miały możliwości przerzucania ich pomiędzy poszczególnymi jurysdykcjami podatkowymi w celu unikania opodatkowania. Zatem, krótko podsumowując, te akty prawne nie dotyczą przysłowiowego Kowalskiego, który, jeżeli taka jest jego wola, jeżeli się nie obawia, lokuje swoje oszczędności w kryptoaktywach i osiąga

Posel Sławomir Ćwik

określony poziom zysków. On nie będzie kombinował, nie będzie przerzucał swoich dochodów pomiędzy różnymi rezydencjami podatkowymi, ponieważ byłoby to nieefektywne w stosunku do kwoty podatku, który miałby zapłacić. Zapłaci ten podatek normalnie, bo jego rezydencja podatkowa będzie określona według jego miejsca zamieszkania. Natomiast podmioty uzyskujące bardzo wysokie dochody, bardzo wysokie zyski, także poprzez lokowanie ich na rynku kryptoaktywów, bardzo często poprzez emisję memecoinów, czy też osiągnięcie wysokich zysków, w przypadku skokowego wzrostu wartości określonych kryptoaktywów, mogą podejmować czynności zmierzające do tego, aby uniknąć opodatkowania poprzez zmiany jurysdykcji podatkowych, poprzez ukrywanie tych dochodów. I to w stosunku do tych podmiotów jest tworzone prawo europejskie, mające na celu wymianę pomiędzy poszczególnymi administracjami skarbowymi informacji, aby temu przeciwdziałać. Z drugiej strony musimy mieć na względzie, że wpływy z podatków, które państwo z tego tytułu uzyskuje, służą zaspokojeniu, po pierwsze, potrzeb publicznych, których wszyscy oczekujemy od państwa. Mają one także na celu stworzenie bezpieczeństwa na rynku kryptoaktywów, aby osoby, które na nim inwestują, były zabezpieczone przed tym, przynajmniej w podstawowym stopniu, żeby nie były oszukiwane przez giełdy kryptoaktywów, czy poprzez emitentów kryptoaktywów.

Te wszystkie działania są dla państw bardzo kosztowne w związku z tym, że dotyczą nowej dziedziny życia, rozwoju aktywów cyfrowych, bardzo trudno też, żeby prawo nadążało na bieżąco za rozwojem technologicznym, za rozwojem kryptoaktywów opartych na technologii blockchain. Państwo musi także mieć środki na to, aby chronić obywateli przed przestępczymi działaniami oszustów, którzy mogą dążyć do tego, aby wykorzystywać sytuację obywateli. Dlatego w interesie państwa i obywateli jest, aby istniały mechanizmy do tego, aby poszczególne państwa miały możliwość wymiany informacji skarbowych, aby osoby, które osiągają często kolosalne zyski z kryptoaktywów, nie uciekały, nie miały możliwości unikania opodatkowania, ale aby wspólnie dokładały się, tak jak my wszyscy, do budżetów swoich państw, aby mogły one zapewnić usługi publiczne dla wszystkich obywateli.

Z tego też względu klub Polski 2050 oczywiście będzie popierał dalsze prace nad tą ustawą i chętnie zapoznamy się ze złożonymi poprawkami. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Dariusz Wieczorek przedstawi stanowisko klubu Lewicy.

Posel Dariusz Wieczorek:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Lewicy w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw.

Tak jak mówili przedmówcy, projekt jest bardzo istotny ze względu na bezpieczeństwo naszych środków finansowych, ze względu na to, że musimy wiedzieć, że pieniądze nasze są bezpieczne, a jeżeli będziemy ze względu na inwestowanie w kryptoaktywa odnosili zyski, korzyści, to trzeba płacić podatki. Ten projekt wychodzi naprzeciw oczekiwaniom wszystkich w Europie i w ogóle ocenie rynku kryptowalut. Kryptowaluty absolutnie nie mogą być traktowane inaczej niż banki czy inne instytucje finansowe. Tam przepływ środków finansowych jest przejrzysty, jasny, wiadomo, że to się dzieje, wiadomo, że od tych zysków kapitałowych trzeba płacić podatki. Dotyczy to banków, giełdy. Natomiast w przypadku kryptowalut ten rynek tak szybko się rozwija, że... Pierwszy projekt ustawy przecież był przygotowywany w 2016 r., a w 2017 r. został przyjęty. Dzisiaj, po tych 8 latach, widać wyraźnie, że Unia Europejska i kraje Unii Europejskiej zdały sobie sprawę z jednej rzeczy – z tego, że ten rynek tak szybko się rozwija, że trzeba próbować to opanować. A żeby to opanować, musi być absolutnie sprawna wymiana pomiędzy krajami europejskimi informacji dotyczących szczególnie tych, którzy na rynku kryptowalut są i na rynku kryptowalut funkcjonują. Europejski Trybunał Obrachunkowy już w 2021 r. zauważył, że jest z tym wielki problem, że to są gigantyczne miliardy euro, które na tym rynku są, funkcjonują, natomiast one de facto nie podlegają opodatkowaniu. Do tego przecież doskonale wiemy i wielokrotnie przy okazji innych ustaw dyskutowaliśmy o tym, że rynek kryptowalut jest rynkiem często wykorzystywanym przez szarą strefę, często wykorzystywanym przez organizacje terrorystyczne, często wykorzystywanym do tworzenia siatek sabotażystów, którzy mają płacone właśnie kryptowalutami.

Trzeba też sobie uczciwie powiedzieć, że jeżeli chodzi o kryptowaluty, to jak sama nazwa wskazuje, jest to wirtualny pieniądz. To nie jest pieniądz, który wpłacamy do banku, to nie jest pieniądz, za który kupujemy obligacje czy akcje danej firmy na giełdzie, podejmując ryzyko – ceny tych akcji mogą wzrosnąć i zarobimy coś na tym, a przy spadku niestety stracimy. W przypadku kryptowalut jest absolutnie jasne, i to też trzeba sobie uczciwie powiedzieć, że ktoś musi stracić, żeby ktoś mógł zyskać. Co do tego nie ma żadnej wątpliwości. To nie jest tak, że jeżeli chodzi o ten rynek, to wszyscy będą zarabiali. Prawda jest taka, doskonale to wiemy, że w Polsce jest ok. 3 mln osób, które korzystają z tego instrumentu. I dobrze. Natomiast naszą rolą, rolą państwa jest to, po pierwsze, a żeby informować o potencjalnych zagrożeniach, bo 1/3 z tych osób już straciła swoje pieniądze. Z tym trze-

Posel Dariusz Wieczorek

ba się liczyć, ale rolą państwa jest informowanie o tych zagrożeniach. Rolą państwa jest również to, ażeby wymieniać informacje między państwami Unii Europejskiej i sygnalizować ewentualne problemy związane z nielegalną działalnością, ale także sygnalizować problemy związane z tym, że firmy, które prowadzą taką działalność, unikają opodatkowania. W związku z czym każdy, kto chce uczciwie prowadzić w jakimkolwiek kraju Unii Europejskiej taką działalność, po prostu musi wiedzieć, że trzeba również od takiej działalności płacić podatki. I to jest *clou* tej ustawy.

Myślę, że tę ustawę trzeba szybko przyjąć, dla naszego bezpieczeństwa, bezpieczeństwa naszych środków finansowych. Klub Lewicy będzie ten projekt ustawy popierał. Oczywiście zobaczymy, jakie dodatkowe poprawki będą złożone, ale kierunek działań jest absolutnie słuszny i tę ustawę (*Dzwonek*) trzeba szybko przyjąć. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Jarosław Sachajko przedstawi stanowisko koła Demokracja Bezpośrednia.

Posel Jarosław Sachajko:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Kolega poseł Wieczorek chyba trochę nie mówił o ustawie, a na pewno mylił się co do kryptowalut. Nie zawsze musi ktoś stracić, żeby ktoś zyskał. To samo ma pan z akcjami, to samo ma pan właściwie ze wszystkim. Kupuje pan jakiś obraz, który ma mieć jakąś wartość. Może być wartość wyższa, może być niższa. To jest normalny instrument, który występuje rzeczywiście w tej chwili bardzo powszechnie na rynku.

Przedmiotem obecnej debaty jest sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie nowelizacji przepisów o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami. Projekt rozszerza i porządkuje obowiązki raportowania w dwóch szczególnie dynamicznych obszarach: działalności operatorów platform internetowych oraz usług w zakresie kryptoaktywów, a także dopina rozwiązania proceduralne po stronie administracji skarbowej.

Cel deklarowany jest jasny: ograniczyć białe plamy w opodatkowaniu działalności przeniesionej do Internetu i do świata aktywów cyfrowych, zwiększając porównywalność danych, oraz poprawić skuteczność kontroli i analityki. Z punktu widzenia państwa to może oznaczać lepszą identyfikację rezydencji podatkowych, lepszą jakość danych identyfikacyjnych, a w konsekwencji mniejszą przestrzeń dla unikania opodatkowania i większą równość wobec prawa –

zwłaszcza między podmiotami działającymi tradycyjnie a tymi, które wykorzystują transgraniczność i rozproszenie.

Jednocześnie trzeba uczciwie powiedzieć o kosztach i ryzykach wdrożeniowych. Nowe obowiązki należytej staranności, zbierania i weryfikowania danych, prowadzenia procedur oraz raportowania będą dla firm realnym obciążeniem organizacyjnym i finansowym. Najbardziej odczują to mniejsze podmioty, które nie mają rozbudowanych działów compliance. Im bardziej szczegółowe raportowanie, tym większe ryzyko błędów masowych w ustalaniu rezydencji, w numerach identyfikacyjnych, w przypadku statusów czy osób kontrolujących. Błędy mogą rodzić spory, konieczność korekt i ryzyko sankcji, a także niepotrzebne napięcia między administracją a podatnikami.

Neutralnie oceniając, projekt idzie w kierunku, który w Europie i na świecie jest standardem. Państwa chcą mieć narzędzia do opodatkowania działalności cyfrowej i krypto, bo tam najszybciej rośnie skala transakcji i najłatwiej ukrywać przepływy. Warunkiem sukcesu jest jednak jakość wykonania: proste i jednoznaczne wytyczne, rozsądne terminy, proporcjonalność obowiązków do skali działalności, a także minimalizacja ryzyka błędów i nadmiarowych sankcji. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Witold Tumanowicz przedstawi stanowisko klubu Konfederacja.

Posel Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Też odniosę się do wystąpienia pana ministra Wieczorka, bo prawda jest taka, że inwestowanie w różnego rodzaju instrumenty finansowe wiąże się z ryzykiem. Jest to oczywiście, bo gdyby nie było tego ryzyka, to nie byłoby i zysków. Prawda jest taka, że nie ma inwestycji, które są stuprocentowo bezpieczne. I dobrze. Na tym polega inwestowanie, na tym polega ryzyko, na tym polega też wolność w tym, w co chcemy inwestować.

Natomiast co do samego projektu ustawy – po pracach komisji projekt w swojej istocie się nie zmienił. Przepisy wciąż nakładają obowiązek raportowania do administracji skarbowej szczegółowych danych o transakcjach kryptowalutowych milionów Polaków. To nie są przecież przestępcy, to zwykli obywatele, przedsiębiorcy, innowatorzy. Państwo chce mieć pełną ewidencję ich życia finansowego. Rząd nie potrafi przewidzieć, ile oszustw zostanie dzięki temu wykrytych ani jakie będą realne wpływy do budżetu. Za to wiemy jedno: koszt wdrożenia systemu to ponad 64 mln zł, a regulacje wykraczają poza minimum wymagane przez Unię Europejską. Gdzie wasze zapowiedzi: Unia Europejska + zero?

Poseł Witold Tumanowicz

To jest kolejny przykład fiskalnego nadgorliwca, który wypchnie innowacyjny biznes z Polski i zwiększy liczbę sporów sądowych. Konfederacja mówi jasno: nie zgadzamy się na traktowanie obywateli jak potencjalnych przestępców. Państwo powinno ścigać oszustów, a nie inwigilować wszystkich. Polacy potrzebują wolności i prostych zasad, a nie fiskusa zagląającego do każdego portfela. Mam pytanie: Dlaczego wy tak nienawidzicie wolności? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Przystępujemy do zadawania pytań.

Zapraszam serdecznie do udziału.

Jeżeli nikogo więcej już nie ma, to zamykam listę.

Ustalam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Pierwsza głos zabierze pani poseł Bożena Lisowska, Koalicja Obywatelska. Nie widać.

Pan poseł Witold Tumanowicz.

Poseł Witold Tumanowicz:

Dlatego się nie oddalałem, panie marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jakie konkretne mierniki efektywności rząd zamierza stosować, aby ocenić, czy masowe raportowanie transakcji kryptowalutami faktycznie prowadzi do wykrywania oszustw i unikania opodatkowania, a nie tylko do gromadzenia danych o uczciwych obywatelach? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Grzegorz Lorek, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam pytanie. Ale zanim przejdę do tego pytania, które ma związek... Mamy w tej chwili informację o ogólnopolskiej awarii kart VISA. Jest to bardzo niebezpieczne. Mam nadzieję, że odpowiednią informację w tej sprawie dostaniemy.

Moje pytanie ma trochę związku z tą sytuacją. Ryzyko naruszenia prywatności i tajemnicy przedsiębiorstwa, szeroki zakres informacji przekazywanych do organów podatkowych i dalej do innych państw Unii Europejskiej budzą obawę o ochronę danych wrażliwych, o tajemnice handlowe przedsiębiorców. Czy nie zamierzacie państwo jakoś tego zmienić? Jak widzimy po dzisiejszej sytuacji – jeżeli się okaże, że to jest atak hackerski lub atak hybrydowy – należy się nad tym bardzo poważnie zastanowić. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Maria Koc, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Maria Koc:

Dziękuję, panie marszałku.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam kilka pytań. Czy projektowana regulacja nie wykracza poza minimalne wymogi wynikające z prawa Unii Europejskiej, wprowadzając rozwiązania dalej idące niż wymagane? Jakie konkretne mechanizmy gwarancyjne przewidziano w projekcie ustawy dla ochrony danych osobowych podatników, przekazywanych do administracji innych państw? Proszę o wskazanie, czy przeprowadzono szczegółową ocenę skutków dla ochrony danych oraz czy projekt był przedmiotem opinii prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Co w przypadku naruszenia bezpieczeństwa danych przez administrację państwa otrzymującego informacje? Jak będziecie państwo egzekwować odpowiedzialność za to naruszenie? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pani poseł Magdalena Łośko, Koalicja Obywatelska.

Poseł Magdalena Łośko:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W świetle przewidzianych zmian w ustawie o wymianie informacji podatkowych, które mają zwiększyć transparentność transakcji kryptowalutowych, proszę pana ministra o jednoznaczną odpowiedź: Czy fundacja rodzinna chroni handel kryptowalutami przed opodatkowaniem? Jeszcze do niedawna pojawiały się w tym zakresie wątpliwości. Jaka jest ostateczna interpretacja ministerstwa? Czy działalność w ramach fundacji rodzinnych będzie w pełni opodatkowana, czy też nie? Bardzo proszę o jasną odpowiedź. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Pępek, Koalicja Obywatelska.

Poseł Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ten projekt ustawy staje przed kluczowym zadaniem dostosowania polskiego porządku prawnego do technologii cyfrowych, które jak wiemy, odgrywają w naszym życiu coraz większą rolę. To ważny krok w dobrym kierunku.

Posel Małgorzata Pępek

ku. To dobra ustawa, ponieważ wdrożenie unijnych dyrektyw ostatecznie uporządkuje rynek kryptoaktywów, kończąc z jego dotychczasową nietransparentnością. Dzięki automatycznej wymianie informacji i poprawkom doprecyzowanym przez Komisję Finansów Publicznych budujemy system, który skutecznie walczy z nadużyciami, ale jednocześnie, poprzez centralne raportowanie, upraszcza procedury dla uczciwych podatników.

Chciałabym zapytać o następującą kwestię: Jakie wsparcie techniczne otrzyma Krajowa Administracja Skarbowa? Chodzi o to, aby automatyczny napływ ogromnej ilości danych nadmiernie nie obciążał (*Dzwonek*) urzędów skarbowych. Czy resort planuje wydanie oficjalnych objaśnień podatkowych, które pomogą podatnikom bezbłędnie wywiązać się z nowych obowiązków raportowych w 1. roku obowiązywania ustawy? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Tadeusz Tomaszewski, Lewica.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! To ważny akt prawny porządkujący rynek kryptoaktywów, zwłaszcza w relacji do obowiązków budżetu państwa i przejrzystości funkcjonowania rynku. Chciałbym zapytać o trzy kwestie, które są w tej ustawie zawarte w stosownych rozdziałach. Na czym będzie polegać automatyczna wymiana informacji o użytkownikach kryptoaktywów? Drugie pytanie odnosi się do automatycznej wymiany informacji dotyczących opodatkowania wyrównawczego. Na czym polega ten mechanizm opodatkowania wyrównawczego? Trzecie pytanie dotyczy procedury rejestracji operatorów kryptoaktywów. Czy przewidziano jakieś sankcje, które będą funkcjonować, jeśli operator nie spełni wymogów przewidzianych w ustawie? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Mariusz Krystian zamyka listę osób chętnych do zadawania pytań.

Posel Mariusz Krystian:

Tak jest.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Po sejmowej awanturze o kryptowaluty usłyszeliśmy oskarżenia, sugestie o ukrywanych majątkach i wiel-

kie słowa o oczyszczaniu życia publicznego, a dziś rząd wnosi projekt, który wprowadza automatyczną międzynarodową wymianę informacji o użytkownikach kryptoaktywów. Czy ta ustawa to techniczne wdrożenie dyrektywy unijnej, czy polityczna odpowiedź na medialną awanturę, budująca system stałego monitorowania obywateli inwestujących w kryptowaluty? Projekt rozszerza obowiązki raportowania i obejmuje szeroki katalog danych o użytkownikach kryptoaktywów. Dlaczego wprowadzacie takie rozwiązania, z góry zakładając, że każdy posiadacz kryptoaktywów wymaga międzynarodowej kontroli skarbowej? Czy to jest jeszcze państwo prawa, czy już państwo podejrzliwości? Trzecia rzecz. W uzasadnieniu wskazano, że projekt ma za zadanie wykonanie prawa Unii Europejskiej. Proszę o informacje, które zapisy (*Dzwonek*) wprost wynikają z dyrektyw unijnych, a które są waszą autorską nadbudową. Czy aby nie jest tak, że wykorzystujecie prawo unijne jako tarczę do przeforsowania systemu bardzo dużej kontroli finansowej? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Odpowiedzi będą udzielane w następującej kolejności: najpierw podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów pan minister Jurand Drop, a następnie sprawozdawca komisji pan poseł Tomasz Kostuś.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jurand Drop:**

Panie Marszałku! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Może na początku odpowiem na pytania pana posła Krystiana. To jest techniczne wdrożenie prawa europejskiego. Nie jest to żadna odpowiedź na polityczną zawieruchę ani na polityczną sytuację. Gdyby tak było, mielibyśmy najszybciej wdrożoną dyrektywę Unii w historii. Ta dyrektywa była przyjęta parę lat temu. Mamy termin przewidziany na jej implementację i normalnie ją implementujemy. Jest ona techniczna pod takim względem, że dotyczy wymiany informacji. Tak jak inne 26 krajów Unii Europejskiej to wdraża i będzie wymieniać się tymi informacjami, tak samo my, należąc do Unii Europejskiej... To jest część naszego prawa, też musimy to wdrożyć.

Jaka część jest z dyrektywy, a jaka część jest swobodnym dodatkiem? Przepisy zawarte w tej ustawie są wdrożeniem dyrektywy. Oczywiście każdy kraj ma inną architekturę poboru podatków, instytucji, przepisów. Każdy kraj Unii Europejskiej jest trochę inny. Stąd dyrektywa. Dyrektywa mówi, co należy osiągnąć, a każdy kraj musi to dostosować do prawa krajowego. Nasza ustawa jest po prostu wdrożeniem tej

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jurand Drop

dyrektywy, a różnice z innymi krajami wynikają z tego, że nasze prawo jest inne. Wydaje mi się, że pan poseł Krystian nie chciałby mieć identycznego prawa w każdym z państw europejskich.

Z pewnością nie zakładamy, że każdy podatnik jest podejrzany. Gdyby założyć, że jest tak, jak pan poseł Krystian powiedział, to wtedy każdy przepis prawa podatkowego zakładałby, że mamy do czynienia z nieuczciwą osobą. Mimo wszystko przepisy prawa podatkowego dotyczą uczciwych. Chodzi o to, żeby tych nieuczciwych nie było. Mamy sankcje, mamy kary – również te przepisy dotyczą wszystkich uczciwych. W przypadku nieuczciwych natomiast, pan poseł Tomaszewski pytał o sankcje i kary, wysokość kar i sposób ich nakładania są takie jak w przypadku innych kategorii wymienianych informacji.

Zasady nakładania kar administracyjnych przewidziano w dziale VI ustawy o wymianie informacji z innymi państwami. Tam są określone jedynie górne limity kary. Gdzieś tam jest przestrzeń. Jeśli mamy pułap, górne limity kary, to tam jest także przestrzeń do rozstrzygnięć dla szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Wymierzając karę, szef Krajowej Administracji Skarbowej powinien uwzględnić rodzaj i zakres niedopełnienia obowiązku oraz do tychczasowe wykonywanie określonych w ustawie obowiązków przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, także wysokość jego całkowitego obrotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, a w przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność – okres od rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej itd., itd. Nie będę tego rozwijał. Po prostu mamy standardowe kary za niepłacenie podatków i, powiedzmy, niedopełnienie prawa podatkowego. To jest w tym momencie analogiczne do tego, co jest zawarte w normalnym prawie podatkowym. W tej ustawie przesuwamy to prawo także na kryptoaktywa.

Automatyczna wymiana informacji z innymi administracjami... Padło tutaj pytanie także o minimalny podatek. To jest coś, co zostało wprowadzone w praktyce organów podatkowych w przypadku normalnie płaconych podatków, wobec czego tutaj rozstrzygamy to tak samo, analogicznie.

Pani posłanka Pępek pytała o wsparcie techniczne dla KAS przy bardzo dużej liczbie potencjalnych spraw związanych właśnie z raportowaniem podatków. Z tego powodu mamy koszty, o których zresztą któryś z panów posłów wspomniał. Są to koszty funkcjonowania KAS, zarówno systemów, jak i odpowiedniej obsługi tych systemów. Po to została sporządzona OSR. Chciałbym zwrócić uwagę, że koszty są jawnie przedstawione w części szóstej OSR. To odpowiednie wsparcie dla Krajowej Administracji Skarbowej będzie zapewnione w budżecie, tak jak w przypadku normalnego funkcjonowania KAS.

Pytanie pani posłanki Łośko dotyczyło fundacji rodzinnych. Chciałbym się tutaj uchylić, ponieważ oczywiście mamy... Pojawilo się to nawet w tym tygodniu czy w zeszłym, nie wiem. To sprawa, która jest normalnie rozstrzygana przez organy podatkowe. Chciałbym się tu uchylić. Na pewno docelowo chcemy mieć jasność co do wszystkich zasad podatkowych. Po to w ogóle robimy zarówno ustawę o kryptoaktywach, jak i ustawę o przekazywaniu informacji à propos opodatkowania. Robimy to po to, żeby to wszystko było logiczne, także w fundacjach rodzinnych. Jak wiemy, sprawy fundacji rodzinnych też były przedmiotem naszej pracy. Należy wszystko rozstrzygnąć, natomiast akurat w tym momencie nie chciałbym tutaj wchodzić w tę kwestię.

Jeśli chodzi o koszty po stronie administracji, to już w tym mówiłem w związku z KAS. Przewidziane wydatki w 2026 r. wyniosą 3 mln zł na DAC8 oraz 1 mln zł na DAC9. Wydatki związane są z prowadzoną analizą mającą na celu określenie zakresu koniecznych zmian. W dłuższym okresie, przez 10 lat, jak wskazaliśmy w OSR, koszty wyniosą 61 mln zł. To jest oczywiście szacunkowa kwota dotycząca opracowania, wdrożenia i utrzymania systemów teleinformatycznych przez 10 lat. Rocznie te koszty wyniosą 6 mln zł.

Pani poseł Koc pytała o wykroczenie poza prawo Unii Europejskiej. Tak jak wskazałem, nie ma tutaj wykroczenia poza prawo Unii Europejskiej. Pani posłanka Koc zadała też sporo pytań à propos ochrony danych osobowych, mechanizmów ochrony danych osobowych. Pytanie explicite dotyczyło tego, czy konsultowaliśmy się z UODO, czyli Urzędem Ochrony Danych Osobowych. Tak, konsultowaliśmy się, tak jak w przypadku wszystkich innych urzędów. Dotykamy kwestii tego, dlaczego mamy RODO, dlaczego mamy ogólne zasady i tę dużą ustawę. Właśnie po to, żeby ona wszędzie funkcjonowała, żeby mechanizmy ochrony danych osobowych we wszystkich obszarach naszego życia, a w szczególności życia gospodarczego, były takie same. Dlatego mamy RODO, dlatego np. rozmaite akty prawa europejskiego są pod tym względem oceniane i czasami są tam wprowadzane jakieś konkretne przepisy, jeśli są konieczne. Sam projekt dyrektywy DAC, już na poziomie dyrektywy, uzyskał pozytywną opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Europejski inspektor danych osobowych uznał stopień ochrony danych użytkowników w ramach DAC8 za stosowny i odpowiedni. O ile wiem, o ile sobie przypominam, to nawet na czele urzędu europejskiego inspektora danych osobowych stoi Polak, pan dr Wiewiórowski.

Natomiast my, wdrażając do naszego prawa tę dyrektywę zgodnie z zasadami, jakie są w tej dyrektywie, zachowujemy stosowny poziom ochrony danych osobowych. Oczywiście potem będzie to gdzieś tam weryfikowane, bo Komisja Europejska weryfikuje, czy państwa członkowskie wdrażają dyrektywę zgodnie z tym, co jest napisane w dyrektywach, wobec czego gdzieś ex post będzie też ocena skutków dla ochrony danych osobowych. Myślę, że to odpowiada

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jurand Drop

na pytania pani poseł Koc. Egzekucja odpowiedzialności oczywiście, tak jak powiedziałem, na poziomie ustawowym odbędzie poprzez Komisję Europejską, która sprawdza właściwość implementacji, a potem u nas to jest na poziomie UODO.

Myślę, że to też jest odpowiedź na pytania pana posła Lorka w zakresie ochrony danych osobowych, natomiast w zakresie danych wrażliwych, bo jak rozumiem, chodziło szerzej o dane wrażliwe, to znowu są ogólne zasady związane z podatkami, systemem podatkowym. Nasz system zbierania podatków, w którym już teraz jest zgromadzona bardzo duża ilość danych, ma gwarancje ustawowe i gwarancje instytucjonalne w ramach KAS i dlatego staramy się, żeby Krajowa Administracja Skarbowa dobrze funkcjonowała i to zapewniała.

Pan poseł Tumanowicz pytał jeszcze o wskaźniki i o mierniki efektywności tego. Po pierwsze, na poziomie efektywności całej ustawy to będzie weryfikacja poprzez weryfikację dyrektywy DAC8. Ewaluacja DAC8 nastąpi po 5 latach od dnia wejścia w życie ustawy. To jest przewidziane – ocena ex post.

Takim miernikiem, jaki zaproponowaliśmy – to jest w OSR – jest liczba użytkowników kryptoaktywów skierowanych do dalszych działań weryfikacyjnych na podstawie informacji otrzymanych od innych jurysdykcji w ramach automatycznej wymiany informacji objętej DAC8. Innymi słowy jest to liczba weryfikowanych podejrzeń niezgodności z przepisami podatkowymi, podejrzeń wynikających z informacji uzyskanych od państw uczestniczących. To oczywiście zweryfikuje sam system, bo możemy sobie wyobrazić, że jakiś szczegół systemu nie będzie działał i nagle będziemy mieć ich zalew albo w ogóle nie będziemy mieli żadnych. Wobec czego miernikiem będzie liczba weryfikowanych podejrzeń. Raportowanie przelamuje zasady pseudoanonimowości pozwalających na identyfikację użytkowników kryptoaktywów i zapewnienie dostępu do informacji skarbowej, do informacji o transakcjach. To jest akurat znowu na poziomie całej Unii Europejskiej. Nasze wdrożenie jest jednym z 27 wdrożeń w samej Unii Europejskiej. W innych krajach również się to odbywa, to jest gdzieś tam paralelne z implementacją MiCA – też się spotykaliśmy i dyskutowaliśmy o tej ustawie, że to jest paralelne jedno i drugie. Widzimy w różnych krajach w zachowaniach podmiotów kupujących kryptoaktywa, ale także samych firm oferujących pośrednictwo w zakresie kryptoaktywów – dostosowywanie się do sytuacji nowego prawa, nowych dyrektyw. Prawdę mówiąc, to jest trochę to, co chcieliśmy... Ja akurat gdzieś czytałem artykuł o tym, jak to w Belgii w grudniu nagle okazało się, że użytkownicy kryptoaktywów bardzo chcieli zweryfikować, udowodnić pochodzenie i legalność swoich kryptoaktywów, a także wykazać, jakie mieli wcześniej zyski. Tam nie było to opodatkowane, Belgia akurat wprowadziła

w tej chwili opodatkowanie wyższe w pewnych kategoriach kryptoaktywów.

Wobec czego wprowadzamy to w całej Unii Europejskiej. W całej Unii Europejskiej rzeczywiście jest zmiana zachowań firm pośredniczących w obrocie kryptoaktywami. To jest trochę – albo w dużej mierze – wyraz tego, że o regulację tego obszaru, oczywiście o podatkową niekoniecznie, to nie była ta część, najbardziej prosiły firmy pośredniczące w obrocie kryptoaktywami. Natomiast w przypadku MiCA to właśnie same firmy mówiły, że chcą zyskać wiarygodność. Dlaczego? Prawdę mówiąc dlatego, żeby nie działało się to, co się dzieje w ostatnich tygodniach na rynku kryptoaktywów, tzn. nagły spadek zaufania – przynajmniej tak to interpretujemy – do kryptoaktywów z jakiegoś powodu.

(Poseł Witold Tumanowicz: Zdarza się.)

No właśnie, zdarza się, więc śledzimy to. Natomiast same firmy pośredniczące w obrocie kryptoaktywami, tak jak mówiłem, uzasadniają już MiCA, lata temu zwracały się do tych, którzy mają w tym zakresie kompetencje, akurat w Europie na poziomie Unii Europejskiej, w przypadku Stanów Zjednoczonych – do rządu Stanów Zjednoczonych. *(Dzwonek)* Dlatego mamy GENIUS Act, Clarity Act, który ciągle jest nie powstał. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękujemy, panie ministrze.

Szanowni Państwo! Przywitajmy Młodzieżową Radę Miasta Ostrów Mazowiecka, która przybyła do nas na zaproszenie pana posła Mariusza Popielarza. Witamy bardzo serdecznie.

Proszę teraz sprawozdawcę komisji pana posła Tomasza Kostusia.

Poseł Tomasz Kostuś:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Zakładam, że pan minister bardzo kompletnie, rzeczowo, merytorycznie odpowiedział na pytania pań posłanek i panów posłów. Natomiast pozwolę sobie przedstawić takie trzy uwagi.

Uwaga pierwsza. Ta ustawa, ta regulacja to nie tylko wykonanie prawa Unii Europejskiej, do czego jesteśmy zobowiązani, w szczególności dyrektywy DAC9 i DAC8, ale to także przede wszystkim kierunkowo wzmocnienie systemu bezpieczeństwa na rynku kryptoaktywów, a w wymiarze operacyjnym to zamknięcie luki co do ukrywania dochodów, przenoszenia aktywów za granicę i unikania opodatkowania. Wierzę, jestem przekonany, że dzisiaj to wybrzmiało.

Co do pytań mocno szczegółowych, których przykładem było pytanie pana posła Tumanowicza, to wszystkie te kwestie są bardzo dokładnie opisane, zapisane, uzasadnione w ocenie skutków regulacji przedmiotowej

Posel Tomasz Kostuś

ustawy i tam są również zawarte inne, bardzo techniczne kwestie, do których można się odnieść.

Sprawa trzecia, ostatnia. Przypominam, że dzisiaj o godz. 15 w sali 312 w budynku U odbędzie się posiedzenie komisji finansów, na którym będziemy procedować nad, zasygnalizowanymi przez panią poseł, wniesionymi poprawkami. To będzie również okazją dla wszystkich, którzy mają niedosyt w kwestii tych odpowiedzi, żeby jeszcze wrócić do tych spraw. Tyle. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Dorota Niedziela)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Sejm ustalił, że w dyskusji...

(Poseł Witold Tumanowicz: Skończyliśmy.)

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zamykam dyskusję*).

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, marszałek Sejmu kieruje ten projekt ustawy ponownie do Komisji Finansów Publicznych w celu przedstawienia sprawozdania.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 (druki nr 2180 i 2194).

Proszę pana posła Wiesława Różyńskiego...

(Poseł Wiesław Różyński: Różyńskiego.)

...Różyńskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Sprawozdawca Wiesław Różyński:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Sprawozdanie komisji o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027, druki nr 2180 i 2194. Projekt ten jest bezpośrednim skutkiem wdrażania do polskiego porządku prawnego tych uproszczeń wspólnej polityki rolnej, które dzięki determinacji polskiej strony udało się wynegocjować i przyjąć na poziomie unijnym w trakcie polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Jednym z najważniejszych priorytetów naszej prezydencji było właśnie uproszczenie tzw. zielonej architektury wspólnej polityki rolnej. Nadrzęd-

nym celem było to, aby zachowując wszystkie kluczowe cele środowiskowe i klimatyczne, nie nakładać na polskich rolników nadmiernych, często nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych i produkcyjnych. Zmiany łączą uproszczenie zasad z realnym wsparciem finansowym, tak aby ochrona środowiska i klimatu nie oznaczała dla rolników dodatkowych obciążeń, a opierała się na dobrowolnych działaniach i rekompensacie ponoszonych kosztów. 31 grudnia 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zostało opublikowane rozporządzenie zmieniające rozporządzenie podstawowe. To właśnie na tej podstawie został przygotowany niniejszy projekt ustawy.

Najważniejsze założenia, proponowane rozwiązania projektu to, po pierwsze, uruchomienie dobrowolnego, realnie płatnego wsparcia dla rolników gospodarujących na gruntach objętych normą, czyli ochroną torfowisk i obszarów podmokłych. Wprowadzamy nową interwencję rolno-środowiskowo-klimatyczną pod nazwą: Ochrona torfowisk i obszarów podmokłych na gruntach użytkowanych rolniczo. Rolnik, który zdecyduje się na dodatkowe działania, np. utrzymanie trwałych użytków zielonych, rezygnację z głębokiej orki, zapobieganie odwadnianiu, będzie mógł otrzymać rekompensatę utraconych dochodów i poniesionych kosztów. Wsparcie obejmuje m.in. nieprzekształcanie i niezaorywanie trwałych użytków zielonych i rezygnację z tzw. głębokiej orki. Do tej pory była to tylko norma obowiązkowa. Teraz pojawiło się także adekwatne wsparcie finansowe. To bardzo ważna zmiana. Rozwiązanie to pozwoli lepiej chronić gleby organiczne, ograniczyć emisję gazów cieplarnianych oraz zachować zdolności retencjonowania wody przy jednoczesnym uwzględnieniu realiów prowadzenia gospodarstwa.

Po drugie, wydłużenie z 5 do 7 lat okresu, po którym grunt orny zostaje uznany za trwały użytek zielony. To rozwiązanie daje rolnikom 2 lata więcej swobody w planowaniu produkcji. Zmiana definicji trwałych użytków zielonych daje rolnikom większą elastyczność w planowaniu produkcji i ogranicza praktykę wykonywania niepotrzebnej orki wyłącznie po to, by uniknąć zmiany klasyfikacji gruntów. Sprzyja to mniejszemu niszczeniu struktury gleby i lepszemu zatrzymaniu wody. Działania ochronne będą się koncentrować przede wszystkim na najbardziej cennych przyrodniczo użytkach zielonych, więc grunty, które już posiadają status trwałych użytków zielonych, go nie utracą.

Ponadto projekt zawiera szereg innych bardzo potrzebnych korekt i doprecyzowań: zapewnienie ciągłości finansowania wieloletnich zobowiązań rolno-środowiskowych, klimatycznych i zalesieniowych, podjętych w ramach poprzednich programów rozwoju obszarów wiejskich, oraz umożliwienie różnicowania stawek płatności w ekoschemacie: Dobrostan zwierząt także dla bydła i trzody chlewnej, analogicznie jak jest już w wypadku owiec, koni, kóz czy drobiu. Pozwoli to lepiej dostosować poziom wsparcia do

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Wiesław Różyński

skali produkcji. Jeśli chodzi o doprecyzowanie zasad, przekazywanie informacji przez Państwową Inspekcję Pracy w zakresie warunkowości społecznej, to tylko decyzje pisemne będą podstawą do podjęcia decyzji.

Wysoka Izbo! Przyjęte rozwiązania, które przedstawił na posiedzeniu komisji pan minister rolnictwa Stefan Krajewski, odpowiadają na realne potrzeby gospodarstw i postulaty rolników dotyczące większej elastyczności w stosowaniu zasad wspólnej polityki rolnej. Zmiany te są wyczekiwane i, co najważniejsze, realnie ułatwiają codzienne prowadzenie gospodarstw. Zgodnie z projektem nowe przepisy wejdą w życie z dniem 15 marca na 2026 r., czyli od pierwszego dnia przyjmowania wniosków o płatności bezpośrednie oraz rolno-środowiskowo-klimatyczne za kampanię w 2026 r.

Równoległe w najbliższych dniach w Sejmie zaplanowano prace nad kolejnym projektem dotyczącym rolnictwa i gospodarowania gruntami, w tym również rozwiązaniami odnoszącymi się do dzierżaw rolniczych, które znacząco uprościć obowiązujące dziś zasady i ułatwią rolnikom codzienne funkcjonowanie. Do komisji została zgłoszona jedna poprawka posła Jarosława Rzepy. Art. 2 – zaproponowano, aby zastosowanie rozwiązania wdrażającego projektowaną ustawę było uzależnione od wydania przez Komisję Europejską decyzji zatwierdzającej w.w. zmiany planu.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po dokładnym przeanalizowaniu projektu jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała projekt i wnosi o przyjęcie go przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Bardzo gorąco dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych świadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych świadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego zapraszam pana posła Ryszarda Bartosika, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Ryszard Bartosik:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić stanowisko dotyczące zmiany ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027.

Szanowni Państwo! Trzeba powiedzieć, że ten projekt jest pewną ulgą dla rolników, ulgą oczekiwaną i postulowaną. Niemniej jednak daleki byłbym od

entuzjazmu, z jakim przekazał nam tutaj przed chwilą stanowisko Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi reprezentujący ją pan poseł, bowiem musimy pamiętać o tym, że to Unia Europejska nakłada tak ciężkie i trudne do wypełnienia normy. My się musimy do nich dostosować, a to, co wnosimy tą ustawą, jest pewnym uproszczeniem, ułatwieniem i dlatego należy to poprzeć.

Szanowni Państwo! Ta ustawa wprowadza nowe, dobrowolne wsparcie dla rolników, którzy mają torfowiska, obszary podmokłe objęte programem GAEC-2. To wsparcie dotyczy ochrony torfowisk i obszarów podmokłych. Rolnicy objęci tą normą będą mogli otrzymywać rekompensatę za utracone dochody. Wsparcie będzie udzielane m.in. za nieprzekształcanie, niezarywanie trwałych użytków zielonych i rezygnację z tzw. głębokiej orki.

Ustawa wprowadza też zmianę definicji trwałych użytków zielonych, co umożliwi większą elastyczność w gospodarowaniu. I tak zgodnie z nowymi przepisami okres, po którym grunt orny zostaje uznany za trwały użytek zielony, zostanie wydłużony z 5 do 7 lat. Ta zmiana daje rolnikom również większą elastyczność w planowaniu i ogranicza praktykę wykonywania niepotrzebnej orki wyłącznie po to, by unikać zmian klasyfikacji gruntów.

Wprowadzane są też zmiany polegające na lepszym dopasowaniu wsparcia w ekoschemacie: Dobrostan zwierząt. Zmiany obejmują nowe przepisy umożliwiające różnicowanie wysokości płatności dla bydła i świń, analogicznie do rozwiązań stosowanych już w odniesieniu do innych gatunków zwierząt.

W tej ustawie mówi się także o Państwowej Inspekcji Pracy, gdzie decyzjami uznawanymi i obowiązującymi rolnika będą decyzje na piśmie. Poza tym jest wiele zmian dostosowujących, wynikających ze zmian przepisów Unii Europejskiej, a także zmian, które umożliwią finansowanie wcześniej realizowanych programów.

Klub Prawo i Sprawiedliwość poprze zmiany w ustawie o zmianie ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani pośle.

Zapraszam panią poseł Katarzynę Królak, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Katarzyna Królak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zmiany proponowane w tej ustawie porządkują pewien stan, który związany jest, po pierwsze, np. z zamykaniem Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Jak każdy program unijny, w niektórych działaniach wymaga on okresów trwałości, np. przy zalesianiu. Ten okres trwałości wejdzie w czasie, kiedy już tego programu

Posel Katarzyna Królak

nie będzie. Dlatego trzeba dostosować Plan Strategiczny dla Wspólnej Polityki Rolnej. Państwa członkowskie miały możliwość podjąć decyzję odnośnie do tego, jaki okres będzie gwarantował uzyskanie statusu trwałego użytku zielonego. Polska skorzystała z okresu 7-letniego, dlatego też należy dostosować Plan Strategiczny dla Wspólnej Polityki Rolnej. Tak jak mówili poprzednicy, chodzi o pewną elastyczność, o ułatwienie rolnikom funkcjonowania.

Bardzo ważną zmianą jest ta, która dotyczy Państwowej Inspekcji Pracy, która kontroluje gospodarstwa rolne. Dzisiaj jest proponowane, żeby tylko zmiany na piśmie przekazywane do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa miały wpływ na ewentualne kary, a zmiany ustne, które można naprawić niezwłocznie albo krótko po kontroli, nie były wskazywane do ARiMR-u i żeby rolnicy nie byli karani. Wprowadzamy nową interwencję rolno-środowiskowo-klimatyczną. Ona ma ochronić ziemię cenną przyrodniczo: torfowiska, obszary podmokłe. To też jest związane z głębokością orki.

Myślę, że te zmiany, które są zaproponowane, naprawdę ułatwiają funkcjonowanie programu i porządkują sprawy, które dotyczą rolników. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Mirosława Maliszewskiego, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Mirosław Maliszewski:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! To bardzo ważna ustawa nie tylko z tego powodu, że wsłuchujemy się w głos rolników, reagujemy i przygotowujemy projekty, które mają ułatwić im życie, udzielić większego wsparcia, zmniejszyć biurokrację, ale również z tego powodu, że to ustawa, która zadaje kłam tezom, które są powtarzane od wielu lat: że Unia Europejska narzuca wszystko to, co się złego dzieje wokół rolnictwa. Kiedy mówiliśmy o planie strategicznym, przyjmując ten dokument, który jest dokumentem fundamentalnym dla polskiego rolnictwa, bo on określa wsparcie, które w tej chwili jest realizowane, kiedy pojawiły się zastrzeżenia zarówno ze strony społecznej, jak i z naszej strony, bo my jako posłowie, wnosiliśmy szereg poprawek, anonsowaliśmy te poprawki, proponowaliśmy zmiany, otrzymywaliśmy wówczas odpowiedź od ówczesnie rządzących, że nic nie możemy z tym zrobić, dlatego że to jest ta zła Unia Europejska, która narzuca na rolników ogrom obowiązków, których nie mogą spełnić, i z tego powodu powstał taki dokument.

Okazało się, że jeżeli się prowadzi racjonalną politykę, jeżeli się umie rozmawiać na poziomie europejskim, jeżeli się umie wsłuchiwać w głosy rolników, to można dokonywać pewnych zmian. Ta zmiana – mówię o normie GAEC 2 – chociaż może nie dotyczy większości rolników, jest jak gdyby fundamentalną zmianą w myśleniu, w podejściu do polityki Unii Europejskiej, bo ona już mówi, że można przeprowadzić zmiany, które są dla rolników korzystne. Ta zmiana polega mniej więcej na tym, że do tej pory była warunkowość. Wcześniej rolnik mógł otrzymać dopłatę tylko i wyłącznie wtedy, kiedy spełnił normę GAEC 2, a dzisiaj ta zmiana mówi, że rolnik, spełniając normę GAEC 2, otrzyma dodatkowe wsparcie. To jest fundamentalna zmiana w myśleniu i w podejściu do rozwiązania tego problemu. Pan poseł Wiesław Rożyński bardzo precyzyjnie i dokładnie, perfekcyjnie powiedział, co się działo na posiedzeniu komisji rolnictwa. Wówczas o tym mówiliśmy, pokazując tak naprawdę, co zmieniamy. Nawet gdyby ta skala nie była tak ogromna, jak by się wielu wydawało, to samo podejście pana ministra, resortu, zespołu pokazuje, że w mądry sposób można dokonywać dobrych zmian na rzecz rolników.

Zmiana dotycząca Państwowej Inspekcji Pracy. W czasie prac mówiliśmy też o tym, że owa warunkowość, czyli poddanie rolników kontroli Państwowej Inspekcji Pracy, może spowodować, że rolnicy lawinowo – takie głosy słyszeliśmy – utracą możliwość otrzymania wsparcia finansowego, bo nie będą spełniali oczekiwań Państwowej Inspekcji Pracy. Wtedy mówiliśmy też, że te zagrożenia są nad wyraz przesadzone. Mówiliśmy o tym, co dzisiaj znalazło swoje odzwierciedlenie w projekcie. Dzisiaj mówimy o tym, że tylko rolnicy zatrudniający na podstawie klasycznej umowy o pracę mogą być poddani takim kontrolom. A to, co dzisiaj się dzieje w tym projekcie w zakresie relacji z Państwową Inspekcją Pracy, to jest właśnie wyjście naprzeciw oczekiwaniom rolników, tak aby przez tę instytucję nie byli nękani, aby ona im nie przeszkadzała w realizacji tego, co robią w swoich gospodarstwach. I to się faktycznie dzieje.

Nie sposób więc mieć do tego projektu jakiegokolwiek negatywnych uwag. Bardzo się cieszę, że nawet te strony, te środowiska polityczne, które mają zastrzeżenia do wszystkiego, co wnosi ministerstwo rolnictwa, za mocno się w tej sprawie nie odzywają, niejako trochę przyznając się do własnych błędów, a niejako gratulując tych rozwiązań, które przedstawił resort rolnictwa. Z tego powodu nasz klub nie zachowa się inaczej, tylko poprze ten projekt w toku dalszych prac parlamentarnych.

Dziękuję, panie ministrze, za tę zmianę. To jest dobry kierunek, w stronę spełnienia oczekiwań rolników. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Bożennę Hołownię, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Poseł Bożenna Hołownia:

Pani Marszałek! Koledzy i Koleżanki Posłowie! Odnosząc się do tego projektu ustawy, nie mogę sobie darować tego, żeby nie opowiedzieć o niej z punktu widzenia hydrologa, czyli osoby, która od dawna oczekiwała, że zostaną wprowadzone jakieś regulacje prawne, które będą zachęcały rolników do tego, żeby oszczędzali wodę w sposób naturalny, a nie żebyśmy wydawali ogromne pieniądze na tworzenie retencji sztucznej. Ta ustawa ten warunek spełnia. W tej chwili rolnikom, którzy walczyli o każdy kawałek ziemi uprawnej, będzie się również opłacało zachować te fragmenty, które mogą zatrzymać wodę w glebie. Sytuacja hydrologiczna Polski w tej chwili jest na tyle dramatyczna, że uzupełnienie retencji gruntowej zajmie nam najbliższe 2 lata, pod warunkiem że będzie bardzo często padało. Możemy to zatrzymać, zatrzymując każdą kroplę wody w glebie. Tak długo, jak długo rolnicy byli z tego powodu stratni, było to praktycznie niemożliwe. Ale mam nadzieję, że w tej chwili, kiedy już będą wyrównane straty rolnicze, to gromadzenie wody i troska o retencję bardzo nam szybko pomoże i poprawi warunki wodne w kraju, co również będzie plusem dla rolnictwa. Z mojego punktu widzenia jako hydrologa jest to najważniejsza i najbardziej pożyteczna część tej ustawy, aczkolwiek wszystkie inne usprawnienia i wszystkie dodatkowe regulacje, które idą w kierunku spełnienia warunków narzuconych przez Unię Europejską, też są przydatne. Myślę, że po tym, jak się okaże, że takie rozwiązania mają sens, troszkę szybciej i lepiej zaczniemy wdrażać w ogóle dyrektywę wodną Unii Europejskiej. Bo za kilkanaście lat naprawdę będziemy mieli bardzo poważny problem z wodą. Klub Polski 2050 oczywiście zgłasza za uchwaleniem tej ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza, klub parlamentarny Konfederacja.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt ustawy zmieniający definicję trwałych terenów zielonych wydłuża okres, po którym grunt orny może zostać uznany za trwały teren zielony, z dotychczasowych 5 lat do 7 lat. To dobra wiadomość dla rolników, którzy są zmuszani do niepotrzebnego orania łąk i pastwisk, by uniknąć zabetonowania statusu TUZ. Rozumiem, że zmiana wynika z rozporządzenia unijnego i że państwa członkowskie mają pewną dobrowolność w ustalaniu okresu. Problem w tym, że ten projekt nadal utrzymuje ograniczenia administracyjne i praktyczne, jeśli chodzi o polskich rolników, którzy już dzisiaj

zmagają się z wieloma regulacjami, kosztami i przeorośniętą biurokracją. Projekt przewiduje rozszerzenie listy możliwych płatności dla właścicieli gruntów w ramach programów ochronnych torfowisk, obszarów podmokłych, cennych siedlisk oraz wprowadza premie za zalesienia, tylko że płacenie premiami nie rekompensuje utraty swobody gospodarowania ziemią i obciążenia budżetu państwa. Konfederacja stoi na stanowisku, że rolnik powinien mieć możliwość decydowania o własnej ziemi i prowadzenia produkcji zgodnie z potrzebami gospodarstwa. Chodzi o to, żebyśmy nie pozwolili, by regulacje unijne wchodziły w życie kosztem polskich gospodarstw, które są fundamentem bezpieczeństwa żywnościowego i suwennościowego naszego kraju. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Na tym zakończyliśmy wystąpienia w imieniu klubów i kół.

Otwieram listę osób, które się zapisały do pytań. 12 osób.

Czy ktoś z państwa posłów i posłanek chce jeszcze się zapisać do zadania pytania?

Nie widzę.

Zamykam listę.

Ustalę czas – 1 minuta.

Zaczynamy.

Pani poseł Bożenna Lisowska, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie ma pani poseł.

Pan poseł Witold Tumanowicz, klub parlamentarny Konfederacja.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam pytanie odnośnie do decyzji wydawanych przez Państwową Inspekcję Pracy w formie ustnej. Jak wskazano w ocenie skutków regulacji, decyzje w formie ustnej dotyczą uchybień, które mogą zostać naprawione w trakcie kontroli lub niezwłocznie po jej zakończeniu. Jakie to będą uchybienia? Czy istnieje ryzyko, że inspekcja pracy będzie w tym zakresie działać uznaniowo na niekorzyść rolników? Jaka będzie droga odwoławcza od decyzji wydanych ustnie? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Tracz, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Małgorzata Tracz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam pewne pytanie, bo zauważyłam pewną niespój-

Posel Małgorzata Tracz

ność. Chodzi mi o to, że z jednej strony wydłużamy ten czas przekształcenia gruntu ornego na TUZ do 7 lat, a z drugiej strony wprowadzamy tę interwencję rolno-środowiskowo-klimatyczną: ochrona torfowisk i obszarów podmokłych na terenach użytkowanych rolniczo. Czas tej interwencji to 5 lat. Czy to nie jest w jakiejś sprzeczności, że rolnik będzie chciał skorzystać z tej interwencji i po 5 latach ona mu się skończy, ale nie będzie mógł jeszcze tego terenu przekształcić w TUZ, bo tam będzie potrzebnych 7 lat. Czy to nie spowoduje, że te tereny wrócą do gruntów orných, co tak naprawdę nie będzie miało przełożenia na środowisko, bo nam chodzi o to, by tych torfowisk, terenów podmokłych było jak najwięcej. Czy ja to źle rozumiem? Czy może jest tu jakieś inne wyjaśnienie? Może da się też to gdzieś naprawić jeszcze (*Dzwonek*) w Senacie? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Grzegorza Lorka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Grzegorz Lorek:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Dwa problemy, dwa pytania. Ryzyko w ekoschematach. Zmiany w dobrostanie zwierząt mogą narzucić nowe wymogi. Mogą one być trudne do spełnienia dla mniejszych gospodarstw. Czy resort ma jakiś pomysł na to? Projekt jest głównie nastawiony na uproszczenia, jednak diabeł tkwi w szczegółach technicznych, które będą weryfikowane przez agencję. Czy będzie jakaś wykładnia dla agencji, jakieś szkolenia? Czy będzie to jednolite w skali kraju, czy też poszczególne oddziały będą miały własną wykładnię? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią posel Lidie Czechak, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Lidia Czechak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Również mam bardziej szczegółowe pytania. Czy wydłużenie okresu kwalifikacji gruntów orných ze statusu TUZ z 5 do 7 lat rzeczywiście zwiększy elastyczność gospodarowania, czy w praktyce utrudni rolnikom jednak zmianę profilu produkcji i dostosowanie do

sytuacji rynkowej? Czy nowa interwencja: ochrona torfowisk i obszarów podmokłych faktycznie w pełni zrekompensuje rolnikom utracone dochody i dodatkowe koszty, czy też wsparcie będzie niewystarczające wobec ograniczeń produkcyjnych wynikających z normy GAEC 2? Czy przeniesienie finansowania zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych i zalesieniowych z PROW do PS WPR nie stworzy jednak ryzyka pojawienia się opóźnień, komplikacji proceduralnych lub niepewności dla beneficjentów w 2026 r.? Czy rozszerzenie możliwości różnicowania stawek w ekoschemacie: dobrostan zwierząt nie doprowadzi do uznaniowości w ustaleniu współczynnika i nierównego traktowania producentów różnych gatunków zwierząt? Czy deklaracja, że projekt nie generuje dodatkowych skutków dla budżetu państwa (*Dzwonek*), jest w pełni rzetelna, biorąc pod uwagę, panie ministrze, wprowadzenie nowej interwencji rolno-środowiskowo-klimatycznej oraz kontynuację wieloletnich zobowiązań finansowanych z PS WPR? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam panią posel Annę Paluch, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Anna Paluch:

Wysoka Izbo! Dlaczego art. 4 brzmi: ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2026 r.? Dzisiaj mamy 12 lutego, jutro prawdopodobnie będziemy głosować nad tą ustawą, czyli 13 lutego, więc zostanie mniej więcej miesiąc do deklarowanego terminu wejścia w życie, a przecież dopiero za 2 tygodnie rozpatrzymy opinię Senatu i jeszcze pan prezydent ma 21 dni na analizę i ewentualne podpisanie tej ustawy. W związku z tym moje pytanie brzmi: Czy jesteście w rządzie tak niezborni, że nie potraficie na czas przygotować ustawy standardowej, która po prostu wprowadza w życie do polskiego prawa efekty zmiany rozporządzenia unijnego? Ta definicja trwałych użytków zielonych to jest oczywisty przykład, że to po prostu kalka z rozporządzenia. Czy jesteście tak niezborni, czy też po raz kolejny chcecie okazać lekceważenie panu prezydentowi, bo tak się wyżywacie w politycznych atakach na głowę naszego państwa? (*Dzwonek*)

Jeszcze jedna kwestia: te kosmetyczne zmiany dokonane w ustawie z 8 lutego 2023 r. o planie strategicznym dla wspólnej polityki rolnej...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Anna Paluch:

...pomogą rolnikom mniej więcej tyle, co umarłemu kadzidło...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam panią poseł Wiolettę Marię Kulpę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma.

Zapraszam panią poseł Marię Koc, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

(Poseł Lidia Czechak: Nie ma.)

Nie ma pani poseł.

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Pępek, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie ma.

Zapraszam pana posła Tomasza Tomaszewskiego...

(Poseł Tadeusz Tomaszewski: Tadeusza. Też na „T”.)

Przepraszam, za wolno przeskakuje, jeszcze pokazuje panią poseł Pępek. Jeszcze moment, panie pośle.

Pan poseł Tadeusz Tomaszewski, klub parlamentarny Lewicy.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Jeśli chodzi o tę nowelizację polegającą na zmianie obowiązującej definicji trwałych użytków zielonych, to pojawia się możliwość zmiany tego okresu z 5 lat na 7 lat. Chciałbym zapytać, po pierwsze: Ile w tej chwili mamy w Polsce takich trwałych użytków zielonych? Po drugie: Czy z inicjatywy rolnika, użytkownika tych gruntów będzie można przekształcić ten grunt w okresie 5, 6 lat? Ustawodawca powiedział, na wniosek Polski, że ta możliwość przekształcenia jest właśnie w ciągu 7 lat. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Ryszarda Bartosika, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Ryszard Bartosik:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Korzystając z tej okazji, chcę zapytać o to, bo poseł sprawozdawca to zapowiadał, dlaczego znów zaczynacie gnębić polskich rolników jakimś projektem ustawy dotyczącym dzierżaw rolniczych. To jest w planach. Komu i po co to jest potrzebne? Dlaczego pan się tak upiera jako minister rolnictwa, żeby szkodzić polskim rolnikom, wprowadzać dla nich nowe obciążenia, nowe kary, nowe zobowiązania, biurokrację? Jest jeszcze czas, aby pójść po rozum do głowy i zrezygnować z tego projektu.

Chciałbym się dowiedzieć, czy taki projekt jest i na jakim etapie on jest, bo po zapowiedzi widać, że będzie on szkodził polskiej wsi, polskim rolnikom, szczególnie w wielu sytuacjach, w przypadku których jest nieuregulowany status prawny gruntów ornych. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Pozwólcie państwu, że zanim zaproszę następnego posła na mównicę, to pozdrowię młodzież z Ciepłowa i Bąkowy. Jesteście z nami? Jesteście, bardzo się cieszę. Przyjechaliście na zaproszenie pani poseł Anny Kwiecień, która jest z wami, jak widzę. Jest z wami również pan burmistrz Artur Szewczyk, tak? Jest pan burmistrz? Jest pan burmistrz. Serdecznie was witam, witamy was wszyscy, którzy jesteście teraz na sali. Myślę, że będziecie mieć z tej wizyty tylko same dobre wspomnienia, a pani poseł oprowadzi was po Sejmie i wytłumaczy, na czym polega praca posła Rzeczypospolitej. Miłego zwiedzania, serdecznie pozdrawiamy. *(Oklaski)*

Zapraszam na mównicę pana posła Jarosława Krajewskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Krajewski:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania. Pierwsze dotyczy skutków finansowych proponowanej ustawy, ponieważ państwo zakładacie, że nie będzie żadnych skutków. Trudno jednak zgodzić się z takim podejściem, więc chciałbym zapytać wprost pana ministra o te skutki finansowe. Drugie dotyczy kolejnej perspektywy i tego, czy prawdą jest, że Polska straci 10,5 mld euro, jeśli chodzi o środki na dopłaty bezpośrednie dla polskich rolników w kolejnej 7-letniej perspektywie. Proszę o odpowiedź: tak czy nie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Ostatnią do zabrania głosu zapraszam panią poseł Wiolettę Marię Kulpę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wioletta Maria Kulpa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To kolejny krok w stronę ograniczenia prawa do normalnego użytkowania własnej ziemi. Zmiany mogą w praktyce oznaczać zamrażanie gruntów, spadek ich wartości oraz ryzyko utraty dopłat, zwłaszcza dla rolników gospodarujących na terenach podmokłych i mozaikowych.

Posel Wioletta Maria Kulpa

Tak zwana: dobrowolność ochrony torfowisk jest pozorna, powiązana z warunkowością dopłat. Wystarczy niejednoznaczna interpretacja urzędnika albo błąd w klasyfikacji, aby rolnik został ukarany finansowo, mimo że działał w dobrej wierze.

Wydłużenie okresu uznania gruntów z 5 do 7 lat to z kolei kolejne usztywnienie systemu, które ogranicza możliwość reagowania na zmiany rynkowe, pogodowe i produkcyjne. To nie jest elastyczność, panie ministrze, to długoterminowe wiązanie rąk gospodarstwom.

Jakie zatem twarde, zapisane w ustawie gwarancje ochronią polskiego rolnika przed utratą dopłat i sankcjami finansowymi w przypadku sporów interpretacyjnych? Dlaczego rząd zgadza się na dalsze zaostrzenie definicji TUZ kosztem swobody gospodarowania ziemią, zamiast realnie wzmacniać konkurencyjność (*Dzwonek*) i bezpieczeństwo dochodowe polskich gospodarstw? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Na tym zakończyliśmy serię pytań posłów.

Na wszystkie państwa pytania odpowie minister rolnictwa i rozwoju wsi pan Stefan Krajewski.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stefan Krajewski:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bardzo serdecznie dziękuję za głosy, które padły w trakcie tej debaty, bo co do zasady jest poparcie i zgoda, żeby te zmiany przeprowadzić. Większość klubów deklaruje wsparcie tego projektu, za co serdecznie dziękuję. Ale też na kilka pytań, które się pojawiły, warto odpowiedzieć.

Panie pośle Tumanowicz, ta ustawa daje neutralność, daje możliwość. Jak rozumiem, zachowuje pan neutralność wobec tej ustawy. Dajemy rolnikom właśnie możliwość większej elastyczności. Co do pana pytania dotyczącego decyzji inspekcji pracy, to nas interesują wyłącznie decyzje pisemne. Ich było wydanych 16 w 2025 r. Decyzje ustne dotyczą jakichś drobnych nieprawidłowości, które mają być naprawione. Jesteśmy w stałym kontakcie z inspekcją pracy, żeby w żaden sposób nie karać rolników za drobne uchybienia, ale by bardziej ich pouczać, niż karać.

Pani poseł Tracz pytała o kwestie, które oczywiście wynikają z przepisów unijnych. Właśnie się pojawiło wydłużenie tego okresu z 5 do 7 lat. Chodzi o to, żeby rolnicy nie musieli po 5 latach tego przekształcać na skutek tak naprawdę automatyzmu, który wprowadzał do tej pory to, że po 5 latach Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa uznawała te grunty za trwałe użytki zielone.

Pan poseł Lorek pytał o kwestie, czy to utrudni, czy ułatwi. To jest ułatwienie dla wszystkich gospodarstw, niezależnie od wielkości. To jest wyjście na przeciw oczekiwaniom rolników. To, co znalazło się w Europejskim Zielonym Ładzie i później w naszej krajowej implementacji, czyli w planie strategicznym, my zmieniamy. To jest kolejne ułatwienie. Tak jak wszyscy pamiętamy, najpierw zrobiliśmy, że ugorowanie może być dobrowolne, a nie obowiązkowe, zmieniliśmy okres, kiedy gleba ma być pod okrywą zieloną, ale też wprowadziliśmy dowolność, bo może być dywersyfikacja upraw albo zmianowanie, co wypełnia kolejne przepisy unijne.

Pani poseł Czechak, 7 lat w żaden sposób nie niesie negatywnych skutków, bo to jest właśnie ułatwienie. Było automatyczne przekształcanie przez agencję po 5 latach, a będzie po 7 i rolnicy mają tę możliwość.

Pani poseł Paluch pytała o to, dlaczego dopiero teraz nad tym procedujemy, skoro przepis ma wejść 15 marca. 15 marca przyjmujemy wnioski o płatności obszarowe w 2026 r. Rozporządzenie unijne zostało wydane 1 stycznia, obowiązuje od 1 stycznia, więc tu jeszcze musieliśmy oczywiście przeprowadzić konsultacje społeczne i sprawdzić oddziaływanie na środowisko tych zmian. To wszystko było przedmiotem debaty. Po to prowadzimy to sprawnie w parlamencie, żeby pan prezydent miał jak najdłuższy czas na podpisanie tych zmian. Z szacunkiem podchodzimy do każdej zajmowanej funkcji w państwie, tym bardziej oczywiście do funkcji prezydenta.

Pan poseł Tomaszewski pytał o kwestię, jak to dzisiaj wygląda. W agencji po 5. roku jest 187 tys. rolników, w których przypadku byłyby dokonane zmiany na trwałe użytki zielone, a jako TUZ-y deklaryowanych jest ok. 3 mln ha.

Panie pośle Bartosik, do projektu dotyczącego dzierżaw będę się odnosił, gdy nad tym projektem będziemy procedować w Sejmie. Po to wprowadzamy te wszystkie zmiany, żeby dostawali pieniądze faktycznie aktywni, czynni rolnicy, a nie ci, którzy są tylko właścicielami, a nie są aktywnymi rolnikami.

Pan poseł Jarosław Krajewski pytał o skutki. Nie ma skutków dla budżetu krajowego, bo to są rzeczy wynikające bezpośrednio z budżetu unijnego, z budżetu, który jest zarezerwowany dla planu strategicznego. Oczywiście co do przyszłej perspektywy budżetowej, to walczymy o to, żeby ten budżet był rekordowy, żeby pieniądze popłynęły i do rolników, i na obszary wiejskie, i na wzmacnianie przetwórstwa, konkurencyjności. Ta debata tak naprawdę rozpoczęła się na forum Unii Europejskiej, ale nie odpuszczamy i będziemy robić wszystko, by te pieniądze były jak największe.

Pani poseł Kulpa, myślę, że odpowiemy pani na piśmie, bo zupełnie pani nie zrozumiała założeń tych zmian i chyba nie jestem w stanie tego w krótkim czasie wytłumaczyć. Odniesiemy się punkt po punkcie, bo naprawdę totalnie odwrotnie pani poseł tutaj to komentowała, uzasadniała, niż jest to w projekcie zmian. Bardzo serdecznie dziękuję za wszystkie pytania i sugestie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Zapraszam sprawozdawcę komisji pana posła Wiesława Różyńskiego.

Poseł Wiesław Różyński:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pan minister Stefan Krajewski szczegółowo odpowiedział na wszystkie pytania. W imieniu komisji chciałbym jeszcze raz podkreślić, że przyjęte rozwiązania odpowiadają na realne potrzeby gospodarstw i postulaty rolników dotyczące większej elastyczności w stosowaniu zasad wspólnej polityki rolnej. Zmiany te są wyczekiwane i co najważniejsze, realnie ułatwiają codzienne prowadzenie gospodarstw. Wspomnę o wydłużeniu z 5 do 7 lat okresu, po którym grunt orny zostaje uznany za trwały użytek zielony. Zapewnienie, bardzo ważne, ciągłości finansowania wieloletnich zobowiązań w ramach poprzednich programów rozwoju obszarów wiejskich, umożliwienie różnicowania stawek płatności w ekoschematach, dobrostan zwierząt – te oraz inne rozwiązania, które zasługują na poparcie.

Chciałbym tutaj podziękować panu ministrowi za szybkie działania. Jest to obszerny dokument, a w tak krótkim czasie udało się zmobilizować. Wszystkie kluby jednogłośnie na posiedzeniu komisji go przyjęły, za co bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Zamykam dyskusję*).

Do trzeciego czytania projektu ustawy przystąpiemy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE (druki nr 2227 i 2228).

Proszę pana posła Andrzeja Grzyba o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Andrzej Grzyb:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo Ministrze! Połączone Komisje: Obrony Narodowej i Finansów Publicznych rozpatrzyły zgodnie ze skierowaniem Marszałka Sejmu w pierwszym czytaniu projekt ustawy o finansowym instrumencie zwiększania bezpieczeństwa, który został przedłożony Wysokiemu Sejmowi w druku nr 2227. Jednocześnie

połączone komisje przygotowały sprawozdanie z pierwszego czytania i kierują projekt do Wysokiej Izby do dalszych prac parlamentarnych.

Projekt przyjęty na wczorajszym posiedzeniu Rady Ministrów w trybie pilnym został skierowany do Sejmu i jednocześnie został przez połączone komisje rozpatrzony w skróconym terminie zgodnie z regulaminem Sejmu z uwagi na pilność terminu wejścia ustawy w życie, który jest motywowany koniecznością, ale zarazem możliwością dysponowania funduszem SAFE już od marca 2026 r., zważywszy na możliwość uzyskania przez Polskę 15% zaliczki.

Ustawa w gruncie rzeczy, można byłoby powiedzieć, ma charakter techniczny, bowiem określa zasady funkcjonowania funduszu, finansowego instrumentu zwiększania bezpieczeństwa, określa zasady kontroli, audytu, wykorzystania środków z SAFE, ustala również dysponenta pożyczek z programu SAFE, wskazując jako bank obsługujący Bank Gospodarstwa Krajowego.

Fundusz SAFE jest efektem prac polskiej prezydencji w Unii Europejskiej. To mechanizm, w którym przewidziano ponad 160 mld euro, z których Polska ma możliwość uzyskania 43,7 mld euro w formie pożyczki. Fundusz SAFE to program preferencyjnych pożyczek na zakupy obronne oraz infrastrukturalne inwestycje służące obronności oraz bezpieczeństwu, zatem będą mogły być tutaj sfinansowane pewne zadania, zakupy przede wszystkim dla polskich Sił Zbrojnych, ale również dla policji i straży granicznej oraz niektóre projekty infrastrukturalne, które są ściśle związane ze zdolnościami obronnymi państwa.

Należy dodać, że przyjęcie funduszu SAFE odbyło się w nadzwyczaj szybkim terminie przez Komisję, Parlament i w ramach prowadzonej przez Polskę prezydencji, bowiem nadzwyczajność tego polega na tym, że inicjatywa ta mogłaby zostać zrealizowana praktycznie w pół roku. Stąd też należy uznać, że to duży sukces polskiej prezydencji. Jest to znak, że można być skutecznym w okresie stosunkowo krótkiego, półrocznego przewodniczenia w Radzie Unii Europejskiej.

Wszystkie zamierzenia związane z inwestycjami, zakupami w ramach tego programu będą zwolnione z podatku VAT, a okres spłaty tej pożyczki będzie wynosił 45 lat, z 10-letnim okresem wakacji od spłaty kapitału. Szacowany koszt obsługi oprocentowania pożyczek wyniesie 3% w stosunku rocznym. Ministerstwo przedstawiło koszt obsługi pozyskania pożyczki w porównaniu z samodzielnym staraniem się naszego kraju o uzyskanie podobnej pożyczki na rynkach finansowych i według wycień Ministerstwa Finansów oprocentowanie to byłoby wyższe o 0,7 punktu procentowego w wypadku starań naszego kraju, a przy pozyskaniu podobnej pożyczki przez Bank Gospodarstwa Krajowego – o 1,3 punktu procentowego. Zatem według Ministerstwa Finansów Polska, korzystając z pożyczki z programu SAFE, może zaoszczędzić na obsłudze tejże pożyczki ok. 36 mld zł w porównaniu z samodzielnym uzyskiwaniem podobnego finansowania na rynkach finansowych.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Andrzej Grzyb

Bezpośrednio po podpisaniu umowy pożyczki w marcu 2026 r. Polska otrzyma 15% z ogólnej przyznanej kwoty pożyczki, z której będą mogły być opłacone już realizowane zamówienia przygotowane przez Agencję Uzbrojenia. Prawie ponad 89% zamówień, według informacji ministra obrony narodowej, będzie wykonanych przez polski sektor zbrojeniowy, zarówno państwowy, jak i prywatny. Podstawą zaś opracowania tego programu zamówień czy wykazu zamówień jest „Program rozwoju Sił Zbrojnych na lata 2025–2039”, który został podpisany przez ministra obrony narodowej w grudniu ub.r. Listę zamówień przygotował Sztab Generalny Wojska Polskiego. Potrzeby, według informacji Sztabu Generalnego, były oczywiście dużo większe niż finalnie przedstawiona lista, która została przedstawiona pełnomocnikowi, a dalej rządowi Rzeczypospolitej Polskiej, który to zatwierdził.

Ten projekt został skierowany w listopadzie ub.r. do Komisji Europejskiej. Po przeglądzie wszystkich proponowanych inwestycji niektóre z nich zostały wyłączone z tego wykazu, zastąpione innymi inwestycjami, ponieważ nie spełniały wytycznych związanych z programem SAFE i zostały zatwierdzone przez Komisję Europejską. Sztab Generalny Wojska Polskiego dokonał selekcji i umieścił w nim potrzeby najpilniejsze, a zarazem zgodne ze specyfikacją wymagań programu SAFE. W ocenie Sztabu Generalnego na ogólną kwotę niespełna 190 mld zł, po przeliczeniu wobec obecnego kursu, zamówienia, które były przewidziane już do realizacji, czy to z budżetu MON, czy z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych w tymże programie, będą stanowiły kwotę ok. 130 mld. Oczywiście jest to kwota szacunkowa, zważywszy na to, że to dopiero będą zamówienia, które zostaną wykonane, one są przygotowane, ale dopiero będą wykonywane. A ok. 60 mld będą stanowiły te zamówienia, które są zupełnie nowe i które wcześniej nie były uwzględnione w tych dwóch źródłach finansowania, z budżetu oraz Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych.

Uruchomienie finansowania potrzeb obronnych z pożyczki z mechanizmu SAFE uzupełnia zatem finansowanie z budżetu państwa z części: Obrona narodowa oraz Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, ponieważ również niektóre elementy będą finansowane w Policji oraz Straży Granicznej oraz w projektach infrastrukturalnych, zatem dotyczy to również instytucji, które podlegają ministrowi spraw wewnętrznych i administracji oraz ministrowi infrastruktury.

To spowoduje też uwolnienie dodatkowych możliwości finansowania zamówień na sprzęt w państwach pozaunijnych, a zatem na sprzęt, który kupujemy m.in. w Stanach Zjednoczonych – tam ta kwota zamówień sięga 200 mld zł – oraz w Korei Południowej. Pożyczka SAFE w żadnym razie nie prowadzi do wygaszenia finansowania z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, który został powołany ustawą o obronie Ojczyzny. Pojawiały

się w przestrzeni medialnej, publicznej takie obawy, że może prowadzić to do takiej sytuacji. Więc tutaj demontuję w imieniu połączonych komisji, że nic takiego nie będzie miało miejsca. Obsługa spłaty pożyczki będzie prowadzona z budżetu państwa. I w żadnym z przepisów w projekcie ustawy, który dzisiaj tutaj sprawozdaję, nie ma zapisu, który zobowiązywałby do spłaty pożyczki SAFE z budżetu MON: obrona narodowa.

W dyskusji w czasie pierwszego czytania również były podnoszone kwestie zamówień na dostawy sprzętu i wyposażenia. Zamówienia na uzbrojenie, sprzęt, amunicję dla Sił Zbrojnych będą dokonywane, tak jak dotychczas, przez Agencję Uzbrojenia, a odpowiednio przez Straż Ganiczną, Policję oraz agendy Ministerstwa Infrastruktury w tej części, która dotyczy akurat służb podległych Ministerstwu Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Ministerstwu Infrastruktury.

W przypadku zamówień dla Sił Zbrojnych z funduszu SAFE będą sfinansowane również zamówienia, które są już w trakcie realizacji. Te, które pół roku przed wejściem akurat tego porozumienia zostały już podjęte.

Również była konieczność wyjaśnienia kwestii tzw. kamieni milowych. W ustawie nie są one tożsame z kamieniami milowymi w KPO. Czym są tu, że tak powiem, podnoszone kamienie milowe? Są to etapy wykonania każdego kontraktu, które obejmują: wybór wykonawcy, podpisanie umowy i pierwszą dostawę.

Trzeba powiedzieć, że instrument finansowy SAFE obliguje nas, aby wykonane zostały te dostawy do końca 2030 r. Stąd też może czasami zaistnieć taka sytuacja, że zamiast proponowanych czy przewidywanych dostawców, którzy ewentualnie nie będą mogli się wywiązać z tych dostaw, zajdzie konieczność zmiany dostawcy określonego zamówienia.

Chciałbym też wyjaśnić, że z funduszu SAFE nie będą finansowane inwestycje w firmach, zarówno państwowych, jak i prywatnych, które związane są z poszerzeniem ich możliwości produkcyjnych. Tylko będzie to finansowanie konkretnie zamówionego sprzętu, uzbrojenia, amunicji czy innych elementów, które są w projekcie. Wykaz tychże zamówień jest na razie wykazem zastrzeżonym. Jednak posłowie zarówno komisji obrony, jak i Komisji Finansów Publicznych mogli się z nim zapoznać, choć w wypadku Komisji Finansów Publicznych, co przyznaję, był to relatywnie krótki okres. Komisja Obrony Narodowej miała natomiast okazję przedyskutowania tej sprawy dwukrotnie, również w ramach posiedzenia zamkniętego.

Do samego projektu ustawy zgłoszono sześć poprawek, w tym również propozycję wprowadzenia poprawki w formie preambuły, która to m.in. odnosiłaby się do stwierdzenia, że ta ustawa nie podlega m.in. mechanizmowi warunkowości, o czym nie ma w ogóle w ustawie mowy. Wnioskodawcy proponowali również, aby podwyższyć wydatki na obronność do 6% PKB, niejako argumentując to tym, że w ten sposób wprowadzenie pożyczki SAFE nie doprowadzi do zredukowania wydatków bezpośrednio z budżetu czy też z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych. Po wyjaśnieniu okazuje się, że regulacja ta jest wprowadzona do

Poseł Sprawozdawca Andrzej Grzyb

ustawy o obronie Ojczyzny i to tam byłyby właściwa regulacja co do wysokości nakładów na obronność w stosunku do PKB. Podobnie dotyczy to m.in. udziału zamówień z funduszu SAFE w polskim przemyśle zbrojeniowym. Wnioskodawcy proponowali tutaj, aby ten udział był nienizszy niż 89%, co byłoby zgodne z deklaracjami m.in. ministra obrony narodowej i innych członków rządu.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chcę powiedzieć, że dyskusja była bardzo ożywiona. Mam nadzieję, że w trakcie tej dyskusji zostały wyjaśnione wszystkie wątpliwości, które zostały zgłoszone w ramach dyskusji ogólnej nad projektem, jak również w trakcie rozpatrywania poszczególnych artykułów projektu ustawy. W finale połączone komisje przegłosowały, zaaprobowaly projekt sprawozdania przy 44 głosach za, 27 przeciw i 1 głosie wstrzymującym się. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego do zabrania gosu zapraszam pana pośła Andrzeja Śliwkę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Andrzej Śliwka:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani minister Sobkowiak wielokrotnie mówiła, że ten program to wielki sukces. Szkoda, że ten sukces trzymacie w tajemnicy. Wysłaliście wniosek do Komisji Europejskiej bowiem bez zgody Sejmu, bez zgody prezydenta, przed przyjęciem Programu Rozwoju Sił Zbrojnych na lata 2025–2039. Przez ostatnie miesiące zadawaliśmy wiele merytorycznych pytań. Niestety państwo w ostatnich dniach, w ostatnich tygodniach uciekaliście od odpowiedzi na te pytania.

Zacznę od samego początku. Lista zadań, która została tam wskazana, powinna w części ogólnej być otwartą listą zadań. Państwo jako polscy podatnicy, jako polscy parlamentarzyści powinniście doskonale wiedzieć, co tam jest. Niestety rządzący tę listę w części ogólnej utajili. Tymczasem część projektów, które tam są, to projekty refinansowane. W związku z powyższym są projekty, które już są jawne, ale rządzący nie chcą udostępnić opinii publicznej, co tam się znajduje, przynajmniej w części ogólnej, tak jak to zrobili Rumunii...

Kolejna kwestia: sama lista. My nie kwestionujemy tego, że na tej liście znajduje się wiele ważnych potrzeb.

Zgadzamy się z tym, że jest tam wiele projektów, które wymagają wsparcia. Są to projekty, których wsparcie z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych już jest zaplanowane. Są tam zaplanowane projekty, które będą finansowane z części 29. ministra obrony narodowej. Mamy jednak wątpliwości i żądamy wyjaśnień co do niektórych pozycji: co do gradacji potrzeb, co do wskazanych wykonawców, ich zdolności, co do tego, czy posiadają technologie, czy posiadają licencje, czy nie są to firmy krzaki. Bo realnie państwo na te pytania w Wysokiej Izbie nie odpowiedzieliście.

W przestrzeni medialnej państwo mówicie o tym, że to jest dodatkowa kasa. Pan minister Sikorski użył nawet takiego zwrotu: tsunami pieniędzy. Tylko problem się pojawił, kiedy państwo przedstawiliście ten projekt ustawy. W art. 23 okazuje się, że to nie jest tsunami pieniędzy. Okazuje się, że to są środki do wydatkowania do limitu wskazanego w Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych. Wynika z tego, że te środki, które państwo planujecie pożyczyc... Bo warto powiedzieć o tym, że jest to pożyczka, nie dotacja, nie donacja, tylko pożyczka. Jest to działanie w ramach pewnego wspólnotowego, europejskiego długu, a te środki nie są dodatkowymi środkami. Dlatego też składaliśmy i będziemy składali poprawkę, która zabezpieczy to, zapewni, że nie będzie to przesunięcie środków, wypchnięcie polskiego pieniądza europejskim pieniądzem, tylko że te środki realnie trafią tam, gdzie należy, jeżeli państwo rzeczywiście chcecie, żeby te środki były.

Kolejną kwestią jest ryzyko związane z wygaszeniem Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych. To jest realne ryzyko. To, że państwo powołujecie kolejny fundusz, ma na celu w naszym przekonaniu wygaszenie Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, w ramach którego dzisiaj są zawierane kontrakty dotyczące zarówno polskiego przemysłu zbrojeniowego – i nie chodzi tylko o produkowanie w Polsce, o czym za chwilę będę mówił, tylko o polski przemysł zbrojeniowy – ale także najlepszych sprzętów, które kupujemy i w Korei, i w Stanach Zjednoczonych.

Kwestia obsługi zadłużenia, bo to także było przedmiotem dyskusji. Pan premier Koźniak-Kamysz powiedział o tym, że koszty obsługi zadłużenia odnoszące się do funduszu wsparcia i nowego funduszu, który państwo chcecie powołać, nowego pozabudżetowego funduszu, będą pokrywane nie z budżetu MON, tylko zgodnie z projektem ustawy – jest tam to wprost napisane – z budżetu państwa. Jeżeli jest to pokrywane z budżetu państwa, to także z części 29. Czego w tym nie rozumiecie? Złożyliśmy poprawkę, która wychodziła naprzeciw temu, co mówił premier Koźniak-Kamysz. Niestety wy, szanowni państwo, głosowaliście przeciwko temu, co powiedział pan premier Koźniak-Kamysz. Dlatego złożymy tę poprawkę jeszcze raz.

Kolejna kwestia: 80% albo 89% w polskim przemyśle obronnym. Dziś już wiemy, jak zdefiniowany został ten polski przemysł obronny. Chodzi tu o spółki działające na prawie polskim, ale np. z kapitałem zagranicznym. To powiedział wprost pan premier Koźniak-Kamysz.

Posel Andrzej Śliwka

No to rzeczywiście mamy inną definicję polskiego przemysłu obronnego. A różnica między 80 a 89% to jest mniej więcej 16,5 mld zł, mniej więcej 280 sztuk Borsuka czy 30 nowych myśliwców F-35. A więc rzeczywiście chcielibyśmy poznać, jak to wygląda, czy ci wszyscy wykonawcy, którzy są tam wskazani, faktycznie mają swoich podwykonawców, dostawców na terytorium Rzeczypospolitej, z terytorium Rzeczypospolitej.

Co do kwestii związanych z ochroną antykorupcyjną – państwo w ogóle całkowicie ten temat prześpaliście, dlatego w tym zakresie również będziemy składali poprawki (*Dzwonek*), bo jesteśmy przekonani, że ta sprawa wymaga absolutnie fundamentalnej ochrony ze strony służb specjalnych.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Posel Andrzej Śliwka:

Kończę, pani marszałek.

Dwie kwestie na sam koniec. Składamy również poprawki dotyczące Ukrainy, bo nie może być takiej sytuacji...

(*Głos z sali: Czas!*)

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle. Ustalmy...

(*Głos z sali: Kaczyńskiemu powiedz.*)

Dziękuję bardzo, panie pośle. 15 sekund.

Posel Andrzej Śliwka:

Pani marszałek, temat merytoryczny, bardzo bym prosił...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Ja wiem, ale miał pan 5 minut.

(*Głos z sali: To jest poważny temat.*)

Proszę dokończyć zdanie, dobrze? Proszę dokończyć zdanie.

(*Wicemarszałek włącza mikrofon*)

Posel Andrzej Śliwka:

...temat związany z Ukrainą, dlatego składamy także poprawkę, żeby nie było żadnych wątpliwości, gdzie te środki mają trafić.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Posel Andrzej Śliwka:

I kwestia, pani marszałek, już ostatnia.

(*Głos z sali: Nie, no naprawdę...*)

To są poprawki, które składam na ręce pani marszałek. Mogę jasno powiedzieć: chcemy, żeby był zabezpieczony interes polskiego przemysłu zbrojeniowego...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, proszę o poprawki. Dziękuję bardzo.

(*Minister Finansów i Gospodarki Andrzej Domański: Pani marszałek...*)

Tak, oczywiście.

Bardzo proszę, pan minister Domański.

(*Posel Michał Krawczyk: Trzeba sprostować kłamstwo.*)

Minister Finansów i Gospodarki Andrzej Domański:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam nadzieję, że dla nikogo na tej sali nie ulega najmniejszej wątpliwości, że polska armia musi modernizować się dziś – nie za 5, nie za 10, nie za 20 lat, tylko dziś. Nie ulega też wątpliwości, że jest to proces, który wymaga potężnych nakładów finansowych. Chcę powiedzieć dzisiaj bardzo wyraźnie: nie ma efektywniejszego ani tańszego źródła finansowania tego wysiłku obronnego, wysiłku włożonego w modernizację polskiej armii niż program SAFE. (*Oklaski*)

A teraz konkrety i liczby. Szacujemy, że różnica pomiędzy kosztem sfinansowania – w punktach procentowych, a właściwie w punktach bazowych – z budżetu państwa a kosztem sfinansowania z pożyczki udzielonej w ramach SAFE wyniesie od 70 do 100 punktów bazowych. Różnica pomiędzy finansowaniem z programu SAFE a finansowaniem z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych będzie jeszcze większa i może sięgnąć nawet 150 punktów bazowych, czyli 1,5 punktu procentowego. Co to oznacza? Potężne, potężne oszczędności sięgające od 36 do nawet 60 mld zł.

(*Głos z sali: Bzdura.*)

Minister Finansów i Gospodarki Andrzej Domański

To są liczby i to są fakty, które moim zdaniem bardzo jednoznacznie wskazują, jak bardzo program SAFE opłaca się Polsce, opłaca się polskim podatnikom.

Czas również rozwiać inne półprawdy i fake newsy, które padają w przestrzeni publicznej. Chciałbym bardzo wyraźnie powiedzieć, że ani kapitał, ani odsetki od programu SAFE nie będą spłacane z części 29 budżetu.

(Głos z sali: To wpiszcie to. Wpiszcie to do ustawy.)

I co być może najważniejsze, ponad 80% środków z funduszu SAFE będzie wydane tu, w Polsce, na zakup sprzętu produkowanego w naszym kraju. *(Oklaski)* Dzięki tym środkom będzie budowana siła polskiego przemysłu obronnego. To jest absolutnie kluczowe dla budowy odporności i bezpieczeństwa naszego kraju. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Joannę Kluzik-Rostkowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Joanna Kluzik-Rostkowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Ministrowie! Panie pośle przedstawicielu PiS-u, moje zadziwienie nie zna granic. Mam takie przeświadczenie, że wy przez noc przemyśleliście różne rzeczy, bo to pana wystąpienie dzisiaj było w zupełnie innym tonie niż 4-godzinna awantura, którą zafundowaliście nam wczoraj.

(Poseł Andrzej Śliwka: Do mnie pani mówi? Naprawdę do mnie pani mówi?)

Tak że mam nadzieję, że do końca dojdziemy już w zgodzie, i mam nadzieję, że już dzisiaj rozumiecie to...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Panie pośle Śliwka, naprawdę zwracam panu uwagę.

Poseł Joanna Kluzik-Rostkowska:

...czego nie rozumieliście wczoraj, że to polski Sztab Generalny decydował o tym, jakiego sprzętu potrzebujemy, i że firmy takie jak Huta Stalowa Wola, WB Electronics, APS i Mesko to są polskie firmy, a nie przedstawiciele zachodnich koncernów. Jeśli to rozumieliście, to ja naprawdę bardzo się z tego cieszę.

Ten program jest czymś zupełnie oczywistym. My tego potrzebujemy i mam nadzieję, że po wczoraj wy też to zrozumieliście. W głowie mam tylko jeszcze jedno pytanie. Czy prezydent będący z waszego ugrupowania również zmienił zdanie na ten temat i czy możemy liczyć na to, że na końcu tej drogi, kiedy przeprowadzimy tę ustawę przez cały parlament, możemy liczyć na podpis? Dlatego że gdyby miało się okazać, że nie będzie podpisu pod tą ustawą, to ja widzę dwa zagrożenia. Pierwsze zagrożenie jest polityczne, dlatego że nieprzyjęcie tej ustawy powoduje, że my w sensie uzbrajania Polski, czynienia jej bezpieczną, jesteśmy w trudniejszym miejscu. Tak że prezydent będzie obarczony – ja go obarczam, my go obarczamy – tym, że wstrzymuje sytuację, w której Polska w sensie uzbrojenia może być bezpieczna. Ale jest również inne zagrożenie, które widzę, że natychmiast lobbyści wielkich zagranicznych koncernów zbrojeniowych zaczną chodzić po Warszawie i proponować swój sprzęt, bo sytuację mamy taką, że w momencie, kiedy rząd PiS-u zorientował się, że sytuacja już przestaje być spokojna i zaczyna się wojna, zaczęły się bardzo intensywne zakupy, wszystkie w formule potrzeby bezprzetargowej, pilnej potrzeby.

(Głos z sali: Pilna potrzeba operacyjna.)

Wtedy zaczęliśmy wydawać bardzo duże pieniądze, kupując sprzęt z półki. Efekt jest taki, że 80% tych pieniędzy już zawsze będzie poza Polską. Mówimy o sytuacji, w której nie tylko zapłaciliśmy za granicą za ten sprzęt, lecz również będziemy ten sprzęt przez najbliższe 20, 30, 40 lat utrzymywać, dalej płacąc tym zagranicznym koncernom, od których to zostało kupione.

Program SAFE daje Polsce szansę odwrócenia tej sytuacji, czyli stworzenia sytuacji, w której 80% czy ponad 80% pieniędzy zostaje tutaj, w Polsce. I to jest nie tylko kwestia tych pieniędzy, które zostaną dedykowane, przeznaczone w Polsce na zakup tego sprzętu, lecz to jest również sytuacja, w której przez najbliższe 30–40 lat będziemy inwestować pieniądze w polski przemysł.

Naprawdę byłam wczoraj bardzo zadziwiona, że ktoś może uważać, że program SAFE jest tym programem, który nie ma mieć racji bytu w polskiej przestrzeni. Naprawdę cieszę się, że PiS mocno zmienił swoją retorykę od wczoraj...

(Poseł Andrzej Śliwka: Nie, to jest nasza poprawka.)

...i mam nadzieję – zwracam się tu do przedstawicieli Kancelarii Prezydenta – że również Kancelaria Prezydenta zrozumie, że w naszym wspólnym interesie jest budowanie bezpieczeństwa Polski, jest budowanie polskiego przemysłu. Do niedawna to było 24% pieniędzy, które są wydawane w polskim przemyśle. Dzisiaj, po 2 latach naszych rządów, to jest 35% i naprawdę byłoby dobrze, gdyby ta liczba stale rosła. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Witolda Zembaczyńskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Witold Zembaczyński:

Wielce Szanowna Pani Marszałkini! Wysoki Sejmie! Szanowni Państwo Ministrowie! To jest dorobek polskiej prezydencji. Nie zapominajmy o tym. To dzięki partnerstwu europejskiemu, dzięki pozycji rządu Donalda Tuska w Europie możemy korzystać z europejskich pieniędzy, żeby budować drogę do naszej autonomii strategicznej.

Potrzebujemy naszych zdolności produkcyjnych tu i teraz, tu, na miejscu. Bardzo się dziwię, że jest taka próba transferowania wiecznie pieniędzy polskich podatników za ocean, za dalekie morza. Powinniśmy wydawać te pieniądze tutaj (*Dzwonek*), one powinny pracować dla Polski. Dzięki programowi SAFE tak się stanie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Andrzeja Grzyba, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Andrzej Grzyb:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo Ministrowie! Chciałbym najpierw powiedzieć w imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe, że wypada na tej sali podziękować wszystkim tym, którzy byli zaangażowani w przygotowanie programu SAFE w czasie polskiej prezydencji. (*Oklaski*) Gdyby nie ta inicjatywa, to dzisiaj nie mielibyśmy o czym rozmawiać, a nawet nie moglibyśmy się spierać się o to, czy zasadne jest korzystanie z SAFE, czy nie. Po prostu musielibyśmy korzystać tylko z własnego budżetu oraz z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, który został przyjęty ustawą o obronie Ojczyzny.

Tym razem mamy ten dylemat, który jest dylematem szczęśliwym, jak z nowego instrumentu, który został przyjęty w trakcie polskiej prezydencji, można stworzyć przyspieszony program finansowania modernizacji i rozwoju polskich Sił Zbrojnych, a poprzez złożone zamówienia, głównie w polskim przemyśle zbrojeniowym, również zwiększyć jego możliwości zarówno rozwoju, jak i pilnej modernizacji, również rozwoju technologicznego. Przecież to są główne cele, które osiągniemy w zdecydowanie krótkim czasie.

Jeżeli poleglibyśmy tylko i wyłącznie na budżecie państwa, a wiemy, że on jest napięty, i poleglibyśmy tylko i wyłącznie na pozyskiwaniu pieniędzy w ramach Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, to obsługa, co wiemy też z wypowiedzi pana ministra i z mo-

jej wcześniejszej relacji z posiedzenia połączonych komisji, tegoż instrumentu Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych byłaby dla polskich finansów dużo droższa niż korzystanie z funduszu SAFE, z tej pożyczki.

Istotnie, to jest pożyczka, ale ta pożyczka jest oddalona w spłacie o 10 lat. A więc mamy okres oddechu, kiedy możemy inne potrzeby finansować z naszego budżetu. Po drugie, ona zgodnie z tym, co już tu wcześniej powiedziałem, i zgodnie z przyjętym programem modernizacji Sił Zbrojnych do roku 2039 rozszerza katalog tych inwestycji w polskie Siły Zbrojne, które nie były uwzględnione w dotychczasowych planach związanych z modernizacją.

Chcę też podziękować Sztabowi Generalnemu, który jest tutaj reprezentowany przez panów generałów, i współpracownikom za rzetelne przygotowanie całego wykazu tych inwestycji, bo to nie politycy przygotowywali ten wykaz inwestycji, tylko przygotowywali to żołnierze ze Sztabu Generalnego. Przygotowali to również przedstawiciele Straży Granicznej, Policji oraz Ministerstwa Infrastruktury wspólnie ze Sztabem Generalnym w stosunku do tych inwestycji infrastrukturalnych, które są potrzebne z punktu widzenia polskich Sił Zbrojnych, bo one dotyczą kwestii m.in. mobilności polskich Sił Zbrojnych czy innych umiejętności, które są z tym związane. Wielokrotnie tu, na tej sali powtarzaliśmy chociażby historię tzw. czerwonej drogi, która łączy port z infrastrukturą drogową w Polsce. Wiemy również, co znaczy dla sprawności – podkreślali to państwo tutaj wielokrotnie – budowa nowego portu lotniczego. A więc wszystkie te zdolności w zakresie rozwoju infrastruktury w Polsce są niezmiernie ważne również z punktu widzenia tego, co nazywamy mobilnością polskich Sił Zbrojnych.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Myślę, że występującym przede mną kolegom z Prawa i Sprawiedliwości chodzi o tzw. bezpieczniki. Nie ufają, że my możemy też myśleć patriotycznie, po polsku, że te pieniądze mają być głównie zainwestowane w polski przemysł zbrojeniowy. Nie wierzą nam państwo w to, że deklarujemy tutaj, że spłata tej pożyczki będzie z budżetu państwa, a nie z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej. Może więcej wiary miejmy w siebie. Uważam, że również przedstawione tutaj kalkulacje ze strony pana ministra i w dniu wczorajszym przez panią wiceminister finansów pokazują, że oszczędzamy, korzystając z tego instrumentu w wydatkach na cele budżetowe. Powinniśmy przynajmniej mieć wiarę, że polskie ministerstwo finansów rzetelnie przygotowało te kalkulacje. Tym bardziej że przecież niektórzy pracownicy, a właściwie znaczna część pracowników tegoż ministerstwa, to są pracownicy, którzy pracowali nie tylko dzisiaj, ale w przeszłości również. Myślę więc, że powinniśmy tu zbudować elementarne zaufanie do tego, co państwo proponuje, co w imieniu państwa proponuje polski rząd, bo to jest dobre (*Dzwonek*) zarówno dla zdolności obronnych państwa, jak i rozwoju rodzimego polskiego przemysłu. Dziękuję za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Zapraszam pana posła Adama Lubońskiego, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Poseł Adam Luboński:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panowie Ministrowie! Drodzy Posłowie i Posłanki! Dzisiaj jasno i wyraźnie mówimy jako klub Polski 2050, że poprzemy ten projekt. Dzisiaj sytuacja jest poważna. Za naszą wschodnią granicą trwa wojna. Rosja prowadzi brutalną agresję przeciwko Ukrainie. Nikt odpowiedzialny nie może wykluczyć, że zagrożenie nie będzie przesunęło się na zachód. W takich warunkach państwo ma obowiązek działać szybko i zdecydowanie.

Projekt dotyczący SAFE daje Polsce narzędzia do przyspieszenia modernizacji armii, wzmocnienia naszych zdolności obronnych. To są konkretne środki na sprzęt, technologię i produkcję, które realnie zwiększą bezpieczeństwo naszego kraju. Kluczowe jest w tym wszystkim to, że ponad 80% środków ma trafić do polskiego przemysłu zbrojeniowego. To oznacza rozwój krajowego przemysłu, nowe zamówienia, miejsca pracy i wzrost kompetencji technologicznych. To nie są pieniądze wyrzucone w przestrzeń, w próżnię. To jest inwestycja w polskie zakłady, w polskich inżynierów i pracowników. Mówimy tu także o takich firmach jak poznańskie zakłady Cegielskiego, które mają potencjał, doświadczenie i kadre, by uczestniczyć w budowaniu nowoczesnych zdolności obronnych naszego państwa. To jest szansa, by przemysł w Wielkopolsce i całym kraju pracował na rzecz bezpieczeństwa Polski, a jednocześnie rozwijał się gospodarczo.

Dzisiaj szczególnie prawa strona argumentuje to ogromnymi kosztami, wielkim kredytem i spłatami przez lata. Jasne, zgodzimy się z tym. To jest prawda. Trzeba powiedzieć zarazem jasno i mocno: brak inwestycji w bezpieczeństwo może też mieć swoją cenę i ta cena może być nieporównywalnie wyższa. Kredyt zaciągnięty na obronność to nie jest finansowanie bieżącej konsumpcji. To nie są pieniądze przeznaczone na coś, co jutro zginie i czego nie będzie. To są środki na trwałe zdolności państwa, na produkcję w Polsce, na sprzęt, który ma odstraszać agresorów. Jeżeli dziś nie zbudujemy silnej armii, silnego zaplecza przemysłowego, to ryzyko konfliktu będzie tylko rosło. A kosztów konfliktu nie można przeliczać na koszty kredytu, raty kredytu. To są zniszczone miasta, załamana gospodarka i wiele ludzkich dramatów. Tego nie da się porównać z kosztem finansowania inwestycji w bezpieczeństwo. Naszym obowiązkiem jest dziś myśleć odpowiedzialnie.

Projekt dotyczący SAFE jest odpowiedzią na realną sytuację geopolityczną. To decyzja o tym, czy chcemy być dzisiaj państwem przygotowanym, czy niedługo państwem zaskoczonym. Jako klub Polski 2050 Szymona Hołowni popieramy w całości projekt dotyczący SAFE. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Joannę Wichę, klub parlamentarny Lewicy.

Poseł Joanna Wicha:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Ministrowie! Procedowany dzisiaj projekt jest dobrym przykładem tego, jak w koalicji rządowej skutecznie współpracujemy na rzecz realnego zwiększenia zdolności obronnych państwa. Potrafimy efektywnie wykorzystywać dostępne europejskie narzędzia, żeby wzmocnić bezpieczeństwo Polski. Jednocześnie rozwijamy krajowy potencjał przemysłowy.

Projekt ustawy o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE tworzy ramy prawne, które pozwalają Polsce skorzystać z unijnego instrumentu SAFE. Mówimy o programie polegającym na wyemitowaniu 150 mld euro obligacji. Polska otrzymuje w tym mechanizmie pulę 43,7 mld euro, czyli 180 mld zł. To największa kwota spośród wszystkich państw europejskich. Nasza ustawa powołuje wyodrębniony instrument finansowy obsługiwany przez Bank Gospodarstwa Krajowego. To BGK pozyskuje pieniądze z SAFE, a gwarantem zobowiązania jest Skarb Państwa. Przepływ funduszy jest uporządkowany i objęty pełną kontrolą publiczną. Wydatkowanie środków podlega audytowi Krajowej Administracji Skarbowej, a minister obrony narodowej co roku przedstawia Sejmowi sprawozdanie z realizacji planu. To są trwałe mechanizmy państwowe, a nie polityczna improwizacja.

Warto też jasno powiedzieć, czym jest SAFE i czym nie jest. To nie jest fundusz na dowolne zakupy. Środki mogą być przeznaczone wyłącznie na zadania zakwalifikowane w ramach planu inwestycji w europejskim przemyśle obronnym. SAFE został zaprojektowany po to, aby wzmocnić zdolności produkcyjne na terenie Unii Europejskiej, a nie finansować przemysł zbrojeniowy na innych kontynentach.

Chciałabym odnieść się do krytyki Prawa i Sprawiedliwości wokół faktu, że SAFE opiera się na mechanizmie pożyczki. To jest argument, proszę państwa, wygodny, ale nieuczciwy. Za rządów PiS Polska była jednym z największych beneficjentów unijnego programu SURE. Był to mechanizm pożyczek oparty dokładnie na tej samej logice. Dotyczył ochrony miejsc pracy zagrożonych pandemią koronawirusa. Kiedy rządzili, ten mechanizm był dobry i zgodny z polskim interesem. Bardzo dobrze, że z niego skorzystali. Przykre jest tylko to, że po przegranych wyborach utarg polityczny jest ważniejszy niż zyski dla Polski, zwłaszcza w tak krytycznym temacie jak obronność.

Pożyczki SAFE są zaciągane w imieniu Unii Europejskiej, a nie Polski. Nie zwiększają wobec tego polskiego długu publicznego, co przy konstytucyj-

Posel Joanna Wicha

nych limitach zadłużenia ma fundamentalne znaczenie. Koszt pozyskania tych środków jest znacząco niższy niż koszt emisji polskich obligacji. Mówimy o oszczędnościach liczonych w setkach milionów złotych. Spłatę zaczynamy dopiero po dostarczeniu sprzętu, a jej okres sięga nawet 35 lat. To są najtańsze pieniądze na zakup uzbrojenia, jakie Polska może dziś uzyskać.

W krytyce naszych ruchów w zakresie obrony narodowej, którą manifestują osoby z prawej strony sceny politycznej, jest coś bardzo niepokojącego. Pod hasłem suwerenności politycy Prawa i Sprawiedliwości w praktyce podważają europejską współpracę w obszarze bezpieczeństwa. Jednocześnie nie mają żadnego problemu z uzależnianiem polskiej obronności od jednego zewnętrznego kierunku. Ktoś tu maluje się na polskich patriotów, ale przemawia jak ambasador Stanów Zjednoczonych. Wygląda na to, że suwerenność według PiS polega na tym, że decyzje o polskiej obronności zapadają w Białym Domu, a faktury trafiają do koncernów z innego kontynentu.

(Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk: Ustawę się proszę zająć.)

SAFE proponuje dokładnie odwrotne podejście. Finansowanie jest powiązane z planem inwestycji w europejski przemysł obronny, z udziałem wspólnych projektów, wspólnych zamówień i wspólnych standardów. To oznacza miejsca pracy, kompetencje inżynierskie, zdolności serwisowe i produkcyjne tu, w Europie, w Polsce, a nie tylko faktury za importowany sprzęt. SAFE odcina politykę obronną od interesów zagranicznych koncernów i władz państwowych. Instrument SAFE daje długi horyzont finansowy, przewidywalność wydatków i możliwość planowania inwestycji przemysłowych na lata, a nie konferencje prasowe. *(Dzwonek)* Wprowadza pełen audyt, nadzór Krajowej Administracji Skarbowej i coroczne raportowanie do Sejmu.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Joanna Wicha:

Klub Lewicy popiera ten projekt w całości. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza, klub parlamentarny Konfederacja.

Posel Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zaczniemy od rzeczy fundamentalnej: jesteśmy za zwiększaniem wydatków na obronność. Polska musi się zbroić. Lista zapotrzebowania, którą przedstawiono, jest zasadna i powinna znaleźć finansowanie. Spór nie dotyczy tego, czy inwestować w bezpieczeństwo. Spór dotyczy tego, czy mamy to robić mądrze i suwerennie, czy w sposób, który wprowadza Polskę w wieloletnią zależność.

Program SAFE to nie są żadne darmowe środki. To jest wieloletnia pożyczka, którą będą spłacać kolejne pokolenia Polaków. Rząd się chwali, że przez 10 lat nie będziemy musieli spłacać kapitału, ale odsetki w tym czasie już będziemy musieli spłacać. Wydłużenie okresu spłaty wyłącznie nabija koszt samej pożyczki. Co więcej, jest to pożyczka w euro, a więc obciążona ryzykiem kursowym, którego dziś nikt nie jest w stanie uczciwie przewidzieć na przestrzeni 4 czy 5 dekad. Polska może finansować modernizację armii poprzez własne obligacje w złotychkach, zachowując pełną kontrolę nad kosztem i stabilnością finansów. Z czym wiąże się zapożyczanie się w obcej walucie? Wiedzą to frankowicze. Mogliby doradzić rządowi co do tego, jak się tu zachować.

Ale najgroźniejszy element SAFE to mechanizm warunkowości. Pieniądze mają być wypłacane w transzach, po spełnieniu określonych warunków i po ocenie instytucji unijnych. Widzieliśmy już, jak działa taki mechanizm warunkowości, przy KPO. Jutro Komisja Europejska może uznać, że Polska nie spełnia oczekiwań ideologicznych, albo np. nie spodoba się jej nowa koalicja i program zostanie zatrzymany. Wtedy zostaniemy z podpisanymi kontraktami i bez finansowania. Widzieliśmy, jak to wygląda.

Ustawa nie daje żadnych gwarancji, że te pieniądze zostaną w Polsce. Nie ma gwarancji transferu technologii. W praktyce możemy wziąć pożyczkę na dekady po to, by znaczną część środków przekazać zagranicznym producentom. Dlaczego Niemcy czy Francuzi nie biorą nic z tego programu? Bo liczą na to, że większa pula pieniędzy dla Polski posłuży do wydania środków na produkowany przez nich sprzęt.

(Głos z sali: To są bzdury!)

Oddajemy też Komisji Europejskiej realny wpływ na to, na co wydawane są środki obronne. Decyzje dotyczące polskiej armii przestaną być wyłącznie decyzjami polskiego państwa. Bezpieczeństwo narodowe nie może być uzależniane od uznaniowych decyzji urzędników w Brukseli.

(Poseł Andrzej Szewiński: Pisane cyrylicą. W ambasadzie moskiewskiej pisane.)

Wysoka Izbo! Mamy również poważny problem proceduralny. Jeszcze wczoraj nie był znany druk ustawy. Dokument pojawił się zaledwie kilka godzin przed posiedzeniem komisji. Dziś mamy już drugie czytanie, a jutro mamy głosować. W mniej niż 48 godzin parlament zajmuje się wielomiliardową pożyczką, która będzie wpływać na finanse państwa przez

Posel Witold Tumanowicz

dekady. To jest kpina z parlamentu i kpina z Polaków. Sejm ma głosować nad mechanizmem finansowym bez pełnej wiedzy o szczegółach wydatków. Dokumenty są niespójne, częściowo nieaktualne, a lista zakupów została przedstawiona w sposób ograniczony. W innych państwach europejskich opinia publiczna wie, co i za ile ma być kupione. W Polsce mamy głosować w ciemno. Zwiększa się też presja na szybkie decyzje zakupowe.

To nie jest spójna strategia modernizacji armii. To jest mechanizm, który może prowadzić do zakupów szybkich, drogich i podporządkowanych zewnętrznym interesom. To kolejny krok w stronę integracji unijnej poprzez wspólny dług. Każde takie rozwiązanie zwiększa zależność państw członkowskich od instytucji unijnych. Polska musi się zbroić. To jest oczywiste. Polska powinna finansować modernizację armii. Polska powinna realizować realne potrzeby sprzętowe. Ale powinna robić to w sposób przejrzysty, racjonalny i przede wszystkim suwerenny. Bo bezpieczeństwo Polski nie może być uzależnione od kaprysów politycznych w Brukseli, a decyzje o wielomiliardowym zadłużeniu nie mogą zapadać w pośpiechu i bez pełnej wiedzy o konsekwencjach.

Szczerze, powiem tak: prawdopodobnie zaraz będzie cała debata, pytania i będziemy mieli festiwal niezrozumienia. Tak naprawdę wy, posłowie, nie umiecie słuchać ze zrozumieniem.

(Posel Michał Krawczyk: Ty umiesz. Jedyiny mądry w całym Sejmie.)

Zaraz będziemy słuchać wystąpień o tym, że jesteśmy przeciwko zbrojeniom, choć powiedziałem, że jest zupełnie odwrotnie. Będziemy słuchać, że pewnie jesteście ruskimi onucami. To też usłyszymy. Chcemy się zbroić, chcemy, żeby Polska była bezpieczna, chcemy to robić suwerennie. Wy chcecie nas uzależnić od instytucji unijnych. *(Okłaski)*

(Głos z sali: Zjeść ciastko i mieć ciastko.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie pośle Tumanowicz, proszę ostudzić emocje. Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Panie Ministrze! Tak, musimy natychmiast skokowo dobroić Wojsko Polskie. Musimy tak podnieść próg odstraszania, żeby Rosja wiedziała, że atak na Polskę byłby skazany na porażkę.

(Posel Michał Krawczyk: Wniosek formalny złoży.)

Ale ten projekt robi z naszego dobrojenia zależność i biznes dla innych. Proponujecie, żeby Polska brała wieloletnie zobowiązania w obcej walucie, a więc brała na siebie ryzyko kursowe. Zatem wprowadzacie do finansowania obronności mechanikę, która jest znana Polakom z kredytów frankowych. Jeszcze gorzej: projekt wprost zakłada sytuację, w której Polska wydaje pieniądze na zadania ujęte we wniosku, a potem, jeżeli Komisja Europejska nie da pozytywnej oceny co do spełnienia warunków i nie wypłaci danej części pożyczki, to minister ma obowiązek oddać środki do funduszu, i to z ekwiwalentem odsetkowym. To jest finansowa mina, a nie tarcza. Dlaczego w sprawie absolutnie podstawowej obronności nie chcecie dać zarobić polskim obywatelom? Jeżeli mamy finansować wielkie zakupy i modernizacje, to można to zrobić przez krajową pożyczkę obronną, w złotych, przez obligacje dostępne dla Polaków, którzy w bankach mają ponad bilion złotych oszczędności. Wtedy odsetki zostaną w Polsce, będą pracowały na polskie rodziny, a nie na międzynarodowe instytucje finansowe. Zamiast tego dostajemy model, w którym Polska bierze ryzyko, daje pełną gwarancję, a jednocześnie uzależnia wypłaty i rozliczenia od zewnętrznych ocen, procedur, interpretacji i blokad.

Wysoki Sejmie! Nie kwestionuję potrzeby dobrojenia. Kwestionuję to, że rząd chce zrobić z polskiego bezpieczeństwa zagraniczny produkt finansowy. Brukselską mityczną praworządność raz już przeralialiśmy, przy okazji KPO. Nie powinniśmy więcej oddawać naszej suwerenności i bezpieczeństwa zideologizowanym brukselskim urzędnikom.

(Posel Katarzyna Królak: Naszym urzędnikom.)

Biorąc pod uwagę liczne, wymienione uwagi, tego projektu nie można poprzeć. Dziękuję.

(Głos z sali: Nie klaszczą.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Macieja Koniecznego, Koło Poselskie Razem.

Posel Maciej Konieczny:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Program SAFE w swoich głównych założeniach jest dokładnie tym, czego potrzebuje tak Polska, jak i Europa. I to zarówno, jeżeli chodzi o obronność, jak i o gospodarkę. Oparty na tanim, wspólnym kredycie program inwestycyjny na rozwój polskiego i europejskiego przemysłu obronnego to jest szansa, którą jako Polska musimy wykorzystać, dlatego zagłosujemy za. Dlatego też będziemy patrzeć rządzącym na ręce, bo tego wielkiego impulsu rozwojowego zmarnować nie można. I z tego powodu pewnie też poprzemy część rozsądnych poprawek Prawa i Sprawiedliwości, jeżeli

Posel Maciej Konieczny

mają one wzmocnić kontrolę nad programem. Ale nie stać nas na to, żeby z tej szansy zrezygnować. Choć dzisiaj słyszeliśmy bardzo koncyliacyjne wystąpienie posła Śliwki i racjonalne uwagi co do treści tej ustawy, to głos prawicy oraz Prawa i Sprawiedliwości w tej kwestii nie zawsze jest równie rozsądny. Słyszemy dużo głosów kompletnie niezrozumiałego uporu PiS-u, który normalnie obronność i rozwój zwykł odmieniać przez wszystkie przypadki, a teraz bardzo wybrzydza na program, który te dwa cele realizuje. Prawicy nie podoba się tani europejski kredyt. Nie podoba się na tyle, że czasem ciężko zrozumieć, czy słyszymy Leszka Balcerowicza, polityka PiS-u, czy ministra finansów Niemiec za czasów Angeli Merkel, bo tak bardzo nie chcecie taniego kredytu, z którego finansować będziemy rozwój Polski. Co ciekawe, Prawo i Sprawiedliwość nie miało takich zastrzeżeń, kiedy braliśmy dwukrotnie droższy kredyt na zakup amerykańskiego uzbrojenia. I tu nie chodzi o kwestionowanie jakichś konkretnych zakupów, ale ta logika po prostu nie trzyma się kupy.

(Głos z sali: Dolar był.)

Polska i Europa jak kania dżdżu potrzebują ambitnych, publicznych inwestycji w przemysł. I to właśnie przez niemiecką ortodoksję budżetową, przez to, że takich inwestycji przez dekady brakowało, świat Europie uciekł. Dobrze, że to się zmienia.

Kolejny zarzut, już zupełnie niezrozumiały dotyczy tego, dlaczego te pieniądze mają być inwestowane w Europie, w Polsce, a nie w Ameryce. To już brzmi jak lobbing na rzecz amerykańskich firm zbrojeniowych. Z Europą wiążą nas najsilniejsze więzy gospodarcze, polityczne i społeczne. W przypadku wojny to Europa będzie gwarancją najpewniejszych dostaw uzbrojenia, bo po prostu jedziemy na tym samym wózku. Nie możemy zamykać oczu na te proste fakty. Amerykańskie gwarancje bezpieczeństwa, do których się przyzwyczailiśmy, które są dla nas ważne, chwieją się w podstawach. I to nie tylko przez czasami kompletnie nieprzewidywalną administrację Trumpe, lecz także przez to, że Amerykanie w swoich dokumentach strategicznych zapisują, że obrona naszego regionu przed Rosją nie jest na szczycie ich priorytetów, delikatnie mówiąc. Oczywiście prawica ma rację, że wyroki Komisji Europejskiej bywają arbitralne i politycznie uzasadniane. To jest fakt, ale wciąż mamy na Unię Europejską większy wpływ niż na decyzje strategiczne na drugim końcu globu. Dziś to nie naiwna wiara w nieomyślność Europy ani równie naiwny antyamerykanizm, ale twardy interes Polski, naszej (*Dzwonek*) obronności, każe nam stawiać na Europę. Dlatego poprzemy ten program i będziemy patrzeć rządzącym na ręce. Poprzemy też zapewne część poprawek Prawa i Sprawiedliwości, które dążą do usprawnienia tego programu. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Włodzimierza Skalika, Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej.

(Głos z sali: Po polsku będzie?)

Posel Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej popiera wszelkie działania i programy wzmocnienia polskich Sił Zbrojnych, zwiększających zdolności bojowe polskich żołnierzy, bezpieczeństwo Polski i Polaków, które są w pełni kontrolowane i zależne od polskiego rządu, realizowane według zasad ustalonych suwerennie przez naszą administrację i niezależnie od jakichkolwiek innych stolic i niepolskich władz politycznych. Tych podstawowych kryteriów nie spełnia Finansowy Instrument Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE, będący przedmiotem omawianego ustawowego przedłożenia, ponieważ rozwiązania instytucjonalne, finansowe i proceduralne umożliwiające wykorzystanie środków pochodzących z pożyczki SAFE zostały określone w rozporządzeniu Rady (UE) z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy poprzez wzmocnienie europejskiego przemysłu obronnego.

Przedstawiciele rządu reklamują program jako wielki sukces. Zapewniają, iż zamówienia w ramach realizacji programu w dominującym stopniu trafią do polskich firm. Jednak nie akceptujemy pojęcia „polska firma” prezentowanego przez rząd. W naszym rozumieniu polska firma to firma, która nie tylko ma siedzibę i zasoby w Polsce, ale również ma dominujący polski kapitał, bo kapitał ma narodowość. Kapitał ma narodowość, co w przypadku bezpieczeństwa państwa ma istotne znaczenie.

Rząd nie zagwarantował tego, aby realizacja programu SAFE nie skutkowałą nękaniami Polski przez Brukselę poprzez stawianie dodatkowych warunków do dokonywania wypłat i realizację innych działań i programów narzucanych nam przez eurokratów. Obóz rządzący przyznał, iż w trakcie ostatniej wizyty premiera Tuska w Kijowie podjęto ustalenia dotyczące możliwości wykorzystania polskich środków z programu również na potrzeby Ukrainy. Rząd reklamuje, że jest to wyjątkowo korzystny program finansowania. Niemcy w to nie wchodzi, bo okazuje się, że według nich jest to za drogo, mają dużo lepsze źródła finansowania niż Polska. Bierzmy przykład z Niemiec. Ponadto raport Bundestagu ostrzega, że program może naruszać traktaty unijne, ponieważ wykorzystuje art. 122 Traktatu o Unii Europejskiej (*Dzwonek*), który jest zwykle stosowany w okresach kryzysów gospodarczych.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej nie poprze tego projektu ustawy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Marka Jakubiaka, posła niezrzeszonego.

Bardzo proszę.

Poseł Marek Jakubiak:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Izbo! Jestem jedną z niewielu osób na tej sali, która zaciągała kredyty w wysokości powyżej 10 mln zł. Mimo że kwoty proponowane przez banki były nawet większe, to zawsze ograniczałem kredyty tylko i wyłącznie do wysokości, która była faktycznie potrzebna. Wiecie państwa, dlaczego to robiłem? Dlatego, że pożyczasz się czyjeś, a spłaca się swoimi. I to jest dla mnie okrutny egzamin, który teraz przechodzimy wszyscy razem, dlatego że wy chcecie zrzucić brak dzisiejszej dyskusji na temat tego, po co to wszystko robimy, na przyszłe pokolenia i na własne wnuki. Bardzo mi przykro z tego powodu, że patrzycie na ten kredyt bardzo egoistycznie i politycznie, bo ja w odróżnieniu od większości państwa zapoznałem się z tym tajnym dokumentem i tym, na co to ma być przeznaczone i powiadam państwu, że duplikowanie armii nie jest niczym dobrym.

(Głos z sali: Tajne było.)

Przeczytajcie ten dokument, a dowiedziecie się, że wojsko, MSWiA miało 2 dni na to, żeby napisać, na co zostaną wydane miliardy.

(Poseł Andrzej Szewiński: Chamstwo!)

Ten dokument nie jest spójny i nie jest kompatybilny z tym, co mogłoby dzisiaj armię w zapotrzebowaniu na uzbrojenie determinować. Otóż, proszę państwa, nie tędy droga. Dzisiaj zamawiamy uzbrojenie wraz z finansowaniem. To finansowanie jest nawet tańsze od tegoż kredytu. Tak naprawdę, gdybyście państwo na to rzetelnie chcieli popatrzeć, to dowiedzielibyście się, że nie ma sporu między nami wszystkimi co do tego, czy Polska ma być silna, czy...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

O, proszę bardzo, mówię o bezpieczeństwie...

(Głos z sali: A pan Skalik przeszkadza.)

...mówię o Polsce, a państwo o naleśnikach. *(Poruszenie na sali)* Proszę państwa, jeszcze raz: bierzemy kredyt na nie wiadomo co. Bierzemy kredyt na

45 lat. My to robimy, nie wiem, w jakimś obłoku dobrych chęci. Dobrymi chęciami piekło jest wybrukowane. Zapamiętajcie to sobie. *(Poruszenie na sali)* Otóż, proszę państwa, nigdy banki nie postępują tak, jak w tej sytuacji.

(Poseł Andrzej Szewiński: Stek bzdur. Bzdury.)

Oni po prostu wypychają nam ten kredyt, na siłę go nam wciskają. Nasuwa się pytanie, czy powinniśmy podejść do tego inaczej. Oczywiście, że tak, bo projekt ustawy udostępniono na parę godzin przed posiedzeniem komisji i jest takie pilowanie tego, żeby natychmiast ten kredyt wziąć. Mówicie o modernizacji zakładów zbrojeniowych. Proszę państwa, przeciw naszemu zakładom zbrojeniowym pracują na trzy zmiany. Wymyślicie teraz szóstą, piątą i czwartą zmianę? Przecież to są absurd. Myślicie, że ktoś wybuduje obok fabryki? Pani poseł Kluzik-Rostkowska w zasadzie wymieniła wszystkie polskie firmy.

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

Szczerze mówiąc, o czym tu mówimy, naprawdę, proszę państwa, potrzeba rozsądku w tym wszystkim.

(Poseł Andrzej Szewiński: Zdrada!)

Na koniec jedną kwestię chcę poruszyć w swojej wypowiedzi. Nie ma w tej Izbie różnicy w podejściu do bezpieczeństwa Polski. Wszyscy chcemy bezpiecznej Polski. Chcemy Polski silnej, bo historia nas nauczyła, że wróg może przyjść i z zachodu, i ze wschodu. Nie ma tu gadania, że jedni są dzisiaj przyjaciółmi, a drudzy nie. W latach trzydziestych też tak było.

(Poseł Witold Zembaczyński: A z północy?)

Z północy też. Szczerze powiem, nie będę na temat swojej wiedzy rozmawiał, ale desanty miały być z północy. Powiem państwu otwarcie, że jest konsensus, proszę państwa, tylko jest kwestia różnego podejścia. Ideologia do kosza na śmieci. Proszę pragmatycznie, finansowo do tego podejść. A tak à propos pana Domańskiego, nie wiem, skąd pan Domański wziął oszczędności w zapożyczaniu się, bo to już naprawdę ewolucja finansowa. My, proszę państwa, na tym nie zarabiamy. To są koszty, które nie są inwestycjami w dużej części, a więc nie przyniosą dochodów w przyszłości.

(Poseł Andrzej Szewiński: Dochód to jest bezpieczeństwo.)

My inwestujemy w nasze bezpieczeństwo. Ale już dziś to finansujemy, bo przecież to 300 mld długu corocznego. Wy mówicie, że to są koszty naszego bezpieczeństwa. To pytam się: Następne dokładacie? To będziemy trzy razy bezpieczniejsi? Bezpieczeństwo jest tylko jedno. Bardzo bym prosił, żebyście państwo do tego tematu naprawdę poważnie podeszli. To jest od groma pieniędzy w tak trudnej sytuacji budżetowej, w jakiej my dzisiaj jako państwo polskie się znajdujemy. Nie możemy dalej się zadłużać, bo upadniemy. I naprawdę nie wiem, czy przypadkiem nie o to chodzi, żeby na bazie takich wielkich uniesień emocjonalnych wpakować nas w dług, z którego nigdy nie wyjdziemy. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Ale Sachajko nie klaszcze.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Na tym zakończyliśmy wystąpienia... (*Gwar na sali*)

Panie pośle Jakubiak, bardzo proszę zająć swoje miejsce na sali. A państwa posłów proszę o ucieszenie rozmów.

Zakończyliśmy wystąpienia klubowe.

Mamy do zabrania głosu zapisanych 78 osób.

Zamykam listę.

Ustalam czas – 1 minuta.

Proszę państwa, ustalamy zasady. Po 5 sekundach zwracam uwagę, po 10 sekundach wyłączam mikrofon. Proszę przemyśleć, co chcecie państwo powiedzieć, żeby się zmieścić w czasie, ponieważ będę równo wyłączała mikrofon, bo mamy 78 pytań.

Zanim poproszę jako pierwszego pana posła Loraka, pozwólcie państwo, że pozdrowię w imieniu państwa i swoim dużą wycieczkę młodzieży, która bardzo długo czeka. Witam serdecznie wycieczkę mieszkańców Łomży, Chmielowa, Jankowa, Śniadowa, Miastkowa, Wyrzyk i Małego Płocka. Jesteście z nami? Bardzo serdecznie was pozdrawiamy. (*Oklaski*) Przyjechaliście państwo na zaproszenie pani poseł Bogumiły Olbryś. Pani poseł jest z wami, wytłumaczy wam pewnie, na czym polega praca posła Rzeczypospolitej. Myślę, że miło spędzicie czas.

A teraz przechodzimy do serii pytań.

Pierwszego zapraszam pana posła Grzegorza Loraka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Panie Ministrze! Panowie Generalowie! Pierwsze podstawowe pytanie: Skąd i dlaczego ten pośpiech?

(*Poseł Andrzej Szewiński: Wojna jest na Ukrainie.*)

Debatujemy o bardzo poważnej sprawie, która ma przynieść Polsce poważne zyski. Pierwsza rzecz, która mi się nasuwa: Czy nie jest tak, że te środki w skali całej Europy mają być przeznaczone na europejski przemysł obronny? Na europejski przemysł obronny.

(*Poseł Andrzej Szewiński: ...nie afrykański.*)

Przypomnę, że nasze największe zobowiązania finansowe, a także nasze przebrojenie armii nie oscylują w europejskim przemyśle obronnym. Czy nie powstanie tu poważny konflikt interesów i czy nie jest tak, że jest to ukryte tworzenie europejskiej armii? I ostatnie pytanie: Ile faktycznie (*Dzwonek*) w miliardach zapłacimy za tę pożyczkę? Proszę o podanie. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Weź kalkulator i licz.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Sylwię Bielawską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Sylwia Bielawska:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam taką propozycję. Proszę wszystkich posłów Koalicji Obywatelskiej, żeby każdy z nas, kto w ramach tej dyskusji wchodzi tutaj na mównicę, obalał jeden mit, który prawa strona próbuje przekazać naszym wyborcom. Ja obalę tylko jeden mit: Niemcy zarobią. (*Oklaski*) Krzyczą, chodzą, nagrywają filmy: Niemcy zarobią. A gdybyście przeczytali założenia regulaminowe, tobyście doskonale wiedzieli, że w tej pożyczce jest zapisane, że co najmniej 60% będzie wydatkowane w naszych zakładach. U nas jest 80%. Ale dla nich to mało.

Wiecie, dlaczego tak naprawdę oni się denerwują, dlaczego tak głośno krzyczą? Bo do nich dopiero teraz dotarło, że ta ogromna góra pieniędzy, które w ramach SAFE dotrą do Polski, to jest góra, na której nie położą swojej brudnej lapy... (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

...że nie będzie żadnego funduszu, że ciotka, wujek, syn na tym zarobi, że trafi to do znajomych królika. I dlatego to ich tak denerwuje. Bo te pieniądze są poza ich zasięgiem. (*Oklaski, gwar na sali*)

(*Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk: KPO, KPO, KPO.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Mirosława Adama Orlińskiego, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Mirosław Adam Orliński:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! SAFE to inwestycja w bezpieczeństwo Polski. To pokazuje przede wszystkim skuteczność koalicji rządowej, skuteczność Ministerstwa Obrony Narodowej z ministrem Władysławem Kosiniakiem-Kamyszem, który podpisał ten projekt do Unii Europejskiej, przygotował go wspólnie z Wojskiem Polskim, wspólnie ze Sztabem Generalnym, wspólnie ze specjalistami i z fachowcami. To 44 mld euro, które trafią do Polski, i tak jak wszyscy to podkreślają i wszyscy o tym wiemy, ponad 80% tych środków będzie zainwestowanych w polski przemysł zbrojeniowy. To będzie tak naprawdę ogromna dźwignia rozwojowa, nie tylko dla naszego bezpieczeństwa, ale także dla polskiego przemysłu zbrojeniowego. SAFE to naprawdę program bardzo potrzebny, program, który gwarantuje nam bezpieczeństwo, 10 lat karencji w spłacie tego kredytu. To jest duży sukces Polski i to świadczy o skuteczności na arenie europejskiej, co pokazujemy i po uruchomieniu środków europejskich (*Dzwonek*) z KPO, i teraz po podpisaniu i po przyjęciu programu SAFE. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Sławomira Ćwika, Klub Parlamentarny Polska 2050. Nie ma pana posła.

Pan poseł Tadeusz Tomaszewski, klub parlamentarny Lewicy.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Panowie Ministrowie! Finansowy Instrument Wsparcia Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE to olbrzymia szansa na rozwój i modernizację polskich Sił Zbrojnych – 40,7 mld euro w perspektywie określonej, z czego 80% dla polskiej zbrojeniówki.

Chciałem zapytać pana ministra, szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego o jedną rzecz. Pan prezydent Karol Nawrocki ma swoje hasło: Po pierwsze Polska, po pierwsze Polacy.

(Głos z sali: I trzecie: Nawrocki.)

Spokojnie, ja wiem, o co pytam.

Pytam wobec powyższego o to, co w tym mechanizmie, dzięki któremu 80% ma trafić do polskiej zbrojeniówki, jest niezgodne z hasłem pana prezydenta. Wczoraj państwo mówiliście na konferencji prasowej po radzie bezpieczeństwa o swoich zastrzeżeniach. Chciałbym od pana ministra *(Dzwonek)* jako fachowca, jak rozumiem, usłyszeć te zastrzeżenia, które będą podstawą do podejmowania decyzji. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza, klub parlamentarny Konfederacja.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panowie Ministrowie! Jaka będzie faktyczna wartość zobowiązań państwa w całym okresie spłaty? Dlaczego nie pokazaliście pełnej symulacji kosztów dla Polski? Dlaczego Sejm ma podejmować decyzję o wielomiliardowej pożyczce bez jasnej listy wydatków i bez danych liczbowych w dokumentach? Wiele z planowanych zakupów było już wcześniej przewidzianych w krajowych planach modernizacyjnych. Czy SAFE nie będzie po prostu zmianą źródła finansowania tych samych wydatków? Chciałbym się też dowiedzieć, czy jakaś część pożyczki trafi do Ukrainy, jeśli tak, to jaka? I zasadnicze pytanie: Co w sytuacji, gdy Komisja Europejska wstrzyma program z powodów politycznych? Przewidujecie jakieś mechanizmy ochronne, alternatywne finansowanie, czy może właśnie liczyacie na to, że program pomoże Komisji Europejskiej wpływać na naszą politykę wewnętrzną bądź też na kształt przyszłych koalicji rządowych? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Państwo Ministrowie! Chciałbym zapytać: Kto w rządzie weźmie za to odpowiedzialność, gdy po poniesieniu wydatku Komisja Europejska nie wyda pozytywnej oceny, jeśli chodzi o spełnienie warunków, i w konsekwencji nie będzie wypłaty części środków z SAFE?

(Głos z sali: Nie ma takiej obawy.)

Dlaczego rząd nie proponuje równoległego krajowego instrumentu, obligacji obronnych w złotych dla Polaków, aby odsetki i korzyści z finansowania dobrojenia zostały w kraju? Jak rząd wykluczy powtórkę scenariusza warunkowości i praworządności, możliwość, że międzynarodowy instrument finansowy SAFE stanie się narzędziem nacisku politycznego, skoro wypłata jest uzależniona od oceny spełnienia warunków przez Komisję Europejską? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Włodzimierza Skalika, Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Zwracam się do strony rządowej z prośbą o informację, jaki jest udział procentowy, chodzi o kwotę czy liczbę, firm z dominującym polskim kapitałem wśród biorących udział w tym programie, w tym działaniu. Jaki udział procentowy czysto polskich firm z polskim kapitałem przewidujecie państwo w tym programie? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Izabelę Bodnar, posłankę niezrzeszoną.

Poseł Izabela Bodnar:

Szanowna Pani Marszałek! Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Program SAFE to historyczny sukces rządu Donalda Tuska, który przychodzi do nas w absolutnie newralgicznym momencie z punktu widzenia bezpieczeństwa. To doskonały przykład, jak mogą i powinny wyglądać sojusze. Od kilku dni, od wczoraj, dzisiaj na tej sali można odnieść wrażenie, że to właśnie ten sukces jest największym problemem tych,

Poseł Izabela Bodnar

którzy najbardziej krytykują ten program. Dziwnym trafem krytykuje go też Putin. Dlaczego? Bo te ogromne pieniądze, prawie 200 mld zł, to olbrzymi straszak, jeśli chodzi o agresję Rosji na Polskę. Tylko głupcy lub ci, którzy z premedytacją życzą Polsce źle, negują ustawianie obronności Polski na podium priorytetów.

(*Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk: Za słabo, za słabo.*)

Program SAFE jest pożyczką, ale na najlepszych możliwych warunkach: 3%, 10-letnie odroczenie spłaty kapitału, na 45 lat i wypłacana praktycznie od zaraz.

(*Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk: A skąd pani to wie?*)

Co więcej, 80% zostanie w kraju i będzie pracowało na rzecz polskiej gospodarki. (*Dzwonek*) I to jest, proszę państwa, prawdziwy, realny patriotyzm. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani poseł.

Zapraszam pana posła Pawła Hreniaka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma pana posła.

Zapraszam panią poseł Katarzynę Kierzek-Koperską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Katarzyna Kierzek-Koperska:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Program SAFE to nie tylko bezpieczeństwo – to także rozwój polskich firm związanych z przemysłem zbrojeniowym. Mówicie państwo, że tych firm jest tylko kilka. To nieprawda, dlatego że de facto te firmy będą rosły. Jedną z firm, które dzisiaj bardzo potrzebują tych pieniędzy, jest firma Cegielski w Poznaniu, która niestety za waszych rządów została pozbawiona majątku. Jej sytuacja w 2023 r. była tragiczna. Żeby utrzymać miejsca pracy, potrzebuje dzisiaj m.in. takich kontraktów jak te w ramach SAFE.

Idąc za głosem pani posłanki Bielawskiej, odkłamyjmy tę dezinformację. Niemcy nie biorą SAFE. Oczywiście, że nie biorą, bo mają tańsze kredyty niż my. A dlaczego mają tańsze? Bo nie mają Glapińskiego, który blokuje obniżenie stóp procentowych. My też moglibyśmy brać kredyty u siebie, ale nie możemy, bo mamy wyższe stopy procentowe niż Niemcy. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Jolantę Ziębę-Gzik, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Jolanta Zięba-Gzik:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! O bezpieczeństwie Polski... (*Gwar na sali*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Pani poseł, moment.

Proszę państwa, nie chcę wyczytywać poszczególnych osób. Czy możecie spokojnie wysłuchać tych, którzy mają coś do powiedzenia?

(*Poseł Anna Paluch: Czemu pani marszałek na nas patrzy?*)

Patrzę, bo teraz państwo krzyczeli. Zapraszam, pani poseł.

Poseł Jolanta Zięba-Gzik:

Wysoka Izbo! O bezpieczeństwie Polski powinniśmy mówić ponad podziałami, bez krzyku czy politycznych sporów. Tu chodzi o coś dla nas najważniejszego: o bezpieczeństwo naszych rodzin, naszego kraju. Program SAFE to ogromny sukces naszego rządu, Ministerstwa Obrony Narodowej. To prawie 200 mld zł z funduszy Unii Europejskiej, które możemy przeznaczyć na obronność. Niektórzy mówią, że to pożyczka, ale to pożyczka z 10-letnią karencją spłaty, pożyczka niskoprocentowana, która być może w przyszłości będzie mogła być częściowo umorzona. Przede wszystkim te pieniądze w 80% mają trafić do polskiego przemysłu zbrojeniowego.

Szanowni Państwo! Myślę, że tutaj nie ma czasu na zbędne dyskusje i krzyki. SAFE to bezpieczeństwo i rozwój naszej gospodarki. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Ryszarda Wilka, klub parlamentarny Konfederacja.

Poseł Ryszard Wilk:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Tutaj nie ma wątpliwości co do tego, żeby Polska się zbroiła. Wątpliwości są co do tego, w jaki sposób to będziemy finansować. Dyskutujemy tutaj o zaciągnięciu na 45 lat

Poseł Ryszard Wilk

kredytu w obcej walucie. W związku z tym mam pytania. Po pierwsze, czy rząd nie boi się ryzyka kursowego, tak jak to było w przypadku frankowiczów? Co, jeżeli za 20 lat euro będzie kosztowało 10 zł?

(Głos z sali: To znaczy, że wy rządziście.) (Wesołość na sali)

Po drugie, czy jeżeli spółka zbrojeniowa... *(Gwar na sali)*

Pani marszałek, proszę o wydłużenie czasu.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Ryszard Wilk:

Po drugie, czy jeżeli zagraniczna spółka zbrojeniowa zainstaluje sobie w Polsce spółkę córkę, to to wypełnia to, o czym państwo mówią, że pieniądze będą wydawane w Polsce?

(Poseł Witold Zembaczyński: No jak będą tu produkować, to tak.)

Czyli spółki zagraniczne będą mogły, z tego, co pan poseł Zembaczyński mówi, będą mogły być beneficjentami programu SAFE.

I trzecie pytanie: Czy nie boją się państwo, tak jak w przypadku KPO, tego, że Unia Europejska będzie trochę szantażować Polskę, na co i w jaki sposób te środki mają być wydawane? *(Dzwonek)*

I czwarte, ostatnie pytanie: W jakim okresie będą wypłacane te transze? Czy to nie zahaczy o zmianę władzy w Polsce i nie zwiększy prawdopodobieństwa...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Romana Fritza, klub parlamentarny Konfederacja...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dlatego uczyszam wszystkich.

Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Roman Fritz:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Parę dni temu, mniej więcej tydzień temu Donald Tusk był łaskaw opowiedzieć o swoich relacjach z panem prezydentem Zełenskim w Kijowie. Przyznał w którejś z wypowiedzi dla mediów, iż znaczna część tego, o czym dzisiaj rozmawiamy, z SAFE, ma trafić ni mniej, ni więcej, tylko do

zakładów produkujących sprzęt i amunicję na Ukrainie. Pytanie za...

(Poseł Witold Zembaczyński: Nie kłam.)

Proszę? Tak jest. Nawet użył sformułowania: synergię będziemy budowali.

(Poseł Adrian Witczak: Słownik języka polskiego.)

W związku z tym pytanie zasadnicze: Jaka kwota trafi na Ukrainę? A więc my będziemy spłacać ten kredyt, którego beneficjentem de facto będą Ukraińcy. Proszę mnie wyprowadzić z błędu, jeżeli mówię nie tak. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Marka Jakubiaka, posła niezrzeszonego.

Poseł Marek Jakubiak:

Mówiło się tutaj dużo o zaufaniu. *(Gwar na sali)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Momencik, panie pośle.

Czy pan poseł Fritz może... Panie pośle Fritz, przeszkadza pan panu posłowi Jakubiakowi. Proszę zająć swoje miejsce, a dyskusję przenieść w kuluary. Dziękuję.

Bardzo proszę.

Poseł Marek Jakubiak:

Mówimy tutaj o zaufaniu, a trzeba pamiętać, że podobne środki przed chwilą państwo wydawaliście, a nazywało się to KPO.

(Poseł Anna Ewa Cicholska: Na jachty.)

Pytanie brzmi: Czy przypadkiem nie jest tak, że potrzebujecie kolejnych pieniędzy, bo może do jachtów nie kupiliście silników? Więc szczerze powiem, zaufania z mojej strony akurat do waszej organizacji pracy nie ma żadnego.

Ale do tematu. Proszę państwa, w tym projekcie w oczywisty sposób brakuje mi polskich przedsiębiorców. Choć dużo się o nich mówi, nie widzę żadnego zakotwiczenia w tym zakresie. Natomiast znam polskich przedsiębiorców, którzy chcą produkować amunicję za własne pieniądze, za własne środki i od 2 lat odbijają się, panie ministrze – o, nie ma pana ministra – od drzwi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz innych.

(Głos z sali: Pani minister tam macha.)

(Głos z sali: Ale to pani się tym zajmuje.)

Bardzo mi przykro, pani minister, ale szukałem pana ministra. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Panie pośle Jakubiak, to się nazywa seksizm.

Zapraszam pana posła Zbigniewa Krzysztofa Kuźmiuka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Pierwsza rzecz to jest mechanizm warunkowości. To jest rzecz niesłychanie fatalna, która wprowadza do tego programu ryzyko i niepewność. To jest tak naprawdę KPO 2.0. Przeciwczono to na Polsce przez 2 lata. *(Oklaski)*

Używał tego w kampanii wyborczej Donald Tusk, mówiąc, że jeżeli wróci do władzy, to pieniądze z KPO zostaną odblokowane. Tak się stało, choć w sensie formalnym, prawnym ani kropka, ani przecinek nie zostały w polskim prawie zmienione.

Druga rzecz, proszę państwa. Państwo cały czas używacie tego sformułowania, że to są dodatkowe pieniądze. Przecież art. 23 tego projektu mówi dokładnie coś odwrotnego. Środki z tego programu mają zastąpić środki z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych. I tak będzie w kolejnych latach. Proszę sobie przeczytać art. 23 – tak będzie w kolejnych latach. Rozumiem, że fundusz, za którego pomocą kupujemy na całym świecie, zastępujemy funduszem, za pomocą którego możemy kupować tylko w Niemczech. *(Dzwonek)* Gratuluję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, panie przewodniczący.

Zapraszam pana posła Marka Sowę.

(Poseł Patryk Jaskulski: To wy dresy kupowaliście w Niemczech.)

Panie pośle Jaskulski, bardzo proszę.

Bardzo proszę, pan poseł Marek Sowa, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Marek Sowa:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Polska pozyskała z europejskiego programu SAFE blisko 200 mld zł. To inwestycja w nasze bezpieczeństwo, w nasz rozwój. To inwestycja w polski przemysł obronny i w miejsca pracy. Wykaz projektów, z którymi posłowie mogli się zapoznać, jest naprawdę imponujący. Na te projekty czeka polska armia. To przyspieszy proces modernizacji naszej armii. Dlatego każdy, kto czuje się Polakiem, kto czuje się patriotą, zgłasza za tym projektem. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Annę Ewę Cicholską, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Anna Ewa Cicholska:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie! Panowie Generałowie! Bezpieczeństwo naszego państwa jest priorytetem i to nie podlega dyskusji. Oczywiście polska armia musi być modernizowana, jednak musimy wyartykułować, że fundusz SAFE to jest pożyczka, a nie bezzwrotna dotacja, co oznacza, że zaciągnięte środki będą musiały zostać spłacone z odsetkami. To są fakty.

(Głos z sali: Ale to nikt tego nie podważa.)

W mojej ocenie powinno opowiedzieć się polskie społeczeństwo i mieć pełną wiedzę, bo to ono będzie obciążone spłatami ogromnych kredytów.

W związku z tym mam do państwa ministrów pytanie: W czym interesie jest fundusz SAFE?

(Poseł Adrian Witczak: Pani poseł, Polski.)

(Głosy z sali: Polski i Polaków.) (Dzwonek)

W jaki sposób będą mogły z niego korzystać rodzime firmy? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Witolda Zembaczyńskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Witold Zembaczyński:

Szanowna Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Są takie momenty w polityce, które dzielą polityków na tych, którzy rozumieją politykę, i na tych, którzy rozumieją tylko zewnętrzne interesy. Stany Zjednoczone są, były i będą naszym wspaniałym sojusznikiem, ale my musimy dążyć do tego, żeby budować naszą siłę, nasze zdolności tu, na miejscu. I do tego służy program SAFE, do tego służy najtańszy pieniądz na rynku, do tego służy pożyczka, która ma również widoki na umorzenie, o czym powiedział pan premier Kosiniak-Kamysz. Z tych pieniędzy nie tylko Wojsko Polskie, ale również Straż Graniczna, polska Policja, m.in. Służba Ochrony Państwa zyskają zdolności do posiadania nowego, nowoczesnego sprzętu produkowanego na miejscu. I to jest milowy krok w stronę naszego bezpieczeństwa. Pomyślcie sobie, czym będzie wasza dyskusja i ta debata, jeżeli pan prezydent nie złoży swojego podpisu. Ja mam nadzieję, że przedstawiciele pana prezydenta zagwarantują tutaj, jeżeli będą występować, że będzie ten podpis pod tą ustawą. Bo jeżeli tego podpisu zabraknie *(Dzwonek)*, to

Poseł Witold Zembaczyński

wątpię, żeby był jakikolwiek żołnierz polski, który byłby w stanie...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Poseł Witold Zembaczyński:

...panu prezydentowi uścisnąć rękę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Zapraszam pana posła Andrzeja Kryja, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Andrzej Kryj:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie! Nikt nie kwestionuje tego, że trzeba polską armię zbroić i dawać jej nowoczesny sprzęt. (*Oklaski*) Nikt nie kwestionuje tego, proszę państwa, żeby zakupy były dokonywane w polskich firmach. Ale także chyba nikt nie kwestionuje tego, żeby te pieniądze wydawać rozsądnie i efektywnie. Raport Bundestagu, proszę państwa, stwierdził wyraźnie w ubiegłym roku...

(*Poseł Patryk Jaskulski: To polski Sejm.*)

...że ten program SAFE, po pierwsze, może naruszać traktaty Unii Europejskiej, a po drugie, ma być nieefektywny ekonomicznie.

(*Głos z sali: Nie będzie Niemiec mówił nam, co mamy robić.*)

(*Wypowiedzi poza mikrofonem*)

Proszę państwa, nie przekrzykujecie mnie.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Proszę... Chwileczkę. Panie pośle, moment.

Poseł Andrzej Kryj:

To jest haniebne, bo my próbujemy, proszę państwa, dyskutować i zadawać...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

(*Poseł Adrian Witczak: Jakie pytanie pan zadał?*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Panie pośle, moment. Panie pośle, sekundę. Panie pośle, moment. Chcę uspokoić salę, żeby pan mógł spokojnie powiedzieć, co pan ma do powiedzenia.

Poseł Andrzej Kryj:

Dziękuję pani bardzo.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo państwa proszę o to, żebyśmy dali się wypowiedzieć osobom, które mają inne zdanie. Bardzo proszę o niepokrzykiwanie na sali, bo zacznę czytać, naprawdę.

Bardzo proszę, panie pośle.

(*Wicemarszałek włącza mikrofon*)

(*Poseł Anna Paluch: Ukradziono mu 10 sekund.*)

Poseł Andrzej Kryj:

Atakujecie wszystkich, którzy stawiają naprawdę mądre pytania. Poziom wypowiedzi niektórych pań posłanek z waszej strony jest żenujący, jest haniebny. To jest poważna dyskusja, a wy zachowujecie się w sposób skandaliczny.

(*Poseł Adrian Witczak: Gdzie pytanie?*)

Mam pytanie: Dlaczego zamiast rozmawiać o tym problemie, przepychacie tę ustawę kolanem? (*Dzwonek*) Co chcecie ukryć w tym momencie? (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Pytanie zadaj.*)

Co chcecie ukryć? To było pytanie.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Marka Krzakałę, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Marek Krzakała:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Zdumiewające jest to, że coraz częściej słyszymy, że Niemcy są naszym autorytetem, z tej prawej strony sali. To cieszy, bo to oznacza, że jakaś zmiana polityki i opcji jest.

Ten instrument zwiększenia bezpieczeństwa SAFE budzi wiele emocji. Widać to tutaj. Szkoda, bo ta polityka bezpieczeństwa i obrony powinna nas łączyć. Ale żeby rozwiązać te wątpliwości, warto może zadać pytania, na które pani minister czy pan minister odpowiedzą. Po pierwsze, który z krajów otrzyma największe wsparcie w ramach tego instrumentu? Po drugie, na jakich zasadach będą udzielane pożyczki?

Posel Marek Krzakała

Jakie będzie ich oprocentowanie oraz okres karencji w spłacie i ile zaoszczędzimy w stosunku do kredytów komercyjnych? Po trzecie, ile i które przedsiębiorstwa sektora zbrojeniowego skorzystają z programu? Po czwarte, jaki sprzęt zostanie zakupiony i jakie realne korzyści przyniesie to polskiej gospodarce? I wreszcie czy w obliczu obecnych zagrożeń rozsądniejszą strategią jest konsekwentne (*Dzwonek*) wzmacnianie naszych zdolności zamiast ciągłego rzucania kłód pod nogi rządowi? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Jarosława Zielińskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Jarosław Zieliński:

W jaki sposób rząd chce zrealizować ten zamiar zakupu w 89% programu w polskim przemyśle zbrojeniowym wobec słabości i ograniczeń tego przemysłu, zwłaszcza wobec faktu, że po 30 maja potrzebne będzie partnerstwo co najmniej jeszcze jednego państwa do wspólnych zamówień? Kto będzie chciał razem z Polską ryzykować takie zakupy, które mogą nie być zrealizowane? To po pierwsze.

Drugie pytanie dotyczy utajnionej listy inwestycji i zakupów. Nie możemy o niej rozmawiać, bo jest utajniona. Ja, panie ministrze – oczywiście zwracam się do ministra obrony narodowej – proszę o to, żeby w trybie odpowiednio okluzulowanym, skoro jest ta klauzula, wytłumaczyć, to jest moje pytanie, jakie były kryteria wyboru inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu wojskowym do tego programu. Jakie funkcje będą spełniały te inwestycje? Bo mam tutaj spore wątpliwości. Przeanalizowałem ten program i w zasadzie dużo uwag można by sformułować. Tam tak trochę od Sasa do Lasa są te punkty zakupowe (*Dzwonek*), a na część z nich można by było na pewno wydać środki krajowe i niepotrzebne byłyby drogie kredyty. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Pawła Bliźniuka, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Paweł Bliźniuk:

Pani Marszałek! Pani Minister! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Tutaj pan poseł pytał, co chcemy ukryć.

Szanowny panie pośle, nie mierzcie wszystkich swoją wiarą.

(*Głos z sali: Miara.*)

Nic, nic nie mamy do ukrycia. (*Oklaski*)

Po drugie, pytacie, w czym interesie jest ten program. W interesie Polski. Nie Rosji, Polski.

A teraz do rzeczy. Szanowni państwo, odkłamyjemy tutaj masę nieprawd, które pojawiają się wokół tego programu. Ja powiem o zapotrzebowaniu, bo mówicie, że te projekty i zapotrzebowanie są z sufitu, nie wiadomo, skąd się wzięły. Otóż, szanowni państwo, zapotrzebowanie na te projekty, a jest ich 139, wpisane do realizacji w ramach programów SAFE, zostało określone przez Wojsko Polskie, powtarzam: Wojsko Polskie, a dokładnie przez Sztab Generalny Wojska Polskiego. Sztab Generalny Wojska Polskiego. (*Oklaski*)

(*Posel Konrad Fryszak: Murem za polskim mundurem.*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

To jest program, który gwarantuje naszej armii rozwój i modernizację. Jest bardzo potrzebny i jest w interesie Wojska Polskiego i naszego bezpieczeństwa. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią posel Annę Paluch, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Anna Paluch:

Wysoka Izbo! Dlaczego Komisja Europejska ma decydować, jakie uzbrojenie ma kupić Polska? (*Gwar na sali*)

(*Głos z sali: No przed chwilą powiedział.*)

To my jesteśmy krajem frontowym, to my wykładamy ogromne pieniądze dla naszego bezpieczeństwa, a warunkowość wiemy, jak działa. Za rządów Prawa i Sprawiedliwości zostały uzgodnione i podpisane umowy na zakup najnowocześniejszego uzbrojenia dla naszej armii. Część z nich już dotarła.

(*Posel Konrad Fryszak: ChatGPT.*)

To samoloty F-35, czołgi Abrams, śmigłowce Apache, wyrzutnie Chunmoo. Rząd opowiada jakieś bajki PR-owe, że 90% uzbrojenia będzie kupione w polskich zakładach. Gdzie to jest zapisane w projekcie ustawy, który omawiamy? Każdy z was podaje inny procent polskich zamówień. To najlepiej świadczy o tym, że to jest wzięte z sufitu. Czy świat by się zawalił, gdyby rząd ujawnił Polakom, co będzie kupione za pożyczone z funduszu SAFE pieniądze, przynajmniej w części ogólnej? Ostatnie pytanie, najważniejsze: Czy ten sprzęt, o którym mówimy, produkowany w Niemczech i we (*Dzwonek*) Francji, będzie mógł współpracować z tym kupionym od Stanów Zjedno-

Poseł Anna Paluch

czonych i Korei? Dlaczego mamy się zadłużać, żeby ratować niemiecki przemysł zbrojeniowy? Dziękuję bardzo.

(*Poseł Konrad Fryszak: Widać, że pani nie czytała załącznika.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani poseł.

Zapraszam panią poseł Annę Wojciechowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Bardzo proszę.

Poseł Anna Wojciechowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Panie pośle, przeszkadza pan koleżankom.

Poseł Anna Wojciechowska:

Panie Ministrze! Panowie Generalowie! Proszę w końcu zrozumieć, że wróg nie będzie czekał, aż będziemy gotowi. Uderzy nas w najmniej oczekiwanym momencie, kiedy się nie spodziewamy. Nie mamy wyboru. Albo dziś inwestujemy w zbrojenia, nawet kosztem zadłużenia, albo jutro już ktoś, jakiegoś drony będą latały nad naszymi głowami. Bezpieczeństwo kosztuje, a brak bezpieczeństwa kosztuje więcej.

(*Poseł Konrad Fryszak: Ale to nie wchodzi w dług.*)

Turcja produkuje dziś do 80% swojego zbrojenia u siebie. Dlaczego Polska nie może dojść do podobnego poziomu? To jest realne dzięki programowi SAFE. Dlaczego PiS tak bardzo protestuje? Jak nie wiadomo, o co chodzi, to chodzi o pieniądze, proszę państwa. Ale to są pieniądze znaczone. My możemy je wydać tylko w naszym kraju i zrobimy to. Robimy, nie gadamy. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Patryka Wichra, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma pana posła.

Pani poseł Ewa Kołodziej, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Ewa Kołodziej:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Program SAFE to inwestycja w bezpieczne jutro dla obecnych i przyszłych pokoleń. Szanowni państwo, ja niedawno wróciłam z Królestwa Arabii Saudyjskiej, z World Defense Show, jednego z najważniejszych i największych wydarzeń w światowym sektorze obrony, gdzie Polska była reprezentowana i aktywnie prezentowała swój potencjał. Takie wydarzenia, szanowni państwo, dobitnie pokazują, jak dynamicznie zmienia się środowisko bezpieczeństwa i jak istotne jest mądre inwestowanie w nowoczesne rozwiązania w naszym kraju. W tym kontekście program SAFE nabiera szczególnego znaczenia. To poważny i bardzo potrzebny krok w stronę wzmocnienia naszego bezpieczeństwa oraz odpowiedzialnej, długofalowej współpracy w naszym kraju. Program SAFE łączy nowoczesne podejście z realnym wsparciem dla regionów. I właśnie o rozwój naszych regionów chciałam dopytać, ponieważ jestem przekonana, że SAFE stanie się impulsem rozwojowym dla wielu regionów naszego kraju (*Dzwonek*), szczególnie dla Śląska. Pytanie: Jak poszczególne regiony Polski planują wykorzystać program SAFE do wzmocnienia swojej pozycji oraz potencjału obronnego w obszarze bezpieczeństwa? Dziękuję ślicznie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani poseł.

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Golińską, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Małgorzata Golińska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pamiętamy, jak uwiązaliśmy nas w umowę gazową z Rosją do 2037 r. Mówiliście wtedy: stabilność i bezpieczeństwo, pytaliście z szyderą, czy źle nam się pali rosyjski gaz. I spalił się razem z iluzją bezpieczeństwa. Podpisaliście wtedy kontrakt, który miał być gwarancją, a wciąż gnęliście Polaków w niebezpieczną pułapkę. Pamiętamy, jak razem z Brukselą używaliście do szantażu środków KPO. Dzisiaj jest SAFE, też na kilkadziesiąt lat, też słyszymy melodię: solidarność, stabilność, bezpieczeństwo. Ale w nutach jest też wspólny dług, a drobnym drukiem zapis: środki – tylko jeśli będziecie grzeczni.

(*Poseł Katarzyna Królak: Wy nie będziecie przestrzegać prawa.*)

Bo największym problemem nie jest nawet to, czy to pożyczka na 3–4%, ale to, kto ma przyciski: wstrzymaj, zagłodzić ich i kiedy ich użyje przeciwko naszej obronności. Bo jeśli ktoś w Brukseli może za-

Posel Małgorzata Golińska

blokować środki, wtedy kiedy mu się zachowanie Polaków nie spodoba, to nie jest bezpieczeństwo.

(*Posel Konrad Fryszak: Polaków?*)

(*Głos z sali: Co pani mówi?*)

To jest pułapka w ładnym opakowaniu. Tak, tak nas traktują. Pytanie brzmi prosto: Czy uczymy się na własnej historii...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Małgorzata Golińska:

...czy znowu podpisujemy umowę w ciemno?
(*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

(*Posel Konrad Fryszak: Jak poseł polskiego Sejmu może mówić o Polakach Polaczki? Przecież to jest skandal!*)

Panie pośle, bardzo proszę...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Myślę, że stwierdzenia pani poseł ocenią Polacy. Zapraszam pana posła Andrzeja Szewińskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Andrzej Szewiński:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Minister Andrzej Domański stwierdził: Instrument finansowy SAFE jest o 60 mld tańszy, niż gdybyśmy mieli brać innego rodzaju pożyczki. Szanowni państwo, z przykrością muszę stwierdzić, że posłowie opozycji podczas posiedzenia Komisji Finansów Publicznych i Komisji Obrony Narodowej przeciwstawili się wprowadzeniu instrumentu finansowego SAFE. To był sabotaż bezpieczeństwa państwa i próba zablokowania 185 mld na modernizację Sił Zbrojnych, na przemysł zbrojeniowy, na zwiększoną skuteczność strategii odstraszenia. Kto jest przeciw SAFE, bierze polityczną odpowiedzialność za osłabienie Polski w chwili największego zagrożenia. Czy takie działania przeciw pozyskaniu środków na polską armię możemy nazwać targowicą?

(*Posel Witold Zembaczyński: Tak.*)

(*Głos z sali: Tak.*)

Ja myślę, że tak.

(*Głos z sali: To jest szantaż.*)

Czy (*Dzwonek*) w świecie, w którym wojna puka do bram Polski, nie wybieramy między oszczędnościami a wydatkami, tylko między siłą a słabością. My wybieramy siłę, bo siła da nam gwarancję bezpieczeństwa. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Marię Koc, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Maria Koc:

Bardzo dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Państwo przedstawiciele koalicji rządzącej z takim entuzjazmem mówicie o programie SAFE, jakby to była przynajmniej w części dotacja. A przecież to jest pożyczka.

(*Głos z sali: Instrument finansowy.*)

To pożyczka oprocentowana, którą trzeba będzie zwrócić z nawiązką i którą będą spłacać nasze prawniki. Takie ogromne zobowiązanie im pozostawimy.

(*Posel Adam Luboński: Nie, właśnie nie. Na pewno.*)

Polacy są jednak, drodzy państwo, bardziej krytyczni wobec tego programu niż państwo, bo boją się tempa zadłużenia, jakie cechuje nasz kraj. Pod rządami premiera Donalda Tuska, pod rządami ministra Andrzeja Domańskiego Polska zadłuża się najszybciej w Europie. To Polaków martwi, bo deficyt prawie 300 mld zł rocznie jest wielkim obciążeniem dla naszej gospodarki, jest wielkim obciążeniem dla naszego społeczeństwa. A tu jest kolejna wielka pożyczka. Czy my to jesteśmy w stanie udźwignąć?

Drodzy Państwo! Mam pytanie. Mówicie, że aż 80% (*Dzwonek*) tych środków będzie wydane w Polsce i że te pieniądze trafią do przemysłu zbrojeniowego w naszym kraju.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Maria Koc:

Pytanie, czy nasze firmy mają potencjał, aby w szybkim czasie zaabsorbować te środki.

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Patryka Jaskulskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

(*Głos z sali: Mikrofon wyłączony.*)

Dziękuję, pani poseł.

Pan poseł Patryk Jaskulski, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Patryk Jaskulski:

Bardzo dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Ministrowie! Pani Poseł! Główny zarzut w pani wystąpieniu to fakt, że to jest pożyczka. A czy pani wie, jak wy zaciągaliście zobowiązania i jak kontraktowaliście? Także na kredyt. Ale wiecie co? My wówczas was nie krytykowaliśmy. Wiecie dlaczego? Bo bezpieczeństwo Polek i Polaków jest po prostu bezcenne. *(Oklaski)*

Dlaczego jest tyle dezinformacji w kwestii programu SAFE? Ponieważ to jest realny sukces polskiej prezydencji rządu Donalda Tuska, który namówił europejskich partnerów do tego, aby postawić na zbrojenie, postawić na kwestie obrony europejskiej i polskiej granicy. Tej dezinformacji jest zdecydowanie więcej. Mówicie, że lista będzie akceptowana przez Niemcy. Nie, lista nie będzie wskazywana ani akceptowana przez Niemcy, tylko została wskazana przez Sztab Generalny Wojska Polskiego.

Mam pytanie do pana ministra. Czy na tej liście znajdują się także sprzęty, które zakontraktował minister Mariusz Błaszczak, nie zapewniając finansowania? Bardzo proszę o odpowiedź. Mam nadzieję, że państwo się dowiedzą. *(Oklaski)*

(Poseł Andrzej Śliwka: Patryk, spuchleś.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Władysława Dajczaka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

(Poseł Piotr Kaleta: Najlepsze jak zawsze na koniec.)

Poseł Władysław Dajczak:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Pan Donald Tusk w kolejnym swoim filmiku z entuzjazmem wykrzykiwał: Mamy to! Tak, drodzy państwo. Mamy kolejny kredyt, który będzie obciążał następne pokolenia Polaków. To kredyt bardzo niejasny, bo, po pierwsze, program jest skrojony pod duże zachodnie firmy zbrojeniowe. Wiemy, z jakich będą państw. Po drugie, jest mechanizm warunkowości. Wiemy, jak Komisja Europejska potrafi z tego mechanizmu korzystać, drodzy państwo.

Pytanie do pana ministra. Jeśli Polacy mają ten kredyt spłacać przez kolejne pokolenia, to dlaczego ukrywacie te 139 projektów? Dlaczego Polacy nie mogą poznać, jak one będą realizowane? To jest właśnie dowód na to, że coś ukrywacie.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Ruskie gadanie.)

Druga rzecz, panie ministrze. Pan premier Kosiński-Kamysz mówił, że ponad 80% tych środków będzie wykorzystane w polskim przemyśle zbrojeniowym. Proszę uwiarygodnić te słowa, bo na razie to są tylko słowa pana premiera. *(Dzwonek)* Żadnych

wiarygodnych informacji o tym nie ma. Po trzecie, czy firmy z kapitałem zachodnim pracujące w Polsce będą traktowane jako polski przemysł zbrojeniowy? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Dominika Jaśkowca, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Dominik Jaśkowiec:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Polska uzyskała w programie SAFE pożyczkę w wysokości ponad 43,7 mld euro, czyli ok. 180 mld zł. Ponad 80% tej kwoty ma trafić do polskiego sektora zbrojeniowego. Program SAFE zakłada pożyczkę rozłożoną na 45 lat, przy czym przez pierwszą dekadę spłacane mają być tylko odsetki. Oprocentowanie ma wynosić 3% rocznie i będzie znacznie niższe, co jest bardzo ważne, od rentowności polskich obligacji. Dodatkowym atutem przemawiającym za uczestnictwem Polski w programie SAFE jest wysoki popyt inwestorów na obligacje i papiery dłużne emitowane przez Unię Europejską.

Państwo Ministrowie! Chciałbym, aby to jeszcze raz wybrzmiało. Jaka jest różnica między warunkami finansowymi uzyskania pożyczki z programu SAFE a tymi związanymi z innymi instrumentami pożyczkowymi dostępnymi dla Polski, w zakresie zarówno oprocentowania, jak i marży BGK? Minister Domański wspomniał, że te oszczędności mogą wynieść między 30 a 60 mld zł. *(Dzwonek)* Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Marka Suboczka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marek Subocz:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Rząd przedstawia fundusz SAFE jako wielki sukces i miliardy pozyskane dla Polski. To jednak nie są żadne dodatkowe pieniądze, tylko to są wieloletnie pożyczki, które Polacy będą spłacać przez dekady. Co więcej, program narzuca preferencje zakupów sprzętu produkowanego głównie w Europie, a więc oznacza to, że przeważać tutaj będą największe koncerny z Francji czy Niemiec. Polacy nie znają listy projektów, które rząd chce finansować z SAFE. Dokumenty są niejawne. Najpierw musimy poznać pełne warunki finanso-

Poseł Marek Subocz

we, realne koszty oraz konsekwencje dla budżetu obronnego.

Proszę powiedzieć, o ile ten fundusz zwiększy realne zadłużenie państwa polskiego. Dlaczego lista projektów finansowanych z SAFE nie została w całości ujawniona opinii publicznej? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Pępek, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Małgorzata Pępek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ten projekt to nie jest kolejna techniczna regulacja, to fundament, na którym za te blisko 44 mld euro budujemy realne bezpieczeństwo Polski na dekady. Ale nie da się mówić o przyszłości, nie wspominając o tym, co zostawili nam poprzednicy. Kiedy my dzisiaj walczyliśmy o europejskie pieniądze, warto zapytać posłów z PiS-u, gdzie byli przez ostatnie 8 lat. Chętnie przeżyłicie muskuły na konferencjach prasowych, ale rzeczywistość była brutalna. To wy kupiliście koreańskie samoloty FA-50, które – jak się okazało – były bezzużyteczne w warunkach bojowych, bo zapomnieliście zamówić do nich uzbrojenia. Kupiliście maszyny, do których amunicji już praktycznie nie ma. To był bardzo drogi pokaz mody lotniczej. Za to my łączymy krajowe plany modernizacji z twardymi *(Dzwonek)* europejskimi mechanizmami wsparcia. To jest różnica między, między...

(Poseł Władysław Dajczak: No między, między...)
...naszymi rządami, a waszymi. Wstydzicie się. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Zapraszam pana posła Marcina Ociepę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marcin Ociepa:

Dziękuję bardzo.
Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W Komisji Obrony Narodowej przedstawiciel Sztabu Generalnego w bardzo zręcznym dyplomatycznym wystąpieniu powiedział tak...
(Głos z sali: Jak?)
...cytuję: my szykowaliśmy listę tych produktów i nikt w nią nie ingerował, ale potem została

przemodelowana, dostosowana do instrumentu SAFE, więc kilka projektów tam uległo zmianie. Chciałbym więc zadać fundamentalne pytania: Czy projekt fundusz SAFE jest dla polskiej armii...

(Głos z sali: Tak.)

...czy może polska armia jest dla funduszu SAFE?

(Głosy z sali: Nie.)

Bo jeżeli jest tak, że to polska armia musiała się dostosowywać do tego funduszu, to już z samej natury rzeczy mamy do czynienia z aberracją. Ale sprawa została rozstrzygnięta na samym początku wystąpienia pani minister, która powiedziała, że jest to jeden z największych sukcesów polskiej prezydencji rządu Donalda Tuska. Dlatego tego bronicie. Wiecie, że to już nie są fundusze europejskie, tylko to jest pożyczka. Wiecie, że to nie będzie z korzyścią dla polskiego przemysłu zbrojeniowego *(Dzwonek)* w takim procencie, jak opowiadacie.

(Głos z sali: A w jakim?)

Wiecie, że to nie jest tak, jak chciała polska armia, ale musicie tego bronić do upadłego. Szkoda, że kosztem polskiej obronności. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Co pan gadasz?)

(Głos z sali: Brawo! Ociepa na premiera.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Zapraszam panią poseł Agnieszkę Pomaską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Agnieszka Pomaska:

Bardzo dziękuję.
Pani Marszałek! Nie ulega wątpliwości, że program SAFE to odpowiedź na realne zagrożenia i realne potrzeby europejskiego, a więc i polskiego bezpieczeństwa. W związku z tym chciałabym skierować kilka pytań do prawej strony sali. Kto się cieszy, gdy politycy opozycji rozbijają europejską jedność? Kto zyskuje, gdy podważa się wspólne programy obronne, takie jak SAFE? Kto klaszcze, gdy zamiast wzmacniać współpracę w Unii Europejskiej, wzmacnia się nieufność i chaos? Kto chce słabszej, podzielonej Europy, która nie potrafi mówić jednym głosem w sprawach bezpieczeństwa? Podpowiem wam: Putin klaszcze, Rosja się cieszy, a Kreml dostaje kolejny prezent. Każdy atak na wspólne mechanizmy obronne to osłabienie naszej odporności. Każde podsycanie podziałów to realizacja scenariusza, na którym Rosji zależy od lat. Bezpieczeństwo Polski wymaga odpowiedzialności. Wy nie jesteście odpowiedzialni. Wy wpisujecie się w wojnę hybrydową przeciwko Polsce. *(Dzwonek)* Przestańcie to robić. Zadbajcie o polski interes. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Agnieszkę Wojciechowską van Heukelom.

Poseł Agnieszka Wojciechowska van Heukelom:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Jednym z podstawowych problemów SAFE jest warunkowość. Jednym z warunków SAFE jest to, że nie więcej niż 35% może być wyprodukowane poza Europą, czyli 65% to będzie produkcja europejska, głównie niemiecka czy francuska. W przepisach jest mowa o spółkach działających na prawie polskim, ale w ustawie tego terminu nie doprecyzowano. Zatem spółką działającą na prawie polskim może być spółka działająca na prawie polskim i w Polsce, ale właśnie z kapitałem zagranicznym. O tym, jak groźny jest mechanizm warunkowości, przekonaliśmy się już na przykładzie KPO, bo przecież pieniędzy nie dostaliśmy. To stawianie warunków, wskazywanie, gdzie i u kogo mamy się zbroić, jest działaniem de facto przeciwko Polsce. Nie będzie można kupić dobrego sprzętu ze Stanów Zjednoczonych czy Korei. Do tej pory otrzymaliśmy z Korei 180 czołgów K2, zakontraktowane mamy następne, a produkcja Leopardów (*Dzwonek*) w niemieckim Rheinmetall to ledwie 50 sztuk rocznie. Tusk prowadzi nas po prostu na minę.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Agnieszka Wojciechowska van Heukelom:

Nie musi się nawet martwić o konsekwencje, bo nie wy będziecie z tego rozliczani po tych ...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

(*Poseł Michał Krawczyk: Skandal!*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Krystynę Skowrońską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Krystyna Skowrońska:

Jeden z najważniejszych instrumentów. Bezpieczeństwo Polski. Rząd Donalda Tuska dba o bezpieczeństwo Polski i Polaków.

(*Głos z sali: Ooo...*)

(*Głos z sali: Ha, ha, ha!*)

(*Poseł Michał Wójcik: Brawo!*)

Ten instrument to nasze bezpieczeństwo, to cena życia, to cena naszej wolności. Instrument finansowy, który mówi, że 43,7 mld euro trafi do Polski. To prawie 200 mld zł. Kto z państwa przeczytał załącznik, który mówi o tych projektach? Ja przeczytałam.

(*Poseł Marcin Ociepa: A ze zrozumieniem?*)

(*Głos z sali: Ja też.*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

Państwo nie wszyscy przeczytali i teraz opowiadacie, tak jak wczoraj w komisji. Przeczytajcie, a nie będziecie mieć wątpliwości. Ten projekt przygotował Sztab Generalny Wojska Polskiego. Nie wierzycie wojsku? Ja wierzę. Ja wierzę polskim żołnierzom. (*Poruszenie na sali, oklaski*) Murem za polskim mundurem.

(*Poseł Marcin Ociepa: Z pizzą na granicę.*)

A teraz oszczędności. Pani minister, proszę wyjaśnić (*Dzwonek*), jakie będą oszczędności. Pierwsze środki już w marcu. Rząd Donalda Tuska dba o bezpieczeństwo. Czekamy na podpis prezydenta.

A teraz PiS.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani poseł.

Poseł Krystyna Skowrońska:

Pamiętacie, że zostawiliście Polskę bez amunicji? Zakupy na kredyt...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Pani marszałek, mogę jedno słowo?

24% polskiej gospodarki... (*Oklaski*)

(*Poseł Piotr Kaleta: Słabe oklaski.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Elżbietę Dudę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Zapraszam, pani poseł.

Poseł Elżbieta Duda:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To, że trzeba się zbroić, padało z tej mównicy kilka razy. To jest poza dyskusją. Ale szanowni państwo, 44 mld euro to 1200 euro na obywatela na okres 45 lat, przy czym przez 10 lat będą spłacane tylko odsetki. Pamiętamy nie tak odległą jeszcze historię z kredytami frankowymi i są to przykre doświadczenia. Jest realne zagrożenie, ponieważ kredyt będzie zaciągnięty nie w rodzimej walucie, tylko w euro. To stanowi poważ-

Posel Elżbieta Duda

ne ryzyko kursowe, czyli niekontrolowane wahania kursu euro względem polskiej złotówki, a tego nie da się przewidzieć. Istnieje poważne ryzyko spłaty kredytu.

Teraz pytanie: Jaka jest gwarancja, że rząd nie zadłuży Polaków np. na niemiecki sprzęt zbrojeniowy? Dziękuję. *(Oklaski)*

(Poseł Krystyna Skowrońska: Kobieto, odlot.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Karolinę Pawliczak, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Karolina Pawliczak:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! To nieco ponad 2 lata, a już miliardy z Krajowego Planu Odbudowy pracują w naszej gospodarce. *(Gwar na sali)*

(Poseł Michał Wójcik: Jachty.)

(Poseł Paweł Szrot: Jachty.)

Teraz jest program SAFE dla naszego bezpieczeństwa, odporności, inwestycji w polski przemysł zbrojeniowy, jak choćby zakłady WSK w Kaliszu. Dlatego z ogromnym zdziwieniem słucham krzyku, jazgotu, krytyki ze strony prawicy. *(Gwar na sali)* Jak możecie krytykować możliwość pozyskania tak potężnych pieniędzy?

(Poseł Paweł Szrot: Was krytykujemy.)

Nigdy takiej pożyczki w warunkach komercyjnych byśmy nie otrzymali. Zachowujecie się jak obce ciało, jakbyście działali przeciwko własnemu państwu. Wstyd, po prostu wstyd. Ale ja wiem, co się za tym kryje.

(Poseł Piotr Kaleta: Andrzej Kryj.)

Kryje się za tym wściekłość, wasza PiS-owska propaganda, wściekłość, że nie możecie swoich *(Dzwonek)* brudnych rąk, umoczonych w aferach położyć na tych pieniądzach. *(Gwar na sali)*

(Głos z sali: Oddajcie jachty.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Karolina Pawliczak:

Powiem wam więcej, zabezpieczymy te środki i na pewno tych brudnych rąk na tych środkach...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Pan poseł Kownacki wiedział, że chciałam mu zwrócić uwagę, i wyszedł, ale panie pośle, na pewno pan wróci.

(Głos z sali: Przekażemy.)

Zapraszam pana posła Waldemara Andzela, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Waldemar Andzel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Czy resort zgodzi się ze mną, że wypłacanie środków z tego funduszu będzie warunkowe, a już spłacanie kredytu będzie bezwarunkowe? Czyli środki albo Polska otrzyma, albo nie, w zależności od klimatu politycznego realizowania kolejnych kamieni milowych, które mogą się okazać kłódami pod nogi i kamieniami u szyi, a kredyt i tak trzeba będzie spłacać. Czy nie jest to powtórka z szachowaniem Polski przez Unię Europejską, tak jak w przypadku KPO? Czy resort zgodzi się ze mną, że wprowadzenie funduszu SAFE to haniebne odebranie Polsce decyzyjności? Dlaczego nie możemy w sposób właściwy i suwerenny realizować potrzeb Wojska Polskiego?

Ostatnia kwestia. Dla kwoty 43 mld euro oprocentowanej na 3% w skali roku do spłaty po tych 45 latach będzie 163 mld euro. Same odsetki to 120 mld euro. Proszę o odniesienie się do kwestii kosztów tego kredytu. Dlaczego przepychacie ustawę o pożyczce SAFE kolanem w trybie ekspresowym? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Tracz, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Małgorzata Tracz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Panie Ministrze! SAFE to historyczny i bezprecedensowy europejski program na rzecz obronności i bezpieczeństwa. Polska na szczęście stała się jego największym beneficjentem. Trafi do nas blisko 44 mld euro. I mówię tutaj: na szczęście, bo gdyby rządzili nasi poprzednicy, to całkiem prawdopodobne jest, że nie dostalibyśmy żadnych z tych środków. Wystarczy spojrzeć na Węgry. Przez autorytarną i antyukraińską politykę Viktora Orbána, wielkiego przeciwnika PiS-u, Węgry są tych środków pozbawione jako jedyne w całej Unii Europejskiej.

Dzięki obecnemu rządowi wyszliśmy z samobójczej izolacji, w którą wrzucił nas PiS, i jesteśmy w czołówce Europy...

(Poseł Michał Wójcik: Świata, nie Europy.)

...i możemy korzystać z miliardów euro na obronność i bezpieczeństwo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Zapraszam pana posła Zbigniewa Chmielowca,
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Zbigniew Chmielowiec:

Dziękuję bardzo.
Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Polska musi się zbroić. Wszyscy doskonale zdajemy sobie sprawę, jak ważne dla naszych mieszkańców jest bezpieczeństwo. Program SAFE budzi wiele wątpliwości.

W związku z powyższym mam pytanie: Czy firmy, które są zarejestrowane w Polsce, mają działalność produkcyjną na rzecz obrony kraju, gotowe produkty, ale ich struktura własnościowa nie jest europejska, w nawiasie, np. amerykańska, mogą brać udział w programie SAFE? A jeżeli nie, to dlaczego? Dotyczy to m.in. firm z Podkarpacia, np. PZL Mielec, oraz z Rzeszowa, Pratt & Whitney. Czy rząd bierze pod uwagę ryzyko kursowe zobowiązania w euro przy dochodach budżetu w złotych? Spłata do 2081 r. oznacza dekady niepewności. Osłabienie złotego może znacząco zwiększyć realny koszt kredytu.

Uzupełniając wypowiedź mojej przedmówczyni, zwracam się do pani (*Dzwonek*): My nie dostajemy tych pieniędzy, my bierzemy kredyt. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Adriana Witczaka, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Adrian Witczak:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Pani Minister! Wysoka Izbo! Program SAFE obnaża dzisiaj działaczy Prawa i Sprawiedliwości do kości, bo tu nie ma haseł, są konkretne liczby. Nawet 80% z 200 mld trafi do polskich firm. I dlatego wy dzisiaj tak wyjecie. Bo kiedy środki idą przejrzycie do polskich przedsiębiorców, kończy się wasz ulubiony sport, kto z kim, kto załatwi, kto weźmie. Kończy się system, w którym państwo jest bankomatem dla swoich, a patriotyzm tylko dekoracją do konferencji. (*Oklaski*)

(*Poseł Paweł Szrot*: Histeryzujecie.)

Wasza histeria i blokowanie tego programu to nie jest troska o bezpieczeństwo. To polityczna obstrukcja, która idealnie pasuje do putinowskiej narracji: osłabić państwo, skłócić ludzi i zatrzymać modernizację. My wybieramy odwrotnie – Polska ma być silna i zbrojna, ale też bogatsza, bo te (*Dzwonek*) miliardy mają pracować tu, w polskich firmach, a nie tak jak wasze programy...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Poseł Adrian Witczak:

...które wspierały PiS-owskich działaczy. To sukces rządu Donalda...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

...Tuska. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Marzenę Annę Machałek, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

(*Poseł Piotr Kaleta*: W sumie trzeba powiedzieć, że dykcja ładna. Taka komunistyczna.)

Poseł Marzena Anna Machałek:

Dziękuję, pani marszałek...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Chwileczkę, pani poseł.

Panie posle, proszę nie wchodzić w dyskusję po zejściu z mównicy, bo to przeszkadza.

(*Poseł Michał Wójcik*: Pochwalił go.)

(*Poseł Piotr Kaleta*: Ale ja komplement...)

(*Poseł Patryk Jaskulski*: Recenzent.)

Ja wiem, że pan ma bardzo dużo do powiedzenia, ale w kularach można sobie wymienić te grzeczności.

Poseł Marzena Anna Machałek.

Bardzo proszę, pani poseł.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

No i znowu.

Poseł Marzena Anna Machałek:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Państwo Ministrze! To naprawdę szczyt bezczelności i hipokryzji mówić dzisiaj, że wy się troszczycie o obronę polskich granic. Ja pamiętam obronę granicy z Białorusią, jak strasznie się troszczyliście, wysyłając tam pizzę i atakując polski mundur. To dzisiaj jest w ogóle bezczelność, że wy próbujecie atakować Prawo i Sprawiedliwość, które troszczy się o pieniądze, o zadłużenie, które będzie spłacane przez Polaków, przez nasze dzieci i nasze wnuki.

(*Głos z sali*: Ostrołęka?)

Musimy wiedzieć, czy będziemy mieli kontrolę nad tymi wydatkami, czy będą one służyły rzeczywiście polskiemu bezpieczeństwu i czy tak naprawdę nie stracimy suwerenności przez to, że będzie centralizacja tych wydatków. Wy pokazaliście, jak wydajecie pieniądze: na kluby swingersów i na jachty. My się obawiamy, że jesteście w stanie wykorzystać każde pieniądze, udając, że mają służyć Polakom, do własnych interesów politycznych, a nie dla dobra Polski. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Aleksandrę Kot, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Aleksandra Kot:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Padło z tej mównicy wiele kłamstw, wiele nieprawd. A fakty są takie, że program SAFE to 44 mld euro w formie niskoprocentowanych pożyczek na rozwój obronności. 80% tych środków trafi do polskich przedsiębiorstw. Te wyjątkowo korzystne warunki finansowania pozwolą na zakup i produkcję nowoczesnego uzbrojenia, bojowych wozów, systemów raketowych. Dzięki nim wzmocnimy bezpieczeństwo wschodniej granicy i zwiększymy krajową produkcję amunicji. To nie tylko zakup sprzętu, ale to także inwestycja w rozwój polskich zakładów, kompetencji technologicznych czy rozwijanie miejsc pracy. To inwestycja w trwałe fundamenty bezpieczeństwa państwa i rozwój krajowego przemysłu. A w obecnej sytuacji geopolitycznej nie możemy sobie pozwolić na to, żeby czekać, tak jak część z państwa by chciała, i nie możemy sobie pozwolić na zmarnowanie takiej szansy. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Rafała Webera, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwości.

Poseł Rafał Weber:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Polska złożyła wniosek w sprawie przystąpienia do tego programu ponad 2 miesiące temu. Od 50 dni lista zadań, utajniona przez obecny rząd, lista zadań, której nie zna polskie społeczeństwo, jest znana setkom brukselskich urzędników, a także przedstawicielom państw Unii Europejskiej. Czyli polskie społeczeństwo nie może wiedzieć, jaka jest lista zadań, a inni wiedzą. Naiwni jesteście, jeżeli myślicie, że Bruksela jest szczelna. Naiwni jesteście, jeżeli myślicie, że tam rosyjska agentura nie działa. Żeby rozwiązać wszystkie dezinformacje, fake newsy, półprawdy, które się pojawiają, odtajnijcie ten wniosek. Ale przede wszystkim poprzyjcie naszą poprawkę, która zapewnia co najmniej 89% wydatków z tego programu inwestowanych w polski – podkreślam: polski, rdzennie polski – przemysł obronny. Taka poprawka została złożona przez pana posła Andrzeja Śliwkę *(Dzwonek)* i ona gwarantuje, że tak właśnie będzie. Bo wy mówicie o 80%...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Poseł Rafał Weber:

...a w przeliczeniu na liczby nominalne to jest kilkanaście miliardów złotych. 89%...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią poseł Katarzynę Królak, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Katarzyna Królak:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Chciałabym poprosić ministerstwo, żeby może na grafice przygotowało rysunek, dlaczego te instrumenty finansowe są korzystniejsze i dlaczego warto z nich skorzystać. A państwa chcę zapytać, na ile wyceniacie ludzkie życie. Bo mówicie o tym, że to nasze prawnuki będą spłacały zobowiązania. Może warto dziś zadbać o to, żeby te prawnuki żyły. Żeby nie było takich budynków jak w Buczy, w Irpieniu, w Chersoniu, w Odessie. Bo my dziś musimy z pełną odpowiedzialnością podjąć takie kroki, by zapewnić bezpieczeństwo nam, naszym dzieciom, wnukom i prawnukom, by mogli żyć w bezpiecznym kraju. Mój okręg warmińsko-mazurski, o którym ciągle powtarzam, to jest 7, 10, 2, 3 km od granicy z Rosją. Ludzie w trakcie spotkań myślą tylko o tym, żeby mogli bezpiecznie żyć. Na ile państwo to wyceniacie? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Michała Kowalskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

(Poseł Piotr Kandyba: Brawo! Brawo!)

Poseł Michał Kowalski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Prawo i Sprawiedliwość zawsze dbało o polski przemysł zbrojeniowy. Zawsze byliśmy za tym, żeby rozwijać polskie firmy zbrojeniowe. Chciałabym zapytać pana ministra, na jakiej podstawie rząd twierdzi, że 90% środków z tego instrumentu trafi do polskiego przemysłu zbrojeniowego. Chciałabym, aby pan mini-

Poseł Michał Kowalski

ster wskazał konkretny dokument, konkretny zapis, konkretny przepis w tych dokumentach, które gwarantują, że właśnie 90% tych środków trafi do polskiego przemysłu zbrojeniowego. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Artura Łackiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Artur Jarosław Łacki:

Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Zwracam się do przedstawicieli pana prezydenta. Parę lat temu pan minister Błaszczak pojechał do Korei, zaczął szaleć po magazynach, kupował wszystko, co było na półkach, zaciągnął kredyt komercyjny. Różne źródła mówią, że to było od 40 do 70 mld zł, podają też różne oprocentowanie, ale średnio wychodzi 6%. Kupował wszystko, co mu Koreańczycy dali, dlatego przywiózł samoloty F-50, które do dzisiaj chyba nie są nam potrzebne. Program SAFE: 80% w polskiej gospodarce.

(Głos z sali: Gdzie to jest zapisane?)

Kupujemy to, co chce wojsko. Oprocentowanie jest 100% niższe niż w wypadku tego, co przywiózł pan minister Błaszczak. I co najważniejsze, panie generale, to wszystko możemy zrobić teraz i już. Potrzebny jest tylko podpis pana prezydenta. Proszę nie słuchać hipokrytów z tej strony, tylko słuchać narodu. A naród chce bezpieczeństwa.

A teraz jeszcze taka ciekawostka dla pana prezydenta. Jak pan Błaszczak kupował czołgi K2 *(Dzwonek)*, to one nawet nie miały władu dennego. Wład denny dla tych, co nie wiedzą, to jest to, co miał już Rudy 102. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: 500 czołgów.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Kacpra Płażyńskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Wrócił pan Kownacki. Panie Kownacki, bardzo proszę o uspokojenie się. Bo teraz już będę mówiła, panie pośle, będę panu czytała, dobrze?

(Głos z sali: Kara chłosty.)

(Głos z sali: Na dywanik.)

(Głos z sali: O kim pani mówi?)

O, panu...

(Głos z sali: Nie ma posła Kownackiego.)

Przepraszam.

(Głos z sali: O, jest.)

(Głos z sali: Uspokójcie się.)

Ale jest pan poseł Kownacki, tylko nic nie mówi.

Witamy pana posła.

Zapraszam pana posła Kacpra Płażyńskiego.

(Poseł Bartosz Józef Kownacki: Pani marszałek, mnie nie było na sali.)

Wiemy.

Poseł Kacper Płażyński:

Pani marszałek coś jeszcze chce powiedzieć czy już mogę?

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Kacper Płażyński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Jestem trochę zdumiony, bo słyszę z tej strony sali, od strony kolegów z Koalicji Obywatelskiej, że oszczędności to będzie ok. 60 mld zł na tej pożyczce w stosunku do tego, jakby to były pożyczki zawierane w instytucjach polskich. Ale nie wiem, jak państwo to naprawdę obliczacie, bo jak słucham pani minister Sobkowiak, to słyszę, że oprocentowanie pożyczek zaciąganych przez Komisję Europejską to będzie coś między 3 a 4%, jednocześnie pani minister też w ogóle nie odnosi się do marży w ramach tej pożyczki. Więc naprawdę nie wiem, jak wy to wyliczacie, bo wiem, że emitowane teraz 10-letnie polskie obligacje skarbowe w euro są na 3,75%.

Powiem państwu więcej: wołałbym, żeby polskie instytucje finansowe, polskie banki, które w większości są rzeczywiście polskimi bankami, zarabiały na tym oprocentowaniu, niż żebyśmy uzależniali się długiem od obcych instytucji finansowych, bo już wiele państw w Unii Europejskiej przeżywa teraz często wręcz szantaż, jak mówiłem np. *(Dzwonek)* w kontekście Włoch, jeżeli chodzi o możliwości ich działania politycznego w Unii Europejskiej, właśnie dlatego, bo uzależnili się finansowo od obcych instytucji.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, panie pośle.

Poseł Kacper Płażyński:

Pani Minister! Bardzo proszę powiedzieć, czy już pani wie, na jaki...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie)

...procent są te pożyczki.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Krzysztofa Mieszkowskiego, Klub Parlamentarny Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Krzysztof Mieszkowski:

Pani Marszałkini! Szanowni Goście i Gościni! Wysoka Izbo! Dla PiS-u pieniądze europejskie z programu SAFE są nic niewarte, bo są europejskie. Tymczasem oznaczają one bezpieczeństwo i dalszy rozwój Polski i polskiego społeczeństwa. Populiści z PiS-u oraz prezydent Nawrocki są przybudówką Trumpa, reprezentują w Sejmie interesy amerykańskie, atakując Unię Europejską.

(Poseł Piotr Kaleta: To Trumpa czy Putina?)

Potrzebujemy suwerennej Europy i suwerennej Polski. Musicie mieć państwo tego świadomość.

I jeszcze jedna refleksja. Jak możecie spojrzeć polskiemu społeczeństwu w oczy, atakując Unię Europejską, podważając sens SAFE-u, kwestionując bezpieczeństwo polskie? Nie patrzcie temu społeczeństwu w oczy, bo po prostu je obrażacie i zdradzacie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Kazimierza Gołojucha, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Kazimierz Gołojuch:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Państwo Ministrowie! Szanowni Państwo! Polska musi się zbroić, ale polskie społeczeństwo powinno mieć pełną wiedzę na temat funduszu SAFE. Bo może te pytania spowodują, że np. będzie skonstruowana lepsza umowa.

I pytam: Jakie będą realne koszty zaciągniętej pożyczki z funduszu SAFE? Ile wynosi pełna, całościowa obsługa tej pożyczki? A to są duże pieniądze, bo 43,7 mld euro i spłata przez 45 lat. Czy przy funduszu SAFE będzie obowiązywał mechanizm warunkowości, który dotyczy funduszy unijnych? Tutaj była dyskusja na posiedzeniu podkomisji i jednoznacznej odpowiedzi nie otrzymaliśmy.

Kolejne pytanie. *(Dzwonek)* Co się stanie z wysokością spłat rat kapitałowych i odsetek zaciągniętych z pożyczki SAFE, gdy nastąpi znacząca zmiana kursu euro? Czy uwzględniono ryzyko kursowe? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Zapraszam pana posła Michała Krawczyka, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Michał Krawczyk:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Jak to dobrze, że PiS nie rządzi Polską.

(Głosy z sali: Ha, ha, ha!)

Bo gdybyście rządili Polską, to odrzucilibyście te 200 mld zł na modernizację polskiej armii i na polską obronność. Bo to jest tak, że wasze obsesje są silniejsze od poczucia racji stanu. Wszędzie widzicie jakiegoś Niemca, Francuza, który gdzieś za wami się skrada. Ja bym się zastanowił, czy nie trzeba się poradzić jakiegoś specjalisty.

200 mld zł trafi do Polski na wzmocnienie polskiej obronności. 80% tej kwoty zostanie wydane w polskich firmach. Jesteście temu przeciwni. To ja zapraszam do mnie, na Lubelszczyznę. Przyjedźcie do ludzi, nad głowami których kilka miesięcy temu leciały ruskie drony, i powiedzcie im, że jesteście przeciwko temu, żeby powstał z tych pieniędzy system antydronowy. Macie na to odwagę? *(Oklaski)*

(Głos z sali: Nie mają.)

Zapraszam na Lubelszczyznę. Stańcie twarzą w twarz z tymi ludźmi. Mam nadzieję, że się tam pojawicie i powiecie, dlaczego nie chcecie tych pieniędzy, także dla ich bezpieczeństwa. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Głos z sali: To jest niepojęte, że ktoś tak głosuje.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Michała Wójcika, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Michał Wójcik:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Szanowni Państwo! My chcemy, żeby Polska była uzbrojona, żeby była silnym krajem, ale żeby to się dokonało na naszych zasadach, a nie na tych, które ustalane są 1000 km stąd. Bo swoje łapy położyła na tym Komisja Europejska, a ten program to jest tak naprawdę KPO 2.0.

Dlaczego Niemcy nie weszli do tego programu? Zastanawialiście się? Bo są głupi, a wy jesteście mądrzy? Nie. Wy jesteście jeleniami.

(Poseł Michał Krawczyk: Właśnie o tej obsesji mówiłem.)

Taka jest prawda. Oni nie weszli, bo nie zadłużają swojego narodu, tak jak wy to robicie. Żal jest tych dzieci, które są na galerii, bo ich wnuki będą spłacały to, co Donald Tusk dzisiaj tak naprawdę generuje, jeżeli chodzi o straty.

Pytaliśmy, czy są analizy. Nie daliście nam analiz finansowych. Pytaliśmy o zmienność wahań kursów. Nie powiedzieliście, czy zabezpieczycie to, czy nie. Pytaliśmy o stopy procentowe – stałe czy zmienne. Nie odpowiedzieliście. Można to zabezpieczyć. To jest dodatkowa kasa. I na koniec powiem wam jedno: wy *(Dzwonek)* macie mentalność poddańczą. Taka jest prawda. Jesteście niewolnikami. Zrobicie to, co wasi panowie na Zachodzie wam każą. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Mateusza Bochenka, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Mateusz Bochenek:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Dzisiaj bez wątplenia naszym obowiązkiem jest budowanie odporności na każde kryzysy, z jakimi możemy się mierzyć. W tym ten najtrudniejszy.

Dzisiaj słyszeliśmy głosy, pytania, po co tak szybko, dlaczego w takim trybie. Myślałem, że wszyscy widzimy, co dzieje się za naszą wschodnią granicą, jak ludzie giną, umierają. I że słyszymy, co mówią nasi wrogowie, jakie mają cele.

Dzisiaj naszym wielkim zobowiązaniem jest korzystanie z każdej możliwości budowania tej odporności, wykorzystywania każdego instrumentu, by zabezpieczać nas i przyszłe pokolenia, byśmy byli bezpieczni jako naród polski. Dzisiaj nie mamy czasu na to, by się zastanawiać. Dzisiaj naszym zobowiązaniem jest przede wszystkim inwestowanie w naszą przyszłość. Dlatego proszę wszystkich o to, byśmy wspólnie (*Dzwonek*), ponad podziałami stanęli na wysokości zadania, przyjęli ten instrument i inwestowali w naszą przyszłość...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Poseł Mateusz Bochenek:

...w nasze bezpieczeństwo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Andrzeja Śliwkę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Andrzej Śliwka:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mogę powiedzieć, że jesteście niesamowici. Naprawdę jesteście niesamowici.

(*Głos z sali: Dzięki!*)

Minister Domański wychodzi, premier Koźniak-Kamysz wychodzi i mówią tak: Wydamy 85% w ramach polskiego przemysłu zbrojeniowego. Spłata zadłużenia nie będzie z części ministra obrony narodowej. Nie wygasimy Funduszu Wsparcia Sił Zbroj-

nych. A jak składamy takie poprawki do projektu, to je odrzucacie. Więc to pokazuje, jakie jest wasze prawdziwe podejście do tych kwestii.

Dwa pytania. Pan minister Domański mówił o 36 mld zł, pani minister wczoraj również mówiła o tej kwocie, w perspektywie do 2070 r. Nie ukrywam, że podszedłem do pani minister Majszczyk i do dyrektora zajmującego się długiem. Poprosiłem o te analizy. Wiecie państwo, co usłyszałem? Nie mamy tych analiz. My tak sobie to policzyliśmy. Tak to wygląda. Dlatego bardzo bym prosił, żeby minister finansów wyszedł i przedłożył parlamentarzystom te analizy, obejmujące ryzyko kursowe, kwestie związane z ewentualnymi wahaniami oprocentowania. (*Dzwonek*) Niestety, szanowni państwo, nie macie tego.

(*Poseł Adrian Witczak: Powtarzacie się.*)

Nie przygotowaliście się.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Poseł Andrzej Śliwka:

Na pytania, które wam zadajemy, nie macie dobrych odpowiedzi. I to jest wasz problem...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Piątkowskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Krzysztof Piątkowski:

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Słyszę dziś z ław PiS wykład o modernizacji armii – od państwa, którzy w MON stworzyli całą galerię Misiewiczów i uczyli Polaków, że lojalność partyjna bywa ważniejsza niż kompetencje, od państwa, za rządów których w związku z wojskiem częściej mówiło się o aferach niż o realnym zwiększeniu zdolności bojowych. Bezpieczeństwo to nie jest synekura dla kolegów ani polityczny folklor w mundurze. To długofalowy plan, inwestycje, transfer technologii i przemysł obronny silny tu, w Polsce. Program SAFE to w 80% zakupy i produkcja w Polsce, to miejsce pracy, to know-how, to suwerenność w łańcuchach dostaw, to armia, która nie jest zakładnikiem cudzych decyzji. Czego państwo nie rozumiecie? Budowaliście państwo narrację i rozdawaliście stanowiska. My budujemy zdolności, fabryki, kompetencje i realną siłę odstraszania. Może właśnie dlatego ta ustawa tak was uwiera. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Bartosza Józefa Kownackiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. *(Poseł Bartosz Józef Kownacki: Wzywała mnie pani marszałek, więc jestem.)*

Bardzo się cieszę, że pan słucha, jak do pana mówię.

Poseł Bartosz Józef Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Każde dodatkowe pieniądze dla polskiej armii to w obecnej sytuacji wartość dodana, ale pod warunkiem, że to są dodatkowe pieniądze. Otóż zgłosiliśmy na posiedzeniu komisji poprawkę gwarantującą, że te pieniądze, obsługa tego długu nie uszczupli budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, poprawkę tożsamą z tym, czego żądał wicepremier Koźniak-Kamysz. Dlaczego państwo jesteście przeciwko tej poprawce?

(Głos z sali: Bo tak.)

Każde pieniądze, które lokowane są w polskim przemyśle zbrojeniowym, to dobra informacja. Mówicie, że wnioski są znane i że 89% tych pieniędzy zostanie alokowanych w polskim przemyśle zbrojeniowym. Więc składamy poprawkę, w której jest wprost zapisane, że 89% wydatków będzie w ramach polskiego przemysłu zbrojeniowego. Odrzucacie tę poprawkę. Dlaczego? Już wam odpowiadam: bo to nie będą żadne dodatkowe pieniądze i one nie będą alokowane w polskim przemyśle zbrojeniowym w takiej wysokości, jaką obiecujecie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Magdalenę Małgorzatę Kołodziejczak, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak:

Pani Marszałkini! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Bezpieczeństwem państwa nie można grać. Myślę, że czas, w którym żyjemy, i ta bardzo trudna dla nas sytuacja geopolityczna powinny spowodować, że animozje polityczne powinny być przynajmniej na moment odłożone. Każde działania i środki, które poprawiają nasze bezpieczeństwo, są bezcenne. Dlatego dzisiejsze wypowiedzi ze strony opozycji wprawiają wielu z nas w osłupienie. Przypomnę, że od pierwszych dni rządów Donalda Tuska zrealizowaliśmy przede wszystkim Tarczę Wschód, dalszą rozbudowę, wsparcie i właściwe doposażenie, chodzi tu też o śmigłowce Apache, system rakietowy i obronny, czołgi Abrams, inwestycje w Marynarkę Wojenną, radary. Ze strony PiS słyszeliśmy: Najważniejsze to inwestycje w Polsce. Musimy rozbudowywać polski przemysł

obronny. Musimy zapewnić bezpieczeństwo Polkom i Polakom. Tymczasem sytuacja była taka, że za państwa rządów tylko 24% wydatków na zbrojenie trafiało do polskich firm. Za czasów rządów pana premiera Donalda Tuska, czyli w ciągu ostatnich 2 lat, *(Dzwonek)* trafiało tam 35% środków, a teraz będzie jeszcze więcej. Dlatego apeluję: nie bójcie się.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak:

Powiedzcie: tak jest, program SAFE jest korzystny dla Polski. Walczmy o dobro...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Piotra Kaletę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Piotr Kaleta:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To odkłamujemy. Wczoraj w komisji usłyszałem od pani minister takie zaskakujące słowa. Proszę państwa, bo to jest ten efekt. Czy my w ogóle będziemy mogli zrobić zakupy w ramach polskiego przemysłu zbrojeniowego? Ponieważ tam będą musiały robić dwa kraje. Czy to prawda?

Druga kwestia. Jakie na ten moment są w ogóle możliwości produkcyjne polskich zakładów? Czy mają już maszyny, które są potrzebne chociażby do produkcji K2? I właśnie o te K2 chciałem zapytać. Proszę państwa, 800 baniek położonych na stół na koniec naszych rządów na „Pancerną Wielkopolskę”: WZMot Poznań, H. Cegielski Poznań, WSK PZL Kalisz. I co? Poszło na jakieś jachty, na ogrody zimowe, na inne takie rzeczy.

(Głos z sali: Na onkologię poszło.)

Proszę państwa, wy peletu nie potraficie zrobić, a bierzecie się za polską armię, za to, żeby doprowadzić ją do stanu jakiegokolwiek gotowości bojowej. To, co wy robicie, to jest po prostu parodia.

I teraz pani posła Wiecha czy Wicha powiedziała w swoim wystąpieniu jedną rzecz: że być może kwestia dotycząca polskiego programu zbrojeniowego jest pisana w Stanach Zjednoczonych, w kancelarii prezydenta Trumpa. Wolę, żeby była pisana tam niż przez niejaką Swietlanę Czestnych. *(Dzwonek)* Chyba wszyscy wiemy, kto to jest. Dziękuję bardzo. *(Wesołość na sali, oklaski)*

(Głos z sali: Ooo...)

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Monika Wielichowska)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Marka Chmielewskiego.
Zapraszam, panie pośle.

Poseł Marek Jan Chmielewski:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Pamiętamy z historii sentencję rzymską: chcesz pokoju, szykuj się do wojny.

(Głos z sali: Bardzo dobrze.)

Ale z historii również wiemy, że wojna często jest katalizatorem innowacyjności. To jest takie przyspieszenie rozwoju różnego rodzaju technologii po to, żeby zdobyć przewagę. Tylko pytanie, czy nie lepiej, żeby tym katalizatorem były pieniądze z programu SAFE, które trafiają do polskiej gospodarki, do polskiego przemysłu, do polskich inżynierów... To może być właściwy katalizator.

Szanowni Państwo! Mam nadzieję, że to tylko zażdrość przez państwa przemawia, bo to rząd Donalda Tuska, a nie wy, pozyskał te pieniądze i w odpowiedni sposób, właściwy dla naszej gospodarki je wyda. Płaczenie również nad kosztami pożyczki. Mówi się, że w Polsce przysłowia są mądrością narodu. Przepraszam, ale to powiem: za darmo to tylko w gębę można dostać. *(Oklaski)*

(Poseł Piotr Kaleta: A wy musicie zapłacić.)

A pytanie chciałem zadać nie państwu ministrom, bo macie dużo pytań, tylko wam. Jak możecie *(Dzwonek)* porównywać potencjalne koszty wojny z odsetkami z programu SAFE? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.
Zapraszam panią poseł Ewę Leniart.

Poseł Ewa Leniart:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! SAFE to instrument warunkowego uzbrojenia polskiej armii. Warunki polityczne i gospodarcze będą oceniane przez Brukselę. Pytanie: Czy rząd koalicji 13 grudnia chce dobrowolnie zgodzić się na to, aby to Bruksela decydowała o wypłacie kolejnych transz tego kredytu?

(Głos z sali: 13 grudnia to Kaczyński spał do południa.)

(Głos z sali: I do dziś śpi.)

Co ważne, Polska zostanie z niedokończonymi projektami oraz długiem. Kolejna rzecz: wszystkie dostawy muszą być zrealizowane w krótkim czasie, do 2030 r. Czy polska zbrojeniówka jest w stanie przerobić 160 mld zł w 5 lat? W tym programie pewne jest tylko jedno: polskie dzieci, nasze wnuki zostaną

z kredytem do 2081 r. SAFE to narzędzie finansowe podbudowane europejską polityką i biurokracją. Dziękuję bardzo.

(Głos z sali: Lepsza wojna niż kredyt?)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Nie ma koalicji 13 grudnia. Warto mówić prawdę na tej mównicy.

Bardzo proszę, pan poseł Krzysztof Grabczuk.

Poseł Krzysztof Grabczuk:

Szanowna Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Co do dwóch rzeczy na tej sali wszyscy rozsądni na pewno się zgodzą: po pierwsze, czasy są trudne, niebezpieczne i niepewne, a po drugie, polska armia, polskie wojsko, polski przemysł zbrojeniowy wymagają wsparcia. Proszę państwa, zastanówcie się, czy na rynku jest tańszy pieniądz niż te 3%, które oferuje nam ministerstwo. Najprawdopodobniej...

(Głos z sali: No tego nie wiemy. Tego nie wiemy.)

Wiemy, że takiego oprocentowania nie ma. Ja o tym wiem.

(Poseł Piotr Kaleta: Ale nawet minister finansów nie wie.)

Teraz popatrzcie na to z drugiej strony. Jeśli ponad 80% tych pieniędzy zostanie zainwestowanych w polski przemysł, to ile nowych miejsc pracy utworzymy? Polska może stać się również silnym eksporterem uzbrojenia. I rzecz ważna: wiem, dlaczego państwo tak się denerwujecie. Wiecie o tym, że wpompowanie 200 mld zł w polską gospodarkę *(Dzwonek)* przyniesie duży efekt. To was boli najbardziej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Henryka Kowalczyka.

Poseł Henryk Kowalczyk:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Co do tego, że potrzebne są pieniądze na uzbrojenie polskiej armii, nikt nie ma wątpliwości, natomiast trudno dyskutować o szantażu, który w tej chwili koalicja w stosunku do nas stosuje. Czym tak naprawdę jest program SAFE? To jest pożyczka – pożyczka nam wciskana. A na jakich warunkach? Ponad 3% z ryzykiem kursowym. Kiedyś wmawiano ludziom: Biercie kredyty we frankach szwajcarskich, a później będziecie się martwić. Tak może być i tu. Ministerstwo Finansów nie porównało kosztów kredytu, kosztów obsługi... W Polsce można wypuszczać obligacje.

Posel Henryk Kowalczyk

Niech polscy obywatele wykupią te obligacje na zbrojenia. W dobie zagrożenia wojennego na pewno by tacy byli. Dlaczego nie ma tego porównania? Bo to porównanie wyszłoby na niekorzyść tego programu, jeśli byście je solidnie zrobili. Więc pytam: Po co nam to? Tylko po to, żebyśmy (*Dzwonek*) ograniczyli swoją suwerenność i musieli akceptować wszystkie projekty w Unii Europejskiej. Bo tak będziemy robili. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Zapraszam pana posła Piotra Kandybę.

Posel Piotr Kandyba:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Są pewne rzeczy i sprawy, które powinny być poza naszą bezsensowną dyskusją i kłótniami, które tak naprawdę już nie są akceptowane przez Polskę i polski naród. Taką sprawą jest bezpieczeństwo naszych dzieci, bezpieczeństwo naszego kraju, bezpieczeństwo naszych granic. Przysłuchuję się temu i patrzę na nasze reakcje, na to, w jaki sposób się tutaj zachowujemy, w jaki sposób kłócimy się o coś, co tak naprawdę oznacza bezpieczną granicę. To inwestycje w drony, inwestycje w amunicję, inwestycje w wozy bojowe. Niestety, żyjemy w takich czasach, że żeby być pewni, że będziemy żyli w pokoju, musimy się zbroić. I to jest właśnie program SAFE. Mam wrażenie, że społeczeństwo nie wybaczy nikomu z nas (*Dzwonek*), kto podniesie rękę przeciwko programowi SAFE i 200 mld zł, które mają służyć Polsce i Polakom. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.
Zapraszam pana posła Artura Chojeckiego.

Posel Artur Chojecki:

Bardzo dziękuję.
Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Sprawa jest bardzo poważna. Chodzi o bezpieczeństwo Polski. Mówicie, że 80% pożyczki zostanie zainwestowane w polski przemysł. Gdzie to jest zapisane w ustawie? Mówicie, że spłata tego kredytu nie obciąży budżetu MON. Projekt ustawy mówi coś wręcz przeciwnego.

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Nie czytał pan.)

Mówicie, że to my decydujemy, co jest na liście zadań. To dlaczego Komisja Europejska zatwierdza te zadania? Mówicie, że to dodatkowe środki na polską armię. To gdzie to jest zapisane w ustawie?

Klub Prawa i Sprawiedliwości zgłosił poprawki, które miały to zapewnić.

(*Głos z sali*: Na kolanie były pisane.)

My modernizowaliśmy, a w zasadzie odbudowaliśmy armię po waszych poprzednich rządach i kupowaliśmy najlepszy i potrzebny nam sprzęt.

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Bez amunicji.)

Wy jak zwykle gadacie, a nie robicie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Konrada Fryszta.
(*Głos z sali*: Dawaj!)

Posel Konrad Fryszak:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Panie Ministrze! Pani Minister! Wychodzę z podziwu, jak słyszę to, co wczoraj mówili posłowie Prawa i Sprawiedliwości w komisji, i to, co mówią tutaj w tej chwili, w czasie tej debaty. Mam jedno pytanie. Jak wy pojedziecie i popatrzyście w oczy swoim sąsiadom w swoich okręgach wyborczych? Jak wy wytłumaczycie to im, tym ludziom, którzy po pierwsze chcą pracy, godnej płacy i bezpieczeństwa? A to ten program daje pracę polskiemu przemysłowi, daje dobrą płacę i daje bezpieczeństwo.

(*Głos z sali*: I kredyt.)

Jestem ciekaw, jak poseł Kosztowniak spojrzy w oczy pracownikom fabryki broni w Radomiu albo jak spojrzy w oczy pracownikom Mesko w Pionkach.

(*Głos z sali*: Nie spojrzy.)

Tutaj rwiecie szaty, jaki to ten program jest zły. To nieprawda. To jest bardzo dobry program.

(*Posel Henryk Kowalczyk*: To jest pożyczka.)

To są pieniądze, które wejdą do polskiego przemysłu zbrojeniowego, które będą powodowały, że Polacy będą mieli miejsca pracy. I nie będą zamawiali w Korei samolotów bez uzbrojenia. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Słabo.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią posel Agnieszkę Ścigaj.

Posel Agnieszka Ścigaj:

Pani Marszałek! Pani Minister! SAFE to 180 mld pożyczki na 45 lat, czyli dwa pokolenia na rynku pracy będą ją spłacać. Nieznane oprocentowanie, wysokie ryzyko kursowe, zarządzanie wydatkami przez Komisję Europejską zarządzaną przez Niemców, którzy nomen omen tej pożyczki nie biorą.

(*Głos z sali*: Jak nieznane, jak znane.)

Posel Agnieszka Ścigaj

Brak możliwości wydatkowania na nowe inwestycje w przemysł zbrojeniowy, również poza budżetem. Obrażacie ludzi, którzy zadają pytania i mają wątpliwości. Robią to posłowie w ich imieniu, bo miliony Polaków o to pytają.

(Głos z sali: A nie miliardy?)

Mają prawo mieć wątpliwości. Mają prawo mieć wątpliwości i zadawać te pytania. Tym bardziej że większość rzeczy, które tu państwo opowiadacie... Mówicie: zaufajcie nam troszkę. Już raz wam zaufali Polacy – 100 konkretów. Do tej pory się nie doczekali, więc to jest marny argument.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Ziobrze zaufali.)

Czemu nie przedstawiła pani minister tutaj alternatywnego, konkretnego planu finansowego z polskimi obligacjami, żebyśmy mogli zdecydować, co jest lepsze, i z krótszym terminem spłaty, z ograniczeniem tych ryzyk, o których tutaj mówimy? *(Dzwonek)* Chodzi o to, żebyśmy mogli zdecydować, bo wszyscy chcemy lepszej i bardziej sprawnej polskiej armii. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Bożenę Lisowską.

Poseł Bożena Lisowska:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Procedujemy nad jedną z najważniejszych ustaw w tej kadencji. Premier Donald Tusk wniósł o przyspieszony tryb procedowania nad nią, bo w marcu musi być podpisana umowa z Komisją Europejską. Rząd przyjął już projekt ustawy wdrażającej program SAFE. Teraz czas na Sejm i podpis prezydenta. Polacy chcą tych 44 mld euro dla poprawy bezpieczeństwa Polski. Mam nadzieję, że prezydent nie przeciwstawi się Polakom. A sytuacja jest naprawdę niebezpieczna, o czym mówi najnowszy raport monachijski. Podkreśla dominację silnych nad słabszymi. Program SAFE wzmocni bezpieczeństwo Polski. Zapewni rozwój polskich firm.

Pochodzę z Polski Wschodniej. Każdej nocy bezpieczeństwa naszych domów bronią myśliwce wojsk NATO i Wojska Polskiego, za co dziękuję. *(Dzwonek)* A nasze lotnisko w Lublinie jest średnio zamykane raz w tygodniu. Obudźcie się, prawa strono. O czym wy tu dzisiaj mówicie? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Janusza Kowalskiego.

Poseł Janusz Kowalski:

Zagłosuję przeciwko KPO 2, czyli programowi SAFE, temu lichwiarskiemu kredytowi z Unii Europejskiej. Zagłosuję przeciwko pozbawianiu Polski suwerenności kontraktowej. Zagłosuję za Polską i za Polakami. Ale możemy mieć do czynienia z jedną z największych afer korupcyjnych ostatnich lat. Składam wniosek do Centralnego Biura Antykorupcyjnego. A jak nie, to będzie być może wniosek o komisję śledczą.

(Głos z sali: Na Ziobrę?)

Czy tak naprawdę lista jest tajna dlatego, że są przekazywane miliardy złotych firmom, na których czele stoją ludzie Platformy Obywatelskiej? Czy prawdą jest to, co ujawniła przed chwilą Wirtualna Polska? Ze wiele miliardów złotych może trafić – ile, dwa, pięć, dziesięć – do spółki, na której czele stoi kolega Cezarego Tomczyka? Ile razy spotykał się z nim Cezary Tomczyk? Pan Paweł Poncyłjusz, mała spółeczka Polska Amunicja. Skąd my, szanowni państwo, nie wiemy, że oni naprawdę chcą przekazać miliardy złotych, żeby zapewnić sobie SAFE, bezpieczeństwo dla własnych działaczy i pieniądze na kampanię wyborczą? Lista musi być jawna. Nie ma zgody na to, żeby to wasze spółki dostawały pieniądze. Pannie Cezary Tomczyk, ile razy spotkał się pan z Pawłem Poncyłjuszem? Ile razy spotkał się pan z człowiekiem Donalda Tuska, Pawłem Poncyłjuszem?

(Głos z sali: Zaciąłeś się. Wyłącz taśmę.)

Czy prawdą jest, że przekazujecie *(Dzwonek)* Pawłowi Poncyłjuszowi i jego spółce, prywatnej spółce, miliardy złotych? Składam wniosek do Centralnego Biura Antykorupcyjnego. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Putin klaszcze.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Chociaż ja myślałam, że usłyszę od pana jakiś ostry komentarz o niemieckiej firmie, która ubrała polską reprezentację na olimpiadę w Mediolanie, i polskiej, która ubrała kilka reprezentacji, ale nie reprezentację Polski.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Truskolaskiego.

Poseł Krzysztof Truskolaski:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Panie Pośle Kowalski! Jeżeli chce pan być za Polską, to zagłosuje pan właśnie za tą ustawą. Bo to jest 200 mld zł na polskie bezpieczeństwo.

(Poseł Janusz Kowalski: Dla waszych działaczy.)

To jest 200 mld zł m.in. na systemy antydronowe, na drony, na wyrzutnie Piorun, wozy bojowe piechoty Borsuk, ale również na Tarczę Wschód. Ja mieszkam w województwie podlaskim. Tarcza Wschód jest nam niezbędna, żeby zapewnić naszym mieszkań-

Poseł Krzysztof Truskolaski

com bezpieczeństwo, aby mieszkańcy czuli się bezpiecznie. Polacy właśnie tego oczekują: aby czuć się bezpiecznie. Te 200 mld zł pozwoli nam na to, aby w Polsce było bezpiecznie, żeby Polacy czuli się bezpiecznie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Mariusza Krystiana.

Poseł Mariusz Krystian:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Donald Tusk ogłosił wielki sukces związany z programem SAFE. Ale tu nie trzeba być wielkim prorokiem, żeby wiedzieć, jak zakończy się ten program lichwiarskiej pożyczki. Będzie horrendalnie drogo, będzie wbrew interesowi Rzeczypospolitej i skorzystają na tym Niemcy i partyjni koleśki pana ministra Tomczyka. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią poseł Agatę Wojtyszek.

Poseł Agata Wojtyszek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Troska o bezpieczeństwo Polski i Polaków jest najważniejszym zadaniem dla nas wszystkich. Polska powinna finansować zbrojenie polskiej armii i w poprzedniej kadencji rząd Prawa i Sprawiedliwości czynił to skutecznie, kupując najnowocześniejszy sprzęt. Politycy obecnej koalicji rządzącej przez wiele miesięcy sugerowali, że Polska dostanie z instrumentu SAFE miliardy złotych. Jednak okazało się, że to nie są darmowe środki, tylko pożyczka, rzekomo nisko oprocentowana, którą kolejne pokolenia będą zobowiązane spłacać. Do tego nałożona jest na nią zasada warunkowości. Polacy widzieli, jak Komisja Europejska korzysta z warunków w przypadku KPO. Co ukrywacie przed Polakami, składając wniosek bez akceptacji zwierzchnika Sił Zbrojnych oraz sejmowej Komisji Obrony Narodowej? Na podstawie jakich dokumentów i wycień Ministerstwo Obrony Narodowej i rząd komunikują, że ponad 80% środków ma trafić do polskiego przemysłu zbrojeniowego? I ostatnie pytanie *(Dzwonek)*: Czy powołany w ustawie fundusz będzie oznaczał wygaszenie Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Jarosława Krajewskiego.
Jest pan poseł?

Poseł Jarosław Krajewski:

Jest pan poseł.

Szanowna Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoka Izbo! Dzisiaj rozmawiamy o kluczowej kwestii dla przyszłości Polski. Ale każdy odpowiedzialny parlamentarzysta musi zapytać, ile będzie nas to kosztować, ile ta pożyczka będzie kosztować kolejne, przyszłe pokolenia. Bo to jest kwestia odpowiedzialności. Czy dzisiaj Polska potrzebuje środków na modernizację armii? Tak. Prawo i Sprawiedliwość rozpoczęło te działania, i to skutecznie. Ale mam pytanie, ponieważ wczoraj w Komisji Finansów Publicznych nie usłyszeliśmy odpowiedzi, a takie pytanie jest zasadne i mam nadzieję, że również posłowie Koalicji Obywatelskiej takie pytanie sobie zadają: Jaki będzie całkowity koszt spłaty pożyczki SAFE? Jakie będą koszty odsetek? Mówimy o całkowitej kwocie do zapłaty. Bo pan minister mówi: 43,7 mld euro. A ile będziemy musieli spłacić? *(Dzwonek)* Odpowiedź na to pytanie nie padła wczoraj. Dzisiaj musi paść z tej mównicy, jeżeli mamy poważnie traktować państwa słowa. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.
Zapraszam pana posła Michała Wosia. Nie widzę.
Zapraszam pana posła Krzysztofa Paszyka.

Poseł Krzysztof Paszyk:

Bardzo dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Panie Ministrze! Pani Minister! Ja po raz kolejny uszom i oczom nie wierzę. Panie i panowie z PiS-u, wy się zastanówcie, czy dalej jesteście za zbrojeniem Polski, czy coś się z wami stało.

(Głos z sali: Co to za głupoty.)

Bezpieczeństwo jest bezcenne. Znacnie takie powiedzenie? Bezpieczeństwo nie ma ceny, a zagrożenie ze Wschodu nie minęło. Jak was tak dzisiaj od godziny słucham, to powstaje takie wrażenie – nie wiem, skąd macie tę wiedzę, czy nie z Kremla.

(Poseł Henryk Kowalczyk: Przeplącimy dwa razy.)

(Głos z sali: Nie obrażaj...)

Już mówiłem o tym 2 dni temu. Jakby zagrożenie ze Wschodu zginęło.

Bardzo wielu z was powoływało się tu dzisiaj na dzieci i wnuki, z troską: ojej, żeby nie spłacały dług. Słuchajcie, ja wole, żeby moje dzieci czy wnuki spłacały dług, ale żyły w bezpiecznej Polsce, w której nie będzie im nic ruskiego spadało na głowy. *(Dzwonek)* Ogarnijcie się z tym, wybór jest prosty. Za SAFE to zbrojenie, to podnoszenie bezpieczeństwa Polski. Przeciw SAFE to sabotaż i głupota. Wybór należy do was.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Mirosława Suchonia.
(Wypowiedź poza mikrofonem)

Poseł Mirosław Suchoń:

Zapamiętam, panie pośle Zembaczyński.

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Spoglądam na polityków PiS i nie mogę wyjść z podziwu, że w opozycyjnym tańcu robienia wszystkiego na przekór można zapędzić się w taki kozi róg. Przynosimy do Polski niemalże 44 mld euro. 139 projektów wpływających na bezpieczeństwo będzie realizowanych szybciej. Nie byłoby tej możliwości, nie ma odpowiednich form finansowania. To znaczy, że Polska będzie bezpieczniejsza, a Polacy będą lepiej chronieni. Co więcej, 80% środków trafi do polskiej gospodarki, wygeneruje silny impuls do rozwoju i będą nowe miejsca pracy. To jest to, co obiecaliśmy jako koalicja 15 października. Muszę powiedzieć, że 80% dla polskich firm to rewolucja, której PiS nie chciał. Przypomina mi się, że kiedy pracowałem w podkomisji nad ustawą o obronie Ojczyzny – uwaga – w podkomisji przyjęliśmy poprawkę, aby 50% środków na zbrojenia było inwestowane w polską gospodarkę. (*Dzwonek*) I wiecie, co zrobił PiS? Usunęli to. Nie chcieli, żeby te pieniądze trafiały do polskich pracowników. To jest wstyd i Himalaje hipokryzji, co dzisiaj robicie.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Poseł Mirosław Suchoń:

Opozycja, krytykując program SAFE, działa dziś na niekorzyść Polski. Wyłączcie moskiewskiego suflera, włączcie interes Polski. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Włodzimierza Tomaszewskiego.
Do pana posła należy ostatnie pytanie.

Poseł Włodzimierz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania. Pierwsze. W perspektywie wyzwań technologicznych dla współczesnego uzbrojenia oraz w perspektywie strategii obrony narodowej Stanów Zjednoczonych

pytam, za jakie pieniądze będziemy kupować w Stanach Zjednoczonych uzbrojenie gwarantujące nam skuteczną obronę. To pytanie pierwsze. Drugie: Ile czołgów Polska otrzymała z Niemiec jako rekompensatę za czołgi przekazane przez Polskę Ukrainie? Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

To było ostatnie pytanie skierowane do strony rządowej.

Pierwszą do udzielenia odpowiedzi zapraszam podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Magdalenę Sobkowiak-Czarnecką.

Zapraszam, pani minister.

**Podsekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Magdalena Sobkowiak-Czarnecka:**

Szanowna Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Panowie Generałowie! Myślę, że ta debata byłaby ciekawa i zasadna. Przez chwilę myślałam, że się przeniosłam w czasie, że jesteśmy przed wybuchem wojny na Ukrainie i mamy dużo czasu, żeby dywagować, czy coś kupić czy nie kupić, czy teraz, później, czy to się przyda, ale nie mamy tego czasu. Zjemy w kraju przyfrontowym i wydawało mi się, i chciałabym dalej tak uważać, że co do tego była pełna zgoda polityczna.

Dzisiaj mamy dwa główne źródła finansowania uzbrojenia: część 29 budżetu i Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych, który powstał za czasów naszych poprzedników na mocy ustawy o obronie Ojczyzny. Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych jest instrumentem dłużnym, zaciąga pożyczki poza Polską. Jak zostało wskazane przez ministra obrony narodowej, pożyczka jest spłacana z budżetu państwa. To jest to wszystko, za co państwo nas teraz atakujecie. Korzystamy z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, a instrument SAFE ma być kolejnym źródłem finansowania.

Jeszcze raz uporządkujmy fakty. To Sztab Generalny przygotował listę projektów. Nie wiem, skąd się biorą jakieś informacje o przekazywaniu środków jakiejs firmie, o wybieraniu kogoś nie wiadomo gdzie. Mamy Sztab Generalny, który poprzez plan modernizacji technicznej, dokument państwowy, wskazuje potrzeby Wojska Polskiego. Potem mamy Agencję Uzbrojenia, która w przetargach rozstrzyga wykonawców. To wszystko ma miejsce przy mechanizmie SAFE. Co więcej, mam nadzieję, że podczas dzisiejszej debaty, bo przecież debatujemy nad projektem ustawy, szanowni państwo posłowie i panie posłanki, zwróciliście uwagę na to, że przedmiotem tego projektu ustawy są właśnie mechanizmy zabezpieczające. Kwestia kontroli i audytu, kwestia zadbania o to, żeby wszystko odbywało się zgodnie z prawem.

**Podsekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Magdalena Sobkowiak-Czarnecka**

Idziemy dalej. Słyszałam tu dzisiaj bardzo dużo o mechanizmie warunkowości. Jeszcze raz: SAFE to nie jest KPO. Tym, co dotyczy mechanizmu SAFE, są mechanizmy antykorupcyjne. Tego wymagała od nas Unia Europejska, to mamy zapisane w projekcie ustawy. Jeśli ktoś się boi tych mechanizmów antykorupcyjnych i dlatego chce głosować przeciwko tej ustawie, to chyba zostawię to bez komentarza. *(Oklaski)*

Lista projektów układana przez wojsko, Agencja Uzbrojenia pozostająca w mocy... Ale przejdźmy dalej – 180 mld zł na inwestycje w bezpieczeństwo Polski, tu i teraz. Nie mamy czasu na debaty. Pytacie: Skąd ten pośpiech? Stąd, że każdego dnia stoimy w obliczu zagrożenia. Nie pamiętacie nocy z 10 na 11 września? Nie pamiętacie tego ataku dronów? Program SAN, który jest odpowiedzią, który buduje system antydronowy, jest dokładnie na tej liście, którą złożyliśmy do Komisji Europejskiej. Robicie z tej listy, drodzy państwo, czarną wołgę – nie wiadomo co, nie wiadomo jak. Powiedzmy sobie otwarcie: ta lista jest w parlamencie.

(Głos z sali: Oczywiście, oni ją czytali i dalej kłamią.)

Każdy parlamentarzysta ma prawo się z nią zapoznać. Jeśli ktoś przeczytał, co jest na tej liście, a potem wychodzi na mównicę i mówi, że tam są firmy niemieckie, to kłamie. *(Oklaski)* Nie trzeba.

Padło pytanie, chyba od pana posła Kalety... Nie, nie od pana Kalety. W każdym razie padło pytanie dotyczące tego, że musimy kupić coś, co ktoś inny wyprodukował. Pan mnie zupełnie nie zrozumiał. W dokumencie dotyczącym mechanizmu SAFE mamy jasny zapis: wszystkie umowy na zakup, które będą zawarte po 30 maja br., muszą być realizowane wspólnie. Dwa państwa członkowskie spotykają się u tego samego producenta. I my działamy w tym zakresie tak, żeby tym producentem, u którego wszyscy się spotykają, był polski producent. Chcemy, żeby polska gospodarka i polscy producenci zyskali na programie SAFE podwójnie: zarówno dzięki zakupom polskiej armii, jak i dzięki zakupom innych państw członkowskich. Nie wiem, czego tu się bać, jeśli chodzi o mechanizm SAFE. Tego, że realizujemy potrzeby armii? Tego, że będziemy bezpieczniejsi? Tego, że będziemy wspierać polskie przedsiębiorstwa? Tego, że inwestujemy w naszą gospodarkę? Czy tego, że będę mogła powiedzieć mojej córce: tak, będziesz bezpieczna? Chciałabym móc jej to powiedzieć, dlatego zrobię wszystko, żeby ta ustawa weszła w życie i będę odpowiadać do końca, 10 razy, na te same pytania.

Po raz kolejny przekręcacie rzeczywistość. Chodzi o art. 23 ustawy – bardzo się cieszę, że cytujecie go z pasją, tylko choć raz cytujecie go do końca. Mówimy o tym, że wydatki z funduszu, z FIZB, będą równe wydatkom z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych w 2026 r. Dzisiaj jeden z panów posłów powiedział, że tak będzie do końca i nie wiadomo, jak długo. Nie, w ustawie jasno stoi: 2026 r. Przeczytajcie tę ustawę. Tam naprawdę nie ma

jakichś strasznych rzeczy poza tym, że zabezpieczamy płynność finansową, zabezpieczamy potrzeby wojska i jeszcze poza tymi mechanizmami antykorupcyjnymi, ale rozumiem, że to niektórym przeszkadza. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

(Głos z sali: To może na piśmie, pani marszałek, poprosimy o odpowiedzi.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani minister.

Zapraszam sekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Cezarego Tomczyka.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Cezary Tomczyk:**

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Po pierwsze, chciałbym bardzo serdecznie przywitać na tej sali zastępcę szefa Sztabu Generalnego pana gen. Zielskiego oraz pana gen. Rybaka, którzy pracowali nad polską listą w związku z SAFE. *(Oklaski)* Po drugie, chciałbym też przywitać pana gen. Rzekowskiego. Trzeba to jasno powiedzieć: wtedy, w nocy z 9 na 10 września, kiedy w jednym miejscu był zarówno pan premier Tusk, jak i pan prezydent Nawrocki, mieliśmy ten zaszczyt razem towarzyszyć naszym szefom. Wiemy, czego polskiej armii dzisiaj brakuje, i wiemy, że są kluczowe sprawy, które powinny nas łączyć. Dziwię się, że ta sprawa nas nie łączy.

Odnoszę się przede wszystkim do tych pytań czy tych argumentów, które padały ze strony polityków PiS-u, bo one są bardzo często zbieżne i wyglądają jak taki jednolity przekaz dnia, który został ustalony gdzieś na Nowogrodzkiej, podczas gdy my rozmawiamy dzisiaj o sprawach fundamentalnych, które dotyczą polskiego bezpieczeństwa.

Zdajmy sobie wreszcie sprawę, że Polska buduje armię na wypadek wojny, licząc na to, że nigdy do wojny nie dojdzie. Jeżeli ktoś ma czekać, to też zdajmy sobie sprawę, że na pewno nie będzie to Putin. Putin nie będzie czekał na to, aż polska armia będzie mogła się uzbroić, tak jak państwo sobie tego życzą. My musimy działać teraz, musimy działać już, musimy uzupełniać zdolności Sił Zbrojnych każdego dnia. Mam nadzieję, że tu jakoś specjalnie się nie różnimy.

Przed nami 200 mld zł na polskie bezpieczeństwo. To więcej niż cały budżet Hiszpanii. Radykalnie możemy zwiększyć zdolności Sił Zbrojnych. Argument, który do tej pory tutaj nie padał... Myślę, że on też jest bardzo istotny. Zdajmy sobie sprawę, że środki te są zwolnione z podatku VAT, w związku z czym oszczędności dla samego Ministerstwa Obrony Narodowej to jest ok. 40 mld zł. Chciałbym, żeby ten argument też jasno wybrzmiał.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Cezary Tomczyk

Projekt, o którym mówimy, to projekt z polskiej prezydencji pod wodzą pana premiera Donalda Tuska. Informacja, która bardzo często padała z jednej i z drugiej strony sali politycznej: głównym beneficjentem są polskie firmy. Pytanie ze strony też polityków PiS-u: Skąd to wiemy? Otóż stąd, że tego typu wyliczenia przygotowała Agencja Uzbrojenia pod wodzą pana gen. dywizji Kuptela, który przecież był mianowany jeszcze w czasach poprzedniego rządu. Zgódźmy się co do tego... Tak mówi dzisiaj polskie społeczeństwo: 94% zaufania do polskiego wojska. To nie jest przypadek. Ja wierzę tym ludziom. Wierzę ludziom, którzy dbają o nasze bezpieczeństwo. Wierzę polskim generałom, wojskowym, którzy każdego dnia pracują, żeby proces programowania Sił Zbrojnych, żeby dokumenty strategiczne odpowiadały realności i odpowiadały temu, czego Polska potrzebuje, bo na samym końcu to ci żołnierze, generałowie, pułkownicy, szeregowi, jeżeli będzie czas próby, staną na tej linii. Oni muszą wiedzieć, czym walczyć. Oni muszą wiedzieć, czego używać. To jest priorytet z naszego punktu widzenia.

Padają tutaj też informacje, zresztą zupełnie nieprawdziwe, o niemieckich firmach, niestety bez konkretów. A więc chciałbym zadać pytanie: Czy niemiecką firmą jest np. Huta Stalowa Wola, w której produkowane są Borsuki i Kraby? *(Oklaski)* Czy niemiecką firmą są Zakłady Mechaniczne Tarnów, gdzie powstał słynny potwór z Tarnowa, czyli wielolufowy karabin maszynowy użyty w przypadku projektu San? Czy niemiecką firmą jest Autosan z Sanoka albo firma Jelcz, albo np. firma APS z Pomorza? Ja wiem, że to jest Advanced Protection Systems, ale niech państwa nie zmyli ta nazwa. To jest polska firma, zresztą podobnie jak WB Electronics. Wiem, że może państwo uznali, że WB Electronics nie jest polską firmą, ale też uprzedzam, że nazwa pochodzi od dwóch nazwisk właścicieli: Wojciechowski i Bartosiewicz. Zagłębiajcie się trochę w strukturę tego, o czym rozmawiamy, tym bardziej że lista dla wszystkich posłów jest jawna.

Chciałbym powiedzieć jeszcze jedną rzecz, szczególnie po tym, co wybrzmiało ze strony pana prezydenta Nawrockiego w słowie wstępnym przed wczorajszym posiedzeniem Rady Bezpieczeństwa Narodowego. Lista zadań będzie przekazana opinii publicznej i będziemy to ustalać wspólnie z wojskiem i z Biurem Bezpieczeństwa Narodowego. To w interesie rządu, w interesie prezydenta jako zwierzchnika Sił Zbrojnych i wszystkich nas jest to, żeby cała Polska wiedziała, że środki, które są przekazywane na uzbrojenie, to są środki, które działają na rzecz polskiego bezpieczeństwa. Dla nas ta sprawa jest jasna.

Druga kwestia, która była tutaj podnoszona i dzisiaj jasno powiedziana przez ministra finansów Andrzeja Domańskiego. Szanowni państwo, kapitał i odsetki, które dotyczą tego projektu, będą spłacane spoza części 29, czyli spoza budżetu ministra obrony narodowej. To jest kolejny argument, który w tej de-

bacie musi paść i padnie jeszcze wielokrotnie. Jednocześnie chciałbym to przeciąć. Wspominała o tym pani minister Sobkowiak.

Szanowni Państwo! Tu jest wyciąg z ustawy, bo żebyśmy też się nie czarowali: mamy dzisiaj Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych, który został zaproponowany przez poprzedni Sejm i poprzednią większość parlamentarną. Tutaj – każdy może to przeczytać – jest napisane, że zobowiązania finansowe będą spłacane ze środków pochodzących z budżetu państwa przekazywanych przez ministra obrony narodowej. To jest skandaliczny zapis, który ma konsekwencje do dziś i z którym do dziś się borykamy, jeżeli chodzi o Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych. To jest wasz zapis i to jest wasza propozycja, a propozycja, która dotyczy programu SAFE, jest zupełnie inna.

Szanowni Państwo! Wyliczenia, które trzeba tutaj przytoczyć. Między rokiem 2016 a rokiem 2023 zamówienia, jeżeli chodzi o Ministerstwo Obrony Narodowej, kształtowały się na poziomie 385 mld zł, z czego do polskiego przemysłu zbrojeniowego trafiło – uwaga – tylko 24%. Między grudniem 2023 r. a rokiem 2025 zamówienia wyniosły 225 mld zł, z czego do polskiego przemysłu zbrojeniowego za czasów koalicji 15 października trafiło 34% środków. To jest ten problem.

(Poseł Krystyna Skowrońska: 35%)

Skąd jest ta furia po stronie PiS-u? Odezwali się lobbyści, odezwali się lobbyści firm zagranicznych, którzy są przeciwni temu, żebyśmy wydawali pieniądze w polskim przemyśle obronnym.

(Głos z sali: Uuu...)

(Głos z sali: Ale wstyd.)

Jak można tego nie zauważyć? Przecież to jest oczywiste. *(Oklaski)* Jeżeli państwo pytają o fakty, to są to fakty.

(Głos z sali: Mielicie dbać o Polskę.)

Tutaj, szczerze mówiąc, nie trzeba żadnych niejawnych list. To jest jasne wyliczenie, które każdy z państwa może pozyskać. Czarno na białym widać, jak wygląda finansowanie polskiego przemysłu zbrojeniowego.

Zastanawiam się, gdzie był pan poseł Śliwka, kiedy wydatkowano tylko 24% w polskim przemyśle obronnym. Gdzie wtedy był obrońca polskiego przemysłu obronnego?

Powiem panu, gdzie pan wtedy był: w rządzie, razem z panem Błaszczakiem.

(Głosy z sali: Uuu...)

Prawda jest taka, że mieliście w nosie polski przemysł zbrojeniowy, bo tylko 24% za czasów rządów PiS trafiło do polskiego przemysłu zbrojeniowego. I takie są fakty. *(Poruszenie na sali, dzwonek)*

(Poseł Andrzej Śliwka: Miecznik, Huta Stalowa Wola, to są moje projekty. Pan teraz jeździ i się chwali moimi projektami.)

Chcemy, żeby w polskim przemyśle zbrojeniowym zostało między 80% a 90% środków. To jest nasz cel i zobowiązanie, będziemy je realizować.

Szanowni Państwo! Jeżeli chodzi o środki, które wydajemy w innych krajach, szczególnie u naszego najważniejszego i największego sojusznika, czyli w Sta-

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony
Narodowej Cezary Tomczyk**

nach Zjednoczonych, jest to ważny wątek, który był tutaj poruszany. Po pierwsze, chciałbym jasno powiedzieć, że wydajemy zgodnie z potrzebami, a nie dlatego, że jesteśmy wasalem jakiegoś państwa. Chciałbym, żeby to (*Dzwonek*) bardzo jasno wybrzmiało. Budujemy interesy i partnerstwo. Fakty są takie: w roku 2023, czyli w ostatnim roku rządów PiS, wydatki zrealizowane z naszym amerykańskim sojusznikiem kształtowały się na poziomie 10 mld zł. W roku 2024, czyli w pierwszym roku rządów Donalda Tuska i koalicji 15 października, wydatki z naszym amerykańskim sojusznikiem kształtowały się na poziomie 13 mld zł. W 2025 r. wydatki zrealizowane w Stanach Zjednoczonych kształtowały się na poziomie 18 mld zł. Przecież to w pył rozbija każdą waszą argumentację odnośnie do zakupów w Ameryce. To, co mówicie, jest po prostu wierutną bzdurą. Ale ostatecznie to Wojsko Polskie musi decydować, gdzie kupuje sprzęt, tak jak powiedziałem wcześniej, bo wojsko tego sprzętu używa.

Padły pytania ze strony polityków PiS-u, odnośnie do Niemiec. Obalmy też ten mit. Za naszych rządów, w ciągu ostatnich 2 lat, nie zawarliśmy żadnego poważnego kontraktu ze stroną niemiecką. Tak zdecydowało wojsko. To wojsko decyduje, planując, jakiego sprzętu chce używać. Ale wiecie państwo co? Jest wiadomość, którą mogę przekazać. Tym razem Niemcy zgłosiły się po zakup polskich Piorunów. Wam się to po prostu w głowie nie mieści, na tym polega problem w tej kwestii. Uważacie, że nasze zakłady zbrojeniowe, tutaj też to często padało, nie są w stanie produkować technologicznie dobrego sprzętu, który będzie kupowany przez naszych zachodnich sojuszników. Jak można mieć tak złe zdanie o własnym państwie i o własnym przemyśle zbrojeniowym? Naprawdę nie jestem w stanie tego pojąć. Pioruny, Kraby, Borsuki, sprzęt zbrojeniowy najwyższej klasy jest produkowany w Polsce...

(*Posel Andrzej Śliwka*: Dzięki nam, tak jest.)

...będzie mógł być sprzedawany za granicą i zarobią na tym Polacy. Boicie się, że zarobią na nas Niemcy, a to my zarobimy na Niemcach. (*Oklaski*)

(*Wypowiedź poza mikrofonem, dzwonek*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle Śliwka...

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Cezary Tomczyk:**

Trochę więcej myślenia o własnym kraju. To jest tak naprawdę miara naszego sukcesu i tego projektu.

Szanowni Państwo! Na sali jest przedstawiciel prezydenta. Myślę, że mówiłem o sprawach, które nas łączą. Uważam, że dyskusje na Radzie Bezpieczeń-

stwa Narodowego były potrzebne, oraz że ten program będzie wielkim polskim sukcesem. Ale jest pewna zasadnicza różnica. Jak patrzę na pana posła Śliwkę, na wielu tych, którzy tutaj zabierali głos, to wydaje się, że trzeba to jasno powiedzieć: jest zasadnicza różnica między patriotą a idiotą.

(*Głos z sali*: Bezczerność.)

Nie odnosiłem się do panów. Nie wiem, dlaczego to wzburzenie po stronie PiS-u. (*Poruszenie na sali, dzwonek*)

(*Głosy z sali*: Do siebie.)

(*Głos z sali*: Prawda boli.)

Ktoś, kto nie ma wiedzy, może być tak określony. Tylko że państwo, patrzę na polityków PiS-u, i teraz możecie wiedzieć, że to jest do was, macie tę wiedzę. Jest na to pewien termin, który wszystkim nam jest znany. Tym terminem jest hipokryzja. Macie pełną wiedzę, czego dotyczy program SAFE i że Skarb Państwa zaoszczędzi ok. 60 mld zł, wchodząc w ten projekt. Macie pełną wiedzę, że dzisiaj wzmocnienie naszej armii jest potrzebne i że to Sztab Generalny Wojska Polskiego przygotował ten instrument. Macie pełną wiedzę, że spłata tej pożyczki zacznie się dopiero za 10 lat i że rozłożone jest to w czasie aż do roku 2070, co niweluje problemy, które wynikają z wielu innych instrumentów finansowych. Mimo pełnej wiedzy i świadomości występujecie dzisiaj przeciwko instrumentowi, który jest polskiej armii po prostu potrzebny i został przez nią zaprojektowany, o czym mówili panowie gen. Kukuła, gen. Kuptel i wielu innych generałów Wojska Polskiego. To się nam rzeczywiście w głowie nie mieści.

Szanowni Państwo! Mówiłem o zgodności na tej sali. W roku 2022 uchwalaliśmy wspólnie ustawę o obronie ojczyzny, zaproponowaną przez rząd PiS-u. Pojawił się wtedy instrument finansowy w postaci Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, czyli pożyczek ze strony amerykańskiej, koreańskiej oraz innych pożyczek, które mogą być realizowane. Wszyscy wiedzieliśmy, że to taki moment, kiedy musimy być razem. Na sali nie było ani jednego posła, który głosował przeciwko ustawie o obronie ojczyzny. Jak się dzisiaj państwo czujecie, zaglądając w przeszłość i przypominając sobie to głosowanie, kiedy wszyscy w sprawach bezpieczeństwa byliśmy razem? Wtedy właśnie, w sprawach instrumentów finansowych, wzmocnienia polskiej armii, głosowaliśmy i pracowaliśmy razem nad ustawą, mimo odrzucenia poprawek i wielu wątpliwości, które się pojawiały.

(*Posel Andrzej Śliwka*: Zapora, panie ministrze.)

Nie byliście szczerzy...

(*Posel Andrzej Śliwka*: Ach, nie byliśmy szczerzy...)

...bo dzisiaj, w tej sprawie, powinniśmy być razem. Nie mam co do tego najmniejszych wątpliwości.

Ostatnie zdanie, szanowni państwo. Tarcza Wschód, obrona polskiego nieba, zdolności pancerne, cyberbezpieczeństwo, głębokie uderzenia, zdolności, które dzisiaj są potrzebne polskiej armii, takie jak chociażby tankowanie w powietrzu – to są elementy zawarte w tym projekcie, który zostanie przekazany opinii publicznej. Trzeba być szalonym – patrzę tutaj na posłów PiS-u – choć nie sądzę, żeby tacy byli, żeby

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Cezary Tomczyk

zagłosować przeciwko 187 mld zł, które mają trafić na polskie bezpieczeństwo. Po prostu nie jestem w stanie w to uwierzyć. Jeżeli to zrobicie, to jestem przekonany, że trend, który ostatnio przyjęliście, czyli trend 20-procentowego poparcia, stanie się trendem ustalonym i obowiązującym. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Pan się o siebie martwi.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

(Poseł Andrzej Śliwka: Mogę?)

Panie pośle, nie dopuszczam pana do głosu. Były pytania posłów, są teraz odpowiedzi strony rządowej.

(Poseł Andrzej Śliwka: Ale pani marszałek, zostałem wymieniony tutaj i chciałbym się odnieść do tego.)

Proszę o wystąpienie pana posła Andrzeja Grzyba, sprawozdawcę komisji.

(Poseł Andrzej Śliwka: Ale pani marszałek, dlaczego pani...)

(Głos z sali: Siadaj.)

A pana, panie pośle, na podstawie art. 175 ust. 3 regulaminu Sejmu przywołuję do porządku.

(Poseł Andrzej Śliwka: Pani marszałek, pozwol mi pani się wypowiedzieć? Bardzo proszę.)

(Głos z sali: Już wiemy, kim jesteś. Nie musisz się znowu przedstawiać.)

Panie pośle, zwracam panu uwagę, że zakłóca pan obrady Sejmu.

(Poseł Andrzej Śliwka: Bardzo mi przykro, pani marszałek, że pani się boi, żebym odpowiedział panu ministrowi Tomczykowi.)

(Poseł Witold Zembaczyński: Przeprós i siadaj.)

Wystarczy, naprawdę, wystarczy, panie pośle.

Sprawozdawca komisji pan poseł Andrzej Grzyb. Zapraszam, panie pośle.

Poseł Andrzej Grzyb:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowne Panie i Panowie Ministrowie! Chciałbym bardzo serdecznie podziękować za tę długą i naprawdę emocjonującą dyskusję. Jako poseł sprawozdawca mogę mieć satysfakcję, że przedłożony projekt mimo wielu kontrowersji jednak pokazał, że w tej Izbie jest zgodność co do tego, że modernizacja polskiej armii jest naszym wspólnym zadaniem. Mamy tylko inne spojrzenie w kwestii narzędzi, którymi chcemy ten cel osiągnąć.

To, co zostało akurat zaproponowane w nowym projekcie ustawy, wydaje się według mnie jako posła sprawozdawcy, ale też osobiście jako posła na Sejm, rozwiązaniem celowym i dobrym. Jednocześnie rozwiązuje to wiele problemów związanych nie tylko z modernizacją, ale również z finansowaniem i ze

stabilnością finansów publicznych. Przecież w ten sposób omijamy pewne rafy, które są związane m.in. z kotwicą budżetową. To też jest ważny element.

Chcę też powiedzieć, że cały ten program modernizacji polskich Sił Zbrojnych do roku 2039 jest tutaj wpisany dzięki pracy Sztabu Generalnego zajmującego się przygotowaniem całego katalogu przedsięwzięć, które mają być z tym związane, oczywiście włącznie ze Strażą Graniczną, Policją oraz Ministerstwem Infrastruktury.

Chciałbym jednak zrobić pewne zastrzeżenie, które odnosi się do wypowiedzi pana posła Koniecznego. Pan poseł powiedział, że amerykańskie gwarancje bezpieczeństwa chwieją się w podstawach. Osobiście tak nie uważam. Uważam, że tego typu stwierdzenia nie są korzystne z punktu widzenia polskiej polityki, bo Sojusz Północnoatlantycki i najważniejszy partner w tym Sojuszu, czyli Stany Zjednoczone, niezależnie od wyborów, które się dokonują w tym kraju w trakcie wyborów prezydenta, i zmienności polityki wewnętrznej, są najważniejszym naszym partnerem w Sojuszu. Nie powinniśmy używać określeń, które akurat być może budzą wątpliwości. Bardzo serdecznie do tego namawiam.

Jednocześnie pojawiały się stwierdzenia, że korzystanie z mechanizmu SAFE, który jest w formie pożyczki, to jest jakoby zupełne novum. Nie jest to prawda. Pani poseł Wicha była uprzejma powiedzieć, że był mechanizm SURE, z którego korzystaliśmy, chroniąc miejsca pracy. To też był mechanizm mający charakter pożyczkowy. A Krajowy Plan Odbudowy? Proszę państwa, 36 mld euro w pożyczkach i 32 mld w postaci dotacji, ale całość to też jest mechanizm pożyczkowy, nic innego.

Nie widziałem w polskim parlamencie dyskusji na temat przyjęcia Krajowego Planu Odbudowy. Pięciokrotnie występowałem na tej mównicy, prosząc ówczesnego premiera polskiego rządu, aby przedstawił założenia, projekt wstępny, projekt finalny, projekt, który został wysłany do Komisji Europejskiej. Odesłałno mnie wtedy do konferencji prasowej, bo na konferencji prasowej można było się zapoznać z założeniami tego programu. Natomiast program związany z SAFE jest prezentowany Wysokiej Izbie. Był omawiany dwukrotnie w komisji obrony, na wspólnym posiedzeniu. Oczywiście czas nie jest tutaj sprzymierzeńcem, bo wiemy, że od marca powinien ten program funkcjonować. Dlatego być może ten pośpieszny tryb związany z przyjęciem wczoraj projektu ustawy przez rząd i następnie ze skróceniem terminu. To może sprawiać wrażenie, że istnieje jakieś ponadstandardowe przyspieszenie, ale, proszę państwa, tu chodzi o stworzenie de facto technicznej ustawy, która pozwoli na pozyskanie pieniędzy. Przecież my na temat SAFE rozmawiamy w parlamencie co najmniej od pół roku. Od momentu, kiedy ten projekt został przyjęty w ramach polskiej prezydencji. Przecież to tutaj padały informacje, również w ramach spraw bieżących i innych przedstawianych Wysokiej Izbie. A więc osobiście nie sądzę, że tutaj była jakaś wyjątkowa dyskrecjonalność ze

Posel Andrzej Grzyb

strony polskiego rządu, który nie chce przedstawić tego Wysokiej Izbie. W przypadku Krajowego Planu Odbudowy tak w istocie się stało. Rozumiem, że była wtedy wewnętrzna dyskusja w ramach ówczesnej koalicji. W szczególności zaś prezentacja tzw. kamieni milowych sprawiała, że nie chcieliście państwo o tym dyskutować, bo część ówczesnej koalicji była przeciwko tym kamieniom milowym i w istocie w części miała rację. Sądzę, że porównywanie chociażby tej warunkowości, o której ktoś z państwa posłów wspominał, to jest zupełnie inna kategoria. To nie są kamienie milowe w rozumieniu Krajowego Planu Odbudowy, tylko to są uwarunkowania. Chodzi o to, na jakiej podstawie należy dokonać wypłaty po złożeniu wniosku. Przede wszystkim postępowanie o zamówienie, potem samo podpisanie umowy, a następnie pierwsze dostawy. To są warunki, które muszą być spełnione przez dostawcę, i to jest podstawą do wypłaty świadczeń.

Sądzę, że cała debata pokazała, że brakuje wiary co do tego – mówiłem o tym również w wystąpieniu klubowym – że obecna koalicja może mieć cele i ma cele, które są zgodne z celami, które ewidentnie mieszczą się w kategoriach ludzi postępujących uczciwie, patriotycznie, w imieniu przyszłości i bezpieczeństwa Polski. Uważam, że tak jest i próbuję tym wyjaśnieniem zadać kłam tym opiniom, które przedstawiają to zupełnie inaczej. Dziękuję bardzo za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zamykam dyskusję*).

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki – jest ich 13 – marszałek Sejmu kieruje ten projekt ustawy ponownie do Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Obrony Narodowej w celu przedstawienia sprawozdania.

Czeka zatem państwa wszystkich praca na połączonym posiedzeniu komisji.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktów 24. i 25. porządku dziennego:

24. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (druk nr 2110).

25. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (druk nr 2111).

Zanim poproszę o zabranie głosu panią minister, ogłaszam 2-minutową przerwę.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 17 min 54 do godz. 17 min 56)

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Wysoka Izbo! Wznawiam obrady.

Kontynuujemy rozpatrywanie punktów 24. i 25. porządku dziennego.

Proszę sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów panią Katarzynę Kotulę o przedstawienie uzasadnienia projektu ustawy.

Zapraszam, pani minister.

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Katarzyna Kotula:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Jako sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów mam dziś przyjemność przedstawić rządowy projekt ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu, druk nr 2110, i rządowy projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu, druk nr 2111.

Drodzy Posłowie! Drogie Posłanki! Szanowna Pani Minister! Drogie Organizacje i Osoby od lat walczące o zmianę prawa! Drodzy Ambasadorowie! Pani Ambasador i Przedstawiciele Ambasad! Jest maj 2023 r., słoneczny dzień, sobota. Dwoje kochających się ludzi spędza czas na balkonie mieszkania, które formalnie należy tylko do jednej z tych osób, ale de facto jest to ich wspólny dom. Dom, który stworzyli, wyremontowali, o który dbają i w którym wspólnie przyjmują gości. Dom, w którym razem od lat po prostu żyją, żyją jako para, jako rodzina. Mają po ok. 40 lat. I kto w tym wieku myśli o umieraniu, kto w tym wieku myśli o spisaniu testamentu? To jest czas na życie, na radość, nie na śmierć. Los chce jednak inaczej. Jeszcze zanim ta sobota się skończy, jedna z tych osób umiera. Wkrótce do drzwi mieszkania puka rodzina zmarłego. Pyta pogrążonego w rozpacz partnera, czy i gdzie jest testament. Kiedy pada odpowiedź, że nie ma, słyszy prośbę, a raczej żądanie, że ma się wyprowadzić w ciągu tygodnia, bo nie ma do tego mieszkania żadnych praw, jest dzikim lokatorem. Dostaje też zakaz uczestniczenia w pogrzebie i decydowania o pogrzebie, bo ma być po bożemu, bo co ludzie powiedzą.

To nie jest scenariusz filmowy, choć tak brzmi. To jest historia wzięta z życia i niestety nierzadka, takie rzeczy się dzieją. Ta ustawa jest po to, żeby one przestały się dziać, żeby nie odbierać ludziom prawa do żałoby, do dziedziczenia, do decydowania o tym, co stanie się z ich najbliższym czy najbliższą po śmierci, przede wszystkim, po to żeby nie odbierać nikomu prawa do decydowania o tym, w jaki sposób chce przeżyć życie ze swoją ukochaną osobą.

Za nami kilka prób prawnego uregulowania związków nieformalnych. Pierwsza z tych prób w tym roku obchodzi już 23. rocznicę. W 2003 r., kiedy w referendum zdecydowaliśmy o naszym miejscu w europejskiej wspólnocie, opartej na poszanowaniu praw człowieka,

**Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Katarzyna Kotula**

godności, praworządności i demokracji, do Senatu trafił też pierwszy projekt ustawy o związkach partnerskich autorstwa senatorki Marii Szyszkowskiej. Dzisiejsza debata jest kolejnym etapem tej samej, zdecydowanie zbyt długiej drogi.

Przychodzę dziś do państwa z projektem, który jest efektem porozumienia. Dalekim od tego, z czym my jako Lewica chcielibyśmy wyjść i z czym chciałabym wyjść ja. I to my jako Lewica ponosimy za to polityczną odpowiedzialność i polityczną cenę. Ale porozumienie to sztuka konsensusu, współpracy, szukania tego, co nas łączy. I nad tym przez wiele miesięcy pracowałyśmy wspólnie z posłanką Urszulą Pasławską z Polskiego Stronnictwa Ludowego.

My, politycy i polityczki, jesteśmy dla ludzi. Także tych, którzy wbrew politycznym krzykom i groźbom, szczeni, żyją z tymi, których kochają, tworzą nieformalne związki, w których także wychowują się dzieci. Tężowe rodziny, proszę państwa, są faktem. I to tam, w tych rodzinach, jest odwaga, która wymaga bycia sobą i życia zgodnie ze swoimi zasadami, w tym poszukiwania szczęścia i spokoju. Niech tej odwagi uczą się również politycy prawicy, którzy z Budapesztu pouczają nas, jak ma wyglądać społeczeństwo. Tylko chyba nie pamiętają, że Węgrzy już w 2009 r. wprowadzili u siebie związki partnerskie. Ostatnie państwa Unii Europejskiej, w których nie ma związków partnerskich? Litwa, Rumunia, Słowacja, Bułgaria no i Polska. W 20 państwach są związki partnerskie, a w 16 państwach unijnych są już małżeństwa jednopłciowe.

Zwracam się dziś do pań i panów posłów zgromadzonych na tej sali, bo w naszych rękach leży dziś bezpieczeństwo kilku milionów obywateli i obywateli, którzy żyją tu w nieformalnych związkach. To my, politycy i polityczki, musimy zrobić wszystko, by wszyscy czuli się w Polsce po prostu bezpiecznie. Do tego zobowiązuje nas konstytucja, a jakże, art. 5, który mówi wprost, że Rzeczpospolita zapewnia prawa i wolności człowieka oraz bezpieczeństwo swoich obywateli. Projekty ustaw, które dziś (*Gwar na sali, dzwonek*) państwu przedstawiam, zagwarantują to bezpieczeństwo właśnie tym obywatelom, którzy dziś żyją w nieformalnych związkach. Dzięki umowie zawartej u notariusza i rejestrowanej w urzędzie stanu cywilnego te osoby będą miały wpływ na swoje prawa, ale i łączące się z nimi obowiązki, w sferze majątkowej, osobistej i rodzinnej. Te ustawy to istotny krok na drodze wyrównywania praw osób żyjących w nieformalnych związkach, zgodnie z zasadą równego traktowania w życiu rodzinnym i społecznym. Tego znów wymaga od nas konstytucja, tym razem art. 32.

Ta ustawa, drodzy państwo, niczego nikomu nie zabiera, niczego nikomu nie narzuca, ale wielu osobom daje poczucie godności i bezpieczeństwa. Głosu-

jąc za tą ustawą, każdy z nas będzie musiał podjąć bardzo prostą decyzję. Czy chcemy, żeby w sytuacji granicznej – choroby, śmierci, wypadku – państwo stanęło po stronie ludzkiej godności, równości i bezpieczeństwa, stanęło po stronie swoich obywateli i obywateli, czy chcemy, żeby państwo wtedy odwracało wzrok, zasłaniając się luką w przepisach? To my będziemy podejmować decyzję, która nie dotyczy abstrakcyjnych paragrafów, lecz codziennego życia setek tysięcy naszych rodaczek i rodaków, ich godności, bezpieczeństwa i pewności, że państwo ich nie zostawi, kiedy wydarzy się coś złego. Tak wygląda prawdziwe państwo opiekuńcze. Otacza wszystkich swoich obywateli wsparciem, opieką i robi wszystko, żeby ułatwić im życie, a nie utrudniać.

Rządowy projekt ustawy, nad którym pracowaliśmy przeszło 2 lata, ma jeden podstawowy cel: dać realną ochronę prawną ludziom, którzy żyją razem, kochają się, idą razem przez życie, prowadzą wspólnie gospodarstwo domowe, niezależnie od ich płci.

Projekt wprowadza do polskiego prawa nową umowę cywilnoprawną – umowę o wspólnym pożyciu, zawieraną przed notariuszem przez dwie pełnoletnie osoby. Po jej zawarciu i zarejestrowaniu w urzędzie stanu cywilnego obie osoby uzyskują status osoby najbliższej w związku, czyli wreszcie przestają być dla państwa obcymi sobie ludźmi, a stają się dla siebie zaopiekowaną przez państwo rodziną. Ta umowa obejmuje m.in. wybór wspólności majątkowej, wspólne rozliczanie, jeśli zdecydują się na wspólność, zwolnienie od podatku od spadków i darowizn, prawo do korzystania ze wspólnego mieszkania, dostęp do informacji o stanie zdrowia i dokumentacji, prawo do podejmowania decyzji medycznych.

Jednocześnie, uprzedzając wszystkich zatroskanych losem polskich rodzin po prawej stronie, zaznaczam, że projekt nie wprowadza adopcji ani przysposobienia dziecka partnera, nie ma w nim także, niestety, i nad tym bardzo ubolewam, przepisów dotyczących pieczy bieżącej.

Projekt i przepisy wprowadzające rozszerzają katalog uprawnień do ubezpieczenia zdrowotnego, renty rodzinnej, zasiłku opiekuńczego, odszkodowań po śmierci partnera. Z takimi problemami boryka się coraz więcej par. W Polsce żyje dziś ponad 0,5 mln par w związkach nieformalnych i to jest ok. 8% wszystkich rodzin, a więc nie margines, lecz szybko rosnąca część naszego społeczeństwa.

Dla kogo więc jest tak naprawdę ta ustawa? Wyobraźmy sobie Ewę i Piotra, trzydziestolatków z niewielkiej miejscowości koło Lublina. Ewa po rozwodzie zostaje z dwójką dzieci. Poznaje Piotra, też rozwodnika, i wspólnie decydują się iść dalej razem przez życie, tylko już bez ślubu. My wszyscy od prawa do lewa znamy takie pary. Dlaczego nie chcą ślubu? Nie mnie decydować. Bo się sparzyli. Bo zastanawiają się, czy na pewno zostaną ze sobą na całe życie. Statystyki nie kłamią: od lat liczba małżeństw maleje, a liczba rozwodów rośnie. Ewa i Piotr tworzą rodzinę, jakich w spisie powszechnym jest coraz wię-

**Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Katarzyna Kotula**

cej – żyją we wspólnym gospodarstwie domowym, dzielą się wydatkami, razem troszczą się o dzieci, tylko w dokumentach państwowych wciąż są kawalerem i panną, a dla siebie ludźmi obcymi. Po wejściu w życie tej ustawy Ewa i Piotr będą mogli przed notariuszem zawrzeć umowę o wspólnym pożyciu, wybrać wspólność majątkową, wspólnie rozliczać się z podatku, korzystać z pełnej ochrony w obszarze podatkowym, ubezpieczeniowym i socjalnym – bez konieczności zmiany swoich osobistych przekonań dotyczących małżeństwa.

To jest wyraz szacunku dla różnorodności form życia rodzinnego, ale też wyraz elementarnej sprawiedliwości – takie same obowiązki wobec państwa i podobna ochrona ze strony państwa. Na tym przecież ma polegać równość, prawda?

Albo Marta i Ania – od kilkunastu lat żyją razem, spłacają wspólny kredyt, wychowują syna jednej z nich z poprzedniego związku. Takich rodzin w Polsce jest naprawdę wiele. Pracują, płacą tu podatki. Wszyscy od lewa do prawa też znamy takie rodziny. Dla sąsiadów, rodziny i przyjaciół oczywiście Marta i Ania są parą, ale dla państwa w najważniejszych momentach wciąż pozostają obcymi ludźmi. Kiedy Marta trafi do szpitala nieprzytomna po wypadku, Ania może zostać odesłana spod drzwi oddziału z kwitkiem, bo formalnie nie jest członkiem rodziny. Gdy lekarz wyjdzie na korytarz, będzie mógł szukać prawdziwych krewnych albo prawdziwej rodziny. Gdyby Marta zmarła, Ania, mimo że przez lata wspólnie budowały swój dorobek, zapłaci wysoki podatek od spadku, tak jakby była daleką znajomą, a nie partnerką, z którą Marta dzieliła życie.

Nasza ustawa mówi im wreszcie: państwo widzi wasz związek i daje wam narzędzia, byście się chroniły i wspierały nawzajem. Dzięki umowie o wspólnym pożyciu Ania będzie dla Marty osobą najbliższą, będzie miała prawo do informacji medycznej, decydowania w nagłych sytuacjach, korzystania ze wspólnego mieszkania, do renty rodzinnej i odszkodowań po śmierci partnerki, a także do zwolnienia z podatku od spadków i darowizn. To jest, proszę państwa, różnica między samotnością i lękiem o przyszłość a poczuciem bezpieczeństwa w tym najtrudniejszym momencie, bezpieczeństwa, które powinno gwarantować państwo opiekuńcze, państwo troski, państwo, które wszystkich swoich obywateli traktuje równo, szczególnie tych płacących podatki. Takie jest, proszę państwa, także silne państwo.

Europejski Trybunał Praw Człowieka w sprawie Przybyszewska i inni przeciwko Polsce jasno stwierdził, że brak jakiegokolwiek formy uznania i ochrony prawnej związków jedнопłciowych narusza art. 8 konwencji, czyli prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, i że Polska ma obowiązek stworzyć konkretne ramy prawne dla tych par. Nasz

projekt jest odpowiedzią na ten obowiązek, ale przede wszystkim jest jednak odpowiedzią na ludzkie historie, radości, smutki i wiąże się z konstytucyjną zasadą równego traktowania. Jest także dowodem na to, że pomimo różnic w koalicji 15 października współpracujemy i szukamy porozumienia nie dla własnego dobra, ale dla dobra obywateli. Moim marzeniem, i nigdy tego nie ukrywałam, jest wprowadzenie równości małżeńskiej albo ustawy o rejestrowanych związkach partnerskich, ale dzisiaj mówimy o tym, co jest możliwe tu i teraz, o tym, co może dać obywatelom i obywatelkom, którzy najbardziej tego potrzebują, realną ochronę, zamiast nabijać sobie punkty polityczne dalszym biciem piany.

Ten projekt nie jest rewolucją obyczajową ani zamachem na małżeństwo, jak pewnie zaraz usłyszycie, lecz wypełnieniem zobowiązań, które nakłada na nas, rządzących polska konstytucja. Jej art. 1 mówi o tym, że Rzeczpospolita jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli. Jest art. 5 mówi, że Rzeczpospolita zapewnia prawa i wolności człowieka oraz bezpieczeństwo swoich obywateli. Jest w końcu art. 32, który zabrania dyskryminowania kogokolwiek w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym.

Przed nami kilkanaście tygodni prac w tej Izbie nad tym, by wyczekiwana od 23 lat ustawa była jak najlepsza, by zabezpieczała najważniejsze potrzeby osób w związkach nieformalnych. Pamiętajcie o tym, że będzie na nas patrzyła cała Polska, a także Europa. Każde wasze słowo i podniesienie ręki przejdą do historii. Zastanówcie się, po której stronie chcecie być.

(Głos z sali: No i co?)

Nie byłoby nas dziś tutaj, gdyby nie pokolenia odważnych osób LGBT, które od ponad dwóch dekad walczą o widzialność i bezpieczeństwo swoich rodzin. Aniu, Gosiu, Mirko, Jacku, Marto, Tomku, Kubo i Ewo, dziękuję wam za lata ciężkiej pracy, za waszą odwagę i za to, że nie odpuszczacie.

Wysoki Sejmie! Dziś możemy powiedzieć osobom żyjącym w związkach jedнопłciowych: państwo wreszcie was widzi, uznaje waszą rodzinę i daje wam realną ochronę prawną w szpitalu, w urzędzie, w zakładzie ubezpieczeń, w sądzie, w przypadku dziedziczenia mieszkania, które wspólnie spłacaliście. Możemy też powiedzieć setkom tysięcy par różнопłciowych, które z różnych przyczyn nie zawarły małżeństwa, że ich wkład w wychowanie dzieci, w pracę opiekuńczą, w budowanie wspólnego domu będzie traktowany z taką samą powagą jak dotąd wkład małżonków.

Proszę Wysoki Sejm o skierowanie projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu do dalszych prac w komisjach. To jest ustawa o godności, równości, bezpieczeństwie i o tym, by nikt, kto w Polsce kocha i bierze odpowiedzialność za drugiego człowieka, nie był już dla tej drugiej osoby człowiekiem obcym, a dla własnego państwa nikim. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję, pani minister.

Sejm ustalił, że w łącznej dyskusji nad tymi punktami porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego do zabrania głosu zapraszam pana posła Marcina Warchoła, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marcin Warchoła:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Mam pytanie do posłów koalicji 13 grudnia: Jak myślicie, dlaczego historia, która zna tysiące prób zmiany odwiecznych praw natury, sprawiła, że żadna z tych prób się nie powiodła? Dlaczego myślicie, że akurat wam to się dzisiaj uda? Jak myślicie, dlaczego w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapisano ochronę małżeństwa i rodziny? Ze względów ideologicznych? Nie. Ze względów religijnych? Też nie. Kto to zapisał? SLD zapisał to w 1997 r. To jest czysty pragmatyzm, to jest gwarancja ciągłości narodu. To jest poddanie się odwiecznym prawom natury bez próby ich zmiany, prawom natury, zgodnie z którymi dziecko rodzi się ze związku kobiety i mężczyzny, nie jednej kobiety i drugiej kobiety, której się wydaje, że jest mężczyzną, albo odwrotnie. To nie jest tylko moja opinia. Taka jest po prostu natura.

Konstytucja chroni małżeństwo i chroni rodzinę. Dlaczego? Ponieważ małżeństwo i rodzina scala naród. Jest jego siłą napędową. Małżeństwo i rodzina spełnia wreszcie najważniejszy cel narodu – jego przetrwanie. (*Oklaski*) Prokreacja to znaczy przetrwanie narodu. To rozumiało SLD w 1997 r., ale wy, ich potomkowie, już tego nie rozumiecie.

(*Głos z sali: Niczego nie zrozumiałeś.*)

Co takiego się stało przez te lata, że dziś dzieci tamtych polityków Lewicy mówią zupełnie co innego i chcą ten naród zniszczyć.

(*Głos z sali: Ha, ha, ha!*)

Bo to wy, którzy wprowadzacie te rozwiązania, absolutnie degradujecie podstawową tkankę narodu, jaką jest właśnie rodzina i małżeństwo. Tworzycie fikcję małżeństwa. Ta fikcja małżeństwa w żaden sposób niczego nie gwarantuje. Nie gwarantuje przetrwania narodu, wręcz prowadzi do jego wymarcia.

(*Posel Joanna Wicha: Wymieramy właśnie przez to, że nie ma.*)

Mamy prawo do życia zapisane w konstytucji. Mamy prawo do (*Gwar na sali, dzwonek*) ochrony zdrowia. Mamy prawo do wychowania dzieci. Ale te wszystkie prawa łączy jedno – przetrwanie narodu, prokreacja. I dlatego na małżeństwo ustawodawca nałożył tak liczne obowiązki. Przypomnę, że małżeństwo jest zobowiązane do wychowania dzieci często kosztem swojego czasu, swojej kariery, swoich możliwości zarobkowych.

(*Posel Marcin Józefaciuk: Czyli małżeństwo bezdzielne nie jest małżeństwem?*)

Natomiast wy, tworząc tę fikcję małżeństwa, absolutnie zwalniacie te związki homoseksualne z jakichkolwiek praw, z jakichkolwiek obowiązków, dając im niezliczone przywileje.

(*Posel Joanna Wicha: Jakie przywileje?*)

I jeszcze podatnicy mają za to płacić. Wiecie państwo, ile? Ponad 2 mld zł, bo tyle zapisali w ocenie skutków regulacji, że ta ustawa ma kosztować. Dokładnie 2370 mln zł. Z czego? Z mniejszych wpływów z PIT, z innych podatków, kosztów dla NFZ. Po co to wszystko? Po to, żeby spełnić waszą ideologiczną zachciankę, i to jeszcze całkowicie bezproduktywną. Dlatego będziemy za odrzuceniem tego niezwykle szkodliwego, absurdu i antynarodowego projektu w pierwszym czytaniu.

Natomiast chcę jeszcze jedną rzecz podkreślić, o której pani minister tak szeroko się rozwodziła, a która jest kłamstwem i manipulacją. Otóż nie jest tak, że dziś nie mogą osoby tej samej płci, będące w związkach, dowiadywać się o stan zdrowia, spisywać sobie testamentów, brać wspólnych kredytów, prowadzić wspólnych rachunków bankowych, dziedziczyć czy wreszcie otrzymywać renty. Oczywiście, że nie. To wszystko mogą już dziś robić małżeństwa homoseksualne. Chcę podkreślić, że można już dziś uzyskiwać informacje o stanie zdrowia chorego. Można upoważnić siebie nawzajem do internetowego kontaktu pacjenta. Można powołać się do dziedziczenia w testamencie. Można wreszcie odbierać wynagrodzenie za pracę. Można odbierać przesyłki dla siebie.

(*Głos z sali: Można do InPostu? O matko.*)

(*Posel Marcin Józefaciuk: Za ile?*)

Można zwolnić się z odmowy złożenia zeznań (*Gwar na sali, dzwonek*) zgodnie z art. 182 Kodeksu postępowania karnego. Można prowadzić wspólny rachunek bankowy. Można wreszcie otrzymać rentę po śmierci partnerki czy partnera. Można zaciągać wspólny kredyt w banku. Można odebrać ciało zmarłego partnera, pochować, otrzymać zasilek pogrzebowy. To wszystko już dziś jest dopuszczalne. Dlatego też...

(*Głos z sali: Czyli nie macie problemu z tym?*)

(*Posel Marcin Józefaciuk: To nie ma problemu.*)

Ale wy nie, wy manipulujecie. Wy tego nie chcecie tak naprawdę, żeby te wszystkie uprawnienia, które dziś już są, były dalej honorowane, wy chcecie iść dalej. Wy chcecie stworzyć fikcję małżeństwa.

(*Posel Marcin Józefaciuk: Ja bym chciał prawdziwe małżeństwo, panie pośle.*)

Pierwszy krok do adopcji dzieci. Pierwszy krok do spełnienia swojej ideologicznej zachcianki, całkowicie bezproduktywnej. (*Gwar na sali, dzwonek*) Dlatego też będziemy za odrzuceniem tego szkodliwego i antyproduktywnego projektu w pierwszym czytaniu. Jan Paweł II powiedział bardzo istotne słowa, że trzeba wychowania do wolności, trzeba dojrzałej wolności. Tylko na takiej może się opierać społeczeństwo, naród i wszystkie dziedziny życia.

(*Posel Marcin Józefaciuk: Za szacunkiem był i za wolnością.*)

Posel Marcin Warchol

Ale nie można stwarzać fikcji wolności, która rękoma człowieka wyzwala, a w rzeczywistości zniewala i znieważa.

(Posel Marcin Józefaciuk: Związek nie jest wolnością? No, panie pośle.)

Z tego trzeba zrobić rachunek sumienia III Rzeczypospolitej. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle, bo pracujemy nad dwoma projektami. Pan odnosił się do projektu w liczbie pojedynczej. Proszę jeszcze do mikrofonu określić, że pana wystąpienie dotyczyło obu projektów.

Posel Marcin Warchol:

Szanowni Państwo! A to jest rzeczywiście bardzo ciekawe. Dziękuję, pani marszałek, ponieważ, proszę państwa, ten drugi projekt zawiera zmiany w przeszło 200 ustawach...

(Posel Marcin Józefaciuk: Czyli dobrze przygotowany, dobrze przejrzany.)

...w 200 ustawach, w których mają być dokonywane zmiany mające na celu nałożenie dodatkowego haraczu na małżeństwo po to, żeby oprócz tych wszystkich obowiązków związanych z wychowaniem dzieci jeszcze na małżonków narzucić ten ogromny koszt, o którym przed chwilą wspominałem. Mianowicie to, że nagle zaczną pojawiać się związki, które kompletnie są bezproduktywne, są ideologiczną zachcianką. Ten dodatkowy koszt to 2300 mln zł. Ten koszt mają ponosić wszyscy polscy podatnicy, ci, którzy już dziś płacą za wychowanie dzieci, ponoszą koszty wychowania dzieci. Oni dodatkowo mają ponad 2 mld zapłacić za realizację waszych ideologicznych, bezproduktywnych zachcianek. Więc to jest w tej drugiej ustawie, o którą pani marszałek pyta. Ustawie, która zmienia przeszło 200 innych ustaw. Dlatego też absolutnie jesteśmy przeciwko tym dwóm szkodliwym projektom i będziemy wносить o odrzuceniu ich w pierwszym czytaniu. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią posłankę Monikę Rosę, Koalicja Obywatelska.

Posel Monika Rosa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pierwsza rzecz jest taka, że każdy człowiek jest ważny. Każda para ma prawo do równości, do życia w miłości, bezpieczeństwie i szacunku, zauważona przez państwo. *(Oklaski)*

(Posel Roman Fritz: Aż się wzruszyliśmy.)

Powiem państwu jeszcze jedną rzecz, o której być może państwo nie wiecie. Otóż pary jedнопłciowe, różнопłciowe, żyjące w związkach nieformalnych... Jest hańbą nazywanie ich bezproduktywną zachcianką. *(Oklaski)* Pan obraża miliony osób, obywateli i obywaterek Rzeczypospolitej Polskiej, które tworzą społeczeństwo, które tworzą naród, które tworzą rodziny, bo uwaga, szanowni państwo, w związkach nieformalnych rodzą się dzieci. Związki nieformalne wychowują dzieci. Co więcej, co czwarte dziecko w Polsce rodzi się w związku nieformalnym. *(Oklaski)* A więc jest hańbą i głupotą to, co pan opowiada.

Te projekty ustaw, o których dzisiaj mówimy, to nie są tylko przepisy. To są opowieści o codzienności i o życiu, o Annie i Katarzynie, Tomaszu i Weronice, Mirosławie i Marcie, Pawle i Krzysztofie.

Anna i Aleksandra – okolice Wrocławia – razem wychowują, uwaga, piątkę dzieci. Chcą żyć bez strachu i bez obaw i skupić się na tym, aby ich dzieci czuły się bezpieczne, aby państwo widziało, że są rodziną. Bo, szanowni państwo, oni są rodziną. Pary jedнопłciowe, społeczność LGBT, pary różнопłciowe żyjące w związkach nieformalnych czekają na ten projekt ustawy. Czekają na to, aby państwo polskie dostrzegło w nich prawdziwą rodzinę, dostrzegło to, że wychowują i posiadają dzieci, dostrzegło to, że są równymi obywatelami i obywatelkami Rzeczypospolitej Polskiej, że płacą tu podatki, że tutaj chorują, tutaj się leczą, tutaj rodzą dzieci, tutaj je edukują, tutaj tworzą wspólnotę i naród.

Projekt ustawy, o którym dzisiaj rozmawiamy, odpowiada na współczesne wyzwania i potrzeby, bo liczba osób, które żyją w związkach nieformalnych, z roku na rok po prostu rośnie. Odpowiada też na postulaty społeczności LGBT. To jest ustawa, która wzmacnia rodzinę, która wzmacnia obywateli i obywatelki Rzeczypospolitej Polskiej, która tę rodzinę ochrania i która tym samym realizuje zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Szanowni Państwo! Marta i Klaudia – miejscowość pod Białymstokiem – żony, które wspólnie wychowują kilkunastomiesięczne dziecko. Jedna z nich mogła zaopiekować się żoną w połogu i niemowlęciem tylko dzięki swojej determinacji i dobrej woli pracodawcy. Dlaczego? Bo nie przysługiwało jej prawo do tego, aby móc to zrobić. Ten projekt ustawy po prostu to zmieni. Wprowadzi nową instytucję do polskiego prawa, która zapewni ochronę parom jedнопłciowym i różнопłciowym, która odpowiada na potrzeby społeczne, na wyzwania codziennego życia, która umożliwi dzięki umowie zawieranej u notariusza wybór ustroju majątkowego, wspólności, przypadków rozwiązania umowy, umożliwi załączenie testamentu, prawo do pochówku, do informacji medycznej, do ubezpieczenia. To wszystko, co dla was jest zupełnie normalne, dla tych par jest cudem albo elementem bardzo ciężkiej pracy i determinacji, aby się udało.

Projekt ustawy zakłada, że związki, które powstały w wyniku zawarcia umowy, będą się opierały na szacunku, na wsparciu, na lojalności oraz równych prawach i obowiązkach stron. Osoby będące

Poseł Monika Rosa

w nim będą prowadziły wspólne życie rodzinne. Obowiązane są one do tego, aby współdziałać dla dobra wspólnego. Mówimy tutaj, szanowni państwo, po prostu o rodzinie. Będą też zobowiązane do tego, aby o siebie dbać, aby realizować swoje potrzeby. I tak, potrzebujemy do tego prawa. Potrzebujemy do tego poczucia stabilności, bezpieczeństwa, tego, żeby państwo nie rzucało kłód pod nogi, ale żeby dostrzegło w tych wszystkich osobach obywateli, obywatelki, rodziny i ludzi.

Szanowni Państwo! Naszą rolą jako parlamentarzystów jest przede wszystkim dbałość o polskie rodziny, o bezpieczeństwo obywateli, o równość i odpowiedzialność na wyzwania, które przynoszą kolejne lata. I za pomocą tego projektu ustawy te cele są po prostu realizowane. Po pierwsze, wzmacniamy rodzinę, dając stabilizację tym parom, które nie mogą zawrzeć związku małżeńskiego, a także tym, które z różnych powodów – szczerze mówiąc, nie pytamy o te powody i państwo też tego nie róbcie – tego związku małżeńskiego zawrzeć po prostu nie chcą. Jest jasne oczekiwanie par, żeby móc mieć swobodę, elastyczność i wolność kształtowania swojej relacji.

Michał i Marcin wzięli ślub kilka lat temu w Berlinie, po kilkunastu latach wspólnego życia w Polsce, ale po przekroczeniu Odry na powrót stali się sobie osobami obcymi w świetle prawa. Martwią się, czy posiadane pełnomocnictwa, o których pan mówił, które nie wypełniają katalogu praw, równych praw, które daje ten projekt ustawy, po prostu wystarczą. Wie pan co? Nie. One nie wystarczają. Te wszystkie przepisy, o których teraz mówimy, w tej ustawie, bardzo długiej ustawie, wprowadzającej również, sprowadzają się po prostu do codzienności. To są przepisy o ludziach, o ich potrzebach, o ich miłości, szacunku, o kryzysach, o tym, że tu żyją i tu umierają, o tym, że chcą być traktowani jak pełnoprawni obywatele. Szanowni państwo, niektóre z tych par, niektóre z tych osób czekają na ten projekt ustawy całe swoje życie, a niektóre po prostu tego nie doczekały.

Krzysztof żył z Łukaszem przez wiele lat i byli zgodną i kochającą się parą, ale podczas podróży do Włoch Łukasz nagle zmarł. Krzysztof wobec próżni prawnej, w jakiej się znalazł, zamiast przeżywać swoją żalobę, walczył o możliwość sprowadzenia zwłok do kraju i godnego pochówku.

Teraz odpowiedzmy sobie na pytanie: Czy naprawdę chcemy, żeby tyle osób, które żyją w związkach nieformalnych, musiało się z tym zmagać? Czy prawo polskie nie może w końcu zauważyć ludzi, którzy są ich obywatelami? To nie jest ustawa o ideologii ani o światopoglądzie, ani o przekonaniach. Jest o szacunku, o godności i o poczuciu bezpieczeństwa, jest o stabilności i przewidywalności, jakie powinno gwarantować państwo swoim obywatelom, jest o porządku prawnym i równych zasadach dla każdej pary i dla każdej rodziny. Ta ustawa jest rozwiązaniem, które naprawdę ma szerokie poparcie

społeczne, bo także w państwa elektoratach, wszystkich, jak tutaj siedzimy na sali, są osoby, które żyją w związkach nieformalnych, które wychowują dzieci w związkach nieformalnych i które proszą tylko o jedno – aby państwo polskie w końcu ich zauważyło. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Bardzo dziękuję, pani poseł.
Zapraszam panią poseł Dorotę Łobodę, Koalicja Obywatelska.

Poseł Dorota Łoboda:

Pani Marszałkini! Pani Ministro! Panie i Panowie Posłowie! W ostatnich miesiącach bardzo dużo mówimy o bezpieczeństwie. Mówimy, że jest najwyższą wartością, odmieniamy je przez wszystkie przypadki. Mówimy o wojnie za naszą granicą, mówimy o polityce międzynarodowej, ale przenieśmy tę debatę na to, co jest nam najbliższe: na nasze domy, rodziny i związki.

Ta ustawa gwarantuje bezpieczeństwo tym rodzinom, tym związkom i tym obywatelkom i obywatelom, którzy nie chcą albo nie mogą, tak jak osoby LGBT, zawrzeć małżeństwa w Polsce. Państwo nie jest od tego, żeby kogokolwiek pouczać. Państwo nie jest od tego, żeby nam mówić, kogo mamy kochać i z kim możemy żyć. Państwo jest od tego, żeby zapewniać bezpieczeństwo wszystkim, żeby nikogo nie dyskryminować, żeby nie mówić: nie jesteś rodziną osobie, która żyje od bardzo wielu lat w związku, żeby nie mówić, które dzieci są legalne, a które są nielegalne. Bo tak, w związkach nieformalnych, w tym jednopłciowych, wychowują się dzieci. Dlaczego odmawiacie tym dzieciom praw? Dlaczego odmawiacie praw osobom, które żyją, tworzą społeczeństwo, z których możemy być również dumni? Dlatego że są obywatelami i obywatelkami gorszej kategorii? Nie ma lepszych i gorszych obywateli. Każdy w Polsce ma takie same prawa *(Oklaski)* i my jako posłanki i posłowie jesteśmy od tego, żeby wszystkim obywatelkom i obywatelom zapewnić te same, równe prawa.

(Poseł Krzysztof Mulawa: Wszyscy mają te same prawa.)

Bo choć jesteśmy różni, to jesteśmy równi. *(Oklaski)* Polski parlament powinien to wreszcie zobaczyć.

A ja jestem dumna, że być może po raz pierwszy po tylu latach zrobimy krok w stronę prawdziwej równości. Bardzo dziękuję w imieniu Koalicji Obywatelskiej ministrze Kotuli i Urszuli Paślawskiej za to, że wynegocjowały projekt ustawy. Tak, może on nie jest idealny, ale gwarantuje prawa tym obywatelkom i obywatelom, których Polska do tej pory nie widziała, którzy byli dla polskiego państwa niewidzialni i odnośnie do których państwo by chciało, żeby byli niewidzialni ciągle.

Posel Dorota Łoboda

Koalicja Obywatelska z całą pewnością zagłosuje za tym projektem. Jesteśmy za równością, jesteśmy za prawami wszystkich obywateli i obywateli i jesteśmy przeciwko dyskryminowaniu kogokolwiek. (*Oklaski*)

(*Posel Krzysztof Mulawa*: Super, fantastycznie, tu chodzi tylko o odwiedzanie się w szpitalu.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszamy panią poseł Urszulę Pasławską, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Urszula Pasławska:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowna Pani Minister! Wysoka Izbo! Prowadzimy dzisiaj dyskusję na temat bardzo wrażliwej materii życia dotyczącej ponad 2 mln Polaków w związkach nieformalnych. To powinno wymagać od nas dużej odpowiedzialności, ale też spokoju i pochylenia się nad tym, co możemy zrobić, aby tym ludziom żyło się łatwiej.

Ustawa o związkach partnerskich, jak już dzisiaj zostało powiedziane, ma ponad 20 lat. Można by było sobie przypomnieć takie hasło, że szaleństwem jest robienie tego samego i oczekiwanie nowych rezultatów. Dlatego wspólnie z panią minister Katarzyną Kotulą zaproponowaliśmy nowe otwarcie, nową filozofię podejścia do tych regulacji, która w żaden sposób nie narusza instytucji małżeństwa. Szanujemy również wrażliwość prawej strony sceny politycznej. Ustawa nie tworzy nowego statusu, stanu cywilnego, nie jest ustawą dotyczącą równości małżeńskiej, nie jest ustawą, która w jakikolwiek sposób może dotykać kwestii światopoglądowych. Staraliśmy się stworzyć ramy prawne regulacji na gruncie prawa cywilnego, gdzie dwie dorosłe osoby mogą dowolnie kształtować i rozwiązać umowę.

Szanowni Państwo! W Polsce żyje ponad 2 mln Polaków w związkach nieformalnych. Problemy pojawiają się w sytuacjach granicznych: w sytuacji nagłej choroby, nagłej śmierci. Życie to nie jest Instagram, to nie jest filmik, który możemy sobie powtórzyć, ale to są realne życiowe tragedie. Państwo, zgodnie z zasadami konstytucyjnymi, jakimi są równość wobec prawa, ochrona prywatności, winno i jest zobowiązane do tego, aby przygotować takie regulacje prawne, które będą chroniły prawa tych obywateli. Ustawy, o których dzisiaj rozmawiamy, nie tworzą nowych związków. One nie tworzą żadnych więzi, one je uznają, a państwo jest tylko regulatorem i gwarantem.

Szanowni Państwo! Jesteśmy również zobowiązani do przestrzegania umów międzynarodowych. Wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka

wskazują jasno, iż ta kwestia winna być w Polsce uregulowana. Nie wiem, jaka jeszcze miałyby być zmiana w ustawie, żebyście państwo otworzyli głowy i wsłuchali się w głosy Polaków, którzy dzisiaj w taki sposób żyją. Bo świat się zmienia i państwo nie może stać w miejscu, lecz musi odpowiadać na potrzeby obywateli. My jako Polskie Stronnictwo Ludowe nie mamy charakteru konfrontacyjnego i nie będziemy się z państwem kłócić czy udowadniać, kto ma rację. Będziemy jednak starać się znaleźć porozumienie i dialog, bo w rozmowach, również w ramach rady prezydenckiej, również z panem prezydentem, widzimy przestrzeń do tego, aby tę sprawę uregulować w ciszy, spokoju, bez polityki. Przestrzegam wszystkich: chodzi o to, aby swoje ambicje polityczne schować głęboko do kieszeni właśnie po to, aby w konsensusie tę ustawę uchwalić.

Jako Polskie Stronnictwo Ludowe uważamy, że takie ustawy winne być w sposób szczególnie potraktowane i w sposób szczególnie procedowane. Dlatego złożyliśmy wniosek o powołanie komisji nadzwyczajnej. Zrobiliśmy to również po to, żeby zbudować nową przestrzeń i nowe pole do dialogu ze wszystkimi środowiskami, bo wszystkie środowiska są ważne. Również dlatego, żeby ta ustawa miała charakter trwały, aby nie było wrażenia, że jest przepychana kolanem, bo trwałe przepisy dają trwałe zmiany. I do tego będziemy państwa namawiać. Polski parlament ma szansę po 23 latach uchwalić dobrą ustawę, która – być może – może być jeszcze lepsza poprzez pracę w polskim parlamencie. Dlatego zapraszamy do tej współpracy i podajemy rękę, aby wspólnie uchwalić ustawę, na którą czeka 2,5 mln Polaków. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam panią posłankę Barbarę Oliwiecką, Polska 2050.

Posel Barbara Oliwiecka:

Dziękuję ślicznie.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Omawiany dzisiaj projekt ustawy o statusie osoby najbliższej to nie jest żadna ideologia, to nie jest sprawa polityczna, to jest minimum. To nie jest wymarzona ustawa o związkach partnerskich, ale to jest kompromis, który gwarantuje minimalny szacunek i prawo do godnego życia dla wszystkich.

Ustawa określa zasady zawierania i rozwiązywania umowy o wspólnym pożyciu, umowy zawieranej przed notariuszem w formie aktu notarialnego, bez zmiany nazwiska. Ta Izba, my wszyscy tutaj obecni, posłowie, posłanki, jesteśmy po to, żeby służyć obywatelom, a służyć tzn. troszczyć się o nich poprzez tworzenie dobrego prawa dostosowanego do realiów.

Posel Barbara Oliwiecka

Projekt wypełnia lukę prawną dotyczącą osób żyjących razem, bez zawarcia małżeństwa, bo przecież małżeństwo nie jest obowiązkiem, ale nasza troska o obywateli jest naszym obowiązkiem. Obecnie takie osoby w wielu obszarach nie korzystają z ochrony państwa polskiego, a przecież płacą podatki, są pełnoprawnymi obywatelami.

W Polsce spada liczba zawieranych małżeństw, a co trzecie i tak kończy się rozwodem. Na 100 małżeństw przypada obecnie ok. 35–40 rozwodów. Naturalnym jest więc to, że wzrasta liczba związków nieformalnych, partnerskich. Wiem, że Konfederacja i PiS sprowadzają tę ustawę wyłącznie do związków jednopłciowych, bo znamy tę waszą melodię straszenia Polek i Polaków LGBT. To jest okrutna hipokryzja i obłuda z waszej strony, która również uderza w waszych wyborców. Bo w 2021 r. według spisu powszechnego odnotowano ponad milion nieformalnych par, co stanowiło ponad 8% ogółu rodzin. Niektórzy przecież żyją w takich związkach, nazywają je narzeczeństwem, wiecznym narzeczeństwem. I dobrze, oni również są w tej rosnącej puli. Statystyka. Według danych w naszej Izbie, 460 posłów, ponad 38 żyje właśnie w takiego rodzaju związkach partnerskich.

Panie i Panowie Posłowie! Zwracam się do prawej strony sceny politycznej. Dbacie o rodzinę? My też dbamy. I dbajmy razem o wszystkie. Bo nie wiem, panie pośle, czy pan wie – gdy słuchałam pana wypowiedzi, to miałam wątpliwości – ale dzieci rodzą się nie tylko w małżeństwie. Dzieci rodzą się również w związkach nieformalnych, bo tak, mamy seks przedmałżeński, małżeński, pozamałżeński, ale o tym pewnie doskonale wiecie. *(Oklaski)* Więc tym bardziej nie macie prawa pouczać Polek i Polaków.

(Posel Katarzyna Maria Piekarska: Może pan poseł tego nie wie.)

W obecnym stanie prawnym proste czynności administracyjne dla osób żyjących w związkach nieformalnych urastają do ogromnych biurokratycznych problemów, a czasami jest to po prostu mission impossible. Zawierany akt notarialny na mocy tej ustawy nadaje status osoby najbliższej. Słyszycie to państwo: to nie jest małżeństwo, to nie jest związek partnerski, to jest umowa o wspólnym pożyciu. I ten akt ma regulować wyłącznie kwestie administracyjne, takie jak kwestie spadkowe, zasiłki rodzinne, prawo do korzystania z mieszkania, dostęp do informacji na temat zdrowia, dokumentacji medycznej.

Projekt ustawy nie dotyka w żadnym stopniu opieki nad dziećmi, nad czym niestety ubolewam, bo w tym obszarze rodziny patchworkowe nadal nie będą mieć żadnego wsparcia. Ale zrobimy dzisiaj chociaż ten mały krok, mikroskopijny krok. Zostawcie państwo obłudę i hipokryzję w kieszeni, żebyście nie musieli się wstydzić przed swoimi wyborcami i przed swoimi dziećmi. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Zapraszam panią posłankę Ewę Szymanowską, Polska 2050.

Posel Ewa Szymanowska:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Od ponad 26 lat żyję w trwałym, szczęśliwym związku partnerskim. Związku, który w praktyce jest rodziną, ale w świetle prawa wciąż nią nie jest. Dlatego ta ustawa o statusie osoby najbliższej nie jest dla mnie abstrakcją. To jest codzienne życie ponad 2 mln osób, Polek i Polaków. To nie jest rozwiązanie idealne, ale dobrze, że w ogóle jest procedowane. Musimy jednak powiedzieć jasno, czego w nim nie ma. Ustawa nie reguluje opieki nad dziećmi.

I teraz chciałabym panu posłowi Warchołowi powiedzieć, jaką z moim partnerem Włodkiem mieliśmy ideologiczną, bezproduktywną zachciankę. Otóż opowiem państwu osobistą historię. W 2021 r. razem z moim partnerem stworzyliśmy rodzinę zastępczą i wzięliśmy dziewczynkę z domu dziecka. Przeszliśmy oboje pełną procedurę weryfikacji, szkolenia, badań, ocen. Mieliśmy dokładnie takie same obowiązki, taką samą odpowiedzialność i gotowość do opieki nad wychowaniem Oli. Jesteśmy rodziną i chcieliśmy jako rodzice zastępczy wspólnie wychować dziecko, a tym samym mieć dokładnie te same obowiązki i prawa. Kiedy sprawa trafiła do sądu rodzinnego, zadano nam pytanie, kto będzie opiekunem prawnym dziecka. Odpowiedzieliśmy zgodnie, że oboje. I w tym momencie okazało się, że zderzamy się z rzeczywistością. Nie, nie możemy być oboje opiekunami prawnymi, ponieważ nie jesteśmy małżeństwem. Dokładnie tak samo odpowiadając na ten...

(Posel Maria Kurowska: Dlaczego związku małżeńskiego pani nie zawarła?)

I teraz powiem państwu tak. Moglibyśmy być tydzień, nawet 1 dzień małżeństwem i moglibyśmy być oboje opiekunami prawnymi, a nasz wtedy 21-letni staż nie wystarczył. Nie jest to kwestia symboliczna. To są bardzo konkretne konsekwencje. Tylko opiekun prawny może wyrazić zgodę na wizytę dziecka u lekarza, na wycieczkę szkolną, na zwolnienie z lekcji, na decyzje dotyczące zdrowia, edukacji i bezpieczeństwa dziecka. Jedno z nas mogło decydować, drugie formalnie było nikim.

Dlatego mówię jasno: ta ustawa porządkuje ważne minimum, ale nie rozwiązuje kluczowych problemów. Nie reguluje opieki nad dziećmi, nie daje równości i odpowiedzialności tam, gdzie ta odpowiedzialność faktycznie istnieje. Czekam na prawdziwą ustawę o związkach partnerskich od ponad 26 lat. Czas, żeby państwo wreszcie nadażyło za rzeczywistością. Mamy XXI w. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią posłankę Aleksandrę Leo, Polska 2050.

Poseł Aleksandra Leo:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! To projekt ustawy, który nikomu niczego nie odbiera, a daje tak wiele milionom osób. Sama przez wiele lat żyłam w związku partnerskim. Mamy wspólny dom, wspólne dzieci, wspólne życie. A w świetle prawa byliśmy przez wiele lat dwojgiem współlokatorów mieszkających pod jednym dachem. Państwo w żaden sposób nas nie chroniło, a państwo powinno chronić swoich obywateli, wszystkich obywateli. Niestety Polska pozostaje w tej sprawie w ogonie Europy. 20 państw Unii Europejskiej daje dziś parom możliwość zawarcia związku partnerskiego. To nie jest żadna rewolucja. To standard cywilizacyjny. Co więcej, ponad połowa Polek i Polaków popiera wprowadzenie związków partnerskich. Ponad 50% społeczeństwa mówi jasno: jesteśmy za.

Usłyszeliśmy dzisiaj argument, że uregulowanie związków nieformalnych uderzy w instytucję małżeństwa. Tymczasem fakty są inne. Liczba zawieranych małżeństw od lat spada. Liczba rozwodów utrzymuje się na poziomie ok. 60 tys. rocznie. Co trzecie małżeństwo kończy się rozwodem.

Nie sposób zauważyć też hipokryzji w tej debacie. Rozwody na prawicy są istną plagą. I to naprawdę zabawne, kiedy o konserwatywnych zasadach mówią ludzie po kilku rozwodach.

(Poseł Marcin Warchoł: O kim pani mówi?)

Pan Czarnecki, pan Kurski, telenowela Marcinkiewicza. Przy Marcie Kaczyńskiej straciłam rachubę. *(Oklaski)*

(Poseł Anita Czerwińska: Oni tu są czy coś?)

(Głos z sali: Pani marszałek, proszę wygonić...)

(Poseł Krzysztof Mulawa: Wygonić Czarneckiego.)

Jesteście hipokrytami. To nie związki partnerskie są zagrożeniem dla małżeństwa. *(Gwar na sali, dzwonek)* Zagrożeniem jest brak stabilności, brak odpowiedzialności i brak wsparcia państwa dla relacji międzyludzkich. *(Gwar na sali, dzwonek)* Ta ustawa nie jest przeciwko komukolwiek. Ona jest za ludźmi, za bezpieczeństwem prawnym, za godnością.

Wysoka Izbo! Czas, aby polskie prawo nadało za rzeczywistością. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam panią poseł Annę Żukowską z klubu Lewicy.

Poseł Anna Maria Żukowska:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kochana Zebrana Społeczności! Pozdrawiam was serdecznie, bo to dla was walczymy i dzięki wam walczymy. Pamiętacie tę flagę? To flaga Magdy. Magdalena Biejat, jak cała Lewica, nie wstydy się społeczności LGBT+. Symbole w polityce też są ważne. Tak że chciałabym podziękować za tę walkę. To Kampania Przeciw Homofobii, której jednym z założycieli był nasz eurodeputowany Robert Biedroń, rozpoczęła w Polsce tę walkę, która to walka nadal od wielu lat trwa. Jeżeli chodzi o polski parlament, nie był to akurat polski Sejm, był to Senat V kadencji, w którym senatorka właśnie Sojuszu Lewicy Demokratycznej prof. Maria Szyszkowska przedłożyła pierwszy w historii projekt ustawy o związkach partnerskich, który stał się projektem senackim. To był początek parlamentarnej drogi.

Chciałam bardzo serdecznie pozdrowić też przedstawicieli misji dyplomatycznych krajów, które u siebie już od wielu, wielu lat mają ten standard cywilizacyjny, standard ochrony właśnie osób najbliższych w związku. 37 lat temu pierwszym krajem, który uchwalił związki partnerskie, była Dania. Proszę państwa, to uchwaliła konserwatywno-liberalna partia, centroprawicowa partia. Tak. Tak samo, proszę państwa, w Wielkiej Brytanii w roku 2013 rząd Camerona uchwalił właśnie nawet nie tyle ustawę o związkach partnerskich, bo to nastąpiło wcześniej... Ale dzięki premierowi Cameronowi ta ustawa miała wymiar taki, jakiego by chciała prawica: prawdziwej równości, równości małżeńskiej, małżeństwa. To jest rozwiązanie bardzo konserwatywne, bardzo idealne. Bardzo bym chciała, żeby to spotkało się z większością parlamentarną, z poparciem również w naszej Izbie parlamentu.

Drodzy Posłowie! Drogie Posłanki! Wśród nas są osoby, które są członkami, członkiniami, osobami członkowskimi społeczności LGBT+. Ja jestem jedną z nich, ale nie jestem jedyna. Jedne osoby są, jak to się mówi, wyautowane, inne – nie. *(Gwar na sali, dzwonek)* Inne siedzą nadal w szafie i chcemy im dać możliwość, żeby nie czuły, że muszą tam nadal być, bo to wynika z przywoływanej wcześniej statystyki również tutaj, być może także w Senacie. Są takie osoby, które potrzebują, żeby państwo polskie wreszcie dostrzegło, że mają takie same prawa, że są ludźmi. Bo to, co się działo przez ostatnie lata rządów Prawa i Sprawiedliwości, to był ściek dehumanizacji nas wszystkich z tej tęczowej społeczności. To było nie do zniesienia, co robiliście.

(Poseł Maria Kurowska: A co takiego tam się działo?)

Co nam się działo? Działo nam się upokorzenie nas, pokazywanie nam, że jesteśmy czymś, czym można straszyć.

(Poseł Anita Czerwińska: W jaki sposób?)

Poseł Anna Maria Żukowska

Pan prezydent Duda mówił, że LGBT+, nawet nie plus, LGBT to ideologia, a nie ludzie. No przecież, proszę państwa, wszyscy znamy te cytaty.

(Poseł Maria Kurowska: Oczywiście, że ideologia.)

(Poseł Anita Czerwińska: To jest ideologia.)

Ja jestem ideologią? Wie pani, wydaje mi się, że serce mi bije, że stoję tutaj, krwiobieg mi działa, po prostu oddycham. Nie jestem ideologią, jestem człowiekiem. *(Oklaski)*

(Poseł Maria Kurowska: Jest pani człowiekiem tej ideologii.)

Dużo państwo mówią o naturze. Jest pan poseł Warchoł. Panie pośle, czy pan naprawdę żyje w 100% w zgodzie z naturą? Wydaje mi się, że ma pan wadę wzroku. Wie pan, skoro natura przewidziała, że ma pan mieć wadę wzroku, to po co pan nosi okulary?

(Poseł Marcin Warchoł: Typowy błąd naturalistyczny.)

Przepraszam. Jesteście po prostu... Macie tak wktułą tę argumentację, nie rozumiecie, że jesteśmy w XXI w., że mamy nowe standardy cywilizacyjne.

(Poseł Witold Tumanowicz: Jakby miał większą wadę wzroku, toby nie mógł prowadzić samochodu.)

Państwo jest po to – tu zwracam się do Konfederacji – żeby obywatelom życie ułatwiać, a nie utrudniać, żeby było mniej formalności *(Gwar na sali, dzwonek)*, panie pośle Warchoł, żeby nie trzeba było latać za każdym razem z kwitkiem do szpitala i słuchoać: Proszę, jak pan tu podpisze, to oczywiście może pan odwiedzać tę osobę. Gorzej jest wtedy, gdy ta osoba jest nieprzytomna i nie może swoim partnerowi lub partnerce takiego kwitka podpisać. Wtedy jest jednak problem. Nie da się wszystkiego załatwić u notariusza. U notariusza nie da się przenieść z jednej grupy podatkowej do drugiej. Nie da się uniknąć podatku spadkowego. Tutaj też ukłon stronę Konfederacji, która przecież dużo o tym mówi. To nie są rzeczy, które można załatwić ot tak, bo inaczej nie trzeba by było zmieniać aż 200 obowiązujących ustaw. Jest dużo rzeczy, których nie da się po prostu, ot tak, tak jak wam się wydaje, załatwić. Gdybyście stykali się z tymi problemami na co dzień jako osoby żyjące w związkach nieformalnych, jednopłciowych czy różnopłciowych, mające dzieci, wiedzilibyście, że to nie jest takie proste. Mówiły o tym moje przedmówczynie.

Apeluję o to, żebyście pochylił się nad tym projektem, bo to jest tylko mała zmiana, ułatwiająca życie w najbardziej podstawowych sprawach. Tutaj nie ma żadnej ideologii. Tu jest po prostu umożliwienie... Po pierwsze, rozpoznanie, że takie związki istnieją, co wszyscy przyznajecie. Przecież już nikt z was nie mówi: Nie, to nieprawda, nie ma takich związków. Są – już to mówicie. Skoro są, to państwo, zauważając istnienie jakiegoś zjawiska społecznego, ma obowiązek na nie zareagować w taki sposób, żeby tym obywatelom, jak mówiłam, ułatwić życie. Po to jest ta ustawa, która tak naprawdę jest rozwiązaniem

bardzo konserwatywnym. To nie jest ustawa moich marzeń, pewnie jak wielu innych osób, ale nie żyjemy w świecie idealnym.

(Poseł Anita Czerwińska: A o czym marzycie?)

Żyjemy w takim świecie, w którym – mamy nadzieję – te przepisy mają szansę zostać poparte przez większość parlamentarną.

Naprawdę tych rozwiązań w ustawie nie jest tak dużo, jeżeli chodzi o tematykę. To jest wspomniane prawo do informacji medycznej i koniec z tzw. podatkiem od leż, czyli włączanie partnerów do tzw. zerowej grupy podatkowej. To jest coś niemoralnego, żeby osoby, które żyły ze sobą przez całe życie, które wspólnie budują majątek, są ze sobą w związku, traktować jak osoby zupełnie sobie obce. To też wspomniane prawo do pochówku. To jest bardzo duże utrudnienie, szczególnie jeżeli osoba partnerska umrze za granicą. Powoduje to szereg komplikacji prawnych. Jeżeli związek jest usankcjonowany, jest to dużo prostsze i też dużo tańsze. W sytuacji żałoby zmuszanie kogoś do tego, żeby jeszcze dawał potwierdzenie na to, że żył z ukochaną osobą przez 20 lat, całe życie...

Wiele razy mówiono na sali o tym, że dużo z nas przez całe swoje życie czeka na uchwalenie choćby namiastki poczucia wspólnoty, związku. Niektóre osoby tego nie doczekały. Tak jak mówiłam, w Polsce ta walka zaczęła się ponad 20 lat temu, na świecie, w Danii – w 1989 r. Niektóre osoby nie dożyły, niektóre mogą nie dożyć uchwalenia takich rozwiązań. Mam nadzieję, że to jest najwyższy czas na to, żebyśmy powiedzieli sobie, że wszyscy jesteśmy tacy sami, jesteśmy równi, niezależnie od tego, kogo kochamy, bo mamy do tego prawo. Bo to nie jest nic złego kochać. To nie jest nic złego wspólnie wychowywać dzieci.

Bardzo wszystkich państwa proszę o to, żebyście nie myśleli o tym, co kiedyś zapisano w waszych programach wyborczych, o tym, że nigdy nie możecie się na to zgodzić, bo proboszcz to potępi. Jesteśmy państwem świeckim. Myślmy o naszych obywatelach, myślmy o ludziach, myślmy o tym, jak to zrobić, jak rządzić dobrze dla nich, dla nas wszystkich. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza z Konfederacji.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chociaż formalnie ustawy mają niepozorne tytuły, to znów forsujecie przepisy, które mają ostatecznie wprowadzić związki partnerskie pod dyktando środowisk LGBT. Minister Kotula nawet się z tym nie kryła, dziękując aktywistom, natomiast poseł Żukowska wskazywała, że

Posel Witold Tumanowicz

to konserwatywny projekt – naprawdę trudno zachować powagę, kiedy się to słyszy – ale jednocześnie próbowała wykazywać brak konserwatywności w postawach polityków. Jak się będzie miało głosowanie za tym konserwatywnym projektem do lewicowych przekonań pani poseł? Rozumiem, że pani poseł tutaj wykaże się hipokryzją.

Te projekty są rażąco sprzeczne z przepisami art. 18 konstytucji, które jasno wskazują, że małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny znajduje się pod szczególną ochroną państwa.

(Poseł Alicja Łepkowska-Golaś: Ta ustawa nie jest o małżeństwie.)

Z tego wynikają określone przywileje nadane wyłącznie małżeństwom. Co więcej, w ocenie skutków regulacji rząd sam przyznaje, że niezależnie od tego projektu będzie dążyć do uznawania związków homoseksualnych zawartych za granicą za – rzekome – małżeństwa. To jest prawdziwy cel tych regulacji.

Cała narracja o braku praw jest po prostu nieprawdziwa. Osoby pozostające w relacjach innych niż małżeństwo już dziś mogą uzyskiwać informacje o stanie zdrowia i dostęp do dokumentacji medycznej, sporządzać testamenty i dziedziczyć, odbierać wynagrodzenie i przesyłki, prowadzić wspólne rachunki bankowe, wskazywać się jako uposażeni w ubezpieczeniach, zaciągać wspólne kredyty, reprezentować się przed urzędami, pochować zmarłą osobę i otrzymać zasilek pogrzebowy. To wszystko już w polskim prawie jest. Nie wymaga tworzenia nowej ideologicznej konstrukcji prawnej. Posługiwanie się pojęciami „status osoby najbliższej”, „umowa o wspólnym pożyciu” to legislacyjny podstęp. To próba obejścia konstytucji tylnymi drzwiami, bez powiedzenia obywatelom wprost, jaki jest rzeczywisty cel tych zmian. Chcecie nadać przywileje zagwarantowane dla małżeństw osobom tej samej płci, a ostatecznie cel tych zmian jest taki, żeby doprowadzić do możliwości adopcji dzieci przez homoseksualistów. Zaraz usłyszymy oczywiście, że w tym projekcie tego nie ma. Na razie nie ma, ale wy się z tym nawet nie kryjecie. Te ustawy są krokiem do tego, aby pary homoseksualne mogły zawierać małżeństwa, a ostatecznie adoptować dzieci.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Nie wszystkie pary chcą mieć dzieci, panie pośle.)

Przecież na brak małżeństw osób tej samej płci narzeka właśnie minister, która forsuje ten projekt. Pokazuje, że jest to tylko wstęp do dalszej ofensywy środowiska LGBT. Wiemy, jak to wygląda za granicą. Nie istnieje ani jedno państwo, w którym środowiska LGBT zatrzymały się na związkach partnerskich. Ani jedno. I wy też nie macie zamiaru się zatrzymać. Dlatego trzeba ten walec już w tym momencie zastopować. Nawet wezwaliście na pomoc ambasadorów, którzy nadzorują z galerii naszą debatę.

(Głos z sali: My nie wzywamy ambasadorów.)

Musimy się bronić przed presją obcych ambasad. Nie ma naszej zgody na ingerowanie obcych państw w polską legislację. *(Oklaski)*

Wysoka Izbo! Jeśli chcecie ułatwiać ludziom sprawy techniczne, pełnomocnictwa, dziedziczenie, dostęp do informacji, można to robić prostymi punktowymi zmianami, bez konieczności tworzenia nowych rejestrów osób partnerskich.

Na koniec mam jedno spostrzeżenie. W debacie nad poprzednim projektem, dotyczącym bezpieczeństwa państwa, posłowie mieli po 5 minut, a teraz, w debacie nad ustawą o rejestrze osób partnerskich – 10 minut. *(Wesołość na sali, oklaski)*

(Głos z sali: To są dwie ustawy.)

To są priorytety tego rządu. Tak widzicie hierarchię tego, co jest ważne, co istotne. To jest większa skala wartości i wyborcy powinni ją dobrze zapamiętać.

Konfederacja składa wniosek o odrzuceniu ustaw z druków nr 2110 i 2111 w pierwszym czytaniu. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle, dzięki temu, że przeznaczyliśmy na tę debatę 10 minut, teraz będzie mógł wystąpić pana kolega klubowy Krzysztof Mulawa, którego zapraszam na mównicę.

Posel Krzysztof Mulawa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Nawet gdyby 5 minut było przeznaczone na tę debatę, pani marszałek, to zdążyłbym się wypowiedzieć. To nie chodzi o to. Niestety, proszę spojrzeć na zegar. Logika wita. Jestem dobrze wychowaną osobą, przynajmniej taką chcę być, więc na początku zwrócę się do naszych gości. Drodzy ambasadorowie, w Polsce poradzimy sobie ze stanowieniem prawa, dziękujemy za waszą obecność, nie musicie pilnować. Jeżeli chcecie pilnować dewiantów i promować ich na ścianach swoich ambasad... *(Poruszenie na sali)*

(Głos z sali: Co? Słucham?)

(Poseł Marcin Józefaciuk: Halo, halo, panie pośle.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle, panie pośle...

Posel Krzysztof Mulawa:

...macie do tego pełne prawo, ale z polskim prawem poradzimy sobie sami.

(Część posłów uderza w pulpity)

Proszę mi nie przeszkadzać.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle, słowa, których pan użył, są niegodne parlamentarzysty. Nie tu i nie teraz. W ten sposób może sobie pan mówić do swoich kolegów, nie w parlamencie.

(*Posel Roman Fritz: Ale dlaczego?*)

Bardzo proszę o przyzwoite zachowanie się i przyzwoite wystąpienie, o nieobrażanie ludzi i nieobrażanie gości.

(*Głos z sali: Co to jest?*)

Posel Krzysztof Mulawa:

Skoro przywitałem już gości, zwrócę się do PSL-u: PSL-u, nie ma was.

(*Głos z sali: Nie ma.*)

Zgłosiliście ten projekt, fatalny projekt, i wychodźcie. Chcecie otwierać okno Overtona? Jeżeli nawet wam się to uda, społeczeństwo to zapamięta. A to okno – mamy nadzieję, wielką nadzieję, zrobimy wszystko – zamkniemy. Bardzo szybko, w 2027 r. Wierzę w to i będę robił wszystko, żeby do tego doprowadzić. Mam nadzieję, że nie będę musiał do tego doprowadzić.

Zmierzymy się z logiką. Jeżeli pani poseł z PSL-u i posłanki lewicujące z Platformy oraz pani poseł Żukowska chcecie przekonywać, że to jest projekt konserwatywny, że to jest projekt pozbawiony ideologii, to jak możecie, z punktu widzenia logiki, występować z tą flagą, otaczać się, okręcać się flagami? Zresztą należy zadać pytanie, czy tak naprawdę to jest flaga, bo flagę, szanowni państwo, to się szanuje, a widziałem, jak pewna osoba, nie chcę wymieniać, to sobie widzowie odczytują, traktuje tę flagę – wzięła, zgmiotła, wrzuciła do torebki. Jeżeli tak chcecie szanować swoją ideologię, to zacznijcie od siebie, bo to po prostu widać.

(*Głos z sali: To jest nasza flaga, a nie nasza ideologia.*) (*Dzwonek*)

Flagę trzeba szanować, a skoro nie umiecie uszanować tego materiału, to znaczy, że to nie jest flaga, a z racji powagi urzędu nie powiem, co to jest. Jeżeli to się uda, ta ustawa, szanowni państwo, prawica to wszystko odwróci. Pozdrawiam naszych gości, z prawem sobie poradzimy. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Chciałam panu posłowi powiedzieć tylko jedno, że za tęczą flagą stoją konkretni ludzie. (*Oklaski*)

(*Posel Krzysztof Mulawa: Ona nawet nie była tęczą.*)

To są czyjeś dzieci, to są czyiś bliscy, to są czyiś sąsiedzi. I chcą tego samego co inni. Chcą szacunku i bezpieczeństwa. Tego u pana nie usłyszeliśmy w wystąpieniu, to po pierwsze.

(*Posel Krzysztof Mulawa: Tam było pięćdziesiąt różnych kolorów.*)

A po drugie, nie trzeba wszystkiego, szanowny panie pośle, rozumieć. Wystarczy nie wykluczać.

(*Posel Krzysztof Mulawa: Szanować, szanować.*)

Zapraszam panią poseł Martę Stożek z koła Razem.

Posel Marta Stożek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mieliśmy dostać ustawę o związkach partnerskich. Liczyliśmy na to, że prawa osób tworzących rodziny, wychowujących dzieci, dbających o siebie, opiekujących się sobą w końcu zostaną usankcjonowane przez Rzeczpospolitą. Trudno poznać przedstawiony projekt, bo tak jest okrojony. Rządowy projekt już sam w sobie ma taką nazwę, że trudno ją będzie zapamiętać. Chciałabym zobaczyć te osoby, które będą chodzić do notariuszy, jak opowiadają, że chcą zarejestrować status osoby najbliższej w związku i umowę o wspólnym pożyciu.

(*Głos z sali: Marta, co ty w ogóle mówisz?*)

Radziłabym zapisać to na kartce, żeby przypadkiem nie założyć spółki spożywczej rodzinnej. No właśnie – u notariusza, jak mieszkanie, a jest to przecież akt prawa cywilnego, którego podpisanie powinno mieć miejsce w urzędzie stanu cywilnego, bo tak, jako państwo, mamy takie urzędy przeznaczone właśnie do takich rzeczy. Kwestia niby symboli, ale też dostępności, bo notariusz będzie droższy.

(*Posel Włodzimierz Skalik: Mają problemy.*)

A poza tym, czy zaprosilibyście rodzinę do kancelarii, żeby świętować usankcjonowanie swojego związku opartego na miłości, wzajemnym szacunku?

No i drugi absurdalny problem to rozwiązanie kwestii dziedziczenia, bo realne bezpieczeństwo uzyskuje się wtedy, kiedy jednocześnie zostawi się u tego notariusza spisany testament. W chwili, kiedy chcemy celebrować miłość, bycie razem, tworzenie usankcjonowanego prawem szanowanego związku, mamy myśleć o tych najgorszych możliwych scenariuszach, czyli śmierci.

Codzienny problem, którego ta ustawa nie rozwiązuje, to np. możliwość przyjęcia wspólnego nazwiska. Można to zrobić w urzędzie stanu cywilnego na podstawie dotychczasowych przepisów. Czyli jeżeli nie chcemy słuchać tego, co mówią ludzie, to już logika rzeczy pokazuje nam, że urząd stanu cywilnego jest tym właściwym miejscem.

I najważniejsze. Mimo tak daleko posuniętych ustępstw w stosunku do uczuć ideologii konserwatywnej prezydent już zapowiedział, że nie podpisze tego projektu. Tak więc ja się pytam, dla kogo jest ten projekt. Jeżeli ten projekt nie daje pełnego szacunku osobom, które tyle lat o ten szacunek zabiegają, to dla kogo on jest? Dla płatków śniegu, które osiadły na czterolistnej koniczynie, czy dla kogo?

(*Posel Izabela Bodnar: Zlituj się.*)

Posel Marta Stożek

Jako koło Razem nie rozumiemy sensu tworzenia tego potworka, bo uosabia brak szacunku dla tysięcy, milionów obywaterek i obywateli. Oni zasługują na realną ochronę, a nie na ochłapy. Będziemy składać poprawki przywracające normalność. Normalną nazwę, normalne procedury, normalną ceremonię, realne zabezpieczenia bez testamentu, możliwość zmiany nazwiska, codzienne rzeczy.

(*Posel Witold Tumanowicz*: Przynajmniej uczciwie.) (*Gwar na sali, dzwonek*)

Bo my cały czas słyszymy o kurczeniu się populacji Polski, ale wciąż czekamy, żeby Rzeczpospolita pokazała osobom żyjącym w związkach jednopłciowych, że tu jest ich miejsce. Tu jest ich kraj i tu szanuje się ich prawo do normalnego życia

(*Posel Witold Tumanowicz*: A Lewica będzie głosować za konserwatywnym projektem.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Romana Fritza, Konfederacja Korony Polskiej.

Posel Roman Fritz:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt o statusie osoby najbliższej to nieregulaminowa próba przemycenia związków homoseksualnych. To związki partnerskie przemyczone pod nową nazwą.

(*Posel Marcin Józefaciuk*: Jak nieregulaminowa, panie pośle?)

30 grudnia 2025 r., być może licząc na brak zainteresowania opinii publicznej w okresie świąteczno-noworocznym, rząd Donalda Tuska przyjął projekt ustawy o statusie osoby najbliższej w związku (*Gwar na sali, dzwonek*) i umowie o wspólnym pożyciu oraz projekt przepisów wprowadzających tę ustawę. W rzeczywistości nie są to jednak zupełnie nowe projekty ustaw, lecz jedynie lekko zmodyfikowane projekty ustaw o rejestrowanych związkach partnerskich oraz przepisów wprowadzających tę ustawę, które zostały ogłoszone już ponad rok wcześniej, 18 października 2024 r.

(*Posel Marcin Józefaciuk*: Czyli już bardzo konsultowane.)

Projekty te podlegały wówczas konsultacjom publicznym, które trwały do 15 listopada 2024 r. Wziął w nich udział także Instytut na Rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris, który w swojej opinii wskazał, że projekt powinien zostać definitywnie odrzucony jako ewidentnie sprzeczny z konstytucją RP, która w art. 18 i 71 chroni rodzinę i małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny...

(*Głos z sali*: To wróć do rodziny.)

...definitywnie wykluczając instytucjonalizację jakiegokolwiek alternatywnej formy pożycia, a projektowane przepisy nadają konkubinatom, także homoseksualnym, zdecydowaną większość atrakcyjnych przywilejów przynależnych małżeństwom na mocy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jednak jednocześnie pozbawiają ten związek domniemania trwałości i uwalniają konkubentów, w tym homoseksualnych, od licznych obowiązków tradycyjnie związanych z małżeństwem.

Zmiana dokonana w grudniu 2025 r., zmieniająca rejestrowane związki partnerskie na status osoby najbliższej w związku, przedstawiana była przez liderów Lewicy oraz PSL podczas konferencji z 17 października 2025 r. jako zmiana istotna. Opinia publiczna liczyła zatem na nowy projekt ustawy, który byłby poddany konsultacjom publicznym.

Tymczasem zamiast tego podjęte zostało działanie, które wydaje się mieć na celu ominięcie obowiązku przeprowadzania konsultacji publicznych przewidzianego przez § 36 ust. 3 uchwały Rady Ministrów z 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów. Zgodnie z tym przepisem odstępianie od prowadzenia konsultacji publicznych jest dopuszczalne jedynie wyjątkowo, w szczególności jeżeli rezygnacja z prowadzenia konsultacji publicznych jest związana z bezpieczeństwem, porządkiem publicznym, ochroną zdrowia lub ochroną środowiska. Kryteria te wymieniono także w § 99 ust. 3 regulaminu regulującym odrębny tryb postępowania z projektem dokumentu rządowego. Co ciekawe przepis ten został wprowadzony właśnie przez rząd samego Donalda Tuska uchwałą z 13 sierpnia 2024 r.

Z tego właśnie trybu skorzystała Katarzyna Kotula, wnosząc jednak w piśmie datowanym na 23 grudnia 2025 r. tylko o pominięciu komisji prawniczej, przyjmując sprzeczne z prawdą założenie (*Gwar na sali, dzwonek*), że konsultacje publiczne dotyczące statusu osoby najbliższej zostały już przeprowadzone. W rzeczywistości takie konsultacje nie miały miejsca.

(*Głos z sali*: Ooo...)

Przedstawiciele rządu Donalda Tuska nie wskazywali żadnego zachodzącego w tej sytuacji związku ani z bezpieczeństwem, ani z porządkiem publicznym, ani z ochroną zdrowia, ani z ochroną środowiska, który miałby stanowić rzekome uzasadnienie procedowania nad projektem w takim trybie. Rząd przyznaje więc de facto, że niezależnie od projektu będzie dążyć do uznawania zinstytucjonalizowanych za granicą związków homoseksualnych za rzekome małżeństwa. Opinia publiczna nie wie, czym jest status osoby najbliższej albo raczej status osoby bliskiej, bo tak powinno się mówić o tej szczególnej propozycji pochodzącej od prezydenta.

Pan dr Karol Nawrocki już jako prezydent elekt deklaratywnie, że postulat statusu osoby najbliższej nie powinien być w żaden sposób oparty na wspólnym pożyciu jako elemencie koniecznym. Mówił: Jestem

Posel Roman Fritz

również gotów do dyskusji na temat ustawy o statusie osoby najbliższej. Oczywiście nie zgodzę się na żadne ideologiczne wrzutki podważające związek małżeński jako związek kobiety i mężczyzny. Jeśli jednak miałyby to być rozwiązanie, które realnie miałyby pomóc obywatelom regulować sprawy formalno-prawne niezależnie od kwestii partnerskich, seksualnych czy sąsiedzkich, to nie widzę w tym żadnego problemu. Stanowisko to potwierdził w wywiadzie dla Polsat News z 17 października 2025 r. Rafał Leśkiewicz, podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP oraz rzecznik prasowy prezydenta.

Przypomnijmy dla porządku, że art. 18 Konstytucji RP mówi: Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. We wpisie na Twitterze z 20 października 2025 r. sam prezydent ponownie stwierdził: Nie podpiszę żadnej ustawy, która podważy status małżeństwa (*Dzwonek*), które jest chronione konstytucją. Jestem gotowy do dyskusji o statusie osoby najbliższej, ale to nie może w żaden sposób zbliżyć się do chronionej instytucji małżeństwa.

Konfederacja Korony Polskiej wnosi o odrzucenie projektu ustaw w pierwszym czytaniu. (*Oklaski*)
(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Demokracja Bezpośrednia.

Posel Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Panie Ministry! Ministrowie! Wysoka Izbo! Ekscelencje! (*Gwar na sali, dzwonek*) Chciałbym państwa ekscelencje poinformować, że w polskiej historii bardzo źle się odbija to, kiedy obcy ambasadorowie pilnują uchwalania ustaw. (*Oklaski*)
(*Głos z sali*: O Jezu...)

Omawiane projekty to nie jest porządkowanie życia, ale to jest budowanie równoległego małżeństwa, tylko bez słowa: małżeństwo, za to z pełnym zapleczem rejestrów, zaświadczeń, ulg, skutków prawnych rozlanych po dziesiątkach ustaw. Robi się to nie dlatego, że dla państwa to jest w tej chwili najpilniejszy problem, tylko dlatego, że komuś politycznie i ideologicznie zależy na rozmiękczeniu instytucji małżeństwa. Projekt sam przyznaje, że skutkiem zawarcia tej umowy ma być uzyskanie statusu osoby najbliższej w związku i wpisu do rejestru prowadzonego przez kierownika urzędu stanu cywilnego. Czyli co? Mamy mieć quasimałżeństwo, neomałżeństwo w rejestrze stanu cywilnego, ale bez stanu cywilnego?

Projekt wpycha umowę w samo serce prawa małżeńskiego. To jest właśnie tworzenie niebezpiecznej hybrydy.

Teraz sedno: projekt celowo rozjeżdża standard małżeństwa. W uzasadnieniu pada wprost, że w małżeństwie wspólne życie i wierność stanowią fundamenty. A tu ustawodawca chce w ich miejsce dać szacunek i lojalność. Pojęcia otwarte, ułomne i miękkie. Innymi słowy, fundament małżeństwa jest przedstawiany jako coś zbyt twardego, a państwo ma oferować lżejsze, wygodniejsze alternatywy. To nie jest neutralność. To jest polityka, która mówi ludziom: małżeństwo to przeżytek. My wam damy słodki substytut. Potem dochodzimy do tego, co jest najbardziej niebezpieczne społecznie. Dziedziczenie i wojny rodzinne. W samym opisie projektu wskazuje się testament jako załącznik do umowy oraz szczególny mechanizm ograniczania zachowku względem spadkobiercy testamentowego. To jest przepis, który będzie paliwem dla sporów i poczucia krzywdy w rodzinach, bo dotyczy jednej z najbardziej konfliktogennych instytucji prawa spadkowego. Zamiast porządkować relacje, wkładacie nową minę prawną, która będzie wybuchać po śmierci, kiedy emocje są największe i kiedy spór jest najbrudniejszy. Tworzycie konstrukcję, która w dorosłych sprawach udaje drugi tor małżeństwa. Ale gdy chodzi o dobro dziecka, stabilność, jednoznaczną ochronę, zostawiacie lukę, gorszy standard i ryzyko niepewności prawnej.

(*Posel Marcin Józefaciuk*: Poprawkę będzie trzeba złożyć.)

I jeszcze jeden skandaliczny wątek. Projekt zakłada zawarcie umowy bez względu na płeć. Dochodzimy do pytania, które powinno zamknąć dyskusję w państwie z gigantyczną dziurą budżetową: o koszt. W perspektywie 2036 r. saldo ubytków w sektorze finansów publicznych to ponad 2 mld zł. To wszystko dzieje się w kraju, w którym każda złotówka na zdrowie, bezpieczeństwo, demografię i realne wsparcie rodziny jest na wagę złota. A wy dokładacie ustawę, której motor napędowy jest oczywisty. Ulgi i przywileje mają sprawić, żeby ludzie wybierali nową konstrukcję zamiast małżeństwa, bo projekt sam przyznaje, że wspólne rozliczanie się to bardzo silna zachęta.

W państwie poważnym małżeństwa się wzmacnia, bo one są instytucją stabilizującą dla dzieci, dla dziedziczenia, dla zobowiązań, dla odpowiedzialności. A tu mamy projekt, który mówi: małżeństwo jest za twarde, damy wam coś innego. Do tego dorzucacie ulgi, rejestry, zaświadczenia, przerabiacie pół systemu prawnego. Dla ideologicznej walki z małżeństwem poświęcacie spójność prawa, budżet, spokój rodzin, bezpieczeństwo dzieci, a na końcu – zaufanie ludzi do państwa, które nie chce ich chronić, tylko ich przedstawiać na nowe tory.

W imieniu zdrowego rozsądku i odpowiedzialności za państwo składam wnioszek o odrzucenie tych projektów w pierwszym czytaniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Marcina Józefaciuka, posła niezrzeszonego.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Procedujemy nad ustawą, która nie redefiniuje małżeństwa ani nie narusza konstytucyjnego porządku. Konstytucja chroni małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny w sposób szczególny, i to wszystko. To nie oznacza, że konstytucja wprowadza definicję małżeństwa.

W innym artykule natomiast ustawa zasadnicza gwarantuje każdemu i każdej prawo do równego traktowania, dlatego właśnie tworzy się odrębną instytucję, a nie alternatywę dla małżeństwa. To narzędzie prawne, które pozwala państwu wreszcie dostrzec ludzi żyjących razem, współodpowiedzialnych za siebie, funkcjonujących jak rodzina, tworzących rodzinę.

Prawda jest też taka, że bycie gejem, panie pośle, nie oznacza bycia bezpłodnym. I mówię to nie tylko jako poseł, ale mówię to jako gej – obywatel, który płaci podatki, wykonuje mandat publiczny, kocha, a mimo to w sytuacjach szpitalnych, urzędowych czy majątkowych musi udowodnić, że osoba obok mnie to ktoś bliski. Państwo nie powinno zmuszać obywatela do upokarzających procedur tylko dlatego, że życie nie mieści się w jednym modelu.

Projekt nie dotyczy tylko par jedнопłciowych. Dotyczy owdowiałych osób starszych, które próbują pokładać sobie życie jeszcze z kimś; dotyczy tych, którzy zawiedli się na instytucji małżeństwa; tych w trakcie rozwodu czy tych, którzy ze względów światopoglądowych lub innych nie mogą lub też nie chcą wziąć ślubu.

Projekt nie tworzy małżeństw jedнопłciowych. Powiedzmy to jasno. To rozwiązanie minimalne, kompromisowe, nie daje pełni praw małżeńskich, nie przewiduje wspólnej adopcji, nie wprowadza domniemania rodzicielstwa, zachowuje rozdzielność majątkową. Ustawodawca świadomie odróżnia tę instytucję od małżeństwa. A jednak dla milionów ludzi to krok cywilizacyjny. Daje realne narzędzia, możliwość reprezentacji, dostępu do informacji medycznej, ochrony majątkowej, uznania w procedurach administracyjnych. To nie jest ideologia. To praktyczne uporządkowanie życia społecznego.

Ten projekt nikomu niczego nie odbiera. Małżeństwo pozostaje małżeństwem, wartości pozostają wartościami. Zmienia się tylko jedno: państwo przestaje ignorować część swoich obywateli.

Rolą państwa nie jest moralizowanie. Rolą państwa jest tworzenie ram, które chronią obywateli. I tak, powiem to wprost. Polska powinna być gotowa na pełną równość małżeńską. Ale dziś część tej Izby,

oczekując godności wobec siebie, wciąż nie jest gotowa na tolerancję i szacunek w takim stopniu, w jakim gotowe jest społeczeństwo. Dlatego ten projekt to krok pośredni, ale krok konieczny. Bo państwo prawa musi chronić wszystkich obywateli. Bez wyjątku. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Przechodzimy do pytań. Tych mamy całkiem sporo.

Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Zamykam też listę.

Pierwszego do zadania pytania zapraszam pana posła Filipa Kaczyńskiego.

Bardzo państwa proszę, abyście tak skonstruowali wystąpienia, aby naprawdę trwały minutę.

Bardzo proszę.

Poseł Filip Kaczyński:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Ta ustawa to krok do ataku na fundament naszego społeczeństwa zapisany i chroniony w konstytucji, czyli do ataku na rodzinę jako związek kobiety i mężczyzny.

(Poseł Marcin Józefaciuk: W konstytucji tak nie ma, panie pośle.)

Pod przykrywką zadbania o sprawy opiekuńcze i majątkowe próbuje się przeforsować ustawę dla związków jedнопłciowych. Dlaczego tak uważam? Czytam uzasadnienie i co tam znajdują? Potrzeby dotyczące projektów ustaw były konsultowane z organizacjami pozarządowymi oraz grupami nieformalnymi działającymi na rzecz osób LGBT. Co dalej? W spotkaniach udział brały osoby reprezentujące m.in., uwa-ga, Homokomando, Kampania Przeciw Homofobii, Queer.pl, Niebinarność.pl, Tęczowa Bezprzemocowa, Tęczowy Think Tank, Tęczowa Drużyna, Lambda Polska. *(Dzwonek)*

(Głos z sali: No i co z tego?)

(Poseł Marcin Józefaciuk: Mam nadzieję, że spoj-rzał pan na te strony i przejrzał aktywność.)

Zapomniała pani minister jeszcze o Marcie Lempart.

(Wicemarszałek wylacza mikrofon, poseł przemawia przy wylaczonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią posł Renatę Rak z Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Renata Rak:

Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Czy państwo powinno dbać o swoich obywateli? Czy państwo powinno ich chronić i pomagać im? Czy państwo powinno stać na straży prawa, wolności i równego traktowania? Czy powinno działać sprawiedliwie i respektować godność każdego człowieka? I czy w końcu powinno ułatwiać obywatelom życie, regulując najważniejsze kwestie dotyczące codziennego życia, takie jak prawo do mieszkania, alimentów, dostępu do informacji i dokumentacji medycznej, dziedziczenia, wspólnego rozliczania podatków, zwolnienia z podatku od spadków i darowizn?

Dane statystyczne potwierdzają: spada liczba małżeństw. Rośnie liczba związków nieformalnych, bo Polacy coraz częściej decydują się na życie według swoich zasad. Projekt ustawy rozszerza ochronę państwa i daje możliwość wyboru. Polska jest wśród pięciu państw Unii Europejskiej, obok Bułgarii i Rumunii, w których nie ma żadnych regulacji dotyczących związków partnerskich. Jesteśmy dwudziestą gospodarką świata (*Dzwonek*), a w kwestii praw człowieka szorujemy po dnie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Wioletę Tomczak, Polska 2050.

Poseł Wioleta Tomczak:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Przysłuchując się tej debacie, odczuwam, że część parlamentarzystów uważa się za kogoś ważniejszego, kogoś lepszego od innych. Gwarantuję państwu, że gdybyście stanęli twarzą w twarz z bliską wam osobą, która bym wam powiedziała: ciociu, wujku, tato, mamu, jestem homoseksualistą, kocham osobę tej samej płci, to życzyłabym wam tego, żebyście tak jak ja obdarzyli tę osobę jeszcze większą miłością. Bo to nie oznacza, że ten ktoś jest gorszy. Ten ktoś jest taki sam jak my i powinniśmy jako państwo właśnie te osoby otoczyć szczególną opieką.

(*Poseł Krzysztof Mulawa*: Nie chodzi o ideologię w tej ustawie.)

(*Głos z sali*: My w ogóle nie o tym rozmawimy.)

I owszem, ta ustawa jest także o tych, którzy żyją w związkach heteroseksualnych.

(*Głos z sali*: Pani poseł nie rozumie, o czym jest ustawa.)

(*Poseł Maria Kurowska*: Nie.)

I aż dziw (*Dzwonek*), że państwo nie chcą im pomóc. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią posłankę Wandę Nowicką. Nie widzę pani poseł.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Muszę przyznać, że chciałem zadawać inne pytanie, ale chciałem się dowiedzieć, w jakiej roli obecni są dziś ambasadorowie państw, w których przywileje dla osób LGBT są dużo dalej idące, w krajach, z których pochodzą? Czy to ma wywierać presję na parlamentarzystów, by głosowali prawomyślnie?

(*Głos z sali*: Mają prawo.)

(*Głos z sali*: Nie o tym jest ustawa.)

Dość ingerencji obcych ambasad w polską politykę i legislację. Dość. (*Oklaski*)

Państwo Ambasadorowie! Bardzo proszę odnotować w swoich notatkach z dzisiejszego dnia, że ta obca ingerencja w proces legislacyjny jest dodatkowym argumentem, aby odrzucić tę ustawę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Nie ma już państwa ambasadorów na galerii.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Demokracja.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bardzo się cieszę, pani marszałek, że ambasadorowie zrozumieli, że popełnili błąd, przychodząc tutaj i pilnując Wysokie Izby. (*Oklaski*) To był wielki błąd, państwo ambasadorowie.

(*Poseł Wioleta Tomczak*: Nie ma żadnego głosowania.)

Chciałem zapytać, skoro projekt mówi o elastycznych obowiązkach, jak państwo będzie odróżniać związki realne od fikcyjnych, zawieranych jedynie dla korzyści podatkowych. Ilu dodatkowych spraw w sądach, które będą dotyczyły unieważnień, ustalenia nieistnienia umów, sporów alimentacyjnych spodziewa się rząd, skoro OSR mówi o kosztach sądowych ex post, po roku działania zamiast przed uchwaleniem? Dlaczego wprowadzacie szczególną regulę ograniczenia zachowku względem spadkobiercy testamentowego?

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Romana Fritza z Konfederacji Korony Polskiej.

Poseł Roman Fritz:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Poniżam pytanie posła Witolda Tumanowicza: Przedstawiciele ambasad jakich krajów i na jakich zasadach, w jakim celu znaleźli się w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej, aby akurat podczas debaty nad tymi projektami ustaw czuć?

(Głos z sali: Nie interesuj się.)

(Głos z sali: To nasi goście.)

Ale jest jeszcze pytanie, bo jesteśmy w fazie pytań... Jeżeli państwo przyjmiecie ten legislacyjny gniot, szkodliwy i niegodny naszych tradycji i obyczajów, to macie jak w banku, że prezydent Nawrocki tę ustawę zawetuje. A zatem, drodzy polscy podatnicy, kolejny raz wasze pieniądze, bo proces legislacyjny kosztuje – i jest pytanie: Ile? – są wywalane tonami na śmietnik. Pytanie: Ile kosztuje polskich podatników to, czego świadkami jesteśmy w tym momencie i przez całe miesiące przygotowań do tego posiedzenia? Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią posłankę Izabelę Bodnar, posłankę niezrzeszoną.

Poseł Izabela Bodnar:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Cytuję: Osoby homoseksualne mają prawo do bycia w rodzinie. Są dziećmi Boga. Nikogo nie można wyrzucić z rodziny ani sprawić, by jego życie stało się nie do zniesienia. Musimy uregulować ich wspólne życie. Mają prawo do tego, by ich związki były prawnie chronione. Za tym się opowiadam.

Wiecie, kto to powiedział? Panie Warchoł, wie pan, kto to powiedział? Papież Franciszek.

(Poseł Maria Kurowska: I co z tego?)

(Poseł Marcin Józefaciuk: Jak to: I co z tego?)
(Dzwonek)

Papież Franciszek nie miał wątpliwości, że ludzie LGBT są dziećmi Boga, ale w tej sali widocznie mamy jednostki, które są świętsze od papieża.

Doprecyzujmy też jedną rzecz: ustawa o statusie osoby najbliższej to nie jest to, o co walczą pary żyjące w związkach nieformalnych, których jest w Polsce ponad 2 mln. To jest zaledwie mały kompromis, to jest namiastka tego, co im się należy. A należy im się to, co wszystkim innym ludziom, panie pośle, czyli zwykłe prawa, takie jak prawo do wspólnego rozliczania się, dziedziczenia czy informacji o stanie zdrowia. *(Dzwonek)* Po 23 latach dyskusowania państwo nie może dłużej odwracać oczu...

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Izabela Bodnar:

...od tysięcy ludzi, którzy zasługują na godność. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Grzegorza Lorka.

Poseł Grzegorz Lorek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Koalicjo 13 Grudnia! Pograżacie się w bezprawiu i śmieszności. Bezprawnie chcecie zalegalizować związki partnerskie, choć konstytucja w art. 18 mówi jasno: małżeństwo to związek kobiety i mężczyzny.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Nie ma tam wyrazu „to”.)

Wy w akcie chcecie mieć małżonka nr 1 i małżonka nr 2.

Ośmieszacie się też, próbując zmienić prawa natury. Gdyby Stwórca chciał, żeby człowiek miał latać, mielibyśmy skrzydła. Gdyby chciał, by dziecko powstawało nie z mężczyzny i kobiety, to rozmnażalibyśmy się przez pączkowanie.

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

(Głos z sali: A nie latasz?)

Ale Stwórca tego nie chciał.

(Głos z sali: A chciał, żeby była wojna?)

Dlatego człowiek wymyślił samoloty i konstytucyjną ochronę małżeństwa kobiety i mężczyzny, po to by chronić związki, z których rodzą się dzieci.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Panie pośle, ja też mogę mieć dzieci.)

Pocieszające jest, że nie chcecie przyszywać nam skrzydeł.

Składam wniosek o odrzuceniu tej bezczelnej ustawy w pierwszym czytaniu. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią poseł Elżbietę Polak.

Poseł Elżbieta Anna Polak:

Szanowna Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Tylko w ciągu ostatniej dekady liczba związków nieformalnych zwiększyła się dwukrotnie. Świat naprawdę się zmienia, proszę państwa, a granice są tylko w naszych głowach.

Posel Elżbieta Anna Polak

Panie Pośle Lorek! To wczoraj była na tej sali debata o kosmosie. Dzisiaj rozmawiamy o statusie osoby bliskiej. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

I to nie jest ustawa o instytucji małżeństwa. To jest absolutne minimum. To jest kompromis. To jest ustawa o godności i o szacunku, o prawie do informacji o stanie zdrowia osoby bliskiej, o prawie do dziedziczenia, do mieszkania, do zasiłku. Ta ustawa powinna zyskać poparcie wszystkich klubów ponad podziałami partyjnymi. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Barbarę Oliwiecką.

Posel Barbara Oliwiecka:

Dziękuję ślicznie.

Pani Marszałek! Pani Ministry! Projekt reguluje istotne sprawy administracyjne dla wszystkich par żyjących w związkach nieformalnych i zakładam, że po podpisaniu stosownego aktu notarialnego, ustanowieniu statusu osoby bliskiej te osoby będą miały dostęp do informacji na temat zdrowia, do dokumentacji medycznej.

Moje pytanie jest takie: W jaki sposób placówki medyczne będą weryfikować ten status, żeby za każdym razem nie trzeba było okazywać aktu notarialnego, którego przecież nie mamy przy sobie? Jak w sytuacjach szczególnie trudnych, np. gdy pacjent jest nieprzytomny albo gdy doszło do zgonu, uniknąć takich sytuacji, że inne osoby bliskie mogą się temu sprzeciwić? Mówiąc o innych osobach bliskich, mam na myśli w myśl ustawy np. rodziców czy rodzeństwo. Czy resort, czy państwo, czy panie pracują nad takimi rozwiązaniami również we współpracy z innymi resortami, żeby jednak do takich problematycznych sytuacji nie dochodziło? Dziękuję ślicznie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Joannę Wichę.

Posel Joanna Wicha:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Procedowana dziś ustawa to krok w stronę uregulowania ważnych życiowych spraw wielu obywateli. Moje pytanie dotyczy kwestii bezpieczeństwa finansowego osób, które decydują się na sformalizowanie takiej relacji.

Obecnie w polskim prawie podatkowym osoby zaliczające się do tzw. zerowej grupy podatkowej mogą przekazywać sobie darowizny, w tym środki pieniężne, bez konieczności płacenia podatku, o ile dopełnią formalności zgłoszeniowych. Chciałabym zatem zapytać wnioskodawców, czy proponowane przepisy w pełni zrównują w rozumieniu ustawy o podatku od spadków i darowizn osoby o statusie osoby najbliższej z członkami najbliższej rodziny. Mówiąc wprost: Czy dwie osoby tworzące wspólne gospodarstwo domowe i posiadające ten status będą mogły przelewać sobie nawzajem pieniądze na codzienne wydatki, wsparcie w chorobie czy wspólne inwestycje bez obawy, że urząd skarbowy uzna to za darowiznę podlegającą opodatkowaniu? *(Dzwonek)* Jasna deklaracja w tej sprawie jest kluczowa...

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Posel Joanna Wicha:

...dla tysięcy czekających osób. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Krzysztofa Mulawę, ale nie widzę pana posła Krzysztofa Mulawy. Może i dobrze, bo znowu z pogardą odniósłby się do obywateli. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Ooo...)

Zapraszam pana posła...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Podobało się pani poseł, że nazwał ludzi dewiantami? Naprawdę? Chce pani tego bronić? Pani poseł, chce pani bronić słów pana posła Mulawy? Naprawdę?

(Posel Marek Subocz: Pani nie reagowała, jak pani położyła tutaj flagę...)

(Głos z sali: Biało-czerwona powinna być, a nie jakaś kolorowa.)

Proszę bardzo, pan poseł Skalik. *(Gwar na sali, dzwonek)*

Posel Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Przedstawiciele Rządu Donalda Tuska! Wysoka Izbo!

(Głos z sali: Pani minister tam jest.)

Jesteśmy w punkcie, w którym nowa Lewica próbuje zbudować kolejną instytucję dla swojego proletariatu. Oczywiście mamy do czynienia z gotowaniem żaby, to nie jest jeszcze ten najbardziej wymarzony status, wymarzona instytucja, ale wszystko przed nami.

Posel Włodzimierz Skalik

Ja jednak, pani marszałek, mam pytanie do pani, być może przedstawiciele rządu wyjaśnią, kto zaprosił przedstawicieli obcych ambasad i w jakim celu, na czyje zaproszenie te osoby były tutaj obecne. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Marcina Józefaciuka.

Posel Marcin Józefaciuk:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam kilka pytań. Dlaczego projekt, uznając realne więzi społeczne, nie przewiduje żadnej formy ochrony relacji rodzicielskich między stroną umowy a dziećmi partnera? Czy rząd planuje ewaluację skutków ustawy po jej wejściu w życie, aby ocenić, czy zakres praw jest wystarczający czy będzie konieczność ich rozszerzania? Dlaczego domyślnym ustrojem majątkowym jest rozdzielność, skoro wiele par funkcjonuje jak wspólnota ekonomiczna? Czy rząd rozważa dalsze etapy legislacyjne prowadzące do pełniejszego zrównania ochrony prawnej związków nieformalnych? Ostatnie pytanie, tak naprawdę dla mnie i dla społeczności chyba najważniejsze: Kiedy w końcu w Polsce, w państwie, które kocham nad życie, będę mógł wziąć ślub ze swoim partnerem? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią posel Lidię Czechak.

Pani posel, zapraszam.

Posel Lidia Czechak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam również kilka pytań do pomysłodawców tej ustawy. Czy projekt nie tworzy w praktyce opcji alternatywnej dla małżeństwa poprzez osłabienie jego szczególnej pozycji, chronionej konstytucyjnie jako związek kobiety i mężczyzny? Czy ustawa nie zachęci do rezygnacji z małżeństwa poprzez promowanie mniej trwałej i łatwiejszej do rozwiązania formy relacji? *(Gwar na sali, dzwonek)* Czy projekt nie redefiniuje pośrednio pojęcia rodziny poprzez rozmycie jej tradycyjnego rozumienia zakorzenionego w kulturze i porządku prawnym? Czy przyznanie związkom nieformalnych uprawnień zbliżonych do praw małżeństw, związanych np. z kwestiami PIT czy rentami, nie doprowadzi jednak do zrównania obu tych instytucji bez wypełniania przez nie tych samych zobowiązań społecznych?

(Głos z sali: Czyli jakich?)

Czy państwo powinno rozszerzać system świadczeń i przywilejów na kolejną kategorię, biorąc pod uwagę stabilność finansów publicznych? Mówicie, że nie ma na służbę zdrowia, na szkoły, na samorządy, a jednak nie chcecie bronić priorytetu – ochrony rodziny opartej na małżeństwie. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Nie każdy chce być w małżeństwie.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią posel Małgorzatę Tracz.

Posel Małgorzata Tracz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministry! Mimo krzyków skrajnej prawicy o jakiejś rewolucji obyczajowej, ataku na rodzinę ta ustawa to nie jest żaden szczyt marzeń osób żyjących w związkach nieformalnych.

(Głos z sali: To jest przemoc instytucjonalna.)

To raczej niezbędne minimum, akt przyzwoitości, i to w wersji light. Ta ustawa nie daje prawa do adopcji, nie daje z automatu wspólnoty majątkowej, nie daje teściów....

(Głos z sali: Na razie.)

...ale daje pewne minimum bezpieczeństwa dla blisko miliona par w Polsce, zarówno LGBT+, jak i heteroseksualnych, bo zapewnia np. prawo do uzyskiwania informacji o zdrowiu osoby najbliższej w szpitalu, uregulowuje prawo do mieszkania i dziedziczenia testamentowego – tak po ludzku, po prostu sprawia, że 2 mln osób w Polsce przestaną być przez państwo traktowane jak powietrze. *(Dzwonek)* To minimum bezpieczeństwa i uczciwości im się po prostu należy. Aż wstyd, że trzeba o to prosić. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią posel Ewę Szymanowską.

Posel Ewa Szymanowska:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! W uzasadnieniu projektu wskazują państwo wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w tym trzy konkretne, z których wynika obowiązek niezwłocznego stworzenia konkretnych ram prawnych uznania i ochrony związków osób tej samej płci, a wykonanie tego obowiązku nie może nastąpić przez regulację typu umownego. Tymczasem projekt opiera się właśnie na konstrukcji umowy cywilnoprawnej zawieranej u notariusza.

W związku z tym pytam: W jaki sposób rząd uzasadnia zgodność tej konstrukcji z wymaganiami ETPCz i jakie elementy projektu w ocenie rządu powodują, że nie jest to regulacja typu umownego w ro-

Posel Ewa Szymanowska

zumieniu wskazanym w uzasadnieniu i w orzecznictwie Trybunału? A jeśli rząd jednak uznaje, że ryzyko niewykonania wyroków istnieje, to jakie poprawki legislacyjne zamierza wprowadzić, aby zapewnić pełne i skuteczne wykonanie tych orzeczeń? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Dorotę Olko.

Posel Dorota Olko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Ministro! Jak słucham pana posła Warchoła o tym, że ta ustawa to są zachcianki, to myślę o tych wszystkich parach jednopłciowych, które mają dłuższy staż niż niejedno małżeństwo, także to panu znane, i które są rodzinami.

(Głos z sali: Na pewno nie w PiS.)

(Posel Anna Ewa Cicholska: Ale to nam nie przeszkadza.)

Czekam na moment, kiedy tedy będą miały pełnię praw, ale wiem, że one czekają na to, żeby cokolwiek się ruszyło, żeby ich sytuacja stała się choć trochę bardziej stabilna, żeby państwo je zobaczyło.

Wczoraj na tej sali, z tej strony słyszałam dużo o promocji rodziny. I tak, promujemy rodzinę, ale zobaczmy też te rodziny, które już tutaj są. *(Oklaski)*

Ja tak po ludzku do was, do państwa z PiS-u, do prezydenta z państwa obozu apeluję: przejrzyjcie na oczy. My wszyscy wiemy, że wśród was są ludzie, którzy by przyznali wszystkim parom te prawa albo którym wszystko jedno, bo nic wam od tego nie ubędzie. A więc może zamiast *(Dzwonek)* ścigać się na dyskryminację z tymi, którzy biegają z gaśnicami, lepiej po prostu...

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Dorota Olko:

...być człowiekiem i poprzeć tę ustawę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią poseł Paulinę Matysiak.

Posel Paulina Matysiak:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Minister! Wysoka Izbo! Duże emocje. Przysłuchuję się z uwagą tej

dyskusji i dla odmiany zadam konkretne pytanie. Chcę zapytać o sprawę, na którą zwraca uwagę Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, także w swojej opinii do tego projektu. Ustawa bowiem nie mówi wprost, czy osoby, które zawrą umowę o wspólnym pożyciu, będą miały taki sam dostęp do świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, jak rodziny pracowników. To oznacza, że tak naprawdę wszystko zostanie przerzucone na pracodawców, na działy kadr i samych pracowników. Chciałabym zapytać, czy zamierzacie państwo to doprecyzować, a także – to, co podnosił OPZZ w swojej opinii – czy przewidujecie szkolenia dla firm, dla pracodawców w zakresie nowych rozwiązań, które, mam nadzieję, wejdą w życie. Z przyjemnością zgłoszę za tym projektem ustawy. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Annę Cicholską.
(Głos z sali: Oj, teraz to będzie.)

Posel Anna Ewa Cicholska:

No będzie, będzie. *(Gwar na sali, dzwonek)*

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r...

(Głos z sali: Z jakiego dnia?)

...otacza rodzinę... Kto wtedy rządził? SLD.

(Głos z sali: SLD.)

(Głos z sali: Prawda.)

Małżeństwo definiuje jako związek kobiety i mężczyzny. To jest art. 18. Macierzyństwo i rodzicielstwo jest otoczone ochroną i opieką państwa. Art. 71 konstytucji mówi, że rodziny w trudnej sytuacji, wielodzietne, niepełne mają prawo do szczególnej pomocy. Konstytucja gwarantuje prawa dziecka oraz pomoc dla matek przed urodzeniem i po urodzeniu dziecka. Pojęcie bywa rozszerzone *(Dzwonek)* na wspólne życie i gospodarowanie.

(Głos z sali: Czas się skończył.)

Szanowni Państwo! Od zarania...

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Zapraszam panią poseł Alicję Łuczak.

Posel Anna Ewa Cicholska:

...osobą najbliższą jest ojciec, matka i dzieci.

(Głos z sali: I wszyscy obywatele są równi.)

(Głos z sali: W związku z tym obywatele chcą...)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Pani poseł, dziękuję bardzo.

Poseł Anna Ewa Cicholska:

Taka powinna być polska rodzina. Dziękuję.
(*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Pani poseł, dziękuję bardzo.
Zapraszam panią poseł Alicję Łuczak.

Poseł Alicja Łuczak:

Pani Marszałkini! Pani Ministro...
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Panie Ministry! Przepraszam. Wysoki Sejmie! Przywracamy ludzką godność i prawne minimum minimorum. A pamiętacie historie osób z tęczowymi emblematami przedstawiane negatywnie w partyjnej TVPiS? Czy pamiętacie historie młodych ludzi atakowanych, poniżanych, wręcz bitych na ulicach? A pełne nienawiści, agresywne, homofobiczne komentarze w necie? A słynne dudowe: LGBT to nie ludzie, to ideologia? A strefy wolne od LGBT? Na szczęście to powoli się zmienia. Bo tęczowe rodziny to fakt, to żywi, prawdziwi, empatyczni, kochający ludzie. A my tą ustawą pomagamy, pomagamy tym parom hetero- i homoseksualnym w codziennym życiu. Status osoby najbliższej to prawo do informacji (*Dzwonek*) medycznej, do pochówku, do dziedziczenia, do rozliczeń. To fundamentalne prawa człowieka.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Alicja Łuczak:

I ustawa, choć nieidealna, to jednak otwiera drzwi do normalności, bo Polki i Polacy na nią zasługują.
(*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Pani poseł, dziękuję.
Zapraszam panią poseł Barbarę Okułę.

Poseł Barbara Okuła:

Pani Marszałek! Panie Minister! Wysoka Izbo! Wyobraźmy sobie wypadek. Osoba, z którą ktoś prze-

żył kilkanaście czy kilkadziesiąt lat, słyszy w szpitalu: nie jest panią rodziną, nie możemy udzielić informacji. Wyobraźmy sobie kobietę, która przez lata opiekowała się partnerem, a po jego śmierci dowiadyuje się, że nie może decydować o pochówku ani pozostać w mieszkaniu, które wspólnie utrzymywali. Wyobraźmy sobie dom, w którym wychowują się dzieci. Umiera jeden z rodziców, nie mieli ślubu. Drugi – choć przez lata tworzyli rodzinę – musi w chwili żałoby udowadniać swoje prawa i walczyć o stabilność życia dziecka. Właśnie w takich sytuacjach może ta ustawa pomóc. Ma dać minimum ochrony: prawo do informacji, do obecności, do uporządkowania wspólnych spraw, by dzieci nie traciły poczucia bezpieczeństwa tylko dlatego, że prawo nie nadała za rzeczywistością.

Czasy się zmieniają. Ludzie chcą żyć tak, jak chcą. Ułatwiamy życie naszym obywatelom i powodujemy, żeby chcieli (*Dzwonek*) w naszym kraju mieszkać. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Pozwólmy.*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Darię Gosek-Popiołek.

Poseł Daria Gosek-Popiołek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Ministro! Pa-dło na tej sali wiele brutalnych słów wobec osób LGBT, ale i wobec osób żyjących w związkach partnerskich, nieformalnych. To były słowa niegodne. Nie powinny być na tej sali paść i powinniśmy za nie przeprosić.

Mam pytanie do prawej strony tej sali. Czy naprawdę bezpieczeństwo dwójki dorosłych, kochających się i szanujących się ludzi jest dla was takim problemem? To, że państwo rozpozna ich związek i da im podstawową ochronę, jest takim skandalem?
(*Poseł Antoni Macierewicz: To jest antypolskie.*)

Mam szczęśliwą rodzinę i ta ustawa nie zabiera mi ani mojej rodzinie niczego. Niczego nie zabiera moim bliskim.

(*Poseł Antoni Macierewicz: Zabiera!*)

Wręcz przeciwnie, daje. Daje ochronę i daje bezpieczeństwo tym, którzy tego potrzebują.

A jeżeli chodzi o te wszystkie dyskusje o rodzinie, chcę powiedzieć jedno. Między moimi dziećmi (*Dzwonek*) a dziećmi, które wychowują dwie mamy, nie ma żadnej różnicy.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Posel Daria Gosek-Popiolek:

I moje dzieci, i tamte dzieci zasługują na dokładnie te same prawa... *(Oklaski)*

(Głos z sali: Ojejku.)

...bo mają tę samą miłość.

(Poseł Marek Subocz: Niech pani naprawdę skończy.)

I państwo powinno tę samą miłość uznać. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Andrzeja Kryja. Ale nie widzę pana posła.

Zapraszam panią poseł Iwonę Kozłowską.

Posel Iwona Maria Kozłowska:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Rozmawiamy dzisiaj o ustawie, która dotyczy bardzo konkretnych, życiowych problemów. *(Gwar na sali, dzwonek)* Nie ideologii, nie sporów politycznych, ale sytuacji, w których państwo przez lata odwracało wzrok od realnych relacji między ludźmi. W Polsce żyje w związkach nieformalnych ok. 2 mln osób. Wśród nich są osoby heteroseksualne, które z różnych powodów nie zdecydowały się na zawarcie związku małżeńskiego, wdowy i wdowcy, którzy po latach tworzą nowe relacje, są też pary jednopłciowe, które nie mają możliwości zawarcia związku małżeńskiego w Polsce. Wszystkich tych ludzi dotyczą problemy podobne: brak dostępu do informacji medycznej, brak prawa do wspólnego rozliczania podatków. Moglibyśmy wymieniać w nieskończoność. Przez lata słyszeliśmy od poprzedniej władzy wielkie hasła dotyczące obrony rodziny, ale kiedy trzeba było rozwiązywać realne problemy ludzi żyjących razem, to nagle okazywało się, że w systemie ich po prostu nie ma *(Dzwonek)*, że to są osoby niewidzialne.

(Głos z sali: Nieprawda.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Posel Iwona Maria Kozłowska:

Za czasów państwa PiS było silne państwo, które posługiwało się hasłami i frazesami. Ale byliście bezradni wobec codzienności ludzi zwykłych, tych, którzy chodzą po ulicy i oczekują sprawiedliwości. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Zapraszam pana posła Rafała Kasprzyka.

Posel Rafał Kasprzyk:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Słyszymy dzisiaj bardzo dużo. Usłyszałem sygnały i informacje od jednego z posłów PiS, a także od wielu innych posłów o tym, że w uzasadnieniu projektu zawarta jest informacja o tym, że przeprowadzono wiele konsultacji z organizacjami społecznymi, które chronią praw osób dzisiaj wykluczonych, Polek i Polaków wykluczonych, pozbawionych praw. Po pierwsze, fakt, że jest tak dużo organizacji, które dbają o prawa takich osób, świadczy o tym, że źle się dzieje w naszym państwie...

(Głos z sali: Przecież to jest kłamstwo.)

...skoro część społeczeństwa nie ma zapewnionych tych praw. Część państwa odwołuje się do stwórcy i słyszę, że gdyby stwórca nie chciał, toby nie stworzył, ale przecież stworzył osoby, które dzisiaj potrzebują właśnie takiej ochrony, bo są przez państwo wykluczone. Właśnie dla takich osób procedujemy dzisiaj nad przepisami prawa *(Dzwonek)*, które przynajmniej w minimalnym stopniu zagwarantują im możliwość...

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Posel Rafał Kasprzyk:

...życia w społeczeństwie z szacunkiem. Tych osób jest wiele w Polsce –milion par. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią poseł Katarzynę Ueberhan.

Posel Katarzyna Ueberhan:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Wysoka Izbo! Muszę zgodzić się z posłem Warchołem, bo też nie chcę fikcji małżeństwa – tak – chcę równości małżeńskiej. *(Oklaski)* Ale nie, pośle Tumanowicz, te ustawy nie są o równości małżeńskiej, niestety, bo równość małżeńska w Polsce nadal jest kwestią czasu. Ale tylko kwestią czasu. Prędzej czy później polskie państwo poprzez polskie prawo zadba o wszystkie rodziny tak samo, o ich godność, szacunek, bez-

Posel Katarzyna Ueberhan

pieczeństwo, pełną równość. Stoję tu przed państwem jako osoba niezamężna. Nie mam i nigdy nie chciałam mieć męża. Wiedziałam o tym już w wieku 5 lat. (*Poruszenie na sali, oklaski*) Dziś mam 50 lat i, słuchajcie państwo, nadal nie chcę męża...

(*Posel Maria Kurowska*: Wolno pani.)

...ale tak, z proponowanego rozwiązania, pani minister Katarzyno Kotula, chciałabym skorzystać. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Annę Paluch. Nie widzę pani poseł.

Zapraszam panią poseł Sylwię Bielawską.

Posel Sylwia Bielawska:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministry! Chciałabym zwrócić się dzisiaj do wszystkich Polaków i Polek, ponieważ chcę was przeprosić za to, że w najbliższych dniach wasze social media zostaną zalane – dosłownie zalane – (*Gwar na sali, dzwonek*) botami przedstawicieli Konfederacji oraz PiS-u, którzy będą was przekonywać, że ta ustawa doprowadzi do zniszczenia instytucji małżeństwa. Oni tak naprawdę zapominają bowiem, że małżeństwa się rozpadają. Dlaczego? Z powodu alkoholu i używek, przemocy i zdrad. Jednak to są rzeczy, na których prawnicy hipokryci znajdują się jak gdyby najlepiej. Chciałabym jeszcze raz zwrócić się do was i powiedzieć jedno: pamiętajcie, że to nie jest abstrakcyjny druk, bo za tą ustawą kryją się być może losy waszego znajomego, sąsiada, a być może waszych dzieci, które zasługują na szacunek i na to, żeby państwo nimi się opiekowało. Pamiętajcie o tym, że te 8% społeczeństwa oczekuje od nas wsparcia (*Dzwonek*), a prawo musi nadążać za zmianami. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zanim zaproszę na mównicę panią posłankę Wandę Nowicką, uprzejmie proszę państwa i z mojej lewej, i z mojej prawej strony o przeniesienie rozmów do kularów, ponieważ wkradł się na tę salę za duży rozgardiasz i sama nie słyszę, co państwo mówią, a co dopiero obywatele, którzy na pewno słuchają tej debaty.

Bardzo proszę, pani poseł.

Posel Wanda Nowicka:

Szanowne Panie Marszałkinie! Wysoka Izbo! Panie Ministry! Zanim zadam pytanie, muszę odnieść się do wypowiedzi naczelnego prawnika Prawa i Sprawiedliwości. Panie pośle Warchoł, jak pan może manipulować wiedzą na temat naszej konstytucji, twierdząc, że art. 18 zabrania związków jednopłciowych. To jest kłamstwo. To fanatyzm albo ignorancja. Tertium non datur. Jednak bez względu na to, czy to jest fanatyzm, czy ignorancja, jest to bardzo szkodliwe. Wstyd, panie pośle. Wstydzicie się wszyscy, którzy manipulujecie naszą konstytucją. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Nie będzie niczego.)

Zadam pytanie, pani ministrowi. Chciałabym się dowiedzieć, które artykuły z tych nowych ustaw są artykułami wprowadzającymi realną zmianę, której nie można w aktualnym stanie prawnym zagwarantować, dotyczącą par żyjących w związkach nieformalnych. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam panią poseł Wiolettę Kulpę.

Posel Wioletta Maria Kulpa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ta ustawa jest sprzeczna z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Tak, pani poseł.

...a w szczególności z art. 18, który jednoznacznie mówi, że małżeństwo jest to związek kobiety i mężczyzny i znajduje się pod szczególną ochroną państwa. (*Gwar na sali, dzwonek*)

(*Głos z sali*: Nie mówimy o małżeństwie.)

W projekcie ustawy wprowadza się instytucję quasi małżeństwa, nadając związkom jednopłciowym coraz szersze uprawnienia podatkowe, majątkowe, zdrowotne i rodzinne. To obejście konstytucji metodą faktów dokonanych. Najpierw umowa notarialna, potem rejestracja w USC, a następnie stopniowe zrównywanie tych związków z małżeństwem wbrew wyraźnej woli ustrojodawcy.

(*Posel Marcin Józefaciuk*: I niech tak będzie, pani poseł, niech tak będzie.)

Ten projekt nie chroni rodziny, on rozmywa jej konstytucyjny status, osłabia wyjątkową pozycję małżeństwa i otwiera drogę do dalszych roszczeń, w tym do żądań adopcji dzieci przez pary jednopłciowe, mimo że konstytucja jasno określa fundamenty prawa rodzinnego w Polsce.

(*Głos z sali*: Gdzie pani to przeczytała?)

W jaki sposób projekt (*Dzwonek*) ma być zgodny z art. 18 konstytucji, skoro stworzycie alternatywną instytucję o skutkach zbliżonych do małżeństwa? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Zapraszam panią poseł Katarzynę Piekarską.

Poseł Katarzyna Maria Piekarska:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Państwo nie ma prawa nikogo wykluczać. Nikogo. Każdy obywatel ma prawo czuć się bezpiecznie. I taki, który żyje samotnie, jak pan prezes Kaczyński, i kolega Józefaciuk, i pan poseł, który zawarł małżeństwo, a także ja, która żyję w związku partnerskim. Każdy z nas ma prawo po prostu czuć się bezpiecznie.

(Poseł Maria Kurowska: I czuję się.)

I krótkie podsumowanie. Naprawdę mamy XXI w., 2026 r., i 22 lata debaty na temat związków partnerskich. To chyba naprawdę jest ta idea, na którą nadzedł czas, po prostu po to, żeby chronić wszystkich obywateli.

(Poseł Maria Kurowska: Po co?)

I chciałabym pana zapytać, żeby pan wytłumaczył, w jaki sposób związek jedнопłciowy pana posła Józefaciuka może zagrozić pańskiemu małżeństwu. Jak pan to wytłumaczy, będzie super. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

(Poseł Marcin Józefaciuk: Ha, ha, ha!)

(Głos z sali: Może są zagrożeni... Nie wiadomo.)

(Głos z sali: No nie wiadomo.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Marię Koc.

Poseł Maria Koc:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Polska przeżywa głęboki kryzys demograficzny. W naszym kraju rodzi się najmniej dzieci w całej Europie (*Gwar na sali, dzwonek*). Państwo się z tego śmiejecie.

(Głos z sali: Nie z tego, pani poseł.)

Nie ma z czego się śmiać, bo to zagraża żywotnym interesom naszego narodu. A państwo jako koalicja rządząca, zamiast zaproponować tu, w Sejmie, szeroką debatę na temat przyczyn kryzysu demograficznego, zamiast wspólnie szukać rozwiązania tego kryzysu, to proponujecie osłabienie instytucji małżeństwa, osłabienie instytucji rodziny. A przecież to w małżeństwie, które jest najtrwalszym związkiem, rodzi się najwięcej dzieci. Bo właśnie trwałość małżeństwa powoduje, że dzieci się rodzą.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Nie potrzeba małżeństwa do dzieci.)

Ta ustawa ma wyłącznie ideologiczne podłoże. Państwo chcecie obejść konstytucję, która mówi wprost, że małżeństwo to związek kobiety i mężczy-

zny. I nie daje alternatywy. (*Gwar na sali, dzwonek*) A państwo chcecie (*Dzwonek*) konstytucję obejść i tę alternatywę stworzyć.

(Poseł Marcin Józefaciuk: To będą związki sformalizowane.)

(Poseł Joanna Wicha: Chce pani powiedzieć, że moja wnuczka ze związku partnerskiego nie istnieje?)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Maria Koc:

Chcecie zalegalizować związki partnerskie, związki jedнопłciowe.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Maria Koc:

To jest po prostu ideologia. A potem otwiera to drogę do małżeństw jedнопłciowych i do adopcji. (Oklaski)

(Poseł Marcin Józefaciuk: Pani poseł, oby tak się stało.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Pani poseł, bardzo dziękuję. Myślę, że nie rozmawiamy o ideologii, tylko o człowieku.

Zapraszam panią poseł Danutę Jazłowiecką, ale nie widzę jej chyba.

Pan poseł Marek Subocz jest? Jest.

Zapraszam.

Poseł Marek Subocz:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Nie wiem, czy jakiś trend panuje w koalicji 13 grudnia, że przychodzicie z pomietymi flagami. Nie róbcie tak, jak robi to minister Rutnicki. Powaga tego miejsca wymaga, żeby flagi wyglądały w sposób godny.

(Głos z sali: Nasza była wyprasowana.)

Ale co do samej ustawy, to ja wam przypomnę, że jeszcze niedawno biegaliście i krzyczeliście: konstytucja! Dzisiaj tą ustawą próbujecie uderzać w art. 18 Konstytucji Rzeczypospolitej, który jasno stanowi, że małżeństwo to związek kobiety i mężczyzny i znajduje się pod szczególną ochroną państwa.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Tam nie ma „to”, panie pośle.)

Poseł Marek Subocz

Mamy wojnę na wschodniej granicy. Bezrobocie rośnie. Ludzie mają problem z dostaniem się do lekarza. Rosną koszty życia, a wy zajmujecie się tematami pobocznymi, zastępczymi i ideologicznymi.

(Głos z sali: Ludzie uciekają z Polski.)

Mówicie o demografii, a podważacie rolę rodziny. Ze związku tych samych płci dzieci nie będzie. Choćbyście tutaj stanęli na głowie, to po prostu tego nie będzie. Zajmijcie się naprawdę poważnymi sprawami, jakimi są *(Dzwonek)* demografia i drożyzna, która dotyka polskie rodziny, a nie próbujcie tworzyć fikcyjne małżeństwo. Dziękuję bardzo. Pozdrawiam. *(Oklaski)*

(Poseł Joanna Wicha: Trzeba było mieszkania budować, by więcej dzieci było.)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Annę Wojciechowską.

Poseł Anna Wojciechowska:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałkino! Panie Ministro! Bardzo, bardzo dziękuję za ten projekt ustawy, to jest na pewno dopiero początek. Jestem pewna, przekonana, że dalsze procesy będą następowały. Nie ma innej drogi. Szanowni państwo, to miłość tak naprawdę łączy ludzi, a nie ślub. *(Gwar na sali, dzwonek)*

(Poseł Krzysztof Mulawa: O, właśnie.)

I nie każde małżeństwo jest partnerskie, ale w związku partnerskim zdarza się, że jest większa bliskość i zrozumienie niż w formalnym małżeństwie.

(Poseł Krzysztof Mulawa: Się wygadała pani poseł.)

O sile relacji decyduje nie forma prawna, lecz wzajemny szacunek, odpowiedzialność i codzienna troska o siebie. Przysięga małżeństwa nie powinna być podstawą do lepszego traktowania przez państwo. O prawach obywateli powinny decydować równość, godność, a nie forma związku. Brak równości wobec prawa nie jest u nas abstrakcją, to codzienne problemy ludzi *(Dzwonek)* żyjących w związkach – różnych. Osoby w związkach partnerskich płacą takie same podatki jak małżeństwo. Skoro współfinansują państwo na równych zasadach, powinny być przez nie równie traktowane. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Władysława Dajczaka, ale chyba go nie widzę.

Czy widzę poseł Katarzynę Osos?

Pani poseł, zapraszam.

Poseł Katarzyna Osos:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt ustawy o statusie osoby najbliższej wychodzi z prostego, ale fundamentalnego założenia: to ludzie dokonują wyborów, jak chcą żyć. A rolą państwa jest stworzyć takie ramy prawne, aby czuli się bezpiecznie i byli realnie częścią wspólnoty. Prawo nie powinno udawać, że nie widzi rzeczywistości społecznej. Powinno ją porządkować i chronić.

Ta ustawa nie jest żadnym atakiem na rodzinę ani na małżeństwo. Nie zmienia ich znaczenia. Jest natomiast odpowiedzią na to, jak dziś żyją miliony obywateli – w trwałych relacjach, opartych na odpowiedzialności, wzajemnej trosce i codziennych zobowiązaniach.

Projekt reguluje na gruncie prawa cywilnego kwestie kluczowe dla par, a także pozwala uporządkować sprawy majątkowe czy spadkowe. To rozwiązania, które dają stabilność, bezpieczeństwo i godność. Nie tworzymy nowego modelu życia. Porządkujemy istniejącą rzeczywistość w duchu odpowiedzialnego państwa. *(Dzwonek)* Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Anitę Czerwińską.

Poseł Anita Czerwińska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wystarczy dać wam mówić. Wszystko nam dzisiaj wyśpiewaliście. Powiedzieliście, o co wam tak naprawdę chodzi. *(Gwar na sali, dzwonek)*

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

Mówiliście, że to jest dopiero początek, że to jest pierwszy etap, że to jest minimum. Przecież dążycie do tego, żeby osiągnąć jeszcze więcej.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Oczywiście.)

Mówicie, że to nie jest ideologia. Dzisiaj w Parlamencie Europejskim nie przeszła następująca poprawka. Stwierdziła oczywisty fakt, brzmiała ona tak: tylko biologiczna kobieta może zająć w ciąży. Ta poprawka została odrzucona. Takie szaleństwo będziecie nam wprowadzać, normalizować również tutaj. Do tego dążycie. Powiedzieliście: to jest minimum. Dalej będzie normalizowanie aberracji i szaleństwa. Tam, w parlamencie was przypilnowali. Tutaj dzisiaj musieli przyjść ambasadorowie, żeby was przypilnować.

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

(Poseł Marzena Anna Machatek: No właśnie.)

Przecież to jest odpowiedź *(Dzwonek)* na pytanie o to, co oni tutaj robili. Bardzo dziękujemy, szczególnie panu, panie pośle, za informację. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam panią poseł Magdę Filiks. Nie widzę jej.

Zapraszam panią poseł Marzenę Machałek.

Pani poseł Machałek, zapraszam.

Poseł Marzena Anna Machałek:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Rzeczywiście dzisiejsza dyskusja pokazuje intencje, a także kolejną grę pozorów. Mówicie o godności, o szacunku dla drugiego człowieka, a kompletnie nie okazujecie szacunku tym, którzy tu występują i mają odmienne poglądy od was. Tak, ja mam odmienne poglądy niż wy. Uważam, że małżeństwo trzeba chronić, bo ono chroni dzieciństwo i nasz naród. Wszelkie rozmywanie definicji małżeństwa temu szkodzi. Tak uważam, będę to mówić i będę to propagować. To, że mamy najniższy wskaźnik urodzeń od wojny, od powojnia, świadczy o tym, że wszelka kampania przeciwko rodzinie, przeciwko małżeństwu niestety przyniosła skutki. A teraz wy, rzekomo cywilizowani, naśmiewacie się z tych, którzy to mówią, którzy się nie zgadzają z wami?

(Poseł Marcin Józefaciuk: Nawet związków partnerskich nie ma i spada dzieciństwo.)

Gdzie jest wasza europejskość? Gdzie jest *(Dzwonek)* wasz szacunek dla drugiego człowieka? Nie potraficie nawet uszanować innych poglądów. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Dorota Niedziela)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo dziękuję.

Zapraszam pana posła Patryka Jaskulskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Patryk Jaskulski:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Pragnę wam wszystkim przypomnieć, że Karol Nawrocki jako kandydat na prezydenta przed drugą turą powiedział, zadeklarował, że jest w stanie podpisać ustawę dotyczącą statusu osoby najbliższej. Obiecał to, a dziś słyszymy zapowiedzi, że będzie weto dla tej ustawy. Karol Nawrocki oszukał młodych wyborców, którzy liczyli na to, że podpisze taki projekt ustawy.

(Poseł Maria Kurowska: To jest o partnerstwie. Zmienione uzupełnie...)

Ten projekt ustawy jest wolny od ideologii, o której próbujecie mówić. Ten projekt ustawy ma ułatwić życie obywatelom. Za co państwo bierzecie pieniądze? Państwo jako posłowie bierzecie pieniądze właśnie za ułatwianie życia obywatelom. Co macie do tego, aby osoby, które i tak żyją w związku nieformalnym, miały równe prawa wobec innych obywateli?

(Poseł Maria Kurowska: Przywileje...)

Co wy macie przeciw temu, aby ktoś mógł pójść do urzędu i uzyskać informacje albo kogoś reprezentować? Co wy macie do tego, żeby ktoś mógł mieć łatwiejszy dostęp do informacji medycznej? *(Dzwonek)* Głosujecie przeciw rozsądkowi i przeciw obywatelom. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią poseł Bogumiłę Olbryś, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Poseł Bogumiła Olbryś:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam pytania.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Była pani dyrektorem szkoły...)

Czy projekt jest zgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z zasadą ochrony rodziny? Wątpię. Czy wprowadzenie związków nieformalnych nie wymaga zmiany w innych ustawach: podatkowej, spadkowej, ubezpieczeniowej? Jakie zabezpieczenia przewidziano, by uniknąć nadużyć, np. tzw. związków fikcyjnych? Czy przewidziano rejestr związków nieformalnych? Kto będzie go prowadził, drodzy państwo? Moje pytania mają na celu pokazać słabości, luki, koszty i skutki społeczne tegoż projektu ustawy.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Pani poseł...)

Koalicjo 13 Grudnia! Lepiej, na litość Boga, zadbajcie o rodzinę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Pani poseł, ja bym tutaj Pana Boga nie wzywała. Bardzo proszę, pan poseł Dominik Jaśkowiec, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Dominik Jaśkowiec:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To ważny i oczekiwany projekt ustawy, oczekiwany przez blisko 2 mln Polek i Polaków żyjących w związkach nieformalnych. To projekt, który nie jest idealny, bowiem nie realizuje wszystkich ich oczekiwań, oczekiwań wobec

Posel Dominik Jaśkowiec

własnego państwa, które do tej pory było na ich problemy ślepe i głuche. Jest to jednak projekt, który przynajmniej daje szansę na rozwiązanie niektórych z tych problemów. Dzięki możliwości zawarcia umowy cywilnoprawnej przed notariuszem osoby żyjące w związkach nieformalnych zyskują w końcu możliwość kształtowania wzajemnych praw i obowiązków. Ten projekt ustawy to kompromis, ale kompromis przywracający poczucie bycia obywatelami Rzeczypospolitej wielu Polkom i Polakom, dlatego apeluję do wszystkich o jego poparcie. Miejcie odwagę, tak jak ją kiedyś mieli brytyjscy konserwatyści. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Mariusza Krystiana, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Mariusz Krystian:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Oj, lewaki, lewaki, jacy wy jesteście do bólu przewidywalni, tacy miały i płytcy.

(Posel Alicja Łepkowska-Gotaś: Panie pośle, spokojnie.)

Zawsze te projekty rewolucji obyczajowej opakujecie w takie łzawe historyjki wymyślone po to, żeby uzasadnić swoje szalone teorie.

(Głos z sali: Cicho.)

Powiem tak: dzisiaj dla pewności sprowadziliście tutaj obcych ambasadorów. Nagrałem ich, rozmawiałem z nimi. To byli ambasadorowie Islandii, Norwegii i Szwecji oraz przedstawiciele ambasady Niemiec.

(Posel Alicja Łepkowska-Gotaś: Reżimowcy. Prawie jak Łukaszenka i Putin, z którymi chcieliście siadać...)

Zachowujecie się jak Nikołaj Repnin w XVIII w. na sejmach rozbiorowych. Mam dla was jedną prostą radę: odzcepście się w końcu od ludzi.

(Posel Marcin Józefaciuk: To są pytania, a nie rady.)

Jeśli ludzie chcą żyć w wolnym związku na przyszłościową kartę rowerową, to dajcie im święty spokój, niech oni sobie żyją w wolnym związku.

(Głos z sali: A jak chcą sformalizować, niech sformalizują oczywiście.)

Wy zawsze musicie tym brudnym lewackim paluchem wskazywać im, jak żyć i jak muszą formalizować swoje związki. *(Gwar na sali)* Chcą wolno żyć *(Dzwonek)*, to niech żyją, a wy im dajcie po prostu święty spokój. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Posel Bogumiła Olbrys: Brawo! Tak jest.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, panie pośle.

Myślę, że gdyby to było takie proste jak na kartę rowerową, to byśmy tu nie siedzieli nocą.

(Posel Mariusz Krystian: ...zostawcie ich w spokoju.)

Zapraszam panią posel Bożenę Lisowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Bożena Lisowska:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Po latach debaty publicznej i próżni prawnej przystępujemy do procedowania nad rządowym pakietem ustaw, który przywraca godność i bezpieczeństwo prawne setkom tysięcy obywateli żyjących w nieformalnych związkach w Polsce.

Projekt wprowadza instytucję umowy o wspólnym pożyciu zawieranej w formie aktu notarialnego, co nadaje relacji dwojga ludzi konkretny wymiar prawny i urzędowy. Ustawa reguluje kwestie dziedziczenia czy dostępu do informacji medycznej, kończąc z upokarzającą koniecznością udowadniania, że jest się osobą najbliższą dla partnera w szpitalu czy w urzędzie. To pragmatyczne prawo, które rozwiązuje ludzkie problemy. Na te rozwiązania czeka prawie 2 mln *(Dzwonek)* polskich obywateli. Uchwalmy je. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani poseł.

Zapraszam panią posel Marię Kurowską, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Maria Kurowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ustawa o osobie najbliższej to walka ideologiczna z małżeństwem tak naprawdę, a jednocześnie jest to temat zastępczy w sytuacji, gdy ludzie i państwo mają zupełnie inne problemy: galopujące zadłużenie naszej ojczyzny, brak pieniędzy na ogrzanie mieszkań i 40 ofiar śmiertelnych już tej zimy, likwidacja oddziałów porodowych, umowa z Mercosurem zagrażająca naszemu rolnictwu, upadek zakładów pracy...

(Głos z sali: Ziobro.)

(Głos z sali: Gdzie Zbyszek?)

...i problem, drodzy państwo, samobójstw dzieci i młodzieży, o których przed chwilą rozmawialiśmy w komisji dzieci i młodzieży. *(Gwar na sali)*

(Głos z sali: ...nie mają bezpieczeństwa.)

(Posel Marcin Józefaciuk: I dlatego popełniają samobójstwa...)

Drodzy Państwo! Dzisiaj mamy katastrofę demograficzną, a tymczasem nasze dzieci odchodzą z tego świata, bo nie chcą żyć w tym lewackim świecie, który

Posel Maria Kurowska

im gotujecie. Mają tego dosyć, tego, aby żyć bez wartości (*Dzwonek*), nie wiadomo po co, nie wiadomo dlaczego. Dlatego nad tym się zastanówcie, a nie poruszajcie tu jakichś marginalnych problemów. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Mówcie o sobie.*)

(*Głos z sali: Wiek emerytalny.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Pepek, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie ma pani poseł.

Pan poseł Jarosław Krajewski, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Jarosław Krajewski:

Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Otóż bardzo dużo mówiliście w tej Izbie jeszcze kilka lat temu o konstytucji. Warto konstytucję znać, bo to jest obowiązek parlamentarzysty. Przypomnę państwu art. 18 konstytucji... (*Poruszenie na sali*)

(*Głos z sali: My już wszyscy znamy.*)

...który mówi o tym, że małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. I w jaki sposób państwo dbacie o rodziny? W jaki sposób dbacie o małżeństwa? (*Gwar na sali*)

(*Posel Maria Kurowska: Nie przeszkadzajcie, miejcie kulturę.*)

Jeżeli spojrzycie na najnowsze dane Głównego Urzędu Statystycznego, to czy nie jest wam wstyd za ten rząd koalicji 13 grudnia, że doprowadziliście do sytuacji, że w ubiegłym roku mieliśmy najmniejszą liczbę urodzeń po II wojnie światowej?

(*Posel Jolanta Niezgodzka: A gdzie Schreiber?*)

(*Posel Joanna Wicha: A gdzie rozwody kościelne Kurskiego?*)

I jakie macie pomysły dla polskich rodzin? (*Dzwonek*) Jakie macie propozycje autorskie? Żadnych. I to...

(*Wicemarszałek wylączyła mikrofon, poseł przemawia przy wylączonym mikrofonie, oklaski*)

(*Posel Alicja Łepkowska-Gołaś: A Schreiber się chociaż swoim dzieckiem opiekuje?*)

(*Głos z sali: Zapraszam, bo krzyczysz tylko, a może chcesz porozmawiać.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią poseł Aleksandrę Kot, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Aleksandra Kot:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Pani Ministry! Posłowie Konfederacji i Prawa i Sprawiedliwości nam tutaj mówią, że oni nas przejrzeni. Oni wiedzą, co my tak naprawdę chcemy robić. Tutaj wykrywają jakieś spiski, że przyszli państwo ambasadorowie. Jeśli ktoś, kto siedzi po prostu na galerii, obserwuje obrady, wywiera na państwu presję, to nie wiem, jak to skomentować.

Natomiast prawdziwy motyw tej ustawy to po prostu ułatwienie życia ludziom, obywatelom. Bo ten projekt ustawy nie wprowadza żadnego przymusu. Nie ma obowiązku zawierania takiej umowy. Można wciąż zawrzeć związek małżeński. Natomiast są osoby, również w państwa partii, to są wasi wyborcy, członkowie waszych rodzin, którzy z różnych względów nie chcą zawierać małżeństwa albo nie mogą, bo są np. osobami tej samej płci i prawo nie przewiduje dla nich formy małżeństwa. Natomiast wciąż zasługują na to, żeby państwo ich zauważyło. (*Dzwonek*) I my dzisiaj jesteśmy winni obywatelom właśnie taki standard cywilizacyjny. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Alicję Łepkowską-Gołaś, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Alicja Łepkowska-Gołaś:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Ministry! Wysoka Izbo! Niezwykle rozczulające, jak posłowie Prawa i Sprawiedliwości wspominają konstytucję, ale jak zwykle wybiórczo, jeden artykuł, i to też bez zrozumienia.

Ten projekt ustawy o statusie osoby najbliższej nie zagraża polskiej rodzinie. Systematyzuje pewne rodzaje związków, bo niestety niektórzy ludzie w Polsce nie mogą wziąć ślubu, nie chcą wziąć ślubu albo np. czekają na unieważnienie sakramentu małżeństwa. Znacie ten przypadek – pan Kurski, prawda? Często to się zdarza.

Mówił pan o statystykach, panie pośle Krajewski. Statystycznie posłowie PiS-u mają co najmniej dwie żony. (*Oklaski*)

Drodzy Państwo! Mamy XXI w. Projekt ustawy tworzy możliwość formalnego potwierdzenia relacji i przyznania minimalnego katalogu praw. To rozwiązania praktyczne, nie ideologiczne, odpowiadające na codzienne potrzeby obywateli. (*Dzwonek*) Celem ustawy jest godność, bezpieczeństwo i pewność prawa. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Bravo!*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Marcina Warchoła, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marcin Warchoła:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Konstytucja chroni małżeństwo i rodzinę, bo te instytucje spajają naród, bo te instytucje są siłą napędową narodu i wreszcie te instytucje zapewniają najważniejszy cel – przetrwanie, tzn. prokreację.

(*Poseł Marcin Józefaciuk*: Ale ja też mogę się prokreować.)

Tymczasem wy chcecie wprowadzić instytucję, która zrównuje z małżeństwem ten właśnie bezproduktywny wynalazek ideologiczny, który jest absolutnie zagrożeniem dla trwałości narodu, który niszczy naród.

Natomiast jeśli chodzi o ekscelencję, to my już mamy doświadczenie związane z ambasadorami z innych krajów: w XVIII w. był Nikołaj Repnin. Tak, przypomnę wam, był taki ambasador carycy Katarzyny, który tutaj pilnował, żeby prawa kardynalne były zachowane.

(*Poseł Marcin Józefaciuk*: Suski?)

(*Głos z sali*: Gdzie jest Suski?)

Polacy są dumnym narodem i nie pozwolą, żeby ktokolwiek z zagranicy (*Dzwonek*) nadzorował tworzenie prawa w tej Izbie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, panie pośle.

Panie pośle, ale dlaczego bezproduktywny? Chodzi o to, że może być związek partnerski kobiety i mężczyzny i wcale nie jest bezproduktywny.

(*Głos z sali*: Ale oni tego nie wiedzą.) (*Wesołość na sali*)

Ale dlaczego?

(*Poseł Marcin Warchoła*: Ja mówię o jednopłciowych.)

Ale związki partnerskie są nie tylko jednopłciowe. Dziękuję bardzo.

(*Poseł Jarosław Krajewski*: Jeśli ma pani marszałek ochotę zabrać głos, to zapraszamy na mównicę. Ma pani tak samo prawo zadać pytanie.)

Mam prawo zabrać głos i zabieram.

Bardzo proszę, pan poseł Franciszek Sterczewski, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Franciszek Sterczewski:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Nareszcie mamy projekt, który reguluje prawa par osób tej samej płci. Co prawda na razie jest to projekt w zakresie minimalnym, ale każdy krok do przodu jest powo-

dem do radości. Być może to nie jest projekt naszych marzeń. Żałuję, że nie ma w nim mowy o związkach partnerskich i wielu ważnych kwestiach. To przez fobie prawicy od lat setki tysięcy osób i całe rodziny są dyskryminowane i żyją w próżni prawnej.

Droga Prawico! Czego się boicie? Ceremonii w urzędzie stanu cywilnego? To niesprawiedliwe i upokarzające, gdy dwie osoby mimo wielu lat wspólnego życia są dla siebie prawnie obce. A jeśli tutaj ktoś wierzy, że ta namiastka godności odwiedzie innych od ślubu, to naprawdę więcej mówi o jego fobiach niż o tych przepisach. Przepisach, które w innych państwach istnieją od lat i nikomu nie jest przez to gorzej, wręcz przeciwnie. Każdy chce żyć w państwie, które dba o bezpieczeństwo twoje i twoich bliskich, bez wyjątku. (*Dzwonek*)

Ostatnie zdanie.

Ten projekt to tylko i aż pierwszy krok do przywrócenia godności wszystkich osób w Polsce. Naprawdę naszym celem są po prostu równe prawa. Love is love. Dajcie ludziom żyć. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, panie pośle.

Zapraszam pana posła Michała Wójcika, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Michał Wójcik:

Pani Marszałek! Szanowna Pani Minister! My w tej debacie nie rozmawiamy o tym, kto jest lepszym, a kto gorszym człowiekiem. Nie rozmawiamy o tym, jak ludzie mają żyć, bo wszyscy ludzie mają te same prawa. Według art. 32 polskiej konstytucji mają te same prawa i te same obowiązki. Ale jeżeli jest konstytucja, jesteśmy legalistami, a nie jesteśmy anarchistami, to w tej samej konstytucji jest artykuł, który mówi, że związek małżeński jako związek kobiety i mężczyzny podlega szczególnej ochronie państwa. I to nie jest przypadek.

(*Poseł Marcin Józefaciuk*: To nie jest małżeństwo, panie pośle.)

Gdyby ustawodawca chciał zrównać takie formy, jakie państwo proponujecie, to by zapisał to w konstytucji. Ale nie chciał tego robić i nie chce tego robić, i to jest anarchia, co państwo proponujecie.

(*Poseł Marcin Józefaciuk*: Dlatego Karol Nawrocki chce zmieniać konstytucję.)

Natomiast chcę powiedzieć, dlaczego tak zrobił ustawodawca. Dlatego że związek małżeński ma charakter prokreacyjny. Jeżeli pani minister by mnie przekonała, że związek partnerski też ma taki charakter, to może nawet bym zagłosował. (*Poruszenie na sali*)

(*Głos z sali*: Partnerski też.)

(*Poseł Katarzyna Maria Piekarska*: Michał, a ty wiesz, skąd się dzieci biorą w ogóle?)

I na koniec powiem, bo przywołałicie (*Dzwonek*) – nie krzyczcie – papieżu Franciszka i Jana Pawła II.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Poseł Michał Wójcik:

Tutaj był Jan Paweł II, święty, i mówił, że związków partnerskich nie można zrównywać ze związkami małżeńskimi...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią poseł Jolantę Niezgodzką, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Jolanta Niezgodzka:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Ta ustawa to nie jest rewolucja, to jest uporządkowanie rzeczywistości, która istnieje. Może państwo nie wiecie, a może po prostu nie chcecie wiedzieć, że są w Polsce związki heteroseksualne, które nie chcą zawierać małżeństwa, ale są też osoby homoseksualne, które po prostu nie mogą sformalizować swojego związku, pomimo że rzeczywiście na co dzień są w trwałym związku. Wspólnie spłacają kredyty, wychowują dzieci, opiekują się sobą w chorobie, ale kiedy moment próby przychodzi w szpitalu, w urzędzie, czy w sytuacji dziedziczenia, to państwo ich nie widzi.

Polki i Polacy nie mogą być zakładnikami czyjegoś sumienia. Jeżeli państwu sumienie nie pozwala zawrzeć umowy przed notariuszem, to po prostu tego nie róbcie, ale nie zabraniajcie robić tego innym. Nie odbierajcie im prawa do szczęścia, prawa do bezpieczeństwa. Nie odbierajcie tego ludziom, którzy na co dzień razem żyją, dzielą swoje troski, swoją codzienność, ale w świetle polskiego prawa dzisiaj są dla siebie obcy. Jeżeli państwo polskie nakłada na każdego Polaka i na każdą Polkę, bez względu na ich orientację seksualną (*Dzwonek*), takie same obowiązki, to musi dać im te same prawa. Prawa do stabilności, do bezpieczeństwa i do szczęścia. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Iwonę Małgorzatę Krawczyk, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Iwona Małgorzata Krawczyk:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ta ustawa jest o państwie, które nie jest ślepe. O państwie, które widzi każdego obywatela. Widzi też 2 mln osób,

które w związkach partnerskich, nieformalnych, jedнопłciowych i różnopłciowych tworzą wspólnoty, dzielą odpowiedzialność, chorobę i codzienność. A mimo to w najważniejszych momentach w szpitalu, w urzędzie, przy dziedziczeniu państwo nie zapewnia im jednoznacznych i stabilnych ram prawnych.

Ustawa tworzy odrębną cywilną instytucję, która porządkuje sprawy majątkowe, opiekuńcze i życiowe osób prowadzących wspólne życie i ponoszących za siebie wzajemnie odpowiedzialność. Państwo nie sprawdza się w deklaracjach, lecz w chwilach granicznych, gdy ktoś trafia do szpitala, gdy trzeba podjąć decyzję o leczeniu, gdy przychodzi śmierć. W takich momentach obywatel (*Dzwonek*) nie może pozostać sam dlatego, że jego życie w relacji partnerskiej nie mieści się w głowach obecnych na sali posłów prawicy, zresztą tak jak dzisiejsza obecność ambasadorów na galerii. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Marka Jana Chmielewskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Marek Jan Chmielewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Miałem mówić o czym innym, ale tu ciągle słyszę różnego rodzaju cytaty: art. 18, Stwórca etc. To ja chciałbym zapytać, kim jest mężczyzna, który powinien być bez zarzutu. Mąż jednej żony, trzeźwy, rozsądny, przyzwoity, gościnny, sposobny do nauczania, nie przebierający miary w picu wina, nieskłonny do bicia, ale opanowany, niekłótlivy, niechciwy na grosz, dobrze rządzący własnym domem. Wiecie państwo, co to za cytat? Z apostoła Pawła, z Pierwszego Listu do Tymoteusza. Cytuję klasyka: Komuś to przeszkadzało?

(Poseł Maria Kurowska: A czy teraz komuś przeszkadza?)

No to proszę sobie porównać to, co się dzieje, z dzisiejszym czasem.

(Poseł Piotr Kandyba: No właśnie.)

Troszkę głębsza refleksja nad tym, co mówię, a dopiero później dojdziecie państwo do wniosków. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Krzysztofa Mieszkowskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Krzysztof Mieszkowski:

Pani Marszałkini! Panie Ministry! Jest bardzo dużo rzeczy do powiedzenia, mało czasu, ale zacznę od takiego wyznania: otóż kocham posła Grzegorza Lorka.

(Poseł Marcin Józefaciuk: Ha, ha, ha!)

Poseł Krzysztof Mieszkowski

Bardzo go polubiłem po dzisiejszym wystąpieniu. Niech pan Lorek jak najczęściej występuje z tej mównicy. Chciałbym również postawić fundamentalne dla mnie pytanie: Skąd się bierze taki wyrafinowany prawicowy beton? To jest pytanie, na które musimy sobie w tej Izbie odpowiedzieć.

(*Poseł Maria Kurowska*: Proszę porozmawiać z posłem Lorkiem.)

Ja sobie zadałem trud odpowiedzi na to pytanie.

(*Poseł Włodzimierz Skalik*: No i?)

Doszedłem do wniosku, że w Polsce głównym przeciwnikiem zalegalizowania związków partnerskich jest skompromitowany Kościół i jego polityczni akolici: PiS, Konfederacja, prezydent Nawrocki etc. Chciałbym państwu również powiedzieć, że to, co słyszymy z ust prawicy, to jest deklaracja niedojrzałości społecznej.

(*Poseł Maria Kurowska*: Nieźle.)

W polskiej rzeczywistości publicznej (*Dzwonek*) mamy do czynienia ze wspaniałymi związkami partnerskimi. Ludzie kochają się, tak jak Maria Janion ze swoją partnerką panią Siwicką czy Krystian Lupa z Piotrem Skibą. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Maria Kurowska*: Nic z tego państwo nie ma.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Urszulę Koszutską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Urszula Koszutska:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Miłość, odpowiedzialność i wspólne życie nie zaczynają się od pieczętki. A w Polsce ponad 2,5 mln par buduje swój dom i wychowuje dzieci, wspierają się wzajemnie w chorobie i w codziennych trudnościach, mimo to w świetle prawa pozostają dla siebie obcymi ludźmi. To nie kwestia ideologii, lecz godności i bezpieczeństwa. Ustawa o statusie osoby najbliższej to ochrona podstawowych ludzkich praw. To dostęp do informacji medycznej, wspólnego majątku, prawa o decydowaniu o sobie nawzajem w najtrudniejszych chwilach życia.

Wysoki Sejmie! Państwo polskie nie może odwracać głowy od rzeczywistości. Państwo polskie powinno mądrze i empatycznie dbać o każdego człowieka. I odpowiadam prawakom: dla nas najważniejszy jest człowiek. Całe państwo polskie, jego prawo, jego funkcjonowanie jest po to (*Dzwonek*), aby człowiek w Polsce czuł się dobrze. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Marcin Józefaciuk*: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Karolinę Pawliczak, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Karolina Pawliczak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Co wam się w tym projekcie – zwracam się tutaj do PiS-owskich funkcjonariuszy czy do brunatnej prawicy – nie podoba? Czeka na tę ustawę ponad 2 mln Polek i Polaków. Czy złe jest wspólne rozliczanie i możliwość skorzystania z ulgi prorodzinnej? Czy zwolnienie z podatku i darowizny, czy wspólne ubezpieczenie zdrowotne i możliwość korzystania z Karty Dużej Rodziny, czy decyzja o pochówku oraz możliwość otrzymania informacji medycznej jest czymś złym? Wracają wasze fobie i kompleksy, choć wiele związków nieformalnych i osób LGBT jest w waszych szeregach, hipokryci.

Każdy powinien być równy wobec prawa. Każdy obywatel powinien mieć te same szanse, prawa i obowiązki. A państwo powinno chronić swoich obywateli i bronić (*Dzwonek*), szczególnie przed takim prawi-cowym szaleństwem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Piotra Kandybę, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Piotr Kandyba:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przysłuchując się tej debacie, muszę powiedzieć, że jestem zaskoczony, że tak długo rozmawiamy o tak prostej sprawie, o sprawie wolności. Jedyne argument, który pada z prawej strony, to konstytucja i małżeństwo. Ale my nie mówimy o małżeństwie. My mówimy o ludziach, którzy chcą się kochać i darzą siebie miłością.

(*Poseł Maria Kurowska*: I wszystko dobrze jest.)

Mówimy o tym. Proszę państwa, ja przez całe moje życie jakoś tam ewoluowałem. Różne miałem podejścia, ale mam bardzo dużo znajomych, którzy są w związkach heteroseksualnych. I mam bardzo dużo znajomych, którzy są w związkach homoseksualnych. Mieszkałem w bloku blisko dwóch kobiet, które miały małe dziecko. Kochani, to naprawdę była opieka na wysokim poziomie. Szanujmy ich. Zobaczcie posła (*Dzwonek*) Józefaciuka. Sympatyczny gość. Tak trzymajmy. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha!)

Naprawdę, ja jestem też w związku partnerskim heteroseksualnym i muszę powiedzieć, że bardzo chciałbym czuć się wolny w moim kraju. Proszę o to, żebyście to uszanowali. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Maria Kurowska*: Ale jest pan wolny. Przecież wszystkie prawa pan ma, panie pośle.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Ostatnią zapraszam panią marszałek Monikę Wielichowską.

Poseł Monika Wielichowska:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowne Panie Ministry! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Przysłuchuję się dzisiejszej debacie dotyczącej statusu osoby najbliższej od samego początku, debacie, w której nie chodzi o ideologię, nie chodzi o przekonania, chodzi o człowieka. Chodzi o dwójkę ludzi, którzy przez lata dzielą życie, dzielą rachunki, dzielą choroby, dzielą codzienność, święta, szczęście, plany, które w jednej chwili mogą stać się niewidzialne. Uregulowanie statusu osoby najbliższej nie odbiera nikomu wartości. Nie narusza niczyjej wiary i nie zmienia nic w cudzym życiu. Daje jedynie bezpieczeństwo tam, gdzie jest lęk. Daje godność tam, gdzie jest niepewność. Można się różnić, można mieć różne, inne przekonania, ale trudno zaprzeczyć, że każdy człowiek bez wyjątku zasługuje na to, by w chwili kryzysu ktoś mógł powiedzieć: to jest moja najbliższa osoba i by państwo to uszanowało, abyśmy my wszyscy tutaj siedzący i pracujący na tej sali to uszanowali.

Empatia nie wymaga zgody na wszystko, wymaga tylko wyobraźni, a wyobraźnia mówi, że to my moglibyśmy być wykluczeni z decyzji o zdrowiu kogoś, kogo kochamy, odsunięci od informacji...

(Poseł Maria Kurowska: Wcale nie, to wszystko jest.)

...pozbawieni prawa do pożegnania. Prawo nie powinno być narzędziem oceniania ludzi. Powinno chronić, pani poseł, wszystkich ludzi *(Oklaski)*, bo na końcu zawsze chodzi o to samo. Chodzi o bezpieczeństwo, chodzi o odpowiedzialność, chodzi o miłość i chodzi o godność.

(Poseł Maria Kurowska: To wszystko jest w tej chwili.)

A te wartości, szanowna pani poseł, mamy wspólne. Są wspólne niezależnie od światopoglądu.

Przed nami legislacja w Sejmie, potem w Senacie i mam nadzieję, że zakończy się to wszystko podpisem pana prezydenta i że wspólnie – wspólnie – na tej sali, od lewa do prawa, w końcu uporządkujemy status ponad 2 mln osób i co trzeciego dziecka w Polsce. *(Oklaski)*

(Poseł Marcin Józefaciuk: Brawo!)

(Poseł Maria Kurowska: Wcale tego nie chcą.)

(Głos z sali: To jest nieprawda.)

Wszystko to jest, pani poseł, prawda.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani marszałek.

W dyskusji zgłoszono wniosek... A, przepraszam bardzo.

Na wszystkie państwa pytania odpowiedzi udzieli sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pani minister Katarzyna Kotula.

Bardzo proszę, pani minister.

**Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Katarzyna Kotula:**

Bardzo dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Przyznam szczerze, że jestem mocno zmartwiona, patrząc na prawą stronę sali.

(Poseł Maria Kurowska: No, nie spodziewała się pani.)

Słaba ta obrona małżeństwa, oj, słaba, jeśli po kilkunastu, a właściwie po kilkudziesięciu minutach burzliwej debaty posłowie opuścili ten budynek. Postaram się odpowiedzieć na wszystkie państwa pytania. Jeśli na któreś nie odpowiem, to mogę państwu obiecać, że odpowiemy na te pytania na piśmie.

Wielokrotnie padały tu zdania o tym, że rodzina jest najważniejsza. Ja się z tym zgadzam. Rodzina jest najważniejsza. Rodzina daje siłę. Rodzina daje wsparcie. Rodzinę powinniśmy jako państwo za wszelką cenę – za wszelką cenę – chronić. Tylko że te rodziny bywają bardzo różne. Bo gdybyśmy tutaj pokusili się o debatę, czy jest jakaś norma rodziny, czy ona tak naprawdę istnieje... Państwo próbowali nam udowodnić, że art. 18 definiuje de facto rodzinę. Nie definiuje. Mówi o ochronie małżeństwa i mogę państwu zagwarantować, że to małżeństwo nadal będzie chronione. Ja jestem w związku nieformalnym 29 lat, w tym roku minie 30. Mam rodzinę, bardzo dorosłe dziecko, myślę, że mój staż jest całkiem niezły. Dla mojej rodziny, która jest trwała i na rzecz trwałości której pracowałam całe 30 lat, nie ma żadnego zagrożenia ze strony ani związku Ani i Marty, ani związku Kuby i Tomka.

(Poseł Maria Kurowska: I dobrze.)

I w tym chyba, pani poseł, mam nadzieję, się zgadzamy. To jednak prawa strona podnosi ten głos i mówi, że rodziny LGBT są dla nich zagrożeniem. To jest jakaś absolutnie wierutna bzdura.

Pan poseł Warchoł użył takiego określenia: bezproduktywne związki. No nie do końca, panie pośle, bo ci ludzie płacą w tym państwie podatki. Ci ludzie służą w armii. I teraz wyobrazi sobie pani poseł, że chodzi pani po chodniku z podatków osób LGBT? Bo być może właśnie z podatków pana posła wybudowano chodnik, po którym pani chodzi, a może ulicę.

(Poseł Maria Kurowska: Tak samo jak z moich podatków pan poseł chodzi...)

Ależ oczywiście, odkryła pani właśnie, jak działa państwo. A więc jednak w czymś się dzisiaj zgodziliśmy. Bardzo się cieszę, że dotrwałam do tej pory, żeby to od pani poseł usłyszeć.

To jedna rzecz. Co więcej, osoby LGBT pracują na nasze PKB.

(Poseł Maria Kurowska: Ależ to oczywistość. Jak wszyscy w tym państwie.)

Płacą podatki. Ale dwie osoby żyjące ze sobą w związku jedнопłciowym mogą zdecydować się na kredyt, ba, dzięki temu mogą kupić dom albo mieszkanie, jednak jeśli jedna z nich umrze, to druga płaci

**Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Katarzyna Kotula**

ci bardzo wysoki podatek. I znów to pani, po prawej stronie sceny politycznej, korzysta z tego wysokiego podatku. Moglibyśmy się założyć w związku z tym, kto więcej wrzuca do tego budżetu...

(*Poseł Maria Kurowska*: My, bo nas jest zdecydowanie więcej.)

...i myślę, że okazałyby się, że jednak społeczność LGBT.

Tak, tkanka społeczna i jej trwałość są ważne i tę trwałość tworzą wszystkie polskie rodziny. Art. 18 wybrzmiewał tu tyle razy i w ogóle konstytucja. Słowo „konstytucja”, nie wierzyłam, że tego dożyję, odmieniają państwo po prostu przez wszystkie przypadki, i dobrze. Tylko to nie jest koncert życzeń ani kwiaciarnia. Tu się nie przychodzi i nie wybiera, którego artykułu będziemy przestrzegać. Jeśli mamy przestrzegać artykułów konstytucji, to przestrzegajmy ich wszystkich, to po pierwsze. A po drugie, jeśli chodzi o art. 18, pokusiłam się jednak o poszukanie cytatów dobrych i ważnych konstytucjonalistów. I chociaż bardzo chciałabym się powołać, bo tak mi mówi serce i rozum, na prof. Ewę Łętowską, to powołam się chyba jednak na prof. Ryszarda Piotrowskiego. To chyba bliski państwa środowisku konstytucjonalista, często widuję go w telewizjach prawniczych. To jest prawda, artykuł konstytucji mówi o tym, że heteronormatywny związek małżeński, związek kobiety i mężczyzny, znajduje się pod ochroną i opieką polskiego państwa. Pod ochroną i opieką – nie pod strażą, to po pierwsze. Po drugie, z tego przepisu nijak nie wynika, że inne formy sformalizowanych związków nie są dozwolone na gruncie polskiego prawa. Wynika z niego jedynie tyle, że związek partnerski albo umowa o wspólnym pożyciu na gruncie konstytucji będą miały po prostu mniejszy status, niższą ochronę. Tak jest, takie są fakty, niestety. Natomiast nie jest to w żaden sposób zakazane. Zdaniem autorytetów prawniczych art. 18 konstytucji nie stoi na przeszkodzie wprowadzeniu w Polsce nie tylko związków partnerskich, ale i pełnej równości małżeńskiej według wielu konstytucjonalistów. Ale prof. Ryszard Piotrowski powinien być bliski państwa sercu, więc go zacytuję: Jeżeli spojrzymy na ten przepis z punktu widzenia podstawowych wartości konstytucyjnych, to nie wynika z niego w żadnym razie wykluczenie możliwości stworzenia podstaw prawnych dla związków partnerskich – mówił pan profesor. Jeżeli zdamy sobie sprawę z tego, że art. 5 konstytucji mówi, iż Rzeczpospolita Polska zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela, a art. 1 mówi, że Rzeczpospolita jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli, no to brak regulacji związków partnerskich jest po prostu niezgodny z konstytucją. Tak mówił profesor Ryszard Piotrowski. I z tym państwa zostawię, jeśli chodzi o art. 18.

Ktoś z państwa pytał albo mówił, chyba poseł PiS Marcin Warchoń, że można sobie założyć konto. Można, to prawda, ale nie wiem, czy państwo wiedzą, że fiskus może przyjść, zapukać do drzwi i kazać zapłacić od tego podatek.

Małżeństwo pozostanie, raz jeszcze chciałabym podkreślić, pod szczególną ochroną. Art. 18 nadal będzie chronił małżeństwo, chyba że przyjdą posłowie prawicy i zaczną żonami nr 2 i 3 rozwalać małżeństwo. Wtedy faktycznie zacznie się o to martwić i może trzeba będzie wprowadzić specjalne regulacje.

Proszę państwa, państwo brakiem regulacji oszczędza na pracy opiekuńczej, na wspieraniu się wzajemnym, ponieważ dzisiaj to osoby, które żyją ze sobą 20 lat, wzajemnie się sobą opiekują, często płacą z jednego portfela. Jeżeli w związku w parach hetero, które dzisiaj nie zdecydowały się na małżeństwo, zdarza się, że jest czwórka czy piątka dzieci, czasem z poprzednich związków, i wspólnie wyjeżdża się na wakacje, to przecież nikt nie patrzy na to, z czyjego będzie płacił portfel, bo dobro rodziny jest najważniejsze.

Bardzo się cieszę, że jest dzisiaj z nami ministra Agnieszka Dziemianowicz-Bąk z resortu rodziny i polityki społecznej, dlatego że Lewica wzięła odpowiedzialność za rodzinę i rodzina jest dla nas najważniejsza.

Nie zmieniamy w żaden sposób Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego poza takim zakresem, w którym mówimy, że np. zawarcie tej umowy uniemożliwia zawarcie małżeństwa. Nie ma niestety... Tutaj też poseł Józefaciuk pytał, czy są inne sposoby albo czy kiedyś będą takie regulacje. Mam nadzieję, że tak, panie pośle, pewnie tak się stanie, że kiedyś, za kilka lat (*Oklaski*) będziemy mówić o tym, a zobowiązuje nas do tego także Konwencja o prawach dziecka. Sytuacja rodziców, sytuacja prawna rodziców ani ich orientacja nie mogą być dyskryminujące dla dziecka i nie mogą decydować o tym, czy to dziecko w tym państwie jest chronione, bo to jest jawna dyskryminacja. Nigdzie nie jest zapisane w art. 18, nawet jeśli uznamy, że on w sposób szczególny chroni rodzinę, że wspólne rozliczanie albo zerowa grupa podatkowa jest zarezerwowana dla małżeństwa. Jeśli państwo znajdą taki zapis w konstytucji, to ja chętnie poproszę, bo w mojej konstytucji tego nie ma.

Czyli tak, możemy założyć konto, ale możemy zapłacić wysoki podatek, jak będziemy przelewać jakieś kwoty. Możemy wziąć kredyt na mieszkanie, ale nie jesteśmy w zerowej grupie podatkowej. Wydaje się, że to jest, pani poseł, jawna nierówność.

Kraje, które zatrzymały się na związkach. Padło tutaj dzisiaj takie stwierdzenie, że nie zatrzymujemy się, że to jest tylko pierwszy krok, bo padały takie stwierdzenia, że to jest poziom minimum, że chcielibyśmy czegoś więcej. Ale jesteśmy realistami. Są takie państwa, które zatrzymały się na związkach. To są Węgry, bardzo państwu bliskie, państwa koledzy, przyjaciele teraz tam uciekają, proszą o azyl polityczny.

(*Poseł Maria Kurowska*: Od zawsze historycznie.)

**Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Katarzyna Kotula**

Jak to możliwe, że nie boją się tych zarejestrowanych związków partnerskich, które tam panują. A co będzie, pani poseł, jak pani kolegę ktoś do tego związku tam, na Węgrzech, zmusi? Nie wiem, czy pani się nad tym kiedykolwiek zastanawiała. Węgry, Czechy, Włochy, Łotwa, Chorwacja – to są państwa, które wprowadziły związki, ale nie poszły dalej.

Była tu pani poseł, która mówiła, że nazwa ustawy jest dla niej za trudna. Powiem szczerze, że... Dla pani poseł z Razem. Jeżeli ta nazwa jest dla pani za trudna, to, nie wiem, proszę może spróbować wymówić słowo „hieroglify”. Jestem pewna, że pomimo tego, że nazwa jest za trudna, to najważniejsze, że 2 mln osób czekają na tę ustawę, ustawę o równości. Tak, ona mogłaby się nazywać o równości, godności, bezpieczeństwa, bo chodzi o te osoby. Nie o nas, nie o nawalankę polityczną, o konkretnych ludzi, ich życie, ich brak poczucia bezpieczeństwa, wreszcie ich poczucie sprawiedliwości. I nazwa naprawdę jest wtórna, bo na co dzień nie zastanawiamy się, jak nazywa się ustawa, która chroni nasze życie czy też chroni nasze dzieci. Trudno mi jest już tak naprawdę po tej wypowiedzi dojść do tego, o co chodzi partii Razem. Zapraszam do prac w komisji. Jesteśmy oczywiście otwarci i gotowi.

Pominę wszystkie te obraźliwe słowa w stosunku do osób LGBT. Chcę was tylko przeprosić za to, że musieliście wysłuchiwać tego homofobicznego ścieku, tego bagna, które wylewało się z niektórych wypowiedzi. Koalicja 15 października może się różnić, ale dzisiaj wysyłamy do was jasny sygnał: prawa człowieka i wasze prawa są dla nas ważne i pomimo tych różnic szukamy porozumienia, żeby dać wam na poziomie minimum gwarancję ochrony prawnej.

Poseł Sachajko pytał, czy tworzymy podrejestr. Tak, tworzymy podrejestr. Tak jak w uproszczonych rozwodach będzie dodatkowy podrejestr w urzędzie stanu cywilnego, gdzie będziemy te umowy wpisywać.

Padaly pytania o obecność dyplomatów. Myślę sobie, że przecież wiem, że w tym Sejmie, w tej Izbie bardzo często na zaproszenie – powiem państwu, kogo nawet – posłów Konfederacji bywają tu dokładnie ci sami ambasadorowie, którzy byli dzisiaj z nami na sali. To byli ambasadorowie z grupy dyplomaci dla równości. Ten Sejm, ten parlament jest miejscem otwartym. Tu dzisiaj rządzi marszałek Włodzimierz Czarzasty. Tak będzie, że dopóki koalicja 15 października będzie miała władzę, dopóty każdy, kto będzie chciał przysłuchiwać się debacie, będzie mógł być obecny.

Poseł Sachajko pytał o zabezpieczenia. Są zabezpieczenia, bo takie różnice... Dzisiaj mało było merytoryki, bardzo żałuję. Cały rok podatkowy musi minąć, żeby można było się np. wspólnie rozliczać i to jest coś, co różni nas od małżeństwa. Kwestia ustawowej zmiany nazwiska to też jest coś, co różni nas od małżeństwa. Kwestia zmiany stanu cywilnego to

jest kolejna rzecz, która różni nas od małżeństwa. Adopcja, przysposobienie, piecza bieżąca to kolejne rzeczy, które różnią nas od małżeństwa. Tu naprawdę tych różnic jest bardzo, bardzo dużo.

Padalo pytanie, czy przy zerowej grupie podatkowej będzie można przelewać pieniądze bez tego obciążenia podatkowego. Tak, potwierdzam.

Kwestia informacji medycznej. Wyobrażam sobie, że jak ta ustawa wejdzie w życie, to będzie oczywiście tak jak z małżeństwami, że nie będzie trzeba przynosić ze sobą dokumentu potwierdzającego, ale umowa będzie rejestrowana w urzędzie stanu cywilnego, choć zawierana u notariusza. I faktycznie pewnie na początku będzie tak, że będziemy potrzebowali dobrej kampanii społecznej, żeby poinformować instytucje o tym, że ta ustawa jest, że działa, ale jestem pewna, że później będzie tak, jak jest dzisiaj przy małżeństwach, że nie trzeba będzie się legitymować żadnym dokumentem.

Pytano, ile kosztuje ta ustawa. Tyle samo, ile wszystkie inne ustawy, drodzy państwo.

Czy ustawy wykonują wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka? Tak, uważamy, że na poziomie minimum, chociażby dlatego, że są tam rozwiązania ustawowe, one są ważną częścią tej ustawy. Jest też np. wzajemna alimentacja, możliwa wzajemna alimentacja, po rozwiązaniu tego związku. To wynikało bezpośrednio z jednego z wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Poseł Wanda Nowicka, to też było bardzo konkretne pytanie, pytała też o to, czego nie można dzisiaj załatwić. Nie można załatwić: wspólności majątkowej, wspólnego rozliczania, czyli preferencyjnych warunków. Nie można dzisiaj dziedziczyć, nie można dzisiaj uzyskać ubezpieczenia zdrowotnego – mówimy o kwestiach na mocy ustawy. W wielu różnych polskich ustawach jest dzisiaj status osoby bliskiej. Chcemy, żeby był status osoby najbliższej, który po wprowadzeniu, po wejściu w życie będzie gwarantował szereg praw. Niektóre z nich wymieniałam w odpowiedzi na pytanie posłanki Nowickiej. Co trzecie dziecko, proszę państwa, rodzi się dzisiaj poza małżeństwem i takie są fakty. To nie są gorsze rodziny. Babcia z dzieckiem, osoba samotna z dzieckiem nie są żadną gorszą rodziną. Są taką samą rodziną jak każda inna i te rodziny też mają prawo do ochrony.

Padaly naprawdę absurdalne wypowiedzi na temat Stwórcy. Myślę sobie, że gdyby Stwórca nie chciał, żeby po świecie chodziły osoby homoseksualne, to by ich nie stworzył, więc to jest państwa pytanie do Stwórcy, dlaczego jest, jak jest. *(Okłaski)*

Drogi Osoby LGBT! Wiem, że czekaliście na to wiele lat. Obiecuję wam, że zrobimy wszystko – i ja, i posłanka Urszula Pasławska, która ze mną pracowała nad tą ustawą, i Koalicja Obywatelska, i Polska 2050, i Nowa Lewica, wszystkie partie, które są w koalicji – żeby ta ustawa wylądowała na biurku pana prezydenta. Będziemy apelować o merytoryczną, spokojną pracę w komisjach. Będziemy też apelować do pana prezydenta, którego rodzina również jest

**Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Katarzyna Kotula**

rodziną patchworkową. Pan prezydent miał prawo przysposobić syna, dla którego nie jest ojcem biologicznym. Tak wygląda życie, tak się czasem zdarza. Nie nam, proszę państwa, decydować, kto z kim ma żyć, kto ma kogo kochać. Naszym zadaniem jest ułatwiać życie obywatelom. Mówię to jako absolutna konserwa, która uważa, że najlepiej by było, gdybyśmy w życiu przysięgali tylko raz. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani minister.
Zamykam dyskusję*).

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzuceniu w pierwszym czytaniu projektów ustaw zawartych w drukach nr 2110 i 2111.

Do głosowania nad tymi wnioskami przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druki nr 1348 i 2218).

Bardzo proszę państwa posłów, którzy nie będą uczestniczyć w tym punkcie, o uciszenie rozmów.

Proszę pana posła Tomasza Trelę o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Tomasz Trela:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Mam przyjemność przedstawić sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, druk nr 1348.

Sejm na 38. posiedzeniu w dniu 10 lipca 2025 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu, skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia. Komisja zajęła się tym projektem dokładnie 2 dni temu. Projekt ten jest wyjątkowo potrzebny i wydaje się, że wyjątkowo na czasie, dlatego że dotyczy chociażby uczestników igrzysk olimpijskich, które aktualnie się odbywają. Mam nadzieję, że po przegłosowaniu i podpisaniu będzie również dotyczył tych, którzy osiągną nagrody rzeczowe.

Pokrótkę powiem, że w tym projekcie chodzi o to, aby zwolnić od podatku dochodowego od osób fizycznych nagrody otrzymane od Polskiego Komitetu Olimpijskiego i Polskiego Komitetu Paralimpijskiego

za uzyskanie wyników na igrzyskach olimpijskich i paralimpijskich oraz nagrody otrzymane od Polskiego Związku Sportu Niesłyszących i Stowarzyszenia Olimpiady Specjalne Polska za uzyskanie wyników na igrzyskach głuchych i światowych igrzyskach Olimpiad Specjalnych. Co ważne i co należy podkreślić, w przypadku przyjęcia tego projektu i podpisania go przez prezydenta przepisy będą obowiązywały od 1 stycznia br. Tak jak już podkreśliłem, będzie to dotyczyło również zimowych igrzysk olimpijskich, które właśnie teraz się odbywają. Oczywiście trzymamy bardzo mocno kciuki za wszystkich naszych reprezentantów.

Wnosząc do Wysokiego Sejmu o przyjęcie przedmiotowego projektu ustawy, chcę również złożyć wniosek o nieodsyłanie projektu do Komisji Finansów Publicznych i przejście od razu do trzeciego czytania. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego do zabrania głosu zapraszam pana posła Jarosława Krajewskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Krajewski:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

To oczywiście, że wszyscy na tej sali zgadzają się z tym, żeby wprowadzić rozwiązania, które będą dobre dla naszych olimpijczyków i paralimpijczyków. To jest sprawa, która nie ulega żadnym wątpliwościom. Ale szanowni państwo, mam takie... Naprawdę, to coś nawet więcej niż wrażenie, bo mam jednak takie poczucie, że jeżeli ten projekt powstał w 2024 r., a sami wnioskodawcy wspominają, że dyskusja na ten temat zaczęła się po igrzyskach olimpijskich w 2024 r., to był czas na przyjęcie tych rozwiązań wcześniej, zamiast w tym momencie, na ostatniej prostej, w trakcie trwania igrzysk olimpijskich wprowadzać rozwiązania, które muszą obowiązywać od 1 stycznia. Tak naprawdę liczymy na to, że będzie jak najwięcej medali, jak najwięcej sukcesów i oczywiście trzymamy kciuki za naszych rodaków, naszych reprezentantów.

To jest bardzo krótki projekt ustawy, który wskazuje, że również nagrody rzeczowe, które uzyskają sportowcy za wybitne osiągnięcia na igrzyskach olimpijskich i paralimpijskich, będą zwolnione z po-

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Posel Jarosław Krajewski

datku dochodowego. Warto w tym miejscu również zapytać o coś rząd. Wiem, że w tym momencie już jesteśmy na dość późnym etapie legislacyjnym, ale np. Polski Komitet Olimpijski postulował wprowadzenie zwolnienia podatkowego również w przypadku np. nagród rzeczowych od jednostek samorządu terytorialnego, od klubów sportowych. Tego państwo nie wprowadziliście. Mam takie poczucie, że tak jak drogowców i kolejarzy zaskoczyła zima, tak rząd zaskoczyła informacja, że będą zimowe igrzyska olimpijskie we Włoszech. Dzisiaj przede wszystkim trzymamy kciuki, spoglądamy na te transmisje i informacje.

Chciałbym powiedzieć jeszcze jedno. Oczywiście musimy wspierać polskich sportowców i musimy zdawać sobie sprawę z tego, że nie zawsze zdobywają oni medale, mimo naprawdę ogromnej pracy, jak możemy powiedzieć, mimo potu, łez i krwi. Naprawdę wysiłek naszych reprezentantów, którzy walczą o sukcesy, jest ciężki. Nie może być jednak przyzwolenia na hejt. Przypadek Poli Bełtowskiej jest naprawdę ważny, bo pokazuje, że oczywiście musimy cenić i szanować wszystkich naszych sportowców i że nie ma przyzwolenia na atakowanie osób, które mogły mieć słabszy dzień. To są ludzie, to są sportowcy, a my jesteśmy po ich stronie. Pola, jesteśmy z tobą. Nie przejmuj się tymi hejterami. Po prostu wysyłamy jasny sygnał: szanujemy naszych sportowców i koniec z hejtem, bo to na pewno nikomu nie służy.

Klub Prawa i Sprawiedliwości poprze proponowane rozwiązania. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Małgorzatę Niemczyk, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Małgorzata Niemczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Są w sporcie i chyba tylko w sporcie takie chwile pełne dumy, satysfakcji, zadowolenia. Momenty, kiedy 38 mln Polaków staje się jedną drużyną. Te chwile są bardzo szczególne i są bardzo ważne dla sportowców, kiedy wygrywają, kiedy wstępują na podium, kiedy stoją z biało-czerwoną. Jesteśmy wtedy zawsze z nimi, wszyscy razem, dumni. Na ten moment sportowcy pracują ciężko przez wiele lat. To wiele godzin treningów, setki startów, meczów, sparingów, zgrupowań, wyrzeczzeń, które są przeplatane kontuzjami i rehabilitacjami. To życie podporządkowane jednemu celowi. Wiem, o czym mówię, bo w moim rodzinnym domu sport nie był hobby, zabawą czy pasją. Dla nas, dla każdego sportowca to ciężka codzienna praca, której często nikt nie widzi. Twarda droga, często z dala od

najbliższych, od rodziny, przyjaciół i swojego miasta. A w sporcie bywa różnie. Czasami noga się powinie. Najważniejszy start w życiu nie wyjdzie i wtedy coś, co powinno być dla sportowca dodatkowym wsparciem, siłą, bywa zamieniane w hejt i nienawiść. To spotkało naszą olimpijkę Polę Bełtowską, 19-letnią reprezentantkę, która zamiast słów otuchy otrzymała falę toksycznego hejtu i groźb. To przerażające, jak klawiaturowi eksperci, hejterzy, poukrywani za telefonami potrafią zdeptać jej sukces, pracę, jej marzenia. Pani Polu, jesteśmy z panią. Jesteśmy dumni z pani wyniku, z pani kwalifikacji, ze startu, z reprezentowania Polski, z lat pani wysiłku, z odwagi, z trenowania dla biało-czerwonej.

Dla hejterów mam jedną sugestię. Pokażcie, że potraficie coś więcej, niż krytykować. Nie wymagam od was zdobycia kwalifikacji olimpijskiej. Zostańcie choćby finalistami zawodów szkolnych czy olimpiady zakładowej. Stańcie na belce startowej, na skoczni i oddajcie choć jeden skok w waszym życiu. Zróbcie coś poza oczernianiem i krytykowaniem.

Wysoka Izbo! Mam przyjemność zaprezentować w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Dotyczy on rozszerzenia zwolnienia podatkowego na nagrody rzeczowe przyznawane medalistom igrzysk olimpijskich, paraliimpijskich, igrzysk głuchych przez uprawnione organizacje sportowe oraz dodanie finalistów igrzysk olimpiad specjalnych do adresatów normy.

My, Polacy, utożsamiamy się z sukcesami sportowców i kiedy zdobywają medale, traktujemy je jako powód do dumy narodowej. Jest to też wyrażane przez nas w formie nagród i premii, jakie sportowcy otrzymują adekwatnie do osiągniętego wyniku. Medalisci sportowi to grupa o szczególnym znaczeniu dla państwa, a nagrody, które otrzymują, mają charakter nie tylko finansowy, ale także symboliczny. Dlatego ważne jest, aby przepisy obowiązujące w naszym kraju były przejrzyste i spójne. Nagroda za najwyższe osiągnięcia sportowe to nie jest zwykły dochód. To symbol uznania ze strony wspólnoty narodowej. A wspólnota nie powinna wystawiać rachunku za dumę, nie powinna różnie traktować nagród finansowych i nagród rzeczowych. Jeśli państwo potrafi być dumne z medali, to powinno też potrafić być wobec sportowców fair. Bo teraz sportowiec medalista, kiedy dostaje nagrodę finansową, nie płaci podatku. Kiedy jednak otrzymuje nagrodę rzeczową, państwo mówi: to przychód, zapłać podatek. Dla wielu sportowców nagroda rzeczowa to nie luksus, ale bezpieczeństwo, stabilizacja, szansa na normalne funkcjonowanie w trakcie i po zakończeniu kariery, która czasami może być bardzo krótka. Państwo nie powinno w tej historii być tym, który mówi: gratulujemy medalu, prosimy o przelew do urzędu skarbowego.

Mówimy jasno: nagrody rzeczowe powinny być zwolnione z podatku. To nie jest przywilej, to jest gest szacunku. Takie rozwiązanie zwiększy przejrzystość i spójność przepisów. Zapewni równe traktowa-

Posel Małgorzata Niemczyk

nie nagród niezależnie od ich formy oraz będzie stanowiło istotne wsparcie dla sportowców reprezentujących Polskę. Jest to rozwiązanie sprawiedliwe i zgodne z intencją ustawodawcy, który przewidział już preferencyjne gratyfikacje za osiągnięcia sportowe.

Zniesienie opodatkowania nagród rzeczowych to działanie sprzyjające rozwojowi polskiego sportu, to docenienie wysiłku i zaangażowania medalistów igrzysk, wspieranie ich dalszej kariery sportowej oraz zapewnienie spójności w regulacjach dotyczących nagród. Klub Koalicji Obywatelskiej będzie głosił za tym projektem. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Stanisława Tomczyszyna, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Stanisław Tomczyszyn:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego – Trzeciej Drogi mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zawartym w druku nr 1348.

Sukcesy sportowe Polaków na arenach międzynarodowych przyciągają tłumy naszych obywateli zarówno do miejsc, w których się one dokonują, jak i przed ekrany telewizorów, do różnego rodzaju mediów oraz stref kibica. Każdy wywalczony medal w międzynarodowej rywalizacji sportowej jest powodem do dumy i radości, stanowi również moment narodowego ożywienia, chwilę, w której dana dyscyplina odnotowuje wyraźny wzrost zainteresowania wśród Polaków. Zainteresowanie to ma różny charakter, od biernego, objawiającego się kibicowaniem oraz poznawaniem zasad i historii sportu, po czynne, wyrażające się wzrostem liczby osób rozpoczynających treningi w danej dyscyplinie. Wszystko to jest jednak często wynikiem wieloletnich treningów, wyrzeczeń, samodyscypliny oraz niezwykłego zaparcia naszych sportowców. Najlepszym przykładem takiej postawy jest najnowszy wicemistrz olimpijski Kacper Tomasiak, który większość swojego młodego życia podporządkował skokom narciarskim. Nie powinno zatem nikogo dziwić, że dzięki procedowanemu projektowi ustawy rozszerzamy zakres przedmiotowy zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych, obejmując nimi już nie tylko nagrody pieniężne, lecz także nagrody rzeczowe przyznawane przez Polski Komitet Olimpijski, Polski Komitet Paralimpijski oraz Polski Związek Sportu Niesłyszących wybitnym sportowcom, w tym

medalistom igrzysk olimpijskich, paralimpijskich oraz igrzysk głuchych.

Na szczególnie podkreślenie zasługuje fakt, że państwo polskie docenia w tym geście również wysiłek reprezentantów Polski w igrzyskach olimpiad specjalnych. Większość z nich to osoby z niepełnosprawnościami, w sensie zdrowotnym i prawnym, w szczególności z niepełnosprawnością intelektualną. Jednak pod względem zdolności fizycznych, determinacji, dyscypliny oraz pełnego poszanowania zasad fair play często stanowią wzór dla wielu osób pełnosprawnych. Medaliści olimpiad specjalnych nie otrzymują zazwyczaj gratyfikacji finansowych, a jedynie nagrody rzeczowe od stowarzyszenia Olimpiady Specjalne Polska. Zwolnienie tychże nagród z podatku dochodowego nie jest tylko obowiązkiem państwa wypełniającego treścią zasadę równego traktowania sportowców, lecz również stanowi kolejne ogniwo w realizacji konstytucyjnego obowiązku udzielania pomocy osobom niepełnosprawnym. Dyskusja o kosztach przedstawionego projektu ustawy dla budżetu państwa powinna się zakończyć na zacytowaniu stanowiska Rady Ministrów, iż skutek proponowanej nowelizacji nie stanowi dużego obciążenia dla finansów publicznych. Pozwolę sobie zaryzykować stwierdzenie, że nie stanowi ona żadnego obciążenia dla finansów publicznych. Oczywiście w sensie nominalnym uszupla ona wpływy do budżetu, ale filozofia proponowanej zmiany powinna jednak zakładać ocenę wpływu sukcesów naszych sportowców na kondycję finansową naszego państwa. Każdy kolejny międzynarodowy sukces sportowy, w tym medal, zwraca oczy światowej opinii publicznej nie tylko na danego sportowca, lecz również na kraj, z którego sportowiec ten pochodzi. Ma to z pewnością również swój wpływ na ruch turystyczny w danym kraju. Nie wspomnę już o wpływie międzynarodowych sukcesów sportowych naszych reprezentantów na siłę polskiej polityki zagranicznej.

Na koniec warto życzyć naszym obecnym i przyszłym reprezentantom na igrzyskach olimpijskich, paralimpijskich, igrzyskach głuchych oraz światowych igrzyskach olimpiad specjalnych wielu sportowych sukcesów, dzięki którym Polacy będą mogli wspólnie przeżywać chwilę narodowej dumy i szczęścia, a sportowcy, dzięki tej zmianie ustawy, bez przątanía sobie głowy o rozliczeniach podatkowych, cieszyć się ze zdobytych nagród, które, czego jestem pewien, będą ich motywować do przełamywania kolejnych barier, zarówno fizycznych, jak i społecznych.

Klub parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe popiera powyższy projekt ustawy. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Wioletę Tomczak, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Poseł Wioleta Tomczak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polska 2050 przedstawiam stanowisko wobec sprawozdania Komisji Finansów Publicznych o projekcie ustawy zmieniającej zasady opodatkowania nagród sportowych.

Procedowany projekt, wniesiony pierwotnie jako druk nr 1348, ma na celu usunięcie ewidentnej luki prawnej, która od lat stawia w gorszej pozycji medalistów otrzymujących gratyfikacje rzeczowe. Jako klub w pełni popieramy te zmiany, uznając je za niezbędny krok w stronę równego i sprawiedliwego traktowania polskich reprezentantów. Istota nowelizacji sprowadza się do prostej, ale kluczowej zmiany terminologicznej w ustawie o PIT. Obecne przepisy zwalniają z podatku jedynie nagrody wypłacane, co organy skarbowe interpretują wyłącznie jako przelewy gotówkowe. Jeśli zatem sportowiec otrzyma od Polskiego Komitetu Olimpijskiego mieszkanie, samochód czy inne świadczenie rzeczowe, będzie musiał odprowadzić od niego wysoki podatek dochodowy. W projekcie zmienia się to sformułowanie na: nagrody otrzymane, co jednoznacznie obejmuje zwolnieniem każdą formę gratyfikacji, niezależnie od jej postaci.

Dodatkowo, co jest równie ważne, katalog podmiotów uprawnionych do przyznawania takich nagród zostaje rozszerzony o stowarzyszenie Olimpiady Specjalne Polska. Dzięki temu medaliści światowych igrzysk olimpiad specjalnych przestaną być pomijani przez system podatkowy i zostaną potraktowani na równi z olimpijczykami czy paraolimpijczykami.

Za przyjęciem tej ustawy przemawiają argumenty nie tylko prawne, ale przede wszystkim moralne. Nagrody za wybitne osiągnięcia sportowe mają charakter symboliczny – są wyrazem narodowego podziękowania za lata wyrzeczeń i promocję kraju. Państwo nie powinno czerpać korzyści finansowych z faktu, że sportowiec za zdobyte złoto otrzymał od komitetu samochód zamiast gotówki. Nowelizacja kończy z tą nielogiczną dyskryminacją, jeśli chodzi o formę nagradzania, która do tej pory zmuszała beneficjentów do szukania środków na zapłacenie podatku od otrzymanych przedmiotów.

Warto podkreślić, że skutki finansowe tych zmian są dla budżetu państwa symboliczne. Analiza oparta na wynikach letnich igrzysk w Paryżu z 2024 r. wykazała, że łączna wartość przekazanych wówczas nagród rzeczowych wyniosła ok. 1,44 mln zł. Gdyby zwolnienie już wtedy obowiązywało, ubytek w dochodach sektora finansów publicznych wyniósłby zaledwie 277 tys. zł. Przy planowanych na 2025 r. wpływach z PIT rzędu 205,8 mld zł koszt tej regulacji jest całkowicie nieodczuwalny dla stabilności państwa – a dla samych sportowców stanowi ona realną i znaczącą pomoc.

Nasz klub popiera projekt w brzmieniu zaproponowanym przez komisję i wnioskuję o jego uchwalenie. Jest to dojrzała propozycja, która porządkuje system i godnie honoruje wysiłek polskich reprezentantów.

Na koniec pozwolę sobie złożyć wyrazy wsparcia dla wszystkich, którzy nas reprezentują na zimowych igrzyskach olimpijskich. Trzymamy za państwa kciuki i dziękujemy za lata pracy, wyrzeczeń i reprezentowania naszego kraju. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Tadeusza Tomaszewskiego, klub parlamentarny Lewicy.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Szanowny Panie Ministrze! Klub parlamentarny Lewicy złożył ten projekt 15 marca ub.r. Gdybyśmy procedowali nad nim wcześniej, ta ustawa objęłaby również nagrody za wyniki sportowe na igrzyskach olimpijskich w Paryżu czy na igrzyskach głuchych. Stało się inaczej.

Po pierwsze, chciałbym w imieniu wnioskodawcy, czyli klubu Lewicy, podziękować wszystkim dotychczas występującym przedstawicielom klubów za poparcie tej inicjatywy, ale też powiedzieć obiektywnie, że rzadko się zdarza tak merytoryczna, pozytywna i sugestywna opinia w stanowisku rządu. W związku z tym, kiedy obradujemy, zaproponowano, żeby te rozwiązania, po ich uchwaleniu, mogły obowiązywać od 1 stycznia 2026 r. Stąd w trakcie prac Komisji Finansów Publicznych taka poprawka została złożona i ta ustawa będzie działała w ten sposób.

Po drugie, chciałbym zwrócić uwagę na to, że zgodnie z dotychczasowymi rozwiązaniami to zwolnienie dotyczyło tylko nagród finansowych przyznawanych przez trzy podmioty, mianowicie Polski Komitet Olimpijski, Polski Komitet Paralimpijski oraz polski związek sportu głuchych. Teraz wprowadzamy również stowarzyszenie olimpiad specjalnych, które wysyła naszą reprezentację na światowe igrzyska olimpiad specjalnych. Czyli wszystkie systemy afiliowane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski jako systemy współzawodnictwa są w tej noweli ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ujęte. Również organy skarbowe zauważyły, że dotychczasowe rozwiązanie jest niespójne: zwalnia się z podatku dochodowego nagrody uzyskiwane w formie finansowej, natomiast nie rzeczowej. Stąd konsekwencja tego zdarzenia.

Do posła Jarosława Krajewskiego: panie pośle, rząd przychylnie do tego podszedł. To jest projekt poselski.

(Poseł Jarosław Krajewski: Ja wiem, ja wiem.)

Życzylbym państwu czujności w tej sprawie, bo jak do tej pory tego nie zauważyliście. Mam zaszczyt monitorować system sportu, ale także rozwiązania prawne od 29 lat tu, w parlamencie. Małymi kroczkami do przodu. Wcześniej zwolniliśmy z podatku stroje reprezentacyjne olimpijczyków, paraolimpijczy-

Posel Tadeusz Tomaszewski

ków, uczestników światowych igrzysk i igrzysk głuchych. To jest zawarte w art. 21 ust. 1 pkt 10a. W tej chwili porządkujemy ten element. Wcześniej wprowadzono rozwiązania dotyczące świadczeń dla medalistów olimpijskich, następnie zwolniono je z podatku dochodowego. Wiele rozwiązań prawnych zostało wprowadzonych dzięki pracy tej Izby z inicjatywy komisji sportu i turystyki. Oczywiście musiało to mieć akceptację strony rządowej. Ta ustawa jest kolejnym krokiem, który podkreśla, jak ważne dla Polek i Polaków są osiągnięcia naszych sportowców na arenie międzynarodowej, w szczególności na imprezach organizowanych i afiliowanych przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.

Tak, panie pośle, wszyscy jesteśmy z Polą Bęłtowską, ale chciałbym do pana zaapelować. Kiedy w tym parlamencie była ustawa dotycząca zwalczania hejtu i przemocy w Internecie, to co zrobił prezydent? Odmówił podpisania. A może jednak wreszcie udało się również prezydentowi wysłuchać właśnie tych wszystkich wydarzeń i skorzysta z tego, że to, co uchwali parlament, wymaga namysłu, kiedy się odmawia podpisania. Chodzi o to, żeby można było skutecznie zwalczać tego typu przypadki w Internecie.

Chciałem jeszcze raz na koniec serdecznie podziękować i powiedzieć, że wykonujemy ważny krok. Ale podkreślam: to są środki, które są zgromadzone przez te cztery podmioty, nie przez państwo. Nagrody od państwa dla sportowców są opodatkowane na normalnych zasadach. W związku z powyższym na tym polega rzecz. *(Dzwonek)*

Na koniec chciałem zgłosić jedną poprawkę, która jakby te podmioty. Te pierwsze związane są ze sportem olimpijskim, ta trzecia – z upowszechnianiem sportu, czyli chodzi o olimpiady specjalne. Stosowną poprawkę, łącznie z uzasadnieniem, przekazuję pani marszałek.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję
Zapraszam pana posła Ryszarda Wilka, klub parlamentarny Konfederacja.

Posel Ryszard Wilk:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Piekło zamarzło. Lewica składa projekt ustawy, który likwiduje podatek dochodowy, ale spokojnie, powoli. Proszę nie otwierać szampana, proszę nie odpalać fajerwerków. Nie dla wszystkich. Obecnie mamy tak, że medaliści olimpijscy, jeżeli dostają jakieś nagrody pieniężne, są zwolnieni z podatku dochodowego, i bardzo dobrze. Ten projekt ustawy złożony przez kolegów i koleżanki z Lewicy rozszerza zwolnienie z podatku również o nagrody rzeczowe, ponieważ zdarza się tak, że medaliści igrzysk olimpijskich, igrzysk

olimpijskich dla niepełnosprawnych czy igrzysk olimpijskich dla głuchoniemych dostają nagrody rzeczowe w postaci mieszkania czy samochodu. Skoro te pieniężne są zwolnione, to zwolnijmy również te, które są rzeczowe. My się z tym jak najbardziej zgadzamy.

Natomiast mam tutaj bardzo poważne pytanie natury systemowej. Projekt składa Lewica, która jednocześnie konsekwentnie opowiada się za progresywnym opodatkowaniem dochodów. Mówi tak: im więcej zarabiasz, tym więcej oddajesz państwu. Argument jest taki, że wysokie dochody to większa zdolność do ponoszenia ciężarów publicznych. Tu pojawia się, szanowni państwo, sprzeczność. Bo jeżeli medalista dostaje nagrodę pieniężną czy rzeczową, to mówimy tak: To efekt jego ciężkiej pracy, talentu, poświęcenia. Nie wolno tego opodatkować. Zgoda. Ale kiedy lekarz przez kilkanaście lat studiuje, specjalizuje się, bierze odpowiedzialność za ludzkie życie i zaczyna dobrze zarabiać, wtedy słyszy: powinieneś zapłacić wyższy podatek, bo więcej zarabiasz. Informatyk, który przez lata zdobywa kompetencje i odpowiada za bezpieczeństwo systemów państwowych, gdy osiąga wysokie dochody, również trafia w wyższy próg podatkowy.

Przedsiębiorca, który ryzykuje kapitałem, tworzy miejsca pracy i odnosi sukces finansowy, też płaci progresję, pod warunkiem że jest na skali, a nie na podatku liniowym. Dalej. W drugi próg podatkowy wpadają już nawet nauczyciele, którym naprawdę ciężko odmówić poświęcenia i ciężkiej pracy na rzecz obywateli, kształcenia przyszłych pokoleń. Pytanie zasadnicze. Dlaczego wysiłek jednych chcemy nagradzać zwolnieniem podatkowym, a wysiłek innych wyższą stawką podatku? Jeżeli uznajemy, że podatek jest elementem solidarności społecznej, to powinien być nim konsekwentnie. Jeżeli uznajemy, że wybitne osiągnięcia nie powinny być karane podatkiem, to ta zasada powinna dotyczyć szerszej niż tylko jednej medialnie widocznej grupy. Bo inaczej stworzymy system, w którym sukces sportowy jest święty podatkowo, ale sukces zawodowy w medycynie, nauce, IT czy biznesie już nie.

Żeby było bardzo jasne: to nie są oczywiście pytania przeciwko sportowcom. My dostrzegamy ich wysiłek i nie dyskutujemy z tym, żeby ich zwolnić z podatku. To jest pytanie o spójność filozofii podatkowej państwa. Albo idziemy w kierunku coraz większej liczby wyjątków, zwolnień i preferencji dla wybranych grup, albo budujemy prosty, równy system, w którym zasady są jasne dla wszystkich. Dlatego już dziś doceniemy nie tylko medalistów, ale każdy wysiłek różnych zawodów w całym społeczeństwie. Doceniemy lata poświęcone na studia, na kształcenie, na doskonalenie umiejętności. Doceniemy odpowiedzialność, którą biorą na siebie lekarze, inżynierowie, informatycy, przedsiębiorcy i tysiące innych profesjonalistów. Jeżeli naprawdę chcemy nagradzać za pracę, ambicje i poświęcenie, zrobimy to systemowo. Podnieśmy lub zlikwidujemy, ale w obecnych realiach to podnieśmy znacząco drugi próg podatkowy. Zrobimy to razem. *(Okłaski)*

Posel Ryszard Wilk

Ja przygotowuję taki projekt ustawy i mam nadzieję, że Lewica dalej będzie dostrzegać to, że wysiłek, ambicje i poświęcenie nie tylko sportowców, ale wszystkich ludzi, którzy przykładają się do tego, żeby nasz kraj był piękny, dumny i bogaty, trzeba nagrodzić, a przynajmniej nie karać podatkiem. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

(Posel Jarosław Sachajko: Bravo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Posel Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Projekt z druku nr 2218 to potrzebna i sprawiedliwa regulacja. Rozszerzamy zwolnienie z podatku PIT o nagrody za wybitne wyniki sportowe, tak aby obejmowało ono nie tylko olimpijczyków i paraolimpijczyków, ale również sportowców niesłyszących oraz zawodników olimpiad specjalnych, którzy osiągają sukcesy na imprezach o randze światowej. To jest elementarna równość traktowania. Ci ludzie reprezentują Polskę, trenują latami, ponoszą koszty, często mierzą się z barierami, których większość z nas nawet nie widzi. Jeżeli państwo uznaje, że nagroda za medal olimpijski czy paraolimpijski nie powinna być pomniejszana podatkiem, to identyczna logika powinna dotyczyć igrzysk niesłyszących i światowych igrzysk olimpiad specjalnych. Ten projekt właśnie to robi. Ta zmiana ma też wymiar praktyczny. Nagrody w sporcie są często jedyną realną formą materialnego docenienia wieloletniej pracy. Zwolnienie z PIT sprawia, że wsparcie jest rzeczywiste, a nie częściowo zjadane przez podatek.

Wysoka Izbo! To nie jest wielka reforma, ale to jest ważny gest państwa. Dlatego ten projekt zasługuje na poparcie. Przychyłam się też do wszystkich postulatów i wniosków pana posła Wilka. Docenimy również wszystkie inne grupy. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Ostatni wystąpił pan poseł Włodzimierz Skalik, Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej. Zapraszam.

Posel Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Moi Rodacy! Jest nadzieja. Otóż dostrze-

gamy stopniowe, ale jednak przewartościowanie w tej Izbie. Dostrzegamy przewartościowanie i zrozumienie, że nagroda, wynagrodzenie nie powinny być opodatkowane, bo to jest swoista kara za efektywność. I co prawda ustawa, która jest przedmiotem naszych obrad, dotyczy bardzo wąskiej grupy, mianowicie polskich sportowców, olimpijczyków, ale właśnie ta wąska grupa to dobry początek.

Natomiast zapewniam was, moi rodacy, że niezmiennie stoimy na stanowisku, że nie można karać za pracę, za efektywność. Konfederacja Korony Polskiej nadal w swoim programie przewiduje CIT i PIT do likwidacji. Precz z komuną, precz z eurokomuną. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Ale ustawę dla olimpijczyków poprzecie?)

(Głos z sali: Ale nie powiedział pan.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Ale w takim razie, panie pośle Skalik, chyba jeszcze: precz z podatkami.

Posel Włodzimierz Skalik:

Pani marszałek, jeszcze w moim czasie.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Jest jeszcze czas, tak.

Posel Włodzimierz Skalik:

Pan poseł oczekuje wyrażenia stanowiska. Oczywiście, nawet jeżeli to jest projekt Lewicy, ale skoro jest dobry dla Polaków, oczywiście go poprzemy.

(Posel Tadeusz Tomaszewski: Dziękuję.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

I na tym, po dopowiedzeniu, zakończyliśmy wystąpienia w imieniu klubów i kół.

Przechodzimy do serii pytań.

Mamy zapisanych 8 osób.

Czy ktoś z państwa jeszcze chce się zapisać do zabrania głosu? Nie widzę.

Zamykam listę.

Ustalę czas – 1 minuta.

Pierwszy pan poseł Grzegorz Lorek, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Na wstępie chciałem podziękować naszym olimpijczykom, ich sztabom. Tu się nie mówi... Mamy sportsmenkę na sali, ona to wie, a ja też mam w rodzinie sportsmenkę, z czego jestem dumny. Mam nadzieję, że to podziękowanie do was trafi. Mianowicie pięknie wam dziękujemy za to, co robicie dla sportowców. Bez was, bez rodzin, bez sztabów, bez trenerów, fizjoterapeutów, pedagogów, psychologów nie byłoby waszych osiągnięć. I naprawdę chylę czoła, bo tak jak to było powiedziane, nie zawsze wszystko się kończy medalem, a trzeba w to włożyć wiele trudu, potu, pieniędzy, cierpliwości.

Pytanie, czy są jeszcze przewidziane jakieś nagrody ze strony państwa, bo tu było powiedziane... Rozumiem ustawę i wiem (*Dzwonek*), o co chodzi, ale czy nie należałoby zwolnić także nagród państwowych? Bo to, co się dzieje w sporcie, jest bardzo ważne dla naszego narodu.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Marcina Józefaciuka. Nie widzę pana posła.

Zapraszam pana posła Jarosława Krajewskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Krajewski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mogę powiedzieć jako przedstawiciel Prawa i Sprawiedliwości, że inni dużo mówią o obniżaniu podatków, ale tak naprawdę ich nie obniżają. Choćby kwota wolna od podatku 60 tys. zł – cały czas czekamy, czekamy, no i się nie doczekaliśmy, a to jedna ze stu obietnic, która miała być zrealizowana w ciągu pierwszych 100 dni rządów Donalda Tuska. Ale może zostawmy to na chwilę.

Jednak mam pytanie do pana ministra. Zawsze państwo jako Ministerstwo Finansów mówicie, jakie będą skutki finansowe. To mam pytanie, jaka jest prognoza Ministerstwa Finansów co do skutków finansowych tej ustawy. Najchętniej dowiedziałbym się, jaka jest prognoza na ten rok, bo rozumiem, że to byłaby również prognoza, ile medali zdobędziemy na najbliższych zimowych igrzyskach, które są w trakcie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Ryszard Wilk: To już jest gambling, hazard.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Bożenę Lisowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Bożena Lisowska:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Obecnie mamy do czynienia z absurdalną sytuacją prawną, gdyż nagrody pieniężne naszych olimpijczyków są zwolnione z podatku, ale nagrody rzeczowe już nie. Po Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu w 2024 r. medalisci, którzy otrzymali rzeczowe nagrody, w tym samochody, musieli zapłacić od nich podatek dochodowy. To nierówne traktowanie naszych bohaterów.

Niniejszy projekt zmiany art. 21 i rozszerza zwolnienie podatkowe na wszystkie nagrody, zarówno pieniężne, jak i rzeczowe dla medalistów igrzysk olimpijskich, paraolimpijskich, igrzysk głuchych oraz olimpiad specjalnych. Skutki finansowe dla budżetu państwa są znikome, a korzyści społeczne ogromne. To docenienie wysiłku sportowców.

Pytanie do pana ministra: Czy jest możliwe rozszerzenie tego zwolnienia również o nagrody przyznawane przez inne związki sportowe?

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Tadeusza Tomaszewskiego, klub parlamentarny Lewicy.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Polskie państwo dzięki decyzji Wysokiej Izby z poprzedniego roku przed igrzyskami olimpijskimi podwyższyło nagrody wypłacane olimpijczykom medalistom z budżetu państwa i za złoty medal w tej chwili jest ponad 120 tys. zł, nie mówiąc o tym, że zawodnicy zajmujący miejsca od 1 do 8 otrzymują również stypendia sportowe na 1,5 roku, więc np. nasze saneczkarki za zajęte 6. miejsce będą otrzymywać stypendia sportowe po 9,5 tys. miesięcznie przez 18 miesięcy.

Natomiast chciałbym zapytać pana ministra, jeśli chodzi o Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej. On pochodzi z dopłat do gier liczbowych. Czy rząd przewiduje tu jakieś zmiany, jeśli chodzi o gry liczbowe?

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Sylwestra Tułajewa, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Sylwester Tułajew:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wspieramy naszych olimpijczyków, wspieramy naszych paralimpijczyków, wspieramy tych wszystkich, którzy dumnie reprezentują nasz kraj, którzy walczą w zawodach,

Posel Sylwester Tułajew

którzy startują w igrzyskach. Nie ma tutaj żadnych różnic politycznych. Warto i trzeba poprzeć ten projekt ustawy.

Myślę jednak, że skoro poruszamy tak ważne zagadnienie, to warto również zastanowić się, a może przyjąć – już drugie czytanie, rzeczywiście późno, ale może Senat chciałby to zaproponować – poprawkę, która by rozszerzała to zwolnienie również na nagrody, które są przyznawane przez polskie związki sportowe, kluby sportowe, jednostki samorządu terytorialnego. Wszyscy chcemy mieć udział właśnie w tej narodowej dumie, kiedy cieszymy się z tych wszystkich sukcesów. Warto przyjąć również to rozszerzenie.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Ryszarda Wilka, klub parlamentarny Konfederacja.

Posel Ryszard Wilk:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Panie i Panowie Posłowie! Nadrabiam, bo podczas mojego wystąpienia oczywiście zapomniałem wyrazić stanowiska klubu dotyczącego tego projektu. Klub Konfederacja oczywiście poprze ten projekt, tak samo jak każdy inny projekt, który likwiduje lub obniża podatki.

Natomiast mam takie pytanie do wnioskodawców. Rozumiem, że tutaj pan poseł Tomaszewski reprezentuje wnioskodawców. Czy klub Lewicy planuje iść za ciosem i pracować nad projektami, za pomocą których zlikwiduje się ogólnie podatek od nagród, które są wypłacane sportowcom? I drugie pytanie: Jeżeli chcemy mieć dodatkowy podatek od różnych gier, to czy klub Lewicy rozważa zalegalizowanie rozgrywek pokerowych w Polsce? Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Posel Jarosław Sachajko:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Chciałem zapytać pana ministra, czy przewidziano jednolity wzór dokumentu czy zaświadczenia od podmiotu wypłacającego nagrodę na potrzeby rozliczeń podatkowych. Czy zwolnienie obejmuje zarówno nagrody pieniężne, jak i rzeczowe? Jak w praktyce będzie ustalana wartość świadczeń rzeczowych? Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Na wszystkie państwa pytania wyczerpującej odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów pan minister Jurand Drop.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jurand Drop:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Od razu odpowiem na pytanie pana posła Sachajki o jednolity wzór dokumentu. Ten jednolity wzór dokumentu nie istnieje i on w ogóle nie może istnieć, ponieważ to jest zwolnienie podatkowe. Po prostu jest to zwolnienie, uprawnienie. Przy zwolnieniach nie ma dokumentów, wobec czego to nie miałyby sensu.

W kilku wypowiedziach: u pana posła Tułajewa, u pani Bożeny Lisowskiej, u pana posła Lorka pojawiły się wnioski, które dotyczyły innych zwolnień, innych źródeł nagród. Jak rozumiem, projekt posełski tego nie obejmuje i dlatego trudno mi się ustosunkować do czegoś, do propozycji, której tu nie ma. To jest kwestia na zupełnie inną ustawę, jeśli taka by powstała.

Teraz, jeśli chodzi o pytanie pana posła Jarosława Krajewskiego o prognozę skutków finansowych, to we wniosku i w uzasadnieniu dotyczących tego projektu ustawy podano, że łączna wartość nagród przyjęta do kalkulacji przez projektodawcę zakłada roczny ubytek dochodu sektora finansów publicznych o niespełna 70 tys. zł. Oczywiście – i myślę, że to pan poseł Krajewski dobrze wskazał – bardzo trudno jest prognozować te skutki finansowe, ponieważ nie wiemy, ile, po pierwsze, tych medali zostanie zdobytych, jeśli chodzi o same olimpiady, po drugie, jaka część tego będzie związana z jakimiś nagrodami rzeczowymi. Chciałem podkreślić, że w tym momencie jest zwolnienie od nagród pieniężnych, natomiast tutaj jest zmieniana sprawa dotycząca nagród rzeczowych.

Pan poseł Tomaszewski wspomniał o podwyższeniu nagród dla olimpijczyków. Zmienialiśmy jeszcze zasady dotyczące emerytur, o ile dobrze pamiętam, dla uczestników olimpiad, wobec czego w ciągu tych ostatnich 2 lat były podejmowane różne działania, które miały na celu dowartościowanie olimpijczyków. Ta ustawa jest tego dalszym ciągiem. Rząd popiera jej założenia, postulaty i to, co zawiera. Chciałem powiedzieć, że te dwie poprawki pana posła rozważamy w komisji, ale wstępnie to jest pozytywnie...

(*Posel Tadeusz Tomaszewski*: Nie chcemy, żeby było...)

Tak jest.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.
Zapraszam sprawozdawcę komisji pana posła Tomasza Trełę.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Jeśli chodzi o...

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Panie pośle, przepraszam bardzo, ale prosiłam sprawozdawcę komisji. Teraz ma pan poseł Trela...

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

A ja jestem wnioskodawcą. Trzy zdania, jeśli można.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Jeśli chodzi o zwolnienia dotyczące wszystkich nagród dla sportowców wypłacanych z budżetu państwa, to jest to kompetencja ministra finansów polskiego rządu. Przyjmując je, rzeczywiście złamalibyśmy ogólnie funkcjonującą zasadę, bo dla czego za wyniki w nauce, sporcie i innych...

Natomiast chcę tu, szanowni państwo, jedno przypomnieć: żeby te środki dotarły do sportowców, to najpierw wszystkie te cztery podmioty muszą je zdobyć, zdobyć od sponsorów, od wszystkich innych. Tak że nie są to środki budżetu państwa, tylko są to środki, które te podmioty zdobywają w różny marketingowy sposób. Dopiero wtedy, kiedy wypłacały, były zwolnione, a kiedy nagrodą był np. samochód czy mieszkanie, to trzeba było płacić podatek. Te kwestie dotyczące skutków finansowych są już nieaktualne, dlatego że myśmy robili te wyliczenia na podstawie wyników osiągniętych w Paryżu. Teraz dopiero, od 1 stycznia tego roku, będzie to obowiązywać, więc można powiedzieć, że będzie to dotyczyło sportowców, którzy otrzymają nagrody finansowe i rzeczowe za igrzyska olimpijskie w Mediolanie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.
Zamykam dyskusję*).

W czasie drugiego czytania zgłoszone zostały do projektu ustawy poprawki.

Zgłoszony został również wniosek o przejście do trzeciego czytania bez kierowania projektu do komisji.

Do głosowania w tej sprawie przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni (druki nr 2207 i 2229).

Proszę pana posła Piotra Adamowicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Piotr Adamowicz:

Dobry wieczór.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Będziemy debatować, pochylać się nad miastem z morza i marzeń, czyli miastem wyjątkowym – Gdynią. Przedstawiam sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni. Jest to druk nr 2207.

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, skierował w dniu 9 lutego br. powyższy projekt uchwały do Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu do pierwszego czytania.

Komisja Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu uchwały na posiedzeniu w dniu 12 lutego, czyli dziś, wnosi: Wysoki Sejm podjąć raczy załączony projekt uchwały.

Komisja, zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu, przedstawia na żądanie wnioskodawcy następujący wniosek mniejszości: W akapicie drugim po zdaniu pierwszym dodać zdanie w brzmieniu: „Pierwsze działania na rzecz budowy portu w Gdyni podjął już w 1920 roku minister spraw wojskowych, generał Kazimierz Sosnkowski ze względu na trudności w dostawie uzbrojenia i amunicji przez Gdańsk w czasie wojny polsko-bolszewickiej”.

Chciałbym bardzo podziękować za dość sprawne procedowanie nad tą uchwałą. Chciałbym także podziękować doradcy komisijnemu, posłowi I i II kadencji, panu Krzysztofowi Królowi za pomoc.

Jednocześnie, pani marszałek, chciałbym zapowiedzieć, że w razie zgłoszenia jakichś wniosków bądź też poprawek w drugim czytaniu na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 4 regulaminu Sejmu będę wnioskował o nieodsyłanie tychże wniosków i poprawek do komisji. Dziękuję uprzejmie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i kół.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Wicemarszałek Dorota Niedziela

Otwieram dyskusję.

Pierwszą zapraszam panią poseł Dorotę Arciszewską-Mielewicz...

(*Głos z sali*: Mielewczyk.)

Mielewczyk. Przepraszam. Zawsze pani poseł jest dla mnie pani poseł Arciszewska.

...Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Dziękuję, pani marszałek.

W imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość mam przyjemność mówić o mojej ukochanej Gdyni. 100 lat temu Gdynia był odważnym projektem na mapie odradzającej się Rzeczypospolitej. Dziś jest symbolem polskiej determinacji, pracy i miłości do morza.

Tu, na kaszubskiej ziemi, o polskość Pomorza upominał się Antoni Abraham. To on i jemu podobni wierzyli, że Bałtyk musi być polski – nie tylko na mapie, ale w sercu narodu. Wizję tę podjął Eugeniusz Kwiatkowski, mąż stanu, który rozumiał, że silne państwo potrzebuje silnego portu. Ale marzenie potrzebowało jeszcze kogoś, kto nada mu realny kształt. Tym człowiekiem był inżynier Tadeusz Wenda, budowniczy portu gdyńskiego. To on wskazał to miejsce, tu, między Kamienną Górą a Oksywiem – widzę to, mam to przed oczami. To on z odwagą inżyniera i wyobraźnią wizjonera zaprojektował port, który miał stać się bramą Polski na świat. Wenda patrzył na fale Bałtyku i widział przyszłość. Widział nabrzeża, statki, dźwigi i marynarzy. Widział Gdynię. Dzięki pracy rzemieślników, robotników, inżynierów i ludzi morza z piasku i wiatru wyrosło miasto nowoczesne, dynamiczne, dumne. Tu rosła Marynarka Wojenna Rzeczypospolitej. Stąd marynarze wypływali pod białą-czerwoną banderą, niosąc honor i odpowiedzialność za ojczyznę.

Ale historia Gdyni to nie tylko rozwój, ale także ofiara, historia bólu. W czasie II wojny światowej tysiące mieszkańców zostało wysiedlonych. Wielu trafiło na Sybir – sybiracy, którzy przeszli przez nieludzką ziemię, nie tracąc wiary. Wielu walczyło w Armii Krajowej – akowcy, dla których Polska była wartością najwyższą. Wielu zapłaciło najwyższą cenę. Pamiętamy o pomordowanych w lesie piasznickim – miejscu kaźni pomorskiej inteligencji, duchownych, nauczycieli, działaczy społecznych. Wśród nich byli także mieszkańcy Gdyni i okolic. Piasznica stała się symbolem próby zniszczenia polskiego ducha tej ziemi. Pamiętamy o ofiarach obozu Stutthof – o tych, którzy przeszli przez głód, upokorzenie i cierpienie, i o tych, którzy już z niego nie wrócili. Ich dramat jest częścią naszego miasta i całego Pomorza.

Po wojnie przybyli tu wilniuki, wypędzeni z Kresów. Przywieźli kulturę, pamięć i tęsknotę i budowali nowe życie nad Bałtykiem. W trudnych latach duchowym przewodnikiem miasta był ks. Hilary Ja-

stak, sumienie Wybrzeża, kapłan odwagi i solidarności. Słowa św. Jana Pawła II: „nie ma wolności bez solidarności” szczególnie mocno wybrzmiewały tutaj, w Gdyni, gdzie wolność zawsze miała smak soli i wiatru, okupiona była cierpieniem i ofiarą.

Gdynia przetrwała burzę historii jak okręt na wzburzonym morzu. Miasto rzemieślników i marynarzy, miasto wysiedlonych i powracających, miasto sybiraków, akowców, wilniuków, miasto wiary, pracy i charakteru. Dziś, po 100 latach, patrzymy na port, który wciąż tętni życiem, na Marynarkę Wojenną, która strzeże polskiego morza, na młode pokolenie, które przejmuje odpowiedzialność za przyszłość. (*Dzwonek*)

Pamiętamy o tych, którzy mieli odwagę marzyć. O Abrahamie, o Kwiatkowskim, o Wendzie, o kapłanach. Pamięć o tych, którzy budowali, walczyli i ginęli, jest naszym zobowiązaniem, bo Gdynia to nie tylko infrastruktura i rozwój – to wspólnota pamięci. Pamiętajmy o tych, którzy mieli odwagę cierpieć i walczyć. I miejmy odwagę budować dalej. Gdynia jest miastem z morza i z marzeń, z odwagi i z pamięci, z historii, która zobowiązuje.

W imieniu Prawa i Sprawiedliwości, pani marszałek, proszę państwa o przyjęcie w czasie głosowań wniosku mniejszości uzupełniającego uchwałę, jak pan przewodniczący powiedział, dotyczącego zapoczątkowania w 1920 r. budowy portu w Gdyni przez gen. Kazimierza Sosnkowskiego, ministra spraw wojskowych, który ze względu na trudności z dostawami sprzętu wojskowego na walkę z bolszewikami przez Gdańsk spowodował, że zbudowano wtedy linię kolejową.

A ja jako Gdynianka chciałabym pozdrowić wszystkich Gdynian, podziękować za tę uchwałę, podziękować za 100 lat i stwierdzić, że z nadzieją patrzymy ku kolejnym latom. Niech żyje Gdynia. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Rafała Siemaszkę, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Rafał Siemaszko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska mam zaszczyt poprzeć projekt uchwały upamiętniającej 100-lecie nadania praw miejskich Gdyni. 100. rocznica to nie tylko jubileusz administracyjny. To hołd dla jednego z najśmielszych projektów II Rzeczypospolitej. Gdynia od początku była naszym oknem na świat i materialnym dowodem, że odrodzona Polska potrafi budować nowoczesnie i z rozmachem. Fundamenty tego sukcesu tworzyli wizjonerzy. Inżynier Tadeusz Wenda wskazał miejsce pod budowę portu, a już w 1923 r. Gdynia przyjęła pierwszy oceaniczny statek. Dzięki niespotykanemu tempu prac 10 lutego 1926 r. wydano rozporządzenie, na mocy którego nie-

Posel Rafał Siemaszko

spełna miesiąc później, 4 marca, Gdynia stała się miastem. W ciągu zaledwie dekady osiągnęła pozycję największego portu na Bałtyku. Jak podkreślał Eugeniusz Kwiatkowski, był to projekt nie tylko infrastrukturalny, lecz także cywilizacyjny, łączący Polskę w jedną silną całość. Historia miasta to także wielka próba charakteru. Gdynia boleśnie doświadczyła II wojny światowej, a w 1970 r. jej mieszkańcy zapłacili najwyższą cenę w walce o wolność. To właśnie tamte tragiczne wydarzenia kładły podwaliny pod narodziny „Solidarności” i demokratycznej Polski.

Dziś, w 100-lecie nadania praw miejskich, patrzymy na Gdynię z dumą i szacunkiem. To miasto jest symbolem energii, przedsiębiorczości i odpowiedzialności za wspólne dobro. Jest dowodem na to, że rozwój państwa wymaga wizji, współpracy i zaufania do własnych możliwości.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska wyrażam głębokie uznanie dla mieszkańców Gdyni, dawnych i obecnych, którzy przez 100 lat współtworzyli jej historię. Przyjęcie tej uchwały będzie wyrazem naszej wspólnej estymy wobec miasta, które stało się jednym z trwałych znaków nowoczesnej Polski. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Marka Biernackiego, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Marek Biernacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przypadł mi zaszczyt przedstawienia stanowiska klubu PSL – Trzecia Droga wobec sprawozdania komisji o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni.

Na mocy traktatu wersalskiego Polska odzyskała pas wybrzeża Bałtyku o długości 140 km, jednak bez miasta Gdańsk, które uzyskało status wolnego miasta. Dostęp do morza był dla odrodzonej Rzeczypospolitej kwestią o kluczowym znaczeniu. Dlatego już w 1920 r. inżynier Tadeusz Wenda wskazał Gdynię jako najlepsze miejsce na budowę polskiego portu wojennego i handlowego. Pracował nad tym projektem 17 lat, często powtarzając: dla Polski ten port buduję. 10 lutego 1926 r., gdy Rada Ministrów wydała rozporządzenie nadające prawa miejskie, formalnie narodziło się miasto Gdynia. Do 1939 r. z niewielkiej wioski kaszubskiej powstało 120-tysięczne miasto, perła II Rzeczypospolitej. I tak w 1934 r. Gdynia stała się największym portem Bałtyku pod względem wielkości przeładunków, a zarazem najnowocześniejszym portem w Europie. To też jeden z najszybszych

i najbardziej spektakularnych procesów urbanistycznych w historii XX w. Centrum Gdyni zostało zabudowane w stylu wspaniałej moderny, zaprojektowanej przez najlepszych architektów. Nazywane było białym miastem, a projekty domów znajdujące się przy ul. Świętojańskiej były wzorowane na nadbudówkach statków i mostkach kapitańskich.

Okres II wojny światowej to czarna i smutna plama w historii miasta i jego mieszkańców. Po bohaterskiej obronie Gdyni, Kępy Oksywskiej pod dowództwem płk. Stanisława Dąbka we wrześniu 1939 r. miasto dostało się pod okupację niemiecką, podczas której zmieniono nazwę na Gotenhafen, a następnie całą polską ludność wysiedlono w inne rejony okupowanego kraju. Jednak, o czym musimy pamiętać, najpierw, bo już od września do grudnia 1939 r., przeprowadzono masowe aresztowania tysiąca polskich mieszkańców. W samej Piaśnicy mogło zostać zamordowanych co najmniej ok. 300 mieszkańców Gdyni, a innych mieszkańców uwięziono w obozie koncentracyjnym w Stutthof.

Po zakończeniu wojny nastąpił okres odbudowy i dynamicznego rozwoju. Gdynia zapisała się w powojennej historii naszego kraju jako miasto dające świadectwo patriotyzmu, przywiązania do reguł demokracji. Przyszło za to zapłacić krwawą cenę. Masakra na wiadukcie przy stoczni gdyńskiej była jednym z najtragiczniejszych i najbardziej traumatycznych wydarzeń, które stworzyły po latach fundament III RP. Dziś, w 2026 r., Gdynia to miasto ciągle młode duchem, morskie miasto, ambitne, bardzo żywe, miasto, które nadal dynamicznie się rozwija. To Droga Czerwona, port zewnętrzny, rozwój stoczni, Marynarki Wojennej, budowa polskich okrętów dla obrony Wybrzeża.

W tym miejscu (*Dzwonek*), i z tego powodu też jestem dumny, że mogę poprzeć ten projekt, chcę przypomnieć Wysokiej Izbie wielką postać, która tutaj zasiadała, czyli Franciszkę Cegielską. To wieloletnia pani prezydent miasta Gdyni, poseł, później minister zdrowia w rządzie pana Jerzego Buzka. Bez Franki Gdynia nie byłaby tak piękna. (*Oklaski*)

(*Posel Piotr Adamowicz*: To prawda.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią poseł Wioletę Tomczak, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Posel Wioleta Tomczak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! We wtorek 10 lutego 2026 r. minęło 100 lat od nadania Gdyni praw miejskich. Dziś natomiast chcemy złożyć hołd miastu, które odgrywało i odgrywa ważną rolę w najnowszej historii Polski. Gdynia to nie tylko port, nie tylko miasto. To symbol polskiej ambicji, nowoczesności i suwerenności. To miejsce, gdzie losy powojennej

Posel Wioleta Tomczak

Polski skupiły się jak w soczewce, a marzenia o lepszym jutrze stały się rzeczywistością.

Gdynia to miasto, które łączy i inspiruje. Już w 1931 r. Eugeniusz Kwiatkowski, wizjoner i największy orędownik Gdyni, pisał: Tu stoi otworem droga najpewniejsza i najkrótsza dla wyrównania wartości człowieka w Polsce z wartością człowieka w Europie Zachodniej. Tu zbiega się granica współpracy z narodami całego świata. Tu wreszcie harmonizują się automatycznie wszystkie różnice poglądów, wszystkie starcia myśli i programów całej Polski. Te słowa są dziś równie aktualne jak przed prawie 100 laty. Gdynia, zbudowana ponad podziałami, stała się bramą do świata dla handlu, komunikacji i współpracy międzynarodowej, a także dla obronności naszego kraju. Jej port, kluczowy dla obronności II Rzeczypospolitej, był także symbolem jedności i determinacji Polek i Polaków.

Gdynia to miasto różnorodności i wspólnoty. Od początku swego istnienia łączyła ludzi z różnych zakątków Polski i świata, tworząc unikalny konglomerat kultur i tradycji. Gdynianie i Gdynianki zakorzenieni w lokalnej wspólnocie zawsze wykazywali się poczuciem odpowiedzialności nie tylko za swoje miasto, ale i za całą Polskę. To właśnie ta wspólnota przetrwała najtrudniejsze chwile: walkę o Kępę Oksywską, mordy w lasach piaszniczkich, wysiedlenia, okupację, represje PRL, a także tragiczny czwartelek 17 grudnia 1970 r., kiedy to milicja otworzyła ogień do stoczniovców, zabijając 18 niewinnych ludzi. Te wydarzenia stały się jedną z iskier, które zapaliły ogień „Solidarności” – ruchu, który ostatecznie obalił komunistyczny reżim.

Gdynia jest dziś wzorem otwartości i nowoczesności. To miasto zaangażowane obywatelsko. Stanowi kluczowy punkt na gospodarczej, społecznej i obronnej mapie świata. Z tego miejsca pragnę głęboko pokłonić się przed moim rodzinnym miastem. Jestem dumna, że mogę nazywać się Gdynianką. Gdynia to moja historia, moja tożsamość i moja przyszłość. *(Dzwonek)* To tu dorastają moje córki. Wiem, że dorastając w niej, uczą się, jak łączyć różnorodność z jednością, ambicje z odpowiedzialnością, a tradycje z nowoczesnością.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Polska 2050 składamy hołd wszystkim, którzy swoim życiem i zaangażowaniem przyczynili się do powstania, rozwoju i trwania tego wyjątkowego miejsca. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Szymańskiego, klub parlamentarny Konfederacja.

Posel Krzysztof Szymański:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Rozpatrujemy dziś projekt uchwały upamiętniającej stulecie nadania praw miejskich Gdyni. Miastu, które absolutnie nie było dziełem przypadku. Ono było świadomym aktem woli narodu polskiego. To miasto zaprojektowane, zbudowane i rozwinięte dzięki odwadze decyzji politycznych, dzięki kompetencji technicznej i zbiorowej energii narodu. Gdynia nie jest dla nas jedynie takim historycznym sukcesem. Jest dowodem na to, że Polska potrafi realizować wielkie przedsięwzięcia cywilizacyjne, ale wtedy, gdy myśli strategicznie, gdy działa konsekwentnie i gdy przede wszystkim wierzy we własne siły.

W II Rzeczypospolitej budowa portu i miasta nad Bałtykiem była odpowiedzią na najbardziej fundamentalne pytanie o suwerenność gospodarczą państwa. Chodziło o zdolność narodu do samodzielnego uczestnictwa w światowej wymianie gospodarczej. O podmiotowość państwa i o przekonanie, że Polska nie jest skazana na bycie kolonią innych mocarstw gospodarczych. Gdynia była takim projektem nowoczesności. Nowoczesności opartej na pracy, organizacji i ambicji polskiej wspólnoty narodowej. Była symbolem wiary, że państwo polskie może planować w długim horyzoncie, podejmować ryzyko i realizować inwestycje o znaczeniu pokoleniowym.

Dlatego przyjmujemy tę uchwałę z uznaniem. Oddaje ona hołd ludziom, którzy Gdynię stworzyli: inżynierom, robotnikom, przedsiębiorcom, urzędnikom i wizjonerom, którzy potrafili przekształcić śmiałą ideę w rzeczywistość. Jednocześnie chcemy powiedzieć jasno, że dla nas historia Gdyni nie jest tylko powodem do dumy. Jest dla nas przede wszystkim zobowiązaniem. Jeżeli nasi poprzednicy potrafili w ciągu kilkunastu lat zbudować od podstaw największy port Bałtyku i jedno z najnowocześniejszych miast Europy, to dzisiaj Polska również powinna mieć odwagę prowadzić wielkie projekty rozwojowe w energetyce, przemyśle, infrastrukturze, technologiach i gospodarce morskiej. Dziedzictwo Gdyni nie polega na tym, że kiedyś byliśmy ambitni. Polega na tym, że my, Polacy, potrafimy być ambitni także dziś.

Pierwotna wizja Gdyni jako rzeczywistego wyrazu aspiracji narodowych i zorganizowanej energii państwa jest dla nas nie tylko wspomnieniem, ale też wyzwaniem do prowadzenia Polski z taką samą odwagą, z jaką prowadzono ją 100 lat temu ku morzu i ku światu. *(Dzwonek)* Prawdziwe upamiętnienie wielkich dokonań przeszłych pokoleń Polaków polega nie tylko na ich wspominaniu, lecz przede wszystkim na ich kontynuowaniu.

Dlatego Konfederacja popiera uczczenie 100-lecia Gdyni, ale równocześnie wzywa, aby duch, który ją stworzył, stał się inspiracją dla współczesnej polityki państwa. Nie tylko pamiętajmy o Gdyni, ale myślimy też o Polsce tak jak twórcy Gdyni. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Posel Piotr Adamowicz: Bardzo ładnie.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

I ostatni mówca, pan poseł Jarosław Sachajko, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia. Zapraszam.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 100-lecie nadania praw miejskich Gdyni jest symbolem państwowego myślenia strategicznego, decyzji podjętej w trudnych warunkach, konsekwencji w działaniu i odwagi do tego, by z ambitnego planu zrobić realną infrastrukturę, która wzmacnia gospodarkę i bezpieczeństwo kraju. W 20-leciu międzywojennym rozwój Gdyni i budowa portu były przedsięwzięciem o znaczeniu narodowym. To nie była inwestycja na pokaz, lecz była to odpowiedź na twarde realia, potrzeby handlu, eksportu, niezależnych szlaków transportowych i dostępu do morza w sytuacji, w której Polska musiała budować swoją podmiotowość. Gdynia była dowodem na to, że można w krótkim czasie stworzyć nowoczesny ośrodek miejski i portowy, który pracuje dla całego państwa. Dlatego ta uchwała jest potrzebna także dzisiaj, w czasach, gdy znowu mówimy o odporności gospodarki, bezpieczeństwie łańcuchów dostaw, znaczeniu portów i infrastruktury krytycznej.

Historia Gdyni przypomina, że silne państwo musi mieć silny fundament logistyczny. Gdynia uczy, że suwerenność to nie hasło, ale to zdolność do działania, inwestowania, planowania i utrzymywania kierunku mimo presji i kryzysów. Takie uchwały mają sens pod jednym warunkiem: że nie są tylko ceremonialnym gestem. Powinny być impulsem do edukacji, wydarzeń rocznicowych, przybliżania młodym ludziom historii nowoczesnej Polski, historii opartej na pracy, kompetencji i odpowiedzialności. Gdynia to również historia projektantów, inżynierów, stoczniovców, marynarzy, kolejarzy, urzędników i przedsiębiorców, pokoleń ludzi, którzy tworzyli to miasto i jego potencjał.

Wysoka Izbo! Gdynia jest jednym z najlepszych przykładów tego, że Polska potrafiła działać odważnie i skutecznie, gdy miała jasny cel i determinację. Przyjęcie tej uchwały jest wyrazem szacunku dla historii, ale też przypomnieniem na dziś. Polska wygrywa wtedy, gdy myśli długofalowo i przekuwa ambicje w konkret. Dlatego tę uchwałę należy poprzeć. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy wystąpienia w imieniu klubów i kół.

Przechodzimy do serii pytań.

Czy ktoś z państwa posłów chce jeszcze zapisać się do pytań? Nie widzę zgłoszeń.

(Głos z sali: Cuda się zdarzają.)

Zamykam listę.

(Poseł Piotr Adamowicz: Ja na koniec.)

Ustalam czas – 1 minuta.

Pierwszy pan poseł Łukasz Ściebiorowski, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Łukasz Ściebiorowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Staję na mównicy jako poseł, ale przede wszystkim Ślązak. Mówimy o Gdyni. Dlaczego ma to dla mnie takie ważne znaczenie? Dlatego, że Ślązacy mają wielki szacunek do Gdyni, całego Trójmiasta i wielkie uznanie dla rozwoju i tego, jak to miasto powstało – miasto z morza, jak tu mówiono. Jest też coś, co łączy Gdynię i Śląsk. To Katowice między nimi. Oba miasta w podobnym okresie się rozwijały, słynny modernizm i gdyński, i ten katowicki. Tak jak powiedziałem dzisiaj w komisji, nawet niektóre ulice są bardzo podobne, wręcz bliźniacze. Jest jeszcze coś, co łączy Gdynię i Śląsk – Tychy. Jedno z trzech miast w Polsce, które ma linie trolejbusowe tak jak Gdynia i Lublin. Dzięki powstaniu magistrali węglowej połączono Wybrzeże z przemysłowym zapleczem kraju, w tym ze Śląskiem *(Dzwonek)*, co umożliwiło eksport węgla i innych surowców na światowe rynki. To również dała Gdynia i to połączyło Gdynię ze Śląskiem. Dlatego cieszę się, że taki projekt uchwały powstał i że możemy dzisiaj celebrować 100-lecie miasta Gdyni. A temu miastu, wszystkim mieszkańcom życzę jak najlepiej – sukcesów i powodzenia. Jeszcze raz dziękuję tym, którzy ten projekt uchwały napisali. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Grzegorza Loreka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Inżynier Eugeniusz Kwiatkowski podkreślał, że Polska bez własnego wybrzeża morskiego i bez własnej floty nie będzie nigdy ani zjednoczona, ani niepodległa, ani samodzielna gospodarczo i politycznie, ani też szanowana w wielkiej rodzinie państw i narodów, ani zdolna do zabezpieczenia warunków bytu, pracy, postępu i dobrobytu swoim obywatelom. 10 lutego 1926 r. – 3 lata później – zapadła kluczowa decyzja administracyjna o nadaniu Gdyni praw miejskich. Data ta zbieżna jest z szóstą rocznicą symbolicznych zaślubin Polski z morzem. Usankcjonowała status dynamicznego, rosnącego ośrodka. Gdynia jest symbolem, ale i zobowiązaniem, które i dziś powinniśmy realizować. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Magdalenę Małgorzatę Kołodziejczak. Nie widzę pani poseł.

Zapraszam pana posła Jacka Niedźwiedzkiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Jacek Niedźwiedzki:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Jako poseł reprezentuję woj. podlaskie. Jestem mieszkańcem Suwałk, ale chciałbym złożyć serdeczne gratulacje mieszkańcom Gdyni z okazji 100-lecia nadania praw miejskich. W ciągu 100 lat Gdynia stała się jednym z najważniejszych miast portowych w Polsce. To dziś strategiczny punkt na mapie transportowej naszego kraju, ale również całej Europy. Port w Gdyni jest nie tylko filarem polskiej gospodarki i bezpieczeństwa, lecz także symbolem naszej obecności na międzynarodowych szlakach handlowych. Miasto z morza i marzeń jest wizytówką polskiej turystyki jako nowoczesne, dynamiczne i otwarte.

Szczególne miejsce w historii miasta zajmuje Eugeniusz Kwiatkowski, którego wizja budowy portu przekształciła niewielką miejscowość w nowoczesny ośrodek gospodarczy, jedno z największych osiągnięć międzywojennej Polski.

Z okazji jubileuszu życzę mieszkańcom Gdyni dalszego dynamicznego rozwoju, ambitnych inwestycji oraz nieustającej dumy z miasta, które od 100 lat współtworzy siłę i nowoczesność Rzeczypospolitej. Chciałbym również pogratulować posłowi wnioskodawcy Rafałowi Siemaszce (*Dzwonek*), który w pamiętnym meczu z Lechem Poznań zapisał się w historii sportowej Gdyni i strzelił pamiętnego gola, w meczu, w którym Arka Gdynia zdobyła Puchar Polski. Dziękuję.

(*Poseł Michał Kowalski*: Dwie bramki strzelił – 2:1. Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Marię Koc, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma pani poseł.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Mam pytanie do przedstawicieli rządu, którzy na pewno nas oglądają, ale i do przedstawicieli samorządu, instytucji kulturalnych. Chcę zapytać, jakie działania następcze zamierzają podjąć.

Czy przewidziane są jakieś programy edukacyjne, materiały dla szkół, wystawy, wsparcie wydarzeń rocznicowych? – aby nie poprzestać tylko na tej uchwale, aby krzewić wśród młodzieży wiedzę o pięknej historii budowy Gdyni. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Michała Kowalskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Michał Kowalski:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 10 lutego obchodziliśmy 100-lecie Gdyni – miasta, które jest symbolem odwagi, nowoczesności i morskich aspiracji odrodzonej Rzeczypospolitej. Z niewielkiej kaszubskiej wsi decyzją II Rzeczypospolitej i wysiłkiem tysięcy obywateli powstał port i miasto, które stały się oknem na świat, fundamentem naszej gospodarki morskiej i dumą narodową. Gdynia to także historia ludzi: inżynierów, sportowców, robotników, marynarzy, przedsiębiorców i rodzin, które budowały ją swoimi marzeniami i swoją pracą. To miasto wolności, wierne Polsce w najtrudniejszych chwilach wojny i wierne idei solidarności w czasach przełomu. Dziś Gdynia pozostaje przykładem dynamicznego rozwoju i innowacyjności. Niech jubileusz 100-lecia będzie okazją do podziękowania wszystkim pokoleniom Gdynian oraz do refleksji nad tym, jak mądrze wykorzystać dostęp do morza dla przyszłej Rzeczypospolitej. Cześć i chwała budowniczym Gdyni! Niech żyje Gdynia! (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Wiolettę Tomczak, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Poseł Wioleta Tomczak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chciałabym podziękować inicjatorom tej uchwały za to, że w tym miejscu, w sercu polskiej demokracji możemy przypomnieć całej Polsce, że to leżące na północy naszego kraju miasto z morza i marzeń jest miastem otwartym dla wszystkich Polaków. Mam taką nadzieję jako rodowita Gdynianka, że każdy, kto przyjeżdża do Gdyni, czuje się w niej jak u siebie. Choć podkreślam, że tam się urodziłam, to nie oznacza to jednak, że jesteśmy zamknięci i że nie akceptujemy, nie tolerujemy tego, że ktoś przyjeżdża i odwiedza

Posel Wioleta Tomczak

nas w wakacje, czy też załatwia w Gdyni interesy. Mam nadzieję, że czujecie ten szacunek, jaki płynie z Gdyni. W 100. rocznicę nadania praw miejskich zapraszamy do Gdyni przez cały rok (*Dzwonek*). Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Bożenę Lisowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Bożena Lisowska:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Procedujemy poselski projekt uchwały złożony przez posłów Koalicji Obywatelskiej w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni. Dokładnie 10 lutego 1926 r. Rada Ministrów wydała rozporządzenie, na mocy którego Gdynia uzyskała prawa miejskie. To był początek jednego z największych polskich cudów gospodarczych XX w. i z małej kaszubskiej wsi wyrósł największy port na Bałtyku. Gdynia to także miasto bohaterów Grudnia 1970 r. i narodzin „Solidarności” w 1980 r. Ta uchwała oddaje hołd wszystkim, którzy tworzyli i tworzą to miasto, dlatego gratuluję posłom pomysłu i życzę, aby to miasto dalej tak właśnie się rozwijało. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Pozwólcie państwo, że zanim poproszę pana posła sprawozdawcę, powiem, że jestem naprawdę wzruszona, ponieważ bardzo bym chciała, żeby moje miasto tak pięknie się nazywało. Zapamiętałam, że to jest miasto z morza i z marzeń. Bardzo pięknie to pani poseł Arciszewska powiedziała: z morza i z marzeń. Dlatego ja chciałabym też złożyć życzenia w imieniu Małopolski, bo widzę, że przedstawiciele wszystkich terenów Polski składają życzenia. Więc jako Małopolanka z miejsca gór i marzeń składam życzenia i gratulacje miastu morza i marzeń. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Ha, ha, ha!*)

(*Głos z sali: Brawo, pani marszałek!*)

Bardzo proszę sprawozdawcę komisji pana posła Piotra Adamowicza.

Posel Piotr Adamowicz:

Tak, ale będzie krótko. Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mając w pamięci poranne głosowanie, ufam, że po tych deklaracjach, nawet bardzo radosnych, jutro rano ta uchwała przejdzie w Sejmie jednogłośnie. A jako sąsiad Gdyni, bo Gdynia graniczy z Sopotem, ale z Gdańskiem też graniczy – pani o tym wie, pani

poseł – to już złożyłem życzenia. Tak że jako sąsiad Gdyni bardzo dziękuję za wszystkie życzenia składane i przez Śląsk, i Suwałki, i Małopolskę. Dziękuję państwu i życzę dobrego wieczoru, a w zasadzie dobrej nocy. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Posel Bożena Lisowska: I Lublin.*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję*).

Do głosowania nad tym projektem uchwały przystąpimy w bloku głosowań.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie punktów porządku dziennego zaplanowanych na dzień 11 lutego br.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie jeszcze wygłosić oświadczenie?

Nikogo nie słyszę.

Zamykam listę. Ustalam czas – 1,5 minuty.

Pierwszego zapraszam pana posła Romana Fritza, klub parlamentarny Konfederacja Korony Polskiej. Nie ma pana posła.

Zapraszam pana posła Włodzimierza Skalika, klub parlamentarny Konfederacja Korony Polskiej.

(*Posel Włodzimierz Skalik: Koło poselskie. Ale to jest dobry zwiastun. Na to liczymy.*)

Koło poselskie. Bardzo proszę mi przypominać, bo tak mówię z rozpędu.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Włodzimierz Skalik:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W dniu dzisiejszym w eurokolchozowym parlamencie w trakcie przyjmowania rekomendacji w sprawie priorytetów na 70. sesję Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet doszło do niecodziennego głosowania. Otóż część unijnych parlamentarzystów uznała konieczność wprowadzenia poprawki o następującej treści: Tylko biologiczna kobieta może zająć w ciąży.

Czyżby mogło być inaczej? To zastanawiające, że w ogóle uznano potrzebę przyjęcia takiego stanowiska w tak oczywistej kwestii. Ale tym, co okazało się najciekawsze i wielce kuriozalne, był mianowicie wynik głosowania, który przedstawia się następująco. Przeciw poprawce głosowało 233 posłów, za poprawką – 200 posłów, wstrzymało się 107 posłów. Warto odnotować, że przeciwko stwierdzeniu „tylko biologiczna kobieta może zająć w ciąży” głosowało 16 posłów Koalicji Obywatelskiej, w tym dwóch lekarzy: Bartosz Arłukowicz i Ewa Kopacz, trzech posłów Lewicy, dwóch z czterech posłów Trzeciej Drogi. Nie potrafiło zająć stanowiska dwóch pozostałych posłów Trzeciej

* Teksty wystąpień niewygodzonych w załączniku.

Posel Włodzimierz Skalik

Drogi i Bogdan Zdrojewski z Koalicji Obywatelskiej. Jedyna rada, aby ta eurosowiecka zaraza nie zainfekowała Polski, to polexit. Precz z komuną, precz z eurokomuną.

(*Posel Lukasz Ściebiorowski*: Panie pośle, to już nie tylko język Brauna, ale i głos nawet.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Tak, już nawet przechodzimy do tych stwierdzeń.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Pan Skalik mnie tak wytrącił, że zapomniałam nazwy.

Bardzo proszę.

Posel Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Drodzy Polacy! To, co widzieliśmy dzisiaj w polskim Sejmie, to targowica koalicji 15 października. Obecność ambasadorów Niemiec, Islandii, Szwecji i Norwegii, którzy jak kuratorzy nadzorowali pracę nad ustawą o osobie najbliższej to była bezczelna ingerencja w proces legislacyjny niepodległego państwa. Mieliśmy to już w 1793 r. w Grodnie, gdy rosyjski nadzorca pilnował ratyfikacji rozbioru Rzeczypospolitej. Dzisiejsza obecność zachodnich dyplomatów to współczesna twarz targowicy, tyle że bagnety zastąpiono ideologicznym dyktatem. To policzek dla każdego wolnego Polaka. Nie po to nasi przodkowie walczyli o niepodległość, byśmy dzisiaj zmieniali definicje prawne pod czujnym okiem Berlina czy Oslo. Nasze państwo, nasze prawo. Hańba koalicji 15 października, która godzi się na obcą kuratelę. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Nie wiem, jak to skomentować.

Panie pośle, tyle razy pani minister mówiła, że na galerii naprawdę mogą być goście. Czy oni wpływają na pana decyzję?

(*Posel Jarosław Sachajko*: Są teraz goście? Nie. Byli właśnie przy tej ustawie. To był ideologiczny nadzór. Ale pani marszałek może uważać...)

Panie pośle, ale teraz mamy oświadczenia poselskie. Zamknęliśmy już prawie procedowanie nad jakimikolwiek ustawami.

(*Posel Jarosław Sachajko*: Dobrze, że tego nie nadzorują. Dziękuję.)

(*Głos z sali*: O Jezu...)

Naprawdę, panie pośle, jest godz. 22. Rozbraja pan wszystkich.

Zapraszam pana posła Grzegorza Loraka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Grzegorz Lorek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Już św. Tomasz z Akwinu mówił, że imigracja musi być proporcjonalna, taka, żeby migranci mogli się zasymilować z daną kulturą. Ale ostrzegał też, że są narody, które będą dla Europejczyków zawsze wrogami i nigdy się nie zasymilują. Zachód zapomniał o jego słowach i o tym ostrzeżeniu. I dzisiaj upada. Liczba migrantów, głównie muzułmanów, wzrasta w Europie w postępie geometrycznym. Jest już ich kilkadziesiąt milionów. Już co 10. mieszkaniec Europy to migrant. Francja jest przykładem państwa zachodniego, które upadło. Ulice francuskich miast opanowali obcy, którzy wiedzą, że są bezkarni. Pałują, rabują, gwałcą. Rząd abdykował. Francja tego napływu migrantów już nie powstrzyma. Za dwie dekady arabski będzie drugim oficjalnym językiem, a za kolejną dekadę – pierwszym. Francja dziś to sygnał alarmowy dla Polski i całej Europy. Jeśli ulegniemy naciskom Berlina i Brukseli w sprawie przyjmowania nielegalnych migrantów, stracimy nasze kraje. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Pawła Sałka. Nie widzę.

Zapraszam pana posła Kazimierza Bogusława Chomę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Kazimierz Bogusław Choma:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chciałbym dzisiaj zwrócić uwagę Wysokiej Izbie na wyjątkowe wydarzenie sportowe, które odbyło się w naszym regionie – Otwarte Powiatowe Mistrzostwa Kraśnickie w Tenisie Stołowym, które miały miejsce w dniu 1 lutego w Olbiciu. Tenis stołowy to dyscyplina, która rozwija nie tylko sprawność fizyczną, refleks i koordynację, ale także ducha rywalizacji, wytrwałość oraz umiejętność pracy w zespole. Zawody takie jak te są doskonałą okazją, by lokalna społeczność mogła integrować się wokół sportu, promować zdrowy tryb życia i odkrywać młode talenty.

Chciałbym złożyć serdeczne gratulacje wszystkim organizatorom, uczestnikom i ich rodzinom za zaangażowanie w rozwój sportu w naszym powiecie. Niech te mistrzostwa będą inspiracją dla kolejnych pokoleń sportowców, a każda rozegrana partia przyniesie zarówno radość z gry, jak i cenne doświadczenie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią posel Bożenę Lisowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Bożena Lisowska:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Jako przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu ds. Ochrony i Rozwoju Polskiej Produkcji Rolnej chcę przedstawić apel polskich rolników, który był prezentowany podczas posiedzenia zespołu. Podlaska Izba Rolnicza, Stowarzyszenie dla Powiatu, Rolnicy z Lubelszczyzny i wielu innych mówią jednym głosem: polski system finansowania rolnictwa jest niewydolny. Komercyjny sektor bankowy odwraca się od wsi, traktując rolnictwo jako branżę wysokiego ryzyka. Banki spółdzielcze, choć są sercem lokalnych wspólnot, często zderzają się z murem limitów i ograniczeń. W efekcie polski rolnik, chcąc rywalizować z rolnikiem holenderskim czy niemieckim, już na starcie przestaje być konkurencyjny, bo nie ma dostępu do taniego kapitału długoterminowego, kredytu inwestycyjnego na godnych warunkach czy elastycznej linii kredytowej na wypadek kryzysów. Dlatego potrzebne są systemowe rozwiązania, aby rolnicy mieli dostęp do tanich kredytów. Nie musimy tworzyć nowych instytucji, ale konsolidować i racjonalnie wykorzystywać istniejące zasoby. Bo wieś potrzebuje żelaznej kopuły finansowej (*Dzwonek*), aby funkcjonować i się rozwijać. Zapraszam do współpracy w zespole.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Waldemara Andzela, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Waldemar Andzel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Fundusz SAFE nie jest żadnym prezentem ani dodatkowymi miliardami dla Polski. To pożyczki, które będziemy spłacać przez 45 lat. Te środki nie zwiększą realnie budżetu obronnego, a jedynie zastąpią finansowanie, które moglibyśmy pozyskać innymi, krajowymi mechanizmami. SAFE ogranicza możliwość zakupu zbrojenia wyłącznie do rynku Unii Europejskiej, zamykając drogę do sprawdzonych kontraktów z USA czy Koreą Południową, a dobrze wiemy, że oznacza to jedną wielką niewydolność. Fundusz objęty jest zasadą warunkowości, co daje Komisji Europejskiej narzędzie do wstrzymania środków z powodów politycznych. Istnieje realne ryzyko że spłata tych zobowiązań obciążą bezpośrednio budżet obronny, ograniczając zdolności dofinansowania wojska.

Przypominam, że rząd Prawa i Sprawiedliwości powołał Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych, który pozwala emitować obligacje, finansować zakupy zbrojenia bez ograniczeń rynkowych z Polski, USA, Korei czy państw Unii Europejskiej. Dzięki temu pozyska-

liśmy nowoczesny sprzęt szybko i skutecznie. Dziś rząd chce wygasić sprawdzony, suwerenny mechanizm, a w jego miejsce wprowadzić rozwiązanie droższe, niejawne i uzależniające nas od decyzji Brukseli. Bezpieczeństwo Polski nie może być zakładnikiem politycznych negocjacji. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Annę Baluch. Nie widzę. Zapraszam panią poseł Annę Kwiecień. Nie ma. Zapraszam pana posła Szymona Giżyńskiego.

Nie ma.

Pani poseł Barbara Bartuś.

Bardzo proszę.

Poseł Barbara Bartuś:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 12 lutego 1911 r. urodził się Julian Czerwiakowski ps. Jurek, Jerzy Tarnowski. Był to żołnierz podziemia niepodległościowego, oficer Narodowych Sił Zbrojnych, działacz organizacji „NIE” oraz Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

W czasie II wojny światowej służył ojczyźnie w konspiracji. Po wojnie nie złożył broni. Gdy Polska znalazła się pod dominacją sowiecką, pozostał wierny przysiędze i działał w podziemiu antykomunistycznym. W 1948 r. został aresztowany przez funkcjonariuszy UB. Po brutalnym śledztwie skazano go na karę śmierci. Wyrok wykonano przez powieszenie 5 stycznia 1953 r. w więzieniu na Mokotowie. Jego los jest jednym z wielu świadectw dramatu żołnierzy wyklętych, ludzi wiernych Rzeczypospolitej, których komunistyczne państwo nazywało bandytami, a prawdziwych oprawców przedstawiało jako obrońców porządku. Przez dziesięciolecia ich historię fałszowano i wymazywano z narodowej pamięci. Dopiero w 2014 r. jego szczątki odnaleziono na Łączce, miejscu kaźni polskich bohaterów. W 2016 r. został pośmiertnie awansowany do stopnia porucznika.

Dziś, gdy pojawiają się inicjatywy (*Dzwonek*) relatywizujące odpowiedzialność tamtego systemu, naszym obowiązkiem jest stanowczo stać po stronie prawdy. Pamięć o żołnierzach niezłomnych nie może być przedmiotem politycznych kalkulacji. Jest ona częścią tożsamości wolnej, niepodległej i suwerennej Rzeczypospolitej. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Paulinę Matysiak. Nie widzę.

Pan poseł Artur Jarosław Łacki. Nie widzę.

Pan poseł Michał Kowalski. Nie ma.

Wicemarszałek Dorota Niedziela

Pan poseł Aleksander Mikołaj Mrówczyński. Nie ma.

(Poseł Lidia Czechak: Nie ma.)

Jest pani poseł Lidia Czechak, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

(Poseł Lidia Czechak: Jestem.)

Proszę.

Poseł Lidia Czechak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Armia Krajowa powołana 14 lutego 1942 r. na mocy rozkazu naczelnego wodza gen. Władysława Sikorskiego była najważniejszą i największą organizacją zbrojną Polskiego Państwa Podziemnego. Powstała w wyniku przekształcenia Związku Walki Zbrojnej, będąc kontynuatorką Służby Zwycięstwu Polski, utworzonej już 27 września 1939 r., bezpośrednio po klęsce kampanii obronnej.

Armia Krajowa stała się symbolem niezłomnego oporu narodu polskiego wobec okupantów niemieckiego i sowieckiego. Jej celem było prowadzenie bieżącej walki zbrojnej, działalności wywiadowczej i sabotażowej, a także przygotowanie ogólnopolskiego powstania, którego kulminacją była akcja „Burza”. Była to największa armia konspiracyjna działająca w okupowanej Europie, licząca setki tysięcy zaprzysiężonych żołnierzy. Pierwszym komendantem głównym Armii Krajowej został gen. Stefan Rowecki ps. Grot, którego przywództwo odegrało kluczową rolę w budowie sprawnych struktur podziemnego wojska. Żołnierze Armii Krajowej walczyli nie tylko o wyzwolenie terytorium państwa polskiego, lecz także o zachowanie ciągłości jego legalnych władz i fundamentów demokratycznych.

W imię pamięci o bohaterach Armii Krajowej, ich poświęceniu i ofierze naszym obowiązkiem jest pielęgnowanie prawdy historycznej, troska o należne im miejsce w historii oraz przekazywanie kolejnym pokoleniom wiedzy o ich walce o wolną i niepodległą Polskę. (*Dzwonek*) Idealnie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję, pani poseł.

Zapraszam panią poseł Wiolettę Marię Kulpę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wioletta Maria Kulpa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 14 lutego obchodzimy rocznicę powstania Armii Krajowej, największej podziemnej armii w okupowanej Europie i jednego z najwspanialszych fenomenów w dziejach polskiego państwa. To armia, która była nie tylko strukturą

wojskową, ale również żywym dowodem istnienia Rzeczypospolitej, nawet wtedy, gdy została brutalnie pozbawiona terytorium, instytucji i suwerenności.

Armia Krajowa była wojskiem wiernym, lojalnym władzom Rzeczypospolitej, opartym na przysiędze, dyscyplinie i etosie służby. Jej żołnierze walczyli nie dla chwały, nie dla kariery i nie dla doraźnych interesów politycznych. Walczyli, bo wiedzieli, że Polska jest wartością, która nie podlega negocjacji. W konspiracji, w sabotażu, w wywiadzie, w powstaniu warszawskim – wszędzie tam obecne było jedno przekonanie: wolność wymaga ofiary.

Dziś w wolnej Polsce naszym obowiązkiem jest nie tylko pamiętać o żołnierzach Armii Krajowej, ale również strzec prawdy o ich misji. Nie wolno nam godzić się na relatywizowanie historii, na stawianie znaku równości między katem a ofiarą ani na próby wpisywania bohaterów Polskiego Państwa Podziemnego w obce narracje ideologiczne. Armia Krajowa była formacją legalnego państwa i taka pozostanie w narodowej pamięci.

Rocznica jej powstania przypomina także o odpowiedzialności współczesnych elit. Suwerenność, bezpieczeństwo i siła państwa nie są dane raz na zawsze. Są zobowiązaniem. Tak jak dla pokolenia Armii Krajowej, także dla nas (*Dzwonek*) Polska musi być wspólnym dobrem, a nie przedmiotem sporów o tożsamość i pamięć. Cześć i chwała bohaterom Armii Krajowej! Cześć i chwała Polskiemu Państwu Podziemnemu! Niech ich wierność Rzeczypospolitej pozostanie dla nas wszystkich trwałym drogowskazem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Fryderyka Sylwestra Kapinosza, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Donald Tusk szumnie ogłosił: mamy to. Okazało się, że ma szansę na pożyczkę. Gdy jednak wyszło na jaw coraz więcej wątpliwości wokół programu SAFE, posłowie Koalicji Obywatelskiej chcieli dziś zakrzywić debatę na sali plenarnej. Tak wiele było z ich strony o patriotyzmie, bogaceniu się firm zlokalizowanych w naszym kraju, pracy dla Polaków. Jak dla mnie, posła z województwa podkarpackiego, to przejaw totalnej hipokryzji. Nie pamiętam bowiem z ich strony głosów sprzeciwu, gdy Ministerstwo Obrony Narodowej za pośrednictwem wiceministra Pawła Bejdy zakomunikowało, że zamówienie na dostawę wielozadaniowych śmigłowców wsparcia S-70i Black Hawk produkowanych w PZL Mielec, uwaga, nie leży w interesie publicznym. Na nic zdały się argumenty władz zakładu, związków zawodowych i samorządowców. Może teraz

Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos

warto wsłuchać się w te głosy i otworzyć sobie możliwość pozyskania sprzętu skutecznego i sprawdzonego zarówno w boju, jak i w akcjach ratunkowych. Teraz dowiadujemy się bowiem, że mamy dostać pożyczkę, której zasady wykluczają zamówienia w firmach z kapitałem spoza Unii Europejskiej. Oczywiście wydaje się, że powinniśmy kupować najlepszy sprzęt do obrony naszej ojczyzny, ale z głową i odpowiedzialnie. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Marię Koc, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma pani poseł.

Zapraszam panią poseł Ewę Malik, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Ewa Malik:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! W styczniu 1863 r. Tymczasowy Rząd Narodowy ogłosił powstanie narodowe zwane potem powstaniem styczniowym. Był to największy polski zryw narodowościowy i najdłużej trwający, bo aż do jesieni 1864 r. Podczas powstania, w którym brała udział zarówno szlachta, jak i chłopstwo polskie, stoczono w wojnie o charakterze partyzantki ok. 1200 bitew. Ten wspaniały zryw narodu polskiego zakończył się niestety klęską, jednakże powstanie styczniowe okazało się mitem założycielskim dla niepodległości w 1918 r.

W Zagłębiu Dąbrowskim, skąd pochodzę, pamięć o tym zrywie narodowościowym jest niezwykle silna i żywa, albowiem to właśnie tu, na obszarze Sosnowca i okolicznych dzielnic, np. Maczek, powstańcy pod wodzą płk. Apolinarego Kurowskiego w lutym 1863 r. dokonali niezwykłego wyczynu. Mianowicie w wyniku sukcesów militarnych nad Rosjanami ustanowili na obszarze Zagłębia Dąbrowskiego jedyny wolny, suwerenny skrawek ojczyzny, przez ok. 2 tygodnie *(Dzwonek)* przejmując na tym terenie pełnię władzy administracyjnej. A więc w wieku XIX był to przez 2 tygodnie wolny skrawek ojczyzny. Dziękujemy wszystkim powstańcom za przelew krwi i za to, że doprowadzili do tego, że dzisiaj żyjemy w wolnym kraju. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Adama Dziedzica, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Adam Dziedzic:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wilk jest gatunkiem ściśle chronionym i nie jest moją intencją, aby cokolwiek w tej kwestii zmieniać. Jednocześnie należy jasno podkreślić, że egzystencja wilka nie może stać się ważniejsza od bezpieczeństwa ludzi i ochrony gospodarstw. Na Podkarpaciu odnotowano przypadki, w których wilki zagrażały zarówno ludziom, jak i zwierzętom gospodarskim. Ostatni taki atak, według mediów, miał miejsce w powiecie brzozowskim kilka dni temu. Populacja wilka w Polsce znacznie wzrosła z ok. 2800 sztuk w roku 2018 do blisko 5 tys. w bieżącym roku. Jeżeli Ministerstwo Klimatu i Środowiska nadal będzie prowadzić politykę wyłącznie prowilkową, proponuję, aby minister Dorożala spotkał się z wilkami. Na tym etapie raczej bez udziału Czerwonego Kapturka, żeby po prostu nie rozpraszał. Wówczas pan minister merytorycznie wytłumaczy wilkom, żeby nie zagrażały ludziom i gospodarstwom. Jestem przekonany, że takie edukacyjne spotkanie w duchu naukowo-przyrodniczym i z szacunkiem dla wilczej autonomii skutecznie rozwiąże ten problem. Panie ministrze, gdyby jednak to nie pomogło, powinien się pan spotkać z ludźmi, z mieszkańcami tamtych terenów, wysłuchać ich argumentów i podjąć konkretne działania celem ochrony człowieka i zwierząt hodowlanych. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Włodzimierza Tomaszewskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Włodzimierz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Największa inwestycja kolejowa w Polsce, czyli modernizacja łódzkiego węzła kolejowego, zrodziła się w 2007 r. W latach 2010–2015 niekontrolowane władze spółki Polskie Linie Kolejowe przyczyniły się do zmian w planowaniu i realizacji tej inwestycji tworzących do dziś trwający tor przeszkód. Naprawiała to polska firma Przedsiębiorstwo Budowy Dróg i Mostów z Mińska Mazowieckiego drążąca tunel średnicowy pod Łodzią. Firma wykonała już 6,5 km tunelu, w tym prawie trzy przystanki, a zostało jeszcze 980 m. Zamiast waloryzować wykonawcy wynagrodzenie o 600 mln zł, chce się wprowadzić zagraniczne firmy niemieckojęzyczne, obciążyć budżet państwa na prawie 10 mld zł i zlikwidować polską konkurencję przy budowie kolejnych 80 km tuneli dla kolei dużych prędkości. Wywołane bankructwo polskiej firmy spowoduje, że będzie 2 tys. ludzi bezrobotnych, gigantyczne straty i wydłużenie inwestycji w Łodzi o 3 lata. Kto to robi? Ci sami ludzie, którzy szkodzili tej inwestycji w latach 2010–2015. Pozwala na to minister Dariusz Klimczak i jest za to odpowiedzialny. Będziemy pana ministra i jego współpracow-

Posel Włodzimierz Tomaszewski

ników rozliczać z blokady inwestycji dotyczącej tunelu średnicowego pod Łodzią oraz z miliardowych strat i niszczenia (*Dzwonek*) polskiej firmy. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Iwonę Małgorzatę Krawczyk, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie widzę pani poseł.

Pan poseł Sylwester Tułajew. Nie ma pana posła.

Pan poseł Łukasz Ściebiorowski, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Posel Łukasz Ściebiorowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To przykre, ale prezydencki wetomat znów działa. Dzisiaj prezydent odmówił podpisania ustawy z dnia 9 stycznia, którą podjęliśmy tutaj, w Sejmie: ustawy o zmianie ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym oraz niektórych innych ustaw. To ustawa, która sankcjonowała godkę śląską jako język regionalny. Jeśli ktoś się łudził, chciał przekonywać prezydenta Karola Nawrockiego, że warto podpisać tę ustawę, to teraz się przekonał, gdzie prezydent ma wolę nie tylko większości sejmowej, która głosowała za tym projektem, lecz także setek tysięcy Ślązaków, którzy używają godki i chcieli godki śląskiej jako języka regionalnego. Od kilkunastu czy kilkudziesięciu wręcz lat dziesiątki stowarzyszeń i organizacji starały się o tę godkę śląską. Prezydent dzisiaj to wszystko przekreślił. Smutna to chwila, a wszystko to w dniach poprzedzających Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego. Hańba, panie prezydencie, ale my się nie poddamy. Będziemy walczyć do skutku. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Ostatniego zapraszam pana posła Pawła Sałka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Paweł Sałek:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zgodnie z ustawą o lasach od lat 90. ub.w. Lasy Państwowe działają w oparciu o zasadę samofinansowania się, co oznacza, że nie były ani nie są dotowane z budżetu państwa. W ostatnich latach pojawiają się kłamliwe informacje kolportowane przez tych, którzy żądają reformy polskich lasów, że rzekomo Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe odprowadza podatki i daniny publiczne w znikomej wysokości. Jak wygląda ta sprawa w rzeczywistości? Obowiązkowa wpłata, którą Lasy Państwowe przekazują do budżetu państwa z tytułu prowadzonej przez siebie sprzedaży drewna, za 2024 r. to ponad 224 mln zł. Poza powyższą wpłatą do budżetu Lasy Państwowe w minionym roku odprowadziły 387 mln zł podatku leśnego, 36 mln zł podatku od nieruchomości, 1,5 mld zł z tytułu podatków i innych obciążeń pośrednich i 1,8 mld podatku VAT. W sumie daje to kwotę ponad 4 mld zł z polskiej, narodowej firmy, która to firma przekazuje tego typu daniny i podatki do polskiego budżetu. Wysoki Sejmie, to ponad 4 mld zł. Pytam, jaką kwotę ogólnie podatków i danin publicznych odprowadziły do polskiego sektora (*Dzwonek*) finansów publicznych m.in. sieci dyskontów z obcym kapitałem, skoro podobno Lasy Państwowe odprowadzają do polskiego budżetu mało podatków i danin. Dziękuję uprzejmie. Darzbór i dobranoc. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Bardzo dziękuję państwu posłom, którzy zostali z nami na sali. Dziękuję też w imieniu swoim i państwa wszystkim pracownikom Kancelarii Sejmu i Straży Marszałkowskiej.

Zarządzam przerwę w posiedzeniu do jutra, tj. do 12 lutego br., do godz. 9.

Dobranoc. (*Oklaski*)

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Informacja bieżąca

– punkt 19. porządku dziennego

Poseł Barbara Grygorcewicz

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, RCB, koordynowały działania z Policją, PSP i innymi służbami w celu efektywnego wykorzystania zasobów w sytuacjach kryzysowych spowodowanych mrozami, minimalizując ryzyko tragicznych skutków zdrowotnych.

Pytanie: Ile interwencji służb mundurowych można uznać za skutecznie zapobiegające skutkom ekstremalnego wychłodzenia w sezonie: zima 2026?

Poseł Henryka Krzywonos-Strycharska

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, we współpracy z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa i służbami mundurowymi, prowadziło ogólnopolską akcję „Zima 2025/2026” w odpowiedzi na falę ekstremalnych mrozów. Koordynacja działań objęła zarówno Policję, Państwową Straż Pożarną, jak i wsparcie logistyczne dla samorządów. Dzięki temu możliwe było szybkie reagowanie na sygnały o osobach zagrożonych wychłodzeniem w różnych częściach kraju.

Pytanie: Ile łącznie zgłoszeń o osobach zagrożonych wychłodzeniem zostało przyjętych przez nr 112 i przekazanych do odpowiednich służb od początku akcji „Zima 2025/2026”?

W działaniach prewencyjnych MSWiA i RCB wzięto pod uwagę nie tylko same mrozy, ale też ich skutki uboczne, jak np. ryzyko gołoledzi i oblodzeń, co umożliwiło służbom reagowanie na różne zagrożenia związane z zimą. Dzięki temu możliwe było kompleksowe podejście do ochrony zdrowia i życia ludności.

Pytanie: Ile alertów RCB dotyczących gołoledzi i trudnych warunków drogowych wydano w okresie trwania akcji „Zima 2025/2026”?

Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw

– punkt 21. porządku dziennego

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Procedowany projekt to kolejny krok w rozbudowie międzynarodowego systemu wymiany informacji podatkowych. Niewątpliwie odpowiada on na realne wyzwania gospodarki cyfrowej i wykonuje zobowiązania wynikające z prawa Unii Europejskiej. Celem jest uszczelnienie systemu podatkowego, i co do zasady jest to kierunek słuszny.

Jednocześnie skala proponowanych zmian jest bardzo duża. Rozszerzamy obowiązki raportowe na operatorów platform cyfrowych i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zwiększamy zakres gromadzonych danych, wprowadzamy nowe mechanizmy automatycznej wymiany informacji. To rodzi pytania o proporcjonalność regulacji. Czy zakres raportowania pozostaje w racjonalnej relacji do rzeczywistego ryzyka podatkowego? Czy nie tworzymy systemu, który nadmiernie obciąża podmioty działające legalnie?

Kluczowa jest również kwestia ochrony danych. Im większy wolumen informacji transgranicznych – w tym danych identyfikacyjnych i finansowych – tym większe znaczenie mają realne zabezpieczenia oraz zasada minimalizacji danych. Musimy mieć pewność, że system nie stanie się narzędziem nadmiernej ingerencji.

Projekt dotyczy też odpowiedzialności raportujących, przejrzystości wobec obywatela oraz spójności z regulacjami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Bez jasnych zasad grożą nam chaos interpretacyjny i nierówne traktowanie przedsiębiorców. Nie możemy również ignorować ryzyka nadmiernych kosztów regulacyjnych – szczególnie dla mniejszych podmiotów – które mogą wypychać działalność poza polską i unijną jurysdykcję.

Dlatego kluczowe jest zachowanie równowagi: skuteczność fiskalna państwa musi iść w parze z ochroną praw jednostki, przejrzystością systemu i przewidywalnością obowiązków.

Posel Marcin Józefaciuk

Posel niezrzeszony

Pytania

1. W jaki sposób projekt zapewnia proporcjonalność nowego zakresu raportowania – zwłaszcza w odniesieniu do kryptoaktywów i platform cyfrowych – względem celu, jakim jest uszczelnienie systemu podatkowego?

2. Jak zagwarantowano, że rozszerzony zakres gromadzonych danych – w tym danych identyfikacyjnych, informacji o rezydencji podatkowej, TIN, danych o transakcjach czy danych biometrycznych w procedurach AML – będzie przetwarzany zgodnie z zasadą minimalizacji danych?

3. W jaki sposób uregulowano odpowiedzialność raportujących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w sytuacji, gdy kwalifikacja transakcji jako raportowanej zależy od wiedzy dostępnej w momencie jej dokonywania?

4. Jakie mechanizmy przewidziano, aby użytkownik kryptoaktywów lub sprzedawca korzystający z platformy miał realną możliwość weryfikacji, jakie informacje na jego temat zostały przekazane w ramach automatycznej wymiany?

5. W jaki sposób nowe regulacje dotyczące automatycznej wymiany informacji o opodatkowaniu wyrównawczym wpisują się w zasadę pewności prawa dla grup międzynarodowych i krajowych?

Posel Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Jak rząd oszacował skalę luki podatkowej związanej z obrotem kryptoaktywami w Polsce oraz jakie konkretne prognozy dodatkowych dochodów budżetowych wynikają z wdrożenia tej ustawy?

Ilu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (VASP) działa obecnie w Polsce i jaki będzie dla nich łączny koszt wdrożenia nowych obowiązków raportowych?

Czy rząd przeprowadził ocenę ryzyka „ucieczki regulacyjnej” – przenoszenia działalności przez podmioty krypto do jurysdykcji mniej restrykcyjnych?

Jakie sankcje karnoskarbowe przewidziano za niewykonanie obowiązków raportowych przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów?

Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027

– punkt 22. porządku dziennego

Posel Anna Gembicka

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dyskutujemy dzisiaj o zmianach w ramach obecnej perspektywy wspólnej polityki rolnej, ale przed nami wielka reforma WPR na lata 2028–2034, która jest realizowana rękami polskiego komisarza Piotra Serafina, zaufanego człowieka Donalda Tuska.

Co on proponuje rolnikom? Otóż proponuje likwidację wspólnej polityki rolnej jako oddzielnej puli środków. Co to oznacza? To, że rolnictwo i obszary wiejskie będą musiały konkurować o te środki np. z ośrodkami miejskimi. To, że pula środków, które będą mogły zostać przeznaczone na rolnictwo, będzie mniejsza o ok. 85 mld euro. Dla Polski będzie to oznaczało, że zamiast 5 mld euro rocznie otrzymamy tylko 3,5 mld.

Dlatego zwracam się do rządu z pytaniem o stanowisko w sprawie proponowanej reformy wspólnej polityki rolnej na lata 2028–2034: Czy polski rząd zapoznał się z opinią ETO, który wskazuje na liczne zagrożenia, takie jak ryzyko opóźnień wypłat z powodu rozproszonej architektury przyznawania środków, nierówne zasady konkurencji czy brak przewidywalności co do wysokości dopłat? Jakie konkretnie działania podjął rząd, by zabezpieczyć interesy naszych rolników? Proszę o informację, czy sprawa ta była poruszana przez ministra rolnictwa w czasie posiedzeń rady AGRIFISH, w rozmowach bilateralnych z ministrami rolnictwa innych państw członkowskich oraz – co najważniejsze – w oficjalnych dokumentach i korespondencji z Komisją Europejską. Czy minister rolnictwa podjął rozmowy z komisarzem Piotrem Serafinem w tej sprawie? Jeśli tak, to proszę o podanie ich dat, opisanie przebiegu oraz ustaleń.

Posel Marcin Józefaciuk

Posel niezrzeszony

Stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozpatrywany projekt ustawy ma charakter dostosowawczy do prawa Unii Europejskiej – i to trzeba jasno powiedzieć. Wprowadza nowe instrumenty środowiskowe, zmie-

nia definicję trwałych użytków zielonych oraz porządkuje kwestie finansowania wcześniejszych zobowiązań. To są działania potrzebne. Jednak obowiązkiem tej Izby jest nie tylko przyjmować rozwiązania zgodne z prawem, lecz także oceniać ich realne skutki dla polskich rolników.

Największe emocje budzi nowa interwencja dotycząca torfowisk i obszarów podmokłych. Rolnicy słusznie pytają: Czy rekompensata będzie adekwatna do ograniczeń produkcyjnych? Czy system będzie czytelny, czy stanie się kolejnym źródłem sporów i biurokracji? Ochrona środowiska jest ważna, ale nie może oznaczać niepewności ekonomicznej gospodarstw.

Zmiana definicji trwałych użytków zielonych zapewnia większą elastyczność, co należy ocenić pozytywnie. Jednak każda zmiana klasyfikacji gruntów musi być jasna i odporna na dowolną interpretację, w przeciwnym razie stworzymy chaos zamiast stabilności.

Kluczowe jest dziś jedno: wdrożenie. Jeśli administracja nie będzie przygotowana, rolnicy zapłacą za to opóźnieniami i niepewnością.

Dlatego apeluję: przyjmujemy rozwiązania, które łączą cele środowiskowe z bezpieczeństwem produkcji rolnej. Rolnik musi być partnerem polityki, a nie jej ofiarą.

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Pytania

1. W jaki sposób rząd gwarantuje, że rekompensata za ograniczenia wynikające z ochrony torfowisk realnie pokryje straty produkcyjne rolników, a udział w programie będzie ekonomicznie opłacalny?

2. Czy ARiMR jest w pełni przygotowana technicznie do wdrożenia zmian w kampanii 2026 i jakie konkretne ryzyko opóźnień wypłat identyfikuje ministerstwo?

3. Jak rolnicy mają planować produkcję, skoro wysokość płatności dobrostanowych może być korygowana współczynnikami administracyjnymi w trakcie funkcjonowania programu?

4. Jak rząd ocenia wpływ nowych regulacji na bezpieczeństwo produkcji rolnej i krajową bazę paszową oraz jakie mechanizmy równoważą cele środowiskowe z interesem gospodarstw?

Poseł Łukasz Litewka

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Koalicyjnego Klubu Parlamentarnego Lewicy mam zaszczyt przedstawić stanowisko wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027.

Projektowana ustawa wprowadza zmiany do ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027. Zmiany te wynikają przede wszystkim z nowelizacji przepisów unijnych, ale także z potrzeby zapewnienia ciągłości finansowania oraz skuteczniejszej realizacji celów środowiskowych, klimatycznych i dobrostanowych.

Jedną z kluczowych zmian jest modyfikacja definicji trwałych użytków zielonych, czyli TUZ. Na podstawie nowego rozporządzenia Unii Europejskiej, Polska zdecydowała się wydłużyć okres, po którym grunt orny uznawany jest za TUZ – z 5 do 7 lat. Rozwiązanie to niewątpliwie zwiększa elastyczność gospodarowania gruntami i ogranicza praktyki polegające na celowej orce w celu uniknięcia przekształcenia gruntów w TUZ. Jednocześnie sprzyja ono ochronie gleby, poprawie stosunków wodnych oraz lepszej koncentracji działań ochronnych na najcenniejszych przyrodniczo obszarach. Co istotne, zachowany zostaje status gruntów już sklasyfikowanych jako TUZ, z możliwością zmiany klasyfikacji na wniosek rolnika.

Projekt doprecyzowuje również zasady przyznawania płatności w ramach ekoschematu: Integrowana produkcja roślin. Wskazano, że szczegółowy zakres gruntów objętych wsparciem będzie określony w przepisach wykonawczych. Celem tej zmiany jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych, które pojawiały się w związku z terminami zatwierdzania metodyk produkcji.

Istotnym elementem nowelizacji jest także wprowadzenie nowej interwencji rolno-środowiskowo-klimatycznej pn. „Ochrona torfowisk i obszarów podmokłych na gruntach użytkowanych rolniczo”. Interwencja ta umożliwi rekompensowanie rolnikom kosztów oraz utraconych dochodów związanych z realizacją normy GAEC 2. Chodzi m.in. o zapobieganie odwadnianiu torfowisk, utrzymanie trwałych użytków zielonych oraz ograniczenie głębokiej orki. Działania te mają kluczowe znaczenie dla ochrony gleb organicznych i ograniczania emisji gazów cieplarnianych.

Jednocześnie ustawa zapewnia finansowanie od 2026 r. wieloletnich zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych oraz zalesieniowych, podjętych w ramach wcześniejszych programów PROW. Ich realizacja będzie kontynuowana w ramach Planu Strategicznego WPR na lata 2023–2027.

Kolejna zmiana dotyczy ekoschematu: Dobrostan zwierząt. Rozszerzono możliwość różnicowania stawek płatności również na świnie i bydło. Pozwoli to lepiej dostosować poziom wsparcia do skali produkcji oraz zainteresowania rolników poszczególnymi praktykami dobrostanowymi.

Doprecyzowano także przepisy dotyczące warunkowości społecznej. Wskazano jednoznacznie, że przy naliczaniu kar administracyjnych będą uwzględniane wyłącznie pisemne decyzje Państwowej Inspekcji Pracy. Zwiększa to jasność przepisów oraz pewność prawną.

Ustawa ma wejść w życie 15 marca 2026 r., wraz z rozpoczęciem kampanii składania wniosków o płat-

ności. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, nie generuje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa ani przedsiębiorców oraz zapewnia sprawne wdrożenie zmian w Planie Strategicznym WPR po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.

Projektowana ustawa to odpowiedź na realne potrzeby rolników oraz na wyzwania, przed którymi stoi dziś polskie rolnictwo. Nowe regulacje służące zwiększeniu stabilności, przewidywalności i skuteczności systemu wsparcia są jak najbardziej potrzebne.

Naszym celem jest zarówno ochrona interesów rolników, jak i skuteczna realizacja zobowiązań środowiskowych i klimatycznych. Jest to projekt, który wzmacnia stabilność systemu, zwiększa bezpieczeństwo prawne rolników i łączy rozwój produkcji rolnej z odpowiedzialnością za środowisko.

Jako klub Lewicy wyrażamy swoje poparcie dla procedowanej ustawy. Dziękuję.

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Jaka powierzchnia gruntów i ilu rolników zostanie objętych zmianą klasyfikacji w latach 2026–2027?

Czy zmiana ta była konsultowana z organizacjami rolniczymi i środowiskowymi? Proszę o wskazanie wyników konsultacji.

Jaki jest łączny skutek finansowy wszystkich proponowanych zmian dla budżetu PS WPR w latach 2026–2027 oraz czy projekt był przedmiotem pełnej oceny skutków regulacji z uwzględnieniem wpływu na dochody rolników?

Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE

– punkt 23. porządku dziennego

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Procedujemy dziś ustawę o Finansowym Instrumencie Zwiększenia Bezpieczeństwa SAFE – rozwiązanie, które ma umożliwić Polsce skorzystanie z wielomiliardowej pożyczki unijnej przeznaczonej na rozwój zdolności obronnych.

Nie ma dziś wątpliwości: bezpieczeństwo państwa to fundament naszej suwerenności. Inwestycje w przemysł obronny i infrastrukturę bezpieczeństwa są konieczne – szczególnie w realiach niestabilnej sytuacji geopolitycznej. Ten projekt tworzy ramy prawne do sprawnego uruchamiania środków, koordynacji działań przez ministra obrony narodowej oraz operacyjnej obsługi przez BGK.

Ale, Wysoka Izbo, mówimy o ogromnych pieniądzach publicznych i wieloletnich zobowiązaniach finansowych. Pożyczka SAFE to środki, które będą spłacane przez pokolenia. Dlatego kluczowe są trzy kwestie: transparentność, kontrola i odpowiedzialność.

Projekt przewiduje system audytu, raportowania oraz kontroli przez administrację skarbową i komisje sejmowe. To krok w dobrą stronę – ale realna skuteczność zależy od praktyki, nie zapisów. Każda złotówka musi być wydana zgodnie z celem: zwiększeniem bezpieczeństwa, a nie tworzeniem finansowej mgły.

Ważne jest też, by instrument ten nie stał się sposobem obchodzenia reguł budżetowych ani przerzucania odpowiedzialności fiskalnej w przyszłość. Bezpieczeństwo państwa nie może być przeciwstawiane stabilności finansów publicznych – te dwa elementy muszą iść razem. Dlatego dziś nie rozstrzygamy, czy inwestować w bezpieczeństwo – to oczywiste. Rozstrzygamy, jak robić to mądrze, przejrzysto i odpowiedzialnie. Bezpieczeństwo to nie tylko sprzęt i inwestycje. To także zaufanie obywateli do tego, że państwo gospodaruje ich pieniędzmi uczciwie i skutecznie.

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Pytania

1. Czy przewidziano komponent edukacyjny lub szkoleniowy dla młodych ludzi związanych z bezpieczeństwem państwa i reagowaniem kryzysowym?

2. Jak rząd zamierza zapobiec sytuacji, w której młode pokolenie będzie ponosić koszty długoterminowego zadłużenia bez odczuwalnych korzyści?

3. Czy przewidziano współpracę z uczelniami i szkołami technicznymi w ramach projektów finansowanych z SAFE?

4. W jaki sposób instrument SAFE uwzględnia specyficzne potrzeby zdrowotne i psychologiczne mężczyzn związane ze służbą, bezpieczeństwem i obciążeniami kryzysowymi?

5. Jak rząd zagwarantuje pełną transparentność wydatkowania środków SAFE wobec opinii publicznej?

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Stoimy dziś przed projektem, który w mojej ocenie jest nowym KPO w wersji militarnej. Tam mieliśmy środki na odbudowę, tutaj mamy środki na bezpieczeństwo. Mechanizm jest jednak podobny: najpierw pożyczka z Brukseli, potem warunki, potem kamienie milowe, potem zgoda Komisji Europejskiej, a następnie możliwość wstrzymania środków.

Fundusz SAFE to nie jest neutralny instrument finansowy. To jest instrument polityczny, który może stać się narzędziem nacisku na państwa członkowskie dokładnie tak, jak stało się to w przypadku KPO.

Zgodnie z projektem ustawy to Komisja Europejska kwalifikuje zadania, a decyzja wykonawcza Rady stanowi podstawę zaciągania zobowiązań (art. 13 projektu). Oznacza to, że bez zgody instytucji unijnych Polska nie może swobodnie realizować inwestycji w obszarze obronności finansowanych z tego instrumentu. To rodzi fundamentalne pytanie: Czy o kierunkach zbrojeń Wojska Polskiego mają decydować polscy dowódcy i polski Sejm, czy też urzędnicy w Brukseli?

Bezpieczeństwo nie jest zabawą rządu. To nie jest projekt polityczny. To jest kwestia być albo nie być państwa polskiego.

Czy rząd potwierdza, że SAFE ma charakter pożyczkowy, a nie bezzwrotny, i że całość zobowiązań wraz z odsetkami obciążą polski budżet (art. 4 ust. 1 pkt 2)?

Jakie będą łączne koszty obsługi pożyczki SAFE przy maksymalnym okresie spłaty do 45 lat, wskazanym w uzasadnieniu projektu?

Czy rząd przedstawił Sejmowi symulację wpływu tej pożyczki na dług publiczny oraz na relację długu do PKB w perspektywie 10, 20 i 30 lat?

Czy rząd potwierdza, że podstawą zaciągania zobowiązań jest decyzja wykonawcza Rady UE (art. 13)?

Co stanie się w sytuacji, gdy Komisja Europejska odmówi zakwalifikowania danego projektu jako zgodnego z rozporządzeniem SAFE? Czy Polska będzie musiała zwrócić środki wraz z odsetkami (art. 5 ust. 5)?

Czy Komisja Europejska może wstrzymać wypłatę kolejnych transz w przypadku uznania, że Polska nie spełnia kamieni milowych określonych w porozumieniu operacyjnym?

Czy rząd może zagwarantować, że SAFE nie stanie się narzędziem nacisku politycznego analogicznie do mechanizmu stosowanego przy KPO? (Wstrzymywaliście wypłaty, żeby później móc finansować jachty i hotele dla najbogatszych, w tym rodzin posłów KO!)

Czy oznacza to, że Polska zostanie ograniczona w zakupach sprzętu spoza UE, np. ze Stanów Zjednoczonych, z Korei Południowej czy Turcji?

Czy rząd przeprowadził analizę porównawczą jakości, ceny i terminu dostawy sprzętu z UE w stosunku do ofert spoza UE?

Czy wprowadzenie de facto „czwartego kryterium – geograficznego” nie osłabi zdolności bojowej Wojska Polskiego?

Czy część środków SAFE ma być przeznaczona na działania wspierające Ukrainę, a jeśli tak, to jaka kwota i w jakim zakresie?

Wysoka Izbo! Fundusz SAFE to nie jest tylko instrument finansowy. To jest nowy mechanizm powiązania polskiej obronności z decyzjami instytucji unijnych. Jeżeli dziś zgodzimy się na to, by decyzja wykonawcza Rady była podstawą naszych zobowiązań, Komisja Europejska kwalifikowała nasze wydatki obronne, a Bruksela miała wpływ na strukturę zakupów uzbrojenia, to w praktyce oddajemy część su-

werenności w obszarze najwrażliwszym: bezpieczeństwa państwa. Dlatego pytam rząd wprost: Czy bezpieczeństwo Polski ma być kształtowane w Warszawie czy w Brukseli?

Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu

Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu

– punkty 24. i 25. porządku dziennego

Posel Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Dotyczy rządowego projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu

Projekt, nad którym dziś procedujemy, stanowi próbę obejścia art. 18 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który jednoznacznie stanowi, że małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej.

Tworzy się instytucję quasimałżeńską – z katalogiem wzajemnych obowiązków, wspólnością majątkową, alimentacją, dziedziczeniem, reprezentacją przed organami publicznymi, a więc z elementami konstytutywnymi dla małżeństwa i rodziny. To nie jest zwykła umowa cywilna. To próba ustanowienia równoległej instytucji prawa rodzinnego pod inną nazwą.

Projekt wprowadza rozwiązania, które zrównują w wielu obszarach skutki tej umowy z małżeństwem, ingerują w system prawa rodzinnego, spadkowego, podatkowego i majątkowego, tworzą nowy „status” rejestrowany w aktach stanu cywilnego. To wprost uderza w konstytucyjnie chronioną tożsamość instytucji małżeństwa.

Pytania

W jaki sposób projektodawca uzasadnia zgodność projektowanej instytucji z art. 18 Konstytucji RP, skoro tworzy równoległą formę prawną o cechach tożsamyh z małżeństwem? Czy sporządzono szczegółową analizę konstytucyjną dotyczącą ryzyka uznania tej ustawy za próbę obejścia konstytucyjnej definicji małżeństwa? Dlaczego projekt nie został poprzedzony wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z art. 18 konstytucji? Skoro umowa skutkuje nadaniem „statusu osoby najbliższej w związku” i jest rejestrowana w rejestrze stanu cywilnego (art. 9), to czy nie mamy do czynienia z faktycznym stworzeniem nowej kategorii stanu cywilnego? Dlaczego projektodawca twierdzi, że nie jest to alternatywa dla małżeństwa, skoro skutki prawne są w wielu obszarach zbliżone? Czy przewidywane są konsekwencje międzynarodowe, np. uznawanie tej instytucji za odpowiednik małżeństwa w innych ju-

rystrykcjach? Na jakiej podstawie konstytucyjnej przyznaje się możliwość obowiązku alimentacyjnego po rozwiązaniu umowy (art. 8 ust. 3)? Czy projektodawca przeanalizował skutki dla systemu pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych? Jakie będą skutki dla praw dzieci biologicznych i innych spadkobierców ustawowych? Czy nie powstanie presja legislacyjna na dalsze zrównywanie tej instytucji z małżeństwem, w tym w zakresie adopcji? Dlaczego projekt dopuszcza rozwiązanie umowy jednostronnym oświadczeniem przed notariuszem (art. 30), podczas gdy rozwiązanie małżeństwa wymaga orzeczenia sądu? Czy taka konstrukcja nie prowadzi do osłabienia stabilności relacji, które ustawodawca jednocześnie chce traktować jako równoważne rodzinie? Czy przeprowadzono analizę wpływu na system podatkowy, świadczenia rodzinne, prawo pracy i ubezpieczenia społeczne? Czy projekt nie doprowadzi do stopniowego rozmycia konstytucyjnego modelu małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny? Czy rząd przyznaje, że jest to etap przejściowy w kierunku dalszych zmian w definicji małżeństwa?

Ten projekt nie jest neutralną regulacją umowną. To systemowa przebudowa prawa rodzinnego w drodze zwykłej ustawy, bez zmiany konstytucji.

Wysoka Izbo! Art. 18 konstytucji nie jest deklaracją symboliczną. Jest normą ustrojową. Każda próba tworzenia instytucji konkurencyjnej wobec małżeństwa musi być oceniana jako ingerencja w fundament konstytucyjnego ładu. Dlatego domagam się jasnych, jednoznacznych odpowiedzi rządu na przedstawione pytania.

Dotyczy rządowego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu

Ten projekt w sposób oczywisty narusza aksjologiczne i normatywne podstawy ustroju Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 18 konstytucji stanowi wprost, że małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej.

Projektodawca, zamiast wzmacniać instytucję małżeństwa, wprowadza do systemu prawnego quas małżeństwo pod inną nazwą, rozszerzając je na dziesiątki ustaw, nadając mu skutki majątkowe, procesowe, podatkowe i administracyjne analogiczne do skutków małżeństwa. To nie jest techniczna korekta przepisów. To jest głęboka zmiana ustrojowa dokonywana zwykłą ustawą.

W opinii pierwszego prezesa Sądu Najwyższego wskazano już wcześniej, że tego typu koncepcje budzą poważne wątpliwości konstytucyjne w świetle art. 18 konstytucji.

Rząd próbuje obejść konstytucję przez stworzenie instytucji konkurencyjnej wobec małżeństwa, podważając jego wyjątkowy charakter i konstytucyjną ochronę.

Pytania

Czy rząd sporządził szczegółową opinię konstytucyjną dotyczącą zgodności projektu z art. 18 konstytucji? Proszę o wskazanie autora i pełnej argumentacji. W jaki sposób projektodawca uzasadnia tworzenie instytucji prawnej o skutkach zbliżonych do małżeństwa, skoro konstytucja wprost wyróżnia małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny objęty szczególną ochroną? Czy projekt nie prowadzi do relatywizacji konstytucyjnej definicji małżeństwa poprzez wprowadzenie alternatywnej, równoległej konstrukcji prawnej?

Ten projekt nie jest techniczną nowelizacją. To próba systemowej zmiany definicji i roli małżeństwa w polskim porządku prawnym, dokonana bez zmiany konstytucji.

Art. 18 konstytucji nie jest deklaracją symboliczną. To norma ustrojowa. Państwo ma obowiązek szczególnej ochrony małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny, a nie tworzenia konstrukcji konkurencyjnych wobec niego.

Dlatego pytam rząd wprost: Czy macie państwo odwagę przyznać, że proponujecie głęboką zmianę ustrojową, czy nadal będziecie twierdzić, że to jedynie „techniczne dostosowanie przepisów”?

Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

– punkt 26. porządku dziennego

Posel Marcin Józefaciuk

Posel niezrzeszony

Stanowisko w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Procedujemy dziś nad projektem, który dotyczy czegoś znacznie większego niż techniczna zmiana w ustawie podatkowej. Dotyczy on elementarnego poczucia sprawiedliwości wobec osób, które reprezentują Polskę na największych arenach sportowych świata.

Obecne przepisy przewidują zwolnienie podatkowe dla nagród pieniężnych przyznawanych medalistom igrzysk olimpijskich, paralimpijskich czy igrzysk głuchych. Ale jeśli sportowiec otrzyma nagrodę rzeczową, np. mieszkanie, sprzęt czy inne świadczenie, musi zapłacić podatek. Innymi słowy państwo mówi: dziękujemy za medal, a chwilę później wystawia rachunek. To rozwiązanie jest nielogiczne, niespójne i zwyczajnie niesprawiedliwe. Nagroda, niezależnie od formy, jest wyrazem uznania dla wysiłku, lat treningów i poświęceń. Medalista nie powinien być karany za to, że forma gratyfikacji jest rzeczowa, a nie pieniężna.

Projekt wprowadza prostą zasadę: równe traktowanie wszystkich nagród przyznawanych za najwy-

bitniejsze osiągnięcia sportowe, także dla sportowców paralimpijskich, niesłyszących oraz uczestników olimpiad specjalnych. To nie korekta podatkowa, to symboliczny gest państwa, które mówi: doceniamy was w pełni. Co ważne, skutki finansowe dla budżetu są minimalne, wręcz symboliczne. Mówimy o kwotach nieporównywalnych z wartością społeczną, jaką niosą sukcesy sportowe. Chodzi o dumę narodową, inspirację dla młodych ludzi i promocję Polski na świecie.

Wysoka Izbo! To projekt rozsądny, sprawiedliwy i czytelny. Przywraca logikę w prawie i pokazuje, że państwo potrafi docenić tych, którzy pod białą-czerwoną flagą osiągają rzeczy niezwykle.

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Pytania

1. Czy projekt w sposób jednoznaczny definiuje, czym jest nagroda rzeczowa, aby wykluczyć ryzyko sporów interpretacyjnych lub nadużyć przy stosowaniu zwolnienia podatkowego?

2. Jakie konkretne dane i założenia przyjęto przy szacowaniu skutków finansowych projektu? Czy uwzględniają one możliwy wzrost wartości nagród w przyszłości?

3. Czy rozszerzenie zwolnienia podatkowego nie stworzy precedensu dla innych grup zawodowych, które mogą oczekiwać analogicznych preferencji podatkowych?

4. W jaki sposób administracja skarbową będzie w praktyce weryfikować, czy dane świadczenie rzeczywiście spełnia kryteria nagrody objętej zwolnieniem?

5. Czy katalog podmiotów uprawnionych do przyznawania nagród objętych zwolnieniem jest wystarczająco precyzyjny, aby zapobiec rozszerzającej interpretacji przepisów?

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Dlaczego projekt ogranicza zwolnienie wyłącznie do nagród otrzymanych od ściśle wskazanych podmiotów (PKOl, PKPar, PZSN, SOSP), pomijając nagrody przyznawane przez polskie związki sportowe, kluby sportowe czy jednostki samorządu terytorialnego, mimo że – jak wynika z pisma PKOl – takie nagrody są w praktyce przyznawane?

Czy projektodawcy przeprowadzili analizę konstytucyjną pod kątem zasady równości wobec prawa, skoro zwolnienie ma charakter selektywny i obejmuje wyłącznie wąską grupę podmiotów przyznających nagrody, a nie wszystkie podmioty nagradzające sportowców za analogiczne osiągnięcia?

Poseł Witold Tumanowicz

Klub Poselski Konfederacja

Stanowisko w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wracamy do projektu ustawy, który wprowadza zwolnienie z podatku dochodowego dla nagród pieniężnych i rzeczowych przyznawanych za osiągnięcia sportowe, w tym osób z niepełnosprawnościami. Po pracach w komisji projekt nie uległ zmianie.

To rozwiązanie jest słuszne – państwo nie powinno odbierać sportowcom części nagrody za ich wysiłek i wyrzeczenia. Zwolnienie obejmuje igrzyska olimpijskie, paralimpijskie, igrzyska głuchych oraz światowe igrzyska Olimpiad Specjalnych, co rozszerza zasadę sprawiedliwości wobec wszystkich zawodników.

Klub Konfederacji nadal popiera tę ustawę, bo wprowadza ona elementarną sprawiedliwość i redukuje obciążenia podatkowe obywateli. Nie możemy jednak milczeć wobec rażącej hipokryzji wnioskodawców. To środowisko, które dziś występuje w obronie osób z niepełnosprawnościami, wcześniej popierało prawo do aborcji dzieci z podejrzeniem niepełnosprawności.

Popierając ustawę, chcemy podkreślić, że przyzwoite prawo podatkowe wymaga spójności wartości. Sportowcy zasługują na pełne uznanie swoich osiągnięć, a państwo nie może wybierać, kiedy respektuje godność człowieka, a kiedy ją ignoruje.

Poseł Witold Tumanowicz

Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt obejmuje kwestię nagród zarówno pieniężnych, jak i rzeczowych. Czy ministerstwo przewiduje jakieś limity wartości nagród rzeczowych, powyżej których zwolnienie z PIT nie będzie obowiązywać? Jakie są wytyczne w tym zakresie, aby uniknąć odmiennych interpretacji poszczególnych urzędów skarbowych?

Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni

– punkt 27. porządku dziennego

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Stanowisko w sprawie poselskiego projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Procedujemy dziś nad projektem uchwały o charakterze symbolicznym,

ale niosącym bardzo konkretne znaczenie dla naszej historii i tożsamości państwowej. Upamiętniamy 100-lecie nadania praw miejskich Gdyni – miasta, które stało się jednym z najczytelniejszych symboli ambicji odrodzonej Rzeczypospolitej.

Gdynia nie była dziełem przypadku. Była świadomą decyzją państwa, inwestycją w przyszłość i dowodem na to, że Polska potrafi myśleć strategicznie. Budowa portu była odpowiedzią na realne potrzeby gospodarcze, ale też manifestem – pokazaliśmy światu, że jesteśmy narodem zdolnym do tworzenia nowoczesnych struktur i uczestnictwa w globalnej wymianie.

Historia Gdyni to historia wizji, odwagi i pracy tysięcy ludzi – od kaszubskich mieszkańców tej ziemi, przez inżynierów i robotników, aż po architektów państwowej strategii gospodarczej. To także historia dramatycznych doświadczeń wojny, wysiedleń i zniszczeń oraz powojennej odbudowy. Miasto stało się również symbolem walki o godność i wolność – od wydarzeń grudnia 1970 r. po narodziny „Solidarności”.

Ta uchwała nie jest tylko spojrzeniem wstecz. To przypomnienie, że rozwój państwa wymaga odwagi inwestycyjnej, długofalowego myślenia i odpowiedzialności za wspólnotę. Gdynia pokazuje, że ambitne projekty narodowe mogą zmieniać bieg historii.

Dlatego upamiętnienie tego jubileuszu jest wyrazem szacunku wobec pokoleń budowniczych miasta oraz inspiracją dla współczesnych decydentów. Państwo, które pamięta o swoich sukcesach, łatwiej buduje przyszłość. W imię tej pamięci i tej lekcji odpowiedzialności – warto poprzeć tę uchwałę.

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Dlaczego projekt uchwały ma wyłącznie charakter opisowo-historyczny, a nie zawiera żadnego elementu normatywnego ani zobowiązującego organy państwa do konkretnych działań upamiętniających 100-lecie nadania praw miejskich Gdyni?

Czy projektodawcy konsultowali treść uchwały z władzami samorządowymi Gdyni, środowiskami historyków gospodarki morskiej oraz przedstawicielami organizacji kaszubskich, skoro w tekście podkreślono szczególną rolę Kaszubów?

Czy projektodawcy rozważali uzupełnienie treści uchwały o jednoznaczne wskazanie znaczenia Gdyni dla bezpieczeństwa państwa zarówno w okresie międzywojennym, jak i współcześnie, w kontekście infrastruktury krytycznej i obronności?

Poseł Wanda Nowicka

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Koalicyjnego Klubu Parlamentarnego Lewicy

mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie poselskiego projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni, druk nr 2207.

Wizjonerski projekt budowy Gdyni – miasta i nowego portu morskiego – tuż po odzyskaniu niepodległości przez Polskę w 1918 r. okazał się strzałem w dziesiątkę. Ówczesny dostęp do morza poprzez Wolne Miasto Gdańsk nie był wystarczający dla przyspieszenia gospodarczego rozwoju państwa, a historia potwierdziła potrzebę niezależnego dostępu do morza i portu. Polska potrzebowała dostępu do morza z powodów ekonomicznych, obronnych oraz społecznych. Choć inicjatorów i budowniczych Gdyni jest wielu, trzeba odnotować fundamentalną rolę Eugeniusza Kwiatkowskiego, który pełniąc różne role na początku państwowości Polski, gorąco wspierał ten bardzo ambitny i przez niektórych uważany za zbyt kosztowny projekt.

Wbrew obawom niektórych projekt Gdyni okazał się ogromnym sukcesem niepodległej Polski. Przy zaangażowaniu nadzwyczajnych sił i środków w kilkanaście lat powstał najnowocześniejszy i jeden z największych portów w Europie – baza flot, węzeł transportowy, ośrodek handlu, przemysłu i usług.

Ten wielki sukces państwa polskiego zasługuje na upamiętnienie przez Sejm RP w 100-lecie budowy Gdyni. Dlatego klub Lewicy popiera projekt uchwały.

Poseł Witold Tumanowicz

Klub Poselski Konfederacja

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W związku z projektem uchwały o upamiętnieniu 100-lecia nadania praw miejskich Gdyni chciałbym zadać pytanie dotyczące planowanych obchodów tej wyjątkowej rocznicy. Jakże konkretnie działania będą podejmowane w ramach upamiętnienia? Czy przewidziano uroczystości państwowe, wystawy historyczne, spotkania edukacyjne lub inne wydarzenia popularyzujące wiedzę o historii miasta?

Oświadczenia poselskie

Poseł Anna Ewa Cicholska

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Koła Gospodyń Wiejskich to obok OSP najstarsze stowarzyszenia działające na terenach wiejskich w naszym kraju. Od prawie 150 lat koła prowadzą swoją działalność na terenach wiejskich, integrując lokalne wiejskie społeczności. Gospodynie wiejskie kultywują polską tradycję, przekazując zwyczaje i obrzędy polskiej wsi kolejnym pokoleniom.

Od lat promuję tę ważną dla wiejskiego środowiska działalność. Wspieram ją, organizuję kongresy, spartakiady i szkolenia skierowane do KGW. W ostat-

nich latach przy moim wsparciu powstało lub reaktywowało się w moim okręgu plocko-ciechanowskim wiele kół.

7 lutego br. w Mławie odbył się I Kongres Kół Gospodyń Wiejskich pod moim patronatem. Była to okazja do wymiany doświadczeń i ciekawych pomysłów na działalność, która z roku na rok rozszerza spektrum i ofertę KGW.

KGW to coś więcej niż żurek, pierogi czy baby wielkanocne. KGW przekazują młodszymi miłość – miłość do historii, kultury i dziedzictwa narodowego. Dziękuję.

Poseł Anna Gembicka

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zostało 25 dni na wniesienie przez Polskę skargi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie decyzji dotyczącej umowy UE – Mercosur. To nie jest kwestia politycznego sporu. To jest kwestia odpowiedzialności za przyszłość polskiego rolnictwa.

Klub Prawa i Sprawiedliwości złożył projekt uchwały zobowiązującej rząd do podjęcia konkretnych działań – do zaskarżenia tej decyzji oraz wystąpienia o wstrzymanie stosowania umowy do czasu rozstrzygnięcia przez TSUE. To jest dziś absolutnie kluczowe.

Polscy rolnicy funkcjonują w warunkach coraz większych obciążeń: wysokich kosztów produkcji, rygorystycznych norm środowiskowych, presji cenowej. Nie można ich dodatkowo wystawiać na nierówną konkurencję ze strony towarów spoza Unii, produkowanych według innych standardów.

25 dni – tyle zostało na decyzję. Apeluję do rządu o natychmiastowe działania. Apeluję do większości rządowej o poparcie uchwały zobowiązującej Radę Ministrów do złożenia skargi. To jest sprawa kluczowa dla rolników, dla bezpieczeństwa żywnościowego i dla wiarygodności państwa polskiego. Czas działa na niekorzyść Polski. Teraz potrzebne są decyzje, nie deklaracje.

Poseł Barbara Grygorcewicz

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na terenie powiatu koszalińskiego odnotowano przypadek zarażenia afrykańskim pomorem świń. Jest to sytuacja wymagająca odpowiedzialności i rozważań ze strony zarówno służb, jak i mieszkańców. Mimo że ASF nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi, to jego skutki dla hodowców i całej branży rolnej mogą być bardzo poważne.

W takich okolicznościach kluczowe jest przestrzeganie podstawowych zasad bezpieczeństwa. Każdy

przypadek znalezienia padłego dzika lub zwierzęcia wykazującego niepokojące objawy powinien być niezwłocznie zgłaszany odpowiednim służbom. Należy unikać dotykania zwierząt oraz przemieszczania potencjalnie skażonych materiałów, a także bezwzględnie stosować się do komunikatów Inspekcji Weterynaryjnej. Odpowiedzialne zachowanie mieszkańców ma realne znaczenie dla ograniczenia rozprzestrzeniania się choroby.

Jednocześnie naszym obowiązkiem – jako posłanek i posłów – jest zapewnienie, by państwo było przygotowane na takie sytuacje. To my jesteśmy łącznikami między naszymi regionami a administracją rządową. Musimy trzymać rękę na pulsie, reagować na sygnały z terenu i dopilnować, by wsparcie trafiło tam, gdzie jest potrzebne.

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiejsze oświadczenie chciałbym poświęcić tradycji, która dla wielu Polaków jest po prostu dniem radości, wspólnego świętowania i... pączków. Mówię oczywiście o tłustym czwartku. Ale za tą słodką, współczesną formą kryje się ciekawa historia pokazująca, jak przez wieki przenikały się kultury, obyczaje i systemy wartości.

Korzenie tłustego czwartku sięgają czasów przedchrześcijańskich. Był to moment symbolicznego pożegnania zimy i powitania nadchodzącej wiosny. Nasi przodkowie ucztowali tłusto i syto – bo jedzenie było symbolem dostatku, siły i nadziei na dobry rok. Co ciekawe, pierwotne pączki były wytrawne, nadziewane mięsem czy słoniną. Dopiero z czasem tradycja została włączona do kalendarza chrześcijańskiego jako ostatni moment kulinarnej obfitości przed okresem postu, a wypieki przybrały słodką formę, którą znamy dziś.

Dlaczego o tym mówię? Bo to piękny przykład ciągłości kulturowej. Pokazuje, że nasze współczesne zwyczaje nie powstają w próżni – są efektem dialogu pokoleń, zmian społecznych i historycznych. Tradycja żyje wtedy, gdy potrafi się zmieniać, a jednocześnie zachowuje swój sens: budowanie wspólnoty, radość ze spotkania i celebrowanie codzienności.

W świecie pełnym napięć i sporów takie momenty wspólnego świętowania przypominają nam, że kultura to coś, co łączy – ponad podziałami. Tłusty czwartek jest właśnie takim dniem: prostym, radosnym, a jednocześnie zakorzenionym w historii.

Dlatego warto pielęgnować tradycje – nie tylko dla smaku pączków, ale dla pamięci o tym, skąd przychodzimy i jak bogate jest nasze dziedzictwo

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie w sprawie śmierci śp. ks. kan. Kazimierza Łukjaniuka – kapłana niezłomnego, zasłu-

żonego dla Kościoła, wspólnoty kresowej i polskiej pamięci historycznej

Z głębokim smutkiem i poczuciem straty informuję, że 10 lutego 2026 r. odszedł do Domu Ojca ks. kan. Kazimierz Łukjaniuk – wieloletni proboszcz parafii św. Rafała Kalinowskiego w Nowogardzie, budowniczy tej wspólnoty od podstaw, kapłan o wielkim sercu i nieugiętym duchu, prezes honorowy Stowarzyszenia Kresy Wschodnie – Dziedzictwo i Pamięć w Szczecinie.

Ks. Kazimierz urodził się w 1949 r. w Kamieniu Pomorskim, w rodzinie wołyńskiej. Jego życie było świadectwem wierności pamięci i prawdzie o Kresach Wschodnich. Rodzinne traumy – wywózka ojca przez Niemców, ucieczka matki przed ludobójstwem UPA, śmierć babci zamordowanej przez ukraińskich nacjonalistów – ukształtowały jego tożsamość i misję. Nie zamknął się jednak w bólu, lecz przemienił go w służbę: duszpasterską, społeczną i patriotyczną.

Od 1976 r. służył jako kapłan, a od 1985 r. – jako proboszcz. Jego dziełem życia była parafia w Nowogardzie, zbudowana na surowym polu: kościół, plebania, świetlica, ale przede wszystkim wspólnota. To on zdecydował, by parafia nosiła imię św. Rafała Kalinowskiego, patrona sybiraków, dając duchową przystań tym, których historia zepchnęła na margines. Ufundował tablice pamięci żołnierzom AK, kapłanom zamordowanym przez UPA, Polakom pomordowanym na Kresach. Z jego inicjatywy i dzięki jego pracy w Szczecinie stanął pomnik poświęcony ofiarom nacjonalistów ukraińskich – symbol prawdy, którą dziś wielu próbuje zakłamać.

Ks. Kazimierz był też nieocenionym członkiem Stowarzyszenia Kresy Wschodnie – Dziedzictwo i Pamięć, najpierw jako wiceprezes, potem prezes, aż wreszcie prezes honorowy. Nieprzerwanie wspierał działania, uczestniczył w spotkaniach, przekazywał wiedzę, świadectwa, modlitwę.

W czasach, gdy próbuje się wymazać niewygodne fragmenty historii, gdy władza centralna pod przywództwem Donalda Tuska promuje fałszywą wizję pojednania bez prawdy, śmierć takiego świadka jak ks. Kazimierz jest ciosem nie tylko dla lokalnej wspólnoty, ale też dla całej Polski.

Niech Wysoka Izba odda mu należny hołd.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.

Poseł Anna Pieczarka

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Niedawno prezentowałam szczegółowe dane dotyczące rosnącego bezrobocia w Polsce, pokazując, że prognozy mówiące o tym, iż w końcu lutego br. może ono osiągnąć już niemal 6,5%, są poważnym sygnałem ostrzegawczym, który powinien być nakazem pilnego podjęcia działań zapobiegawczych.

Dziś, dla przykładu, odniosę się do regionu tarnowskiego, który reprezentuję, a który jeszcze niedawno był azylem spokoju i bezpieczeństwa pod tym

względem. Niestety i w tym rejonie kraju zwiększa się obecnie liczba osób pozostających bez pracy.

Po okresie zwolnień grupowych w kilku firmach w końcu ubiegłego roku, gdy pracę straciło łącznie 150 osób, napływają kolejne sygnały o redukcjach etatów w przedsiębiorstwach i różnego rodzaju instytucjach.

Obecnie stan bezrobocia w Tarnowie i powiecie tarnowskim wynosi już 7100 osób, w tym w samym Tarnowie to przeszło 2560 osób, a w powiecie tarnowskim – blisko 4540 osób. Nie można niestety wykluczyć, że następne miesiące nie przyniosą kolejnych niepokojących informacji.

Na przykładzie regionu tarnowskiego apeluję do rządu o podjęcie pilnych działań mających zapobiec rosnącemu bezrobociu w Polsce. Panie premierze, państwo ministrowie – to wasz obowiązek!

Poseł Artur Szalabawka

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiaj pytam wprost: Czy to są wasi fachowcy? Bo jeżeli w 2024 r. rząd uznał, że Marta Lempart ma doradzać przy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jako ekspert od aktywizmu i wolontariatu, to znaczy, że standardy tej władzy spadły do poziomu, którego Polacy nie akceptują. To nie jest kwestia sympatii czy antypatii politycznych. To jest kwestia powagi państwa. Ekspertem rządu powinna być osoba, która łączy, buduje, daje przykład odpowiedzialności i kultury debaty publicznej. Tymczasem wy pokazujecie, że waszym punktem odniesienia są postacie znane z agresji, skrajnych emocji i skandalizowania w przestrzeni publicznej.

Koalicja 13 grudnia obiecywała jakość. A dziś widzimy, że zamiast jakości jest kolesiostwo, stołki i legitymizowanie środowisk, które państwo traktują jak narzędzie ideologicznej wojny. Dlatego oczekuję jasnej odpowiedzi. Kto podjął decyzję o takim powołaniu, na jakiej podstawie i z jakim zakresem wpływu na rekomendacje dla rządu? Oczekuję ujawnienia listy ekspertów oraz audytu tych powołań. Państwo polskie nie może być prowadzone metodą: swoi na stołkach. Państwo ma być prowadzone profesjonalnie.

Poseł Tadeusz Tomaszewski

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Oświadczenie poselskie w sprawie umniejszeń w kwotach Funduszu Pracy przyznanych na 2026 r. na aktywizację osób bezrobotnych

Szanowny Panie Marszałku! Szanowna Izbo! W budżecie państwa na 2026 r. na programy związane z promocją zatrudnienia, łagodzeniem skutków bezrobocia i aktywizacją zawodową zaplanowano

2,14 mld zł. To o 1,5 mld zł mniej niż rok wcześniej. Realna kwota, która trafi do wszystkich samorządów, wyniesie nieco ponad 1,7 mld zł. Urzędnicy wskazują na duże zróżnicowanie cięć między poszczególnymi regionami.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, decyzją z dnia 3 grudnia 2025 r., przydzieliło dla samorządów powiatowych Wielkopolski na rok 2026 kwotę w wysokości 111 325 003,92 zł, z tego:

- 94 712 333,70 zł na koszty realizacji form pomocy – w tym 63 999 998,00 zł na realizację programu Fundusze Europejskie dla Wielkopolski,
- 11 690 967,20 zł na zadania fakultatywne,
- 4 921 703,02 zł na dodatki motywacyjne dla pracowników PUP.

W porównaniu do kwot przyznanych dla Wielkopolski w 2025 r. wysokość środków Funduszu Pracy w 2026 r. ogółem uległa zmniejszeniu o 122 837 477,70 zł, co stanowi 52,5%. Koszty na realizację form pomocy zostały pomniejszone o 125 394 148,83 zł (57%).

Zarząd Województwa Wielkopolskiego w dniu 12 grudnia 2025 r. dokonał podziału ww. środków Funduszu Pracy pomiędzy samorządy powiatowe województwa wielkopolskiego na finansowanie kosztów realizacji form pomocy, w tym realizowanych w ramach projektów Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) wdrażanych w ramach regionalnego programu perspektywy finansowej 2021–2027 oraz na finansowanie zadań fakultatywnych i dodatków motywacyjnych dla pracowników powiatowych urzędów pracy.

Zgodnie z zapisami ustawy wszystkie powiatowe urzędy pracy, w ramach płynnej realizacji zadań i aktywizacji zawodowej, zaciągnęły zobowiązania finansowe na rok następny. Nikt nie przewidział, że przyznana kwota na działania aktywizacyjne, poza programami z EFS+, będzie mniejsza o prawie 80%. To już na progu nowego roku spowodowało jeszcze większe ograniczenie realizacji nowych działań aktywizacyjnych, a w pięciu powiatach zobowiązania przekroczyły kwotę limitu na 2026 r. przyznanego algorytmem. W tych przypadkach pani ministra przyznała z rezerwy Funduszu Pracy kwoty dodatkowych środków z przeznaczeniem na finansowanie w 2026 r. przez powiatowe urzędy pracy zobowiązań powstałych na podstawie art. 269 ustawy.

Już w październiku 2025 r., po pierwszych informacjach o planowanym zmniejszeniu kwot FP, Konwent Dyrektorów WUP przyjął stanowisko, w którym wyrażał zaniepokojenie planowaną wysokością środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie form pomocy, zawartą w projekcie ustawy budżetowej na rok 2026, a w grudniu 2025 r. Rada Rynku Pracy przyjęła stanowisko w sprawie sytuacji finansowej Funduszu Pracy w 2026 r., w którym stwierdziła, że tak głęboka redukcja środków FP

może mieć konsekwencje wykraczające poza sektor publicznych służb zatrudnienia.

W wymienionym stanowisku Rada Rynku Pracy rekomendowała:

1. Zwiększenie planowanej wysokości środków Funduszu Pracy na rok 2026, tak aby co najmniej utrzymać możliwość finansowania form pomocy pracy na poziomie porównywalnym do roku 2025.
2. Zapewnienie środków przeznaczonych na nowe obowiązki wynikające z ustawy oraz zadania rozwojowe przewidziane w Planie Rozwoju PSZ 2025–2027.
3. Uwzględnienie realnego zakresu zobowiązań kontynuowanych w 2026 r.
4. Regularny monitoring sytuacji finansowej FP w 2026 r. wraz z możliwością dokonywania korekt w trakcie roku budżetowego.

Rada Rynku Pracy podkreślała, że zapewnienie stabilności finansowej Funduszu Pracy jest warunkiem realizacji ustawowej polityki rynku pracy, osiągnięcia celów Planu Rozwoju PSZ oraz utrzymania pozytywnych trendów w zatrudnieniu i aktywności zawodowej.

Wielkopolski Urząd Pracy w Poznaniu aktywnie uczestniczył w pracach nad ww. stanowiskami. Wniósł swój wkład merytoryczny i wyraził niezadowolony z największego spośród wszystkich województw procentowego spadku limitu środków FP – 57% przy średnim spadku 44,4%

Posel Witold Tumanowicz Klub Poselski Konfederacja

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Do opinii publicznej docierają niepokojące informacje o działaniach Królewskiego Holenderskiego Instytutu Meteorologicznego, który miał korygować historyczne dane temperatur, usuwając z rejestrów część fal upałów z pierwszej połowy XX w. Sprawa ta wywołała poważną debatę na temat wiarygodności instytucji odpowiedzialnych za kształtowanie narracji klimatycznej oraz o tym, jak bardzo decyzje polityczne opierają się na danych, którym obywatele muszą ufać. Niezależnie od sporów ideologicznych jedno jest pewne: jeżeli dane są zmieniane bez pełnej przejrzystości i jasnego uzasadnienia naukowego, podważa to zaufanie społeczne i wzmocnia poczucie, że polityki klimatyczne mogą być narzędziem nacisku gospodarczego, a nie efektem rzetelnej analizy. Dlatego potrzebujemy pełnej transparentności metodologii, audytów międzynarodowych oraz realnej debaty naukowej zamiast jednostronnej narracji. Polacy mają prawo wiedzieć, czy decyzje wpływające na ceny energii i przyszłość gospodarki opierają się na faktach, czy na politycznej interpretacji danych.

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Biuro Inwestycyjno-Techniczne
PL ISSN 0867-2768